

ਜਨਮ ਸਾਖੀ॥
ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ
੩੨
ਕੀ

ਮਤ ਬਾਮੁਰਤ ਨਦੀ ਦੇਹ ਲੀਬਰ
ਤਮਾਮ ਹਫ ਜਮ ਜੀ ਜਦੀਨਿ
ਕੇ ਛਪੀ॥੧॥
ਸੰਨ ੧੮੮੦ ਨਾਃ ੪ ੧੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜਨਮ ਪੜੀ ਬਾਬੇ ਨਨਕ ਜੀ ਕੀ ਸੰਮਤ ਪੰਦ੍ਰਹ ਸੈਬਾਸੀ ੧੫੮੨
 ਮਤੀ ਬੈਸਾਖ ਸੁਦੀ ੫ ਪੈਥੀ ਲਿਖੀ ਪੈਰੋਂ ਪੈਰੋਂ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰ
 ਦੇਖਤ ਰੇਟੇ। ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਲਖਾਈ ਪੈਰੋਂ ਲਿਖੀ ਮੁਖ ਸਤ
 ਬਾਲੇ ਸੰਪੂਜਣ ਦੇਟੇ ਕੀ। ਗਇਰੇ ਵਿਦੀ ਤਲਵੰਡੀ ਮਹੁਆਗਾਮ
 ਹਾ। ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਨੂ ਦੁਲਿਆਇ ਮਾਮਾਗਾ। ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਸਤ
 ਗੰਦਿ ਨ ਲਿਖਦਿ ਮਾਂ ਲਗੇ ਮਾਹੇ। ਜੇ ਜੇ ਹਕੀਕਤ ਮਾਹੀ। ਜੇ
 ਬੇਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਫਿਰੇ ਮਾਹੇ ਤਿਥੇ ਤਿਥੇ ਦੀ ਹਕੀਕਤ ਸਹਜਨ
 ਲਗਾਈ ਬਾਲੇ ਲਿਖਵਾਈ। ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਉਪਰ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ
 ਬਹੁਤ ਖਸੀ ਹੋਏ। ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਬਾਬੀ ਨ ਲੇ ਫਿਰ
 ਦੇ ਮਾਹੇ। ਮੰਦੀ ਖੰਨੇ ਦੇ ਵਖਤ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਨ ਲੇ ਮਾਗਾ॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਦੇ ਜੀ ਉਪਜੀ। ਮੇਰਾ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਪੁ
 ਰਾਮਾਗਾ। ਉਸ ਮਰਗੇ ਮਤੇ ਪਰ ਮੇਰਾ ਵਿਚ ਭੇਦ ਕੁਛ ਨ ਮਾਹਾ
 ਦੇਖਾ ਮੇਰੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਨਮ। ਕਿਸ ਰਉਸ ਨੀਤਾ ਮਾਗਾ। ਏਹ ਚਿਤ ਵਨੇ
 ਹੋਇਰ ਯੀ ਕਤ ਕਵੀ ਪੁਰਨਾਸੀ ਪਹਲੇ ਪਖ ਬਾਲਾ ਸੰਪੂਜਣ ਦੇ
 ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸਨ ਨ ਮਾਇਆਸੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਛ
 ਪੇਰ ਹਿੰਦੇ ਸੇ। ਬਾਲੇ ਸੰਪੂਨ ਦੇ ਹਚਾ ਹਸੀ। ਜੇ ਕਰ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇ

ਤਾਂ ਦਰਸਨ ਨੂ ਜਾਈਏ ॥ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਸੁਣਿਯਾਂ ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਗੁਰੂ ਅੰ
 ਗਦ ਜੀ ਨੂੰ ਬਾਪ ਗਏ ॥ ਪਰ ਨਹੀਂ ਜਾਣੀ ਦਾ ਜੋ ਕੇਹੜੇ ਬਾਂਦਵ ਪਏ
 ਠੇਹੇ ॥ ਫੇਰ ਖਬਰ ਸੁਣੀ ਜੁਖ ਭੂਰ ਖਹਿਅਾਂ ਦੀ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ॥ ਏਹ
 ਸੁਣ ਕਰ ਬਾਲਾ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸਨ ਨੂ ਮਾਯਾ ਜੋ ਕੁਛ ਸ
 ਕਤ ਮਾਹੀ ਸੋ ਕੁਏ ਲੈ ਮਾਯਾ ॥ ਗੁਰੂ ਦੂ ਦੁਲ ਪੈਸਾ ਅਗੇ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਗੁ
 ਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ॥ ਬਾਲੇ ਜਾਇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ॥ ਅਗੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗ
 ਦ ਜੀ ਬੋਲੇ ॥ ਮਉ ਗੁਈ ਸਤ ਕਰਤਾਰ ਬੈਠੇ ਜੀ ॥ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਬ
 ਲੇ ਸੀਧੂ ਨ ਪੁਛਣ ਲਗੇ ॥ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਕਿਥੇ ਮਾਯੋ ॥ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਮਾਵ
 ਣ ਹੋਯਾ ਹੈ ਕੋਟ ਹੋਏ ਹੋਏ ॥ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਸੀਧੂ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰ ਮਰਦਾਸ ਕੀ
 ਤੀ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਦੋਂ ਦਾਹਾਂ ਗੋਤ ਸੀਧੂ ਪੈ ਨਾ ਮਬਾਲਾ ॥ ਵਤਨ ਜਨਮ
 ਰਾਇ ਕੋਇ ਦੀਤਲ ਵੀਤੀ ॥ ਮੈ ਗੁਰੂ ਕੇ ਦਰਸਨ ਨੂ ਮਾਯਾ ਹਾਂ ॥ ਫੇਰ
 ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਪੁਛਾ ॥ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੂੰ ਸਿਖਾ ਕਿਸ ਦਾ ਹੋ ॥ ਤੇਨੂੰ ਕੌਸ
 ਮਿਲਿਆ ॥ ਫੇਰ ਬਾਲਾ ਬੋਲਿਆ ॥ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹਉ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦ
 ਸਿਖ ਹਾਂ ਮੈਂ ਨੂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਿਲਿਆ ॥ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਪੁ
 ਛਾ ॥ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੁਹ ਗੁਰੂ ਤਿਠਾ ਸੀ ॥ ਫੇਰ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ॥ ਜੀ ਮੈ ਬੋਲੇ ॥
 ਵਰੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵੇਚੇ ॥ ਪੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪਿਛੇ ਲਗਾ ਫਿਰ
 ਦਾਸਾਂ ॥ ਪਰ ਜੀਤ ਦਾ ਮਸਾਂ ਨੂ ਏਹ ਮਤਨਾ ਸੀ ॥ ਜੋ ਏਹ ਵਡ ਗੁਰੂ ਹੈ ਪਰ
 ਸਲਾਂ ਮੀਰ ਹਦੇਸੇ ॥ ਏਹ ਗਲ ਜਾਭਾਈ ਬਾਲੇ ਮਾਖੀ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗ
 ਦ ਜੀ ਦਾ ਬੈਰਾਗ ਛੁਟ ਗਯਾ ॥ ਕਿਥਾ ਉਥੀ ਮੀਏ ਨਹੀਂ ॥ ਓਹ ਰਾਤ ਗੁ
 ਜਰੀ ਫਿਰ ਕੁਲ ਕਹੋਯਾ ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਮਾਖਾ ॥ ਭਾਈ
 ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਸਦੋਂ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਮਾਇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ॥ ਫਿਰ ਬਾਲੇ ਨੂ ਗੁ
 ਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਪੁਛਣ ਲਗੇ ॥ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕੁਛ ਤੇਨੂੰ ਏਹ ਭੀ ਮਿਲ
 ਮਾ ਹੈ ॥ ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਨਮੇ ਸੀ ॥ ਸੋ ਕਿ ਕੁ ਜਨਮੇ ਸੀ ॥ ਬਾਲੇ ਕ
 ਯਾ ਜੀ ਏਹ ਮੈਂ ਨੂ ਮਲੁ ਮਨਾਂ ਹੀ ਪਰ ਜੀ ਇਤਨੀ ਮੈ ਸੁਣੀ ਸੀ ਲੋਕ

ਦੇ ਮੂਹੋਂ ਜੋ ਹਰਿ ਦਿਆਲੀ ਸਰਆਖ ਦਾ ਹੈ ਜੋ ਭਾਈ ਏਨੇ ਮਹੁਰ ਤੇ ਤੇ
 ਸਤਾਈ ਯੇਨ ਛਤੇ ਅਤੇ ਕਤ ਕਦੀ ਪੁਰਨਾ ਮਾਸੀ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਕੋਈ ਨ
 ਹੋ ਜਨਮਾ ਏਹ ਕਾਲੁ ਦੇ ਦੀ ਦੇ ਪਰ ਕੋਈ ਅਵਤਾਰੀ ਜਨਮਾ ਹੈ
 ਇਤਨੀ ਮੈਂ ਸੁਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਭੀ ਸੁਣੀ ਸੀ ਜੋ ਮਹਤ ਕਾਲੁ ਨੇ ਜਨਮ
 ਪੜੀ ਤੇ ਦੇ ਲਖਾਈ ਸੀ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਯਾ ਭਾਈ ਬਾਲ
 ਕਿ ਦੇ ਜਨਮ ਪੜੀ ਭੀ ਹਥ ਆਵੇ ਫੇਰ ਬਾਲੇ ਸੀ ਪੁਕਯਾ ਜੀ ਗੁਰੂ
 ਜਾਣੇ ਪਰ ਖੋਜ ਕੀਤਾ ਹਥ ਆਵੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਬੋਲੇ
 ॥ ਭਾਈ ਬਾਲ ਕੋਈ ਇਥੇ ਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤੇ ਖੋਜ ਜਨਮ ਪੜੀ ਦਾ ਕੇ ਜ
 ਨਮ ਪੜੀ ਹਥ ਆਵੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬਾਲੇ ਸੀ ਪੁਕਯਾ ਜੀ ਦੁਢੀ ਏ ਤਾਂ ਗੁ
 ਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਯਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੁਸੀਂ ਓਥੇ ਦੇ ਵਸਨੀ ਕਹੋਗੇ ਤੁ
 ਸੀਂ ਓਥੇ ਖੋਜ ਹਥ ਆਵੇ ਅਕੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਪਾਸ ਟੋਲੋ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਸੀ
 ਪੁਕਯਾ ਜੀ ਕਾਲੁ ਦੇ ਦੀ ਦਾ ਕੁਰਾ ਉਪੈ ਲਾਲੂ ਉਸ ਪਾਸ ਹੋਵੇ ਤਾਂ
 ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਆਪਣਾ ਓਥੇ ਨੁਮਾਦਮੀ ਭੁਜੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ
 ਕਯਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੁਸੀਂ ਖੋਜ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਸੀ ਪੁਕਯਾ
 ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਜੇ ਆਪਣਾ ਆਦਮੀ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਭੀ ਹੋਵੇ
 ਅਤੇ ਉਹੀ ਹੋਵੇ ਜਾਇ ਕਰਨਾ ਲੂ ਦੇ ਤੀਨੁ ਮਾਧੀ ਏ ॥ ਭਾਈ ਲ
 ਲੂ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਬਿਰਧ ਹੋ ਜਾਹੋ ਤੇਰੇ ਉਤੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਦੀ ਬਹੁਤ ਮਿ
 ਹਰਦਾਨ ਹੀ ਹੋਈ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਜਨਮ ਪੜੀ ਦੇ ਖਕੇ ਤੁੰਦੇ ਹ
 ਦੁਢ ਕੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਅਸਾਂ ਦੁਢ ਲਧਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਅਤੇ ਗੁਰੂ
 ਅੰਗਦ ਦਿਚਰੇ ਦਕ ਛਨ ਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਯਾ ਭਾਈ
 ਬਾਲ ਕੋਈ ਸਿਖ ਲੈ ਜਾਹੀ ਬਾਲੇ ਕਯਾ ਜੀ ਜੋ ਕੋਈ ਭੁਜੇ ਗੋਸੇ
 ਮੇਨ ਲਲੇ ਜਾਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਸਿਖ ਸੀ ਪੁਕਿ
 ਤੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਏ ਬਹੁਤ ਸੁਖ ਮਾਂਨ ਹੋਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਲ
 ਲੇ ਪੁੰਨੁ ਨੁਸਦਿਆ ਸਿਖ ਸੀ ਜਟੇਟਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਯਾ ॥

ਕੁਈਲਾਲਪੁਨੁਸਿਖਹੈਗੁਰਮੁਖੀਕੁਈਬਾਲੇਨਲਜਾਹਤਲ
 ਵੰਡੀਓਗੁਰੂਨਨਕਜੀਦੀਜਨਮਪੜੀਲੈਆਉਲਾਲੇਪੁਨੁਸਿਖ
 ਆਭਲਾਜੀਧੰਨਅਸਾਤੁਰਗਜੇਗੁਰੂਨਨਕਜੀਦੀਜਨਮਪੜੀ
 ਦੇਖੀਏਗੇਜਾਣੀਏਗੇਜੇਗੁਰੂਨਨਕਜੀਦਾਦਰਸਨਕੀਤਤਾਗੁ
 ਰੂਮੰਗਦਜੀਆਖਾਕੁਈਬਾਲਾਤੈਨੁਕਰਤਾਰਚਿਤਮਾਵੈਬਾ
 ਲਾਸਿਪੁਅਤੇਲਾਲਪੁਨੁਰਾਇਕੁਏਦੀਤਲਵੰਡੀਆਏਆਏਕ
 ਰਲਾਲਵੇਦੀਨੁਮਿਲੇਲਾਲਨੁਮਾਖਨਲਗੇਕੁਈਲਾਲਗੁਰੂ
 ਨਨਕਜੀਦੀਜਨਮਪੜੀਦੇਹਾਗੁਰੂਮੰਗਦਜੀਮੰਗੀਹੈਤਾਲਲ
 ਕਯਾਮੇਰੇਕੋਲਤਾਨਹੀਤਾਲਲਕਯਾਬਾਲਤੁਗੁਰੂਨਨਕਜੀਦ
 ਮਿਤਸੈਤੁਸਚਆਖਗੁਰੂਮੰਗਦਜੀਕਿਸੀਚੰਦਜੀਤਬਾਲੇਕ
 ਯਾਕੁਈਲਾਲਗੁਰੂਮੰਗਦਜੀਹੋਏਹੈਜਿਸਅਗੇਗੁਰੂਨਨਕ
 ਪੰਜਪੈਸੇਅਤੇਨਲੀਯੇਰਖਕੈਮਥਾਟੇਕਯਾਹੈਤਿਸਨਲਬਰ
 ਬਰੀਕੇਹੀਅਸਾਫੁਫਕੋਲਧਾਹੈਸਿਰੀਚੰਦਹੋਰੀਅੰਲਾਦਕਰਕੇ
 ਪੁਜੀਅਨਗੇਤਾਲਲਕਯਾਦੇਖਾਟੇਲਦਾਹਾਂਬਾਲਤਾਬਾਲੇਕ
 ਯਾਤੈਕਲੂਦਾਕੁਰਾਉਹੈਤੈਪਰਦਿਚਟੇਲਬੀਬੀਕੁਚਿਲਗ
 ਈਅਤੇਕਲੂਤੀਚਲਗਯਾਤਾਪਰਦਿਚਟੇਲਨਲਗੇਪੰਜਵੇ
 ਦਿਨਜਨਮਪੜੀਲਗੀਲਕੁਕਰਬਾਲੇਨੁਲਾਲਬੇਦੀਦਤੀਬਾ
 ਲੇਲਾਲੇਪੁਨੁਨੁਦਿਤੀਤਾਲਲੇਪੁਨੁਕਯਾਕੁਈਬਾਲਾਤੈਕੁ
 ਨਲੇਚਲਤੇਰਾਬਡਾਮਰਾਤਬਾਬਹੁਤਹੋਵੇਗਾਤਾਬਾਲੇਕਯਾ
 ਕੁਲਾਕੁਈਜੀਤਾਲਲਕਯਾਕੁਲਾਕੁਈਜੀਤੁਸੀਤਾਜਨਮਪੜੀ
 ਲੈਕੇਚਲਗੁਰੂਨਨਕਜੀਦੀਪਰਮੇਗੀਕੁਰੇਟਕੁਝਲੇਜਾਵੇਤਾ
 ਬਾਲੇਕਯਾਕੁਲਾਕੁਈਲਾਲਜੀਜੇਕਛਤਸਾਤੈਜੀਆਵਦੀ
 ਹੈਜੇਕੁਲੀਹੈਦੇਹਲਾਲਪੰਜਪੈਸੇਤੇਨਲੀਯੇਰਦਿਤਾਕਯਾਏ
 ਹਮੇਗੀਕੁਰੇਟਗੁਰੂਮੰਗਦਜੀਅਗੇਰਖਣੀਅਤੇਆਖਣਾਜੀਜੇਕ

ਦੇਸਿਰੀਚੰਦਹੋਰੀਬੁਰਾਮੰਨਣ ਤਾਂਤੁਸਾਗੁਸਾਨਹੀਕਰਣ ਬਲੇਕ
 ਯਾਲਲੁਧੋਖਕੋਈਨਾਹੀ ਤੁਸੀਗਿਨਤੀਮਨਤੇਕਾਈਰਖੋਨਾਹੀ ਜ
 ਨਮਪੜੀਬਾਲਾਮਤੇਲਾਲਾ ਲੈਕਰਖਤੁਰਖਹਿਰਿਮਾਦੀ ਗੁਰੂਮੰ
 ਗਦਜੀਪਾਸਮਾਏ॥ ਮਾਨਕੇਅਗੇਰਖੀ ਗੁਰੂਮੰਗਦਜੀਬਹੁਤਖੁਸੀ
 ਹੋਏ ਅਖਣਲਗੇਗੁਈਬਾਲਾ ਤੈਨੁਕਰਤਾਰਚਿਤਮਾਵੈ ਅਜਤਹ
 ਅਸਨੁਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦਾਦਰਸਨਕਰਾਯਾ ਤਾਹਬਲੈਕਰਜਨਮ
 ਪੜੀਚੁੰਮੀ ਅਤੇਅਖੀਤੇਸਿਰਤੇਰਖੀ ਜਾਪੋਲਕੇਦੇਖੀਤਾਅਖਰ
 ਸਾਸਤੀਹੈਨ ਤਾਗੁਰੂਮੰਗਦਜੀਬੀਚਾਰਕੀਤਾ ਜੋਕੋਈਅਜੇਹਾ
 ਸਿਖਹੋਵੈ ਜੋਦੇਵੇਅਖਰਪੜ੍ਹਾਹੋਵੈ ਤਾਮਹਮਾਖਹਰਾਬੋਲਾ
 ਜਿਸਦੇਘਰਗੁਰੂਮੰਗਦਜੀਰਹਦੇਸੇ ਜੀਸੁਲਤਾਨਪੁਰਮੇਖਾਪੇ
 ਰਾਖੜੀਹੈ ਚਿਹੁਦੇਮੇਅਖਰਪੜ੍ਹਾਹੈ ਅਤੇਦੋਮੇਵਾਚਦਾਹੈ ਤਾਗੁਰੂ
 ਮੰਗਦਜੀਆਖਾ ਗੁਈਮਹਮਾਮਾਦਾਚਾਹਿਯੇਜਰੂਰਮਹਮੇਕ
 ਯਾਭੁਲਾਜੀਲਾਵਦਾਹਾਂ ਮੇਰੇਆਖੇਜਬਆਉਗਾ ਮਹਮਾਸੁਲ
 ਤਾਨਪੁਰੇਪੈੜੇਮੇਖੇਨੁਲੈਆਯਾ ਗੁਰੂਮੰਗਦਜੀਉਸਨੁਜਨਮ
 ਪੜੀਦਿਖਾਈ ਚਿਤਾੜਤਾੜਵਾਚਗਯਾ ਗੁਰੂਮੰਗਦਜੀਬਹੁਤ
 ਖੁਸੀਹੋਏ ਗੁਰੂਜੀਕਯਾਪੈੜਾਏਹਾਅਸਾਨੁਗੁਰੂਮਾਖੀਅਖਰਾਵ
 ਚਲਿਖਦੇਹਾਂਪੈੜੇਕਯਾਭੁਲਾਜੀ ਕਾਗਦਹਛੇਮੰਗਾਵਹੁਮੇਲਿ
 ਖਦੇਦਾਹਾਂ ਗੁਰੂਮੰਗਦਜੀਕਾਗਦਲਿਖਣਸਮਾਹੀਮਗਦਾਦਿਤੀ
 ਪੈੜੇਲਿਖਦਿਤੀ ਗੁਰੂਮੰਗਦਜੀਲਿਖਾਈ ਬੋਲੇਗੁਈਜੀਵਹਗੁ
 ਰੂਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਸੰਮਤ ੧੫੨੬ ਅੰਤੀਕਤਕਸੁ
 ਈਪੁਰਨਮਾਸੀ ੧੫ ਗੁਰਨਾਨਕਜੀਜਨਮਲੀਤਾ ਕਾਲੁ ਬੇਦੀਦੇਪਰਕ
 ਲੂਦਾਪੁਰੋਹਤਹਰਿਦਿਆਲਮਿਸਰਮਾਹ ਵਡੀਵੇਲਾਕਾਲੁਹਰਿਦਿਆਲ
 ਦੇਪਰਗਯਾ ਜਾਇਕਰਮਾਖਿਓਸਜੀਪੀਤੁਤਜੀਤੁਸੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁ ਪੀ
 ਤੁਤਕਯਾਕਯੋਮਹਤਾਇਸਵੇਲੇਕਿਓਆਯਾਹੈ ਤਾਕਾਲੁਆਖਾਜੀਬਾ
 ਲਕਜਨਮਲੀਤਾਹੈ ਤੁਸੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁ ਜਨਮਪੜੀਲਿਖੋਹਰਿਦਿਆਲ
 ਪੀਤੁਤਕਯਾਕਾਲੁਮਹਤਾਜੀਮੈਸੇਵਾਪੁਜਾਕਰਕੇਆਵਦਾਹਾਂ ਤਾਂਕਾਲੁ
 ਆਪਣੇਪਰਮਾਯਾ ਪਿਛੋਪੀਤੁਪਜਿਪੜੀਯਾਂਵਿਨਚੜੇਆਯਾ ਆ
 ਇਕਰਸਦਿਓਸਮਹਤਾਕਾਲੁਹੋਇਆਯਾਹਾਂ ਕਾਲੁਮੰਦਰਲੈਗਯਾ ਅ
 ਗੇਕਾਲੁਵਛਾਵਣੇਕਰਰਖੇਆਹੈ ਪੀਤੁਤਨੂੰਬੈਠਾਯਾ ਪੀਤੁਤਮਾਖਾ
 ਮਹਤਾਕਾਲੁਕਾਗਦਕੇਸਰਲੇਆਓ ਫੇਰਪੀਤੁਤਮਾਖਾਕਾਲੁਮੈਨੂੰ
 ਸਬਦਸੁਨਾਇਕਾਸਬਦਲੈਕਰਜਨਮਾਹੈ ਵਖਤਸੁਣਾਇ ਕਿਸਵਖ
 ਤਜਨਮਲੀਤਾਹੈ ਕਾਲੁਕਯਾਜੀਜਨਮਦੀਮੈਨੂੰਖਬਰਹੈ ਇਕਘੜੀ
 ਤੇਦੁਇਪਹਰਪੁਰੇਹੋਏਆਹੈ ਜਾਜਨਮਲੀਤਾਹੈਸੁ ਪਰਸਬਦਦੀਮੈਨੂੰਖ
 ਬਰਸੀ ਕਾਂਪੀਤੁਤਕਯਾਕਾਲੁਮੰਦਰੋਪੁਛਦਾਈਹਈਤਾਂਉਸਤੇਪੁ
 ਛਤਾਂਕਾਲੁਨੇਦਵਿਲਤਦਾਈਬਾਹਰਮਦੀ ਦਾਈਬਾਹਰਮਾਈਆਇ
 ਕਰਮਾਖਣਲਗੀਕਯੋਜੀਮੈਨੂੰਕਯੋਸਦਾਹੈ ਦਾਈਕੁਛਪੀਤੁਤਜੀ
 ਪੁਛਦੇਹੈਨ ਤੁਜਾਣਦੀਹੈਸੋਦਸ ਤਾਂਦਾਈਕਯਾਪੀਤੁਤਜੀਕਿਛਪੁ
 ਛਤਾਂਪੀਤੁਤਕਯਾਦਾਈ ਬਾਲਕਕਯਾਸਬਦਲੈਕਰਜਨਮਾਹੈ॥
 ਅਗੇਦਾਈਬੋਲੀਪੀਤੁਤਜੀ ਮੇਰੇਹਥਾਂਵਿਚ ਕਿਤਨੇਬਾਲਕਜਨਮੇ
 ਹੈ ਪਰਜੀਇਜੇਹਾਬਾਲਕਇਸਤਰਾਂਕੋਈਨਹੀਜਨਮਾ ਇਸਦਾ
 ਅਵਾਜਾਇਸਤਰਾਂਨਿਕਲਾ ਜਿਸਤਰਾਂਕੋਈਵਡਾਸਮਾਣਾਂ ਹਸਕੇਮਿ
 ਲਦਾਹੈਇਸਬਾਲਕਦੀਮੈਨੂੰਹੈਰਨਗੀਲਗੀਹੈ ਤਾਂਪੀਤੁਤਕਯਾ

ਕੁਲਾਦਾਈਜਾਹ ਪੀਤ੍ਰਿਤਕਯਾਸੁਣਕਾਲੁ ਬਾਲਕਸਤਾਈਏਨਛ
 ਤੇਪੁਰੇਜਨਮਾਹੈ ਜੇਪਹਲੇਦੁਹਧਪਹਰਾਂਅੰਦਰਜਨਮਾਹੈਵੇ
 ਤਾਂਸਾਹੁਕਾਰਹੋਵੈਆਹ ਅਜਵਡੀਪੁਰਬੀਕੀਰਤੁਆਹੀ ਇਸਦੇਸਿ
 ਰਤੇਛਤੁਫਿਰਿਆਲੋੜੀਏ ਮੈਂਨੁਵਡੀਹੈਰਨਗੀਹੈਦੇਖਾਂਕੇਹਜਾਛ
 ਤੁਫਿਰੇ ਪੀਤ੍ਰਿਤਬਤਾਵੀਚਾਰੀਗਮਾਨਵਨਮਾਹਾ ਪੀਤ੍ਰਿਤਕਯਾਕਾ
 ਲੁਮੈਨੂੰਬਾਲਕਦਾਦਰਸਨਕਰਾਇ ਕਾਲੁਜਾਇਕੇਬਾਲਕਅੰਦ
 ਰਹਮੰਗਿਆ ਅੰਦਰੋਬੀਬੀਕਾਲੁਦੀਇਸਤੀਕਯਾ ਮੈਂਨਾਂਹੀਦੇਦੀ
 ਠੰਢਦੇਦਿਨਹੈਨ ਤਾਂਪੀਤ੍ਰਿਤਕਯਾਕਿਛਇਸਦਾਬਿਪਨਹੋਵੇ ਤਾਂ
 ਮੈਂਜਬਾਬਕਰਾਂਗਾ ਤਾਂਕਾਲੁਬਾਹਰਲੈਆਯਾ ਆਇਪੀਤ੍ਰਿਤਦੇ
 ਅਗੇਲੈਬੈਠਾ ਪੀਤ੍ਰਿਤਵਡਰਗਮਾਂਨਵਨਮਾਹਾ ਪੀਤ੍ਰਿਤਦੇਖਕਰਮ
 ਗੋਇਠਖੜਹੋਆ ਪੀਤ੍ਰਿਤਨਮਸਕਾਰਕੀਤਾ ਕਯਾਏਹੁਆਪਪਰਮੇ
 ਸੁਰਹੈ ਪੀਤ੍ਰਿਤਕਯਾਕਾਲੁਲੈਜਾਹੁਕਾਲੁਬਾਲਕਨੂੰਅੰਦਰਲੈਗ
 ਯਾ ਫੇਰਆਇਕਰਮਾਖੁੰਸ ਪੀਤ੍ਰਿਤਜੀਇਸਦਨਾਂਉਕੁਝਆ
 ਏ ਕੇਹੇਮਹੁਰਤਜਨਮਾਹੈ ਪੀਤ੍ਰਿਤਕਯਾਕਾਲੁਮੈਇਸਕਨਉਸੇ
 ਧਕੇਰਖਾਂਗਾ ਅਤੇਚੋਲਾਭੀਪਾਂਦਾਂਗਾ ਪੀਤ੍ਰਿਤਤੋਰਾਂਦਿਨਬੀਚਾਰ
 ਕਰਦਾਰਯਾ ਜਾਂਤੇਗਾਦਿਨਗੁਜਰੇ ਫਾਂਚੇਛਾਪਯਾ ਤੇਨਉਰਖਾ
 ਨਾਨਕਨਿਰੰਕਾਰੀ ਤਾਂਕਾਲੁਕਯਾਪੀਤ੍ਰਿਤਜੀ ਤੁਸਾਂਇਸਦਨਾਂਉਏ
 ਨਾਹੀਰਖਣਾ ਏਹਨਾਂਉਹਿੰਦੂਤੁਰਕਦਾਸਾਝਾਹੈ ਫਿਰਪੀਤ੍ਰਿਤਕਯਾ
 ਕਾਲੁਏਹਵਡਾਅਵਤਾਰੀਹੈ ਤੇਰੇਪਰਮਾਯਾਹੈ ਮੈਸਾਅਵਤਾ
 ਰੀਅੰਗੋਕੋਈਨਹੀਹੋਯਾ ਅਤੇਰਾਮਚੰਦਤੇਕਿਸਠਚੰਦਹੋਯਾਹੈ ਉ
 ਨਨੂੰਹਿੰਦੂਹੀਪੁਜਦੇਹੈ ਇਸਨੂੰਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨਦੇਮੇਹੀਪੁਜਨ
 ਗੇ ਇਸਦਨਾਂਉਜਿਮੀਅਸਮਾਨਵਿਚਰਵਜਾਵੈਗਾ ਵਛਤਿ
 ਵਨਾਨਕਹੋਜਾਵੈਗਾ ਇਸਤਾਂਈਸਮੁੰਦਰਾਹੁਦੇਵੇਗਾ ਅਰਧਰਤੀ
 ਭੀਰਾਹੁਦੇਵੈਗੀ ਅਸਮਾਨਭੀਰਾਹੁਦੇਵੇਗਾ ਇਹਨਿਰੰਕਾਰਹੀਜਪੈ

ਆ ਅਤੁ ਬੁਝਾਇ ਸਨੀ ਹੋਵੈਗਾ ਕੀਤੇ ਨੂਕੀਤ ਹੀ ਜਾਣੇਗਾ ਹੋਰ ਬਿਨਾ ਪਰ
 ਮੇ ਸਰ ਜਾਣੇਗਾ ਨਹੀ ਕਾਲੂ ਇਹ ਅਰਮਾਂ ਨ ਮੈ ਨਰ ਹੀ ਸੀ ਇਸ ਦਾ ਮ
 ਰਤ ਬਾ ਮੈ ਨ ਦੇਖਾਗਾ ਕਾ ਜਾ ਪੈ ਮੇਰੀ ਮਾਰ ਬਲਾ ਕਿਤ ਨੀ ਕਹੈ ॥੨॥
 ਬੋਲੇ ਭਾਈ ਜੀਵ ਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ३ ਜਬ ਨਨਕ
 ਜੀ ਪੰਜਾਬ ਰਸਾ ਦੇ ਪਾਂਧੇ ਤਾਂ ਲਗਾ ਬਾਤੁ ਅਗਮ ਨਿਗਮ ਦੀ ਆ ਕਰ
 ਟ ਜੋ ਕਿਛ ਬਤੁ ਕਰੈ ਸੋ ਸਮਝ ਕਰੈ ਤਿਸ ਤੇ ਸਤੁ ਕਿਸੇ ਦੀ ਨਿਸਾ ਹੋਈ
 ਪੈ ਹੀ ਦੂਕ ਹੋ ਦੇਹ ਨ ਕੋਈ ਉਤਾਰ ਪੈ ਦੇਹੋ ਯਾਹੈ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕਹ ਦੇਹ ਨ
 ਕੋਈ ਮਉਲੀ ਆਪੈ ਦੇਹੋ ਯਾਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕਿਛ ਲੇਜਾ ਵੈ ਸੋ ਗਵਾਇਆ
 ਦੇ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਪੀਤੁ ਕੋਲ ਜਾਵੈ ਜੋ ਭੁਲਾ ਪੀਤੁ ਨੀਛ ਤੁਠਿ ਰਾਜਾ ਹ
 ਈ ਪੀਤੁ ਤਕ ਆ ਭੁਲਾ ਕਾਲੂ ਹੁਣ ਉਲਭੇ ਦੇਦਾ ਹੈ ਪਰ ਓਹੁ ਦਖਤੁ ਅ
 ਵਸੀ ਤਾਂ ਸਿਧਾਂ ਮੁਠੀ ਨ ਕਰੇਗਾ ਜਬ ਨਨਕ ਜੀ ਬਰਸਾ ਸਤਾਂ ਕਹੈ ਯ
 ਤਬ ਕਾਲੂ ਕਯਾ ਨਨਕ ਤੇ ਨੂੰ ਪਾਂਧੇ ਦੇ ਪਾਇ ਦੇਹਾਂ ਤਬ ਨਨਕ ਕਯਾ
 ਭੁਲਾ ਪੀਤਾ ਜੀ ਭੁਲਾ ਹੋਵੈ ਤਬ ਨਨਕ ਨੂੰ ਪਾਂਧੇ ਪਾਸ ਲੈ ਗਯਾ ਤਾਂ ਕਾਲੂ
 ਕਯਾ ਪਾਂਧਾ ਮਹੂਰਤ ਦੇਖ ਨਨਕ ਨੂੰ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਪਾਇ ਦੇਹਾਂ ਤਬ ਪਾਂਧੇ
 ਕਯਾ ਹੁਣ ਮਹੂਰਤ ਹਛਾ ਹੈ ਤਬ ਇਕ ਸੁਪਾਰੀ ਦਖਣੀ ਚਾਵਲ ਘੋਰ
 ਅਨਾਇਸੁ ਤਾਂ ਪਾਂਧੇ ਦੇ ਪਾਯਾ ਪਾਂਧੇ ਪਟੀ ਲਿਖਾ ਦਿਤੀ ਪਾਂਧੇ ਕਯਾ
 ਨਨਕ ਤੁੰ ਪੜਾ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਪੜਾ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਚਪਕਰ ਰਹਾ
 ਤਾਂ ਪਾਂਧੇ ਕਯਾ ਨਨਕ ਤੁੰ ਪੜਾ ਦਾ ਕਮੀ ਨਹੀ ਤਾਂ ਨਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਪਾਧਾ
 ਤੁੰ ਕਛ ਮਾਪ ਭੀ ਪੜਾ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਤਾਂ ਈ ਪੜਾਇਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਾਂਧੇ ਕਯਾ ਹੋ
 ਸੋ ਭਾ ਕਿਛ ਪੜਾ ਹਾਂ ਤਬ ਨਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਪਾਂਧਾ ਏਨੀ ਪੜੀ ਗਲੀ ਫ
 ਹੋ ਪੈ ਦੇਹ ਨ ਏਹ ਜੋ ਪੜਾ ਹੈ ਸੋ ਬਾਦ ਹੈ ਤਬ ਨਨਕ ਜੀ ਇਕ ਸਬਦ ਉਠ
 ਯਾ ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਾਲ ਮੋਹ ਪਸਮ ਸਕਰੀ ਮਤ ਕ
 ਗਦ ਕਰ ਸਾਰਾ ਭਾਉ ਕਲਮ ਕਰ ਚਿਤ ਲਖਾਰੀ ਗੁਰ ਪੁਛਾ ਲਿਖ ਬੀ
 ਚਾਰਾ ਨਾਮ ਲਿਖ ਸਾਲਾਹ ਲਿਖ ਲਿਖ ਅੰਤ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥੧॥ ਬ

ਬਾਬੇ ਹੁਲੇ ਖਾਲਿ ਖਜਾਣੇ ਜਿਥੇ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀ ਮੇਰੀ ਬੈਰੋਇ ਸਚਾਨਾ
 ਸਾਣਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਕਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣਹੋ ਪੀਰਿ ਤੁਝਿ ਤਨਾ ਪੜਨਾ ਸੁਣਨ ਜੋ ਬਿਨਾ ਪਰਮੇ
 ਸੁਰ ਕੇ ਨਾਮ ਤੇ ਸਬੁ ਬਾਦ ਹੈ ਤਬ ਪਾਧੇ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਹੋਰ ਜੋ ਪੜਨਾ
 ਹੈ ਸੇ ਮੇਰੇ ਤਾਂ ਈ ਬਤਾਇ ਜਿਤ ਪੜਿ ਮੈ ਛੁਟੀ ਦਾ ਹੈ ਤਬ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ
 ਹਿਆ ਸੁਣਹੋ ਸੁਆਮੀ ਏਹ ਜੋ ਪੜਨਾ ਹੈ ਸੇ ਸੇ ਸਾਰ ਕਾ ਮੈ ਜਾ ਹੈ ਜੋ ਮਸੂਰੀ
 ਵੇਦੀ ਮਰ ਕਾ ਗਾਦ ਸਟੀਕ ਕਲਮ ਕਾ ਨੇ ਕੀ ਮਨ ਲਿਖਣ ਹਾਰ ਸੇ
 ਕਹਿਆ ਲਿਖਿਆ ਮਾਯਾ ਕਾ ਜੰਜਾਲ ਲਿਖਿਆ ਜਿਸ ਲਿਖਿ ਮੈ ਸਬੁ ਦੇ ਕਾਰ
 ਹੋਵੇ ਹਨ ਅਰੁ ਜੋ ਸਚ ਕਾ ਲਿਖਣਾ ਹੈ ਸੇ ਕੈ ਸਹੈ ਜੋ ਮਾਯਾ ਕਾ ਮੈ ਹਜਾ
 ਲ ਕਰ ਮਸਕਰੀਏ ਤਪਸਾ ਕਾ ਕਾਗਦ ਕਰੀਏ ਚਿਤ ਲਿਖਣ ਹਾਰ
 ਕਰੀਏ ਇਸ ਕੇ ਅੰਦਰ ਕਿਛੁ ਉਹੋਇ ਤਿਸ ਕੀ ਕਲਮ ਕਰੀਏ ਲਿ
 ਖੀਏ ਸੇ ਕਹਿਆ ਲਿਖੀਏ ਪਰਮੇ ਸੁਰ ਕਾ ਨਉ ਲਿਖੀਏ ਬਾਤਿ ਸੇ ਤੁਲਿ
 ਖੀਏ ਜਿਸ ਲਿਖਿ ਮੈ ਸਬੁ ਬਿਕਾਰ ਮਿਟ ਜਾਗਾਏ ਪੀਰਿ ਤੁਝੇ ਤੁਝੇ ਹੁਣੇ
 ਖਾਪੜਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਸਾਨੁ ਭੀ ਪਵਾਇ ਨਹੀਂ ਠਾਂ ਪੜਨਾ ਨਾ ਪੜਾਇ ਹੋਇ
 ਮੀ ਜਗਤ ਹਾਂਇ ਹੁਜੀ ਵਜਾਵੈ ਗਾ ਬਹਾਂਏ ਹੁਪੜਨ ਤੇ ਰੇਹਬ ਨਿਸਾਣ
 ਹੋਵੈ ਗਾ ਤਾਂ ਪੀਰਿ ਤੁਝ ਕਹਿਆ ਇਹ ਬਾਤੁ ਤੈ ਕਿਥੋ ਪਈਏ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ
 ਕਜੇ ਪਰਮੇ ਸੁਰ ਕਾ ਨਾਮ ਲੇਤੇ ਹੋ ਭੂਨ ਕਰਦੀਆਂ ਭੀ ਨਹੀਂ ਜੁੜਤੀਆਂ
 ਅਰ ਇਕ ਪਰਮੇ ਸੁਰ ਕੇ ਨਾਂ ਹੀ ਜਾਣਤੇ ਪਾਤਸਾਹੀ ਯਾ ਕਰਤੇ ਹੈ ਕਹੁ
 ਦੇਖਾ ਉਨ ਕੋਟ ਕਰਮ ਕੀਏ ਹੈ ਤਬ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੂਜੀ ਪੌੜੀਆ
 ਖੀ ॥ ਜਿਥੋਂ ਮਲਨ ਵਡਿ ਮਾਈ ਮਾਂਸ ਦੁਖੁ ਸੀਆ ਮਨ ਚਾਉ ॥
 ਤਿਨ ਮੁਖਾਟਿ ਕੇ ਨਿਕਲਹ ਜਿਨ ਮਨ ਸਚਾਨਾ ਉਕਰਮ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਪਈ
 ਮੇਨ ਹੀ ਗਲੀ ਵਡਿ ਦੁਆਉ ॥ ੨ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥ ॥ ਭਾਗੁ
 ਭੂਨ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣਹੋ ਸੁਆਮੀ ਜਗਤ ਏਹ ਜੀ ਵਡੇਰਾ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ
 ਇਹ ਪੜਨਾ ਪਰਮੇ ਸੁਰ ਕਾ ਸਿਮਰਨ ਤਿਸ ਕਾ ਪੁਨ ਹੋਵੇਗਾ ਸਦ ਸਦਾ

ਸੀਅੰਨਿਤਨਿਤੁ ਅਨੰਦਾ ਗੰਗਾ ਨਿਧੰਨੁ ਹੈ ਵਨਗੇ ਜਿਨਇਕਮਨ
 ਸਿਮਰਮਾ ਹੈ ਤਿਨਸਰੁ ਨਿਧੰਨੁ ਹੈ ਨਾਪਰਉ ਪਾਇਕਰਗਲੀ ਪਰਮੇ
 ਸੁਰਨਾਹੀਲੀਅਸਾਜਤੁ ਤਬਪੀਤੁਤਕਯਾਨਨਕਸੀ ਇਕਪਰਮੇ
 ਸੁਰਕਾਨਾਮਲੇਤਹੈ ਤਿਨਕੋਰੋਟੀਆਂ ਭੁਨੀਹੀਜੁੜਤੀਆਂ ਤਿਨਕੋ
 ਕੋਈਜਨਤੁਭੀਨਾਹੀ ਇਕਪਾਤੁਸਾਹੀਆਕਰਤੇਹੈ ਅਰਪਰਮੇ
 ਸੁਰਕੋਭੀਨਾਹੀਜਾਣਤੇ ਕਦੁਦੇਖਾਂ ਚਿਨਕੋਨਪੁਨਕੀਤੇਹੈਨ ਪਰਮੇ
 ਸੁਰਤੇਭੀਨਾਹੀਭੁਰਤੇ ਤਬਗੁਰੂਨਨਕਸੀਹੀਜੀਪੋੜੀਆਖੀ ਇ
 ਕਮਾਵਹਇਕਜਾਹਉਠਇਕਰਖੀਮੈਨਉਸਲਾਰ ਇਕਉਪਾ
 ਵੇਮੰਗਤੇਇਕਨਾਵਡੇਦਰਬਾਰ ਅਗੋਗਾਇਆਜਾਈਏਵਿਣ
 ਨਾਵੈਵੇਕਾਰ ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥ ਤਾਗੁਰੂਨਨਕਸੀਕਯਾ
 ਸੁਣਹੋਸੁਆਮੀਇਕਮਾਵਡੇਹੈ ਇਕਜਾਤੇਹੈ ਇਕਸਾਹਇਕਪਤੁਸ
 ਹੋਇਕਉਨਕੇਅਗੋਗੁਪਮਾਮੰਗਮੰਗਖਾਤੇਹੈ ਜਾਂਚਹਅਗੋਸ
 ਨਗੋਜੇਖੁਸੀਆਕਰਤੇਹੈ ਈਹਾਂਪਰਮੇਸੁਰਨਹੀਸਿਮਰਤੇ ਤਿਨ
 ਕੋਅਗੋਮੈਸੀਸਜਾਇਅਲੇਗੀ ਜੋਕਪਜੋਕੋਪੋਬੀਦੇਤਾਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤਿਲਾਂਕੋਤੇਲੀਦੇਤਾਹੈ ਜੋਮੈਦਾਇਆਕੋਰਕੀਦੇਤਾਹੈ ਤਿਨਕੋਮੈ
 ਸੀਮਜਾਇਅਲੇਗੀ ਨਚਕਕੰਡਮਹਸੁਈਅਹਿਰੇ ਜੋਪਰਮੇਸੁਰ
 ਨਾਹੀਸਿਮਰਤੇ ਅਚਜੋਪਰਮੇਸੁਰਸਿਮਰਤੇਹੈ ਅਰਭਿਯਮਾਮੰਗ
 ਮੰਗਖਾਤੇਹੈ ਤਿਨਕੋਦਰਗਾਹਵਿਚਵਡੁਆਈਆਮਿਲਨਗੀ
 ਅੰ ਤਬਪੀਤੁਤਹੈਰਾਂਨਹੋਗਯਾ ਫਿਰਪੀਤੁਤਕਯਾਨਨਕਸੀਭੁ
 ਮੈਸੀਆਂਬਾਤਾਕੋਕਰਦਾਹੈ ਅਜੇਤੰਬਾਲਕਹੈ ਬਿਛਮਾਤੁਪ
 ਤਕੁਦੇਬਦਾਸੁਪਦੇਖ ਅਜੇਤੇਗੀਕੋਕੈਓੜਹੈ ਤਬਗੁਰੂਨਨਕ
 ਜੀਚੋਬੀਪੋੜੀਆਖੀ ਭੁੰਤੇਰੋਰੁਰਮਗਲਾਖਾਖਪਾਛਿਜੈਦੇਤਾਹੈ
 ਉਜਿਨਸੁਲਤਾਨਖਾਂਨਹੋਦੇਭਿਠੇਖੋਹ ਨਨਕਉਣੀਚਲਿਆਸ
 ਭਕੁਜੈਭੁਵੈਨੇਹਾ॥੪ ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥ ਤਬਗੁਰੂਨਨਕਸੀ

ਕਹਾ ਸੁਣਹੋਸੁਮੀਉਸਸਾਹਿਬਕਾਮੈਨੂੰਮੈਸਾਡੁਰਹੈ ਜੇਦੇਹ
 ਮੇਰੀਭੈਮਾਨਹੋਇਰਹੀਹੈ ਜੇਈਹਾਂਸੁਲਤਾਨਕਹਾਇਦੇਹੈ ਸੇਸਭੀ
 ਮਰਖਾਕਹੋਸਾਂਨਰੇ ਜਿਨਕਾਅਮਰਮੰਨੀਤਾਹੈ ਜਿਨਕੇਡੁਰਪਿ
 ਥਮੀਭੈਮਾਨਹੋਜਾਤੀਹੈ ਸੇਸਭੀਉਠਜਾਹਿਰੇ ਖਾਕਦਰਖਾਕਹੋ
 ਜਾਂਨਰੇ ਸੁਣਹੋਪੰਡਿਤਮੈਕੂੜਾਸਨੇਹੁਕਿਸਸਿਉਕਰੀ ਅਜੀ
 ਭੀਉਠਜਾਹਰੇ ਤਿਸਕੀਬੰਦਗੀਕੀਜੈਓਹਛੁਡਾਇਲਏਗਾ॥
 ਇਸਸੰਸਾਰਸਿਉਕੂੜਾਨੇਹੁਕਾਕਰੀਏ ਤਬਪੰਡਿਤਹੋਰਾਂਨਹੋਗਾ॥
 ਅਤੇਨਮਾਕਾਰਕੀਤੋਸੁਜੀਤੁਪਰਮੇਸੁਰਹੈ ਤੇਰੇਆਤਮੇਆਵਦੀਹੈ
 ਸਾਕਰ ਬੋਲੋਭਾਈਜੀਵਾਹਗਾਰੂ ੨ ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ੩ ਜਗੁ
 ਰਨਾਨਕਜੀਵਕਾਨਵਾਂਦੇਹੋਏ ਤਾਂਮੰਤੀਚਾਰਣਗਏ ਵੈਸਾਖਦੇਦਿ
 ਨਸੇਦਪਹਰਵੇਲੇ ਇਕਦਰਖਤਹੇਠਟਿਕਗਏਸੇ ਜਮੋਟਿਕਗਏ
 ਓਸਾਬਿਰਛਦੀਛਾਂਉਓਥੇਹੀਰਹੀਹੋਗਬਿਛਾਂਦੀਫਿਰਗਈਅ
 ਤੇਮੰਥੇਉਪਰਫਟਕਫਕੇਕਾਲਨਾਗਬੈਠਾਹੈ ਤੇਕਛਦੇਦਿਨਅਥੇ
 ਕਫਕਦੀਕਛਕਰਾਕੇਰਾਇਬੁਲਾਰਘਰਨੂੰਆਵਦਾਸੀ ਦੇਖੇਤੋਂ
 ਇਕਨੀਗਾਰਸੁਤਾਪਆਹੈ ਅਤੇਮੰਥੇਉਪਰਕਾਲਨਾਗਫਟਕਫਕੀ
 ਬੈਠਾਹੈ ਗਇਬੁਲਾਰਹਟਖੜਾਹੋਯਾ ਜੀਵਿਚਬਿਚਾਰਕੀਤੋਸੁ॥

ਜੇਏਹੁਨੀਗਾਰਜੀਉਦਾਹੈ ਤਾਂਕੋਈਅਬੀਯਾਹੈ ਅਤੇਜੇਨਾਗਸਾਹੁਪੀ
 ਗਯਾਹੈਤਾਏਹੁਮੰਥਾਹੈ ਜਾਪਿਛੋਆਦਮੀਸਭੀਆਇਪਹੁਚੇਤਾਂਰਾ
 ਇਬੁਲਾਰਓਨਾਂਨੁਆਖਾ ਦੇਖੇਤਾਂਇਹੁਨੀਗਾਰਕੀਣਪਆਹੈ ਜਾਂ

ਓਹ ਦੇਖਣ ਜੇ ਕਾਲੂ ਪਟਵਾਰੀ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਪੈ ਤਾਂ ਓਨਾ
 ਇਬਲਾਹ ਨੂੰ ਮਾਖਾ ਜੀ ਰਾਇ ਜੀ ਤੇ ਕਾਲੂ ਪਟਵਾਰੀ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ
 ਪਾਪੈ ਤਾਂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਕਯਾ ਇਸ ਤਾਂ ਈ ਉਠਾਉ ਤਾਂ ਓਨਾਂ ਸੁਤੇ ਨਜ
 ਗਾਯਾ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਠ ਬੈਠੇ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਕਯਾ ਦੇਖੇ ਸਿਰ ਤੇ ਰਾਇ ਬੁਲਾ
 ਰਖ ਜਾਏ ਤਾਂ ਗੁਰਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰਤ ਜੀ ਮਕੀਤੀ ਰਾਇ
 ਬੁਲਾਰ ਪੈਵੇ ਉਤੇ ਉਤਰ ਪਾਯਾ ਬਗਲ ਵਿਚ ਲੀਤੇ ਸ ਅਤੇ ਮਥਰੁੰ
 ਮੱਥੇ ਸੁ ਬਹੁਤ ਅਦਬ ਕੀਤੇ ਸੁ ਲੋਕ ਹੋਰਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹੇ ਬਾਈ ਇਸ ਨੀ
 ਗਰ ਉਤੇ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਬਹੁਤੀ ਮਹਾਰ ਵਨ ਹੋਯਾ ਹੈ ਰਾਇ ਪਰਸਾ
 ਇਕੋ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਸੱਦ ਕੇ ਮਾਖਾ ਸੁ ਕਾਲੂ ਤੇ ਰੇ ਪਰ ਪੁਤ੍ਰ
 ਨਾਨਕ ਹਈ ਏਸ ਨੂੰ ਪੁਤ੍ਰ ਕਰ ਕੇ ਨਾਂ ਜਾਣੀ ਏਹ ਅੰਬੀਯਾ ਹਈ ਕਾ
 ਲੂ ਕਯਾ ਬੁਲਾਰਾ ਇਜੀ ਬਹੁਤ ਬੁਲਾ ਬੋਲੇ ਕੁਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ

॥੪॥ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੫ ॥ ਜਾਂ ਗੁਰਨਾਨਕ ਜੀ ਵਰਮਾ ਬਾ
 ਰਾਂਦਾ ਹੋਯਾ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਬੀਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਪੜ੍ਹਾ ਤਾਂ ਹੋ ਨਾਨਕ ਪਰ ਕਿ
 ਸੇ ਕਿਰਤ ਲਾਈਯੇ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਕਯਾ ਪੁੱਤ ਕਿਤੇ ਕਿਰਤੇ ਲ
 ਗ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਕੁਲਾ ਪਿਤਾ ਜੀ ਜੋ ਕਛ ਕਹੇ ਸੋ ਕਰਾਂ ਤਾਂ ਕਾ
 ਲੂ ਕਯਾ ਪੁਤ੍ਰ ਤੂੰ ਫਲਾਣੀ ਜਗਾ ਪੈਲੀ ਬੀਜ ਮਾਉ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਕਯਾ ਕੁਲਾ ਪਿਤਾ ਜੀ ਬੀਜ ਦੇਹੋ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਸਦਾ ਮਣ ਬੀਜ ਕ
 ਲੂ ਦਿਤੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੀਜ ਲੈ ਗਯਾ ਜਾ ਕਰ ਬੀਜ ਪਤ ਮਾਯਾ ਜਾਂ
 ਖੇਤੀ ਉਗਵੀਰ ਖੇਕੋਣ ਕਿਸੇ ਦਾ ਤੂੰ ਗਰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਖੇਤਾ ਕਿਸੇ ਦਾ ਵਛੇ
 ਰਾਚਰ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਹਟ ਕੇ ਨਹੀਂ ਕਾਲੂ ਜਾਇ ਕੇ ਦੇਖੇ
 ਤਾਂ ॥ ॥ ਕੁਲੀ ਖੇਤੀ ਜਮਾਈ ਹੋਸ ਕਾਲੂ ਗੁੰਮ ਹੋਇ ਕਰ ਕਹਨ ਲਗਾ
 ਸਾਰਾ ਖੇਤ ਜੀ ਮਾਹੋਯਾ ਉਜਾੜ ਕੇ ਚੌੜ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਮਾਇ ਕਰ ਪ
 ਰਿਚਾ ਲਪੀਤੁ ਤਨ ਮਾਖਣ ਲਗਾ ਜੇ ਕੁਲਾ ਮੇਰੇ ਪਰ ਛਤ ਫਿਰਕਾ
 ਹਈ ਏਹੇ ਸੇਹੇ ਤੇ ਰੋਬੇ ਪੁਰਾਣਾ ਹਨ ਜੇ ਮੇਰੀ ਖੇਤੀ ਜੀ ਮਾਈ ਉਜਾੜ

ਕੀਤੀਸ ਤਾਂ ਹਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤਿਬੱਧੁ ਨਾ ਜੋਕਾ ਲੂਣੇ ਨੂੰ ਪਕਰਕਾ ਟੀਨਹੀ
 ਤੁੰਕਰਮਾਹੀਦਰੈ ਤੂੰਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪਾਸੇ ਸਾਲ ਕੁਛ ਨਹੀ ਹੋਰਕਈ
 ਲਖਾਂ ਜੀਵਦਰਸਾਵਣਗੇ ਅਤੇ ਕਿਤਨਾਂ ਜੀਵਾਂ ਦਾ ਉਪਾਰਕਰੇਗਾ
 ਕਈ ਕੋਈ ਜੀਵ ਉਪਰਨਗੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਹਿੰਦੁ ਅਸ਼ੁ ਸਾਲਮਾਨਾਂ ਵਿ
 ਚਰਵਿਜਾਵੈਗਾ ਅਤੇ ਰੋਸਨਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਸਬੰਧ
 ਸੁਣ ਸੁਣ ਕਰਮਾਵਨਗੇ ਲੋਕ ਸੁਣ ਕੇ ਬੇਦਕਤ ਬਖਕਨਗੇ ਅਤੇ ਨ
 ਨਕ ਜੀ ਬਿਨਪੜਾ ਚਾਰੋ ਬੇਦ ਅਠਾਰਾਂ ਪੁਰੰਦ ਕਰਸਾਸੁਨ ਬੁਝਾ
 ਕਰਦਸਤਾਈ ਸਿਖਤੀਆਂ ਭਗਵਤਰੀਤਾ ਜਿਤਨੀਆਂ ਹੋਨ ਸਗੁਮ
 ਚਾਨਤ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਮੁਹਿਅਜਰੀ ਬੀਨਿਕਲਨਗੀਆਂ ਏਹਆਪ
 ਪਰਮੇਸਰਹੈ ਜਗਤ ਦੇ ਉਪਾਰਵਾਸਤੇ ਮਨੁਖ ਰੂਪ ਯਾਹੈ ਸੁਣਕ
 ਲੁਇਸਦਾ ਪੋਖਾਨਕਰ ਏਹਮੈਨੀ ਨਿਰੰਕਾਰਹੀਨ ਜਗਮਾਵਦਾਹੈ ਤਾਂ
 ਕੋਲੁਚੁਪਕਰਕਾ ਏਸਦੇ ਅਤੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਵਿਚ ਭੇਦ ਕੋਈ ਨਹੀ
 ਜਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦਰਿਆ ਪੰਥਾਂ ਦਾਹੈ ਤਾਂ ਲੂਣ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਕਯਾ
 ਤੇਰਾ ਕੀਸੁਭਾਵਹੈ ਤੂੰ ਅਜੇ ਤਾਂ ਸਾਧੀਬਲਗਾਹੈ ਅਤੇ ਜਗਤ ਦਾ ਬਿ
 ਹਾਰ ਕੋਈ ਨਹੀ ਕਰਦਾ ਅਕੋਚੁਪਕਰਕਾਹੈ ਅਤੇ ਉਤਰਕੋਈ ਨ
 ਹੀਦੇਦਾ ਜਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਤਾ ਵਰਆ ਦੇਹੈ ਤਾਂ ਕਾਨੁਕਯਾਤੁ
 ਤਤੇਰਾ ਪੋਖਾਮੈਨੁ ਬਹੁਤ ਹੈ ਤੂੰ ਕਛੁਸਮਝ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ
 ਕੁਲਾਪਿਤਾ ਜੀ ਹੁਣਮੈਨੁ ਬਖਸੈ ਜੇਹੁਜੀ ਅਥਹੀ ਸੋਕਰਾਂਗਾ ਪ ਬੋ
 ਲੇਗਾਈਸੀਵਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰਚਲੀਓ ਤਾਂ ਕਾਨੁਮਾਖਾ
 ਪੁਤਨਾਨਕਤਵੀਹਰੁਪਈਸੇਲੇਜਾਹ ਅਤੇ ਵਸਤੁਚਾਰਪੰਜਲੇਆ
 ਉ ਅਤੇ ਜੇ ਇਸਦਾਰੀਖਰਾਸੋਦਾਕਰਮਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਫੇਰਤੁਹਨੁਬਹੁਤੇ
 ਰੂਪਈਯੇਦੇਦੇਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਕੁਲਾਪਿਤਾ ਜੀ ਅਥੇ
 ਦੇਖੋਗੇ ਤਾਂ ਵੀਹਰੁਪਈਸੇ ਇਕਨਫਰਨਾਨਕ ਜੀ ਲੈਚਲਾਨਫਰ
 ਨਾਲਬਾਲਮਾਹਾ ਜੋਕੋਹਾਂਬਹੁਤੇਗਾਏ ਅਗੇਦੇਖਨਤਾਂ ਸਾਧਮੰਤਰੀ

ਬੈਠੀ ਹੈ ਪਰ ਕੋਈ ਨੇਹੀ ਹੈ ਉਨ ਨੂੰ ਕੁਪਿ ਨਿਬਿਨਾਂ ਕਪੜੇ ਦੀ ਸਾਤਨਹੀ
ਤਾਂ ਉਨ ਦਾ ਇਕ ਮਾਹੀ ਤਾਮਾਹਾ ਤਿਸਨੂੰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜੀਤਿਸਨੂੰ ਕ

ਪੜਾਨਹੀਂ ਹਥ ਮਾਵੇਦਾ ਤਿਸਨੂੰ ਦਿਹੁ ਸੁਖਾ ਵਦਾਨਹੀ ਤਾਂ ਉਹ ਮਹੀ
ਤੋਥੇ ਲਾ ਕੁਈ ਤੁਕੋ ਪੁਛਦਾ ਹੈ ਤੁਥੇ ਕਾ ਪਰੋਸਨਹੀ ਤਾਂ ਬਾਲਜ
ਟੇਟਾਨਫਰਜੇ ਮਾਹਾ ਉਸ ਮਾਖਾ ਸੁਟਨਾਨਕ ਜੀ ਫੂ ਵਨਜਕਰ
ਨਮਾਯਾ ਹੈ ਕਿਫਕੀਰਾਂ ਨਲਗੋ ਸਟਕ ਕਾ ਮਾਯਾ ਹੈ ਚਲਕਰ ਸੇਕਾ
ਲੁਆਖਾ ਹਈ ਸੋਸੇਦਾਲੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਾਖਾ ਸੁਟਕੁਈ
ਬਾਲਾ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਮਾਖਾ ਹੈ ਜੁਖਰਾ ਸੋਦਾ ਕਰੀ ਮੈਖਰਾ ਸੋਦਾ ਕਰ
ਕੋਖੋਟਾ ਕਰਾਂ ਤੁਮਾਖਾ ਮੈਨੂੰ ਮਸਲਤ ਦੇਹ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਕਾਲੂ
ਤੋਨੀ ਸੋਦੇਖਰੇ ਨੂੰ ਪਲਾਯਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਾਖਾ ਬਾਲਾ ਮ
ਜੋਦਾਖਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਓਹ ਸੋਦਾਖੋਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਤਿਸਨੂੰ ਕ
ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਨ ਸਾਧਾਨ ਪੁਛਾ ਕੋਜੀਤੁਸਾ ਮੈਨੂੰ ਜਬਾਬ ਨਹੀ
ਤਾਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਹੀਤ ਕਹਿਆ ਹੈ ਬਾਲੇ ਹਮ ਨਿਹ ਬਾਂਟੀਹਾਂ ਹਮ ਕੋ ਬਸਤ੍ਰਾਂ
ਕਾਜੀ ਜਮਹੀ ਚਾਹੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜੀਤੁਮਖਾ ਤੇਫੀਨਹੀ
ਵੇਗੀ ਤਾਂ ਮਹੀਤ ਕਹਿਆ ਬਾਲਕੋਜੋ ਪਰਮੇਸਰ ਕੁੰਜਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਖਾਤੇ ਹੈ ਨਹੀ
ਲੁਪਕਰ ਰਹਤੇ ਹੈ ਇਸੀ ਵਾਸਤੇ ਉਲਾਨ ਮਹ ਬਸਤ੍ਰੇ ਹੈ ਉਦਾਸੀ ਹੋਇ
ਕੋ ਬਸਤੀ ਮੈਂ ਬਸਤ੍ਰੇ ਨਹੀ ਬਸਤੀ ਮਾਸਾ ਹੈ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮ
ਹੀਤੁਜੀਤੁਮਾ ਰਾਨਾ ਉਕਾ ਹੈ ਮਹੀਤ ਕਹਿਆ ਕੁਖ ਨਿਰਬਾਣੀ ਨਉਸੀਤੁ
ਰੋਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਏ ਮਾਖਾ ਸੁਟਕੁਈ ਬਾ
ਲਾਏ ਹਸੋਦਾ ਮੈਛਰੂਨਹੀ ਸਕਦਾ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਸੁਟਨਾਨਕ ਜੀ ਕ

ਲੂਮੇਰੇਉਤੇਰੀਜਹੋਵੇਗਾ ਤੂੰਜਾਂਦ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਸੁਣਕੁਈ
 ਬਾਲਾਮਹਸੇਦਾਖਰਾਹੈ ਇਸਦਾਤੋਟਨਾਂਹੀਸਰੋਵਾਧਾਹੈ ਤਾਂਬਾਲੇਕ
 ਯਾਜੀਤ੍ਰਿਜਾਂਦ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵੀਹਰੁਪਯੋਲੇਕੋਬਾਲੇਪਸੇਮਹੀ
 ਤਦੇਅਗੈਰਖੇਤਾਂਮਹੀਤਕਯਾਕਯੋਰੇਬਾਲਕੇਏਹਹਮਾਰੇਕਾਂਮਲਹੀ
 ਅਰਤੁਝਕੋਬਾਪਨੇਦੀਏਹੈਬੈਪਾਰਕੇਵਾਸਤੇਤੂੰਫਕੀਰਾਂਕੋਦੇਤਹੈ॥
 ਤੈਂਕਯਾਸਮਝਿਆਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਸੁਣਮਹੀਤਜੀਮੈਨੂੰਪਿ
 ਤਾਕਯਾਹੈਜੋਖਰਾਸੇਦਾਕਰੀ ਸੋਇਹੁਖਰਾਸੇਦਾਹੈਹੋਰਸਕੁਏਹ
 ਹੈਤਾਂਮਹੀਤਕਯਾਸੁਣਰੇਬਾਲਕੇਤੇਰਾਨਉਕਯਾਹੈਤੂੰਤੋਕੋਵੇਹੈ
 ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਨਉਮੇਰਨਾਨਕਾਨਿਰੰਕਾਰੀਹੈ ਸੁਣਕਰ
 ਕੇਮਹੀਤਬੜਾਪੁਸੀਹੋਯਾ ਕਹਣੇਲਗਾਰੇਬਾਲਕੇਤੂੰਕੁਛਮਾਂਗਤ
 ਗੁਰੂਨਾਨਕਕਯਾਜੀਕਯਾਮਾਂਗਓਏਕਨਿਰੰਕਾਰਹੀਮਾਂਗਤਾਹੈ॥
 ਮੈਂਰਕੁਛਨਹੀਮਾਂਗਤਾ ਤੁਛੇਰਮਹੀਤਕਯਾਰੇਬਾਲਕੇਤੂੰਤਾਮਾਪ
 ਹੀਨਿਰੰਕਾਰਹੋਰਹਯਾਹੈ ਹਮਤੁਝਕੋਕਯਾਦੇਵੇਂ ਪਰਏਕਕਾਂਮਕਰਏਹ
 ਰਪਈਯੇਅਪਨੀਗਾਂਠਬਾਂਧਕੋਇਨਕਾਸੀਧਾਲਾਉ ਅਤੀਤਖਾਂ
 ਵੇਰੋਕਹਮਾਰੇਕਾਂਮਲਹੀ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬਾਲੇਨੂੰਲੇਕਰਸਹਰ
 ਵਿਚਮਾਏਆਇਕਰਸੀਧਾਅਤੇਲਕੜੀਆਂਅਤੇਕੋਰੇਕਾਂਤੇਲੀ
 ਤੇਲੇਕਰਆਇਮਹੀਤਮਗੈਰਖੇਤਾਂਮਹੀਤਬੋਲਾਏਨਾਨਕਜੀਤ
 ਤੁਨਿਰੰਕਾਰਹੀਹੈ ਹਮਤੁਝਕੋਖੋਜਦੇਖਾਹੈ ਸਾਤਬਰਤਾਮਤੀਤਾਂ
 ਕੋਬੀਤੇਥੇਅਬਤ੍ਰਿਜਾਹ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਮਥਾਟੇਕਕਰਉਠਚ
 ਲੇਤਾਂਉਸਮਹੀਤਨੂੰਇਕਮਤੀਤਪੁਛਾ ਜੀਤਮੋਇਸਕੇਤਾਂਈਉ
 ਠਾਇਕੋਈਦੀਯਾ ਉਸਤੇਤੁਮਾਰੀਸੇਵਾਕਰੀਥੀ ਤਾਂਮਹੀਤਕਯਾਸੁ
 ਠੇਅਤੀਤਉਹੋਤੁਮਾਪਨਿਰੰਕਾਰਬਾਹਮਾਰੀਖਬਰਕੇਵਾਸਤੇਮਾ
 ਯਾਬਾਹਮਨੇਤੇਮਾਪਣਾਸੀਧਾਲੇਵਾਸੀ ਉਸਪਾਸਤੇਸੇਵਾਨਥੀ
 ਕਰਾਵਣੀ ਉਸਕਾਤੇਜਹਮਾਰੇਤੇਤੁਲਾਨਬਾਜਾਤਾਇਸਵਾਸਤੇ

ਉਸਕੋ ਹਮ ਨੇ ਦਿ ਦਾਦਈ ਹੈ ਜਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੋ ਹਾਂ ਦੁਹ ਉਪਰ ਮਾਏ ॥
 ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਪੁਛਣ ਲਗੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਸਾ ਕਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਾ ਯਾ
 ਸੁਣਨ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈ ਕਿਛੁ ਖਾਧੇ ਨਹੀ ਤੁਹ ਮੰਗੇ ਮੈ ਤੁਹ ਨੂ ਦੇ ਦਿਤੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਬਾਲਾ ਅਸਾ ਭੁਲੇ ਕਾ ਬਾਲੇ ਕਾ ਜੀ ਤੁਜਾਣੁ
 ਲਾਹੈ ਤਾਂ ਤੁਜਾਣ ਜੇ ਨਹੀ ਰੂਲਾ ਤਾਂ ਤੁਜਾਣ ਜੇਹਾ ਤੂੰ ਮਲੜਾ ਮਾਹੋ ਤੇਹਾ
 ਮੈ ਮਲੜਾ ਮਾਹ ਕਾਲੁ ਜਾਣੇ ਤੁਜਾਣ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਰਨਾ ਮਾਏ ॥
 ਬਾਲਾ ਮਾਪਣੇ ਪਰਮਾਇਵ ਕਾ ਕਾਲੁ ਨੂੰ ਪਬਰਹੋਈ ਜੇ ਬਾਲਾ ਨ
 ਫਰਮਾਪਣੇ ਪਰਮਾਯਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਹੀ ਮਾਏ ਕਾਲੁ ਬਾਲੇ
 ਦੇ ਪਰਮਾ ਜਾ ਕਰ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਸਦਯੋਸ ਬਾਲਾ ਪਰੇ ਬਾਹਰ ਮਾਯਾ
 ਕਾਲੁ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਪੁਛਾ ਬਾਲਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਥੇ ਹੈ ਅਤੇ ਰੁਪਯੇ ਕਿਥੇ
 ਹੈ ਬਾਲੇ ਕਾ ਜੀ ਮਹਤਾ ਕਾਲੁ ਜੀ ਵੀਹ ਰੁਪਯੇ ਜਾਂਦਾ ਹੀ ਫਕੀਰ
 ਨੂੰ ਪਵਾਯੋਸ ਕਾਲੁ ਕਾ ਵੇ ਮੈ ਜੋ ਤੈ ਨਾਲ ਭੁਜਾ ਸੀ ਸੇ ਇਸ ਦਾ
 ਸਤੇ ਭੁਜਾ ਸੀ ਜੇ ਫਕੀਰ ਨੂੰ ਪਵਾਇਆ ਵੇ ਬਾਲੇ ਕਾ ਮਹਤਾ ਜੀ
 ਤੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਪਰਸਾਦਾ ਮਾਖਾ ਸੀ ਜੇ ਪਰਸਾਦਾ ਕਰੀ ਉਸ ਪਰ
 ਸਾਦਾ ਕੀਤਾ ਹਈ ਉਸ ਕਾ ਬਾਲਾ ਅਸਾ ਪਰਸਾਦਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਮੈ
 ਕਾ ਜੋ ਤੁਸਾ ਭੀ ਮਰਜੀ ਥੇ ਉਸ ਪਰਸਾਦਾ ਕੀਤਾ ਹਈ ਕਾਲੁ ਕਾ
 ਮੈ ਨੂੰ ਦੱਸਤਾ ਸਹੀ ਕਿਥੇ ਹਈ ਬਾਲੇ ਕਰ ਕਾਲੁ ਨੂੰ ਝੀ ਵਿਚਾ
 ਯਾ ਮਾਇ ਕਰ ਕਾਲੁ ਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਦੇਖਾ ਕਹਣੇ ਲਗਾ ਵੇ
 ਵੀਹ ਰੁਪਯੇ ਕਹਾਂ ਹੈ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੰਗੇ ਦੁਪ ਕਰ ਰਹੇ ਤਾਂ ਕਾਲੁ ਬਹੁਤ
 ਗਸੇ ਹੋਯਾ ਇਕ ਆਦਮੀ ਗਾਇ ਬੁਲਾਰਾ ਸੰਜਾ ਇਕ ਯਾ ਜੋ ਨਾਨ
 ਕੀ ਵੀਹ ਰੁਪਯੇ ਲੈ ਕੇ ਸਾਦਾ ਕਰਨ ਗਏ ਥੇ ਵੇਹ ਫਕੀਰ ਨੂੰ ਪਵਾਇ
 ਮਾਯਾ ਅਤੇ ਕਾਲੁ ਗੁਸੇ ਹੋਦਾ ਹੈ ਗਾਇ ਜੀ ਕਾ ਕਾਲੁ ਨੂੰ ਸਦੇ ਜੋਰਾ
 ਇਦਾ ਆਦਮੀ ਮਾਯਾ ਜੋ ਚਲ ਕਾਲੁ ਗਾਇ ਬੁਲਾਵਦਾ ਹਈ ਅਤੇ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਲੈ ਚਲ ਓਹਨ ਫਰਲੈ ਕਰਦੁਹਾਂ ਨੂੰ ਗਾਇ ਪਾਸ ਮਾਯਾ

ਜਮਗਾਇਗਾਸੇਵਿਚਬੈਠਾਸੀ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂੰਦੇਖਕਰਗਾਇ
 ਦਾਬੈਰਾਗਛੁਟਗਯਾ ਗਾਇਉਠਕੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂੰਬਗਲਾਵਿਚ
 ਲੀਤੋਸ ਉਹੁਆਖਣਲਗਾਜੇਫਕੀਰਨੂੰਖਵਾਯਾਹੋਈ ਗਾਇਬੁਲ
 ਰਨਫਰਨੂੰਪੁਛਾ ਨਾਨਕਜੀਨੈਵੀਹਰੁਪਯੋਕਿਥੇਘਤੇ ਤਾਂਬਾਲੇ
 ਗਾਇਅਗੇਜੇਹਕੀਕਤਵਰਤੀਆਹੀਸਭੁਕਹਸੁਨਈ ਗਾਇਨੇਕਲੂ
 ਨੁਕਯਾ ਇਚਰਤੇੜੀਮੈਭੈਨੂੰਕਦੇਬੁਰਾਨਹੀਕਯਾ ਪਰਅਜਕ
 ਹਦਾਹਾ ਜੇਵੀਹਰੁਪਯਾਂਦਾਸੈਤੇਇਸਨੂੰਇਜੇਹਾਗੁਸੇਹੋਯਾ ਜਾਹ
 ਵੇਉਮੇਦਾਅੰਦਰਹੁਵੀਹਰੁਪਯੋਰਾਣੀਪਾਸੋਆਟਦੇਹਕਾਲੁਨਾਂ
 ਕਾਕਰਾਜੇਮੇਰੇਘਰਖਾਵੇਗਾਨਹੀ ਨਹੀਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂੰਮੈ
 ਆਪਣੇਘਰਰਖਾਏਸਨੂੰਤੇਰੇਘਰਰਖਦੇਨਹੀ ਅਜਕਲਾਕਿ
 ਬਉਸੋਪਦੇਦੇਹਾਂ ਤਿਚਰਨੂੰਉਮੇਦਾਰਾਣੀਪੋਖਰਾਂਪਾਸੋਵੀਹਰੁ
 ਪਯੋਲੈਆਯਾ ਲੈਕਰਗਾਇਦੇਅਗੇਰਖੇਗਾਇਹਬਕਰਕਾਲੁਨੂੰ
 ਦੇਵਣਲਗਾਕਾਲੁਲਵੇਨਹੀ ਕਾਲੁਕਯਾਜੀਰੁਪਯੋਕੁੀਤੇਰੇਅ
 ਤੇਮੈਕੁੀਤੇਰ ਗੁਰੂਨਾਨਕਕੁੀਤੇਰਾ ਕੁਝਰੁਪਯਾਂਦੇਵਾਸਤੇਨਹੀਕ
 ਹਦਾ ਇਸਤੇਚਲਣਾਨੀਕਹਦਾਹਾ ਗਾਇਕਯਾਕਾਲੁਕੁਲਕਰ
 ਦਾਹੈਤਾਂਰੁਪਯੋਲੈਹਾਜਿਚਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਕਦਮਏਥੇਹੈ
 ਨਾ। ਤਿਚਰੀਖਜਮਤਅਸੀਕਰਾਂਗੇ ਤਾਂਉਮੇਦੇਗਾਇਦੇਵਜੀਰਕ
 ਯਾ ਕਾਲੁਰੁਪਯੋਲੈਗਾਇਦਾਆਖਾਫੇਰਨਾਂਹੀ ਗਾਇਬੁਰਾਮੰ
 ਨੀਗਾ ਕਾਲੁਵੀਹਰੁਪਯੋਲੈਕਰਹੈਰਨਹੋਰਯਾ ਲੈਕਤਲਵੀ
 ਗੁੀਦੇਖੜੀਬ੍ਰਾਮਣਜਿਤਨੇ ਹਿੰਦੁਤਰਕਜਟਬੂਟਆਹੇਤਿਤਨੇਕਾ
 ਲੁਨੂੰਕਹਣਲਗੇਜੇਹੱਛਾਨਹੀਕੀਤਾਵੀਹਰੁਪਯੋਰਾਇਪਾਸੋਲੀ
 ਤੇਹੈ ਤਾਂਅਗਲੇਕੁਲਕਕਾਲੁਗਾਇਪਾਸਆਇਕਰਆਖੋਸ
 ਜੀਏਹਵੀਹਰੁਪਯੋਫੇਰਲਦੇ ਗਾਇਕਯਾਕਾਲੁਏਹਵੀਹਰੁਪਯੋ
 ਅਸਾਭੈਨੂੰਨਹੀਦਿਤੇ ਅਸਾਗੁਰੂਨਾਨਕਦੇਦੇਣੇਆਹੇ ਏਹਗੁਰੂ

ਨਨਕੀ ਦਿਤੇ ਹੈਂ ਤੇ ਰੋਪ ਸੇ ਫੇਰ ਕੇ ਹੋ ਲਈ ਯੇ ਤਾਂ ਕਾਲ ਕਯਾ ਗੁਰੂ
 ਨਨਕ ਪਾਸ ਰੁਪਯੇ ਕਿਥੇ ਆਹੇ ਜੇਤੁ ਸਾਂ ਨਨਕ ਪਾਸੇ ਉਧਾਰੇ ਲੀਤੇ ਰਾ
 ਇਕ ਯਾ ਕਾਲੁ ਤੈਨੂੰ ਖਬਰ ਕਾਈ ਨਹੀ ਜਿਤ ਨੀ ਜਹਾਂ ਨਦੀ ਦੋਲਤ ਦੁ
 ਨੀ ਆਹੈ ਸਰੁ ਸੇ ਦਾਗੁ ਨਨਕ ਖਾਂਦ ਦਹੈ ਅਸੀ ਇਸੇ ਦਾ ਦਿੱਤਾ ਖਾਦੇ ਪੈ
 ਦੇਹਾਂ ੬ ਬੋਲੇ ਭਾਈ ਜੀ ਵਹ ਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਢਲੀ ੭ ਜਾਂਗੁਰੂ
 ਨਨਕ ਜੀ ਦਯਾਂ ਅਠਾਰਾਂ ਦੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਚੇਤ ਵੈਸਾ ਖਦੇ ਦਿਨ ਆਹੇ ਕੱਛੋ
 ਦੇਵ ਸਤੇ ਜੈਰਾਮ ਪੈਲੀ ਤੇ ਮਾਯਾ ਸੀ ਅਗੇ ਨਨਕੀ ਕਾਲੁ ਦੀ ਪੀਅ
 ਪਣੇ ਬੁਧੇ ਵਿਚ ਖੜੀ ਸੀ ਜੈਰਾਮ ਪਲਤ ਦੀ ਨਜਰ ਪਈ ਜੈਬਤੀ ਨੇਕ
 ਹੈ ਕਿਸੇ ਬਹੁਤ ਭੁਲੇ ਦੀ ਪੀ ਹੈ ਜੈਰਾਮ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੂ ਕਯਾ ਜੀਰਾ
 ਇਜੀ ਏਹ ਲੜਕੀ ਕਿਸ ਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਕਯਾ ਭੁਈ ਆ ਜੀਏ
 ਹੁਲੜਕੀ ਕਾਲੁ ਪਟਵਾ ਗਈ ਹੈ ਫੇਰ ਜੈਰਾਮ ਪੁਛ ਆ ਜੀ ਪਟਵਰ
 ਕੀਣ ਲੋਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਰਾਇ ਕਯਾ ਭੁਯਾ ਜੀ ਖੜੀ ਹੁੰਦੇ ਹੈਂ ਨ ਗੋਤ ਵੇਦੀ ਹੈ
 ਜੈਰਾਮ ਕਯਾ ਰਾਇ ਜੀ ਇਸ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਅਸਾਂ ਨਾਲ ਕਰਾਵਹੁ ਰਾਇ
 ਕਯਾ ਭੁਯਾ ਜੀ ਜੇਤੁ ਸਾਤੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੇ ਇਨਾਂ ਦੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੀ ਆਹੋ ਵਨ ਤਾਂ
 ਹੋਂ ਆਖਾਂ ਅਤੇ ਜੇਨਾਂ ਹੋ ਦੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾਂ ਕਿ ਕੁਆਖਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨਾਲ ਬ
 ਹਮਣ ਰੋਏ ਸੀ ਅਸੀ ਪਰ ਭੁਲਾ ਸੀ ਤਿਸ ਬੋ ਜੈਰਾਮ ਪੁਛ ਆ ਕੋਯੇ ਗੁ
 ਸਾਂਈ ਜੀ ਅਸਾਤੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਦੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੀ ਹਨ ਕ
 ਨਹੀ ਤਾਂ ਨਿਧਾ ਬਾਹਮਣ ਬੋਲ ਆ ਜੇ ਭੁਯਾ ਜੀ ਹੋ ਦੀ ਆਹੈ ਖਰੀ ਆਂ
 ਤਾਂ ਰਾਇ ਕਾਲੁ ਨੂੰ ਸੰਦ ਕੇ ਪੁਛ ਆ ਕਾਲੁ ਜੈਰਾਮ ਪਲਤਾ ਖੜੀ ਜੁਹੈ
 ਅਮਲ ਸੇ ਇਨਾਂ ਦੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤੇਤੁ ਸਾਤੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਹਾਣੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਕਿਨਾ ਹੀ ਹੋ ਦੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾਂ ਤਾਂ ਕਾਲੁ ਆਖਾ ਰਾਇ ਜੀ ਹੋ ਦੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫੇਰ ਰਾਇ
 ਕਯਾ ਕਾਲੁ ਤੇਰੀ ਬੇਦੀ ਬੜੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜੈਰਾਮ ਨਾਲ ਕਹਾਣੀ ਦੇਓ ਤਾਂ
 ਕਾਲੁ ਕਯਾ ਭੁਲਾ ਹੋਵੇ ਜੀ ਮੈਂ ਤੁਸਾਤੀ ਖਿਜਮਤ ਗਾਰ ਹੈ ਜੇਹੀ ਮੇਰੀ
 ਸਕਤ ਹੋਵੇਗੀ ਤੇਹੀ ਮੇਲੈ ਖੜਾ ਹੋਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਰਾਇ ਕਯਾ ਨਕਾਲੁ ਚਿਹ

ਅਸਾਡੀ ਬੇਟੀ ਹੈ ਤੁਤਲਕ ਕੋਈ ਨਕਰ ਜੇਰਾਂ ਮਰਾਇਨੇ ਫੇਰ ਬੁਲਾਯਾ
 ਰਾਇ ਜੀ ਕਯਾ ਖਬਰ ਕਹਾਣੀ ਦੀ ਰਾਇ ਕਯਾ ਕੁਯਾ ਜੀ ਪਰਾਂਈ ਮਾਂ ਬੇ
 ਟੀ ਮਾਂ ਮੰਗਣੀ ਮਾਂ ਏਹ ਬਾਤ ਅਧੀਨ ਕੀ ਮਿਲਤ ਦੀ ਹੈ ਤੁਸੀ ਸਦ ਕੇ ਮਾਂ
 ਖੋ ਅਸਾਂ ਮਾਖਣ ਹੋਵੇਗਾ ਸੇ ਮਾਖਾਂਗੇ ਜੇਰਾਂ ਮਕਯਾ ਰਾਇ ਜੀ ਮੈਂ ਕੀ
 ਓਕਰ ਮਾਖ ਤੁਸੀ ਰਾਜੇ ਲੋਕ ਹੋਸ ਮਝ ਦੇਖੋ ਤਾਗਾਇ ਕਯਾ ਤੁਸੀ ਨਾ
 ਕਹੋ ਬਾਹਮਣ ਤੇ ਕਹਾਵੋ ਜੇਰਾਂ ਮਕਯਾ ਕੁਲਾਜੀ ਬਾਹਮਣ ਕਯਾ
 ਰਾਇ ਜੀ ਅਸੀ ਤੁਸੀ ਮਾਖੀ ਏਗੇ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਛਨਿ ਛਰ ਵਰ ਦੇ ਦਿਨ
 ਤੁਛ ਪਹਰ ਦਿਨ ਰਹ ਦੇ ਨਿਧੇ ਬਾਹਮਣ ਕਯਾ ਦੇਖ ਮਹਤਾ ਕਾਲੂ ਤੂੰ
 ਭੀ ਪੜੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਰਾਂ ਮਕੁਭਲਾ ਪੜੀ ਹੈ ਕੁਲਾਸੀ ਯੋਗ ਹੋ ਕਹਾਣੀ
 ਕਰੋ ਅਵੇ ਬਾਹਮਣਾ ਤੂੰ ਮਾਖ ਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਰਾਂ ਮਮਾਖ ਦਾ ਹੈ ਤਾਂਗਾਇ
 ਕਯਾ ਕਾਲੂ ਜੇਰਾਂ ਮਕਾਂ ਕਰ ਮਾਖੇ ਬਾਹਮਣ ਜੇ ਮਾਖ ਦਾ ਹੈ ਸੋ ਓ
 ਹੋ ਮਾਖ ਦਾ ਹੈ ਕਾਲੂ ਕਯਾ ਕੁਲਾ ਰਾਇ ਜੀ ਤੁਸੀ ਤੁ ਕਹਣਾ ਸਾਡੇ ਮੱਥੇ ਤੇ
 ਜੇਰਾਂ ਮਮਤੇ ਨਨਕੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਹੋਈ ਮਹੂਰਤ ਪੁਛਾ ਕਰ ਸਾਹਾ ਸੋਧਿ
 ਆ ਜੇਰਾਂ ਮਸੁਲਤ ਨ ਪੁਰਜਾ ਕੇ ਵਡੀ ਜੀ ਵਲੈ ਕੇ ਆਯਾ ਬਡਾ ਭਾਗੀ

ਫੁਕਾਉ ਕੀਤਾ ਮਾਯਾ ਦੀ ਬਰਖਾ ਕਰੀ ਅਰਵਿਦਹ ਹੋ ਯਾਖਾਨ ਮਿਸਲ
 ਖੁਏ ਦਾਜ ਬਹੁਤ ਦੀ ਮਾਸਾਰੇ ਦੇਸ ਮੈਂ ਪਨ ਕਰੀ ਹੋਈ ਬੀਬੀਨਨਕੀ
 ਬਿਦਾ ਕੀਤੀ ਜੇਰਾਂ ਮਤੋ ਲੀ ਪਰ ਲੈ ਗਯਾ ਪਿਛੋ ਕਾਲੂ ਨਨਕ ਜੀ ਨਿ
 ਕੁਜਣ ਲਗਾ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਜਾਵੈ ਨਹੀ ਕਾਲੂ ਕਯਾ ਜਾਇ ਕੇ ਭੈ
 ਟਨੁ ਲੈ ਆਉ ਤਾਂਗਾਇ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਨੂੰ ਦਿਲਾਸੇ ਨਾਲ ਕਯਾ ਤਾਂਗਾ
 ਇਕਯਾ ਨਨਕ ਜੀ ਇਕ ਵਰ ਭੈ ਟਨੁ ਲੈ ਆਵੇ ਫੇਰ ਅਸਾਡੀ ਸਾਂਤੀ

ਚੰਬੇਹੀ ਸੋ ਪਛਾਣੀਏਗੇ ਜੇਕੁ ਛਰਾਹਿ ਸੀਸੋ ਲੀਤਾ ਅਤੇ ਬਾਲੇ
 ਸੰਧੂ ਨਾਲ ਲੀਤਾ ਲੈ ਕਰ ਰਾਮਾ ਬਾਲੇ ਨਾਲ ਪਾਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਜਕਰ ਭੁਏ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਨੇਰ ਵਿਦਾ ਮੰਗਣ ਲਗੇ ਜੈਰਾਮ ਕਯਾ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਏ ਬੇਹੀ ਰਹੁ ਮੈਂ ਭੁਯ ਦਾਨਾ ਹੀ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀਆ ਖਾਤੀ ਇ
 ਸਦਾ ਹੀ ਏਨੂੰ ਭੁਯ ਕਾਲੂ ਭੀਰਾ ਜੀ ਰਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬੀਬੀ ਭੀਰਾ ਜੀ ਰਹ
 ਸੀ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਭੀਰਾ ਜੀ ਰਹਾ ਸੀ ਆਖੇਗਾ ਮੈਂ ਪਾਲੀ ਨਾ ਫਿਰਾ ਆਖਾ
 ਫਿਰ ਤੂੰ ਨਾ ਭੁਯੇ ਇਸ ਬੇ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਰੁਦੀ ਹਾਂ ਮੈਂ ਨੂੰ ਜਦ ਸੁਪਨਾ ਆ
 ਵਦਾ ਹੈ ਤਾ ਏਹੋ ਅਜੇਹਾ ਆਵਦਾ ਹੈ ਜੇਕੁ ਛਇਸ ਦੇ ਮੁਹਿ ਨਿਕਲਦ
 ਹੈ ਸੋਹੋ ਇਜਾਦਾ ਹੈ ਮੈਂ ਇਸ ਦਾ ਸਤੇ ਤੂੰ ਮਾਖਦੀ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਬੀਬੀ ਨੂੰ ਲੈ ਆਏ ਆਪਣੇ ਪਰਮਿਲੇ ਗਿਲੇ ਜਾ ਫਿਰ ਬੈਸ
 ਖਦੀਰੁ ਤਿਆਈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਕਛਾਂ ਹੋਵਣ ਲਗੀਆ ਜੈਰਾਮ ਤਲਵੰ
 ਡੀ ਆਖਾ ਫੇਰ ਕਛ ਕਰ ਕੇ ਅਮਲ ਕਰ ਕੇ ਮੁਕਲਾਵਾ ਲੈ ਤਮਾਰ
 ਹੋਆ ਤਾਂ ਰਾਇ ਨੂੰ ਪਬਰ ਹੋਈ ਰਾਇ ਜੈਰਾਮ ਨੂੰ ਤਵ ਜਮਾ ਬੇਨਤੀ ਬ
 ਹੁਤ ਕੀਤੀ ਜੈਰਾਮ ਰਾਇ ਉਪਰ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਆ ਜੈਰਾਮ ਨੂੰ ਮੁਹ
 ਤੇ ਭੀ ਕਯਾ ਜੀ ਮੈਂ ਤੁਸਾਂ ਉਪਰ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹਾਂ ਕੁਝ ਮੈਂ ਨੂੰ ਫੁਰਮਾਈ
 ਯੇ ਰਾਇ ਕਯਾ ਭੁਯਾ ਜੀ ਤੇਰਾ ਸਹੁਰਾ ਬਡਾ ਕਰ ਰਾਹੈ ਅਤੇ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਪੁਰਨ ਸਾਧ ਹੈ ਅਸੀਂ ਏਹਾ ਆਖ ਦੇ ਆਹੇ ਜੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਰਖੋ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਕਯਾ ਰਾਇ ਜੀ ਇਸ ਨਾਲੋ
 ਹੋਰ ਕਯਾ ਭੁਲਾ ਹੈ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੀ ਚਲੇ ਰਾਇ ਕਯਾ ਭੁਲਾ ਭੁਯਾ ਜੀ
 ਨਾਲ ਬਣ ਦਾਨਾਂ ਹੀ ਪਿਛੋ ਮਹੀਨਾ ਦੁਹਨੂੰ ਪਲਾਂਗੇ ਤੁਸਾ ਇਸ
 ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਭੀ ਉਪਰੇ ਕਰਣੀ ਜੈਰਾਮ ਕਯਾ ਭੁਲਾ ਰਾਇ ਜੀ ਜੇ
 ਕਮ ਕਰ ਸੀ ਸੋ ਸੋ ਭੁਲਾ ਹੀ ਕਰ ਸੀ ਜੈਰਾਮ ਮੁਕਲਾਵਾ ਲੈ ਕਰ ਆ
 ਪਣੇ ਪਰਮਾ ਆਖਾ ॥੧॥ ਬੈਲੋ ਭਾਈ ਜੀ ਵਹ ਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ
 ਲੀ ੨ ਜਾਂ ਬਾਬ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਹਾਂ ਵਕਾ ਦੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ

ਇਕ ਅਤੀਤ ਮਾਇ ਬੈਠਾ ਪਰਸਾਰੇ ਬਾਹਰ ਉਸ ਪਾਸ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਹਜੇ ਜਾਇ ਬੈਠਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਹਥ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਦਾਸੀ ਅਤੇ ਸੱਜੇ ਹ
 ਥਛਾਪ ਜੀ ਅਤੀਤ ਕਰਿਆ ਤੁਕੈ ਟਪੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਿਆ ਮੇਰਾ
 ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ ਪ੍ਰਤੀ ਵੇਦੀ ਹੋਵਾਹਾਂ ਤਾਂ ਅਤੀਤ ਕਰਿਆ ਹਮਾਰੀ
 ਸਕੇ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਿਆ ਤੁਮਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੇ ਹੈ ਹਮਰੀ ਨਿਰੰਕ
 ਰ ਕੇ ਹੈ ਤਬ ਅਤੀਤ ਕਰਿਆ ਤੁਮਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਅਰਹਮ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੇ ਹੈ
 ਮਤੁ ਮਮੈ ਭੇਦ ਕਰਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਿਆ ਕੁਛ ਨ ਛਾਪ ਲਾਹ
 ਕੇ ਹਥੇ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਦਾਸੀ ਅਤੀਤ ਦੇ ਅਗੇ ਰਖਾ ਅਤੀਤ ਕਰਿਆ ਹਮਰੇ ਪਹੁ
 ਦਾ ਤੁਮਾ ਪਟੇ ਪਾਸ ਰਹਣ ਦੇ ਹ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਿਆ ਦੇਵਤਾ ਮੁਖ
 ਸੋ ਬੁਕਤਾਰੀ ਤੀ ਹੈ ਫਿਰ ਉਠਾਈ ਤੀ ਨਾਂਹੀ ਅਤੀਤ ਕਰਿਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਤੁਮਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਦਾਸੀ ਪਦੇ ਕਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਅਪਣੇ
 ਪਰਗਯਾ ਅਤੀਤ ਗੁਰੂ ਦਾਸੀ ਪਲੇ ਕਰ ਚਲਦਾ ਰਹਾ ਤਾਂ ਕਾਣੂ
 ਪੁਛਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਅਵੇ ਗੁਰੂ ਦਾਸੀ ਪਕਿਥੇ ਹਈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਕਮਰੇ ਚੁਪ ਕਰਹੇ ਬੋਲੇ ਨਾਂਹੀ ਤਾਂ ਕਾਣੂ ਗੁਰੂ ਜੋ ਕਰ ਕਰਿਆ ਜਾਹ
 ਬਾਬਾ ਤੁਮਰੇ ਪਰਗਯਾ ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਫਰੂਨਾਂਹੀ ਮੈਂ ਬਖਸ਼ੇ ਰਾਕਰ ਕਰਿਆ ਰ
 ਇ ਬੁਲਾਰ ਸੁਣਾ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਅਵੇ ਕਾਲੂ ਵਤ ਕਰਾ ਹੋਆ ਕ
 ਕਰਿਆ ਕਰਾ ਹੋਆ ਜੀ ਛਾਪਾ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਦਾਸੀ ਕਿਤੇ ਸੁਟਿਆ ਜਾ ਹੈ ਜਾ
 ਨਾ ਦਾਨਾਂਹੀ ਕਾ ਕੀਤੋ ਸਾ ਰਾਇ ਕਰਿਆ ਕਾਲੂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਜੋ
 ਰਾਮ ਥੇ ਪਲ ਦੇ ਹ ਮੈਂ ਬੇਤੁ ਗੁਰੂ ਜੋ ਹੋਵਾ ਹੈ ਅਤੇ ਓਹੁ ਭੀ ਰਿਜਰਹਦਾ
 ਹੈ ਓਥੇ ਹੀ ਕੁਛ ਹੋਵੇ ਗਾ ਸੋ ਹੋਵੇ ਗਾ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਅਪਣੇ ਦਸਖਤ
 ਚਿੱਠੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਲਿਖ ਦਿਤੀ ਜੈ ਰਾਮ ਜਿਧੀ ਜੋ ਕਿਛੁ ਲਿਖ
 ਟਾਮਾ ਹਾਸੁ ਸੁਭ ਕਿਛੁ ਲਿਖਾ ਜੈ ਰਾਮ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਸਾ ਤੇ
 ਨੂੰ ਸੋ ਪਾਹਈ ਜੋ ਕੁਛ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਹੋਇਆ ਵੇਸਾ ਫਿਰ ਨਾ ਹੀ ਕਰਣੀ
 ॥੮॥ ਬੋਲੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਹਗਰੁ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੮॥ ॥

ਸੰਮਤ ੧੫੪੪ ਅਤੀਮੀਘਰਸੁਦੀ ੩ ਗੁਰਨਾਨਕਜੀਜੈਰਾਮਪਾ
 ਸਚਲੇ ਤਲਵੰਡੀਯੋਪਜਦੇਦਿਨਸੁਲਤਾਂਤਪੁਰਪਹੁਚੇਮੀਘਰਸੁ
 ਦੀਸਪਤਮੀ ੭ ਭੈਣਨਾਨਕੀਨੂੰਜਾਇਮਿਲੇ ਬੀਬੀਨਾਨਕੀਗੁਰੂਨਾ
 ਨਕਜੀਨੂਦੇਖਕੇਪੈਰਾਂਤੇਹੁਪਈ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਬੇਬੇਜੀਤੁ
 ਬਡੀਹੈ ਸਗੋਮੈਤੋਕਯਾਪੈਰਾਂਤੇਪਦਾ ਕੇਤੁਮੇਰਯਾਪੈਰਾਂਤੇਪਦੇ ਫੇਰ
 ਨਾਨਕਜੀਕਯਾਭਾਈਤੂਸਚਆਖਦਾਹੈ ਪਰਜੇਤੁਮਾਦਮੀਹੋਵੇ
 ਕਯੇਤੁਤਾਮੈਨੂੰਪਰਮੇਸਰਨਜਰਆਵਦਾਹੈ ਜੈਰਾਮਘਰਨਾਂਹੀ
 ਬੇਬੇਪੀਕਾਪਾਇਦਿਤਾ ਲਗੀਪੁਛਣਭਾਈਜੀਬਹੁਤਖੁਸੀਹੋਥੈ
 ਠਾਹੀਜੈਰਾਮਭੀਘਰਆਯਾ ਜਾਂਦੇਖੇਤਾਂਕਯਾਵੇਖੇਜੈਮਰਗੁ
 ਰੂਨਾਨਕਜੀਬੈਠੇਹੈ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਤੂੰਠਾ ਜੋਜੀਜਾਜੈਰਾਮਆਯਾ
 ਹੋ ਗੁਰੂਨਾਨਕਉਠਦੇਹੀਉਸਦੇਪੈਰਾਂਤੇਪਯਾ ਜੈਰਾਮਮਹਾਂਸਮਾਣਾ
 ਸੀ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਹਥਪਕੜਲੀਤੇਪੈਰਾਂਤੇਲਾਵਣਨਾਂਦਿਤੇਅ
 ਪਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਪੈਰਾਂਤੇਹਥਰਖੋਂਸ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ
 ਜੀਜਾਜੀਏਹਅਪੁਠੀਗੀਤਿਕਯੋਕੀਤੀਯਾ ਤਾਂਜੈਰਾਮਕਯਾਗੁ
 ਰੂਨਾਨਕਜੀਤੁਸੀਕਹਦੇਹੋਗੇ ਜੋਇਹਅਸੀ ਸਾਲਜੀਜਾਮਾਰੇ
 ਮੈਂਤੈਨੂੰਪਰਮੇਸਰਕਰਜਾਣਦਾਹਾ ਮੇਰੇਭਰਾਹੋਏਜੋਤੁਜੀਮੇਰੇਪਾ
 ਸਆਇਪਹੁਚੇਹੋ ਮੈਨੂੰਦਰਸਨਦਿਤਾ ਨਿਹਾਲਕੀਤੁ ਤੁਸੀਕਰੋ
 ਕੁਝਨਾਹੀ ਬੈਠੇਸਹਜਨਲਭੁਜਨਕਰੋ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਜੀ
 ਜਾਜੀਕੁਛਕਿਰਤਹੋਵੈਤਾਂਭੁਲੀਹੈ ਤਾਂਜੈਰਾਮਕਯਾਭੁਲਾਜੀ॥
 ਤੁਸਾਰੇਜੀਉਪਜੀਹੈਤਾਂਏਹਾਸਹੀ ਕੁਝਤੋਰਕੀਪੜੇਹੋਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਜੀਕਯਾਅਸੀਹੋਦਗੀਪੜੇਹੈ ਜੈਰਾਮਕਯਾਭਾਈਜੀਮੈਦੀਖਨ
 ਲੈਦੇਹੋ ਗੁਰੂਨਾਨਕਕਯਾਜੀਜਾਜੀਕਿਸਦਾਹੈ ਜੈਰਾਮਕਯਾਨ
 ਬਾਂਬਦੋਲਤਖਾਂਲੇਦੀਦਾਬਡਾਮੈਦੀਖਨਾਹੈ ਜੋਹੋਇਆਵੇਤਾਲ
 ਵੇ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਭੁਲਾਜੀਜਾਜੀਨਿਰੰਕਾਰਨਿਰਬਾਹੁਕ

ਰੇਗਾ ਠੇਰ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਬੋਲੀ ਭਾਈ ਜੀ ਤੁਤਾ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾਰੂ ਪਹੈ
 ਜੇਹਾ ਦੁੱਕਰਹੇ ਤੇਹਾ ਬੈਠਾ ਪਾਹਿਤੁ ਇਨਾ ਜੀ ਜਾਲਾ ਵਿਚ ਕੰਪੋਨੈ
 ਤੁੰ ਇਨਾ ਜੀ ਜਾਲਾ ਦੀ ਲਾਇ ਕਨਾਹੀ ਤੁੰ ਠਕੀਰ ਨਿਰਦੋਸਹੈ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਆਬੀਬੀ ਜੀ ਕਿਰਤ ਕਰ ਪਾਈ ਜੇਤਾਂ ਪਾਵਿਤ੍ਰੇ ਹੋਵੈ
 ਦਾਹੈ ਅਤੇ ਤੁਰਕ ਆਪ ਦੇ ਹਨ ਹਲਾਲ ਕਰ ਆਪਾ ਭੁਲਾਹੈ ਤਾਂ
 ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਕਾ ਆਪ ਭੁਲਾ ਭਾਈ ਜੇਤੁੰ ਜਾਣ ਦਾਹੈ ਰਾਜੀ ਹੋਵੈ ਤਿ
 ਦੇਸਹੀ ਠਿਰ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੈਰਾ ਮਨੁ ਪੁਛਾ ਜੀ ਉਸ ਦੇ ਹਾਲ ਦੇ
 ਮਾਹਰ ਮਹੋ ਕਿਨਾਹੀ ਜੈਰਾ ਮਕਾ ਆਬੀਬੀ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਮਾਹਰਮ
 ਹਾਂ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਕਾ ਇਸ ਦੀ ਕਿਥਾ ਉਕਾਣੀ ਦੀ ਕਰੀਏ ॥
 ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਗੁਹ ਬਨਾਲ ਮੇਹ ਲਗੇ ਤਾਂ ਉਸ ਪਾਸੇ ਕਿਰਤ ਹੋਇਆ
 ਦੇ ਜੇਏਹੁ ਕਿਰਤ ਲਗੇ ਤਾਂ ਕਿਥਾ ਉਕਾਣੀ ਭੀ ਹੋਇ ਜਾਇ ਤੁੰ ਉ
 ਤਵਲੀ ਨਾਹੀ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਚਿਤ ਕਰ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਕਾ ਆਪ
 ਭੁਲਾ ਜੀ ਮੈਂ ਤੁਪ ਕੋਲੋਂ ਸਮਾਵੀ ਤਨਹੀ ਪਰਤੁਸਾਨੂੰ ਆਪ ਛੁਡਾ
 ਸੀ ਜੈਰਾ ਮਾਪਰ ਸੁਦੀ ਦੇ ਦਸ ੧੪ ਨੂੰ ਮੋ ਦੀ ਖਾਨਾ ਦਵਾਯਾ ਦੀ ॥
 ਬੋਲੇ ਭਾਈ ਜੀ ਦਾਹ ਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੧੦ ॥ ਇਕ ਹਜ
 ਰ ਰੁਪਯਾ ਰੋਕ ਦਿਵਾਯਾ ਬਾਲੇ ਸੀ ਪੁਕਾ ਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੋਂ ਤਾਂ
 ਮੋ ਦੀ ਖਾਨ ਲੀਤਾ ਹੁਣ ਤੁੰ ਸਨੂੰ ਦਿਵਾ ਦੇਹ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ
 ਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਚੀ ਪ੍ਰੀਤ ਕੀਤੀਆ ਜੀਵ ਦਾ ਛਾਡਿ ਚਲਾਯੋ ਤ
 ਬਾਲੇ ਕਾ ਜੀ ਤੁੰ ਤਾਂ ਹਟ ਜਾਭੀਹੈ ਮੈਂ ਭੀ ਆਪਣੀ ਕਿਰਤ ਕਰਾਂ ॥
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕੋਈ ਦਿਨ ਤੁੰ ਖੁਕਟ ਦੇਹ ਅ
 ਸਾਂ ਇਹ ਕਸਬ ਕੀ ਕਰਣਾਹੈ ਜੇ ਅਸਾਡੀ ਕਿਰਤ ਹੋਸਾਈ ਕਰਾਂਗੇ ਤੁੰ ਨਿ
 ਰੰ ਕਾਰ ਦਾਤੁ ਮਾਸਾ ਦੇਖੁ ਨਿਰੰ ਕਾਰ ਕਾ ਕਰਦਾਹੈ ਰਹੁ ਅਸਾਡੇ ਹੀ
 ਨਾਲ ਗੁਜਰਨ ਕਰ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਾ ਆ ਭੁਲਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਸਾਡੇ

ਖੁਸੀ ਜੋਤੁ ਸੀਆ ਪੋਗੇ ਸੋ ਕਰਾਂਗਾ ਬਾਲਾ ਭੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨਾਲ ਲ
 ਗਾ ਕਿਰਤ ਕਰਣ ਕਿਰਤ ਕਰਦਾ ਕਰਦਾ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਗੁਜਰੇ ਤਾਂ ਪਿ
 ਛੋ ਮਹਤਾ ਕਾਲੁ ਖਬਰ ਨੂੰ ਮਾਯਾ ਆਇ ਮਿਲਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਓਠ ਦੇ ਹੀ ਕਾਲੂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਪਏ ਮਹਤ ਕਾਲੁ ਮਾਂਬਾ
 ਚੰਮਾ ਅਤੇ ਗਲ ਵਿਚ ਲੀਤੇ ਸ ਲਗਾ ਪੁਛਣ ਤੈਨੂੰ ਦਇਆ ਹੀਨੇ
 ਪਲ ਜਾਂ ਗੁਜਰੇ ਕੀਖਣੇ ਸੁਕੀ ਖਾਧੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਆ
 ਪਿਤਾ ਜੀ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਖੰਟਿਆ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਖਾਧਾ ਪਰ ਅਸਾ ਬੈਕੋ
 ਹੀਰਾ ਦੀ ਨਾਂਹੀ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਗੁੱਸੇ ਹੋਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਆ
 ਕੁਝੀ ਬਾਲਾ ਕਾਲੂ ਨਾਲ ਬੋਲਣਾ ਨਹੀ ਕਾਲੂ ਕਿਆ ਅਸਾ ਜਾਤਾ ਸੀ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਰਤ ਲਗੇ ਹੋ ਜੋ ਕੁਛ ਮੇਰਾ ਗਵਾਯਾ ਸੋ ਖਰਜਾ ਹੋਸੀ
 ਮੇਨੂੰ ਦੇਸੀ ਏਹੋ ਜੇਹੀ ਆਗਲਾਂ ਕਰੇ ਜੇਹੀ ਆਂ ਕਾਲੂ ਦੀ ਆਂ ਆਹੀ ਅੰ
 ਠਿ ਰਨ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੇਰਾ ਮਨੂੰ ਮਿਲਾ ਮਿਲ ਕੇ ਲਗਾ ਆਪਣੇ ਤੁਸਾਂ

ਕਮਾ ਕੀਤਾ ਕੁਝ ਇਸਦੀ ਖਬਰ ਸਾਚ ਲਹਦਰ ਹੋ ਨਾ ਤੁਸਾ ਖਬਰ ਸਾਰ
 ਕਿਰਤ ਦੀ ਲੀਤੀ ਨਾ ਤੁਸਾ ਕਿਥਾ ਉਕਾਟੀ ਕੀਤੀ ਤੁਸਾਂ ਕੁਝ ਨਾਂ ਕੀਤਾ
 ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਬੋਲੀ ਪਿਤਾ ਜੀ ਏ ਬੇਜੋ ਆਯਾ ਹੈ ਕੁਛ ਤੁਸਾ ਰਾਤ ਨਾਂਹੀ
 ਗਵਾਯਾ ਤੁਸੀ ਸੁਕਰ ਨਹੀ ਕਰਦੇ ਜੋ ਪਰਚਮਾ ਹੈ ਇਕ ਦਿਨ ਖਰਬੀ
 ਲਹਸੀ ਅਤੇ ਕਕਾਟੀ ਦੀ ਭੀਟੋ ਲਹੇ ਅਜ ਕਲਹੁਣੇ ਕਿਤੇ ਵੇਲੇ ਹੋ
 ਪਈ ਹੈ ਕੁਝ ਅਸਾ ਰਾਤਾਂ ਗਵਾਇਦਾ ਨਾਂਹੀ ਅਸਾ ਕਮਾ ਦੁਖਣਾ ਹੈ ॥
 ਅਤੇ ਪੁੱਜੀ ਤੇਰੇ ਪਸੇ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾਂ ਕਹਾਣੀ ਤੂੰ ਹੋ ਕਰ ਅਤੇ ਜੇਹਾ ਅਸਾ
 ਦਰਦ ਹੈ ਤੇਹਾ ਅਸਾ ਬੈ ਕੁਛਾ ਤੈਨੂੰ ਦਰਦ ਹੈ ਖੁਤ ਪੀਆ ਨਾਨਕੀ ਬੋ

ਟੀਜੇ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਹੋਇਆ ਵੇਰੀ ਤਾਂ ਹੋਰ ਕਮਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧੀਅਸੇ
 ਕੋਰੇ ਤਾਂ ਕਿਤੇ ਭੁਲੀ ਥਾਇਖੀ ਦੇਖ ਕੇ ਕਰਣੀ ਜੇਹੀ ਕੇਹੀ ਥਾਇਨੀ
 ਵੇ ਫੇਰ ਜੈਰਾਮ ਬੋਲਿਆ ਮਹਤਾਜੀ ਅਸਾ ਮਿਨਤ ਨਹੀ ਲਾਵਣੀ ਮੁਲਾ
 ਚੋਟਾ ਹੈ ਪਖੋ ਕੇਰਾ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਪਰਧੀ ਹੈਰੀ ਉਹ ਭੀ ਪਰਖਤੀ
 ਅਖਾਵਦਾ ਹੈ ਰੰਧਾਵਾ ਦਾ ਪਟਵਾਹੀ ਹੈਗਾ ਪੁੰਨ ਅਰਥ ਕਹਾਣੀ
 ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਸਾਂ ਉਥੇ ਕਹਾਣੀ ਟੋਲੀ ਹੈ ਅਗੇ ਕਰਤੇ ਕੁਵੇਰੀ ਜੋਰੇ
 ਵੇਰੀ ਮਹਤਾਜੀ ਚਿਤ ਥਾਇਰਖੀ ਰਾਮ ਭੁਲਾਹੀ ਕਰਸੀ ਤਾਂ ਕਾਲੁ ਕਾ
 ਪੁਤ ਜੈਰਾਮ ਸਰਮਾਂ ਇਕੋ ਜੇਹੀਆਂ ਪੁਤਾ ਜਵਈਆਂ ਮੇਂ ਮਾਖਦਾਸ
 ਆਪਣੇ ਜੀਵਿਚ ਬੀ ਬੀਨ ਨਕੀਦਾ ਸੁਖ ਰਿਠਾ ਅਖੀ ਠੰਢੀਆਂ ਹੋਈ
 ਆਂ ਹੁਣ ਗੁਰਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਸੁਖ ਮੁਰਾਦ ਜੀ ਵਦਾ ਦੇਖਾਂ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਮਸ
 ਠੰਢਾ ਹੋਵੇ ਫਿਰ ਜੈਰਾਮ ਕਾ ਆਮਹਤਾਜੀ ਤੁਏ ਬੇਹੀ ਰਹੇ ਅਤੇ ਅੰ
 ਮਾ ਬੀ ਬੀਨ ਸਦਾ ਇਲੈ ਦੇ ਆਹੇ ਤਾਂ ਕਾਲੁ ਕਾ ਪੁਤ ਜੈਰਾਮ ਮੇਰ
 ਰਹਣਾ ਏ ਬੋਭਾਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਓਥੇ ਮੈਰਾ ਧਾਹੀ ਆਹਾਂ ਤਾਂ ਫਿਰ ਜੈਰਾਮ ਕ
 ਆਮਹਤਾਜੀ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਪਰਮਾਨੰਦ ਦੀ ਜਾਹ ਗਾਹੈ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਹੈ ਤਾਂ
 ਫਿਰ ਕਾਲੁ ਕਾ ਜੈਰਾਮ ਜਿਤ ਵਖਤ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਕੁੜਮਾਈ
 ਹੋਈ ਤਿਤ ਵਖਤ ਮੈਨੂੰ ਖਬਰ ਕਰਣੀ ਪੁਤ ਗੁਰਨਾਨਕ ਨੂੰ ਨਜਰ ਵਿ
 ਚਰਖਣ ਕੋਈ ਪੈਸਾ ਟਕਾ ਕਿਤੇ ਗਵਾਵੇ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਬੋਭੇ ਨਾਨਕੀ ਕ
 ਆ ਪਿਤਾ ਤੂੰ ਸੁਕਰ ਕਰ ਜੈਰਾਮ ਜੀ ਰਹੇ ਤੂੰ ਰੋਜਾ ਮਾਖਦਾਸੇ ਜੁ ਅਜੇ
 ਹੁਗਵਾਯਾ ਅਤੇ ਕਲਾਏ ਹੁਗਵਾਯਾ ਪਿਉ ਜੀ ਏ ਹੁਫਕੀਰਾਂ ਨੁਖਵਾ
 ਏ ਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸਾ ਰਾਜੀ ਉਕੀ ਬਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਰਪ ਯੋਪਟ
 ਨਜਾਵਨ ਅਤੇ ਅਸੀ ਕਿਵੇਂ ਸਰਕਾਰ ਵਲੋਂ ਸੁਰਖੁ ਰੂਹੇ ਵੀਏ ਪਰ
 ਪਿਉ ਜੀ ਜਥਲੇ ਖਾਸਰ ਕਾਰਦਾਰੁ ਰਦੇ ਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੁਛ ਵਧੀ ਨਿਕ
 ਲਦਾ ਹੈ ਇਹ ਕੋਈ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦਾਰੂ ਪਾ ਹੈ ਆਦਮੀ ਨਹੀ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ
 ਕਾ ਆਮਹਤਾਜੀ ਇਸੇ ਵਾਸਤੇ ਅਸੀ ਅਖਨਹੀ ਸਕਦੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕ

ਲੁਕਾਪੁਤਜੈਰਾਮ ਜੇਠਿਰਲੇਖਾ ਕਰੋਗੇ ਕੁਛ ਵਧੇਗਾ ਤਾਂ ਤੁਸਾਂ ਮ
 ਪਦੀਵਲਾਖਿਚਲੈਣਾ ਉਸਦੇ ਲੱਖ ਕੱਖ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਲੇ
 ਨੂੰ ਜੰਦ ਕਰ ਸਮਝਾਵੇ ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਭੀ ਬਹੁਤ ਆਖਦਾ ਹੋ ਜੈਰਾਮ
 ਆਦਮੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਕਰ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਜਦਾਯਾ ਜੈਰਾਮ ਕਰਨਾ ਕੁਈ ਬਾਲਾ ਤੂੰ
 ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਦਾ ਖਾਸ ਹਜ਼ੂਰੀ ਆਰ ਹੈ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਜਾਂ ਵਧੇ ਹਾਂ ਜੇਹਾ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੇਹਾ ਤੂੰ ਖਬਰ ਦਾਰ ਰਹੇ ਵੱਖ ਪੈਸਾ ਕਿਤੇ ਮੈਰ ਗੈਰ ਜਾਹ
 ਗਾ ਕਿਤੇ ਗਵਾਵੇ ਨਹੀਂ ਫਿਰਕਾ ਲੁਕਾਪੁਤ ਬਾਲਾ ਨਲਕਾਪੁਤ
 ਦੀਸਰ ਮਹੇਦੀ ਹੈ ਬਾਲੇ ਕਾਪਾ ਜੈਰਾਮ ਦਾ ਕਾਪਾ ਮੈਂ ਨੂੰ ਬੁਰਾ ਨਹਾਲ
 ਗਵਾ ਪਰਕਾ ਲੁਕਾ ਕਾਪਾ ਮੈਂ ਨੂੰ ਬੁਰਾ ਲਗਾ ਤਾ ਬਾਲੇ ਕਾਪਾ ਮਹਤਾ
 ਜੀ ਮਤ ਕੋਈ ਜੀ ਉਤੇਗੁ ਮਾਂ ਨਹੇਵੇ ਜੋ ਬਾਲਾ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਨਾਲ
 ਰਹਦਾ ਹੈ ਕੁਛ ਫਜ਼ਾਨੀ ਕਰਦਾ ਹੋਸੀ ਸੋਮਹਤ ਜੀ ਅਸਾ ਤੇ ਭਾਣੇ ਪਿ
 ਉਭੀ ਬੁਰੀ ਵਸਤ ਹੈ ਮੈਂ ਜੋ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਦਾ ਆਹੇ ਮ
 ਸਾਨੇ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਪਰਮੇਸਰ ਨਜਰ ਆਵਦੇ ਹੋ ਮਹਤਾ ਕਾਲੂ ਤੈ
 ਨੂੰ ਪੈਸਾ ਦੀ ਭੁਖ ਹਈ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਰਹ ਜੋ ਕੁਛ ਹੱਥ ਆਵੀ ਸੋ
 ਲੈਦਾ ਜਾਹ ਇਕੱਠਾ ਕਰਦਾ ਜਾਹ ਜੇ ਉਹ ਕਰੇ ਸੋ ਕਰੇ ਅਸੀਂ ਮਹੇ
 ਉਸਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਅਸਾ ਬੋ ਕੁਛ ਹੋਵਨਹੀਂ ਜੇ ਉਸਨੂੰ ਕੁਛ ਆਖੀ
 ਏ ਅਤੇ ਜੇ ਤੂੰ ਬੋ ਕੁਛ ਹੋਵਾ ਹੈ ਤਾਂ ਆਇਕਰ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਕਾਪਾ ਮਹਤਾ
 ਜੀ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਸੰਚ ਕਹਦਾ ਹੈ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਆਦਮੀ ਨਾਂਹੀ ਕੁਛ ਹੋ
 ਰੇਹੀ ਨਜਰ ਆਵਦਾ ਹੈ ਕੁਲਾ ਮਹਤਾ ਜੀ ਹੁਣ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਧਾਵੇ ਜਿ
 ਤਵਖਤ ਕਹਾਣੀ ਹੋਈ ਤਿਤੇ ਪਤੀ ਅਸਾਂ ਸਿਤਾ ਬਹੀ ਕਾਜ ਕਰਣਾ ਹੈ
 ਫੇਰ ਕਬੀਲੇ ਨਾਲ ਮੋਹ ਪੈ ਜਾਵੇਗਾ ਆਪੋ ਸਮਝੇਗਾ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਆਪ
 ਏ ਪਰਗਾ ਜਾਇਕਰ ਮਹੀਨਾਂ ਗੁਜਰਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਉਤੇ
 ਇਕਸ ਆਦਮੀ ਚੁਗਲੀ ਖਾਧੀ ਸੁਣ ਜੈਰਾਮ ਤੇਗਸਾਲ ਮੈਦੀ ਹੈ
 ਤੂੰ ਉਸਨੂੰ ਸਮਾਲਦਾਸੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਜੇ ਪਠਾਣਾ ਦੀ ਕੈਸੀ ਖੋਭ ਹੈ

ਤਾਂ ਜੈਰਾਂ ਮਗਮਖਾਧ ਗਮਖਾਇ ਕੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਆਇ ਕੇ ਨਾਨਕੀ ਨੂਇ
ਕਿਤਲੈ ਬੈਠਾ ਆਖਣ ਲਗਾ ਸੁਣ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਬੀਰੀ ਅਜ ਫਲਾਟੇ
ਸਪਸਮੇਨੂੰ ਆਖਾ ਹੈ ਜੋ ਜੈਰਾਂ ਮਤੇਰਾ ਸਾਲਾ ਮੇਰੀ ਹੈ ਪੈਸੇ ਖੋਇਦਾ ਹੈ
ਤੂੰ ਉਸਤਾਈ ਸਮਝਾਇ ਵਨਾਹੀ ਪਠਾਣਾ ਵੀ ਬੋਇ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿਨਾਂ ਸੋ
ਨਾਨਕਾ ਮਕਾ ਕਰਾ ਜੋ ਕੁਛ ਕਹੇ ਸੋ ਮੈਂ ਕਰਾਂ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਕਰਿਆ ਜੀ
ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਸਾਨੂੰ ਜੀਆਵਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਹੇ ਪ੍ਰੇਰਾ ਆਖਣਾ ਹੈ ਮੈਂ ਕੀਤਾ
ਸਾਡੇ ਕਹੇ ਚਲਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੈਰਾਂ ਮਕਰਿਆ ਤੁਸੀਂ ਮਸਲਤ ਦੇਹੋ ਸੋ ਮੈਂ ਕ
ਰਾਂ ਤਾਂ ਫਿਰ ਨਾਨਕੀ ਕਰਿਆ ਜੀ ਤੁਸਾਨੂੰ ਪਰਤੀਤੁ ਅਜੇ ਨਹੀਂ ਆਵਦੀ
ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਵੇਗੇ ਜੋ ਕੁਰਾਉ ਵੀ ਰਖਣੀ ਕਰਵੀ ਹੈ ਜਿਥੇ ਤੋ ਜੀਸੇ
ਸਾਰ ਦੀਆਂ ਹੋ ਸੋ ਸਭ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਹੱਥਾ ਵਿਚੋ ਨਿਕਲਦੀ
ਹੈ ਪਰ ਗੁਲਾਜੀ ਤੂੰ ਸਾਡੇ ਜੀ ਵਿਚ ਵਰਤੀ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਏਹ ਕੀ ਮਕਰੋ ਹੁਣ ਤਾਂ
ਤੁਸੀਂ ਇਕ ਵਾਗੀਲੋ ਖਾਸ ਮਾਲੇ ਜੇਤਾ ਲੇਖਾ ਪੁਰਾ ਹੋ ਯਾ ਰਾਵੇ ਵਧੇਰਾ
ਵੇਨਾ ਵਧੇ ਪਦੇ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਤੁਸਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕਹੇ ਸੁਣੇ ਕੁਰਕਣ ਨਾਹੀ
ਤਾਂ ਜੈਰਾਂ ਮਕਰਿਆ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਸਮਾਲਦਾ ਜੇਤੁਸਾਨੂੰ ਪਰਤੀਤੁ ਪੈਂਡਾਂ ਮੈਂ ਕਮ
ਕਰਵਾ ਹੈ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਕਰਿਆ ਜੀ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਗਈ ਨ ਕਰੋ ਹੁਣ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਮੈਂ ਸਦਾ ਵਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੈਰਾਂ ਮਕਰਿਆ ਗੁਲਾਜੀ ਤੁਸਾਡੀ
ਖੁਸੀ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਤੁਲਸਾਂ ਲੋਡੀ ਕੁੰਜੀ ਕਰਿਆ ਕੁਈ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਮੈਂ
ਹਰਵਾਨ ਗੀ ਕਰਕੇ ਅਸਾਨੂੰ ਵਰਸਨ ਦੇਹੋ ਤੁਲਸਾਂ ਲੋਡੀ ਜਾਇਸਮ
ਲਕੀਤੀ ਤਾਂ ਅਗੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਿਆ ਕੁੰਜੀ ਤੁਲਸਾਂ ਮੰਜ ਕੋਈ
ਈਹੋ ਤੁਲਸਾਂ ਕਰਿਆ ਠਕੁਰ ਜੀ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਨੈਂ ਕਰਿਆ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਕੁਈ
ਜੀ ਨੂੰ ਜਾਇ ਕੇ ਕਹੁ ਜੋ ਮੈਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਵਰਸਨ ਦੇਹੋ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਮੈਂ
ਈਹਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਿਆ ਚਲ ਤੁਲਸਾਂ ਆਵਦੇ ਹਾਂ ਤੁਲਸਾਂ ਪ
ਰਗਈ ਜਾਇ ਕੇ ਯੋ ਸੁਕਹ ਦੇਹੋ ਆਵਦੇ ਹਾਂ ਪਿਛੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਬਾਲੇ ਨੁਕਰਿਆ ਕੁਈ ਬਾਲਾ ਮੈਂ ਨੁਬੇਬੇ ਕੁੰਜੀ ਸਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕ

ਅਜੀ ਕਿਸੇ ਕੀ ਮਦਾਸ ਤੇ ਸਦਾ ਹੋਸੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਭੁ
 ਈ ਬਾਲ ਮੇਰਾ ਜੀ ਉਭਿਗਾ ਹੀ ਦੇਵਾਰੇ ਜੇ ਮੇਰੇ ਉਤੇ ਕਿਸੇ ਚੁਗਲੀ
 ਖਾਧੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਯਾ ਜੀ ਤੇਰੇ ਉਤੇ ਕਿਸੇ ਕਯਾ ਚੁਗਲੀ ਕਰਨਾ ਹੈ
 ਤੂੰ ਕਿਸੀ ਦਾ ਕਯਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਭੁਈ ਬਾਲਾ ਪ
 ਤਾਂ ਸਾਦਾ ਭਾਂਡਾ ਲੈ ਆਉ ਤਾਂ ਬਾਲਾ ਲੈ ਆਯਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ
 ਬੋਲੀ ਕੀਤੀ ਜੋ ਕਛੁ ਪਤਾ ਸੇਭਾਂ ਤੇ ਦਿਓ ਆਹੇ ਸੇਸ ਭੇਪ ਦਾਇਲੀ ਤੇ
 ਸੇਰ ਪੰਜ ਕਪਤਾ ਸੇ ਨਿਕਲੇ ਲੈ ਕਰ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਬੇਬੇ ਜੀ ਪ
 ਸਾਏ ਅਗੇ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਉਠ ਖੜੀ ਹੋਈ ਆਉ ਭਾਈ ਜੀ ਪ
 ਭਾਪਾ ਇਹ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਬੈਠ ਗਏ ਬੇਬੇ ਜੀ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਪੀੜਾ
 ਦਿੱਤਾ ਬਾਲਾ ਬੈਠ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਮੈਂ ਨੂੰ ਕੌਂ ਸਾਧਾ
 ਹੈ ਜੀ ਭਾਈ ਜੀ ਬਹੁਤੇ ਦਿਨ ਹੋਏ ਆਹੇ ਤੁਸਾਂ ਤਿਠਾਨੁ ਦੇਖਣ ਦੀ ਸ
 ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਦਾਸ ਤੇ ਸਦਾ ਹੋਸੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਬੇਬੇ
 ਜੀ ਮੈਂ ਨੂੰ ਦਿਸਾ ਸਹੇ ਇਰਯਾ ਹੈ ਜੋ ਕੌਂ ਸਦਾ ਹਈ ਤਿਸ ਤਰਾਂ ਆ
 ਖ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਕਯਾ ਭਾਈ ਜੀ ਤੈਂ ਨੂੰ ਸਤੁ ਕੁਝ ਮਲੂਮ ਹੈ ਆਖਾ ਜਾਦਾ
 ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦਿਲੋਂ ਜਾਣਾ
 ਵਾਰੇ ਜੇ ਮੇਰੇ ਉਤੇ ਕਿਸੇ ਚੁਗਲੀ ਖਾਧੀ ਹੈ ਜੇ ਮੈਂ ਭੀ ਹੋਮਾਖ ਵਾਰੇ
 ਜੇ ਮੈਂ ਬੋਲੇ ਖਾਲੀ ਜੇ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਦਿਲਾਸਾ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾ
 ਨਕ ਜੀ ਆਖਾ ਨਾਂ ਬੇਬੇ ਜੀ ਇਹੁ ਲੇਖੇ ਦੀ ਗਲ ਹੈ ਏ ਬੇਸਰ ਮਮੁ
 ਲਾਜਾ ਕਿਸੇ ਦਾ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਜੀ ਕਯਾ ਭੁਲਾ ਭਾਈ ਜੀ ॥ =

ਸੰਮਤ ੧੫੪੪ ਮਤੀ ਮਾਘ ਰਸੂਰੀ ੧੫ ਲੇਖਾ ਕੀਤਾ ਹਸਾ ਬੁਢਿਤ

ਮਹੀਨਾ ਆਂਤਿ ਹੁਦਾ ਇਕ ਸੌ ਪੈਤੀ ਰੁਪਯੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਖਾਂਧੇ
 ਪੀਏ ਲੈ ਦੇ ਦੇ ਦੇ ਦੇ ਦੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਭਈਐ ਜੈ ਰਾਮ ਨੂੰ ਕਹਿਆ
 ਲਵੇ ਜੀ ਜੀ ਜਾਨੀ ਹੁਣ ਤੇਰੇ ਵਲੋਂ ਸੁਰਖ ਰੂਹੇ ਏ ਏ ਹਮੇ ਦੀ ਖਲਾ
 ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਨੂੰ ਸੋਧੋ ਅਸਾ ਤੁ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਹਈ ਤਾਂ ਜੈ ਰਾਮ ਪੈ
 ਰਾਂਤੇ ਫਹਿਪਾ ਅਤੇ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਕਹਣ ਲਗੀ ਮੈਨੂੰ ਛਤੁ ਕੇਨਾ
 ਜਾਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੁਣ ਤਾਲੇ ਖਾ ਪੁਰਾ ਹੋਯਾ ਹੈ ਜੇ
 ਪਦ ਦਧ ਜਾਏ ਤਾਂ ਕਮੇ ਜੀ ਜਾਲ ਵਿਚ ਪੈ ਦੇਹੋ ਤਾਂ ਜੈ ਰਾਮ ਕਹਿਆ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗੇ ਕੁਝ ਮੈ ਜਾਣਦਾ ਮਾਹ ਕੁਝ ਨਾ ਜਾਣਦਾ ਹੁ
 ਨ ਮੈਨੂੰ ਦੇ ਦੇ ਸਿਰੇ ਪਰਤੀਤਿਆਈ ਹੈ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਏਹ ਗੁਨਾ ਹੁਬਖਸ
 ਮੈਂ ਭੁਲਾਹਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਚੁਗਲੀ ਸੁਣੀ ਤੇਰੀ ਕੁੰਦਾ ਕਹਿਆ ਖਾਤਰ ਤੇਨਾ
 ਲਾਯਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬੇਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜੇ ਕੁਛ ਪਟੇਗਾ ਤਾਂ ਮੈਂ
 ਬਾਬ ਕਰਾਂਗੀ ਜਿਥੋਂ ਕਿਥੋਂ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਕੋ
 ਈ ਜਾਹ ਪੀਰ ਹੈ ਅਕੇ ਕੋਈ ਰਾਮ ਚੰਦ ਕਿਸਨ ਹੈ ਤੂੰ ਮੈਂ ਗੋਰੀ
 ਕਿਉਂ ਕਰਖ ਬਰਹੋ ਜਾਵੀ ਹੈ ਭੁਲਾਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਨੂੰ ਕੁੰਦਾ ਅਤੇ ਕੁੰਦ
 ਦੱਯਾ ਦੇਵੇ ਮਿਨ ਤਾਂ ਕਰ ਦੇਹੋਂ ਤੂੰ ਸੀ ਕਰਤਾਰ ਵਲੋਂ ਦੇਖੋ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਮੇਰੇ ਉਤੇ ਮਿਹਰ ਕੀਜੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭੁਲਾ ਭਾਈ ਬਾ
 ਲਾ ਤੇਰਾ ਕਹਿਆ ਮੈਂ ਬੋਫੇ ਰਾਮ ਹੀ ਜਾਵਾ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਮਥਾ ਦੇ ਕਹਿਆ
 ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਤੇ ਭੁਯਾ ਜੈ ਰਾਮ ਬਾਲੇ ਉਤੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਏ ਕਹ
 ਏ ਲਗੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਜ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਸਾਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਦਿੱਤਾ
 ਤਾਂ ਫਿਰ ਇਕ ਸੌ ਪੈਤੀ ਰੁਪਯੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਚੁਕਾਇ ਮਿਲੇ ॥
 ਅਤੇ ਸਤਾਰ ਸੌ ਰੁਪਯਾ ਹੋਰ ਮਿਲਾ ਲੈ ਕਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੇਰੇ
 ਖਾਨੇ ਜਾਏ ਬੈਠੇ ਜਿਤਨੇ ਕਾਰ ਖਾਨੇ ਮਾਹੇ ਸੋ ਸਭੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਨੂੰ ਮਮਾਰ ਖਾਵਾਈ ਮਾਲਗੇ ਦੇਵਣ ਹਿੰਦੂ ਅਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਦੇ
 ਦੇ ਖੁਸੀ ਹੋਏ ਕਹਣ ਲਗੇ ਜੇ ਹਮੇ ਸੁਣਿਆ ਬਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ

ਮੋਈ ਖਾਨ ਛੋੜਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹਮ ਬਹੁਤ ਦਲਰੀ ਰਹੋਏ ਬੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਕਜੀ ਸਬੁ ਨਾਂ ਵਲੋਂ ਤਜੀ ਮਲ ਗੋ ਕਰਣ ॥ ੧੦ ॥ ਬੋਲੋ ਕੁਈ ਜੀ ਵਹ
 ਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੧੧ ॥ ਸੰਮਤ ੧੫੪੪ ਮਿਤੀ ਮਾਘ ਸੁ
 ਵੀ ੫ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਕੁੜਮਾਈ ਹੋਈ ਮੁਲੇ ਚੋਟੇ ਰਧਾ ਦੇ ਦੇ ਪ
 ਰ ਪਖੋ ਕੋ ਹੋਈ ਜੈਰਾਂ ਮਮਤੇ ਬੇਬੇ ਨਨਕੀ ਮਹਤੇ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਅੰ
 ਮਾ ਬੀ ਬੀ ਨੂੰ ਪਬਰ ਅਤੇ ਵਧਾਈ ਦਿਵਾਇ ਕੇ ਜੀ ਸਦਾ ਇਕੁ ਜੇ ਜੇਤੁ
 ਸੀ ਮਾਵੇ ਤਾਂ ਚੋ ਕੜਖਰ ਚੀਯੇ ਕਾਲੂ ਸੁਣ ਕਰ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਯਾ ॥
 ਅਤੇ ਅੰਮਾ ਬੀ ਬੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਈ ਜੋ ਪਬਰ ਲੈ ਕੇ ਮਾਯਾ ਸੀ ਤਿਸ
 ਵਾ ਮੁਹਖੰਡ ਨਾਲ ਕੁਰਮਾ ਨਗੀ ਕਹਣ ਮੈਂ ਵਰਸੁ ਟੀਤੇ ਰੇ ਮੁਹਉਤੋ
 ਜਿਸ ਮੈਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਵਧਾਈ ਦੀ ਪਬਰ ਦਿਤੀ ਜਿਤਨਾ ਪਰ
 ਵਾਰ ਕਬੀਲਾ ਦੇ ਦੀ ਮਾਹਾ ਸਰੁ ਗਾਵਣ ਮਾਇ ਬੈਠੀ ਅੰ ਕਹ
 ਣ ਲਗੀ ਯਾ ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਸਾਡੀ ਕੁਲ ਦਿਚ ਕੋਈ ਕੁਲਾ
 ਜੀਉ ਪੈ ਦੇ ਹੋਆਂ ਕਮੁ ਜੋ ਉਤਾਰ ਪਾਰ ਕੇ ਅਸਾਡੀ ਕੁਲ ਨਿਰਮਲ
 ਕੀਤੀ ਅਸ ਅਤੇ ਅੰਮਾ ਬੀ ਬੀ ਮਾਪ ਦੇ ਪੇ ਕਮਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਈ ਕੇ ਜੀ ਰ
 ਮਾਈ ਗੜਬੀ ਬੀ ਦੀ ਪਉਸੀ ਭਿਰਾਈ ਬੀ ਬੀ ਦੀ ਮਾਉ ਬੀ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਨਨੀ ਨਾਨਾ ਸੇ ਅਤੇ ਕਾਲੂ ਤੇ ਸਸ ਸਹੁਰਾ ਸੇ ਅਤੇ ਕ
 ਯਾ ਮਾਵੇ ਤਾਂ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰ ਚਲੀਏ ਚੋ ਕੜਖਰ ਚੀਯੇ ਤਾਂ ਉਥੋਂ
 ਭਿਰਾਈ ਨਨੀ ਮਾਈ ਅਤੇ ਰਾਮਾ ਨਨਾ ਤੇ ਰਿਸ ਨਨਾ ਮਾਂ ਮਾ ਤੈਏ ਸੁ
 ਟ ਕੇ ਖੁਸੀ ਹੋਏ ਤਲਵੰਡੀ ਮਾਇ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਤਲਵੰਡੀ ਯੋਕ
 ਠੇ ਹੋ ਕੇ ਚਲੇ ਕਾਲੂ ਲਾਲਾ ਦੇ ਦੀ ਅੰਮਾਂ ਬੀ ਬੀ ਅਤੇ ਰਾਮਾ ਰਿਸ ਨ
 ਝੰਗੜਾ ਨਨੀ ਭਿਰਾਈ ਛੇ ਮਾਦਮੀ ਤਾਰ ਹੋਏ ਦਇਨ ਫਰਰਾ
 ਮੇਨਾਲ ਮਾਹੇ ਤੈਨ ਫਰਰਾ ਅਤੇ ਇਕ ਮਰਦ ਨਤੁੰ ਮਾਪਰ ਦਾ ਸੀ ਕਾਲੂ
 ਨਾਲ ਮਾਹੇ ਸਰੁ ਬਾਰਾਂ ਮਾਦਮੀ ਇਕ ਠੇ ਹੋਏ ਪਰਰਾ ਮੇਝੰਗੜ ਬਹੁ
 ਤ ਕੁਛ ਨਾਲ ਲੀਤਾ ਜਦ ਤੁਰਨ ਲਗੇ ਤਾਂ ਰਾਇ ਪਾਸ ਕਾਲੂ ਗਯਾ

ਹਾਇ ਕਰਿਆ ਕਲੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਖਬਰ ਦਾਰ ਹਈ ਤੰਕਲੁ ਕਰਿਆ
 ਹਾਇ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਦਿਸਾ ਸਾਧੂ ਜੋ ਨਾ ਕਾਲੁ ਮੈਂ ਹੋਰ ਸਦਾ ਸੁਭੇ ਆਖਾ ਹੈ
 ਓਹ ਅਗੇ ਸਾਧ ਹੈ ਮਤ ਕੋਈ ਬੋਲਾ ਦਿਗਾੜ ਕਰ ਦਾਹੋ ਦੇ ਨਾਹਾਇ
 ਜੀ ਏਹੁ ਤਾਮੇਰੀ ਮੁਰਾਦ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਇ ਜੀ ਤੁਸੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜਖ ਕੀ
 ਤੇਹੋ ਤੁਸੀ ਮਿਹਰਵਾਂ ਨਗੀਨਾ ਲਕੋ ਹਾਇ ਕਰਿਆ ਜਾਇ ਕਾਲੁ ਖੁ
 ਦਾਇ ਤੇਰਾ ਕੁਲਾ ਕਰੈਗਾ ਕੀਮਤ ਸਲੇ ਆਵੇਂਗਾ ਅਸਾਨੂੰ ਕੁੰ ਕੁ
 ਓਹੋ ਪਰ ਕਾਲੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਮਥਾ ਚੁੰਮੀ ਮੇਰਾ ਹੋਵਾ ਅਤੇ
 ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਹਥ ਲਾਵੀ ਅਤੇ ਜੇਹਾ ਮਨੁ ਮੇਰੀ ਬੰਦਗੀ ਕਰੀ ਬੀਬੀ ਨ
 ਨਕੀ ਜੀ ਦਾ ਸਿਰ ਪਲੇਸੀ ਜਾਹ ਕਾਲੁ ਸਾਂਝੀ ਦੀ ਪਨਾਹ ਹਈ ਕਾ
 ਲੁ ਛਕੜੇ ਅਸਵਾਰ ਹੋਇ ਚਲਾ ਪੰਜਵੇ ਦਿਨ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰ
 ਆਯਾ ਦਿਨ ਵੀਰਵਾਰ ਦੇ ਅਤੇ ਵਧਾਈ ਆਂ ਮਿਲਨ ਲਗੀ ਅੰ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਖਬਰ ਹੋਈ ਜੋ ਮਾਂ ਪੌਥੇ ਆਏ ਹੈ ਚਾਚਾ ਨਾਨਾ
 ਨਾਨੀ ਮਾਂ ਮਾਂ ਅਤੇ ਮਰਦ ਨਾਰੂ ਮੁਥੀ ਆਯਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸੁ
 ਨਦੇਹੀ ਉਠ ਦੌੜੇ ਜਾਂਦੇ ਹੀ ਕਾਲੁ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਫਹਪਾ ਕਾਲੁ ਮਥਾ
 ਚੁੰਮਿਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਿਆ ਪੌਥੇ ਜੀ ਹਾਇ ਜੀ ਤਾਜੇ ਸਨ ਤੰਕ
 ਲੁ ਕਰਿਆ ਪੁਤ ਕੁਲਾ ਯਾਦ ਕਰਾਏ ਹਾਇ ਤੇਰਾ ਮਥਾ ਚੁੰਮਣਾ ਕ
 ਆਸੀ ਅਸਾਨੂੰ ਦਿਸ ਰਗਾ ਫਿਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅੰਮਾਂ ਬੀਬੀ
 ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਫਹਪਾ ਤਾਂ ਮਾਤਾ ਜੀ ਮੁਹੁੰ ਚੁੰਮਿਆ ਅਤੇ ਗਲਾ ਵਿਚ ਲੀ

ਤਾ ਫਿਰ ਨਾਨੀ ਨੇ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਫਹਪਾ ਚਾਚੇ ਲਾਲ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਪਾ
 ਲਾ ਲੁਗਲਾ ਵਿਚ ਲੀਤਾ ਅਤੇ ਕਰਿਆ ਸੁਪੁਤ ਤੇ ਅਸਾਨੂੰ ਕੁਲ ਤੇ

ਬੇਤਾਰੇ ਨਿਰਮਲ ਕੀਤੇ ਫਿਰਨਾਨਕ ਜੀਗਾਂਮੇਨ ਨੇ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਪਾਤ
 ਰਾਮੇਗਲ ਵਿਚ ਲੀਤਾ ਲੈ ਦੇਗਲ ਵਿਚ ਛੁਡੇ ਨਾਂਹੀ ਤਾਂ ਨਨੀ ਭਿਰ
 ਈਕਯਾ ਛੁਡਾਇਸਨੂੰ ਗਲਾ ਵਿਚੋਂ ਤਾਂ ਰਾਮੇ ਭਿਰਾਈ ਨੂੰ ਕਯਾ ਜਾ
 ਮੇਰੀ ਸਿਕ ਪੁਰੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਗਲਾ ਵਿਚੋਂ ਛੁਡਾਂਗਾ ਭਰਾਈ ਕਯਾ
 ਤੇਰੀ ਸਿਕ ਪੁਰੀ ਕਯੋ ਕਰ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਰਾਮੇ ਕਯਾ ਵੀ ਹਰੁ ਪਯੇ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਦੇ ਸਿਰ ਉਤੋਂ ਵਾਰ ਸੁਟਾਂਗਾ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਸਿਕ ਪੁਰੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ
 ਰਾਈ ਕਯਾ ਵਾਰ ਸੁਟ ਤਾਂ ਰਾਮੇ ਕਯਾ ਕੋਈ ਮੰਗਤਾ ਵੀ ਹੋਵੀ ਲੈਣ
 ਲਾ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਮਾਖਯਾ ਜਾਹੁ ਲਸਾਂ ਕੋਈ ਮੰਗਤਾ ਹੈ ਤਾਲਮਾਓ
 ਤੁਲਸਾਂਗਈ ਮੰਗਤੇ ਸਦਲਾਈ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਕਯਾ ਨਾਨਕੀ ਵੀ
 ਰੁਪਯੇ ਰੋਕ ਵਰੇਗੇ ਕੇਟ ਕੇਵਰੇਗੇ ਤਾਂ ਰਾਮੇ ਕਯਾ ਬੇਟੀ ਤੂੰ ਕਹੇ ਸੋਕ
 ਗੀਏ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਕਯਾ ਨਾਨਕੀ ਟਕੇਵਰੇ ਰਾਮੇ ਮਾਖਯਾ ਪੁਤਰ ਕਿ
 ਸਨਾ ਵੀ ਹਾਂ ਰੁਪਯਾ ਦੇਟ ਕੇਲਾਉ ਭਰਾਈ ਕਯਾ ਪੁਤਰ ਜਾ ਦੇ
 ਮੇਰੇ ਲਾਉ ਪੰਜਾਂ ਰੁਪਯਾਂ ਦੇ ਕਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਾਏ ਪੰਤੀ ਮਾਂਹੁ ਯ
 ਦੇਟ ਕੇ ਆਏ ਵੀ ਹਾਂ ਦੇਟ ਕੇ ਰਾਮੇ ਆਪਣੇ ਵਰੇ ਵਸਾਂ ਦੇ ਨਨੀ ਪੰ
 ਜਾ ਦੇ ਮਾਮੇ ਵਰੇ ਸੰਮਤ ੧੫੪੪ ਅੰਤੀ ਮਾਘ ਸੁਦੀ ੧ ਵੀਰਵ
 ਰ ਝਲਤਾਂ ਪੁਰੋਚੱਲੇ ਭੁਲੇ ਮਹੁਰਤ ਦਿਨ ਵੀ ਚਾਰ ਕਰ ਕੋਣ
 ਕੋਣ ਚਲੇ ਕਾਲੂ ਲਾਲੂ ਰਾਮਾ ਕਿਸਨਾਂ ਪਰਮਾਨੰਦ ਪਲਤਾ ਜੈਰਾਮ
 ਹੋਰ ਨਫਰ ਚਾਰ ਕਰ ਅਗੇ ਨਿੱਧਾ ਬਾਮਣ ਭੁਜਾ ਗਿਰਾਂ ਵਿਖੇ ਕੋਣ
 ਧਾਏ ਪਖੋਰ ਧਾਏ ਦਾ ਪੋਤਰਾ ਹਿੰਤਾਰ ਧਾਵਾਜੀ ਤਿਸਦਾ ਮੁਲਾ ਚੋਣ
 ਪਟਵਾ ਗੀਸੀ ਨਿੱਧੇ ਬਾਹਮਣ ਜਾਇ ਮੂਲੇ ਚੋਟੇ ਨੂੰ ਖਬਰ ਗਿਤੀ ਮ
 ਹਤਾ ਮੁਲਾ ਸੁਖੀ ਰਹੁ ਮਹਤੇ ਮੂਲੇ ਕਯਾ ਨਮਾ ਸੁਰ ਪਾਂਧਾ ਜੀ ਮਾਓ
 ਜੀ ਕਿਥੋਂ ਮਾਏਹੋਂ ਨਿਧੇ ਕਯਾ ਜੀ ਝਲਤਾਂ ਪੁਰੋ ਮਾਯਾ ਹਾਂ ਮੂਲੇ
 ਕਯਾ ਪਾਂਧਾ ਕਯੋ ਕਰ ਆਵਣਾ ਹੋਯਾ ਹੈ ਨਿਧੇ ਕਯਾ ਭੁੱਯੇ ਜੈ ਰਾਮ ਤੇ
 ਪਰਮਾਨੰਦ ਪਲਤੁ ਭੁਜਾ ਹੈ ਨਿਧੇ ਕਯਾ ਮਹਤਾ ਜੀ ਤਲਵੀਤੀ

ਓਕਾ ਲੂਵੇ ਦੀ ਜੈਰਾਂ ਮਦਾਸਹੁਰਾ ਆਯਾ ਹੈ ਚੋਕੜ ਖਰਚਨ ਵਸਤੇ ਜੈ
 ਰਾਂ ਮਕਯਾ ਹੈ ਮਹਤੋ ਮੂਲੇ ਨੂੰ ਖਬਰ ਕਰਾ ਓਇ ਸਵਾਸਤੇ ਆਯਾ
 ਹੈ ਮੂਲੇ ਕਯਾ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਮੰਥੇ ਤੇ ਆਵਨ ਮੈਤਵਾਰ ਵਸ ਮੀਨੂੰ ਪਹਰ
 ਵਿਨ ਚੜ੍ਹੇ ਜਾਇ ਵੜੇ ਅਗੇ ਮੂਲੇ ਸਮਾਂ ਨ ਕਰ ਰਖਾ ਸੀ ਜਾਇ ਪਰ
 ਮੰਨੇ ਦਪਲ ਤੇ ਆਪਣੇ ਹਥੀ ਚੋਕੜ ਖਰਚਾ ਵਧਾਈ ਲੈ ਦੇ ਜੋ ਕੁਝ
 ਰਹਿ ਰਹਿ ਸੀ ਸੋ ਸਭਾ ਹੋਈ ਦੁਹਾਵੇ ਲੋ ਤਾਂ ਕਾ ਲੂਵੇ ਦੀ ਕਯਾ ਪਰਮਾ
 ਨੇ ਦਨੂੰ ਭੁਯਾ ਜੀ ਭੁਸੀ ਸਾਹਾ ਮੰਗੋ ਪਰਮਾਨੇ ਦਸਾਣਾ ਸੀ ਮੂਲੇ ਨੂੰ
 ਇਕੰਤ ਲੋ ਬੈਠਾ ਬੈਠਾ ਇਕੋ ਗਲ ਸਾਗੀ ਕੀਤੀ ਓਸ ਦੇਖੋ ਮਹਤੋ ਜੀ
 ਨੀ ਗਰਭੀ ਜਨ੍ਹਾਂ ਪੈ ਅਤੇ ਲੜਕੀ ਭੀ ਵਡੀ ਸੁਣੀ ਦੀ ਹੈ ਸਾਹਾ ਭੀ ਦੇਵੇ
 ਵੇ ਦੀ ਤੁਲਵੇ ਭੀ ਯੋ ਆਏ ਹਨ ਅਤੇ ਭੀ ਗੜਨ ਨ ਕੇ ਨੀ ਗਰਦੇ ਮਾਏ
 ਓ ਆਏ ਹੈ ਤਾਂ ਮੂਲੇ ਅਗੇ ਜਬਾਬ ਦਿਤਾ ਭੁਯਾ ਜੀ ਭੁਸੀ ਖਾਤਰ ਜਮ
 ਰਖੋ ਇਕ ਵਾਰ ਮਸਾਨੁ ਮੁਹਲ ਤੁਦੇ ਹੋ ਓਹ ਮਛਾ ਸਾਹਾ ਭੁਸਾਨੁ ਸੁ
 ਧਾਇ ਗਿਣਾਇ ਕੇ ਲਿਖ ਭੁਜਾਂਗੇ ਭੁਲੀ ਭੁੰਤ ਨ ਲਇ ਜਤ ਪਤਨ
 ਲਾਸੁਲ ਤਨ ਪੁਰਮਾਏ ਵਧਾਈ ਮਾਂ ਮਿਲ ਨ ਲਗੀ ਮਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨ
 ਕੀ ਸਗੀ ਕਣੀ ਮਾਂ ਸੱਦ ਕੇ ਗਾਵਣ ਬਾਈ ਮਾਂ ਚੋ ਬੇਦਿਨ ਵਿਦੇ ਹੋਨ
 ਲਗੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਂ ਭੁੰਮੇ ਦੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੁੜਮਾਪਣੀ ਵਧਾਈ
 ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਂ ਨਾਂ ਕੀ ਲੈ ਦਾ ਹੈ ਮਸਾਂ ਤੇ ਰੇਨ ਨ
 ਕੀ ਮਹੈ ਮਰਦਾਂ ਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਕਾਈ ਭੁਲੀ ਵਸਤੁ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾ
 ਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਭੁਲੀ ਵਸਤੁ ਲੈ ਦਾ ਹੈ ਪਰ ਭੁਲੀ ਵਸਤੁ ਤੇ ਰੀਜ ਹੋਇ ਜਾ
 ਸੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਂ ਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਜਾਤੀ ਭੁਲੀ ਵਸਤੁ ਦੇਹਗਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕੋ ਰੀਜ
 ਹੋਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਂ ਨਾ ਤੁਸੀ ਮਰਾ ਸੀ ਹੋਵੇ ਕੇ ਪੈਸੇ
 ਕਪੜੇ ਓਤੇਰਾ ਜੀ ਹੋਵੇ ਮਤੇ ਅਗਲੀ ਗਲ ਜਾਣ ਦੇ ਨਹੀ ਤਾਂ ਮਰ
 ਦਾਂ ਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੋ ਕਾਈ ਭੁਲੀ ਗਲ ਜਾਣ ਦੇਹੋ ਸਾਈ ਮ
 ਸਾਨੂੰ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਸਾਂ ਤੇ ਨੀ ਤੁਰਦਾ ਗਾਣ ਦਿਤਾ

ਇਹੁ ਅਸਾਨੂੰ ਲੋੜੀ ਦਾਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਉਠਖ ਜੋਹੈ ਇਕੇ ਤਜੀ ਮਕੀਤੀ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਕੁਛ ਅਸਾਨੂੰ ਬਚਨ ਮੰਨ ਮਰ
 ਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਫੁਰਮਾਈਯੇ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਵੇਦੀਆਂ ਦਾ ਮਰਾਜੀ ਹੈਂ ਤ
 ਉਹੋ ਰਬੋ ਮੀ ਗਣਨਾ ਹੀ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਏਹ ਗਲ ਮੰਨੀ ਪਰ ਜੀ ਤੁ
 ਸੀ ਅਸਾਨੂੰ ਸਾਗ ਵਿਚ ਰਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ
 ਕਰਤਾਰਸ ਨਾਦੀ ਸਾਗ ਵਿਚ ਹੋਗਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸਭੇ ਪਰਾਨੂੰ ਵਿਦਹੋਏ
 ਮਿਲਾ ਗਿਲਸੁਖ ਸਾਦਨਾ ਲਤੁਲ ਵੰਗੀ ਗਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਦੀ ਚ
 ਲੀ ਓਹੁ ਜੋ ਕਦੀ ਮਦੀ ਸੀ ਕੋਈ ਆਵੇਖਾ ਲੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਛੁਰੇ ਨਾ ਹੀ ਲ
 ਕਾਂ ਵਿਚ ਗਲਾਂ ਪਈਆਂ ਹੋਵਨ ਜੋ ਮੋਦੀ ਪਾਂ ਨਾ ਲੁਟਾਇ ਦਿਤਾ ਆਇ
 ਕਰਨਾਨ ਕੀ ਅਤੇ ਜੋ ਰਾਮ ਨੂੰ ਸੁਣਾਵਣ ਨਾਨਕੀ ਜੋ ਰਾਮ ਨੂੰ ਕਹੇ ਮਤ
 ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਆਖੇ ਕੁਰਮ ਦਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਰਾਮ ਅੰਦਰੋ ਗਿਣਤੀ ਆ ਕਰੇ ਪਰ
 ਬਾਹਰੋ ਸਾਹੁ ਨ ਕਢੇ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਆਪੇ ਹੀ ਕਯਾ
 ਜੀ ਜਾ ਜੀ ਹਸਾ ਬਸ ਰਕਾਰ ਦਾ ਦਵਾਈਯੇ ਜੀ ਜਾ ਜੀ ਬਹੁਤ ਦਿਨ ਹੋ
 ਏਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਰਾਮ ਨਵਾ ਬਪਾਸ ਰਾਮਾ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਨਵਾ ਬਸ ਲਾਮਤ
 ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਦੇ ਹੈਂ ਹਸਾ ਬੁਲੇਵੇ ਤਾਂ ਨਬਾ ਬਕਯਾ ਜੋ ਰਾਮ ਬੁ
 ਲਾਇ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਮੋਦੀ ਕਉ ਜੋ ਰਾਮ ਨਿੰਬੇ ਬਾਹਮਣ ਨੂੰ ਬੁਜ
 ਕੇ ਬੁਲਾਇ ਲੀਤ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਵਹੀਲ ਜਾਉ ਹਸਾ ਬਦੇਹ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਹੀਲੈ ਕਰਖੁ ਸੀ ਹੋਇ ਕਰਚਲੇ ਨਬਾ ਬਦੇ ਕੰਨ ਮਗੇ
 ਲੋਕ ਕੁਰਦੇ ਸੇ ਜੋ ਨਬਾ ਬਸ ਲਾਮਤ ਮੋਦੀ ਪੈ ਸੇ ਲੁਟਾਵਦਾਹੈ ਤਾਂ ਗੁ
 ਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਵਹੀਲੈ ਕਰਮਾਏ ਆਇਨ ਬਾਬ ਨੂਸਲਾਂ ਮਕੀਤਾ ਨਬਾ
 ਬਕਯਾ ਰੋਮੋਦੀ ਤੇਰੇ ਨਉ ਕਾਹੈ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮੇਰਾ ਨਉ
 ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਨਬਾ ਬਕਯਾ ਅਰੇ ਜੋ ਰਾਮ ਮੈਂ ਤੋ ਕੁਛ ਨਾ
 ਸਮਝਾ ਮੋਦੀ ਨੇ ਕਯਾ ਕਯਾ ਫਿਰ ਜੋ ਰਾਮ ਫਰਸੀ ਵਿਚ ਨਬਾ
 ਬਦੀ ਨਿਸਾਕੀਤੀ ਤਮ ਕਰਤੇਹੋ ਬੇਚੁਨ ਬੇਹੁਨ ਬੇਬੁਬਾਹ ਬੇਨਹੁਨ

ਉਸ ਸਿਫਤ ਕੀ ਬਾਤ ਹੈ ਤਿਸ ਕਹੈ ਬੰਦਾ ਨ ਬਾਬ ਕਰ ਯਾਹੰਸ ਕਰ
ਜੈਰਾਮ ਮੋਦੀ ਬਾਯਾ ਹੈ ਜੈਰਾਮ ਕਰ ਯਾ ਜੀ ਨਹੀ ਬਾਯਾ ਨ ਬਾਬ
ਕਰ ਯਾ ਅਬ ਮੇਸ ਮਝਾ ਜੋ ਬਾਯਾ ਹੀ ਏ ਗਤੋ ਮੈ ਸੀ ਬਾਤ ਸਮਝੀ ਏ
ਨ ਬਾਬ ਕਰ ਯਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈ ਸੁਣ ਜਾਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਪੈਸੇ ਲਟਕ
ਦਾਹੈ ਤੂੰ ਜਾਣ ਮੈ ਦੋਲਤ ਖਾਂ ਲੇਵੀਹ ਤੁੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰ ਯਾ ਨ ਬ
ਬਸ ਲਾਮਤ ਹਸਾ ਬਲੀ ਜੀਏ ਅਰੁ ਜੋ ਕਿਛ ਫਰੀਰਾਂ ਦਾ ਨਿਕਲੇ
ਸੋ ਪੁਸੀਆ ਵੇਤੋ ਦੀ ਜੀਏ ਜੇਨਾਂ ਆਵੇ ਤਾਂ ਦੀ ਜੀਏ ਨ ਬਾਬ ਕ
ਯਾ ਅਰੇ ਜੈਰਾਮ ਮੋਦੀ ਕਿਸਰ ਚਿਸ ਬੋਲਤਾ ਹੈ ਜੈਰਾਮ ਕਰ ਯਾ ਨ ਬ
ਬਸ ਲਾਮਤ ਮੋਦੀ ਸੱਚ ਹੈ ਮੋਦੀ ਖਤਾ ਵੇਦਨਾਂ ਹੀ ਨ ਬਾਬ ਕਰ ਯਾ ਬ
ਲਾਵੇ ਜਾਵੇ ਗਾਇਨ ਵੀ ਸਿੰਦੇ ਨੂੰ ਜਾਵੇ ਗਾਇਨ ਵੀ ਸਿੰਦੇ ਆਇਸ
ਲਾਮਕੀਤ ਨ ਬਾਬ ਕਰ ਯਾ ਅਰੇ ਜਾਵੇ ਗਾਇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪਾਸ ਤੇ
ਹਸਾ ਬਲੀ ਜੀਏ ਤਬ ਜਾਵੇ ਗਾਇ ਕਰ ਯਾ ਕੁਲ ਨ ਬਾਬ ਕਰ ਯਾ ਮ
ਤ ਲਗੇ ਹਸਾ ਬਕਰਨ ਪੰਜ ਦਿਨ ਅਤੇ ਪੰਜ ਰਾਤੀ ਹਸਾ ਬਹੋਦਰ

ਆ ਜਾਵੇ ਗਾਇਨ ਵੀ ਸਿੰਦੇ ਬਹੁਤ ਮਝਾ ਵੇਦੀ ਮਾਂ ਪਾਈ ਯਾ ਪਰ
ਰਮੇ ਸਰਨਾਲ ਅਤੇ ਸਚਨਾਲ ਚੱਲੇ ਕੁਝ ਨਾਂਹੀ ਤੈਜੈ ਇਕੀ ਰੁਪਯੇ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇਵਾ ਪਾ ਨਿਕਲੇ ਜੈਰਾਮ ਪੁਸੀਹੋਯਾ ਆਇ ਜੈਰਾ
ਮ ਨ ਬਾਬ ਨੁਮ ਜਰਾ ਕੀਤਾ ਨ ਬਾਬ ਕਰ ਯਾ ਕਮੇਰੇ ਜੈਰਾਮ ਹਸਾ ਬ
ਹੁਆ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਕਰ ਯਾ ਹਾਂ ਨ ਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਹੁਆ ਅਰੇ ਕਮੇਰ
ਰਹੁਆ ਜੈਰਾਮ ਕਰ ਯਾ ਨ ਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਜਾਵੇ ਗਾਇ ਕੋ ਬੁਲਾਈਏ
ਨ ਬਾਬ ਕਰ ਯਾ ਅਰੇ ਜਾਵੇ ਗਾਇ ਕੋ ਬੁਲਾਵੇ ਜਾਵੇ ਗਾਇ ਬੁਲਾਯ

ਜਾਦੋਗਾਇਆਇਨਬਾਬਨੂੰ ਮੁਜਰਾ ਕੀਤਾ ਨਬਾਬਕਰਿਆ ਅਜੇਜਾ
 ਦੇਗਾਇ ਹਸਾਬਲੀਅਦੈ ਨਬਾਬਨੇਕਰਿਆ ਕੋਕਰਕੁਆ ਤਬ
 ਜਾਦੋਗਾਇਕਰਿਆ ਨਬਾਬਸਲਾਮਤ ਤਲਿਸੈ ਇਕੀਰੁਪਯੇ ਗੁਰੂ ਨ
 ਨਕਕੇਜਾਦਾਉਠੇਹੈ ਤਾਂ ਨਬਾਬਕਰਿਆ ਹਮਰੇਯਾਂਉਸਕੇਜਾਦੋ
 ਗਾਇਕਰਿਆ ਨਬਾਬਸਲਾਮਤ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵੇ ਦੇ ਸਰਕਾਰ
 ਮੈਰਹੇ ਨਬਾਬਕਰਿਆ ਅਤੇਜੇਲੋਕਕਹਤੇਥੇ ਜੋਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪੈਸੇ
 ਲੁਟਾਵਤਾਹੈ ਜੈਰਾਮ ਅਰਜਕੀਤੀ ਨਬਾਬਸਲਾਮਤ ਲੋਕਦੁਸ
 ਮਨੀਬਹੁਤਕਰਤੇਹੈ ਨਬਾਬਕਰਿਆ ਭੁਵਾਨੀਦਾਸਖ ਜਾਂਨਚੀਕ
 ਉਬੁਲਾਵੇ ਭੁਵਾਨੀਦਾਸਖ ਜਾਂਨਚੀਆਇਸਲਾਮਕੀਤੀ
 ਨਬਾਬਕਰਿਆ ਅਰੇਭੁਵਾਨੀਦਾਸ ਜੋਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇਪੈਸੇ
 ਆਵਤੇਹੈ ਸੋਮਬੀਅਦਾਕਰੇ ਅਰਤੀਨਹਜਾਰਰੁਪਯਾਅਰਿ
 ਦੇਹੈ ਭੁਵਾਨੀਦਾਸਕਹਾ ਬਹੁਤਖੁਬਨਬਾਬਸਲਾਮਤ ਭੁਵਾਨੀ
 ਦਾਸਤਿਨਸੈ ਇਕੀਰੁਪਯੇਪਿਛਲੇਦਿਤੇ ਅਤੇਤਿਨਹਜਾਰਹੋਰ
 ਦਿਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਥੈਲੀਆਂ ਲੈਕੇਘਰਅਏ ਤਿਨਾਵਿ
 ਚੋਕੁਛਹਟਲੈਗਏ ਬਹੁਤੇਬੇਬੇਜੀਪਾਸਰਖੇ ਜੈਰਾਮ ਬਹੁਤ
 ਖੁਸੀਹੋਯਾਘਰਆਯਾ ਅਗੋਨਾਨਕੀਪੁਛਾਕਯੋਜੀ ਕਿਉ
 ਕਰਹਸਾਬਹੋਆ ਜੈਰਾਮਕਰਿਆਸੁਣਪਰਮੇਸਰਦੀਪੁਆਰੀ
 ਸੋਅਜਬਹੈਰਾਨਹਾ ਜੋਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਹੀਹਪੈਸੇਲੁਟਾਵੇ
 ਹੈ ਅਤੇਹਸਾਬਹੁੰਦਾਹੈ ਤਾਂਹਥੇਵਾਧਾਉਂਦਾਹੈ ਤਨਨਕੀਕਹਿ
 ਆਜੀ ਅਜਕੀਵਾਧਾਨਿਕਲਾ ਜੈਰਾਮਕਰਿਆਤੈਸੈ ਇਕੀਰੁ
 ਪਯੇਵਾਧਾਨਿਕਲਾ ਖਾਂਦਿਆਪੀਦਿਆਂ ਲੁਟਾਵੇਆਤਬਠਨ
 ਕੀਕਰਿਆਜੀਇਸਪਾਸੇਜੋਗਾਇਬੁਲਾਰਵਰਸਾਣਾਹੈਤਿਤ
 ਨਾਹੋਰਕੋਈਨਾਵਰਸਾਵੈਗਾ ਜੈਰਾਮਕਰਿਆਪਰਮੇਸਰਦੀਪੁ
 ਰੀਗਾਇਬੁਲਾਰਕਿਤਕੁਵਰਸਾਵਾਂਹੈ ਇਸਥੇਬਹੁਤਲੋਕਵਰ

ਸਾਵਣਗੇ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀਜੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਜੇਰਾ ਮਦੇ ਕਹਣੇ ਨਾਲ
 ੧੧ ਬੋਲੇ ਕੁਈ ਜੀਵਾਹਿ ਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੧੨ ॥ ਸੀ
 ੪੩੧੫੪੫ ਗੁਰਮੁਖੀ ਸਤੁ ਮੀ ੭ ਸਾਹਾਲਿ ਖਜਾ ਕੁਏ ਸੁਦੀ ਸਪੁ
 ਤੀਮੀਦਾ ੭ ਆਯਾ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀਜੀ ਪਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਨਿ
 ਥੇ ਬਾਹਮਣ ਹਥ ਚਿੰਠੀ ਲਿਖ ਭੇਜੀ ਕੁੰਗੁਨ ਲਛਿ ਜਕ ਕੇ ਪਤਾ ਸੇਅ
 ਤੇਲਾ ਚੀਦਾਣੇ ਅਤੇ ਪੰਜ ਰੁਪਯੇ ਰੋਕ ਤਲਵੰਡੀ ਕਾਲੂ ਦੇ ਪਰ ਰੇਜ
 ਦਿਤੇ ਕਾਲੂ ਦੇ ਪਰ ਮਾਨੰਦ ਮੰਗਲ ਚਾਰ ਲਗੇ ਹੋਵਣ ਕਾਲੂ ਮਾ
 ਪਣੇ ਸਾਹੁ ਰੇ ਮਾਝੇ ਮਾਦਾ ਮੀ ਭੁਜ ਦਿਤਾ ਓਥੇ ਕੁਈ ਵਪਾਈ ਹੋਈ ਠਰੇ
 ਗੁਜੀ ਮਾਵੰਡੂਣ ਅਪਣੀ ਜਾਹਗਾ ਕਾਲੂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਪਾਸ ਗ
 ਯਾ ਰਾਇ ਜੀ ਮੁਮਾਰ ਖਕਾਲੂ ਕਯਾ ਜੀ ਤੁਸਾਰੇ ਪੁਤ ਨਾਨਕ ਦਾਸਾ
 ਹਾਲਿ ਖਜਾ ਆਯਾ ਹੈ ਰਾਇ ਕਯਾ ਕਾਲੂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਦਤ
 ਅਸਾਡਾ ਪੁਤ ਨਾਨਕ ਹੀ ਓਹੁ ਗੁਰੂ ਮਾਦਾ ਗੁਰੂ ਪੀਰਾਂ ਵਾਪੀ ਰਜਾਹਰ
 ਖੁਦਾਇ ਮੈਂ ਓਦੇ ਗੁਲਾਂ ਮਾਦਾ ਗੁਲਾਂ ਮ ਤਾ ਕਾਲੂ ਕਯਾ ਜੀ ਤੁਸਾ
 ਰਾ ਅਸਾਨੂੰ ਮਦ ਬਲੇੜੀ ਦਾ ਹੈ ਕੁਲਾ ਕਾਲੂ ਹੋਰ ਗਲਾਂ ਮਦ ਬਦੀ
 ਮਾਂ ਬੋੜੀ ਮਾਂ ਹਨ ਕਾਲੂ ਕਯਾ ਕੁਲਾ ਜੀ ਏਹ ਗੁਨ ਹਬ ਖਸੀਏ
 ਮੈਂ ਕੁਲਾਹਾਂ ਰਾਇ ਕਯਾ ਖੁਦਾਇ ਬਖਸੇਗਾ ਜਾਹਤੇ ਰੀ ਮੁਰਦਾਹ
 ਸਲ ਹੋਵੇਗੀ ਮੇਰਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਸਲਾਂ ਮਾ ਆਖੀ ਸਾਹੇ ਓ
 ਪਰ ਕੋਟ ਕੋਟ ਚਲੇ ਕਾਲੂ ਲਾਲੂ ਪਰ ਸਰਾਮ ਨੀਵਲਾਲ ਇੰ
 ਸੈਂਟ ਫਿਰੰਦਾ ਜਗਤੁ ਰਾਇ ਲਾਲ ਚੰਦ ਜਗਲੀ ਤੁਮਲ ਜੰਟ
 ਮਲ ਜਿਤੁ ਨੇਵੇਦੀ ਆਹੇ ਸਕੁਤ ਜਾਹ ਹੋਏ ਜਾ ਕੁਏਦੀ ਸੀ ਗੁਦਲ
 ਗੀਸਤੁ ਦਿਨ ਗਾਜਰੇ ਤਾਂ ਤਲਵੰਡੀ ਓਚਲੇ ਮਾਝੇ ਨਾਨਾ ਰਾਮਾ ॥
 ਮਾਂ ਮਾ ਕਿਸਨਾ ਕੁਈ ਆਯਾ ਆਇ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰ ਪਹੁਚੇ ਆਇ ਕ
 ਰਪਰ ਮਾਨੰਦ ਪਲਤੋਦੇ ਅਤੇ ਜੇਰਾਂ ਮਦੇ ਅਰੀ ਕੁਕੀਤਾ ਪੰਜ ਦਿਨ
 ਸਾਹੇ ਵਿਚ ਰਹੇ ਤਾਂ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰ ਚਲੇ ਜਾਇ ਸਾਹੇ ਉਪਰ ਖਲੇ ਹੋ

ਏ ਪਰਮਾਨੰਦ ਅਤੇ ਜੈਰਾਮ ਦੇ ਪਿਉ ਨਿਧੇ ਬਾਹਮਣ ਨੂੰ ਅਗੇ ਭੇਜਿਆ
 ਨਿਧਾ ਜਾਇਕੇ ਮੂਲੇ ਨੂੰ ਖਬਰ ਕਰ ਜੇਵੇ ਦੀਆਂ ਦੀ ਜੰਦ ਆਈ ਹੈ
 ਤੁਸਾਨੁ ਮਨੁ ਮਹੇ ਦੇ ਮੂਲੇ ਚੋਵੇ ਨੂੰ ਨਿਧੇ ਬਾਹਮਣ ਜਾਇ ਖਬਰ ਕੀ
 ਤੀ ਅਸੀਰ ਬਾਦ ਜਾਇ ਕੀ ਤੇਸ ਆਖੀ ਸੋ ਸਜ ਜਮਾਂ ਨ ਸੁਖੀ ਰਹੁ
 ਮੂਲੇ ਕਾਹਲੇ ਕਾ ਆਪਾ ਧਾਨ ਮਸ਼ੂਰ ਨਿਧੇ ਕਾ ਆਜੰਦ ਬਾਗ
 ਵਿਚ ਉਤਰੀ ਹੈ ਤੁਸਾਨੂੰ ਖਬਰ ਕਰਣ ਵਾਸਤੇ ਮੈਂ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਰੁਝੇ
 ਜੈਰਾਮ ਅਤੇ ਪਰਮਾਨੰਦ ਜਾਹਮਾਹਤੇ ਮੂਲੇ ਨੂੰ ਖਬਰ ਕਰ ਆਉ
 ਮੂਲੇ ਕਾ ਆਭੁਲਾ ਜੀ ਨਿਧੇ ਜਾਇ ਖਬਰ ਕੀ ਤੀ ਅਗੇ ਮੂਲੇ ਆ
 ਪਏ ਭੁਰਾ ਉਗਾਈ ਇਕ ਠੇ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਹਿਰੇ ਰੰਧਾ ਦੇ ਪਾਸ ਜਾਇ
 ਖੜਾ ਹੋਯਾ ਆਖਣ ਲਗਾ ਚੋਧਰੀ ਜੀ ਵੇਦੀਆਂ ਦੀ ਜੰਦ ਆਈ ਹੈ
 ਹਿਰੇ ਰੰਧਾ ਦੇ ਆਖਿਆ ਪੁਤ ਅਜਿਤੁ ਮੂਲੇ ਨਾਲ ਜਾਹ ਜੋ ਕੁਛ
 ਮੂਲਾ ਆਖੀ ਸੋ ਸਰਬ ਰਾਜੀ ਕਰ ਦੇਹ ਆਪ ਭੀ ਨਾਲੇ ਹੋਵੇ ਮੂਲਾ
 ਮੈਂ ਗਿਏ ਹਵਡੀ ਹੈ ਨਹੀ ਤੇ ਰੇ ਨਾਲ ਮੈਂ ਹੋਵਾਂ ਕੁਲਾ ਚੋਧਰੀ ਜੀ ਤੁ
 ਸਾਡਾ ਹੁਕਮ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਹੈ ਮੂਲਾ ਕੁਲੇ ਲੋਕ ਤੇ ਰੇ ਪਰ ਦੁਕੇ ਹੈ
 ਨ ਕੁਝ ਸਰਮ ਨੂੰ ਲੋਚੀ ਅਤੇ ਜੁਬਾਨੀ ਮਿਠੀ ਰੱਖੀ ਅਸਾਡਾ ਆ
 ਖਣਾ ਏ ਹੋਈ ਮੈਂ ਸੁਣਦਾ ਹਾਂ ਜੁਕਾ ਲੂਵੇ ਦੀ ਭੁਟੀਆਂ ਦਾ ਪਰਵਾ
 ਹੀ ਹੈ ਪਰ ਬੁਰਬੋਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਭੀ ਜੀ ਭੁਦਾ ਕਰੜਾ ਹੈ ਪਰਮਾਨੰਦ
 ਜੇ ਹੋ ਕੁਲੇ ਆਦਮੀ ਵਿਚ ਆਏ ਹਨ ਪਰ ਜੈਰਾਮ ਕੁਲੇ ਆਦਮੀ
 ਦੇ ਹਨ ਪਰ ਕੁਲਾ ਆਪ ਵਲੋਂ ਅਦਬ ਕਰਣਾ ਮੂਲੇ ਕਾ ਆਭੁਲਾ
 ਚੋਧਰੀ ਜੀ ਤੁਸਾਡੀ ਅਸਾਡੀ ਪੁਸਤ ਪਨਾਹ ਹੈ ਅਸਾਨੂੰ ਤੁਸਾਡੀ ਓਟ
 ਹੈ ਯਾ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਓਟ ਹੈ ਕੁਲਾ ਮੂਲਾ ਜਾਹ ਅਗਲੇ ਮੂਲੇ ਪੰ
 ਚੇ ਜੇ ਕੇ ਕੁਲੀ ਬਣੇ ਹਰੀ ਭੁਜੀ ਅਜਿਤਾ ਰੰਧਾ ਵਨਾਲ ਸੀ ਕੁਲਾ
 ਆਪ ਭੁਉਲੀਤਾ ਰਾਤੀ ਜੰਦ ਚੜੀ ਕੁਲੇ ਬਾਜੇ ਗਾਜੇ ਨਾਲ ਬਡੀ
 ਧਨ ਦੀ ਬਰਖਾ ਕੀਤੀ ਕੰਗਾਲ ਧਨ ਲੋਕੇ ਰਾਜੀ ਹੋਏ ਜੇ ਤੇ ਅੰਦ

ਰਗੀ ਬੀ ਮਾਦ ਰਬੁਤ ਤੁਲੀ ਤਿਰਾਂ ਕੀਤਾ ਸਦਾ ਪਹਿਰ ਰਾਤੁ ਰੰਗੀ
 ਤਾਂ ਲਾਵੇ ਹੋਈਆਂ ਗੁੰਬਾਲੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹ ਗਲਾਂ ਜੋ ਮੈਂ
 ਖਦਾਹਾਂ ਸੋ ਮਾਖੀ ਰਿਠੀਆਂ ਹਜ਼ਰ ਦੀਆਂ ਗਲਾਂ ਮਾਂ ਪੁਰਾਹਾਂ
 ਮੇਂ ਸੁਣੀਆਂ ਨਹੀਆਂ ਪੁਰਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਮੰਗਦ ਜੀ ਬਜੀਆਂ ਗਲਾਂ
 ਬੁਝਕੇ ਹੀ ਗਵਿਚ ਬੈਰਾਗ ਕਰਦੇ ਹੈਂ ਜਾਂ ਲਾਵਾ ਵੇਲਾ ਹੋਮਾ ਤਾਂ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਯਾ ਬੁਝੀ ਬਾਲ ਭੁੰਮੇ ਰੇ ਪਾਸ ਹੀ ਰਹੁ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋ ਕੁਝ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਗੁਰੂ ਖਰਚਾ ਮਾਹਾ ਸੋ ਮੇਰੇ ਹੀ ਪਾਸ ਮਾਹਾ ਤਾਂ
 ਮੇਂ ਕਯਾ ਭੁਲ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਭੁੰਮੇ ਹੀ ਪਾਸ ਰਹਾਗਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਭੁਲਾ ਰਸ ਰ
 ਯਾ ਤੂੰ ਦਿਨ ਜੀ ਵਰਹੀ ਚੋ ਥੇ ਦਿਨ ਦਿ ਦਾ ਹੋਈ ਤੂੰ ਲੀ ਲੈ ਕਰ ਸੁਲ
 ਤਨ ਪੁਰ ਮਾਏ ਲਾ ਲੁ ਕਾਲੁ ਮਾਖੇ ਜੋ ਨੀ ਗਰਵੁ ਹੀ ਪਰਚਲ
 ਫੇ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹੇ ਥੇ ਹੀ ਰਹਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਾਨਕੀ ਤੇ ਜੋ
 ਰਾਮ ਕ੍ਰੀਆ ਖੇਏ ਥੇ ਹੀ ਰਹਨ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੇਰੀ ਖਾਨੇ ਵਾਲੇ ਮਾਭੀ ਹੈ
 ਪਿਛੇ ਕੋ ਵਚ ਲਾਵੇਗਾ ਕਾਣੁ ਕਯਾ ਪੁਰ ਨਾਨਕੀ ਤੇ ਗੀ ਮਾਂ ਤੁਝੇ
 ਕਵਨ ਬੈਠੀ ਹੈ ਉਸ ਦੀ ਗੁੰਮ ਸਿਕ ਮਾਦਾ ਦੇ ਹੋ ਹੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਮਾ
 ਹਾ ਜੋ ਪਿਛੇ ਭੁਲਾ ਮਾਯਾ ਮੁਲੇ ਰੋਣੇ ਕਯਾ ਜੋ ਕੁੜੀ ਨੀ ਗਰਵੇ
 ਥੇ ਹੀ ਰਹਨਾ ਭੁਲਵੇ ਤੁਝੇ ਜੋ ਨਾਂਹੀ ਏਹੁ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਤੇ ਨੇ ਦਿਨ ਹੋ
 ਮਾਂ ਤਾਂ ਪਰ ਮਾਨੇ ਕਯਾ ਮੁਲਚੇ ਦਹੁਣ ਪਹ ਲੀ ਵਾਗੀ ਹੈ ਨੀ ਗ
 ਰਦੀਆਂ ਉਦੀ ਗੁੰਮ ਸਿਕ ਮਾਦਾ ਦੇ ਮਾਪਣੇ ਪਰ ਜਾਂ ਵਨ ਠਿਰਾਮ
 ਇਕੋ ਥੇ ਥੇ ਹੀ ਰਹਨਗੇ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੇਰੀ ਖਾਨੇ ਵਾਲੇ ਥੇ ਹੀ ਹੈ ਏਨਾਂ ਵਾਰ

ਆ ਕੰਮ ਕਰ ਬਣਦਾ ਹੈ ਬਣਦੀ ਏਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੋਤੁ ਲੀਘਰ ਲੈ ਜਾਂਦਾ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਚੋਟੀ ਦੀ ਰੂਲੀ ਜੰਦ ਜਿਤੁ ਨੀਤਲਵੰਡੀ ਯੋ
 ਆਈ ਸੀ ਰੂਲੀ ਮਾਤਾ ਚੋਟੀ ਦੀ ਤਲਵੰਡੀ ਲੈ ਗਏ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਤਲਵੰਡੀ ਨੂੰ ਚਲੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਸ
 ਆਵਦ ਜਾਂ ਤੇੜੀ ਕੀ ਮਚਲਾਏ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਜ
 ਵਹਾਂ ਮੈਂ ਬੋ ਕਿ ਬੋ ਕੀ ਮਚਲਦਾ ਹੈ। ਫਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਭਾਈ ਬ
 ਲਾ ਕੀ ਮਚਰਤਾਰ ਚਲਾਵੇਗਾ ਤੁਸੀਂ ਦਿਚ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਇਰੋ ਇਕ ਮਹੀ
 ਨੇ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਜਰੂਰ ਆਵਾਂਗੇ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਮਚਲਾਵੋ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕ
 ਯਾ ਕੁਲ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਸੀਂ ਆਖੋਗੇ ਸੋ ਕਰਾਂਗਾ ਤਾਂ ਸਰੋਤ
 ਲਵੰਡੀ ਗਏ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਨੂੰ ਓਥੇ ਦੀ ਖਬਰ ਕਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇਖਾਂ ਤਲ
 ਵੰਡੀ ਦਿਚ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਯਾ ਚੋਜ ਕੀਤੇ ਕੰਮ ਕਰਹੋ ਇਵਰਤੀ ਫੇਰ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਲਵੰਡੀ ਯੋ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰਾ ਮਾਏ ਅਭਿਨਾਨ
 ਕੀ ਰੁੱਝੇ ਨੂੰ ਅਤੇ ਜੋਰਾ ਮਨੂੰ ਮਿਲੇ ਮਾਤਾ ਚੋਟੀ ਨਿਨਣ ਦੀ ਪੈਰੀ ਪ
 ਈ ਅਗੋ ਬੋ ਬੋ ਨਾਨਕੀ ਕਯਾ ਠੰਢੀ ਠਰੀ ਹੋਵੇ ਮਾਤਾ ਚੋਟੀ ਦਾ ਮ
 ਥਾ ਚੁੰਮਾ ਗਲ ਨਾਲ ਲਾਇਕੇ ਪਾਸ ਲੈ ਬੈਠੀ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਗੁ
 ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੋਦੀ ਖਾਨੇ ਆਇ ਬੈਠੇ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਚੋਟੀ ਪੈਕੇ ਗਈ
 ਮੁਲਾ ਆਇਕੇ ਲੈ ਗਯਾ ਆਪਣੇ ਘਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੋਦੀ ਖਾ
 ਨੇ ਆਇਕੇ ਰਲਗੇ ਕੀ ਮਚਲਾਵਣ ਅਗੇ ਕਾਲੂ ਕਯਾ ਆਗਾ ਜੋ ਮੁ
 ਲਾ ਮਿਲਾ ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਚਾਲੀ ਆਹੀ ਸੋਚ ਲੀ ਜਾਵੇ
 ਕਬੀਲੇ ਨਾਲ ਮੋਹ ਬੋਝਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਚੋਟੀ ਗੁਸੇ ਹੋਏ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਦੀ ਖੁਸੀ ਉਸਨੂੰ ਹੋਵੇ ਨਹੀਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪਣੇ ਧਮਾਨਾ ਦਿਚ ਰਹਨ ਮਹੀ
 ਨਾ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਗੁਜਰ ਜਾਨ ਪਰ ਵਡੇ ਨਾਹੀ ਜਦ ਮੁਲਾ ਪੀਨ ਮਿਲ
 ਏ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਧੀ ਮੁਲੇ ਨੂੰ ਕਹੇ ਪਿਉ ਜੀ ਤੂੰ ਮੈਂ ਨੂੰ ਕਿਥੋਂ ਦਿਤਾ ਏਂ ਤੂੰ
 ਕਾਨੂੰ ਖਵਾਇਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਘਰ ਦੀ ਪੀੜ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਕਰਦਾ ਮੁਲਾ

ਜੈਰਾਮ ਬੇਆਇਕਰ ਕਰੇ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂ ਕਹੇ ਤੁਘ ਰਸ
 ਮਾਲ ਲੁਟਾਇਨਾਂਹੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗੇ ਬੋਲਨ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਮ
 ਤਾ ਚੋਣੀ ਵਲ ਉਸੁ ਲਖਣੀਆਹ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਰਜੇ ਮਾਈਇ
 ਸਦਾ ਸਤੇ ਮਾਤਾ ਚੋਣੀ ਸਦੀਦੀਆਹੀ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਝਗੜਾ ਕਰ
 ਜਾਵਨ ਅਤੇ ਚੰਦੋਰਾਣੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਸਸਦਾ ਨੂੰ ਉਆਹਾ
 ਧੀਨੁ ਮਾਇਕੇ ਮਿਲੀ ਧੀਗਲ ਲਗਾ ਕੇ ਬੰਨੀ ਕਹਣੇ ਲਗੀ ਮਾਂਨੂੰ
 ਮੇਕੀ ਕਰਾਂ ਤੇਰਾ ਜਾਣੀ ਫਕੀਰਾਂ ਨੂੰ ਲੁਟਾਵਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਨਹੀ ਸ
 ਮਾਲਦਾ ਚੰਦੋਰਾਣੀ ਗੁੱਸੇ ਹੋਇਕੇ ਬੇਬੇ ਨਨਕੀ ਨੂ ਕਹਾ ਆਖਣ ਲ
 ਗੀ ਕੋਝੀ ਤੁਸੀ ਅਜੇਹੀਆਹ ਕੁੰਮਤਾ ਲਗੇ ਕਰਣ ਤੁਸਾਨੁ ਪ
 ਰਮੇ ਸਰਦਾਰੋਨਾਹੀ ਤੁਰੁਰਾਉਨੁ ਸਮਝਾਵਦੀਨਾਂਹੀ ਕੁਰਜਾਣੀਨੁ
 ਹੀ ਏਕਰ ਜਾਣਦੀ ਨਾਤੁ ਕੁਰਜਾਣੀ ਦੀ ਖਬਰ ਲੈਦੀਹੈ ਨਾਭੁਣਵ
 ਆਸਾਲੇਨੂੰ ਸਮਝਾਵਦਾਹੈ ਤੁਸਾਡੇ ਜੀ ਵਿਚਕੀਆਈਹੈ ਸੇਤੁਸੀ
 ਕਹੋ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਨਕੀ ਕਹਾ ਸੁਣਮਾਂਮੀ ਕੁਰਉ ਮੇਰਾ ਚੋਰਨਾਂਹੀ
 ਯਾਰਨਾਹੀ ਕੋਈ ਬੁਰਾ ਕੰਮ ਨਾਹੀ ਕਰਦਾ ਏਹੁ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਕੁਖੇਨੀ
 ਗੋਨੂੰ ਕਰਦਾਹੈ ਆਪਣੀ ਕਮਾਈ ਵਿਚੋ ਕੁਏ ਸੇਕਰੇ ਤੁਸੀਉਲਾਂ
 ਮੇਤਾਂ ਦੇਵੇ ਜਾਤੁਸਾਡੀ ਧੀਨੂੰ ਕਿਸੀ ਗਲਦਾ ਘਾਟਾਹੋਵੇ ਅਤੇ ਚੰ
 ਗੋਰੁਲੇ ਪਰਹੈ ਗਹਣੇ ਦੀ ਜਾਗਾਗਾਹਣਾ ਕਪੜੇ ਦੀ ਜਾਗਾਕ
 ਪੜਾਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਸਤੁ ਅਸਤੁ ਕਰਦੀਹਾਂ ਤੁਾ ਬੀ ਬਿਨਾਇਸਨੂੰ
 ਮੁਹੋਨਾਉਕ ਦੇਸਦਾਨਹੀ ਤੁਸੀ ਅਸਾਨੂੰ ਮੈਂ ਮੇਂ ਕਹਦੇਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸਾਡੀ
 ਖੁਸੀ ਅਸੀਤਾਂ ਕੁਝ ਨਾਂਹੀ ਕਹਵੇ ਫੇਰਾ ਸਿਰਮੀਦੀਹੋਇਕੇ ਚੁਪ ਕਰਰ
 ਹੀ ਕੁਝ ਆਖਨਹੀ ਸਕੇ ਸਰਮਿੰਦਗੀਹੋਇਕੇ ਧੀਪਾਸਾ ਮਾਈਕ
 ਯਾਸੁ ਲਖਣੀ ਤੇਗੀਨਣਦਤਾਂ ਮੈਂਨੂੰ ਹਬੇ ਸਰਮਿੰਦਾ ਕਰਛਡਾ
 ਮੈਨੂੰ ਜਬਾਬ ਕੋਈਨਾ ਆਯਾ ਦੇਖਬੈਦੀ ਤੁਕੀ ਕੁਝ ਨਿਵਚਣਾ
 ਕਰ ਤਾਂ ਸੁਲਖਣੀ ਕਹਾ ਮੀਮਾ ਮੈਕੁ ਛਤੁ ਖੀਨਹੀ ਰਹਦੀਨੀਹੀ

ਨਹੀਗਹਦੀਗਹਟੇਕਪੜੇਖਣਪੀਣਨੂਸਭੇਕੁਛਹੈਬੇਦੀਜੇਸਭੇ
 ਕੁਛਹੈਤਾਂਕਯੋਕਹਨੀਹੈਤਾਂਅਗੋਮਾਤਾਚੋਟੀਕਯਾਅਮਾਮੇਰੇਨ
 ਲਬੋਲਦੇਨਹੀਘਰਭੀਨਹੀਵੜਦੇਮੈਂਕੀਕਰਾਂਕਿਸਅਗੋਆ
 ਖਾਂਤਾਂਚੋਦੋਰਾਣੀਬੇਬੇਨਾਨਕੀਪਾਸਆਈਆਇਕਰਕਯਾਬੇ
 ਟੀਨਾਨਕੀਮੈਂਤੇਰੀਭੁਰਜਾਈਸੁਲਖਣਨਿਬਹੁਤਸਮਝਾਯਾਹੈ॥
 ਅਗੋਆਖਣਲਗੀਅਮਾਮੇਕੁਖੀਨੀਗੀਰਹਦੀਨਹੀਮੈਂਨੀਗਹ
 ਟੇਕਪੜੇਬਹੁਤਹੈਪਰਮੇਰੇਨਲਬੋਲਦੇਨਹੀਮੇਰੇਉਤੇਖੁਸੀਨ
 ਹੀਉਂਦੇਮੈਂਕੀਕਰਤਾਂਬੇਬੇਨਾਨਕੀਕਯਾਮਾਸੀਚੋਦੋਰਾਣੀਭਾਬੀ
 ਦੀਤਰਾਂਖਰੀਕਰਜ਼ੀਹੈਜੇਕਦੀਮੈਂਕੁਸਿਦਭੇਜਦੀਹਾਂਤਾਭੀਹਪੁ
 ਨਹੀਆਵਦੀਜੇਕਦੇਜੀਵਿਚਆਵਦੀਹੈਤਾਂਲੋਹੇਲਾਖੀਆਵ
 ਦੀਹੈਤਾਂਮੈਂਏਹਜੀਵਿਚਨਾਂਹੀਕਰਦੀਜੇਏਹਮੈਂਬੋਛੋਟੀਹੈਮੈਂਕਹ
 ਦੀਹਾਂਮੈਂਗੀਭੁਰਜਾਈਹੈਹਬੋਮੈਂਜੀਉਜੀਉਪਈਕਰਦੀਹਾਕਿਵੇ
 ਰਜੀਰਹੇਅਤੇਕਯੋਜੋਅਸਾਂਗੋਦਪਾਉਆਦੀਹੈਅਤੇਕੁਲ੍ਹਾਂ
 ਖੜੀਯਾਂਦੀਧੀਹੈਕੁਲ੍ਹਾਆਪੇਸਮਾਣੀਹੋਵੇਗੀਤਾਂਚੋਦੋਰਾਣੀਕਯਾ
 ਕੁਲ੍ਹਾਬੇਦੀਨਾਨਕੀਕਮੀਤਾਂਕਿਜੇਗਲਦੀਨਾਂਹੀਪਰਤੂੰਅਪੋਹੀ
 ਜਾਣਤੀਮਤਾਂਦਾਵਰਤਬਭੀਲੋਜ਼ੀਏਤਾਂਬੇਬੇਨਾਨਕੀਕਯਾਅ
 ਸੀਤੁਕੁਸਿਚੀਹੈਅਤੇਉਹਭੀਸਚੀਹੈਪਰਮੇਸਰਕੁਲ੍ਹਾਕਰਸੀਤੁਪੀ
 ਦਾਇਲਾਸਕੁਕਰਅਤੇਸਮਝਾਇਕੁਭੀਅਤੇਆਖਜੇਬੇਦੀਉਸਦੇ
 ਕਹੋਚਲਆਕਰਨਿਵਤਪਕੜਸਕਤੀਛਰੁਅਤੇਮਾਸੀਤੁਜਾਣਦੀ
 ਹੋਸੀਜੇਕੁਰਾਉਦੀਰਖਣੀਕਰਦੀਹੈਅਤੇਮੈਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂੰਕੁਰ
 ਉਕਹੀਜਾਣਦੀਮੈਂਪਰਮੇਸਰਹੀਜਾਣਦੀਹਾਂਉਹੁਆਦਮੀਨਹੀਤੂੰ
 ਸਤਪਰਤੀਤਿਕਰਇਸਗਲਵਿਚਫੇਰਕੁਝਨਾਂਹੀਅਸੀਗੁਰੂਨਾਨ
 ਕਜੀਪਾਸੋਮੈਂਸਾਹੁਰਦੇਹਾਂਆਖਣਦੀਕਾਈਗਲਨਾਂਹੀਕਯੋਜੋ
 ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਫਕੀਰਨਿਰਦੋਸਹੈਕੁਲ੍ਹਾਮਾਸੀਜੀਉਵਤਾਂਜਾਹ

ਪਰਮੇਸਰ ਕੁਵੈਗਾ ਤਾਂ ਮੈ ਕੁਬੀਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦਲ ਸਾਦਵਾਂ ਵਗੀ ਚੰਦੋਰ
 ਫੀਆਪਣੇ ਪਰਗਈ ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੈਰਾਮ ਨੂ ਮਿਲ
 ਵਆਏ ਸੀ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਕਯਾ ਕੁਈ ਜੀਅ ਜਪਰਮੇਸਰ ਅਸ

ਉਤੇ ਬਹੁਤ ਮਿਹਰਵਾਂ ਨਹੀਂ ਆਏ ਤੁਸੀਂ ਅਸਾਨੂੰ ਦਰਸਾ ਦਿਤਾ ਹੈ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਕਯਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਤੇਰਾ ਗੁਲਾਮ ਹਾਂ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਕਯਾ ਜੀ
 ਏਹ ਗਲ ਫੇਰ ਮੈਂ ਨਾ ਕਹੀ ਮੈਂ ਸਗਵਾਂ ਤੇਰੀ ਗੁਲਾਮ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਤੂੰ ਮੈਂ ਬੰਦ ਹੀ ਹੈਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਕਯਾ
 ਕੁਈ ਜੀ ਦਿਨਾਂ ਦਿਚਵਡੀ ਹਾਂ ਪਰ ਕਰਮਾ ਦਿਚਵਡੀ ਨਹੀਂ ਵਡਾ
 ਜੋ ਕਰਮਾ ਦਿਚਵਡਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਤੁਸ
 ਚੀ ਹੈ ਪਰ ਏਹ ਪਰਮੇਸਰ ਤੁਧੇਨੁ ਬੁਝਾਈ ਹੈ ਤੇਰੇ ਉਤੇ ਪਰਮੇਸਰ
 ਮਿਹਰਵਾਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਕਯਾ ਕੁਈ ਪਰਮੇਸਰ ਮੇਰੇ
 ਉਤੇ ਮਿਹਰਵਾਂ ਨਤੁ ਦਜਾਂ ਟਾਂਗੀ ਜਾਂਤੁ ਮੇਰਾ ਕਯਾ ਮਨੇਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਖੁਸੀ ਹੋਇ ਕੇ ਕਯਾ ਆਖ ਬੇਬੇ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਤੂੰ ਆਖੇਗੀ
 ਸੋ ਮੰਨਾਗਾ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਵਡੀ ਭੈਣ ਹੈਂਗੀ ਤੇਰਾ ਮੇਰਾ ਪਿਛਲਾ ਕੁੀਸਾਕ
 ਭੈਣ ਕੁਰਾਉ ਦਾ ਆਹਾ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਸੇਵਾ ਪਿਛੇ ਭੀ ਬਹੁਤ ਕੀਤੀ ਆਹੀ
 ਤੇਰਾ ਕੁਰਾਮੇਰੇ ਸਿਰ ਤੇ ਹੈਂਗਾ ਆਖ ਜੋ ਤੂੰ ਇਸ ਮੁਹੌਰੇ ਕਹੇਗੀ ਸੋ ਮੰਨਾ
 ਗਾ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਕਯਾ ਜੀਅ ਸੀ ਬਹੁਤ ਸਰਮਿਦੇ ਹੋਏ ਆਏ
 ਤੂੰ ਕੀ ਕੀ ਨੂੰ ਦਿਲ ਦਿਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਦੇਦਾ ਕੁਲੇ ਪਿਉ ਆਂਦੀ ਆਂਧੀ ਆ
 ਕੁਈ ਆਇਕਰ ਲਾਈ ਦੀ ਆਂਹ ਨ ਅਤੇ ਉਨ ਦਾ ਦਿਲਾਸਾ ਨਹੀਂ
 ਦੇਦਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਰਮਿਦੇ ਹੋਈ ਦਾ ਹੈ ਤੁਸਾਧ ਹੈ ਅਪਣੇ ਜੀ ਦਿਚਵ

ਰਦੇਖੁ ਭੁੰਮਸਾਹੁ ਕਯਾਮਨ ਤਾਂਗੁਰੁ ਨਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਕਯੋ ਬੇ
 ਬੇ ਕਿਸੇ ਗਲ ਵਿਰਵੀਰ ਹਵੀ ਹੈ ਭਾਈ ਜੀ ਕਯੋ ਇਹੁ ਵਿਰਵੀਰ
 ਹੇ ਜੋ ਸਭ ਕੁਛ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਦਿਤਾ ਹਾਜਰ ਹੈ ਗਾ ਪਰ ਇਕ ਮੁ
 ਹਵਾ ਦਿਲਾਸਾ ਸਭੁ ਨਾਗਲਾਂ ਬੇਵਡਾ ਹੈ ਭਾਵੈ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ
 ਅਤੇ ਮੁਹਵਾ ਦਿਲਾਸਾ ਹੋਵੇ ਤੀਮਤ ਦੀ ਜਾਤ ਨੂੰ ਏਹਾ ਗਲ ਲੋ
 ਤੀ ਦੀ ਹੈ ਤਾਂਗੁਰੁ ਨਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਤੂੰ ਏਸ ਗਲ ਦਾ
 ਮਨ ਤੇ ਸੀਤੋ ਖਕਰ ਭਾਈ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤੇ ਏਹਾ ਗਲ ਹੈ ਜੋ ਤੇਰੀ ਮੋਲ
 ਦਦੇਖਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕੁਛ ਜੁਖ ਭਾਂਵਾਂ ਤਾਂਗੁਰੁ ਨਨਕ ਜੀ ਕ
 ਯਾ ਕੁਲਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਤੂੰ ਆਖਦੀ ਹੈ ਜੋ ਭੀ ਹੋਸੀ ॥ ਆਖ
 ਕਰ ਚਲਦੇ ਰਹੇ ਬੇਬੇ ਦਾ ਕਯਾਮਨ ਜੋਸ ਘਰ ਆਵਨ ਲਗੇ
 ॥ ੧੨ ॥ ਬੋਲੇ ਭਾਈ ਜੀ ਦਾ ਹਗੁਰੁ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੧੩
 ॥ ਗੁਰੁ ਨਨਕ ਜੀ ਮੇਰੀ ਖਾਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਭ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਰਾਜੀਰ
 ਖਣ ਆਪਣੇ ਘਰ ਭੀ ਆਵਣ ਲਗੇ ਬੇਬੇ ਜੀ ਸੁਣ ਕੇ ਬਹੁਤ
 ਰਾਜੀ ਹੋਏ ਜਾਂਦ ਕਯਾਂ ਬਤੀਆਂ ਦੀ ਉਮਰ ਗੁਰੁ ਨਨਕ ਜੀ ਹੁ
 ਏ ਤਾਂ ਬੇਟੇ ਸ੍ਰੀਚੰਦ੍ਰਜੀ ਜਨਮੇ ਬਡੀ ਦਧਾਈ ਹੋਈ ਅਨੰਦ ਮੈ
 ਗਲ ਹੁਏ ਜਾਂ ਸਿਰੀਚੰਦ੍ਰਜੀ ਦਕ ਆਂ ਸਾਢੇ ਤਿਹੁ ਦੇ ਹੁਏ ਸੀ ਅਤੇ
 ਲਖਾਮੀ ਦਾ ਸਸਾਹਿਬ ਜਾ ਦਾ ਪੇਦ ਵਿਚ ਸੀ ॥ ਗੁਰੁ ਜੀ ਮੇਰੀ ਖਾ
 ਨੇ ਬੈਠੇ ਸੇ ਜੋ ਇਕ ਦਿਨ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕ ਆਇ ਦਿਖਾਈ ਦਿਤੀ
 ਤੇਰ ਕੀ ਜਾਂ ਮੇਰਿ ਚਤਾਂ ਗੁਰੁ ਨਨਕ ਜੀ ਕਯੋ ਸੁਆਉ ਜੀ ਬੈਠੇ
 ਤਾਂ ਓਹ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕ ਬੈਠ ਗਯਾ ਕਯਾ ਜੀ ਰਾਜੀ ਹੋ ਗੁਰੁ ਜੀ ਕ
 ਯਾ ਜੋ ਕਰਤਾਰ ਨੂੰ ਭਾਵੈ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕ ਬੀਚਾਰ ਕਰੀ ਏਹ ਜੋਸ
 ਗਤ ਕੇ ਉਧਾਰਨ ਵਾਸਤੇ ਆਯਾ ਸੀ ਅੰਬੇ ਬੈਠ ਰਯਾ ਹੈ ਜਗ
 ਤ ਕਯੋ ਕਰ ਉਧਾਰੇ ਕੋਈ ਮਸਲਤ ਕਹੀਯੇ ਗੁਰੁ ਨਨਕ ਜੀ ਨਿਕ
 ਹਨੇ ਲਗਾ ਜੀ ਤੁਮਾਰਾ ਨਾਮ ਕਯਾ ਹੈ ਗੁਰੁ ਜੀ ਕਯਾ ਨਾਂ ਉਨਨ

ਕਾਨਿਰੀਕਾਰੀਹੈ ਕਹਣੇਲਗਾਜੀ ਤਮਤੋਨਿਰੀਕਾਰੀਹੈ ਆਏਕਿ
 ਸਦਾਸਤੁਹੈ ਅਤੇਕਰਨਕਮਾਲਗੇਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਯਾਕੁਲਾਹੈ
 ਵੇਜੀਸੋਈਕਰਾਂਗੇਤਾਂਗੋਈਦਲੇਕਚਲਦਾਰਯਾ ਤਾਂਵਡੀਵੇ
 ਲਾਂਗੁਰੂਜੀਨਾਵਣਜਾਯਾਕਰਨਜਾਂਮਹੀਨੇਛਿਆਗਜਰੇਤਾਂ
 ਇਕਦਿਨਗੁਰੂਜੀਨਾਵਣਵੇਈਵਿਚਵਜੇ ਵਡਕੇਦੁਬੀਮਾਰੀ
 ਨਿਕਲੇਨਾਂ ਤਾਂਮੋਦੀਖਾਨੇਅਤੇਸਰਕਾਰਦਿਚਤੂੰਰਪੈਗਈ ਜੋਗੁ
 ਰੂਨਾਨਕਜੀਗੁਮਹੋਗਏ ਕੋਈਆਖੇਸਰਕਾਰਦੇਪੈਸੇਖੋਇਗਯਾ
 ਫਕੀਰਾਂਨੂੰਖਵਾਇਦਾਜੀ ਲੁਟਾਇਦਾਜੀ ਏਹੋਤੂੰਤੂੰਹੋਇਰਹੀਤਾਂ
 ਤੀਸਰੇਦਿਨਗੁਰੂਜੀਨਿਕਲੇ ਤਾਂਸੋਰਪਯਾ ਜੋਗੁਰੂਨਾਨਕਮੋਦੀ
 ਨੂੰ ਰੂਤਨਾਲਗਾਖਪਤੀਹੋਗਯਾ ਏਲਤਖਾਲੇਦੀਨੂੰਖਬਰਹੋ
 ਈ ਤਾਂਏਲਤਖਾਲੇਦੀਜੈਰਾਂਮਨੂੰਪਕੜਮੰਗਾਯਾ ਅਖੁੱਸ
 ਜੋਗੁਰੂਨਾਨਕਤੇਰਾਸਾਲਾ ਮੋਦੀਬਾ ਤੀਪੈਸਾਕਾਜਬਾਬਕਰ

ਤਾਂਜੋਰਾਮਆਯਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਾਸ ਕਯਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਏਲ
 ਤਖਾਲੇਦੀਹਿਸਬਮੰਗਦਾਹੈ ਚਲਕਰਹਿਜਾਬਦੇਹੈਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ਉਕਕੇਨਾਲਹੋਏ ਜਾਇਕੇਹਿਸਬਦਿਤਾ ਸਤਸੈਸਠਰੁਪਯੋਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਜੀਦੇਦਾਧਾਨਿਕਲੇ। ਖਬਰਏਲਤਖਾਨੂੰਹੋਈ। ਜੋਸਤਸੈਸ
 ਠਰੁਪਯੋਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਸਰਕਾਰਮੈ ਤਾਂਏਲਤਖਾਂਕਯਾ
 ਰੇਨਾਨਕਤੂੰਮੋਦੀਖਾਨੇ ਅਪਨਾਹਸਾਬਾਮਾਏਸੋਰਕਾਇਲੇਅ
 ਗੇਮੋਦੀਖਾਨੇਦਾਕੰਮਚਲਾਇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ ਖਾਂਜੀ
 ਏਹਪੈਸੇਮੋਕਨਾਹੀ ਏਹਪੈਸੇਖੁਦਾਇਦੇਹੈ ਫਕੀਰਾਂਕੋਖਵਾਵੇ
 ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਫਾਰਕਹੋਏ ਘਰਵਡੇਨਾਹੀਬਾਹਰਹੀਰਹੇ॥

ਫਿਰ ਮੁਲਾਸਹੁਰਾ ਜਲ ਕੇ ਅੰਗ ਮਾਰਹੋਗਾ ਫਿਰ ਤੀਸਰੇ ਮਹੀਨੇ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਲਖਾ ਮੀਦਾ ਸਸਾਹਿਬ ਜਾਵਾਉ ਪੰਨਾ
 ਮੁਲਾ ਚੋਣਾ ਸਾਮੇ ਪੀਤ੍ਰਿਤ ਦਾ ਸੇਵਕ ਸੀ ਮੁਲਾ ਸਾਮੇ ਪਾਸ ਜਾਇਕੁ
 ਨ ਦੇਖੋ ਜੀ ਨਾਨਕ ਨ ਕੁਛ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਤੇ ਵਲ ਨਿਕਲ ਜਾਵ
 ਹੈ ਮੈ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਹੋਯਾ ਹਾਂ ॥ ੧੩ ॥ ਬੋਲੇ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਗੁਰੂ
 ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੧੪ ॥ ਸਾਮੇ ਪੀਤ੍ਰਿਤ ਕਰਕੇ ਚਲਦੇਖ
 ਮੁਲਾ ਨਾਨਕ ਕਿਥੇ ਹੈ ਮੁਲੇ ਕਰਕੇ ਜੀ ਗੋਰਾਂ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਬੈਠਦ
 ਹੈ ਮੁਲਾ ਅਤੇ ਸਾਮਾ ਦੇਵੇ ਮਾਏ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅ
 ਗੋਰਾਂ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਮਾਏ ਸਾਮੇ ਪੀਤ੍ਰਿਤ ਕਰਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਇਹ ਕਰਕੇ ਰੰਗ ਬਣਾਯਾ ਹਈ ਕਾਕਚੀ ਅੰਗ ਲਾਂਕਰ ਦਾ ਹੈ

ਚਲਕੇ ਕੁਝ ਕਿਰਤ ਕਰ ਰੁਤ ਬਸੰਤ ਦੀ ਮਾਈ ਹੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਇਕ ਸਬਦ ਉਠਾਅ ਰਾਗ ਬਸੰਤ ਵਿਚ ਰਾਗ ਬਸੰਤ ਮਹ
 ਲਾ १ ਰਾਜਾ ਬਾਲ ਕਨ ਗਰੀ ਕਾ ਚੀ ਦਸਾਂ ਨਾਲ ਪਿਆਰੇ ॥
 ਦੁਇ ਮਾਈ ਦੁਇ ਬਾਪਾ ਪਤੀ ਏ ਪੀਤ੍ਰਿਤ ਕਰੋ ਬੀ ਚਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਸੁਮ
 ਮੀ ਪੀਤ੍ਰਿਤ ਤੁਮ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ਕਿਤ ਬਿਧ ਪਾਵੇ ਪ੍ਰਾਨ ਪਤੀ १ ॥
 ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥ ਕਾ ਅੰਕਾ ਚੀ ਨਗਰੀ ਹੈ ਮਨ ਬਾਲ ਕਰਾਜ
 ਹੈ ਕਾ ਮਕੋਧ ਲੇ ਭੁਮੇ ਹਰੀ ਕਾਰ ਪੰਨ ਦਸ ਹੈਂ ਨ ਦੁਮਾਈ ਮਖੀ
 ਹੈਂ ਨ ਦੇ ਬਾਪਾ ਸੁਦਣ ਹੈਂ ਨ ਸੁਣ ਕਰ ਦੇਖ ਕਰ ਕੁਟ ਕ ਦੇਹਨ ਤ
 ਫੇਰ ਮੁਲਾਸਹੁਰਾ ਬੋਲਾ ਏਹ ਮਗਲ ਗੀਆ ਹੀ ਤੇ ਫੇਰ ਗੁ
 ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੁਜੀ ਪੌੜੀ ਮਾਖੀ ਭੀਤਰ ਮਗਲ ਨਿਬਨਾ ਸਪ

ਤਿਮਉਲੀਸਾਗਰੀਪੰਡੇਪਾਯਾ ਚੰਦਸੁਰਜਦੁਇਘਟਹੀਭੁਤਿਰ
 ਮੈਸਾਗਮਾਨਨਪਾਇਆ॥੨॥ ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥ ਅੰਤ
 ਰਾਮਗਨਿਜੇਹੈਸੋਤਿਸਨਾਹੈ ਬਨਾਸਪਤਜੇਹੈਪੁਤਪੀਅੰਜੋਰੁ
 ਪੁਰਜਗਾਰਕੁਜਮਜਵਾਈਸੋਗੁਸਾਂਈਸਾਂਮਾਪੰਡਿਤਭੁਸੀਹੋ
 ਚੰਦਸੁਰਜਦਾਚੁਲਟਾਹੈ ਨਾਕੁਕਮਲਵਿਚਹੈ ਚਿਚਾਂਦਨੰਜੁ
 ਗੇਤਾਂਗੁਰੁਪੁਰਮਿਲੇ ਤਾਂਅੰਧੇਰਾਜਾਵੇਗਮਾਨਪਰਾਪਤਹੋਵੇ
 ਤਾਂਸਾਂਮੇਪੰਡਿਤਕਯਾਗੁਰੂਨਨਕਜੀਪਰਹੀਵਿਚਰਾਮਸਿ
 ਮਰਅਤੇਕਿਰਤਕਰ ਰਾਮਸਕੁਨਦੀਸਾਰਜਾਣਦਾਹੈ ਤਾਂਗੁ
 ਰੂਨਨਕਜੀਤੀਜੀਪੋੜੀਆਖੀ ਰਾਮਰਵੀਤਾਜਾਣੀਏਇਕਮਾ
 ਈਭੋਗਕਰੇ ਤਾਂਕੇਲਖਣਜਾਣੀਏਇਕਪ੍ਰਿਮਾਸੀਗਾਰਹੈ॥
 ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥ ਰਾਮਸਕੁਨਦੀਸਾਰਵਿਚਹੈ ਪਰਕਿ
 ਰਪਾਤਿਸੇਉਪਰਹੈ ਜਿਸਨੂੰਪ੍ਰੇਮਤੇਪੀਰਜਾਹੈ ਜਿਸਨੂੰਏਹਬ
 ਖਸਮਾਹੈਸੁ ਤਾਂਮੁਲੇਕਯਾਅਜੀਹਿਉਸਿਰਜੀਹੋਆਹੈ ਕਿ
 ਸੇਦਾਕਯਾਨਹੀਮੰਨਤਾ ਫਿਰਸਾਂਮੇਪੰਡਿਤਕਯਾਗੁਰੂਨਨਕ
 ਜੀਕਿਸੇਦਾਕਯਾਭੀਮੰਨਦੇਹੋ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਚੋਥੀਪੋ
 ਝੀਆਖੀ ਕਹਿਅਸੁਨਹਿਨਾਮਾਪ੍ਰਿਮਾਮਾਨਹਿਤਿਸਹੀ
 ਸੇਤੀਵਾਸਾ ਪ੍ਰਵਵਤਨਨਕਦਾਸਨਦਾਸਾਖਿਨਤੋਲੀਖਿਨ
 ਮਾਸਾ॥੪॥ ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥ ਏਹਰਸਨਾਜੇਹੈਸੋਕਿਸੇ
 ਦੇਕਹੇਵਿਚਨਾਂਹੀਉਸਤੁਤਿਨਿੰਦਾਕਰਦੀਹੈਖਾਜਾਮਖਾਜਾ
 ਟਦੀਨਾਹੀ ਫਿਕਾਮਿੱਠਾਬੋਲਦੀਹੈਅਠੇਪਹਰਏਸੇਨਾਲਦਾ
 ਸਾਹੈ ਸਾਂਮਾਪੰਡਿਤਕਰਤਾਰਮਿਹਰਵਾਂਨਹੋਵੇ ਤਾਂਏਹਰਸਨਾਂਇ
 ਖਾਨਾਲੋਹਦੇ॥੧੪॥ ਬੋਲੇਭਾਈਜੀਵਹਗੁਰੂ ॥ਸ
 ਖੀਹੋਰਚਲੀ१੫ ॥ਤਾਂਮੁਲਾਚੋਣਾਨਬਾਬਾਸਫਰਕਾਦੀ
 ਗਮਾ ਨਬਾਬਦੋਲਤਖਾਂਲੀਦੀਕਯਾ ਅਰੇਆਰਖਾਂਇਹੋਕੇ

ਵਹੈ ਕਿਸਉ ਪਰਫਰਾ ਦੀਹੈ ਯਾਰਖਾ ਮੁਲੇ ਨੂੰ ਕਯਾ ਤੁਹੰਦ ਕ
 ਵਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰਾ ਦੀ ਕਿਸਉ ਪਰਹੈ ਜੀ ਮੈਂ ਨਨਕ ਮੇ ਦੀ ਦਾਸ ਸਰ
 ਹਾਂ ਅਰਨਾਨਕ ਪਰਫਰਾ ਦੀਹਾਂ ਯਾਰਖਾਂ ਨੇ ਕਯਾ ਨਬਾਬ ਸਲਾਂ
 ਮਤੁ ਏਹ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਮੇ ਦੀ ਦਾਸੁ ਹਾਰੈ ਅਰ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਪਰਫ
 ਆ ਦੀਹੈ ਨਬਾਬ ਕਯਾ ਯਾਰਖਾਂ ਇਸ ਕੋ ਅਗੇ ਲਾਉ ਯਾਰਖਾਂ
 ਮੁਲੇ ਨੂੰ ਨਜੀ ਕਲੇ ਗਯਾ ਨਬਾਬ ਮੁਲੇ ਨੂੰ ਪੁਛਾ ਮੁਲੇ ਅਰਜ ਕੀ
 ਤੀ ਨਬਾਬ ਸਲਾਂ ਮਤੁ ਸਾਤੁ ਮੈ ਸਾਠੁ ਪਯੋ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਕੇ ਬਾਕੀ ਨਿ
 ਕਲੇਹੈ ॥ ਜੇ ਨਨਕ ਜੀ ਦੇ ਕਬੀਲੇ ਕੋ ਮਿਲੇ ਨਬਾਬ ਕਯਾ ਮੁਲਾ ਗੁ
 ਰੂ ਨਨਕ ਤੋ ਕਹੈਹੈ ਫਕੀਰਾਂ ਕੇ ਦੇਹੈ ਫਿਰ ਮੁਲੇ ਕਯਾ ਨਬਾਬ ਸਲਾਂ
 ਮਤੁ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਤੋ ਸਿਰਜੀ ਹੋਯਾਹੈ ਨਬਾਬ ਕਯਾ ਹਕਤਾ ਏਨਾਂ ਦ
 ਹੈ ਤਉ ਫਕੀਰਾਂ ਕੇ ਦੇਹ ਪਰਨਾਨਕ ਕੋ ਮੁਲਾਂ ਲਗਾਵੇ ਜਾਂ ਗੁਰੂ
 ਨਨਕ ਜੀ ਕੋ ਮੁਲਾਂ ਲਗਾਏ ਝਾੜਾ ਕਰਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਮਗ

ਨਹੇ ਇਹੇ ਜਾ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਦੇ ਨਕਾ ਵਿਚ ਪਲੀ ਤੇ ਸਜੇ ਦੀ ਦਾਸ ਗਈ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਸਲੇ ਕਕਯਾ ਧਿਗਾ ਤਨਾਂ ਦਾ ਜੀ ਦਿਆ ਜੇ
 ਲਿਖ ਲਿਖ ਬੇਚ ਟਨਾਂ ਉ ਖੇਤੀ ਜਿਨ ਕੀ ਉਜੜੀ ਖਲਵੜੇ ਨਾਂ
 ਹੀਥਾਂ ਉ ਫਿਰ ਮੁਲਾਂ ਕਹਣ ਲਗਾ ਤੁਕੋ ਫਕੀਰਾਂ ਦੇ ਤੁਆਪਣ ਨਾਂ
 ਉਂਅਸਾਂ ਨੂੰ ਦਸ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਰਾਗਾ ਮਾਰ ਦਿਚ ਸਬਦ ਬੋਲਾ
 ਮਾਰੁ ਮਹਲਾ ੧ ਕੋਈ ਆਖੀ ਭੂਤ ਨ ਕੋ ਕਹੈ ਬੇਤੁਲਾ ਕੋਈ ਆ
 ਖੀ ਆਖੀ ਨਨਕ ਦੇ ਚਾਰਾ ॥੧॥ ਭੁਇਆ ਦਿਵਨਾ ਸਾਹ ਕਾ ਨਨਕ
 ਬੁਝਿ ਰਨਾ ਅਖਣੇ ਸਹੁ ਦਿਣ ਅਵਰਨ ਜਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁ

ਦਿਵਨ ਜਾਣੀ ਮੈ ਜਾਭੈ ਦੇਵਨ ਹੋਇ ਏਕੀ ਸਾਹਬ ਬਾਹਰਾ ਦੁਜਾ
 ਅਵਰਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ੨ ॥ ਤਉ ਦੇਵਨ ਜਾਣੀ ਮੈ ਜਾਏ ਕਾਕਾਰ ਕਮਾ
 ਇਐਕੀ ਸਾਹਬ ਬਾਹਰਾ ਦੁਜੀ ਅਵਗਾਸਿ ਮਾਂਟ ਪਕਾਇ ॥ ੩ ॥ ਤਉ ਦਿ
 ਵਨ ਜਾਣੀ ਮੈ ਜਾਸਾਹਿ ਬਧਰੇ ਪਿਆਰਾ ਮੀਦਾ ਜਾਣੇ ਆਪ ਕਉ ਮ
 ਵਰ ਭੁਲਾਸੈ ਸਾਗ ॥ ੪ ॥ ਮੁਲਾ ਕੀਨਿ ਸਾਹਿਬ ਗਈ ਲਗਾ ਸਿਫਤ ਕ
 ਰਨ ਮੁਲਾਂ ਆਇ ਕੇਨ ਬਾਬ ਪਾਸ ਕਯਾਨ ਬਾਬ ਸਲਾਂ ਮਤ ਗੁਰੂ ਨਾ
 ਨ ਕੋ ਤੇਖ ਪਤੀਨਾਹੀ ਉਸ ਕੇ ਤਾਂ ਈ ਕੋਈ ਮੋਲੀ ਯਾ ਮਿਲ ਆਹੈ ਉਹ
 ਖਬਰ ਦਾਰਹੈ ਨ ਬਾਬ ਕਯਾ ਜੈਰਾ ਮਨੁ ਬੁਲਾਵੈ ਜੈਰਾ ਮਬੁਲਾ ਆ
 ਜੈਰਾ ਮਆਇ ਕਰ ਸਲਾਂ ਮਕੀਤਾ ਨ ਬਾਬ ਕਯਾ ਜੈਰਾ ਮ ਹਮ ਤੋ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਕੇ ਪੈਸੇ ਰਾਖਣੇ ਨਹੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਯਾਹੈ ਫਕੀਰਾਂ ਕੋ ਬੁ
 ਲਾਵੈ ਉਸ ਕਾ ਸਸੁਰਾ ਉਸ ਕੋ ਉਪਰ ਫਰਕ ਆਦੀਹੈ ਮੁਲਾਂ ਨੇ ਕਯਾ
 ਜੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਖਬਰ ਦਾਰਹੈ ਕਹੁ ਜੋ ਤੁਕਹੈ ਸੋ ਕਰੀਏ ਜੈਰਾ ਮਗੁ
 ਰੂ ਨਾਨਕ ਪਾਸੋ ਬਹੁਤ ਭਰਦਾ ਆਹਾ ਜੈਰਾ ਮਚੁ ਪਕਰ ਰਯਾ ਨ ਬਾ
 ਬ ਕਯਾ ਜੈਰਾ ਮਤੁ ਜ ਬਾਬ ਕਯੋ ਨਹੀ ਦੇਤੁ ਜੈਰਾ ਮਕਯਾ ਨ ਬਾਬ
 ਸਲਾਂ ਮਤੁ ਆਪ ਸਭਾ ਕੀ ਛਸ ਮਸੁਦੇਹੈ ਮੈ ਕੀਜ ਬਾਬ ਦੇਓ ਨ ਬਾ
 ਬ ਕਯਾ ਜੈਰਾ ਮਹਕ ਕਬੀਲੇ ਕਾਭੀਹੈ ਜੈਰਾ ਮਕਯਾ ਨ ਬਾਬ ਸ
 ਲਾਂ ਮਤੁ ਨਾਨਕ ਬੀਹਾ ਜਰਹੈ ਕਹੀ ਦੂਰ ਨਹੀ ਗਯਾ ਨ ਬਾਬ ਕਯ
 ਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੋ ਬੁਲਾਵੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੋ ਆਦਮੀ ਬੁ
 ਲਾਵਣਗਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਵਣ ਨਾਹੀ ਆਦਮੀ ਫਿਰ ਆਯਾ ਕ
 ਹਣ ਲਗਾ ਜੀ ਦਹੁ ਆਵਤ ਨਹੀ ਨ ਬਾਬ ਦੇ ਲਤ ਖਾਂ ਗੁੱਸਾ ਖਾਧਾ
 ਕਯਾ ਜਾਇ ਕੇ ਪਕੜ ਲਯਾਵੈ ਆਦਮੀ ਜਾ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਨ ਬਾਬ ਬਹੁਤ ਗਿਲਾਵੀਤੁ ਹੋ ਆਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਠ ਖੜੋ
 ਏ ਨ ਬਾਬ ਪਾਸ ਆਏ ਸਲਾਂ ਮਨ ਕੀ ਤੋਸ ਨ ਬਾਬ ਗੁੱਸਾ ਖਾਇ ਕੇ
 ਕਯਾ ਅਰੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਵਤੇ ਕਯੋ ਨ ਬੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਯਾ ਸੁ

ਸੁਣਨ ਬਾਬਤੇਰਾਚਾਕਰਬਾ ਤਬਤੇਰੇਪਾਸਮਾਵਤੇਥੇਅਬਖੁਦਾ
ਇਕੇਚਾਕਰਹੋਏਹੈ ਤਾਂਨਬਾਬਕਯਾਜੀਕੁਮਮੀਸੇਹੁਏਹੈਤੇਹਮਾਰੇ
ਸਾਬਚਲਕਰਨਮਾਜਕਰੇ ਜੁਮੇਕਾਰੇਜਹੈਤਬਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕ
ਆਚਲੇਜੀਭੁਲੀਬਾਤੁ ਤਾਂਨਲੇਨਬਾਬਨਾਲੇਕਜੀਨਾਲੇਗੁਰੂਨ
ਨਕਜੀਹੋਕਕਿਤਨੇਕਲੇਕਗਿਣੀਏਜਾਇਮਜੀਤਦਿਚਖੜੋਹੋਏ

ਜਿਤਨੇਲੇਕਮਸੀਤਦਿਚਮਾਰੇ ਤਿਤਨੇਸਭੁਸਾਪਣੀਜਾਹਗਾਆ
ਖਟਲਗੇਗੁਰੂਨਨਕਜੀਅਜਏਸਪਲੇਤੇਆਯਾਹੈ ਜਿਤਨੇਹਿ
ਦੁਮਹਾਜਨਸੁਲਤਾਨਪੁਰਦਿਚ ਸਭੁਨਾਦਿਚਤੁਡਪੈਗਈਜੈਰਾ
ਮਖਰਾਦਿਲਗੀਹੋਇਕਰਪਰਮਾਯਾ ਜਾਨਨਕੀਦੇਖੇਤਾਂਕਮਾ
ਦੇਖੇ ਜੁਮੇਰਾਖਾਂਵਦਅਜਦਿਲਗੀਰਬਹੁਤਹੈ ਤਾਂਨਨਕੀਉਠਪ
ਜੀਹੋਈ ਕਹਯੋਸਜੀਆਕਾਵਾਸਤਹੈ ਤੁਸੀਅਮੈਸੇਦਿਲਗੀਤਕੋ
ਹੋਏਹੈ ਜੈਰਾਮਕਯਾਸੁਵਪਰਮੇਸਰਈਬੰਦੀ ਲੇਕਕਹਦੇਹੈਤੇਰੇ
ਗੁਰਾਉਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਾਕੀਤੀ ਨਬਾਬਨਲਜੁਮੇਮਸੀਤਦਿਚ
ਨਿਵਾਜਕਰਨਗਾਯਾਹੈ ਅਤੇਸਾਰੇਸਹਗਦਿਚਹਿੰਦੁਮਸਲਮਾਨਾਦਿ
ਚਤੁਡਪਈਹੈ ਜੋਅਜਗੁਰੂਨਨਕਤਰਕਹੇਯਾਹੈ ਮੈਕਿਆਦਿਲ
ਗੀਰਨਹੋਵਾਂ ਤਾਂਅਗੋਨਨਕੀਜੀਕਹਾ ਅਜੀਤੁਸੀਉਠਕਰਰ
ਸੇਈਜੇਵੇਂ ਤੁਸੀਗੁਰੂਨਨਕਜੀਵਲੋਕੋਈਧੋਖਾਨਕਰੇਆਚਿਤੁ
ਰਹੈ ਗੁਰੂਨਨਕਜੀਜੋਮੇਰਾਗੁਰਾਉਹੈਸੇਗੁਰੂਦੇਰਾਹਮਾਇਤੀਹੈਗੁਰੂ
ਨਨਕਜੀਵਲੋਕੋਈਬਰੀਨਜਰਨਹੀਦੇਖਸਕਦਾਉਠਕਰਤੁਸੀ

ਰਸੋਈਜੇਵੇਂ ਵਿਤੁਨੀਗਲਕਰਦੇਆਹੇਜੇਸੇਰਪਯਾਮਤੇਨਿਧੋਬਾ
 ਹਮਦਨੂੰਜੇਰਾਮਜੀਜੁਸਲਾਇਛੋਰੁਆਸੀ ਚਮੋਨਿਧਾਂਬਾਹਮਦੁਬੀ
 ਆਇਪਹੁਦਾ ਆਇਜੇਰਾਮਨੂੰਦਧਾਈਦਿਤੀ ਨਨਕਤੇਜੇਰਾਮਪੁ
 ਛਟਲਗੇ ਨਿਧੀਮਿਸਰਕਿਓਰੁਨਿਤੁਤੀ ਨਿਧੋਕਾਜੀਮੈਮੈ
 ਵਰਵਜਨਾਨਾਮਾਹ ਪਰਮੈਤੁਰਕਾਂਦੇਪਾਸੇਸੁਣਿਆਜੇਨਬਾਬ
 ਨਿਵਜਕੀਤੀ ਅਤੇਗੁਰੂਨਨਕਜੀਖੜਾਹੀਰਯਾ ਨਬਾਬਨਿਵ
 ਜਕਰਮੁਕਾਤਾਂਕਹਦੇਲਗਾ ਅਰੇਗੁਰੂਨਨਕਤੀਨਿਵਜਕਰਨ
 ਆਯਾਬਾ ਕੇਖੜੇਵਦੇਆਯਾਬਾ ਤੈਨਿਵਜਕੀਨਕੀਤੀਤੰਗੁ
 ਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਮੈਕਿਸਾਇਉਨਿਵਜਕਰਤਾ ਤੰਨਬਾਬਕਯਾ
 ਤੰਗਮਸੋਨਿਵਜਕਰਤਾ ਤੰਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾ ਮੱਥਾਠੇਕੇ
 ਜਿਮੀਪਰਦਿਲਉਠੇਅਸਮਾਨ ਘੋੜੇਕੰਧਾਰਖਰੀਦਕਰਦੇਲਤ
 ਖਾਨਪਠਾਂਟ ਤੈਤੇਕੰਧਾਰਘੋੜੇਖਰੀਦਦੇਗਾਬਾ ਮੈਨਿਵਜਕੀ
 ਸਸੋਕਰਾਂ ਤੰਨਬਾਬਕਯਾਅਰੇਨਨਕਤੀਇਤਨਾਤੁਰਬੋਲਤਾ
 ਹੈ ਮੈਤੋਈਗਾਂਹੀਖੜਾਹੇ ਤੰਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾ ਸੁਣਖਾਂਜੀਤੇ
 ਗੀਦੇਹਈਗਾਂਹੀਖੜੀਬੀ ਅਗਨਿਵਜਕਰਨਵਲਾਜੇਬਾਸੋਕੀ
 ਧਾਰਗਾਬਾ ਤੰਕਜੀਕਯਾਦੇਖੋਨਬਾਬਸਲਾਮਤੁ ਹਿੰਦੁਕਿ
 ਤਨਾਤੁਰਬੋਲਤਾਹੈ ਤੰਨਬਾਬਕਯਾਕਾਜੀਗੁਰੂਨਨਕਜੀਸ
 ਚਕਹਤੇਹੈ ਜਿਜਦੇਕੇਵਖਤਮੇਰਾਰੂਹਕੰਧਾਰਘੋੜਾਕੇਵਸ
 ਰੁਗਾਬਾ ਫਿਰਕਾਜੀਚੁਗਲੀਕੀਤੀ ਸੁਣਖਾਂਜੀਹਮਤੋਨਬੋਰ
 ਏ ਹਮਾਰੇਸੇਤੀਨਿਵਜਕਰਤੇ ਫਿਰਨਬਾਬਕਯਾ ਗੁਰੂਜੀਤੀਕ
 ਜੀਸਾਬਕਰਤਾ ਤੰਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾ ਨਬਾਬਜੀਕਾਜੀਤੀ
 ਵਛੇਰੇਕੋਸਾਂਬੁਣੇਘਰਗਾਬਾ ਮਤਵਛੇਰਾਖਾਂਤਾਦਿਵਪਉਦ
 ਰੇਵੇਤਾਂਦੁਹਾਂਨੂੰਪਰਤੀਤਾਮਾਈਦੋਨੋਚਰਨਾਤੇਫਹਪਏਕਯਾ
 ਜੀਤੀਤਾਂਆਪਖੁਦਾਇਹੈ ਕੁਯਾਜੀਇਉਮੈਸੁਣਕਰਮਾਯਾਹਾਂ

ਫਿਰ ਨਾਨਕੀ ਬੋਲੀ ਮਿਸਰ ਨਾਨਕ ਕੁਈ ਕਿ ਬੋਲੇ ਡੇ ਨਿਧੇ ਕਾ
 ਜਜਮਾਂਨ ਮੈ ਚਿ ਬੋਲੀ ਡੇ ਡੇ ਜੇਰਾਂ ਮਨਿ ਪੈਨੁ ਲੜਨ ਲਗਾ ਅ
 ਵੇਤੁ ਚਿ ਬੋਲੀ ਪੜਾ ਹੋਵੇ ਹਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨਿਕਲਾ ਹਾਂ ਤੁੰਤੀ ਮਿਲਾ ਅ
 ਵੇਹਾਂ ਤੁੰਨਿ ਪੈ ਕਾ ਜੀ ਚਿ ਤੁੰ ਮਸੀਤ ਵਿਚ ਆਹ ਜਿਤੁ ਲੋਕ
 ਆਹੇ ਤਿਤੁ ਨੇ ਪਰਾਂ ਨੁ ਫੇਰ ਗਏ ਉਹ ਤੁੰ ਮੈਂ ਨਿਜ ਰਨ ਹੀ ਆਖਾ
 ਕਾ ਜਾ ਪੇ ਕਿਧਰ ਰਾਖਾ ਤੁੰ ਨਾਨਕੀ ਜੇਰਾਂ ਮਦੀ ਨਿਜਾ ਕੀਤੀ ਅ
 ਖਣ ਲਗੀ ਤੁਸੀ ਗਿਣਤੀ ਕਾਈ ਨ ਕਰੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੁਣੇ
 ਆਪੇ ਆਵੇ ਹੋਂ ਤਿਹ ਰਾਂ ਨੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੇਰਾਂ ਮਦੇ ਪਰਾਖਾ
 ਏ ਤੁਲਸਾਂ ਲੋਤੀ ਹੋਰੇ ਕੁ ਕੀ ਨਾਨਕ ਕੁਈ ਜੀ ਆਖਾ ਹੋ ਤਾਂ ਬੋਲੇ
 ਨਾਨਕੀ ਇਕ ਬੀ ਚਾਰ ਹੋਂ ਇਕੋ ਕੀ ਕੋ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਕਾ ਜੀ ਜੋਰੁ
 ਈ ਨਾਨਕ ਰਾਏ ਦਾ ਮਾਇਤੀ ਹੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਦਲੋਂ ਕੋਈ
 ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਜੇਰਾਂ ਮਬਹੁਤ ਪਸੀ ਹੋਯਾ ਕਹਣ ਲਗਾ ਬਹੁ
 ਜੀ ਤੁਸਾਨੂੰ ਇਜੇ ਹੀ ਪਰਤੀਤ ਆਈ ਹੋਂ ਕਹਣ ਲਗਾ ਬੁਈ ਨਾਨ
 ਕ ਜੀ ਕੋ ਕਰ ਮਜ਼ਕੂਰ ਹੋਯਾ ਅਸਾਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਤੋਖ ਲਾ ਕੀਤਾ
 ਤੁਸੀ ਆਪਣੀ ਕਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਜੀ ਜੀ ਜੀ ਕੋ ਕੁਛ
 ਹੋਈ ਜੋ ਹੋਂ ਇਦਰਤੀ ਫਿਰ ਜੇਰਾਂ ਮਦਾ ਕੁਈ ਜੀ ਜੇ ਕੋਈ ਅ
 ਸਾਂ ਨੂੰ ਪੁਛੇ ਤਾਂ ਕਾ ਕਹੀਏ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਾਖੀ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਤੁਸਾਨੂੰ
 ਮੁਹੱਸੂਟੀਏ ਸੋਖ ਗੀ ਪਬਰ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਜੀ ਜੀ
 ਜੀ ਦੇ ਲਤ ਪਾਲਗਾ ਨਿਵਾਜ ਕਰਨ ਤੇ ਕਾ ਜੀ ਲਗਾ ਨਿਵਾਜ
 ਕਰਣ ਅਸੀ ਪਾਸ ਪੜੇ ਹੋਏ ਹੋ ਨਬਾ ਬਨਿਵਾਜ ਕਰ ਮੁਕ ਤਾਂ
 ਕਾ ਜੀ ਅਰੇ ਨਾਨਕ ਤੀ ਨਿਵਾਜ ਕਰਣ ਆਖਾ ਬ ਕੇਖ ਜੋਵੇ ਅ
 ਆਖਾ ਤੈਂ ਤੋ ਨਿਵਾਜ ਨ ਕੀਤੀ ਅਸਾ ਕਾ ਮਾਂ ਬਾਹੋਂ ਕੋ ਜੀ ਮੀ ਪ
 ਪਰ ਦਿਲ ਚਿ ਠੇ ਅਸਮਾਂ ਪੋੜੇ ਕੀ ਧਾਰ ਪੁਰੀ ਦਕਰ ਦੇ ਲਤ ਪੁ
 ਨਪਰਾਂ ਨਾ ਤੁਬਨ ਬਾ ਬਕਾ ਮੈਂ ਤੋ ਸਮਝਾ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਤੈਂ

ਕਮਾਕਹਆਹੈ ਤਾਂਅਸਾਕਹਆਖਾਂਨਜੀ ਕਾਜੀਦੀਘੜੀਸੁਈਹੈਅ
 ਤੇਵਛੇਰਾਜਾਇਆਹੈਸੁ ਅਤੇਦੇਵੇਦਿਚਖਾਤੁਹੈ ਕਾਜੀਜਿਮੀਨਤੇ
 ਸਿਜਦਾਕੀਤਾਹੈ ਅਤੇਰੂਹਕਾਜੀਦਾਵਛੇਰੇਵਿਚਰਹਆਹੈ ਅਤੇਦੇਵੇ
 ਵਿਚਵਛੇਰਾਪੈਮਰਦਾਹੋਵੇਹਮੇਏਹਕਹਆਹੈਖਾਂਨਜੀ ਤਾਂਦੋਲਤੁ
 ਖਾਂਨਕਹਆਹੋਸਕੇ ਕੋਕਾਜੀਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਕਮਾਕਹਤਾਹੈ ਤਾਂਕ
 ਜੀਕਹਆਖਾਂਨਜੀਮੈਸੀਬਾਤੁਹੈ ਤਾਂਨਬਾਬਕਹਆਕਾਜੀ ਗੁਰੁਨਾ
 ਨਕਤੇਆਪਖੁਦਾਹੈ ਅਬਏਸਸਿਉਹਰਫਕੋਈਨਹੀਚਲਤਾਅ
 ਤੇਤੇਰਾਸੁਸਰਾਫਕਾਦੀਹੁਆਹੈ ਜੋਫਕੀਰਾਕੋਨਾਦੇਉਕਹੁਅ
 ਬਕਿਸਕੋਦੇਵੈ ਅਸਾਕਹਆਮੈਤਾਂਤੁਮਕੋਕਹਚੁਕਾਹੈਅਗੇਤੁਜਾ
 ਟ ਤਾਂਨਬਾਬਕਹਆਸੁਟਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਅਧੇਪੈਸੇਤੇਰੇਕਬੀਲੇ
 ਕੋਦੇਤੇਹੈ ਅਧੇਆਪਟੇਹਬਕਚਫਕੀਰਾਕੋਦੇਹੈ ਤਾਂਅਸਾਕਹਆ
 ਅਸੀਕੁਝਨਹੀਜਾਂਣਦੇਤੁਜਾਂਣ ਏਹਗਲਅਸੀਕਰਮਾਏਅ
 ਹੇ ਜੀਜਾਜੀਅਗੇਤੁਸਾਰੇਦਿਲਭਾਵੇਕੁਲੀਲਗੇਭਾਵੇਬੁਰੀਲ
 ਗੇ ਤਾਂਜੈਰਾਮਕਹਆਤੁਸਾਬੇਜੋਹੋਈਸੋਈਪੁਰੀਹੋਈ ਤਾਂਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਕ
 ਆ ਅਜੇਨਾਹੀਪਤੀਜਦਾਉਠਰਸੋਈਜੇਉ ਤਾਂਜੈਰਾਮਕਹਆਬਹੁਜੀ
 ਤੇਗੁਰੁਨਾਨਕਦੀਭੁੰਣਹੈ ਤੈਨੂੰਤੀਏਸਦਾਕੁਝਅਸਰਹੈਅਸੀਏਵੇਕੁ
 ਰਮਵਿਚਰਹੇ ਧੰਨਪਰਮੇਸਰਅਤੇਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਹੈ ਅਤੇਤੁਭੀਪੀਨ
 ਹੈਜੁਇਸਦੀਭੁੰਣਹੈ ਅਤੇਬੇੜੇਜੇਹੇਅਸੀਭੀਪੀਨਹਾਂਤੁਸਾਰੇਨਾਲਅ
 ਸਾਤੁਸੀਗਾਹੈ ਤਾਂਫਿਰਜੈਰਾਮਭੀ ਅਤੇਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਬਾਲੇਰਸੋਈਜੇ
 ਵੀ ਰਸੋਈਜੇਵਕਰਬੈਠੇਆਹੈਸੇਮੁਲਾਅਯਅਤੇਚੰਦੋਰਾਣੀਮਾਈ

ਅਗੇ ਮੂਲ ਅਤੇ ਸਾਂਝਾ ਪੀਤੁ ਦੇਵੈ ਭਗਤ ਗਏ ਅਏ ਹੁਣ ਚੰਦੋਰਾਣੀ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਸਸਆਈ ਓਸ ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਦੇਖਾ ਬਿਜ
ਲੀ ਜੋ ਕੜਕੀ ਕਹਣੇ ਲਗੀ ਸੁਣਵੇ ਨਾਨਕ ਏਸੇ ਗਲ ਨੂੰ ਦਿਵਾਹ
ਕੀਤਾ ਅੰਧੇ ਜੋ ਵੇਖੁ ਵਧਾ ਕੇ ਛੁਡਨੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਬਦ ਬੋਲਾ
ਯਾਰਾ ਗਾਮਾ ਗੁਣਿ ਮਹਲਾ ੧ ਮਿਲਾ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਪਿੰਡੁ ਕਮਾਇਆ ਤਿ
ਨ ਕਰਤੇ ਲੇਖਾ ਲਿਖਾਇਆ ਲਿਖਵਾਤੁ ਜੋਤੁ ਵਡਿਆਈ ਮਿਲਾ ਮਾਯ
ਸੁਰਤ ਗਵਈ ੧ ਮੁਰਖ ਮਨ ਕਾਹੇ ਕਰਸਹਮਾਣ ਉਠ ਚਲਣਾ ਖਸ
ਮੇਰੁਣਾ ੧ ਰਹਾਉ ਤੁਜਿ ਸਾਦਸਹ ਜਸੁ ਖਹੈਣੀ ਘਰ ਛੁਡੁ ਫੇਰਹੈ ਨ
ਕੋਈ ਕਿਛੁ ਖਾਜੇ ਕਿਛੁ ਪਰਜਾਈ ਮੈ ਜੇਬਾ ਹੁੜਦੁ ਨੀਅਤ ਆਈ ਮੈ
॥੨॥ ਸਜਕਾ ਯਾ ਪਟਹਢਾਏ ਫੁਰਮਾਇ ਸਬ ਹੁਤ ਚਲਾਏ ਪੈਸੇ ਜਸ
ਖਾਲੀ ਸੋਢੈ ਹਥੀ ਪਉਦੀ ਕਹੈ ਰੋਵੈ ੩ ਘਰ ਘੁਮਣ ਘਾਣੀ ਕੁਈ ਪ
੫ ਥਰਤਰ ਟਨ ਜਾਈ ਕੁਓ ਬੇੜਾ ਜੀਉ ਚੜਾਉ ਕਹਨਾਨ ਕਦੇ ਵੈ ਕਾਹੁ
੪ ਤਾਂ ਚੰਦੋਰਾਣੀ ਭੀ ਝਖ ਝਖ ਰਹੀ ਫਿਰ ਮੂਲਾ ਅਪਣੀ ਪੀਨੂੰ ਛੁਡੇ ਨ
ਹੀ ਅਤੇ ਸੀਰੀ ਦਵਕਾ ਪਉਦਿ ਮਾਪਿ ਜਾਦਾ ਆਹਾ ॥੧੫॥ ਬੋਲੋ ਕੁਈ ਜੀ
ਵਾਹ ਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੧੬ ਜਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰੇ

ਨਿਕਲ ਖੜੋਹੈ ਬਾਹਰ ਹੀਰੇ ਘਰ ਬੇਬੇ ਜੀ ਦੇ ਮਾਵੇ ਨਹੀ ਚੰਦੋਰਾਣੀ
ਅਤੇ ਮੂਲਾ ਪੀਨੂੰ ਛੁਡੇ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਬੇਬੇ ਨਨਕੀ ਦੇ ਵੇਨ ਹੀ ਪਉਦੇ ਲੋਦੇ
ਗੜਾ ਬਹੁਤੇਰਾ ਹੋਯਾ ਅੰਤ ਸਲਾਹੈਣੀ ਬੇਬੇ ਨਨਕੀ ਕਹਾ ਕੁਲਾ ਮਾਸ
ਸਿਰੀ ਚੰਦਮੇਰੇ ਪਾਸ ਰਹੇ ਕੁਬੀਨੀ ਅਤੇ ਲਖਮੀ ਦਾਸ ਨੂੰ ਤੁਸੀਲੈ ਜਾ
ਵੇ ਜੇ ਕੁਛ ਮਾਯਾ ਦੀ ਗਲ ਹੋਵੇ ਕਿਸੇ ਗਲੇ ਕੁਈ ਗੁੰਮੇ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਬਖਸਾ

ਇਲਈਏ ਪਰਮੇਸਰਨਾਲ ਅਸਾ ਕੇਹੀ ਬਰਾਬਰੀ ਹੈ ਚੰਦੋਰਾਣੀ ਅਤੇ
 ਮੂਲਾ ਅਪਣੀ ਧੀ ਅਤੇ ਦੁਹਤੇ ਨੂੰ ਲੈ ਗਯਾ ਫਿਰ ਕਿਤਨਾਂ ਕਦਿਨਾਂ ਨੂੰ
 ਰਲਵੰਡੀ ਮਹੁਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਕੁਝੁ ਭੇਜਾ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਦੀ ਖਬਰ
 ਵਾਸਤੇ ਜਾਹਿ ਮਰਦਾਨਾ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਦੀ ਖਬਰ ਲੈ ਆਉ ਮੈਂ
 ਉਰਦੀ ਜੇਹੀ ਗਲ ਸੁਣੀ ਹੈ ਜੋ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਫਕੀਰ ਹੋ ਗਯਾ ਹੈ ਮਰ
 ਦਾਨਾ ਆਇਸੁ ਲਤਾਨ ਪੁਰ ਪਹੁੰਚਾ ਆਵੇਹੀ ਸਹਰ ਵਿਚ ਜੁਟੇ
 ਜੋ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਤਪਹੋਇ ਬੈਠਾ ਹੈ ਮਰਦਾਨਾ ਨਾਨਕਜੀ ਪਾਸ ਆਯਾ
 ਆਇ ਖਬਰ ਲੀਤੀ ਲਗਾ ਅਖਟਰ ਜਾਈ ਏਹ ਕਯਾ ਹੋਯਾ ਮਹਤੇ ਕੁ
 ਲੁ ਮੈਨੂੰ ਖਬਰ ਨੂੰ ਭੇਜਾ ਆਹ ਜਾਹ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਦੀ ਖਬਰ ਲਾ
 ਉ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਕਯਾ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹਾ ਖਬਰ ਹੈ ਜੋ ਦੇਖਦਾ ਹੀ
 ਅਤੇ ਜੇਹੋ ਖਬਰ ਲੈ ਨੀ ਹੈ ਤਾਂ ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਪਾਸ ਜਾਹਿ ਕੋਈ ਜਬਾ
 ਬ ਦੇਵੀਗਾ ਸੋ ਪਿਉ ਕਾਲੂ ਅਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੀ ਬੀਨੂੰ ਲੈ ਜਾਇ ਦੇਵੇ ਤਾਂ
 ਰਦਾਨਾ ਆਇ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਆਖੁ ਜੋ ਸਜਾ ਮਾਂ ਨੇ
 ਕੀ ਕੀਤੇ ਚੰਗਾਂ ਭੁਲਾਂ ਕਿਰਤ ਕਾਰ ਛਡ ਕੇ ਸਿਰਤੇ ਅੰਗੋ ਛਾਬੀਨ
 ਬੈਠੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸਾ ਤੈਨੂੰ ਤਾਰਦਾਹੁ
 ਫਾਇਤਾ ਸੀ ਅਸੀ ਤੁਹਨੂੰ ਉਡੀਕ ਦੇਸੇ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖੁ ਕਹੁ ਆਖ
 ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਚਲ ਮਰਦਾਨੇ
 ਕਯਾ ਕਿਧਰ ਚਲ ਦੇਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਯਾ ਨਿਧਰ ਕਰਤਾ
 ਲੈ ਜਾਵੇ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਮੈਨੂੰ ਮਹਤੇ ਕਾਲੂ ਖਬਰ ਨੂੰ ਭੇਜਾ ਹੈ ਅਤੇ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੀ ਬੀ ਉਡੀਕ ਵਾਂਗੋ ਸਨ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਆਖ ਦੇਹੋ ਜੋ ਅਸਾ ਤੁਨ
 ਲਚਲ ਮੈ ਕਯਾ ਕਰਾਂ ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਮੁਸਕਲ ਬਣੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਿ
 ਯਾ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸਾ ਨਾਲ ਭੁਖਨੀ ਗਾਹਈ ਸੁਖ ਭੋਗ ਮੰਗੇ ਤਾਂ
 ਪਤਲਵੰਡੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਜਾਣਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤੀ ਹੋਯਾ ਹੁਣ
 ਮੈ ਕਿਥੇ ਜਾਂਦਾਂ ਮੈਨੂੰ ਤੈ ਜੇਹਾ ਸੀ ਮਾਰਤੇ ਕੋਈ ਨਜਰ ਨਹੀ ਆਵਦਾ

ਤੰਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਮਰਦਾਨਾ ਤਾਰਵ ਜਾਇ ਮਰਦਾਨੇ ਕਾ ਜੀ
 ਮੈਤੰਤਾਰ ਕਦੇ ਵਜਾਈ ਨਾਂਹੀ ਤੰਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਅਸ ਜੋ ਤੈਨੂੰ ਤਰ
 ਵਾਗੁਣ ਦਿਤਾ ਮਾਹਾ ਸੋ ਕਿਥੇ ਪਤਾ ਸੁ ਤੰਮਰਦਾਨੇ ਕਾ ਜੀ ਮੈਤੰ
 ਵੇਚਨਾਂਹੀ ਪਾਧਾ ਜਿਥੇ ਤੁਸਾਂ ਰਖਾ ਹੈ ਤਿਥੇ ਪਾਹੋਗ ਤੰਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਕਾ ਮਰਦਾਨਾ ਵਜਾਇ ਤੰਮਰਦਾਨੇ ਪਾਸ ਰਬਾ ਬਨਾ ਮਾਹਾ ਹੁਕ
 ਮ ਮੰਨ ਕਰਉ ਠਖੜਾਹੋ ਮਰਦਾਨਾ ਸਹਰ ਵਿਚ ਮਾਯਾ ਆਇ ਕਰ
 ਕੇਈ ਫਾਡੀ ਲਗਾਏ ਲਣ ਵੇਖੇ ਤਾਇਕ ਤੂ ਮੇਵਾ ਹਿਕ ਸਪਠਾਂ ਦਾ ਮਗੇ
 ਗਵਦਾਹੈ ਅਤੇ ਮਝੇ ਲਾਰਬਾ ਬਹੁ ਬਜਾਵਦਾਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੁ
 ਆਇ ਸਲਾਮਾ ਦਿਤਾ ਤਿਚਰਨੂੰ ਪਠਾਂਟ ਉਠਖੜਾਹੋਯਾ ਤੰਮਰਦਾਨੇ
 ਉਸਨੂੰ ਕਾਯਾ ਚਲਾਉਣੀ ਮਰਾਸੀ ਆਹਿ ਕੁਖ ਦਾਇਦਾ ਬੰਦਾ ਤੈਨੂੰ
 ਸਦਦਾਹੈ ਉਹ ਮਰਾਸੀ ਉਠਖੜਾਹੋਯਾ ਰਾਹ ਵਿਚ ਮਾਯਾ ਤਾਂ ਲਗ
 ਪੁਛਦ ਆਖੁ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੋਦਾਹੈ ਤੰਮਰਦਾਨੇ ਕਾ ਮੈਥੀ ਮਰ
 ਸੀਹਾਂ ਠਿਰ ਉਸ ਪੁਛਾ ਤੂੰ ਭਾਈ ਕਿਥੇ ਹੈ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਕਾਹੈ ਮ
 ਰਦਾਨੇ ਕਾ ਜੀ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਮਰਦਾਨਾਹੈ ਅਤੇ ਵਤਨ ਰਾਇ ਕੋਏ ਦੇ
 ਤਲਵੰਡੀ ਮਰਦਾਨਾ ਲੈ ਕਰ ਉਸਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪਾਸ ਆਇ ਬੈ
 ਠਾ ਉਸਨੂੰ ਆਖੁ ਮੈਸੁ ਭਾਈ ਰਬਾ ਬੁ ਵਜਾਇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੀ ਸਮ
 ਧਿਲ ਗੀਹੋਈ ਮਾਹੀ ਜਾ ਉਸਨੂੰ ਮੈਟੇ ਤਾਰ ਵਜਾਈ ਤੰਗੁਰੂ ਨਾਨਕ

ਜੀ ਦੀਆਂ ਅਖਾਖੁ ਲਗਾਈਆਂ ਤੰਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਅਵੇਸ
 ਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਵਜਾਇ ਮਰਦਾਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਿਆ ਮਰਦਾਨਾ
 ਲਗਾ ਬਜਾਵਣ ਮਰਦਾਨੇ ਇੰਜ ਹੀ ਤਾਰ ਵਜਾਈ ਜੋ ਜੀ ਗਲ ਦੇ

ਮਿਰਗ ਬੇਸੁਧ ਹੋਇ ਕੇ ਦੁਹਪਏ ਤਾਂਗੁ ਰੂਨ ਨ ਕਜੀ ਬਹੁਤ ਰੀਜੇਅ
 ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਅਪਣੇ ਜੀ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਰਾਜੀ ਹੋਆ ਆਖਣ ਲਗਾ ਜੇ
 ਮੇ ਤਾਂ ਵਜਾਇ ਨਾਂਹੀ ਸਾਂਜਾਣਦਾ ਏਹ ਮੈਨੂੰ ਅਜਗੈ ਬੀ ਫਤੇ ਹੋਈਅ
 ਤੇ ਓਹ ਛਾਢੀ ਹੈ ਰਾਂਨ ਹੋਗਾਅ ਮੈ ਵਰੇ ਵਰੇ ਛਾਢੀ ਰਿਠੇ ਆਹੇ ਪਰਏ
 ਹਗੁਣ ਕਿਸੇ ਵਿਚ ਨਾਂਹੀ ਰਿਠਾਂ ਤਾਂ ਫਿਰ ਗੁਰੂ ਨਨ ਕਜੀ ਕਯਾ ਕਯਾ
 ਮਰਦਾਨਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਵਾਹਵਾਹ ਮਰਦਾਨੇ ਉਠ ਕੇ ਸਲਾਂ
 ਮਕੀਤੀ ਕਹਣ ਲਗਾ ਮੈ ਤੈਨੂੰ ਖੁਦਾਇ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਜੇ ਤੁਫਰ ਮਾਵੇ
 ਕਰਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨ ਕਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਕੋਈ ਰਬਾਬ ਲੈ ਮਰਦਾਨਾ
 ਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਤੁਬੁਰਾਲ ਈਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨ ਕਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ
 ਰਬਾਬ ਤੇ ਛਾਢੀ ਗੁਰੂ ਮੁਖੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਹੋਰ ਵਾਜਾ ਸਭਾ ਵਿਕਾਰ ਹੈ
 ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਰਬਾਬ ਹੀ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨ ਕਜੀ ਕਯਾ
 ਮਰਦਾਨਾ ਸੁਆਲ ਤਾਂ ਕਰਣਾ ਰੁਲਾਨਾ ਹੀ ਪਰ ਜਰੂਰ ਕਰਾਵਦੀ ਹੈ
 ਜਾਹ ਬੇਬੇ ਜੀ ਪਾਸ ਆਖ ਬੇਬੇ ਜੀ ਨਨ ਕਇਕ ਸੁਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੇ
 ਨੇਤਾ ਅਖਾਂ ਜੇਨਾਂ ਮਿਨੇ ਤਾਂ ਨਾ ਅਖਾਂ ਜੇ ਮੀਨੇ ਸਤਾਂ ਅਖੀ ਜੇ ਇਕਰ
 ਬਾਬ ਲੈ ਦੇਹ ਮਰਦਾਨਾ ਉਠ ਖੜਾ ਹੋਆ ਤਾਂ ਓਸ ਛਾਢੀ ਕਯਾ ਜੀ
 ਏਹ ਰਬਾਬ ਜਰਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨ ਕਜੀ ਕਯਾ ਭਾਈ ਛਾਢੀ ਅ
 ਸਾਨੁ ਪਹੁੰਚਾ ਹੈ ਦਿਤਾ ਪਰਏ ਹਮ ਸਾਡੇ ਕੀ ਮਦਨਾ ਹੀ ਮਰਦਾ ਬੇਬੇ
 ਨਨ ਕੀ ਪਾਸ ਜਾਇ ਖੜਾ ਹੋਆ ਬੇਬੇ ਨਨ ਕੀ ਜੀ ਪੁਛਾ ਕਯੋ ਭਾਈ
 ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਧਰੇ ਆਏ ਹੋ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਰਜਾ ਦੀ ਜੀ ਮੈਨੂੰ
 ਰੂਨ ਨ ਕਜੀ ਤੁਸਾਡੇ ਪਾਸ ਭੇਜਾ ਹੈ ਬੇਬੇ ਨਨ ਕੀ ਕਯਾ ਭਾਈ ਜੀ
 ਰਾਜੀ ਹੈ ਅਜ ਪਰ ਮੇਸਰ ਅਸਾਡੇ ਉਤੇ ਬਹੁਤ ਮਿਹਰ ਵਾਂਨ ਹੈ ਜੇ
 ਅਸਾਨੂੰ ਭਾਈ ਜੀ ਆਵ ਕੀਤਾ ਹੈ ਆਖ ਕਯੋ ਭੇਜਾ ਹੈ ਕੀ ਕਯਾ
 ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਨੁਪੀ ਜੀ ਪਾਇ ਦਿਤੀ ਲਗੀ ਪੁਛਣ ਆਖ ਭਾਈ ਮ
 ਰਦਾਨਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਇਕ ਸੁਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੁਆਖ ਆਹੈ

ਜੇ ਮੰਨੇ ਤਾਂ ਆਖਾ ਜੇ ਨਾ ਮੰਨੇ ਤਾਂ ਨਾ ਆਖਾ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਨਕੀ ਕਯਾ ਪੀਨ ਮੇ
 ਰੇ ਭਾਗ ਹੋਨ ਜੇ ਭਾਈ ਨਨਕ ਦਾ ਲਕੀ ਤਾ ਹੋਸੁ ਆਖ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ
 ਨਿਸੰਗ ਮਰਦ ਨੇ ਕਯਾ ਰਜਾ ਦੀ ਜੀ ਇਕ ਰਬਾ ਬਜਿਤ ਨੇ ਤੋ ਮਿਲੇ ਤਿ
 ਤੇ ਤੇ ਲੈ ਦੇਹ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਨਕੀ ਕਯਾ ਧਿਕ ਕਯਾ ਸਉ ਲੋ ਭਾਈ ਮਰ
 ਦਾਨ ਤੂੰ ਭਾਈ ਜੀ ਨੂੰ ਕਹੁ ਮੈ ਨੂੰ ਕੇਰਾਂ ਆਪਣਾ ਵਰਸਨ ਦੇਨ ਤਾਂ ਮਰ
 ਦਾਨੇ ਆਇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੇਬੇ ਜੀ ਆਖ ਦੀ ਹੈ
 ਇਕ ਕਯਾ ਸੀ ਆਖੋ ਤਾਂ ਲੈ ਦੇਹ ਪਰ ਮੈ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਵਰਸਨ ਦੇਹੁ ਗੁਰੂ
 ਨਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਚਲ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਬੇਬੇ ਨਨਕੀ ਦਾ ਕਯਾ ਫੇਰਾਂ
 ਨਹੀ ਜਾਦਾ ਨਨਕੀ ਪਿਛੇ ਭੀ ਅਸਾ ਤੂੰ ਭੈਣ ਆਹੀ ਚਲ ਭਾਈ ਤਾਂ
 ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਰੁਮ ਦੇ ਮੇਂ ਬੇਬੇ ਨਨਕੀ ਪਾਸ ਆਏ ॥
 ਅਗੇ ਬੇਬੇ ਨਨਕੀ ਪੀੜਾ ਪਾਇੰਦਿਤ ਅਤੇ ਪੀੜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਪਾਇ
 ਦਿਤੀ ਦੇ ਮੇਂ ਬੈਠ ਗਏ ਬੈਠ ਕਰ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਬੇਬੇ ਜੀ
 ਕਿਛ ਆਖੀਏ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਜੀ ਕਯਾ ਭਾਈ ਜੋ ਤੁਸੀ ਮੁਹੁ ਆਖੇ ਮੈ ਨੂੰ ਜੋ
 ਈ ਕਬੂਲ ਹੈ ਪਰ ਹਿਕ ਅਸਾ ਤੁਾ ਕਯਾ ਮੰਨੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਕਿ
 ਯਾ ਕੁਲਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਤੁਸੀ ਆਖੋ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਨਕੀ ਕਯਾ ਭਾਈ ਜੀ
 ਤੁਸੀ ਫੁਰਮਾਇ ਸਕ ਕਯਾ ਕਰੋ ਨਿਸੰਗ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਹੀ ਰਹੋ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਅਸੀ ਤੁਸਾ ਡੇ ਪਾਸ ਹੀ ਹਾਂ ਜਿਤ ਦੇ
 ਲੇ ਤੁਸੀ ਆਦ ਕਰੋਗੇ ਤਿਤ ਦੇ ਲੇ ਹਾਜਰ ਹੀ ਰਹਾਂਗੇ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਨਕੀ ਕ
 ਯਾ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਤੁਸੀ ਜਾਇ ਕੇ ਖੁਸ ਕਰੋ ਜੇ ਕੁਛ ਮੁਲ ਲਗੇ ਸੇ ਮੇ
 ਰੇ ਪਾਸ ਲੈ ਜਾਵੇ ਮਰਦਾਨੇ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਪੁਛਾ ਅਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ
 ਹਾਕੋ ਦੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਪੁਛ ਭਾਈ ਬੇਬੇ ਪਾਸ ਜੇ ਹਾਮੁਲ
 ਦਾ ਆਖੀ ਤੇ ਹੋ ਜੇ ਹਾਲੇ ਆਉ ਬੇਬੇ ਨਨਕੀ ਜੀ ਕਯਾ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ
 ਜੇ ਹਾਤੇ ਗੀ ਪੁਸੀ ਆਵੈ ਤੇ ਹੋ ਜੇ ਹਾਲੇ ਆਉ ਮੁਲ ਦਾ ਸਰਫ ਕੋਈ ਨ
 ਕਰੋ ਖਰੋ ਤੇ ਖਰਾ ਲੈ ਆਉ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਕੁਲਾਰ ਜਾ ਦੀ ਜੀ ਮਰ

ਦਾਨਉਠਖਵਾਹੋਆ ਬੇਬੇਨਾਨਕੀਜੀਕਯਾਗੁਲਾਭਾਈਮਰਦਾਨਾ
 ਰਸੋਈਜੇਉਜਾਹ ਅਤੇਬਾਲੇਨੂੰਭੀਸਦਨਾਉ ਮਰਦਾਨਾਬਾਲੇਨੂੰ
 ਸਦਨਾਮਾਯਾ ਆਇਕੇਮਰਦਾਨੇਕਯਾਜਜਮਾਂਨ ਤੇਨੁਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਕਜੀਅਤੇਬੇਬੇਜੀਸਦਨਾਹੈ ਬਾਲੇਕਯਾਕੋਮਰਦਾਨਾ ਮਰਦਾਨੇਕ
 ਯਾਰਸੋਈਕੀਤੀਹੈ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂੰ ਤੇਨੁਅਤੇਮੈਨੂੰਇਸਦਾਸਤੇ
 ਸਦਨਾਹੈਸੁ ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਸੁਦਮਰਦਾਨਾਮੈਤਾਂਪਰਨੁਚਲਾਸਾਂ
 ਪਰਭਲਾਚਲ ਮਤਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਤੇਬੇਬੇਜੀਰਜਹੋਦੇਹੋਦਨ
 ਤਾਂਬਾਲਾਮਰਦਾਨੇਨਾਲਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਾਸਮਾਯਾ ਤਾਂਅਗੇਗੁ
 ਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ ਆਉਭਾਈਬਾਲਾ ਤਾਂਬਾਲਾਗੁਰੂਨਾਨਕਦੇਚ
 ਰਨਾਂਤੇਦੁਹਪਯਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ ਆਉਭਾਈਬਾਲਾਕਰ
 ਤਾਰਚਿਤਾਮਾਵੈ ਜੋਪ੍ਰਸਾਦਬੇਬੇਜੀਕੀਤਾਸੀ ਸੋਭਿਹਾਂਜੇਦਨਾਂ ਤਾਂਬ
 ਲੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਅਗੇਹਥਜੇੜੇ ਅਤੇਖੁਸੀਮੰਗੀ ਅਜੀਗੁਰੂ

ਜੀਅਸਾਨੁਖੁਸੀਹੋਵੈ ਅਸੀਘਰਾਨੁਜਾਦੇਹ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ
 ਭਾਈਬਾਲਾ ਅਸਾਂਤੇਕੋਏਜਹੋਦੇਹੋ ਤਾਂਬਾਲੇਮਰਦਾਨਾਕੀਤੀਗੁਰੂ
 ਜੀਅਸਾਨੁਕਯਾਦਿਤਹੈ ਜੋਅਸੀਤੁਜਾਤੇਤੇਰੀਜਹੋਦੀਏ ਅਸੀਤੁਸੇ
 ਪਾਸਸਗੋਮੰਗਾਲੇੜਦੇਹਾਂ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਮੰਗਾਭਾਈਬ
 ਲਾ ਜੋਮੰਗੇਸੋਕਰਤਾਰਪਾਸੇਦਿਵਾਈਯੇ ਬਾਲੇਕਯਾਜੋਗੁਰੂਜੀ
 ਮੈਏਹੋਮੰਗਦਾਹਾਂ ਜੋਕਰਤਾਰਚਿਤਾਮਾਵੈ ਅਤੇਤੇਰੀਚਾਲੀਦੇਖਕ
 ਰਜੀਤਿਭਰਮੇਨਾਂਹੀ ਸੰਸਾਰਕੋਈਕਹਮਾਖਦਾਹੈ ਕੋਈਕਹਮਾਖ
 ਦਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਭਾਈਬਾਲਾ ਤਸਾਂਨੀਕਰਤਾਰਅੰਤ

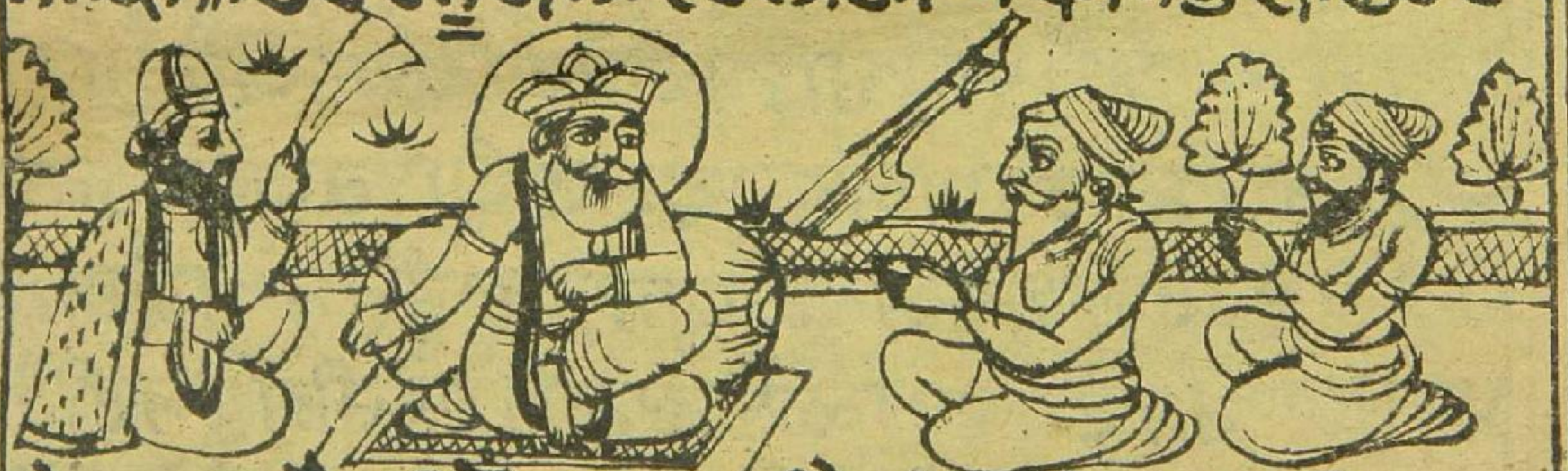
ਲਰਖੇਗਾ ਸੰਸਾਰ ਪਾਤਕ ਮਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਸਗਵੀਸ ਮਾਈ ਹੈ ਬਾਲੇ
 ਖੁਸੀਲੀਤੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸੋਂ ਪਰਾਨੂ ਵਿਦਾ ਹੋਸਾ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ
 ਕਾਲੂ ਨੂ ਅਤੇ ਅੰਮਾਂ ਬੀ ਬੀ ਨੂੰ ਹਛੇ ਸਨੇ ਹੋਦਿਤੇ ਬਾਲਾ ਸਨੇ ਹੋਲੇ ਕ
 ਰਤਲ ਵੰਡੀ ਨੂੰ ਗਾ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਬਾ ਬਨੁ ਕੇ ਜਾ
 ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਕਯਾ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਜਿਤਨੇ ਤੋ ਮਿਲੇ ਤਿਤਨੇ ਤੋ ਹਛ
 ਲੈ ਮਾਵੇ ਜੋ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਜੀ ਮੈਂ ਬੇਖੁਸੀ ਹੋਵੇ ਜੋ ਕੁਛ ਲਗੇ ਸੁਆਇ
 ਲਈ ਮਰਦਾਨੇ ਉਠ ਕੇ ਤਜੀ ਮਕੀਤੀ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਹੁਤ ਖੁ
 ਸੀ ਹੋਏ ਮਰਦਾਨਾ ਲਗਾ ਮਰਾਸੀ ਅੰਦੇ ਪਰਟੇ ਲਣ ਜਿਥੇ ਜਾਏ
 ਤਿਥੇ ਮੇਰੇ ਏਹੋ ਮਾਖਣ ਜੋ ਮਾਯਾ ਹਈ ਕੁਰਾਹੀ ਅੰਦਾਤੁੰ ਮ ਮਰ
 ਦਾਨੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮਾਦਰ ਦੇਵੇ ਨਾਂਹੀ ਕਿਤਨੇ ਦਿਨ ਮਰਦਾਨਾ ਫਿਰਦਾਰ
 ਯਾ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਮਾਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ
 ਪੁਛਾ ਕੀ ਮਰਦਾਨਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਸਭਾ ਕਿਛ ਤੈਨੂੰ ਮਲੂਮ
 ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਰੰਗਾ ਵਿਚ ਮਾਏ ਮਾਖਣ ਲਗੇ ਅੰਦੇ ਮਰ
 ਦਾਨਾ ਨਿਸੰਗ ਮਾਖੁ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਿਸੰਗ ਮਾਖਣ
 ਦੀ ਕਾਈ ਗਲ ਨਾਂਹੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਕੰਬਾ ਕੰਬ ਕਰ ਮਾਖੁ ਜੋ ਸਜੀ
 ਸੰਸਾਰ ਮਾਖੁ ਦਾ ਹਈ ਜੋ ਮਾਯਾ ਹੈ ਕੁਰਾਹੀ ਅੰਦਾਤੁੰ ਮ ਅਹ ਗਲ
 ਲੋਕ ਮਾਖੁ ਦੇ ਹਨ ਤੂੰ ਮ ਕੋਈ ਰਬਾ ਬਦੇ ਦਾਨਹੀ ਤੂੰ ਜਾ ਕਯਾ ਹੈ
 ਜੋ ਕੋਈ ਰਸ ਮਾਹੋ ਯਾ ਲਾਵੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ
 ਸੰਸਾਰ ਏਵੇ ਝਖ ਮਾਰਦਾ ਹੈ ਸੰਸਾਰ ਸਰੋਭੁ ਜਪਾਇ ਕੇ ਤੁਹਵਲ ਮ
 ਵਸੀ ਤੂੰ ਕੋਈ ਰਬਾ ਬਾਏ ਲਲਾਉ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਮੈਂ ਨੂੰ ਕੋਈ
 ਮਰਾਸੀ ਮਾਦਰ ਦੇਵੇ ਨਾਂਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ
 ਮੇਰਾ ਕਯਾ ਮੰਨ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਕੁਝ ਮਾਖੁ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਹ
 ਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਜੀ ਗਲ ਦੇ ਅੰਗ ਕਿਰਾ ਉਜਟਾਂ ਦਾ ਹਈ ਦੁਹੰਨ ਦੀ ਮ
 ਦੇ ਵਿਚ ਇਕ ਰਬਾ ਬੀਰ ਹਦਾ ਹਈ ਨਾਂ ਉਉਸਦਾ ਫਿਰਦਾ ਹੀ ਤੂੰ

ਦਵੇਹਨ ਅਤੇ ਫੇਰੁ ਬੀਸ ਦੀ ਦਾਹੈ ਤੁਥਿ ਥੇਜਾ ਇਕੇ ਉਸ ਬੇ ਮੰਗੀ ਜੇ
 ਨਾ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਅਸਾ ਤੁਨਾ ਉਲਈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਭੁਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਫਿ
 ਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਛੁ ਮੁਲ ਕੁਪਿ ਲੇਹੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਛੁ ਮੁਲ ਲੇਜੀ ਦਾਹੇ ਦੇ ਸੇ ਬੇ ਬੇ ਜੀ ਪਸੇ ਲੇ
 ਜਾਹ ਮਰਦਾਨਾ ਬੇ ਬੇ ਜੀ ਪਾਸ ਮਾਯਾ ਬੇ ਬੇ ਕਯਾ ਕੋਯੇ ਭਾਈ ਮਰ
 ਦਾਨ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਬੇ ਬੇ ਜੀ ਜਿਤਨ ਸਹਰ ਸੀ ਮੈਂ ਟੋਲ ਬੱਕਾ ਮੈਂ ਨੂੰ
 ਹੱਥ ਨਾ ਮਾਯਾ ਹੁਣ ਦੁਰ ਕੁਝੇ ਜਾਹੈ ਮੁੱਲ ਦੇਵਾ ਸਤੇ ਤੋ ਪਾਸ ਮਾਯਾਹ
 ਤਾਂ ਬੇ ਬੇ ਨਾਨਕੀ ਕਯਾ ਭੁਲਾ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਮਾਥੇ ਸੇ ਦੇਵਾਂ ਮਰ
 ਦਾਨੇ ਕਯਾ ਬੇ ਬੇ ਜੀ ਸਤੁਰ ਪਯੇ ਦੇਹ ਬੇ ਬੇ ਜੀ ਸਤੁਰ ਪਯੇ ਕਛੁ ਕੇ
 ਮਰਦਾਨੇ ਦੇਹ ਬਦਿਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਲੈ ਗਯਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨ
 ਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਜਾਹ ਮਰਦਾਨਾ ਬੁਝ ਜਾਹ ਅਤੇ ਬੁਝ ਮਾਂ ਦੀ ਮਰਦ
 ਨਾ ਤੀ ਸਰੇ ਦਿਨ ਜਾਇ ਪਹੁੰਚਾ ਜਾਇ ਕਰ ਲਗਾ ਟੋਲਣ ਏ ਬੇ
 ਫਿਰੀ ਦਾ ਅਤੇ ਫੇਰੁ ਰਬਾ ਬੀ ਕਿ ਬੇ ਰਹ ਦਾਹੈ ਕੋਈ ਦਸੇ ਨਾਂਹੀ ਦੁਇ
 ਦਿਨ ਦੁ ਦਾਰਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਮੱਕ ਪਯਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਭਾਈ
 ਏ ਬੇ ਤਾਂ ਹੋ ਨਾਂਹੀ ਮੈਂ ਕਿਸ ਬੇ ਪੁੱਛਾ ਕਿ ਬੇ ਦੁੰਦਾ ਅਪਣੇ ਦਿਲਾ ਵਿਚ
 ਲਗਾ ਗਿਣਤੀ ਕਰਣ ਮੈਂ ਕਯਾ ਕਰਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਬਹੁਤ ਉਦਾਸ ਹੋ
 ਯਾ ਲਗਾ ਚਲਣ ੧੬॥ ਬੋਲੇ ਭਾਈ ਜੀ ਦਾਹ ਗੁਰੂ ਸਾਖੀ
 ਰਚਲੀ ੧੭ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਫਿਕਰ ਵੰਦਹੋ ਇਕੇ ਇਕ ਦਰਖਤੁ ਹੇ
 ਠਮਾਇ ਬੈਠਾ ਲਗਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਪਯਾ ਨਕਰਣ ਤਾਂ ਤੀ
 ਸਰੇ ਦਿਨ ਫਿਰੀ ਦਾਰਬਾ ਬੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੁਮਾਇ ਮਿਲਾ ਮਾਇ

ਕਰਪੁਛੁ ਜੋ ਸਕਯੋ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕਿਸਨੂੰ ਦੇਲਦਾ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ
 ਇਕਏ ਥੋਰ ਬਾਬੀ ਰਹਿਦਾ ਹੈ ਫਿਰੀ ਦਾ ਅਤੇ ਫੇਰੁ ਸਦੀ ਦਾ ਹੈ ਫਿਰ
 ਰੀ ਦੇ ਕਯਾ ਤੇ ਰਾਨਾ ਉਕਾ ਹੈ ਤੂੰ ਦਾ ਕੋਟ ਹੈ ਤੈਨੂੰ ਭੁਜਾ ਕਿਸਨੇ
 ਹੈ ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਵਤਨ ਕੋਟ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਮੇਰਾ ਵਤਨ
 ਰਾਇਕੋ ਏ ਭੁਟੀ ਦੀ ਤਲਵੰਡੀ ਹੈ ਨਾਂ ਉਮਰ ਦਾ ਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾ
 ਨਕ ਜੀ ਨੈ ਭੁਜਾ ਹੈ ਹੁਕਮ ਰਬਾਬ ਲੈਣ ਦਾ ਮਾਏ ਮਾਏ ਫਿਰ
 ਦੇ ਕਯਾ ਫਿਰੀ ਦਾ ਫੇਰੂ ਹੈ ਈਹ ਅਤੇ ਤੁਹਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਲਿ
 ਮਾਏ ਅਤੇ ਰਬਾਬ ਭੀ ਮੈਥੇ ਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੇਰਾ ਚਰ
 ਕਣਾ ਧਾਰਾ ਮਸਨਾਉ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਰਬਾਬ ਦੇਹ
 ਫਿਰੀ ਦੇ ਕਯਾ ਸਣ ਮਰਦਾਨਾ ਲੈ ਰਬਾਬ ਨਾ ਜਾਣੀ ਏ ਫਿਰੀ ਦਾ
 ਰਬਾਬ ਕਿਥੇ ਲੈ ਆਯਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਕਯਾ ਦੇਖੇ ਜੋ ਰਬਾ
 ਬ ਕੁਦਰਤੀ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਮੁਲ ਕਹੈ ਫਿਰੀ ਦੇ ਕਯਾ ਮਰ
 ਦਾਨਾ ਏ ਸਰਬਾਬ ਦਾ ਮੁਲ ਤੈਥੇ ਨਹੀ ਅਤੇ ਏਸ ਦਾ ਮੁੱਲ ਅਸਾਂ ਲੈ
 ਣਾ ਭੀ ਨਹੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਪੈਰਾਂ ਨਗਲ ਗੀ ਭਾਈ ਇਹ ਕੋਟ ਹੈ ਮ
 ਰਦਾਨਾ ਰਹਨ ਸਕਯਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਇਸ ਦਾ ਮੁਲ ਤੁਸਾਂ ਲੈ
 ਣਾ ਕੋਝ ਨਹੀ ਫਿਰੀ ਦੇ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਏ ਹੁਰਬਾਬ ਅਸਾਨੂੰ ਕੁਦ
 ਰਤੀ ਹਥ ਆਯਾ ਹੈ ਅਵਾਜ਼ ਇਸ ਦੀ ਏਹਾ ਨਿਕਲ ਦੀ ਹੈ ਜੁ ਫਿਰ
 ਦਾ ਏ ਹੁਰਬਾਬ ਹੋਰ ਸਮਗੀ ਬਜਾਵਣ ਨਾਹੀ ਇਕ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਹੋਠ ਗੇ ਏ ਹੁਰਬਾਬ ਉਸ ਅਗੇ ਬਜਾਵਣ ਤੂੰ ਉਸ ਅਗੇ ਬਜਾਵੇ
 ਮਰਦਾਨਾ ਅਸਾਂ ਏਸ ਦਾ ਮੁਲ ਲੈਣ ਨਾਹੀ ਏਹ ਚੀਜ਼ ਉਸ ਦੀ ਹੈ
 ਪਰ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਚਲ ਦੇਖਾਂ ਓਹ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੈ ਕੇ ਕੋਈ ਹੋਰ
 ਨਾਨਕ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਚਲੋ ਪਰ ਹੁਕਮ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਇਕ ਵਰ
 ਵਜਾਇ ਦੇਖਾ ਤਾਂ ਫਿਰੀ ਦੇ ਕਯਾ ਭਾਈ ਹੋਰ ਸਮਗੀ ਹੁਕਮ ਨਾਹੀ
 ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਜਾਣ ਜੇ ਉਸੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਭੁਜਾ ਹਈ ਤਾਂ ਵਜਾਇ ਮ

ਰਦਾਨੇਰ ਬਾਬਾ ਬਲੈ ਕਰ ਬਾਟ ਬਣਾਯਾ ਜਾਤਾਰ ਵਜਾਈ ਤਾਮ
 ਵਜਾਏ ਹੋ ਨਿਕਲਾ ਵਿਚੋਂ ਨਿਰੀ ਕਰਹੀ ਨਿਰੀ ਕਰ ਨਿਕਲੇ ਅਤੇ ਪਿ
 ਛੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਅਧੀਨ ਗੀ ਨਿਕਲੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਈ ਅਵਾ
 ਜ ਨਾਨਿਕਲੇ ਮਰਦਾਨਾ ਹੋਰ ਨਾ ਪੈਰਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਇਰਾ ਕਾਭਾ ਬੁਝੀ
 ਰੀਦਾਤ ਬਚਲ ਫਿਰੀਦਾ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਨਾ ਵੇਦਿਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਪਾਸ ਆਏ ਰਬਾਬ ਅਗੇ ਮਾਰਖਾ ਦੁਹਾਂ ਮਥਾ ਟੇਕਾ ਗੁਰੂ ਨਾ
 ਨਕ ਜੀ ਕਾ ਮਰਦਾਨਾ ਚਿਰਲਾਯਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਾ ਜੀ ਤੇਰੀਆ
 ਤੂੰ ਪੇਸਾਏ ਅਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਮਲੁ ਮਨਾਹੀ ਕਈ ਬਚਨ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਕੇ
 ਤੂੰ ਗੁਰੂ ਤੇਰੇ ਚੋਹੇ ਨਿਰੀ ਕਾਰ ਹੈ ਅਸੀਂ ਵੇਰੇ ਹੋਰ ਨਾ ਆਹੇ ਜਿਥੇ ਤੇ
 ਨੁਭੇਜਾ ਤਿਥੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਦੂਰ ਰਾਜਾ ਜਾਇ ਕੇ ਦੇਸੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਤੀਸਰੇ
 ਦਿਨ ਮੈਂ ਚਲਾਵਤ ਹੋਯਾ ਤਾਂ ਏਹ ਸਾਧ ਆਇ ਮਿਲਾ ਇਸ ਆਪੇ
 ਪੁਛਾ ਪੁਛ ਕੇ ਹਕੀਕਤ ਬੀਤੀ ਓਸ ਤਾਂ ਰਬਾਬ ਕਿਤੇ ਵਲੋਂ ਕਦਿ ਓ
 ਸ ਹੋਰ ਹਕੀਕਤ ਏਸੇ ਪੁਸ਼ੋਲ ਵੇ ੧੭ ਬੋਲੋ ਕੁਈ ਜੀ ਵਾਹ ਗੁਰੂ
 ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੧੮ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਫਿਰੀਦੇਨੁ ਪੁਛਾ
 ਕੁਈ ਕੁਈ ਤੇਰੇ ਚੋਹੇ ਤਾਂ ਓਸ ਕਾ ਅਮੋਰਾਨ ਉਫਿਰੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਫਿਰੀਦੇਨੁ ਗਲਾ ਵਿਚਲੀ ਤੇਸ ਆਖੇ ਸੁਭਾਈ ਫਿਰੀਦਾ

ਏਹ ਰਬਾਬ ਤੇਨੂੰ ਕਿਥੋਂ ਹਥ ਆਯਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰੀਦੇ ਕਾ ਜੀ ਆਪ ਜ
 ਫੀਸਾਫ ਹੋ ਤੂੰ ਬੀ ਕੁਝ ਲਾਹੇ ਆਹੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਫਿਰੀਦਾ ਮੈ
 ਤੇਨੂੰ ਹੋਰ ਸਵਾਸ ਤੇ ਪੁਛਦਾ ਹਾਂ ਫਿਰੀਦੇ ਕਾ ਜੀ ਸੋਵਾਸ ਤਾਦਸੀ
 ਏ ਫਿਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਕੁਈ ਫਿਰੀਦਾ ਮੈਨੂੰ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛ

ਏਹੈ ਮੈਏ ਸਦਾ ਸਤੇ ਪੁਛਦਾਹਾਂ ਸੋ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਏਹਾ ਆਹੀ
 ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਸਭਾ ਕਿਛੁ ਪੁਛ ਮੁੰਕਾਹਾਂ ਆਗੇ ਪੁਛਣ ਦੀ
 ਕਾਈ ਰਹੀ ਨਾਂਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਭਾਈ ਛਿਰ ਦਾਰ ਬਾਬ
 ਕੀਖ ਬਰਦੇਹ ਤੈਨੂੰ ਕਿਥੋਂ ਹਥ ਆਯਾਹੈ ਤਾਂ ਛਿਰ ਦੇ ਕਯਾ ਜੀ ਜਦ
 ਮੈਦਾ ਆਪੁਰ ਜੁਗ ਕੇ ਬਿਖੇਰੁ ਗਤ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਰ ਮੇਰੀ ਸਮਾਧਿ ਲਗੀ
 ਸੀ ਆਪੁ ਏਹੋ ਰੂਪ ਧਾਰ ਕੇ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਆਇਖੜੇ ਹੋਏ ਜਾਂ ਮੇਰੀ ਆਮ
 ਖੀਮਾਂ ਖੁਲੀਆਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਸਾਰੇ ਚਰਨ ਤੇ ਫੁਹ ਪਯਾ ਆਪਨੇ ਮੇਰਾ ਕੁ
 ਰਮ ਕਟ ਕੇ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਿਖਿਆ ਦਿਤੀ ਅਰ ਏਕ
 ਏਹ ਰਬਾਬ ਦੀਆਂ ਕਯਾ ਸੋ ਕਲਜੁਗ ਕੇ ਵਿਖੇ ਜਦ ਅੰਧ ਘੋਰ ਹੋਵੇ
 ਗਾ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਉਤਾਰ ਧਾਰ ਕੇ ਗੁਰੂ ਕਹਾਵਾਂਗਾ ਤਦ ਏਹ ਰਬਾਬ ਲੇਵੇ
 ਗਾ ਇਹ ਕਹ ਕੇ ਅਲੋਪ ਹੋਗਏ ਮੈਦੇ ਖਦਾ ਹੀ ਰਹਰਾ ਏਹ ਰਬਾਬ
 ਤੁਸਾਡੀ ਅਮਾਨਤ ਆਹੀ ਤੁਸਾਨੂ ਪਹੁਚਾਵੇ ਵਣ ਆਹ ਤੁਸੀਆ
 ਪਈ ਅਮਾਨਤ ਲੇਵੇ ਛਿਰ ਦਾਰ ਬਾਬ ਦੇ ਕਰ ਦਿਦਾ ਹੋਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾ
 ਨਾਂ ਆਖਣ ਲਗਾ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੇ ਆਪੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਅਗੋਂ ਤੋੜੀ ਦਿਦ ਕਰ
 ਆਵਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਜਾਹ ਮਰਦਾਨਾ ਕਰ ਆਉ ਮਰ
 ਦਾਨ ਕੋਹ ਅਧ ਤੋੜੀ ਨਾਲਗਾ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਦੇ ਖਦਾ ਹੀ ਛਲੇ
 ਗਾ ਮਰਦਾਨਾਂ ਦੇ ਖੇਤਾਂ ਮੈਂ ਅੰਧ ਭੁਨਿ ਨਹੀ ਹੋਆ ਮੈਨੂੰ ਸਭੇ ਕੁਛ ਨ
 ਜਰਾ ਆਵਦਾਹੈ ਏਹੁ ਕਯਾ ਹੋਆ ਹੈਰਾਨ ਹੋਰਾ ਯਾ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਕੇ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਆਯਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਸ ਕਰ ਮਰਦਾਨੇ
 ਨੂ ਪੁਛਣ ਲਗੇ ਆਖ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਥੋਂ ਜੀ ਦਿਦ ਕਰ ਆਓ ਮਰ
 ਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਜਿਹ ਤਾਂ ਮੈਂ ਥੋਛ ਲਹੇ ਗਾ ਮੈਨੂੰ ਦਿਸ ਆਵਟੇ ਨ
 ਰਹਰਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਉਹ ਇਨਾ ਗਲਾਂ
 ਬੋਧਾ ਕਛਿਰ ਦੇ ਹੋਨ ਅਸਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਸਾਹਰ ਕਰਣਾ ਸੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਰਬਾਬ ਵਜਾਇ

ਮਰਦਾਨੇਰਬਾਬਹਬਲੀਤ ਲਗਾਬਾਦਬਦਾਵਦ ਤੰਗੁਰੂਨਾ
 ਨਕਜੀਹੁਕਮਕੀਤ ਮਰਦਾਨਾਮਾਪਹੀਬਟਜਾਮੀਰ ਬੋਮਰਦਾ
 ਨੇਹੁਕਮਮੰਨਾਬਾਦਬਟਰਾਮਾ ਤੰਮਰਦਾਨਾ ਲਗਾਰਬਾਬਵਜ
 ਵਦ ਵਿਚੋਇਹਮਦਾਜਨਿਕਲਾ ਤੂੰਹੀਨਿਰੰਕਾਰਤੂੰਹੀਨਿਰੰਕ
 ਰੂਨਾਨਕਬੰਦਾਤੋਰ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੀਸਮਾਧਿਲਗਾਗਈ ਮਰ
 ਦਾਨਾਦੇਖੇਤਾਂਦੇਹੁਕੀਦੇਹੀਹੋਇਗਏ ਦੁਇਰਾਤੀਮਤੇਦੁਇਦਿਨਸ
 ਮਾਧਿਲਗੀਰਹੀ ਮਰਦਾਨੇਰਬਾਬਛਡਦਿਤ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਹੋ
 ਇਗਏਨਿਰੰਕਾਰ ਮਰਦਾਨੇਨੂੰਭੁਖਲਗੀ ਤੰਮਰਦਾਨੇਦਾਜੀਉ
 ਭੁਟਾ ਅਤੇਗੁਰੂਜੀਨੂੰਛਡਭੀਸਕੇਨਾਂਹੀ ਏਹਾਜੀਵਿਚਦਿਚਾ
 ਰਕਰੇ ਕਦੀਜਾਗੇਤਾਂਮੈਂਦਿਦਾਲੇਵੇ ਜਾਤੀਸਰਾਦਿਨਹੋਯਾ ਤੰਗੁ
 ਰੂਨਾਨਕਜੀਪਲਕਾਲਾਹੀਆ ਪੁਛਣਲਗੇਕਮੇਮਰਦਾਨਾਕਮ
 ਖਬਰਹਈ ਮਰਦਾਨੇਕਮਾਜੀਤੇਰੀਭੁਖਦੁਖਕਰਤਾਰ
 ਦਰਕੀਤੀਹੈ ਅਤੇਅਸਾਡੀਤਾਂਦੁਰਨਹੀਹੋਈ ਤੁੰਤਾਪਰਮੇਸਰਮਾ
 ਖੈ ਅਤੇਅਸੀਆਦਮੀਹੋਏ ਅਸਾਡੀਕਚੀਮਤ ਤੇਰਾਤੇਅਸਾ
 ਰੂਜੀਗਾਕਿਬੋਮਿਲੇ ਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਮਾ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸਾਪ
 ਸਏਹੋਦੁਖਭੁਖਹਈ ਜੇਤਕਬੁਲਕਰੇਤਾਂਅਸਾਡੇਪਾਸਰਹਾ॥
 ਅਤੇਜੇਨਾਕਬੁਲਹੋਵੇਤਾਜਾਹ ਤੰਮਰਦਾਨੇਕਮਾਜੀਇਕੇਤਾਂ
 ਆਪਜੇਹਾਕਰ ਅਕੇਮੇਰਾਇਲਾਜਕਰਮੈਂਤੇਰੇਪਾਸਰਹਾਂ ਤੰਗੁ
 ਰੂਨਾਨਕਜੀਕਮਾ ਮਰਦਾਨਾਏਹੋਦੇਵੇਗਲਾਂਕਰਤਾਰਪਾਸਹ
 ਨ ਅਤੇਅਸਾਡੇਪਾਸਸਹਜੇਹੈ ਜੇਹੀਬਣੇਤੇਹੀਕਟਣੀ ਅਗੇਤੇ
 ਹੀਖੁਸੀਜੇਜਾਣਦਾਹੈਤੰਗੁ ਨਹੀਤਾਜਾਹ ਮਰਦਾਨੇਕਮਾਜੀ
 ਹੋਜਾਦਾਹਾਂ ਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਮਾਏਹਰਬਾਬਬੇਬੇਜੀਨੂੰਸੋ
 ਪਜਾਈ ਮਰਦਾਨਾਰਬਾਬਲੈਕਰ ਬੇਬੇਜੀਪਾਸਮਾਯਾ ਬੇਬੇਨ
 ਨਕੀਦੇਮਨਹੋਲਪੰਯਾ ਬੇਬੇਲਗੀਮਰਦਾਨੇਨੂੰਪੁਛਣ ਕਮੇ

ਕੁਈ ਮਰਦਾਨਾ ਇਹ ਬਾਬ ਕਿਤਨੇ ਤੋਲਾ ਅਤੇ ਬਹੁਤੇ ਦਿਨੀ
 ਆਇਓ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਕੁਈ ਜੀ ਕਿਥੇ ਛੁਡਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਬੇਬੇ
 ਜੀ ਓਹਤਾ ਆਪ ਪਰਮੇਸਰ ਹੈ ਉਸਤਾਈ ਤਾਂ ਦੁਖ ਭੁਖ ਕਾਈ ਨਹੀ
 ਅਸੀ ਬੰਦੇ ਅਸਾਨੂੰ ਦੁਖ ਭੁਖ ਲਗੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਪਾਸੋਂ ਦਿਵਾਲਾ ਏਹਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਸਾਨੂੰ ਦਿਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ
 ਕਹਾ ਹੈ ਰਬਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਨੂੰ ਸੈ ਪਜਾਹ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਜੀ ਦਾ ਬੈਰਾਗ
 ਛੁਟ ਗਯਾ ਕਿਥਾ ਉਥੀ ਮੀਏ ਨਹੀ ਤੁਲਸਾ ਲੋਡੀ ਬਹੁਤੇ ਰਾਕਹੇ
 ਅਤੇ ਅਖੀ ਪੁਝੇ ਪਰਦੇਹਤ ਮੋਹ ਬਾਪਗਾ ਕੁਈ ਜੈ ਰੁਮਾਯਾ

ਜੈਰਾਮ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈ ਰਾਨ ਹੋਗਾ ਲਗਾ ਪੁਛ ਕੇ ਜੀ ਤੁਲਸਾ ਅਜਨਾ
 ਨ ਕੀਏ ਤਨਾਰ ਦਨ ਕਯੋ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਮਾ ਹੈ ਤੁਲਸਾ ਕਹਾ ਠਾਕੁਰ
 ਜੀ ਮਰਦਾਨਾ ਕੁਈ ਨੂੰ ਛੁਡੁ ਚਲਾ ਹੈ ਏਸ ਦਾਸਤੇ ਬੈਰਾਗ ਕਰਦੀ
 ਹੈ ਕਯੋ ਬਹੁ ਜੀ ਅਸਾ ਤੁਸਾਰੇ ਹੁਕਮ ਬੀ ਬਾਹਰ ਨਹੀ ਜਿਸ ਵਜਾ
 ਜਿਸ ਸੂਰਤ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਸਾਰੇ ਪਾਸ ਰਹਨ ਅਤੇ ਤੁਸਾਰਾ ਮਨ
 ਸਿਤੋ ਖਾਵਿਚ ਆਵੈ ਸੋਈ ਸੂਰਤ ਦਸੇ ਅਸੀ ਸੋਈ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ
 ਜੀ ਕਹਾ ਮੈ ਸਿਤੋ ਖਾਵਿਚ ਆਹੀ ਰੁਝਾ ਮਰਦਾਨਾ ਕੁਈ ਜੀ ਨਾਲ ਹੈ
 ਗਾ ਕੁਈ ਜੀ ਪਰਚਮਾਰ ਹੋਗਾ ਸੋ ਮਰਦਾਨਾ ਕੁਈ ਜੀ ਨੂੰ ਛੁਡੁ ਚਲ
 ਆ ਹੈ ਓਹ ਉਦਾਸ ਹੋ ਜਾਵੈ ਗਾ ਜੈਰਾਮ ਕਹਾ ਬਹੁ ਜੀ ਏਹ ਕਹਾ
 ਜੋ ਤੁਸੀ ਭੁਟ ਕੇ ਤੁਸੀ ਅਸਾਨੂੰ ਉਪਦੇਸ ਦੇ ਦੇਸੇ ਹੁਣ ਤੁਸੀ ਆਪੇ ਹੀ
 ਭੁਟ ਕਣ ਲਗੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਤੀ ਕਤ ਨਹੀ ਰਹੇ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਹੈ ਤੁਸੀ ਜੀ ਤੇ ਖਤਰਾ ਕੋਈ ਨ ਕਰੇ ਜੋ ਮਰ

ਦਾਨਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਾਲ ਰਹਦਾ ਹੈ ਤੇ ਦੈਰਖੋ ਅਸੀ ਬਹੁਤ ਰਾਜੀਆਰੇ
 ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਕਰਿਆ ਜੀ ਤੁਸੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੁਕੂ ਜੈਰਾਮ ਕਰਿਆ ਮਰਦਾ
 ਨ ਤੇ ਕੋਯੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਛੁਡ ਚਲਿਆ ਹੈ ਤੇ ਰੇਨਲ ਉਸਦਾ ਬਹੁ
 ਤ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਰਿਆ ਭੁਲਾ ਜੀ ਕਰਿਆ ਕਰਾਂ ਉਸਦੀ ਤਾਂ ਸਮਾ
 ਧਿਲ ਗਾਰੀ ਹੈ ਖੁਲਦੀ ਨਾਂਹੀ ਅਤੇ ਕਿਤੇ ਸਹਰ ਵਿਚ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਖਤ
 ਰਾਨਾ ਹੋਵੇ ਉਜਾੜ ਵਿਚ ਖਤ ਰਾਹ ਦਾ ਹੈ ਜੈਰਾਮ ਕਰਿਆ ਰੋਟੀ ਕਪ
 ਜੇਵਾਸ ਤੇ ਕਹਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਰੋਟੀ ਕਪ ਜਾਏ ਥੋਮੇ ਜੁਦ ਹੈ ਕੁਲਾ ਕੋਈ
 ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਾਲ ਰਹੁ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਗਲ ਨਜ਼ਰ ਆਵ
 ਦੀ ਹੈ ਜੁਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਾਲ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਦਸ ਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਭੁਲਾ ਜੇਅ
 ਪਵ ਲੋਹੋਇਆਵੇ ਤਿੰਨ ਰਕੁ ਝੁਕਰਣਾ ਨਾਨਕੀ ਅਤੇ ਜੈਰਾਮ ਮਰ
 ਦਾਨੇ ਨੂੰ ਕਰਿਆ ਕੁਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਜੇਤਾਂ ਏਸ ਸਹਰ ਵਿਚ ਰਹੇ ਤਾਂ ਦੁਇ
 ਵਖਤ ਰਸੋਈ ਜੇਵਜਾਵੇ ਅਤੇ ਜੇਭਾਈ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਰਾਡੇ ਜਾਵਨਾ
 ਤਾਂ ਖਰਚੀ ਰੋਕ ਲੈ ਜਾਵੇ ਇਹ ਗਲ ਸੁਣ ਕੇ ਮਰਦਾਨਾ ਬਹੁਤ ਖੁ
 ਸੀ ਹੋਯਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਰਿਆ ਭੁਲਾ ਜੀ ਜੇਤੁਸੀ ਕਹੋਗਾ ਸੋਈ ਕਰਾਂਗੇ
 ਅਤੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਭੁੀ ਖੁਸੀ ਹੋਈ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਰਾਤੀ ਰਖਿਆ ਪ੍ਰਸਾਦ ਛੁ
 ਕਾਯਾ ਜਾ ਭੁਲ ਕਹੋਯਾ ਤਾਂ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਰਿਆ ਭੁਲਾ ਜੀ ਮੈਂ ਜਾਵਾਂ
 ਜੈਰਾਮ ਕਰਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਰਸੋਈ ਜੇਵਜਾਹ ਅਤੇ ਕੁਝ ਖਰਚ ਲੈ
 ਜਾਹ ਮਰਦਾਨੇ ਕਰਿਆ ਭੁਲਾ ਭਾਈ ਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਰਸੋਈ ਜਵਾਈ
 ਅਤੇ ਜੈਰਾਮ ਅਪਣੇ ਗਲ ਦਾ ਜੋੜਾ ਬੁਜ ਕੇ ਵਿਚੋਂ ਕੁਝ ਕੇ ਮਰਦਾ
 ਨੇ ਦੇ ਗਲ ਪਾਯਾ ਅਤੇ ਆਖੇ ਸੁ ਬਹੁ ਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਕੁਝ ਖਰਚ
 ਦੇਹੋ ਨਾਨਕੀ ਕਰਿਆ ਜੇਤੁਸੀ ਆਖੇ ਸੁ ਦੇਵਾਂ ਜੈਰਾਮ ਕਰਿਆ ਜੇਤੁਸਾ ਤੇ
 ਦਿਲ ਆਵ ਦੀ ਹੈ ਸੋ ਦੇਵੇ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਰਾਜੀ ਹਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਦੀ
 ਹਰੁ ਪਯੋ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਦਿਤੇ ਅਤੇ ਆਖੇ ਸੁ ਮਰਦਾਨਾ ਭਾਈ ਨੂੰ ਆ
 ਖੀ ਮੈਂ ਨੂੰ ਦਰਸਨ ਦੇਵਣਾ ਮਰਦਾਨੇ ਜੋੜਾ ਗਲ ਪਾਯਾ ਅਤੇ ਫੀਹ

ਰੁਪਯੇ ਲੈ ਕਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਮਾਯਾ ਆਇ ਕਰ ਮਾਯਾ
 ਏ ਕੋਸ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਅਵੇ ਮਰਦਾਨਾ ਰਬਾ ਬਕਸੇ
 ਲੇ ਮਾਯੇ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਬੇਬੇ ਜੀ ਬਹੁਤ ਬੈਰਾਗ ਕੀਤਾ ॥
 ਕੁਯਾ ਜੈਰਾਮ ਮਾਯਾ ਉਸ ਮੇਰਾ ਦਿਲਾ ਸਾਕੀਤ ਮੈਨੂੰ ਮਾਖਣ
 ਲਗੇ ਤੁਰਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਜਾਹ ਨਹੀ ਮੈ ਕਯਾ ਕੁਲਾ ਕੁਯਾ ਜੈ
 ਮੇਰੇ ਗਲ ਜੈਰਾਮ ਮਾਯਾ ਜੇੜਾ ਪਾਯਾ ਅਤੇ ਵੀਹ ਰੁਪਯੇ ਖਰਚੇ
 ਦਿਤੇ ਅਤੇ ਮਾਖਣ ਲਗੇ ਜਿਚਰ ਇਸ ਸਹਰ ਦਿਚਰ ਹੋ ਵੇਦਖ
 ਤਪਸਾ ਦਿਜੇ ਵਜਾਵੇ ਅਤੇ ਜੇ ਦੁਰਜਾਵੇ ਤਾਂ ਖਰਚੇ ਮਾਪਣੇ ॥
 ਮਰੇ ਪਾਸ ਰਖੇ ਅਤੇ ਬੇਬੇ ਜੀ ਕਯਾ ਹੈ ਜੇ ਕੁਈ ਜੀ ਨੁ ਕਹਣਾ
 ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਮਾਪਣਾ ਦਰਸਨ ਦੇਵੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਅਵੇ
 ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਕਯਾ ਕੀਤੇ ਅੰਤ ਰੂਮ ਹੋਇ ਗਯੇ ਅਗੇ ਹੀ ਉਨਨੁ
 ਸ੍ਰੀ ਚੰਦ ਪਾਲਣਾ ਪਯਾ ਹੈ ਏਹੁ ਤੁਕਯਾ ਕਰ ਮਾਯੇ ਮਰਦਾਨੇ ਕ
 ਯਾ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਮੰਗੇ ਨਾਹੀ ਓਨਾਂ ਮੈਨੂੰ ਮਾਪੇ ਖੁਸੀ ਹੋਇ ਕੇ ਦਿਤੇ ਹਨ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਜਾਹ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਰੁਪਯੇ ਫੇਰ ਦੇ ਮਾਓ
 ਅਤੇ ਜੇੜਾ ਤੇ ਨੂੰ ਮੁਬਾਹੁ ਹੈ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਨਜਰ ਕਰਤਾ ਰਉਪਰ
 ਰਖੀਏ ਬੰਦੇ ਦੀ ਮਾਸ ਦਿਚ ਮਵ ਗੁਣ ਵਡਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸਰ
 ਦੀ ਮਾਸ ਦਿਚ ਸੁਖ ਹੈ ਜਾਹ ਫੇਰ ਮਾਓ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀਤ
 ਸੀਭੀ ਚਲੇ ਅਤੇ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਨੁ ਦਰਸਨ ਦੇਹੁ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ
 ਨੁ ਤਜ ਫਦੀ ਹੈ ਇਤਨਾ ਚਿਤ ਕਰ ਜਨ ਕਰੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ
 ਯਾ ਚਲ ਗੁਈ ਮਰਦਾਨਾ ਤੇਰਾ ਕਯਾ ਫੇਰ ਯਾਨ ਹੀ ਜਾਦਾ ਅਸ
 ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਕੀਮ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਮਾਵਦਾ ਹਿੱਠ ਤਾਂ
 ਤੁਲਸਾ ਦੇ ਜਰੜੀ ਜਾਇ ਕਰ ਮਾਪਣ ਲਗੀ ਬਹੁ ਜੀਤ ਸਾਤੁ ਭਾ
 ਈ ਸੀ ਮਾਯਾ ਹੈ ਬੇਬੇ ਜੀ ਕਯਾ ਤੁਝ ਠੀ ਹੈ ਤੁਲਸਾ ਕਯਾ ਬਹੁ
 ਮੇਰੀ ਮੰਜਾ ਲਹੈ ਮੈਂ ਤਸਾਹੇ ਅਗੇ ਹੁਰ ਬੋਲਾ ਤਿਚਰਾਨੂੰ ਉਪਰ ਮ

ਇਚੜੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪੈ
ਰਾਂ ਤੇ ਦੁਹਾਈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਦਾ ਮਥਾ ਦੁਹਾਹਾ ਥਾਂ ਤੇ ਲੀ
ਤਾ ਕਹਣ ਲਗੇ ਬੇਬੇ ਜੀ ਏਸੇ ਵਾਸਤੇ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਨਹੀ ਆਵਦੇ ਜੋਤੁ ਪੈ

ਰਨੀ ਦੇੜ ਦੀ ਹੈ ਤੇਰੇ ਪਰਦਾਸ ਨ ਬੰਧੁੰਦਾ ਮਾਯਾ ਅਤੇ ਹੁਣ ਕਲਜੁਗ
ਵਿਚ ਭੀ ਹੋਯਾ ਜੇਹੇ ਮਸੀਆਹੇ ਜੇਹੀ ਤੂੰ ਹੈ ਏਹਾ ਮਸਾਨੁ ਬੜਾ ਅੰਗੁਣ
ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋਤੁ ਮਸਾਨੁ ਪੈਰ ਨੂ ਦੇੜ ਨੀ ਹੈ ਤੂੰ ਮੈਂ ਦੇ ਜਾਣੁ ਜੋ ਮੈਂ ਸਚਾ
ਖਦਾਹਾ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਕਯਾ ਭੁਲਾ ਭਾਈ ਜੀ ਜੋ ਤੂੰ ਸੀਰਾ ਜੀ ਹੋਵੇ
ਗੇ ਮੈਂ ਤਿਵੇਂ ਕਰਾਂਗੀ ਪਰਤੁ ਸੀ ਮੈਂ ਨੂੰ ਦਰਸਨ ਦਿਤਾ ਕਰੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕਯਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਜਿਸ ਵਖਤ ਤੂੰ ਸੀ ਆਵ ਕਰੇਗੇ ਤੁਸਾਨੂੰ ਪਾਸ ਹੀ ਮ
ਹੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਲਾਓ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਰੁਪਯੇ ਬੇਬੇ ਜੀ
ਨੂ ਦੇਹ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਕਯਾ ਭਾਈ ਜੀ ਏਸ ਤਾਂ ਮੰਗੇ ਨਹੀ ਮਸਾਮਾ
ਪਹੀ ਦਿਤੇ ਮਾਹੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਤੂੰ ਸੀ ਮਸਾਨੁ ਕ
ਰਤਾਰ ਪਾਸੋਂ ਪਛੋੜੇ ਤੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਬੁਰਾਤ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਡੀ ਹੈ ਵ
ਡਾ ਦਾ ਮਾਖਾ ਪਰਮੇਸਰ ਸੁਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਕਯਾ ਜੀਤੁ ਸੀ
ਜਾਣਦੇ ਹੋਗੇ ਜੋ ਕੁਰ ਉਜਾਣ ਦੀ ਹੈ ਮੈਂ ਭਿਰ ਉਨਾ ਹੀ ਜਾਣ ਦੀ ਮੈਂ ਪ
ਰਮੇਸਰ ਜਾਣ ਦੀਹਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਮੁਹੰਮਾਖ
ਣ ਦੀ ਨਹੀ ਏਹਾ ਰੁਪਯੇ ਤੂੰ ਮੀਲੇ ਤੇ ਇਕ ਮਸਾਨੁ ਵਚਨ ਮੈਂ ਜੋ ਮ
ਸੀਆਖੀਏ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਕਯਾ ਭਾਈ ਜੀ ਤੂੰ ਸੀ ਨਿਸੰਗ ਮਾਖੋ ਮੁਹਲ
ਹਜਾ ਕੇਈ ਨ ਕਰੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਕਦੇ ਮਰਦਾਨਾ
ਅਗੋਂ ਪਛੋ ਮਾਵੇ ਮਸੀ ਹੋਵੀਏ ਭਾਵੇ ਨਹੀਏ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਖਾਲੀ

ਨਹੀ ਛੁਡਣਾ ਤੁਥੇ ਦੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਏਸ ਨਾਲ ਵਚਨ ਹੈ ਸ੍ਰੀ
 ਚੰਦ ਤਾਂ ਤੂੰ ਅਗੋਂ ਹੀ ਆਪਣੀ ਗੋਦੀ ਪਾਇਲੀ ਤਾਂ ਅਤੇ ਅਸਾਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਕਰ
 ਅਸੀਂ ਏਥੇ ਭੁਲੇ ਨਾਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਰਮ ਦੇ ਝਮ ਦੇ ਭੁਲੇ ਆਹੇ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾ
 ਨਕੀ ਜੀ ਕਯਾ ਜੀ ਤੁਥੇ ਥੇ ਫਿਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਭੀ ਮੈਂ ਨੂੰ ਧਰਵਾਸ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕ
 ਦੇ ਦਰਸਨ ਹੋਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਭੀ ਓਦਰ ਦੀ ਨਾਂ ਹੀ ਅਤੇ ਜੇ ਤੂੰ ਦੁਰਜਾ ਵੇਂ ਗਾ
 ਤਾਂ ਮੈਂ ਓਦਰ ਜਾਂਦਾ ਹੀ ਅਗੋਂ ਭਾਈ ਜੀ ਤੁਸਾਡੀ ਰਜਾਇ ਹੋਵੇ ਗੀ ਸੋਈ
 ਕਰੋਗੇ ਮੇਰਾ ਵਸ ਕਯਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਤੁਖਤੁ
 ਰਜਮਾਰੰ ਪੁ ਜਿਤ ਵੇਲੇ ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਤਿਤੇ ਵੇਲੇ ਮੈਂ ਤੁਸਾਡੇ ਪਾਸ
 ਆਇ ਹਾਜਰ ਹੋਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾ ਨਕੀ ਕਯਾ ਭੁਲਾ ਭਾਈ ਜੀ ਤੁਸੀ
 ਅਸਾਡੇ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਤੇਜ਼ ਚਲੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਮੈਂ
 ਹੋਤੇ ਜਾਹੀ ਲੇੜੀ ਦਾ ਹੈ ਰਖਾ ਨਹੀ ਬਣਦਾ ਰੁਪਯੇ ਦੇ ਕਰਦੇ ਵੇਦਿ
 ਦਾ ਹੋਰ ਯਥੇ ਜਾਬਾ ਹਰਨਿ ਕਲੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਪੁਛਿ
 ਯਾ ਆਖ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿ ਧਰ ਚਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਮੈਂ
 ਕਯਾ ਜਾਂਦਾ ਅਗਾਤੇ ਰਾਪਿ ਛਮੇਰਾ ਜਿਧਰ ਜਾਣਾ ਹੈ ਤਿਧਰ ਚਲ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਚਲ ਮਰਦਾਨਾ ਇਕ ਸਾਧ ਲਾ ਲੇ ਰਿਖਾਂਟ
 ਏ ਮਨਾ ਵਾਦ ਦੇ ਪਰਗਟੇ ਵਿਚ ਹੈ ਉਸਦਾ ਦਰਸਨ ਕਰ ਦੇ ਜਾਇ
 ਗੇ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਭੁਲਾ ਜੀ ਚੋ ੧੮ ॥ ਬੇਲੇ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹ ਗੁਰੂ

ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੧੯ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰੋਚਲੇ ਸਤਾਂ ਵਿਨਾਂ ਵਿ
 ਚਲਾ ਲੇ ਦੇ ਪਰ ਆਇ ਵੜੇ ਅਗੋਂ ਭਾਈ ਲਾਲੇ ਕਿਲੇ ਬੈਠਾ ਪੜ
 ਦਾਸੀ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਇਕ ਤਪਾਜੇ ਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗਲ ਸੇ ਲੀ ਹੈ ਸੁ ਅਤੇ ਇ
 ਕਤੁ ਮੇਟਾ ਹੈ ਸੁ ਲਾਲੇ ਅਗੋਂ ਉਠ ਖੜਾ ਹੋ ਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ
 ਯਾ ਬੈਠ ਭਾਈ ਲਾਲੇ ਕਿਰਤ ਕਰ ਭਾਈ ਲਾਲੇ ਚਰਣਾਂ ਤੇ ਫੁਹ ਪਯ
 ਠੇਹ ਬੈਠ ਕਰ ਪੁਛਣ ਲਗਾ ਜੀ ਮੈਂ ਮਹਾਰਮ ਨਾਂ ਹੀ ਤੁਸੀ ਆਪ
 ਣਾ ਆਪ ਜਾਹਰ ਕਰੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਭਾਈ ਲਾਲੇ ਮ

ਸੀਪਰਦੇਸੀਹਾ ਭਾਈਲਾਲੇਕਯਾਜੀਪਰਦੇਸੀਤਾਂਸਕੁਮੀਸਾਰੀ
 ਪਰਤੁਸੀਮੁਲੀਮਨਾਰਖੇਤੁਸੀਭਲੇਲੇਕਨਜਰਆਵਦੇਹੋਜੋਤੋ
 ਆਖੇਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਭਾਈਲਾਲੇਤੁਜਾਵਦਾਹੈਜੇਕੋਈ
 ਅਜਾਣਹੋਵੇਤਾਂਆਖੀਏਜਾਣਦੇਬੁਝਦੇਨੁਕਯਾਆਖੀਏਤਾਂਲਾ
 ਲੇਕਯਾਕਰਤਾਰਦੀਕਰਤਾਰਹੀਜਾਣੈਪਰਜੀਜੋਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ਸਾਧਪ੍ਰਗਟੇਹੋਯੋਤਿਤਾਂਗੀਪਰਚਿਹੋਮੈਨੂੰਨਜਰਆਵਦਾਹੈਤਾਂ
 ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਭਾਈਲਾਲੇਫਿਰਪੁਛਦਾਕੋਹੈਤਾਂਫਿਰ
 ਭਾਈਲਾਲੇਕਯਾਜੀਸਾਡੀਕਚੀਮਤਹੈਅਸੀਕਯਾਜਾਣਦੇਸਾਂ
 ਤਾਂਫਿਰਭਾਈਲਾਲੇਪੁਛਾਜੀਤੁਸਾਡਾਨਉਕਯਾਹੈਤਾਂਮਰਦਨੇ
 ਕਯਾਭਾਈਲਾਲੇਇਨਾਦਨਾਉਨਾਨਕਨਿਰੰਕਾਰੀਹੈਤਾਂਭਾਈ
 ਲਾਲੇਕਯਾਭਾਈਤਿਰਨਉਕਯਾਹੈਮਰਦਨੇਕਯਾਭਾਈਲਾਲੇ
 ਮੇਰਨਉਮਰਦਨਾਮਰਾਸੀਹੈਭਾਈਲਾਲੇਕਯਾਜੀਤੁਆਪ
 ਟਾਨਾਉਨਾਂਹੀਦਸਦਾਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਭਾਈਲਾਲੇਮਰ
 ਦਨੇਦਸਆਕੋਸ਼ਤਾਂਭਾਈਲਾਲੇਕਯਾਆਪਣਾਨਾਂਉਦਸਆਕੋਈ
 ਪਾਪਤਾਂਹੀਹੋਦਾਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਹੱਸਕਰਆਖੋਸਭਾਈਲਾ
 ਲੇਮੇਰਨਉਨਾਨਕਨਿਰੰਕਾਰੀਹੈਤਾਂਭਾਈਲਾਲੇਪੈਰਾਂਤੇਫੁਹਪ
 ਯਾਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਭਾਈਲਾਲੇਜੀਤੁਸਾਡਾਅਸਾਡਾਏ
 ਹੋਵਚਨਆਹਾਤਾਂਭਾਈਲਾਲੇਜੀਕਯਾਜੀਮਗੇਛੇਜ਼ਦੀਨਾਹੀ
 ਅੰਦਰਦੀਅੰਦਰਰਖਲੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਹੱਸੇਭਾਈਲਾਲੇਕਯਾ
 ਜੀਤੁਸੀਕਿਉਹੋਸੇਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਭਾਈਲਾਲੇਕਿਵੇਛ

ਪਾਠੀ ਰਹੀਏ ਏਹ ਗਲ ਛਪੀ ਨਹੀ ਰਹਈ ਤਾਂ ਭਾਈ ਲਾਲੇ ਕਰਮ
 ਜੀ ਰਜਾਇਤ ਸਾਡੀ ਅਸੀ ਕਿਆ ਕਹੀਏ ਏਹ ਗਲ ਕਰ ਕੇ ਭਾਈ ਲ
 ਲੋਰ ਸੋਈ ਦੇ ਮਾਹਰ ਹੋਯਾ ਤਾਂ ਮਰਦ ਨੇ ਕਰਮਾ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਏਹ
 ਭਾਈ ਲਾਲੇ ਪੁਰਤਨ ਪੁਰਖ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਮਾ ਏਹ ਮ
 ਤੇ ਓਹ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਕਿਤਨੇ ਜੁਗਾਇ ਕਰੇ ਹੋਇਆ ਹੋ ਤਾਂ ਮਰਦ ਨੇ ਪੁ
 ਛਾ ਜੀ ਅਸਾ ਤਾਂ ਸੁਣ ਜਾਂਹੈ ਜੋ ਪੁਰਨ ਪੁਰਖ ਵਤ ਜਨਮ ਨਹੀਆ
 ਵਦੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਮਾ ਮਰਦ ਨੇ ਜੋ ਅਵਤਾਰ ਦੀ ਪੁਜਾ ਕਰ
 ਦੇਹਨ ਸੋ ਭਾਵੇ ਕੇਹਾ ਭੁਗਤ ਹੋਵੈ ਅਤੇ ਬਾਛਨ ਕਾਈ ਨਹੀ ਉਰਦੀ ਤ
 ਫੇਰ ਜਨਮ ਆਵਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰਗੁਨੀ ਭੁਗਤ ਹੋਵੈ ਅਤੇ ਬਾਛਨ
 ਕਾਈ ਉਠਦੀ ਪਰ ਮੇਸਰ ਬਿਨ ਤਾਭੀ ਜਨਮ ਲਾਵਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ
 ਇਕ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੀ ਬਾਛਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਓਹ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੀ ਬਾਸਨ
 ਸਮਾਵਦੀ ਹੈ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਜੋ ਹੈ ਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੀ ਦੀ ਬਾਛਨ ਕਰਦੇ
 ਨ ਉਨਾ ਅਤੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਵਿਚ ਬੁਏ ਕੁਛ ਨਾਂਹੀ ਅਤੇ ਅਵਤਾਰ ਦਾ
 ਸਿਮਰਨ ਕਰੇ ਅਤੇ ਬਾਛਨ ਕਾਈ ਨਾਂ ਕਰੇ ਤਾਂ ਭੀ ਚੋਰਾ ਸੀ ਕਿਉਂ ਗੋਰਾ
 ਮਰਦਾਨਾ ਏਹ ਵਚਨ ਸਤ ਪਰਤੀਤ ਕਰ ਜਾਣੇ ਤਾਂ ਮਰਦ ਨੇ ਕਰਮ
 ਸਤ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਜੋ ਬਚਨ ਕਰਦੇ ਹੋ ਸੋ ਸਚ ਕਹਾਏ ਹੋ ਤਿਰਰ ਤੋ ਜੀ
 ਭਾਈ ਲਾਲੇ ਰਸੋਈ ਤਾਰ ਕਰ ਕੇ ਸਦਾ ਆਪਾ ਚਲੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੁ
 ਸਾਇ ਤਾਰ ਹੋਯਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਮਾ ਲਾਲੇ ਏਸੇ ਹੀ ਲੈ
 ਆਉ ਲਾਲੇ ਕਰਮਾ ਜੀ ਚੋ ਕੋ ਚਲੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਮਾ ਭਾਈ
 ਲਾਲੇ ਜਿਤਨੀ ਪਰਤੀਤਿ ਤਨਾਂ ਚੋ ਕਾਹੇ ਗਾ ਭਾਈ ਲਾਲੇ ਅਗੇ ਪੁ
 ਸਾਇਆ ਵਰਖਾ ਜਾਂ ਮਰਦਾਨਾਂ ਦੇ ਖੈ ਤਾਂ ਕਰਮਾ ਦੇ ਖੈ ਜੋ ਲਹਤੁਰੇ
 ਦੀ ਆਰੋਟੀਆਂ ਤੇ ਸਰਜੇ ਦੇ ਸਾਗ ਦੀ ਪੀਨੀ ਹੀ ਮਰਦਾਨੇ ਜੀ ਵਿਚ
 ਗਿਟਤੀ ਖਾਧੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਅੰਤਰ ਜਾਂ ਮੀਆਹ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਨਕ ਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਕਰਮਾ ਕਰਮਾ ਮਰਦਾਨਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਰਮਾ ਸੁਖਾ

ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਖਾਂਦੇਗਾ ਤਾਂ ਜਾਣੇਗਾ ਤਾਂ
ਮਰਦਾਨੇ ਵਕਭੀਨ ਕੇ ਮੁਹ ਪਾਯਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਮੀਮਿਤ ਦਾਸ ਦਾਸਾ ਯਾ
ਤਾਂ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਦੇਹ ਬਰਪਸਾਦ ਦੀ ਕੋਹ ਕੁਹੇ
ਮਰਦਾਨੇ ਕਰਿਆ ਜੀ ਕੋਹ ਫਾਸ ਦਲ ਵੇਲਾ ਵਾਂ ਤਾਂ ਭਾਈ ਲਾਲੇ ਕਰ
ਖਾਜੀ ਤੂੰ ਨਾਨਕ ਨਿਰੀ ਕਾਹੀ ਹੈ ਤੁਸਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਵਲੋਂ ਦੇਖਣ ਨਾਂਹੀ ਤੁਸਾ
ਮੀਮਿਤ ਵਲ ਦੇਖਣਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੇ ਕੋਈ
ਮੀਮਿਤ ਮਾਖੀ ਦਾ ਜੋ ਹੈ ਜੇ ਇਸ ਪ੍ਰਸਾਦ ਵਿਚ ਤਉ ਪਾਇਆ ਦਾ ਹੈ
ਤਾਂ ਭਾਈ ਲਾਲੇ ਮਥਾ ਟੇਕਾ ਆਖੇ ਸਜੀ ਅਜ ਤੁਸਾ ਮੈਂ ਨੂੰ ਨਿਹਾਲ
ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਜਨਮ ਜਨਮ ਦੀ ਮੈਲ ਲਾਹੀ ਆਜੀ ਗੁਰੁ ਜੀ ਮੈਂ ਨਿਹਾਲ
ਹੋਖ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਿਆ ਆਖ ਮਰਦਾਨਾ ਕੀਧ
ਰਚ ਲਵਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਰਿਆ ਜੀ ਜਿਧਰ ਤੁਸਾ ਡੀ ਖੁਸੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ
ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਆਖੇ ਸੋ ਕਰੀਏ ਮਰਦਾਨੇ ਕਰਿਆ
ਜੀ ਮੈਂ ਨਾਂਹੀ ਆਖ ਸਕਦਾ ਪਰ ਜੀਏ ਸਧਰਤੀ ਅਸਾ ਡੀ ਚਿਤ ਨਹੀ
ਨਗਦਾ ਤਾਂ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਿਆ ਦੇਖ ਮਰਦਾਨਾ ਤਿਨ ਦਿਨ ਅਸੀ
ਭਾਈ ਲਾਲੇ ਦੇਖ ਰਹੇ ਮਾਰੇ ਅਤੇ ਮਨ ਜੋ ਪ੍ਰਸੰਨ ਰਹਾ ਹੈ ਹੁਣ
ਭਾਈ ਲਾਲੇ ਬੋਲਿ ਦਾਲੀ ਚੇ ਅਤੇ ਇਥੇ ਦੁਖਾ ਦੁਖਾ ਵਣਾ ਪੈਦਾ
ਹੋ ਅਸੀ ਠਕੀ ਰਮਾਰੇ ਅਸਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਪਰੇ ਜਨ ਨਾਂਹੀ ਅਸਾ ਡੀ
ਜਿਥੇ ਸਾਧ ਮੁਰਤਿ ਹੋਵੇ ਤਿਥੇ ਅਸਾ ਡੀ ਰਹਤ ਲੋੜੀ ਦੀ ਹੈ ਮਰਦਾ
ਨੇ ਕਰਿਆ ਜੀ ਮੇਰੇ ਮਨ ਦੀ ਬੁਝੀਆ ਜਿਸ ਗਲੀ ਕੁਚੇ ਆਇਨਿ ਕ
ਲਹੇਹਾਂ ਜੋਈ ਅਸਾ ਨੂੰ ਆਖ ਦੇਹਨ ਜੁਆਏ ਨੀ ਕੁਰਾਹੀ ਅਤੇ ਤੇਰੀ
ਤੂੰ ਜਾਣ ਪਰ ਅਸੀ ਤਾਂ ਦੁਖ ਜਾ ਦੇਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਤ ਹੋਈ ਤਾਂ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਭਾਈ ਲਾਲੇ ਨੂੰ ਕਰਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੇ ਤੈਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਚਿਤ ਆਵੇ
ਅਸਾ ਨੂੰ ਤੂੰ ਖੁਸੀ ਕਰ ਅਸੀ ਹੁਣ ਗਮ ਦੇ ਝਮ ਦੇ ਖੇਲੀ ਯੇਗੇ ਤਾਂ ਭ
ਈ ਲਾਲੇ ਕਰਿਆ ਗੁਰੁ ਜੀ ਅਸਾ ਵਿਚ ਅਵਗਾਧ ਘਈ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੁ

ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਆ ਕੁਈ ਲਾ ਲੇਨੁ ਸਾਂਦਿ ਚ ਅਵਗਿਆ ਕੁਛ ਨਾਂਹੀ
ਪਰ ਅਸਾਂ ਪਾਸੇ ਸੀਸਾਰ ਦੁਖ ਦਾਹੈ ਕੁਈ ਲਾ ਲੇ ਕਿਆ ਜੀ ਤੁਸੀ ਪ
ਰਮੇ ਸਹੈ ਤੁਸਾ ਪਾਸੇ ਕਿਆ ਕੋਈ ਦੁਖੇਗ ਤੁਸਾਂ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਕਾਈ ਸ
ਝੀ ਰਖੀ ਨਾਂਹੀ ਤੁਸਾ ਹੀ ਸਾਧ ਪਰਮੇ ਸਚ ਨਾਲ ਇਕੋ ਸੀ ਤੁਸਾ ਪਨ
ਲ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਆ ਕੁਈ ਲਾ ਲੇਨੁ ਸਚ ਅਖ ਦਾਹੈ ਪ
ਰਸੀਸਾਰ ਬਿਕਾਰ ਰੂਪ ਹੈ ਅਪਣੀ ਮਾਂਹੀ ਭਾਵਦੀਆ ਕਰਦਾਹੈ
ਮਨ ਦੀਆ ਭਾਟੀਆ ਮਨ ਦਾ ਕੋਈ ਨਾਂਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਇਕ ਸਬਦ ਬੋਲਿਆ ਜੇਉ ਠਚ ਲਾਂਤਾ ਆਖੀਏ ਛਰਗਮ
ਸਿਰਘਤ ਬੈਠ ਰਹਾਂਤਾਂ ਆਖੀਏ ਬੈਠਾ ਸਥਰਘਤ ਜੇਬੋਲਾਂਤਾਂ
ਆਖੀਏ ਬਜਬਜ ਕਰੇ ਬਹੁਤ ਦੁਪਕਰਾਂਤਾਂ ਆਖੀਏ ਇਤਘਰ
ਨਾਗਸਤ ਕਾਈ ਗਲ ਨਮੇ ਵਟੀ ਸਿਥੇ ਕਢਾ ਝਬ ਝੇਥੇ ਚਿਥੇ ਨਾ
ਨਕਾ ਕਰਤਾਰ ਖੇਪਤਾ ॥ ਤਾਂ ਕੁਈ ਲਾ ਲੇ ਸੀਸਾਰ ਪਾਸੇ ਕਰਤ
ਰਹੀ ਰਖੇਤਾਰਹੀ ਮੈ ਹੁਣ ਤੁਮ ਸਾਂਨੂੰ ਦਿਵਾ ਦੇਹ ਤਾਂ ਕੁਈ ਲਾ ਲੇ ਕ
ਆ ਜੀ ਤੁਸੀਆਈ ਹੋ ਕੋਈ ਦਿਨ ਦਰਸਨ ਦੇਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕਿਆ ਕੁਈ ਲਾ ਲੇ ਤੇਰਾ ਤਾਂਹੋ ਟਾਨਾਹੀ ਪਰ ਅਸਾ ਬੈ ਕੋਈ ਦੁਖੇ
ਗਾ ਅਸੀਜਾਂ ਦੇ ਮਾਹੇ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਦਾ ਭੂਚਿਤ ਉਦਾਸ ਹੋਯਾਹੈ
ਤਾਂ ਕੁਈ ਲਾ ਲੇ ਕਿਆ ਜੀ ਇਕ ਮਹੀਨਾ ਏਥੇ ਰਹੋ ਜੋ ਤੇਰੇ ਕਰਕੇ
ਦਿਕੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਆ ਕੁਈ ਲਾ ਲੇ ਦਾ ਭੀ ਕਿਆ ਮੰਨੀ
ਏ ਮਰਦਾਨਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਿਆ ਭੁਲਾਹੋ ਦੇ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਈ ਲਾ ਲੇ ਪਾਸਾ ਦਿਕੇ ਜਾਂਦਾ ਇ ਦਿਨ ਗੁਜਰੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਿਆ
ਜੀ ਤੁਸੀ ਤਾ ਮਹੀਨਾ ਦਿਕੇ ਹੋ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਹੁਕਮ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਭੁਲਵੀ ਭੀ
ਫਿਰ ਆਵਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਤਉ ਅਸਾ ਤੁਪਾ
ਸਰਹਣਾ ਤੁਕਿਥੇ ਜਾਵਾਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਿਆ ਜੀ ਮੈਥੋਂ ਤੇਹੀ ਦਿਸ
ਵਿਚ ਆਈ ਜਾਵਾਹ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਆ ਜਾਹੁ ਭਈਝ

ਬਾਅਇਜਾਈ ਤਾਂ ਮਰਦਨਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸੋਂ ਵਿਦਾਲੇ ਕੇਤਲ

ਵੰਡੀਆਯਾ ਪਿਛੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਹ ਚਾਲੀ ਪਕੜੀ ਜੋ ਦਿਨੇ
ਜੰਗਲਾ ਵਿਚ ਫਿਰਨ ਅਤੇ ਚਾਤੀ ਭਾਈ ਲਾਲ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਯਾ
ਇਸਤੁਰਾਂ ਪੰਦਾਂ ਦਿਨ ਗੁਜਰੇ ਆਏ ੧੯) ਬੋਲੇ ਭਾਈ ਜੀ ਦ
ਹ ਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੨੦) ॥ ਤਾਂ ਇਕ ਮਲਕ ਭਾਗੋ
ਖਪੇਰ ਖੜੀ ਸਰੀਰ ਦਾਸੀ ਉਸ ਬ੍ਰਹਮ ਭੋਜ ਕੀਤਾ ਆਹ ਚਰੇ
ਵਰਨ ਨਿਓ ਦੇ ਆਏ ਬ੍ਰਹਮਣ ਨੇ ਦੇਵ ਦਾ ਫਿਰ ਦਾਸੀ ਜੋਗ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭੀ ਨਜਰ ਪੈ ਗਏ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਣ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ
ਦਾਹਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮਿਸਰ ਕੇਹਾ ਨੇ ਦੇਵ
ਏ ਤਾਂ ਅਗੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਲਕ ਭਾਗੋ ਬ੍ਰਹਮ ਭੋਜ
ਕੀਤਾ ਹੈ ਸਾਰੇ ਨਗਰ ਦੇ ਨੇ ਦੇਹਨ ਤੂੰ ਭੀ ਆਵੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਪਾਧਾ ਅਸੀਂ ਫਕੀਰ ਆਏ ਅਸੀਂ ਕਿਹਾ ਵਿਚ ਅ
ਏ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕਹਿਆ ਤੂੰ ਅਗੇ ਹੀ ਕੁਰਾ ਹੀ ਕਹੀ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹ
ਮ ਭੋਜ ਵਿਚ ਨਾ ਆਵੇਗਾ ਤਾਂ ਮਲਕ ਰੰਜ ਹੋ ਵੀਗਾ ਤੂੰ ਜਾਣ ਤਾਂ
ਬ੍ਰਹਮ ਭੋਜ ਹੋਖਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਾਂਗਏ ਭਾਈ ਲਾਲ ਦੇ ਪਾ
ਹੀਰੇ ਤਾਂ ਮਲਕ ਪਾਸ ਬ੍ਰਹਮਣ ਚੁਗਲੀ ਖਾਧੀ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮ
ਣ ਲੁਸਟੀ ਭੀ ਕਰ ਦਾ ਆਹ ਬ੍ਰਹਮਣ ਕਹਿਆ ਮਲਕ ਜੀ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਪਾ ਤੁਸਾਰੇ ਬ੍ਰਹਮ ਭੋਜ ਵਿਚ ਨਾ ਆਯਾ ਤਾਂ ਮਲਕ ਬ੍ਰਹ
ਮਣ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਪਾਧਾਂ ਤੂੰ ਨੇ ਦੇਵ ਪਾਧਾ ਆਹ ਬ੍ਰਹਮਣ ਕਹਿਆ ਜੀ
ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਤੁਰੀ ਦਕੀਤੀ ਆਹੀ ਮਲਕ ਬ੍ਰਹਮਣ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਜੰਗ

ਉਸਤਾਈਸਦਲਾਉ ਬ੍ਰਾਹਮਣਭਾਈਲਾ ਲੋਦੇਘਰਆਯਾ
 ਬ੍ਰਾਹਮਣਭਾਈਲਾ ਲੋਨੁਪੁਛਾ ਏਥੇਗੁਰੂਨਾਨਕਤਪਾਹੈਤਾ
 ਭਾਈਲਾ ਲੋਦੇਮੋਹੋਨਿਕਲਾਹੈਜੀ ਤਾਂਬ੍ਰਾਹਮਣਕਯਾ ਲਾ ਲੋ
 ਭੇਜਦੇਹ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਪੇਬ੍ਰਾਹਮਣਾਏ ਕਯਾ ਕਯੋਪ
 ਧਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣਕਯਾ ਜੀਤੁਹਨੁ ਮਲਕਸਦਦਾਹੈ ਮਲਕਪਾਸੇਚ
 ਲੋ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ ਪਾਪਾਮੇਰਾ ਮਲਕਨਾਲਕਯਾਕੰ
 ਮਹੈ ਤਾਂਬ੍ਰਾਹਮਣਮਲਕਪਾਸਦੁਜੀਚਗਲੀਖਾਧੀ ਦੇਖੋਮਲ
 ਕਜੀਇਕਤਾਂਖੜੀਹੈ ਅਤੇਸੁਦੇਘਰਖਾਦਾਹੈ ਤੀਜਾਤਸਾ
 ਰੇਸਦੇਭੀਨਹੀਆਵਦਾ ਤਾਂਮਲਕਭਾਗੋਗਾਂਸਾਖਾਇਕੇਬ੍ਰਾਹ
 ਮਣਨੁਕਯਾ ਜਾਇਕੇਪਕੜਲਾਉ ਬ੍ਰਾਹਮਣਜਾਇਕੇਗਕਰ
 ਯਾ ਚਲਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਮਲਕਗਸੇਹੋਯਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨ
 ਕਜੀਦੇਜੀਦਿਚਗੁਜਰੀਉਠਚਲੇਪਿਛੋਭਾਈਲਾ ਲੋਲਗ
 ਰਾ ਅਗੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੁਬ੍ਰਾਹਮਣਲੋਗਯਾ ਜਾਇਬੈਰੋ
 ਪੰਜੇਬ੍ਰਾਹਮਣਜਾਇਮਲਕਨੁਕਯਾ ਮਲਕਜੀਗੁਰੂਨਾਨ
 ਕਜੀਤਪਾਆਯਾਹੈ ਤਾਂਮਲਕਕਯਾਪੰਜਾ ਤਪੇਨੁਮੰਦਰ
 ਲੋਆਉ ਪੰਜਾਬ੍ਰਾਹਮਣਗੁਰੂਜੀਨੂੰਮੰਦਰਸਦਾ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕਜੀਮੰਦਰਗਏ ਕਯਾ ਕਯੋਮਲਕਮੈਨੁਸਦਾਹੈਮ
 ਲਕਕਯਾ ਕਯੋਗੁਰੂਜੀਬ੍ਰਾਹਮਣੁਜਦਿਚਕਯੋਨਮਾਏ ਤਾਂ
 ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ ਅਸੀਠਕੀਰਮਾਹੇ ਜਿਥੇਗੁਜਰੀਤਿ
 ਥਾਉਗੁਜਰੀ ਤਾਂਮਲਕਗੁਸੇਹੋਕੇਕਯਾ ਕਯੋਜੀਤਪਾਨਾਉ
 ਰਖਾਵਣਾ ਅਤੇਬ੍ਰਾਹਮਣੁਜਨਨੂੰਨਉਰਖਣਾ ਅਤੇਸੁਦੁਖ
 ਵਦੇਘਰਖਾਵਣਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਮੋਹੋਨਿਕਲਾਸ
 ਠਮਲਕਕੁਝਹੁਣਖਵਾਇ ਤਾਂਮਲਕਕਯਾਅਵੇਪੰਜਾਇ
 ਸਤਪੇਨੂੰਕੁਝਖਵਾਇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਿਛੋਦੇਖੇਤਾਂਭਾਈ

ਲਾਲੇਖੜਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੁਨਨਕਜੀਕਰਆਭਾਈਲਾਲੇਕੁਝਤੁਭੀ
ਲਮਾਉ ਭਾਈਲਾਲੇਦੋੜਕਰਪਰਮਾਯਾਮਾਇਕਰਖੀਨੀਰੋ
ਟੀਕੋਧਰੇਈਲੋਗਯਾ ਉਧਰੇਪੰਜਾਬਾਹਮਣਲਚੀਆਕਚੋਗੀਮ
ਲੋਮਾਯਾ ਤਾਂਗੁਰੁਨਨਕਜੀਸੁਜੇਹਬਕੋਧਰੇਈਰੋਟੀਲੀਤੀਅਤੇ

ਖਬੇਹਬਲੁਚੀਆਕਚੋਗੀਮ ਮਲਕਭੁਗੋਦੀਆਂਲੀਤੀਆਂਰੋ
ਵੇਹਬਾਦਿਚਪਕੜਕੇਨਪੀੜੀਆਂਕੋਧਰੇਈਰੋਟੀਵਿਚੋਦੁਪਨਿਕ
ਲਮਾ ਅਤੇਲੁਚੀਆਂਕਚੋਗੀਆਂਵਿਚੋਲੋਹੁਸਿਮਾ ਜਿਤੁਨੀਮਜ
ਲਸਬੈਠੀਆਹੀਤਿਤੁਨੀਬਿਸਮਾਦਹੋਇਗਈ ਤਾਂਗੁਰੁਨਨਕਜੀ
ਕਰਆਮਲਕਮਾਦਮੀਆਂਦੇਲੋਹੁਦਾਬ੍ਰਹਮਕੁੰਜਕੀਭਾਹਈ ਏਹ
ਰੋਟੀਸੁਵਦੇਪਰਦੀਹਈ ਬ੍ਰਹਮਕੁੰਜਭਾਈਲਾਲੇਦੇਪਰਨਿਤ
ਪ੍ਰਤਿਹੋਦਾਹੈ ਮਲਕਦਾਚਲੇਕੁਝਨਾਂਹੀ ਮਨਵਿਚਬਹੁਤੇਰਾਖਾਵੈ
ਗੰਧਾ ਪਰਸਰਮੀਦਾਹੋਇਕੇਚਰਨਾਂਤੇਦੁਹਪੰਯਾ॥੨੦॥ ਬੋਲੋਭਾ
ਈਜੀਵਾਹਗੁਰੁ ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ ੨੧ ਮਲਕਭੁਗੋਅਤੇਖੰ
ਪਠਾਣ ਅਗੋਬਹੁਤਮੁਸਾਹਬਆਹਾ ਅਤੇਖਾਂਪਠਾਣਦਾਪੁੱਤਬਹੁ
ਤਦੁਖੀਆਆਹਾ ਦਾਬੁਬਹੁਤਕਰਰਹੇਆਹੇ ਲਗਦਾਕੋਈਨਅ
ਹਾ ਤਾਂਇਕਦਿਨਅਤੇਖਾਂ ਮਲਕਭੁਗੋਨੀਕਰਆਮੈਕਾਂਕਰਮੇਰ
ਬੇਟਾਜੁਨਚੀਗਾਹੇਦਾਨਾਂਹੀ ਮਲਕਭੁਗੋਚੁਗਲੀਖਾਧੀਅਤੇ
ਖਾਂਨੁਮਾਖੰਜੇਸੁ ਖਾਂਜੀਕੋਈਕਾਮਲਫਕੀਰਪਕੜੇਜੋਤੁਮਾਰਬੇਰ
ਚੰਗਾਹੋਵੈ ਅਤੇਖਾਂਪਠਾਣਕਰਆਮੈਮਲਕਮੈਕਾਂਜਾਣਦਾਹਾ
ਜੋਕਾਮਲਕੋਣਹੈ ਅਰਨਾਂਕਾਮਲਕੋਣਹੈ ਤਾਂਮਲਕਕਰਆ

ਖਾਂਜੀਫਿਕੀਰਾਂ ਸਰੂਨਾਂ ਕੋ ਪਕੜੇ ਕੋਈ ਤਾਂ ਕਾਂ ਮਲ ਨਿਕਲੇਗਾ ਉਸ
 ਪਠਾਂ ਫੁਟੀ ਕੀ ਬਖਤੀ ਅਤੇ ਖਾਂ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਜੇਫਿਕੀਰਾਂ ਕੋ ਪਕੜੇ
 ਫਿਕੀਰ ਲਗੇ ਪਕੜੀ ਵਣ ਵਿਚੇ ਫਿਰਦਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਕੜੇ
 ਆਏ ਤਾਂ ਖਬਰ ਭਾਈ ਲਾਲੇ ਸਿਖ ਨੂੰ ਹੋਈ ਭਾਈ ਲਾਲੇ ਦੇ ਖੇਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੈਠੇ ਹੈ ਭਾਈ ਲਾਲੇ ਬੈਰਾਗ ਵਿਚ ਆਯਾ ਜਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਕੀ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਭਾਈ ਲਾਲੇ ਬੈਰਾਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ
 ਆ ਕੇ ਭਾਈ ਲਾਲੇ ਤਾਂ ਭਾਈ ਲਾਲੇ ਕਹਾ ਜੀ ਇਹ ਕਹਾ ਹੈ ਆ ਤਾਂ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਰਾਗ ਤਿਲੀ ਗਾਇਚ ਸਬਦ ਬੋਲਾ ਤਿਲੀ ਗਾਮ
 ਲਾ १ ਜੈਸੀ ਆਵੈ ਪਸਮ ਕੀ ਬਾਣੀ ਤੈਸਾ ਕਰੀ ਗਾਅ ਨਵੇ ਲਾਲੇ
 ਸਰਮ ਪਰਮ ਦੁਇ ਛਪ ਖਲੇ ਏ ਕੂੜ ਫਿਰੇ ਪਰਧਾਂ ਨਵੇ ਲਾਲੇ ਕਾਜੀ
 ਆਂ ਬਾਮਣਾਂ ਦੀ ਗਲ ਬਕੀ ਅਗਦ ਪੜੈ ਸੈ ਤਾਨ ਵੇ ਲਾਲੇ ਮੁਸਲ
 ਮਾਠੀ ਆਂ ਪੜ੍ਹਿਕ ਤੇ ਬਾਂਕ ਸਦਮੈ ਕਰਹ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਲਾਲੇ ਜਾਤ ਸ
 ਨਾਤੀ ਹੋਰ ਹਿੰਦਵਾਣੀ ਆਂ ਏਹ ਭੁਲੇਖੇ ਲਾਇ ਦੇ ਲਾਲੇ ਫੇਰ ਭਾ
 ਈ ਲਾਲੇ ਕਹਾ ਜੀ ਮੁਗਲਾਂ ਦੀ ਹੋਸੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਬਦ
 ਬੋਲਾ ਤਿਲੀ ਗਾਮ ਲਾ १ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਆਖੇ ਆਸ
 ਪੁਰੀ ਵਿਚ ਆਖ ਮਸੋਲਾ ਜਿਨ ਉਪਾਈ ਰੰਗਾਰ ਵਾਈ ਬੈਠਾ ਦੇਖੈ ਵ
 ਖਾਇ ਕੇ ਲਾ ਸਚੜਾ ਸਾਹਿਬ ਸਚਤ ਪਾਵਸ ਸਚੜਾਨ ਆਂ ਉਕਰੇ ਹੋ
 ਮਸੋਲਾ ਕਾ ਆਕ ਪੜਵ ਕਵ ਕਹੇ ਸੀ ਹਿੰਦ ਸਤਨ ਸਮਾਲ ਸੀ ਬੋਲ
 ਆਵਨ ਅਠਤਰੇ ਜਾਂ ਨਸਤੁ ਨਵੇ ਹੋਰ ਭੀ ਉਠ ਸੀ ਮਰਦ ਕਾ ਚੇਲਾ
 ਸਚ ਕੀ ਬਾਣੀ ਨਾਨਕ ਆਖੇ ਸਚ ਸੁਣਾਇ ਸੀ ਸਚ ਕੀ ਵੇਲਾ ਤਾਂ ਭਾ
 ਈ ਲਾਲੇ ਕਹਾ ਜੀ ਮੁਗਲ ਏਹੀ ਜੁਲਾਮੀ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਰਾਗ ਤਿਲੀ ਗਾਇਚ ਸਬਦ ਸਬਦ ਬੋਲਾ ਤਿਲੀ ਗਾਮ ਲਾ १
 ਖੁਰਸਾਨ ਖਸਮ ਨਾ ਕੀ ਆਹਿੰਦ ਸਤਨ ਰੁਰਾ ਆਪੇ ਦੇਸ ਨ ਦੇਈ
 ਕਰਤਾ ਜਮ ਕਰਮੁ ਗਲ ਚੜਾਇਆ ਏਤੀ ਮਾਰ ਪਈ ਕਰ ਲਾਵੇ ਤੈ

ਕੀ ਦਰਦਨ ਮਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਕਰਤਾ ਤੁਸਤੁ ਨ ਕਸੋਈ ਜੇਸਕ
 ਤਾਸਕਤੇ ਕੋ ਮਾਰੇ ਤਾਂ ਮਨ ਰੋਸਨ ਹੋਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਕਤਾ ਸੀਹੁ ਮ
 ਰੇ ਪੈਵ ਗੋਖ ਸਮੇਸਾ ਪੁਰਸਾਈ ਰਤਨ ਵਿਗਾੜ ਵਿਗੋਏ ਕਤੀ ਮਾਇ
 ਮਾਸਾ ਰਨ ਕਾਈ ਆਪੈ ਜੋੜਾ ਵਛੋੜੇ ਆਪੈ ਦੇਖ ਤੇਰੀ ਵਰ੍ਹਿਆ
 ਈ ॥ ੨ ॥ ਜੇਕੋ ਨ ਉਧਰਾਵੇ ਵਡਾ ਮਾਦਕ ਕੇਸਨ ਭਾਣੇ ॥ ਖਸਮੇ ਨ ਦ
 ਰੀ ਕੀੜਾ ਮਾਵੇ ਜੇ ਤੇ ਚੁਗੇ ਦਾਣੇ ਮਰਮਰ ਜੀਵੇ ਤਾਂ ਕੁਛ ਪਾਏ ਨ
 ਕਨਾਂ ਮਵਖਾਂਣੇ ॥ ੩ ॥ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਮਾਣ ਸਵਿਚ ਬਹਾ
 ਨ ਨਨਕ ਗੁਰਮੁਖ ਕਾਰਣ ਬੁਝੈ ਸੋਈ ਜਾਹੁ ਸੁਲਤਾਨਾ ॥ ੪ ॥ ਵੇਖੋ
 ਤਾਂ ਏਹਾਂ ਵਰਤੀ ਅਗੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਲਵੀ ਡੀਜਾਇਮਿਲੇ ਅਗੇ ਤੁਲ
 ਵੀ ਡੀ ਬਾਲਾਗਾ ਮਾਹਾ ਪਿਛੇ ਮਰਦਾਨਾ ਮਾਯਾ ਅਗੇ ਕਾਲੂ ਕਾ
 ਲੇ ਨਾਲ ਲੁਗਾ ਕਰ ਰਹਾ ਸੀ ਆਖਦਾ ਸੀ ਮੇਵੇ ਬਾਲਾ ਤੂੰ ਮੇ
 ਰਾ ਪੁਤਰੀ ਗਾਭੁਲਾ ਖਟਵਾ ਕਾ ਵਦਾ ਗਵਾਯਾ ਤਾ ਬਾਲੇ ਕਾਯਾ
 ਕਾਲੂ ਪੀਜਵਾਈ ਨੁਪੁਛ ਮੈਨੂੰ ਕੁਛ ਨਾ ਆਖ ਹੋਵੇ ਅਸਾ ਆਪ
 ਟਾਕੀ ਮਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪਿਛੇ ਛੱਡਾ ਹੈ ਫੇਰ ਇਤਨੇ ਮਰਦਨ
 ਮਾਯਾ ਮਰਦਾਨੇ ਜਾਇਕਲਾ ਟਵਿਤ ਕਾਲੂ ਕਾਯਾ ਮਰਦਨ
 ਦੇ ਹਨ ਨਕਦੀ ਆਂਗਲਾ ਖਬਰਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਾਯਾ ਮਹਤਾ ਜੀ ਰਿ
 ਟਤੀ ਕਾਈ ਨ ਕਰੇ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਤੇਰੇ ਪਾਰਚੰਦ ਸੁਰਜ ਅਕੇਰ
 ਮਾਕਿਸਨ ਅਵਤਾਰ ਲੀਤਾ ਹੈ ਮਹਤਾ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਮਨੀਦ ਮੰਗਲ
 ਗਾਏ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਕਾਯਾ ਸੁਣਦੇ ਹੋ ਲੈ ਕੇ ਨਨਕ ਮੇਰਾ ਪਰਲੁਟ ਇ
 ਦਿਤਾ ਹੈ ਏਹ ਬਾਕਲ ਰੂਮ ਆਖਦਾ ਹੈ ਤੇਰੇ ਪਾਰਚੰਦ ਸੁਰਜ ਉਤ
 ਰਾ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਾਯਾ ਜਜਮਾਂਨ ਤੈਨੂੰ ਇਹ ਖਬਰ ਹੈ ਇਹ ਖਬਰ
 ਰਹਿ ਬੁਲਾਰ ਨੂੰ ਹੋਈ ਜੇ ਮਰਦਨ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਪਾਸੇ ਮਾਯਾ ਹੈ
 ਰਹਿ ਬੁਲਾਰ ਮਾਦਾ ਮਿਥੇ ਜਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਸਦਾ ਮਰਦਾਨੇ
 ਆਇਕਲਾ ਟਵਿਤ ਰਹਿ ਬੁਲਾਰ ਕਾਯਾ ਆਖ ਮਰਦਾਨਾ

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਾਖ ਬਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਲਵੇ ਰਾਇ ਜੀ ਗੁਰੂ ਨਾ

ਨਕਜੀ ਦੀ ਸਾਖ ਬਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਕਾ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਪੀਰੇ ਦਾ ਪੀਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਫਕੀਰ ਸਿਰਫ ਦੀ ਦਰ
ਇਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਤੁਲ ਅਜ ਕੋਈ ਨਾ ਹੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮ
ਪਖੁ ਦਾਇ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੁਖੁ ਦਾਇ ਵਡਾ ਮਰਾਤ ਬਾਦਿ ਤਾ ਹੈ
ਰਾਇ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਤੁਸਰਾ ਪਦਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈਸੇ ਹੀ
ਪਰਵਾਨ ਹੈ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀ ਬਿਰਧ ਹੋਏ ਮਾਹੋ ਤੁੰਕਿ ਦੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਨੂੰ ਏਥੇ ਭੀ ਲਾਵੇ ਅਸੀ ਉਸਦਾ ਦੀ ਦਾਰ ਕੀਏ ਮਰਦਾਨੇ ਕ
ਯਾ ਰਾਇ ਜੀ ਉਹ ਅਸਾ ਤੇ ਹਥ ਨਾ ਹੀ ਅਸੀ ਉਸ ਦੇ ਹਥ ਮਾਹੇ ਅਤੇ
ਆਪਣੀ ਵਲੋਂ ਤੁਕਸੀ ਰਨ ਕਰ ਸੀ ਇਰਾਇ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਏ
ਹਰੇ ਗਯਾਈ ਅਸਲ ਲਕਰ ਸੀ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਹੋਰ ਕੀ ਮਕ
ਰੇ ਰਾਇ ਕਯਾ ਮਾਖ ਮਰਦਾਨਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਮੈਰੇ ਨਾਲ ਬ
ਲਾਸੀ ਪੁਮਿਲੇ ਰਾਇ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਸਦਾ ਕਯਾ ਮੁਠ ਕੁਈ ਬਾਲਾ
ਤੁੰ ਮਰਦਾਨੇ ਨਾਲ ਜਾਹ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਅਸਾ ਤੇ ਜੀ ਲਾਉ
ਜੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਾ ਅਵੀ ਤਾ ਮੇਰੀ ਵਲੋਂ ਬਹੁਤ ਆਜ ਜੀ ਕਰੀ
ਕਯਾ ਜਰਾਇ ਮਾਖੁ ਦਾ ਹੈ ਹਿਕਵਾਰੀ ਮੈਂ ਨੂੰ ਦੀ ਦਾਰ ਦੇ ਹੁ ਵਸਤੇ
ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਯਾ ਕੁਲਾ ਰਾਇ ਜੀ ਤੁਸੀ ਹਿਕਵਾਰੀ ਭੇਜ
ਦੇ ਹੋ ਅਸੀ ਤੁਸਾ ਤੇ ਵਸਤੇ ਸਤਵਾਰੀ ਜਾਈਏ ਤਾਂ ਰਾਇ ਕਯਾ ਕੁਲ
ਕੁਈ ਬਾਲਾ ਖੁਦਾਇ ਤੇਰਾ ਕੁਲ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਕੁਈ ਅਤੇ
ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀ ਦੇ ਮੈਂ ਏ ਮਨਾਂ ਬਾਦ ਮਾਏ ਕੁਈ ਲਲੇ ਦੇ ਪਰ ॥

ਆਇਕਰਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਮਥਾ ਟੇਕਾ ਤੰਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਕਰਿਆ ਆਉ
 ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੁਸਾਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਚਿਤ ਆਵੈ ਪੁਛਣ ਲਗੇ ਕਯੋ ਭਾਈ
 ਬਾਲਾ ਸੁਖ ਹੈ ਰਾਇ ਜੀ ਤਾਂ ਤੁਜੇ ਹੈ ਬਾਲੇ ਕਰਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਇ ਜੀ
 ਬਹੁਤ ਸੁਖ ਲੇਹੈ ਨ ਪਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਤੁਸਾਡੇ ਦਰਸਨ ਦੇ
 ਬਹੁਤ ਚਾਹੁ ਰਖਦਾ ਹੈ ਰਾਇ ਜੀ ਕਰਿਆ ਹੈ ਹਿਕਵਾਹੀ ਵਾਸਤੇ ਪੁਰਾ
 ਇਦੇ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਦਾਰ ਦੇਹੁ ਸੀ ਰਾਇ ਜੀ ਤਾਈ ਦਰਸਨ ਦੇਹੋ ਤੰਗੁਰੂ
 ਨਨਕ ਜੀ ਕਰਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਗੇ ਕਾਲੂ ਹੈ ਦੁਖਣਾ ਪੈਸੀ ਤੰਬਾਲੇ
 ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਕਰਿਆ ਤੁਸੀਂ ਉਥੇ ਰਹਣ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਭਾਇਕ ਆਹੈ
 ਦੇਹ ਮੇਰੀ ਵਡੀ ਹੈ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਨੂੰ ਅਖੀ ਪਰਣੇ ਆਵਾਂ ਤੰਗੁਰੂ
 ਨਨਕ ਜੀ ਕਰਿਆ ਕੁਲਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਰਾਇ ਜੀ ਦਾ ਭਾਰ ਸਾਡੀ ਗਾਰ
 ਵਨ ਉਤੇ ਹੈ ਚਲੇ ਲਾਹ ਆਵੀਏ ਭਾਈ ਲਾਲੇ ਜੀ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਨਕ
 ਜੀ ਕਰਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੇ ਅਸੀਂ ਤੁਲਵੀ ਜਾਵੇ ਆਹੈ ਤੰਗੁਰੂ ਲਾਲੇ
 ਲੋਕ ਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਹੀਨ ਤਾਂ ਪੁਰਾ ਹੋਵਣ ਦੇਹੋ ਤੰਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ
 ਕਰਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੇ ਅਜ ਪੰਜੀ ਦਿਨ ਹੋਏ ਹਨ ਪੰਜ ਦਿਨ ਫੇਰ ਆ
 ਇਰਹੀਏਗੇ ਤੰਗੁਰੂ ਲਾਲੇ ਕਰਿਆ ਏਹ ਬਾਲਾ ਸੰਪੂਰਿ ਪਰੇ ਆ
 ਆਪਾ ਤੰਬਾਲੇ ਕਰਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੇ ਤੁਪੇ ਵਗੁਰਾਇ ਕੁਝ ਖਰਾਪਾ
 ਰਾਹੈ ਤੰਗੁਰੂ ਲਾਲੇ ਕਰਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕੁਛ ਆਨ ਲਜੇ ਰਕੜਨ
 ਹੀ ਚਲਦਾ ਤੰਬਾਲੇ ਦਿਦਾ ਲੀਤੀ ॥ ੨੧ ॥ ਬੋਲੇ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ

ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੨੨ ॥

ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ

ਏ ਮਨਾਵ ਦੇ ਚਲੇ ਸਤੁ ਵੇਦਿਨ ਤੁਲਵੀ ਆਇ ਵਜੇ ਰਾਇ ਜੀ ਨੂੰ ਪੁ

ਬਠਹੋਈ ਜੋਬਾਲਾਅਤੇਮਰਦਾਨ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂੰਲੈਆਏਹੈਨ
 ਕਾਲੂਅਤੇਲਾਲੂਅਤੇਅੰਮਾਬੀਬੀਤੋਇਕਠੇਹੋਇਬੈਠੇ ਏਹਸੁਣ
 ਯਾਂਜੋਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਏਹੈ ਪਰਕਿਥੇਹੈਚੰਦ੍ਰਕਾਂਤਸੀਧਦੇਖੁਹ
 ਤੇਆਏਹੈ ਚੰਦ੍ਰਕਾਂਤਬਾਲੇਦੇਪਿਤਾਦਾਨਉਸੀਏਹਤੋਇਕਠੇਹੋਇ
 ਕੋਗਯੇਜਾਇਕੇਦੇਖਨਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦਾਰੂਪਕਮਾਰੇਖਨਜੋ
 ਸਿਰਉਤੇਗਜਦਹਕਾਅੰਗੋਛਾਹੈ ਗਜਬੂਫਕਹਥਾਵਿਚਹੈਅਤੇ
 ਇਕਅੰਗੋਛਾਤੇੜ੍ਹਹੈ ਤਾਂਕਾਲੂਇਹਰੂਪਦੇਖਕੋਕੋੜੀਲਹੋਯਾਤਾਂ
 ਲਾਲੂਵੇਦੀਸਮਾਣਾਸੀ ਪਰਕਾਲੂਤੇਛੋਟਾਸੀ ਤਾਲਾਲੂਕਯਾਕੁ
 ਈਕਾਲੂ ਅਸੀਦੇਮੇਂਸਿਵਗਾਮਤੇਪੁਤਰਆਹੇ ਅਤੇਹਿਕੇਬਨਰ
 ਸੀਦੇਪੋਤੇਆਹੇ ਤੇਗੀਮੇਗੀਸਰਮਇਕਾਂਹੈ ਤੂੰਇਸਤਾਈਗਾਇਤੋ
 ਝੀਲੇਚਲ ਤਾਂਕਾਲੂਚੁਪਕਰਰਯਾ ਤਾਂਲਾਲੂ
 ਕਯਾਪੁਤਨਾਨਕਮੇਤੇਚਾਚਾਚਾਹਾਅਤੇਮੈਂਵਿਚਤੈਂਵਿਚਬੋੜਾ
 ਵਰਮਾਦਾਫਰਕਹੈ ਕੁਲਾਤੰਬੁਈਕਾਲੂਵਲੇਨਦੇਖ ਅੰਮਾਂਬੀਬੀ
 ਵਲੋਅਤੇਮੇਰੀਵਲੇਦੇਖਪੱਖਮੇਤੇਚਾਚਾਵਿਚਫਰਕਕੁਝਨਾ
 ਹੀਤੂੰਪਰਚਲ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ ਜੀਅਸਾਇਕਾਂਘਰਮੇਂ
 ਲਾਹੈ ਬਹੁਤੇਪਰਛਡੇਹਨ ਤਾਂਅੰਮਾਬੀਬੀਪੈਰਾਂਤੇਫੁਹਪਈ
 ਤਾਂਕਾਲੂਕਯਾਪੁਤਨਾਨਕਤੁਸਾਧਹੈਸਾਧਾਨੁਦਯਾਹੀਲੋੜੀਦੀਹੈ
 ਕੁਲਾਏਹਤੇਰੀਮਾਂਉਹੈਅਤੇਮੈਂਤੇਚਾਚਾਹਾਂਤੇਕੁਈਕਾਲੂਪਿ
 ਤਾਹੈਮੀਇਸਅਗੋਹੁਤਨਾਂਹੀਕਫਸਕਦਾ ਕੋਜੋਮੈਂਬੋਵਡਾਹੈਮੇਰ

ਪਿਤਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਬਦਬੋਲਾ ਗਗਰਮਕਲੀਮਹਲਾ॥

ਖਿਮਾਂਗਮਾਰੀਮਾਤਾ ਕਹੀਏ ਸੰਤੋਖਗਮਾਰਾ ਪਿਤਾ ਸਤਗੁਮਾਰ ਚਰਚ
 ਕਹੀਏ ਜਿਸ ਸੰਗਮਨੁ ਮਾਜਿਤਾ ॥ ੧ ॥ ਸੁਣ ਲਾ ਲੂ ਗੁਣ ਮੈਸਾ ਸ
 ਗਲੇ ਲੋਕ ਬੰਧਨ ਕੇ ਬਾਂਧੇ ਜੋ ਗੁਣ ਕਹੀਏ ਕੈਸਾ ਕੁਓ ਕੁਈ ਸੰਗ
 ਚਾਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਤਿ ਸੋਚ ਚਾ ਧੀਰਮਾਰੀ ਪੀਰ ਜਬ ਨੀ ਮੈ ਮੈਸੇ ਸੰਗ
 ਤਮਰਾਚਾ ਸਾਂਤੁ ਗਮਾਰੇ ਸੰਗ ਸਹੇਲੀ ਮਤੁ ਮਾਤੀ ਚੇਲੀ ਵੇਹੁ
 ਟੰਬੁ ਗਮਾਰਾ ਕਹੀਏ ਸਾਸ ਸਾਸ ਗਮ ਖੇਲੀ ॥ ੩ ॥ ਏਕੰਕਾਰ ਗਮ
 ਰਾਖਾਂ ਵਦ ਜਿਸ ਗਮ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ਉਸ ਕਉ ਤਮਾਗਮ ਵਰ
 ਕਉ ਲਗੇ ਨਨਕ ਸੇਵੁ ਪਾਈ ॥ ੪ ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਲਾ ਲੂ ਕਯਾ ਕੁ
 ਈ ਲਾਲ ਏਹ ਗਮ ਸਾਥੇ ਰਯਾ ਪਰ ਇਸਨੂੰ ਇਕ ਵਰੀ ਰਹਿ ਪਾਸ
 ਲੈ ਚਲੀਏ ਤੇਰਾ ਅਰਮਨ ਭੀ ਰਹੇਗਾ ਨਾ ਕੁਝ ਪੁਤਨ ਨਕਤੁਰਾ
 ਇਪਾਸ ਚਲ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਕੁਲ ਜੀ ਚਲੇ ਅਗੋਰ
 ਇਪੰਜੀ ਉਤੇ ਬੈਠਾ ਸੀ ਪਰ ਦੇਹ ਵਡੀ ਮਾਹੀ ਜਦੋਰਾ ਇਗੁਰੂ ਨਨ
 ਕ ਜੀ ਨਿਡਿਠਾ ਤਾਂ ਉਠਣ ਲਗਾ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਜਾਦਾ ਥੀ ਮਾ
 ਅਤੇ ਰਾਇ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਹਬਰ ਖਾ ਤਾਂ ਰਾਇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵਡੇ
 ਜਲ ਮਕੀਤੋ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਪੈਰ ਚੁੰਮ ਦੇ ਦੇਵਾਸ ਤੇ ਸਦਾ ਯਾਹੈ ਤਉ ਮੈਨੂੰ
 ਮਾਰਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਰਾਇ ਜੀ ਤੁਸੀ ਵਡੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਤੁ
 ਸਾਂ ਤੋਂ ਛੋਟੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਰਾਇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਬਖਸ ਅਤੇ ਕਰਤਾ
 ਰਖਾ ਸੇ ਬਖਸਾਇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਰਾਇ ਜੀ ਤੁਸੀ ਪੁਰ
 ਦੇ ਬਖਸੇ ਹੋਏ ਹੋ ਤਾਂ ਰਾਇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਉਤੇ ਕੁਝ ਆਪਣੇ
 ਭੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਰਾਇ ਜੀ ਜਿਥੇ ਅਸੀਂ ਤਿ
 ਥੇ ਤੁਸੀ ਤਾਂ ਰਾਇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰੀ ਪੂਰੀ ਤਾਂ ਪਦੈ ਜਾਤੁ ਆਪਣੇ
 ਪੈਰ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਤੇ ਰਖੇ ਜਾਗਾਇ ਬਹੁਤਾ ਮਧੀ ਨਹੋ ਯਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨਕ
 ਜੀ ਮੇਰੀ ਉਤੇ ਬੈਠੇ ਰਾਇ ਪੈਰ ਉਤੇ ਸਿਰ ਰਖਾ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਆ
 ਪਣੇ ਆਤਮੇ ਬਿਰਾਸਾ ਅਤੇ ਰਾਜੀ ਹੋਯਾ ਕਯਾ ਉਦੇ ਅਮੇ ਦਾ

ਸਿਧੇਬਾਹਮਣਨੁ ਸਦਕੇਤੁਰਤਲਾਉ ਅਜਮੈਨੁਖੁਦਾਇਮਿਲਾ
 ਭੈ ਉਮੇਦਾਨਿਧੰਬਾਮਣਨੁਸਦਲਾਆ ਨਿਧੰਬਾਉਅਸੀਰਬਾਦ
 ਦਿਤੁ ਆਖੋਸਗਾਇਜੀਸੁਖੀਗੁਰਾਇਕਯਾਨਿਧਾਆਪਣੇ
 ਪਰੋਬੁੰਡੇਲਾਉ ਅਤੇਰਸੇਈਕਰ ਗੁਰੂਜੀਨਿਮੇਰੇਹਜੁਰਜਿਦ
 ਏ ਤੁਰਾਇਪੁਛਾ ਗੁਰੂਜੀਰੋਏਈਦਿਖਾਜੇਵਦੇਹੈ ਤੁਰਾਨੁ
 ਕਜੀਕਯਾ ਰਾਇਜੇਕਰਤਰਤੁਜਦਾਹੈ ਸੇਜੇਵਦੇਆਹੈ ਨਗ
 ਰੂਜੀਮੈਹੋਰਸਦਾਸਤੇਪੁਛਾਹੈ ਜੇਆਖੋਤਾਂਬਕਰਕਰਵਾਈ
 ਮੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾ ਰਾਇਜੀਉਥੇਫੁਰਮਾਇਸਦੀ
 ਜਾਇਨਹੀ ਜੋਕੁਝਆਪਣੀਖੁਸੀਤੇਜੋਸੋਹਛਾਹੈ ਤਾਰਾਇਕਯਾ
 ਅਵੇਉਮੇਦਾਬਕਰਾਝਬਸਦਾਰਹੁ ਤੁਰਤਹੋਹੁ ਨਿਧੰਬਾਮਣ
 ਤੁਰੇਲੈਆਯਾਨਿਧੰਬਕਯਾਰਾਇਜੀਤੁਰੇਲੈਆਯਾਹਾਂਤਾਂ
 ਇਕਯਾ ਰੁਲਾਸਿਧੰਬਾਫੁਪਹਲੇਮਿਠਕਰਲਾਉ ਅਤੇਪਿ
 ਛੋਸਲੂਣਾਖਾਸਨ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਸਬਦਬੋਲਾ ਰਾਰਾ
 ਮਾਰੁਦਿਰਮਹਲਾ ੧ ਮਿਠਮਰਮਸਲੂਣਾਸੰਜਮਾਖਟਖ
 ਰਾਧਾਨ ਮੈਸਾਰੋਜਨਅਚਵੈਧੋਮਾਣਸਪਰਧਾਂਨਾ ॥੧॥
 ਰਾਇਜੀਰੋਜਨਮੈਸਾਕਰੀਮੈਆਮਉਰਸਗਲਪਰਹਗੀ
 ਮੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੇਵਮਗਨਲਗਾਮਚਸੇਤੀਜਿਸਖਾਧੋਇ
 ਪਤਾਵੈ॥ ਸਤਿਗੁਰਬਿਰਛਫਲਾਸਟਰੂਲੀਸੋਫਲਚ
 ਗੁਰਗਾਖਾਵੈ॥੨॥ ਅਮੀਮ੍ਰਿਤਫਲਰਸਨਾਮਧਨੀਕਾਸੋਪੀ
 ਵੈਜਿਸਦੇਵੈ॥ ਸਫਲਿਓਵਰਸਨਅਕਾਲਮੂਰਤੀਹੈਤਾਕੇ
 ਰਿਹੈਸਮਾਵੈ॥੩॥ ਕਹੁਨਨਕਉਹੁਖਰਾਸੁਮਾਰੀਏਕੀਕਾਰ
 ਰਸਲੀਆਅਵਰਸੁਮਾਦਸਬੁਫੀਕੇਲਾਗੇਜਬਸਚ
 ਨਾਮਮੁਖਦੀਆ॥੪॥ ਤਾਰਾਇਕਾਭੁਨੁਪੁਛਾ ਕਯੋਕਾ
 ਲੁਕਯੋਤਾਂਲਾਭੁਕਾਭੁਨੁਕਯਾਭਾਈਤੇਰਾਕੀਮਨਾਹੀਬੋਲ

ਟਦਾ ਤਾਂ ਮੀਆ ਬੀਬੀ ਘੰਡੂਕ ਦੀ ਰਾਇ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਢਹ ਪਈ ਅਜੀਰਾ

ਇ ਜੀ ਮਸਾਤੀ ਹੋਰ ਜਾਹਗਾ ਕੁਨੁ ਹੀ ਜੋ ਜਾਣੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਨੂੰ ਰਖੇ ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਹੀ ਰਖੇ ਰਾਇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਤ ਤੁਸਾਡੀ ਬ
ਹੁਤ ਬਿਲਾਪ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਸੀ ਤੁਸਾਨੂੰ ਆਖਨ ਹੀ ਸਕਦੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਰਾਇ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਨਿਸੀ ਗਏ ਜੋ ਤੁਸਾ ਆਪਣੇ ਹੋਏ
ਤਾਂ ਰਾਇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਥੇ ਰਹੋ ਅਤੇ ਖੇਤੀ ਕਰੋ ਤੁਸਾ ਤੇ ਅਗੇ ਕਾਮੇ
ਲਾਇ ਦੇ ਦੇਹਾਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹਾਲਾਨ ਪਤਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਬਦ ਬੋ
ਲਾ ਰਾਗ ਸੋਰਠਿ ਦਿਚ ਮਹਲਾ ੧ ਨਾਮ ਬੀਜ ਸੰਤੋਖ ਸੁਹਾਗਾਰ
ਖਗ ਗੀਬੀ ਦੇਸ ਰਾਉ ਕਰਮ ਕਰ ਜੀ ਮਸੀ ਸੇ ਪਰ ਕੁਗਠ ਦੇਖਾ ॥੧॥
॥ ਬਾਬਾ ਮਾਇਆ ਸਾਬਨ ਹੋਇ ਇਨ ਮਾਯਾ ਜਗ ਮੋਹਿਆ ਵਿਰਲ
ਬੁਝੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾਂ ਲਾਲ ਕਯਾ ਜੀ ਹਟ ਆਖੇ ਤਾਹਟ
ਬੋਹੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੂਜੀ ਪੌੜੀ ਆਖੀ ਹਟ ਹਟ ਕਰ
ਆਰਜਾ ਸਚਨਾਮ ਕਰਵ ਬੁ ਸੁਰਤਿ ਸੋਚ ਕਰ ਭਾਂਤੁ ਸਾਲਤਿ ਸਾਇ
ਚਤਿ ਸਨੁ ਰੰਖ ਵਣਜਾਰਿਆ ਸਿਉ ਵਣਜ ਕਰ ਲੈ ਲਾਹਾ ਮਨ
ਹਸਾ ॥੨॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਲਾਲ ਗਾਇਬੋ ਅਖਵਾਯਾ ਰਾਇ ਜੀ ਇਸਦਾ
ਮਨਾਂ ਫੇਰ ਲਣ ਤੇ ਹੈ ਤਾਂ ਪੌੜੀ ਦੀ ਸੋਦਾ ਗਰੀ ਕਰੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਨਕ ਜੀ ਤੀਜੀ ਪੌੜੀ ਆਖੀ ਸੁਣ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਉਦਾ ਗਰੀ ਸਤ ਪੌੜੀ
ਲੈ ਚਲ ਖਰਚ ਬੀਨ ਚੰਗਿਆਈ ਆਮਤ ਮਨ ਜਾਣੈ ਕਲ ਨਿਰੰ
ਕਾਰ ਕੇ ਦੇਸ ਜਾਹਿ ਤਾ ਸੁਖ ਲਹੀ ਮਹਲ ਤਾਂ ਕਾਲ ਕਯਾ ਜੀ
ਕਿਸੇ ਦੀ ਚਾਕਰੀ ਕਰ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਚੌਥੀ ਪੌੜੀ ਆ

ਖੀ ਲਾਇ ਚਿਤ ਕਰਚਾ ਕਰੀ ਮੰਨ ਨਾਮ ਕਰਕੀ ਮ ਬੀਠ ਬਦੀਆਂ
 ਕਰਧਾ ਵਢੀ ਤਕੋ ਆਖੇ ਧੰਨ ਨਾਨਕ ਦੇਖੈ ਨਦਰ ਕਰਚੀ ਚ
 ਵਗੁਣ ਵੰਨ ੪ ਤਾਂਗਾਇ ਕਯਾ ਗੁਰੁ ਜੀ ਕੁਝ ਫੁਰਮਾਇ ਸਕ
 ਰੈ ਅਸੀ ਕ ਬੁਲ ਪਵੀਏ ਤਾਂਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਬਦ ਬੋਲਾ
 ਰਾਗ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੧ ਹਿਕ ਫੁਰਮਾਇ ਸਾ ਆਖੀਏ ਜੇ ਮੰਨੇ
 ਸਾਂਈ ਜਿਸ ਤੇ ਜੋਰ ਨ ਚਲੀ ਕਰ ਜੋਰ ਧਿਆਈ॥੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਸਾਹਿਬ ਰਾਇ ਜੀ ਕਿਸੇ ਹਥ ਨ ਆਵੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਿਕ ਮਤ ਹੁ
 ਕਮਰ ਚਲੀ ਕੋਈ ਕਰ ਦੇਖੇ ਸੇਖ ਮਸਾਇਕਾ ਸਿਧ ਸਾਧ ਸਭ
 ਲਿਖੀ ਮੈਲੇਖੇ ੨॥ ਦਸ ਅਉਤਾਰੀ ਮਾਇਆ ਜਗਹੁ ਕਮ ਚਲ
 ਇਮਾ ਅੰਤ ਕਾਲ ਧਰਤੀ ਪਏ ਕੁਛ ਹਾਥ ਨ ਆਇ ਮਾ॥੩॥ ਕ
 ਹੁਨਾਨ ਕ ਸਬੁ ਦੇਖ ਪਰਿਆ ਧਰਤੀ ਪੁਰੇ ੪ ਤਾਂਫੇ ਰਗਾਇ ਕਹ
 ਯਾ ਗੁਰੁ ਜੀ ਤੁਸੀ ਲੰਗਰ ਚਲਾਵੇ ਤੈਖੁ ਹੁਤੁ ਸਾਰੇ ਤਲ ਕ ਕਰ ਦੇ
 ਦੇਹਾਂ ਨਾਹ ਲਾਨ ਪੰਤਾ ਤੁਸੀ ਫ ਕੀਰਨੁ ਪਵਾਵੇ ਤਾਂਗੁਰੁ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਸਬਦ ਬੋਲਾ ਰਾਗ ਮਾਸਾ ਵਿਚ ਮਹਲਾ ੧ ਲੰਗਰ ਏਕ
 ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਦੁਸਰ ਲੰਗਰ ਨਾਹਿ ਦੁਸਰ ਲੰਗਰ ਲਚਲੇ ਬਿਰਜ
 ਗਨ ਰਹਾਈ ੧ ਗਾਇ ਬੁਲਾਰ ਸੁਣ ਬੇਨਤੀ ਇਕ ਅਰਜ ਹਮਾਰੀ
 ਖਾਲ ਕ ਸਦਾ ਏਕ ਹੋ ਜਿਨ ਖਲ ਕ ਸਦਾਰੀ ੧ ਰਹਾਉ॥ ਦਾਤਾ ਆਪ
 ਰਹੀ ਮਹੈ ਸਬੁ ਖਲ ਕ ਸਦਾਰੇ ਦੇਵ ਨ ਕੋ ਆਪੇ ਧਨੀ ਸਗਲਿ ਅੰ
 ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਰੇ ੨ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਤਨ ਧਨ ਦੀਆ ਦੀਨੇ ਰਸ ਬੁਰਾ ਆ
 ਪੇ ਕਛੁ ਨ ਹੋਵਈ ਕੀਨੇ ਸੰਜੋਗਾ ੩ ਸਬੁ ਨ ਕੋ ਸਿਰਏ ਕਹੈ ਸਿਧ ਸਾ
 ਧ ਬੀਚਾਰੇ ਨਾਨਕ ਮੰਗਤਾ ਸਬੁ ਕੋਇ ਦਾਤਾ ਸਿਰਜਣ ਹਾਰੇ ੪
 ਤਾਂਗਾਇ ਕਯਾ ਗੁਰੁ ਜੀ ਨੋ ਕੁਛ ਤਮਾਤੀ ਖੁਸੀ ਹੋਵੈ ਸੇਈ ਕਰੋ ਕਿ
 ਤਨੇ ਕਾ ਵਿਰਗੁ ਜਰੇ ਤਾਂਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਕੁਈ ਬਾਲਾ ਮਰ
 ਦਲਾਏ ਬੇਚਲੀਏ ਤਾਂਦੁਹਾਂ ਕਯਾ ਗੁਰੁ ਜੀ ਰਜਾਇ ਤੁਸਾਡੀ ਹੋਵੈ

ਜੇਈਕਰੀਮੈ ਸੰਮਤ ੧੫੫੩ ਮਿਤੀ ਪੋਹਵਦੀ ਵੀਰਵਾਰ ਤਲਵੰ
ਡੀਥੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਲਗੇ ਚਲਣ ਤਾਂ ਰਾਇ ਨੂੰ ਖਬਰ ਹੋਈ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਫੇਰ ਚਲੇ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਲਾਲੂ ਗਾਇ ਪਾਸ ਜਾਇ ਰੁਨੇ
ਤਾਂ ਰਾਇ ਜੀ ਉਮੇਦੇ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਜਾਇ ਕੇ ਮੇਰੀ ਤ
ਜੀਮ ਕਰਨੀ ਅਤੇ ਕਹਾਵਾ ਮੈਂ ਨੂੰ ਦਰਸਨ ਦੇ ਜਾਵੇ ਉਮੇਦੇ ਜਾਇ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਬੇ
ਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੇ ਮੈਂ ਨੂੰ ਦਰਸਨ ਦੇਵਣਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਠ
ਖੜੇ ਹੋਏ ਆਇ ਰਾਇ ਜੀ ਨੂੰ ਦੁਆਇਆ ਖੀ ਤਾਂ ਰਾਇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ

ਜੀ ਮੈਂ ਨੂੰ ਗੁਸਤਾ ਕੀਮਾ ਫਕਰ ਦੇਣੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਰਾਇ
ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਦਰਗਾਹੇ ਆਠਹੇ ਰਾਇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਕਰੋ
ਕੁਝ ਨਾ ਹੀਏ ਬੇਹੀਰੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਰਾਇ ਜੀ ਅ
ਸਾਡੇ ਹਥ ਕੁਝ ਨਾ ਹੀ ਜੇ ਅਸੀਂ ਏਥੇ ਰਹੀਏ ਜਿਥੇ ਰਖੇ ਤੇ ਥਾਉਂ
ਰਹੇਗੇ ਤਾਂ ਰਾਇ ਜੀ ਬਹੁਤ ਜਤਨ ਕੀਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਓਥੇ
ਉਦਾਸ ਹੋਏ ਤਾਂ ਰਾਇ ਕਹਿਆ ਜੇ ਰਹਦੇ ਦਾਨਾ ਹੀ ਤਾਂ ਰਾਇ ਕਹਿਆ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾਈ ਫੁਰਮਾਇ ਸਕਰੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਰ
ਾਇ ਜੀ ਅਸਾਡੀ ਫੁਰਮਾਇ ਸਦੇ ਦੇਹੇ ਤਾਂ ਰਾਇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਰਜ
ਇਤ ਸਾਡੀ ਲੋੜੀ ਦੀ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਿਛਲੇ ਪਹਰ ਰਾਤ
ਰਹਿ ਦੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇ ਲੋਠਾ ਵਣ ਗਏ ਆਹੇ ਜਾਂਦੇ ਖਨ ਤਾਂ ਕਹਿਆ
ਦੇਖਨ ਜੇ ਖੁਹਵ ਗਦਾ ਕੋਈ ਨਾ ਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਮੂੰਹ
ਵਚਨ ਹੋਯਾ ਜੁਇ ਬੇਦੋਤਾ ਬੀ ਕੋਈ ਨਾ ਹੀ ਏਹ ਗਲ ਰਾਇ

ਲਾਹ ਸੁਣੀ ਗਾਇਬ ਬਰਦਾਹ ਮਾਹਾ ਗਾਇਬ ਆਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਮੁਹਿ
 ਟੇਰੇ ਦਾ ਮਵਜ਼ਨ ਨਿਕਲਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਨਿਹਾਲ ਹੋਏ ਏਥੇ ਟੋਰਾ ਪਰ
 ਹੀਯੇ ਪਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਨਾਉ ਦਾ ਗਾਇਬੁਲਾਰੁਲ ਉਪਦਾਸ਼ਾ ਨ
 ਉਰਖਾਨਾਨਕ ਸਰ ਇਤਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਬਾਲ ਮਰ
 ਦਨ ਤੇ ਬਾਈ ਲਾਲੇ ਦੇ ਪਰਵਰਾਏ ਕੁਈ ਲਾਲੇ ਬਹੁਤ ਖੁ
 ਸ਼ੀ ਹੋਯਾ ਕਹਾਣੇ ਲਗਾ ਜੀ ਮੈਂ ਨਿਹਾਲ ਹੋਯਾ ਮੈਂ ਨਵਰਸ ਨਾ ਦਿਤਾ
 ਤੁਪੰਦਾ ਦਿਨ ਰਹੇ ਫੇਰ ਗਵਿਦਾ ਲੀਤੀ ੨੨ ਬੋਲੇ ਕੁਈ ਜੀ ਵਾਹ
 ਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੨੩ ਜਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਾਨਕ ਮਤੇ
 ਆਏ ਤਬ ਏ ਕਸਾਪਿ ਪਲ ਹੇਠ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਚਿਪਿ ਪਲ ਕਈ ਬਰ
 ਸਾਂ ਕਾ ਸੁਕਾਸੀ ਜਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੇਠ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਬ ਚਿਹਰਾ
 ਹੋਯਾ ਤਬ ਸਿਧ ਆਏ ਸਿਧਾ ਪੁਛਾ ਏ ਬਾਲ ਕੇ ਤੂੰ ਕਿਸ ਕਾ ਸਿਖ
 ਹੈ ਕਿਸ ਕੀ ਦੀ ਖਾਹੈ ਤਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਬਦ ਬੋਲਾ ਰਾਗੁ
 ਹੀ ਵਿਚ ਮਹਲਾ ੧ ਕਵਨ ਤਰਾਜੀ ਕਵਨ ਤੁਲਾ ਤੇਰਾ ਕਵਨ ਸ

ਰਠ ਬਲਾਵ ਕਵਨ ਗੁਰੂ ਨਿਸਪਾਹਿ ਦੀਖਮ ਲੇਵ ਕੋ ਪਹਿਮੁਲਰ
 ਰਾਵਾਂ ੧ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀ ਉਤੇਰਾ ਅੰਤ ਨਾਣਾ ਤੂੰ ਜਲ ਬਲ ਮਹੀਮ
 ਲਗੁਰ ਪੁਰਲੀਣਾ ਆਪੇ ਸਰਬ ਸਮਾਣਾ ੧ ਰੰਗ ਓ ਮਨ ਤਚਾ ਜੀ
 ਚਿਤ ਤੁਲਾ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਰਾਠ ਕਮਾਵਾ ਪਦ ਹੀ ਭੀ ਤਰਸੋ ਸਹੁ ਤੇਲੀ
 ਇਨਿ ਬਿਪਾ ਦਿਤ ਰਹਾਵਾਂ ੨ ਆਪੇ ਕੰਡਾ ਤੇਲ ਤਰਾਜੀ ਆਪੇ ਤੇਲ
 ਟਹਾਰਾ ਆਪੇ ਦੇਖੈ ਆਪੇ ਬੁਝੈ ਆਪੇ ਹੋਵਣ ਜਾਰਾ ੩ ਅੰਧ ਲੀ
 ਚੜਾ ਤਪਰ ਦੇਸੀ ਖਿਨ ਆਵੈ ਤਿਲ ਜਾਵੈ ੪ ਤਾਕੀ ਸੰਗ ਤਿਨਾ ਨਕ

ਰਹਦਾ ਕਿਉਂ ਕਰਮੂੜਾ ਪਾਵੈ॥ ੪॥ ਤੁਬ ਸਿਧਾ ਕਯਾ ਬਾਲ ਕੇ ਤੇਜੇਰੀ
 ਹੋਹੁ ਵਰਸਨ ਲੇਹ ਗੁਰੂ ਗੋਰਖ ਜੀ ਕਾ ਤਬ ਬਾਬੇ ਸਬਦ ਉਠਾਯਾ
 ਗਸੂਹੀ ਵਿਚ ਮਾਹਲਾ॥ ਜੋਗਨ ਖੀਬਾ ਜੋਗਨ ਰੰਗੇ ਜੋਗਨ ਰੁਸਮ
 ਚੜਾਈ ਮੈਂ ਜੋਗਨ ਮੀਵਾ ਮੁੰਡਾ ਮੁੰਡਾ ਏ ਜੋਗਨ ਸਿੰਧੀ ਵਾਈ ਮੈਂ ਮੰ
 ਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨ ਰਹੀ ਮੈਂ ਜੋਗਨ ਜੁਗਤੁਤਾ ਪਾਈ ਮੈਂ॥ ੧॥ ਜੋਗੀ
 ਗਲੀ ਜੋਗਨ ਹੋਈ ਏ ਕਵਿ ਸਟ ਜੇਸ ਮਕਰ ਜਾਣੈ ਜੋਗੀ ਕਹੀ ਮੈਂ ਸੋ
 ਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੋਗਨ ਬਾਹਰਿ ਮੰਡੀ ਮਸਾਟੀ ਜੋਗਨ ਤੜੀ ਲਾਈ
 ਮੈਂ ਜੋਗਨ ਦੇਸ ਦਿਸੀ ਤਰਭੁ ਵਿ ਮੈਂ ਜੋਗਨ ਤੀਰ ਥੁਨਾਈ ਮੈਂ ਅੰਜਨ
 ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨ ਰਹੀ ਮੈਂ ਜੋਗਨ ਜੁਗਤਿ ਤੁਤਾ ਪਾਈ ਮੈਂ॥ ੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ
 ਏਤਾ ਸਹਸਾ ਚੁਕੈ ਪਾਵਤ ਵਰਜ ਰਹਾਈ ਮੈਂ ਨਿਬਰਤ ਰੈਸ ਹਜਿਧੀ
 ਉਪਜੈ ਤਾਪ ਰਹੀ ਪਰਚਾ ਪਾਈ ਮੈਂ ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨ ਰਹੀ ਮੈਂ
 ਜੋਗਨ ਜੁਗਤਿ ਤੁਤਾ ਪਾਈ ਮੈਂ॥ ੩॥ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਵਿ ਮਾਮਰ ਰਹੀ ਮੈਂ ਮੈਂ
 ਸਾਜੋਰਾ ਕਮਾਈ ਮੈਂ ਦਾਜੇ ਬਾਬੇ ਸਿੰਧੀ ਵਾਜੈ ਤਉ ਨਿਰਕੁ ਉਪਦਾ
 ਈ ਮੈਂ ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨ ਰਹੀ ਮੈਂ ਜੋਗਨ ਜੁਗਤੁਤਾ ਪਾਈ ਮੈਂ
 ॥ ੪॥ ਜਬ ਏਹੁ ਸਬਦ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੁਣਾਯਾ ਤੁਬ ਸਿਧਾ ਅਦੇਸ ਕੀਤਾ
 ਏਹ ਕੋਈ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਹੈ ਜਿਸ ਕੇ ਬੈਠੇ ਪਿਪਲ ਹਰਾਯਾ ਹੈ ਤੁਬ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਵਾਹ ਗੁਰੂ ਵਾਹ ਗੁਰੂ ਸਿਧਾਂਤ ਬਜੇ ਜੇ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਖੁਸੀ ਕੀਤੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚਿਬੋਰ ਉਦੇਰ ਹੋ॥ ੨੩॥ ਬੋਲੇ ਭਾਈ ਜੀ
 ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੨੪ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਲੰਮੇ
 ਉਤਾਰੀ ਲੀਤੀ ਧਰਤੀ ਦਾ ਕੇ ਬੰਗਾਲੇ ਦੀ ਗਏ ਓਥੇ ਇਕ ਦਇ ਦਿ
 ਨਕੁੜਨ ਪਹੁਚਿਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਾਂ ਪੈਨ ਅਹਾਰੀ ਹੋਇ ਰਹੇ
 ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਭੁਖਾਂ ਮਰਦਾਹਾਂ ਤੁਤਾ ਪੈਨ ਅ
 ਹਾਰੀ ਹੈ ਤੁਮੇਰਾ ਕੋਈ ਇਲਾਜ ਕਰ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਏ
 ਹਮਰਦਾਹੀ ਅਤੇ ਅਸਾਂ ਏਸ ਨਾਲ ਕੀ ਮਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿ

ਆ ਕੋ ਮਰਦਾਨ ਕਾ ਖਬਰ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਾ ਆਜੀ ਮੈ ਤਾਂ ਭੁਖਾ
ਹਾਂ ਮੈ ਨੂ ਭੁਖ ਖਾਇ ਗਈ ਹੈ ਕਲੇ ਜੇ ਨੂੰ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਮ
ਰਦਾਨਾ ਏਹ ਜੋ ਖਖੜੀ ਮਾਂਹੈ ਨੀ ਜਿਤ ਨੀ ਮਾਂ ਖਾਂ ਸਕੇ ਤਿਤ ਨੀ ਮਾਂ
ਖਾਹ ਮਰਦਾਨੇ ਕਾ ਆਜੀ ਤੂੰ ਮੈ ਨੂ ਅਕ ਖਵਾਇ ਦਾ ਹੈ ਤੂੰ ਮੈ ਨੂ ਮਸ
ਕਰੀ ਮਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਮਰਦਾਨਾ ਮੈ ਤੂੰ
ਮਸ ਕਰੀ ਮਾਂ ਨਹੀ ਕਰਦਾ ਤੂੰ ਜਿਤ ਨੀ ਮਾਂ ਖਾਇ ਸਕੇ ਤਿਤ ਨੀ ਮਾਂ
ਖਾਹਿ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪਲੇ ਨਾਂ ਬੀ ਨੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਤੋ ਤੋ ਤੋ ਲਗਾ ਖਾਵ
ਣ ਜੋ ਜੋ ਖਾਵੈ ਤੋ ਤੋ ਮੀਮੂਤਾ ਦਾ ਦਾ ਆਵੈ ਛੋਰੁ ਸਕੈ ਨਹੀ

ਇਤ ਨੀ ਮਾਂ ਖਾਧੀ ਮਾਂ ਮਤੇ ਬਹੁਤ ਪਦ ਭਰਨਾ ਲਗਾ ਲਾਲਚ ਕਰ
ਨ ਸੁਦਾਨੋ ਲਗੇ ਸੁਆਛਾ ਮੀਮੂਤਾ ਤੋ ਤੋ ਕੇਰੀ ਫੁਰੀ ਬੀਨ ਲੀਤੀ
ਓਸ ਅਗਲੇ ਭਲ ਕਜਾ ਭੁਖ ਲਗੀ ਤਾਂ ਚੁਪਾਤਾ ਲਗਾ ਖਾਵਣ
ਜੋ ਖਾਧੀ ਮਾਂ ਤੋ ਇਕ ਪੜੀ ਨ ਗੁਜਰੀ ਲਗਾ ਹਥ ਪੈਰ ਮਾਰਦ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਜੇ ਮਰਦਾਨੇ ਕਾ ਆਜੀ ਮੈ ਮਰਦਾਨਾ ਤੁਹ ਸਦ
ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਮਰਦਾਨਾ ਮੈ ਤਾਂ ਤੋ ਨੂੰ ਕਾ ਆਜੀ ਜੋ
ਪਲੇ ਨਾਂ ਬੀਨੀ ਤੋ ਕੋ ਬੀਨ ਲੀਤੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਜੇ ਭੁਖਾ ਦਾ ਮਾਂਹੈ ਤਾਂ ਮੈ
ਨੂ ਪੁਛ ਕੇ ਖਾਵੇ ਆਹ ਓਥੇ ਇਕ ਬੂਟਾ ਅਕ ਦਾ ਸੀ ਓਸ ਨਾਲੇ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਪਣੇ ਹਥੀ ਤੋ ਤੋ ਕੇਰ ਖਖੜੀ ਮਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂ ਖਵਾ
ਈਆ ਮਰਦਾਨਾ ਖਾਵਣ ਨਾਲ ਉਠ ਬੈਠਾ ਅਗੇ ਮੈਨ ਕਾ ਵੇਦੇ
ਸਾਵਿਰ ਆਉ ਪਏ ਓਥੇ ਮਰਦਾਨੇ ਕਾ ਆਜੀ ਏਹ ਤਾਂ ਸਹਰ ਹੋਛੁ
ਹੈ ਜੇ ਕਹੇ ਤਾਂ ਇਥੇ ਮੈ ਕੁਝ ਖਾਇ ਆਵੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਮਰਦਾਨਾ

ਨ ਏਹਸਹਰਤੇਰੇਵੜਨਦਾਨਾਹੀ ਤਾਂਮਰਦਨੇਕਯਾਜੀਸਿਥੇ
 ਦਸਦੀਆਵਦੀਹੈ ਉਥੇਕਹਦਾਹੈਜਾਹਨਾਹੀ ਉਜਾੜਵਿਚਲੇ
 ਤੀਫਿਰਦਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ ਜਾਹੁਭਾਈਤੁਜਾਂਦੁ ੨੪
 ਬੇਲੋਭਾਈਜੀਵਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ ੨੫ ਮਰਦਾਨਾ
 ਜਾਇਵਸਦੀਵਿਚਵੜਾ ਅਗੇਚਾਰਰਨਾਅਪਣੀਬੋਲੀਵਿ
 ਚਹਸਦੀਆਂਆਹੀਆਂ ਜਾਂਮਰਦਨੇਨੂਪਿਠੇਨੇਤਾਂਲਗੀਆਮ
 ਪਸਵਿਚਵੀਡੀਆਪਾਵਨ ਓਹਆਖੇਮੈਲੈਨੀਹ ਓਹਆਖੇਮੈ
 ਲੈਨੀਹ ਹਿਕਰੀਨਜੋਪਈਮਰਦਨੇਦੇਗਲਧਾਰਾਪਾਇਗਈ
 ਮਰਦਨੇਨੂਛਤ੍ਰਾਕਰਬਹਾਲਾ ਜਾਇਕਪਹਰਗੁਜਰਾਤਾਂਬਾ
 ਲੇਕਯਾ ਗੁਰੂਜੀਮਰਦਾਨਾਕਦੇਕਦਾਗਯਾਹੈ ਕਯਾਹੋਆਤਗੁ
 ਰੂਨਾਨਕਜੀਹੋਮੇ ਹਸਕਰਆਖੁਜੋਸਚਲਭਾਈਬਾਲ ਮਰਦ
 ਨਨੂਲਾਵੀਏ ਬਾਲੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਮਰਦਨਾਕਿਥੇਹੈ ਤਾਂਗੁ
 ਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਭਾਈਬਾਲ ਮਰਦਨਾਛਤ੍ਰਾਹੋਆਖੈਰਾਹੈ
 ਬਾਲੇਕਯਾਜੀਕਯੋਨਹੋਦੇ ਜੇਤੁਸੀਮਨੇਕਰੋਅਤੇਓਹਮਨੇਨ
 ਹੀ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਭਾਈਬਾਲਾਚਲ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨ
 ਕਜੀਅਤੇਬਾਲਾਵੇਦੇਚਲੇਮਰਦਨੇਨਲੈਣਵਾਸਤੇ ਅਗੇ
 ਜਾਇਕਰਦੇਖੇਤਾਂਕਯਾਦੇਖੇ ਜੋਮਰਦਨਾਛਤ੍ਰਾਹੋਆਖੈਰਾਹੈ
 ਓਹਪਾਣੀਨੁਗਈਹੈ ਮਰਦਾਨਾਦੇਖਕਰਲਗਾਮਆਕਣਾ
 ਤਬਓਹਪੰਜਲੈਕਰਮਾਈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਅਸ
 ਰੂਆਦਮੀਦੇਹੁਆਯਾਸੀ ਤਬਓਸਤੀਮਤਕਯਾਏਥੇਕੋਈ
 ਨਹੀਆਯਾ ਤੁਸੀਦੇਖਲਹਾਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਲੋਕਕੋ
 ਲਾਗਾਕਲਰਦੀਆਂਵਛਜਾਰੀਆਂਤੁਠੇਮੁਸਕਮਗੇਨਅਮ
 ਲਾਂਬਾਏਨਾਨਕਾਕੀਕਰਖਸਮਮੀਲੇਨਾ॥ ੧॥ ਤਬਓਸ
 ਕਾਮੇਰਨਾਲਪੰਜਲਗਗਯਾ ਉਤਰੇਨਾਹੀਕੜਕਾਮਦ

ਕਾਲੀਫਿਰੇ ਤਾਂ ਨੂਰਸਾਹਿਬ ਰਹੇਈ ਜੋਇ ਕੜੀ ਸਿਤੁਆਈ
 ਹੈ ਸਿਰਉਤੋਂ ਪਾਛਾ ਉਤਰਦਾ ਨਾਹੀ ਹੁਕਮ ਕੀ ਤਨੂਰਸਾਹ ਜੋਕੇ
 ਈਸਾਣੇ ਮੰਤ੍ਰੀਹੋ ਸਭੁ ਨਨੇਲਾ ਵਹੁਆ ਪੋਆਪਣੀ ਬਿਦਿਆਨੇ
 ਆਏ ਕੋਈ ਦਰਖਤ ਉਪਰ ਚੜ੍ਹਾਈ ਕੋਈ ਮਿਰਗ ਛਾਲਾ ਉਪਰ
 ਚੜ੍ਹਾਈ ਕੋਈ ਚਾਦਰ ਉਪਰ ਚੜ੍ਹਾਈ ਕੋਈ ਬਾਪ ਨਾਲ ਲਿ
 ਆਈ ਕੋਈ ਫੋਲ ਬਜਾਇ ਦੀਆਈ ਤਬ ਆਇ ਕਰਲਗੀ ਮੰ
 ਕਾਂਮਣ ਪਾਵਟ ਸਭੁ ਤੀਮਤੁਆਈ ਮਾਂ ਕਾ ਵਰੁ ਦੇਸਦੀਆ ਬਝੇ
 ਨੀਧ ਗੋਬਿੰਦ ਲਗੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਸੱਚੇ ਮਾਂ ਪੋਆਪਣੀ ਮੰਤ੍ਰ
 ਲੋਗੋ ਪੜਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨ ਕਜੀ ਬੈਰੇ ਬੇ ਮਰਦ ਨੇ ਵਲ ਦੇਖਾ ਤੁੰ

ਮਰਦ ਨਾਲ ਗਾਮਾਂ ਕਣੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨ ਕਜੀ ਹੰਸੇ ਆਖੀ ਸੁਦ
 ਹੁਗੁਰੂ ਕਰਕੇ ਮਥਾਟੇ ਕਰ ਬਾਬ ਲੋਕ ਰਸਮਾਉ ਤਾਂ ਮਰਦ ਨੇ ਮਥਾ
 ਟੇਕ ਜਾਂ ਗਲ ਹੁਧਾ ਗਾਵਟ ਪਾ ਰਬਾਬ ਲੋਕ ਰਸਮਾਯਾ ਤਾਂ ਗੁ
 ਰੂ ਨਨ ਕਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦ ਆ ਰਬਾਬ ਬਜਾਇ ਤਾਂ ਮਰਦ ਨੇ ਰ
 ਬਾਬ ਬਜਾਯਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨ ਕਜੀ ਸਬਦ ਉਠਾਯਾ ਰਾਗ ਵਰੁ ਪੰ
 ਸੁਰਿਚ ਮਹਲਾ ੧ ਗੁਰੂ ਵੀਤੀ ਸੁਹਾਵਿਆ ਨਿਰਗੁਣ ਕੁਕੇਕ
 ਨਿਰਗੁਣ ਗਾਵਟ ਵੀਤੀ ਬੀਰਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦ ਗਾਵਟ ਜਾਇ ॥ ਮੇਰਾ ਕੰ

ਤਰੀਸਾ ਕੁਰੀਧਨ ਅਵਰਾ ਰਾਵੇ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਣੀ ਕਾਮ
 ਏਤਾ ਥੀ ਮੈ ਜੇ ਮਨ ਪਾਗਾ ਹੋਇ ॥ ਮਾਣਕ ਮੁਲਿ ਨ ਪਾਈ ਮੈ ਲੀਚੈ
 ਚਿਤ ਪਰੇਇ ॥ ੨ ॥ ਰਾਹੁ ਦੇਸਾਈ ਨ ਜੁਲਾਮਾ ਖਾਅੰ ਸੜਾਮਾ ਸੁ ਤੈਸਹ
 ਨਲ ਅਕੁ ਮਣਾ ਕਿਉ ਥੀ ਵੈ ਪਰਵਾਸ ॥ ੩ ॥ ਨਨਕ ਏਕੋ ਬਾਹਗਾ
 ਵਜਾਨੀ ਕੋਇ ਤਉ ਸਹਲ ਗੀਜੇ ਰਹੈ ਗ੍ਰੀਸਹੁ ਰਾਵੈ ਕੋਇ ॥ ੪ ॥ ਤਾਂ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਮੰਤ੍ਰ ਜੰਤ੍ਰ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਪੈਨਾਂ ਹੀ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੇ ਤਬ ਸਭੁ ਜਲਿਤ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਨੂਰ ਸਾਹ ਸਭੁ ਨਾ
 ਦੀ ਸਿਰ ਵਾਰ ਥੀ ਖਾਸੀ ਮਛਲਾ ਅਸੀਖ ਮਸਤੂਬਰ ਕਾਗਦ ਕੇ
 ਕਰ ਕੇ ਮਾਈ ਮਾਇ ਕਰਨ ਗੀ ਮੰਤ੍ਰ ਜੰਤ੍ਰ ਕਰਣ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਸਬਦ ਬੋਲਾ ਰਾਗ ਸੁਗੀ ਵੇਚ ਮਹਲਾ ੧ ਮੰਦਰ ਚੜੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਵਣ ਰੂਪ ਸੜੇ ਕਿਉ ਸਹੁ ਰਾਵਣ ਜਾਇ ਇਕ ਦੁਇਕ ਚੜੀ ਦੀਆਂ ਕ
 ਉਣ ਜਾਣੇ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਜੀ ਜਿਨੀ ਸਖੀ ਸਹੁ ਰਾਵਿਆਂ ਸੇ ਅੰਬੀ
 ਛਾਵ ਜੀਆ ਸੁਜੀਉ ਸੇ ਗੁਣ ਮੰਤ੍ਰ ਨਾਮਾ ਵਨੀ ਹਉ ਕੈ ਜੀ ਇਦੇ ਸ
 ਧਰੇਉ ਕਿਆਂ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਵਿਥਰਾਂ ਕਿਅ ਪਿਨਾਂ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਜੀਉ
 ਇਕ ਤੁਟੇ ਲਿਨ ਮੰਤ੍ਰ ਜੰਤ੍ਰ ਹਉ ਸਦ ਕੁਰ ਬਾਣੇ ਜਾਉ ਜੀਉ ਸੁਖਿਨ
 ਰੁਪਾਰੀ ਗਲਾ ਮੇਤੀ ਤੈ ਮਾਣਕ ਜੀਉ ਜੋ ਦੇਸਤੀ ਸਹ ਦਿਤੀਆਂ ਮੈਤੀ
 ਨਸਿ ਓਲਾਇਆ ਚਿਤ ਜੀਉ ਮੰਦਰ ਮਿਟੀ ਸੰਦੜ ਪਥਰ ਕੀ ਤੇਰਾ
 ਸਜੀਉ ਹਉ ਇਤ ਕੁਲਾਵੈ ਕੁਲੀਆਂ ਤਿਸ ਕੀਤ ਨ ਬੈਠੀ ਪਾਸ ਜੀਉ
 ਅੰਬਰ ਕੁੰਜ ਕੁਰਲੀਆਂ ਬਗ ਬਹਿਠੇ ਮਾਇ ਜੀਉ ਸਾਧਨ ਚ
 ਲੀ ਸਾਹੁ ਰੈ ਕਿਆ ਮੁਹ ਦੇਸੀ ਜਾਇ ਜੀਉ ਸੁਤੀ ਸੁਤੀ ਝਾਲ ਬੀ
 ਅਭੂਲੀ ਵਟੜੀਆਂ ਸਜੀਉ ਤਉ ਸਹ ਨਾਲੇ ਹੁਮਤੀਆ ਦੁਖਾਂ ਕੁ
 ਧਰੀਆਂ ਸਜੀਉ ਤੁਧ ਗੁਣ ਮੈਸਰੁ ਅਵਗੁਣਾ ਇਕ ਨਾਨਕ ਕੀਆ
 ਰਦਾ ਸਜੀਉ ਸਭੁ ਰਾਤੀ ਸੋਹਾਗਾ ਲੀ ਮੈਦੋਹਾ ਗਣ ਕਾਈ ਰਾਤ ਜੀ
 ਉ ॥ ਤਾਂ ਨੂਰ ਸਾਹ ਗ੍ਰੀ ਮੰਤ੍ਰ ਕਰ ਬਕੀ ਕਛੁ ਹੋਵੈ ਨਾਂਹੀ ਤਾਹੁ ਕਮ ਕੀਤੇ

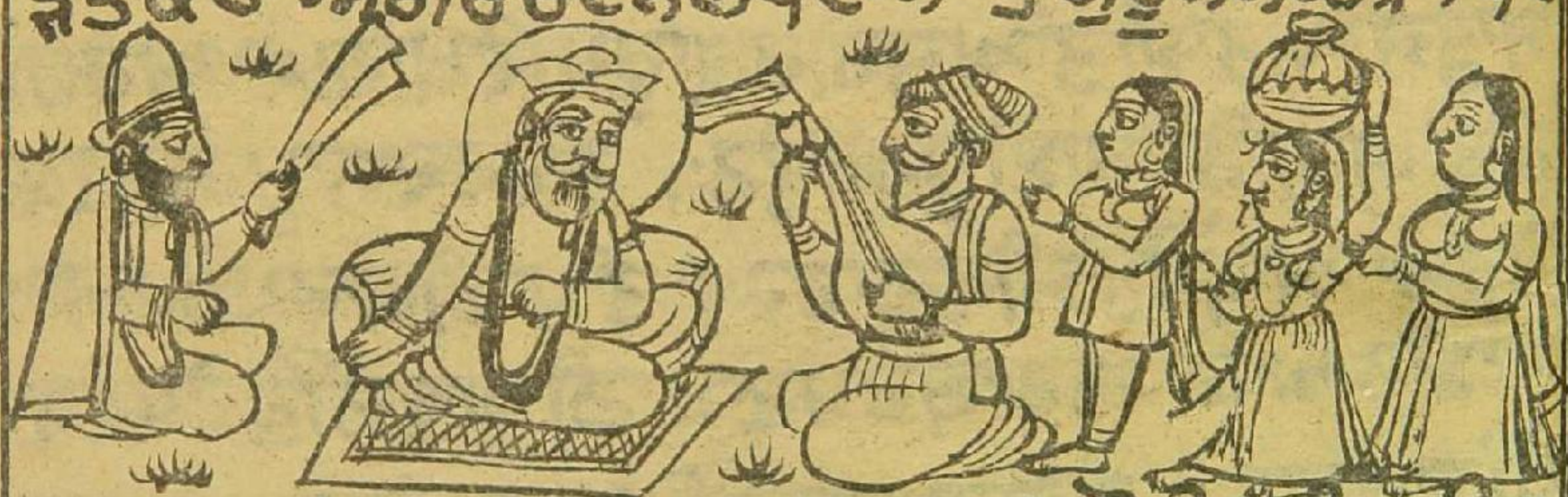
ਤੇ ਸੁਮੈ ਗੁਨ ਗਾਰਹਾਂ ਮੁਹਤਲੇ ਕਰ ਰਹੀ ਦੋਲ ਵਜਾਵਣ ਵਾਲੀਆਂ
 ਰੀਖ ਜੀਆਂ ਨਚਣੇ ਵਾਲੀਆਂ ਭੀਲ ਗੀਆਂ ਨਚਣ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾ
 ਨਕ ਜੀਆਂ ਮਰਦਾਨਾਂ ਰਬਾ ਬਬ ਜਾਇ ਤਾਂ ਮਰਦਨੇ ਰਬ
 ਰਬਾ ਬਬ ਜਾਯਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਬਦ ਬੋਲਾ ਰਾਗ ਮਾ
 ਸਾਵਿਰ ਮਹਲਾ ੧ ਤਾਲ ਮਦੀ ਰੇਖਾ ਟਕੇ ਪਾਟ ਦੇਲ ਤੁਨੀਆਂ
 ਵਜੇ ਵਾਟਿ ਨਾਰਦ ਨਾਚੈ ਕਲ ਕੇ ਕੁਇ ਜਤੀ ਸਤੀ ਕਿਹਰਾ ਖੈ ਪਾਉ
 ॥੧॥ ਨਨਕ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ਅੰਧੀ ਦੁਨੀਆਂ ਸਾਹਿਜ਼ਾਣਾ ੧
 ਰਹਾਉ ॥ ਦਰਸਨ ਦੇਖੇ ਦਇਆ ਨਹੀ ਲਏ ਦਿਤੇ ਬਿਨ ਰਹੇ ਨਕ
 ਇਹਾ ਗੁਜਾਨਿ ਮਉ ਕਰੇ ਹਥ ਹੋਇ ਕਹੈ ਖੁਦਾਇ ਨਾਮੈ ਕੋਇ ॥੨॥
 ਗੁਰ ਪਾਸ ਹੁਟਿ ਰਚੇ ਲਾਖਾਇ ਤਾਂ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਇ ਜੇ
 ਸਉ ਵਰਿਆ ਪੈ ਨ ਲਖਾਣੁ ਖਸਮ ਪਛਾਣੈ ਸੇਵਿਨ ਪਰਵਾਣੁ ੩
 ਮਾਣੁ ਸਮੁਰਤਿ ਨਨਕ ਨਾਉ ਕਰੀ ਕੁਕਰ ਦਰ ਪਰਵਾਣੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰ
 ਸਾਦਿ ਜਾਣੈ ਮਿਹਮਾਣੁ ਤਾ ਕਿਛੁ ਪਾਵੈ ਦਰਗਾਹ ਮਾਣੁ ॥੪॥ ਤਾਂ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਲੋਕਾ ਦਿਤਾ ਗਲੀਆਂ ਸੀਚੀ ਗੀਆਂ ਅਚਰੀ ਬੁਰੀਆਂ
 ਰੀਸਾ ਕਰਹਿ ਤਿਨ ਦੀਆਂ ਜੇ ਸੇਵਨਿ ਵਰਖ ਜੀਆਂ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਦੁ
 ਨਿਤਾਣੀਆਂ ਰਹਨਿ ਨਿਮਾਨ ਜੀਆਂ ਨਾਲ ਖਸਮੇ ਰਤੀਆਂ
 ਮਾਣੁ ਹਸਦ ਰਲੀਆਂ ਨਨਕ ਜਨਮ ਸਕਾਰ ਬਾ ਜੇਤਿਨ ਕੇਸੀ
 ਗਮਿਲੀਆਂ ੧ ਜਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹ ਸਲੋਕਾ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਨਰਸਾ
 ਹਮਾਈ ਤਾਂ ਅਨੇਕ ਪਰਕਾਰੀਆਂ ਇਆਲੇਆਈ ਮੋਤੀ ਗੀਰੇ
 ਜਵਾਹਰਿ ਸੁਇਨਾਰੁ ਪਾ ਗੁਲੀਆਂ ਕਪੂਰ ਕਪੜੇ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੁ
 ਲੀਆਂ ਵਸਤੂ ਬੀਆਂ ਸਤੁ ਅਗੇਆਟ ਰਖੀਆਂ ਜੋ ਕੁਛੁ ਤਮ
 ਲੇਹੁ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾਂ ਰਬਾ ਬਬ ਜਾਇ ਮਰ
 ਦਨੇ ਰਬਾ ਬਬ ਜਾਯਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਬਦ ਬੋਲਾ ਰਾਗ ਤਿ
 ਲਿਗਾਵਿ ਦਮਹਲਾ ੧ ਇਮਾਨ ਜੀ ਏਮਾਨ ਜਾ ਕਾਇਕ ਰੇਇ ਆਪਨੇ

ਪਰਿਹਰਿਰੰਗੋਕੀਨਮਾਦੇਹ ਸਹੁਨੇਝੇਧਨਕੰਮਲੀਏਬਾਹਰਿ
ਕਿਮਾਚੁਫੇਹ ਭੈਕੀਆਦੇਹਸਲਾਈਆਨੀਲੀਭਾਵਕਾਰਸੀ
ਗਾਰੋ ਤੁਸੇਹਗਾਇਜਾਈਮੇਲਗੀਜਾਸਹੁਪਰੇਪਿਆਰੇ॥੧॥
ਇਆਣੀਬਾਲੀਕਿਮਾਕਰੇਜਾਧਨਕੰਤਨਭਾਵੇਕਰਦਪਲਾ
ਹਕਰੇਬਹੁਤੇਰੇਸਾਧਨਮਹਲਨਪਾਵੇ ਵਿਦਕਰਮਾਕਿਛਪਾਈ
ਮੈਨਾਹੀਜੇਬਹੁਤੇਰਾਧਾਵੇ ਲਬਲੇਭੁਅਹੰਕਾਰਕੀਆਤੀਮਾ
ਇਆਮਾਹਿਸਮਾਣੀਇਨੀਬਾਤੀਸਹੁਪਾਈਮੈਨਾਹੀਕੁਈ
ਕਮਟਇਆਣੀ ੨ ਜਾਇਪੁਛਹੁਸੋਹਗਾਣੀਦਾਹੀਕਿਨੀਬਾਤੀ
ਸਹੁਪਾਈਮੈਜੇਕਿਛੁਕਰੇਸੁਭੁਲਾਕਰਮਾਨੀਮੈਹਿਕਮਤਹੁ
ਕਮਛਕਾਈਮੈਜਾਕੈਪ੍ਰੇਮਪਦਾਰਥਪਾਈਮੈਤੁਇਚਰਣੀਰਿ
ਤੁਲਾਈਮੈਸਹੁਕਹੈਸੁਕੀਜੈਤਨਮਨੇਦੀਜੈਮੈਸਾਪਰਮਲਲ
ਈਮੈਏਦਕਹੈਸੋਹਗਾਣੀਭੁੰਦੇਇਨੀਬਾਤੀਸਹੁਪਾਈਮੈ੩
ਆਪਗਦਾਈਮੈਤੁਸਹੁਪਾਈਮੈਅਵਰਕੈਸੀਚਤੁਰਾਈਸ
ਹੁਨਦਰਕਰਦੇਖੈਸੋਇਨਲੇਖੈਕਮਾਣਿਨਵਨਿਧਪਾਈਆਪ
ਏਕੰਤੀਪਾਮਾਗੀਸਾਸੋਹਗਾਇਨਾਨਕਸਾਸੁਭੁਚਾਈਮੈਸੋਰ
ਗਰਤੀਸਹਜਕੀਕੀਆਤੀਅਹਨਿਜਿਭੁਇਸਮਾਦੀਬੁਦਰ
ਸਾਇਸਰੂਪਬਿਚਖੁਦਕਹੀਮੈਸਾਸਿਆਣੀ॥੪॥ਤਾਗੁਰੂਜੀ
ਦੀਪੈਗੀਆਇਪਈਗਲਵਿਚਪਲਾਪਾਇਖੜੀਹੋਈਆਖਟ
ਲਗੀਅਸਾਡੀਗਤਿਕਮੋਕਰਹੋਵੇਗੀਅਤੇਇਸਦੇਸਿਰੇਪੜਾ
ਕੋਮੋਕਰਉਤਰੈਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਮਾਵਾਹਗੁਰੂਆਖਕੇਇ

ਸਦੇ ਸਿਰੋਂ ਪੜਾਉ ਤਾਰ ਅਤੇ ਤਸਾਹੀ ਗਤ ਹੋਵੈਗੀ ਤੁਸੀਂ ਗੁਰਗੁਰੂ
 ਨਾਮੁ ਤਾਂ ਸੁਰੁ ਆਇ ਪੈਰੀ ਪਈਆਂ ਨਾਂਉ ਧਰੀ ਕਰੋਈਆਂ॥ ੨੫॥
 ਬੋਲੋ ਭਾਈ ਜੀਵਾ ਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੨੬ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਚਿ
 ਬਹੁ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਦੇਖਨ ਜੋ ਉਦਿਆਨ ਵਿਚ ਕਲਜੁਗ ਰੂਪ
 ਧਾਰਕਰ ਆਯਾ ਹੈ ਛਲਨ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੂਰ ਹੁਦੇਖਾ ਅਧੀ ਹੋ
 ਇਗਈ ਲਗੇ ਦਰਖਤ ਉਡਨ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਬਹੁਤ ਭ੍ਰੇਮ ਸੋਯਾ
 ਆਖੋ ਸੁਜੀਤੈ ਉਜਾੜੀ ਪਾਇ ਮਾਰੇ ਗੋਰਖ ਫਣ ਤੇ ਭੀਗਏ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਆਮਰਦਾਨਾ ਕਾਹਲਾ ਹੋਨਾ ਹੀ ਅਜਤਾਂ
 ਈਅਸਾਂ ਏਹੁ ਬਲਾਇ ਦੇਖਿ ਨਿਾਂਹੀ ਜੋ ਇਹੁ ਕਾਮਾ ਆਯਾ ਹੈ ਅ
 ਸਾਰੇ ਜੀਅ ਤਾਂ ਈ ਤਾਂ ਅਜਗਰ ਕਾਰੂ ਪਾਇ ਖਾਲਾ ਅਰਚਣੇ
 ਕੁੰਡਾ ਅਗਨਿ ਹੋਗਈ ਧੁਮਾਉ ਠਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਮੁਹ ਫਕਕਰ
 ਪੋਗਾ ਆਖੋ ਸੁਜੀਵਣਾਰਾ ਤਾਂ ਪਾਣੀ ਕਾਰੂ ਪੋਗਾ ਘ
 ਟਾਂਬੀਨ ਆਯਾ ਲਗਾ ਬਰਸਣ ਪਾਣੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਤੇ ਪਵੇਨਾ
 ਹੀ ਦੁਰਬਰਸੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਆਮਰਦਾਨਾ ਰਬਾਬ
 ਬਜਾਇ ਮੁਹ ਉਘਾੜ ਬੈਠ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਉਹ ਬੈਠ ਲਗਾਰ
 ਬਾਬ ਬਜਾਵਣ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਬਦ ਬੋਲਾ ਰਾਗ ਮ
 ਰੂ ਵਿਚ ਮਹਲਾ ੧ ਤੁਰ ਪੈਧਰਤੀ ਅਕਾਸ ਨਖੜਾ ਸਿਰ ਉਪਰ
 ਅਮਰ ਕਰਾਰ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਬੈਂਸ ਤਰੁ ਰੁਪੇ ਤਰ ਪੈ ਇੰਦਰ
 ਬੀਚਾਰਾ॥ ੧॥ ਇਕ ਨਿਰ ਕੁਉ ਬਾਤ ਸੁਣੀ ਸੋ ਸੁਖੀ ਆਸੋ ਸਦਾ
 ਸੁਹੇਲਾ ਗੁਰਮਿਲ ਗਾਇ ਗੁਨੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੇਹ ਧਾਰ ਅ
 ਰਦੇ ਦਾਰੂ ਰਪੈ ਸਿਧ ਸਾਧਰੁ ਰਮੂਏ ਲਖ ਚਉਗਾ ਸੀ ਹਰੁ ਰਹਾਇ
 ਆਪੀ ਠਿਗ ਠਿਗ ਜੇਨੀ ਜੇਏ॥ ੨॥ ਰਾਜ ਸਤਾਂ ਮਸ ਸਤਕ ਰੁਪੇ
 ਜੇਤੇ ਰੂਪ ਉਪਾਏ ਛਲ ਬਪੁਰੀ ਇਹ ਕਵਲਾ ਰੁਪੇ ਅਤਰੁ ਰ
 ਪੇ ਧਰਮ ਰਾਏ॥ ੩॥ ਸਰਲ ਸਮਗੀ ਰੁਰਹ ਬਿਆਪੀ ਬਿਨੁ ਰੁ

ਰਕਰਨੇ ਹਰ ਕਰਨ ਨ ਕਰੁ ਗਤ ਨ ਕਾਸੀ ਗੀਰੁ ਗਤ ਸੇ ਹਰ ਵਰ ਧਾਰ
 ੪॥ ਜਾਏ ਹਸ ਬਦ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਘਾਟੁ ਬਕਲ ਜੁਗ ਚੋਈ ਅਸਮ
 ਨ ਨ ਲਕੀਤੀ ਅਸਾ ਜਸੇ ਜਸੇ ਨੇਕੇ ਆਵੇ ਤੇ ਤੇ ਪਾਟ ਦਾ ਜਾਇ॥
 ਤਾਂ ਹਥ ਜੋੜ ਖੜਾ ਹੋਯਾ ਆਇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਪੈਰੀ ਪਯਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਤਸੇ ਕਯਾ ਦੇਹ ਗਲਾਂ ਪੁਰੇ ਰਾਜੁਗ ਪੈ ਅਸ ਨੂਭੀ ਛੁਲ ਨ ਲਗਾ ਕਲ
 ਜੁਗ ਕਯਾ ਜੀ ਗਰੀਬਾ ਨਿਵਾਜੁ ਭੁਆ ਪਪਰ ਮੇ ਸਰਹੈ ਮੇਰੀ ਕਾ
 ਕਰ ਰਤੁ ਪੈ ਪਰ ਜੀ ਮੇਰਾ ਭਲਾ ਕੀਚੈ ਤੁਮ ਕਿਛੁ ਲੇਹੁ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਤੇ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਯਾ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਕੀ ਵਸਤੁ ਹੈਂ ਜੀ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਸਭ ਵਸ
 ਤੁਹੈਂ ਜੇ ਆਖੇ ਤਾਂ ਮੋਤੀ ਆਂਦੇ ਮੰਦਰ ਉਸਾਰਾ ਅਤੇ ਰਤਨ ਦੀ
 ਜਤ ਕਰ ਅਗਰ ਚੰਦਨ ਲੇਪ ਦੇ ਮਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਬਦ

ਬੋਲਾ ਰਾਗ ਸਿਰੀ ਰਾਗ ਵਿਰ ਮਹਲਾ ੧ ਮੋਤੀ ਤੁਮੰਦਰ ਉਸ
 ਰਹ ਰਤਨੀ ਤੁਹੈਂ ਜੜਾਉ ਕਸਤੂਰ ਕੰਗੁ ਅਗਰ ਚੰਦਨ ਲੀਪ
 ਆਵੈ ਰਾਉ॥ ਮਤਿ ਦੇਖ ਭੂਲਾ ਦੀ ਸਰੋ ਤੇਰਾ ਚਿਤ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ
 ॥੧॥ ਹਰਿ ਬਿਨ ਜੀਉ ਜਲ ਬਲ ਜਾਉ ਮੈ ਆਪਣਾ ਗੁਰ ਪੁਛ
 ਦੇਖ ਮਾਮ ਵਰਨਾ ਹੀ ਬਾਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਾਫੇਰ ਕਲਜੁਗ ਕਯਾ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਲਾਲ ਦੀ ਪਰਤੀਕਰਾਂ ਏਵੇ ਦੀਆਂ ਮੋਹਣੀਆਂ ਲਾ
 ਵਾਂ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੂਜੀ ਪੌੜੀ ਆਖੀ ਧਰਤੀ ਤੁਹੀ ਰੇ ਲਾਲ ਜੜ
 ਤੀ ਪਲ ਪਲ ਲਜੜਾਉ ਮੋਹਣੀ ਮੁਖ ਮਣੀ ਸੋਹੈ ਕਰੇ ਰੰਗ ਪ
 ਸਾਉ ਮਤ ਦੇਖ ਭੂਲਾ ਦੀ ਸਰੋ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ॥੨॥ ਤਾਂ
 ਕਲਜੁਗ ਕਯਾ ਜੀ ਏਹ ਵਸਤੁ ਨਹੀ ਲੈਵੇ ਤਾਂ ਗੁਪਤ ਪਰਗਟ

ਵੇ॥ ਅਰਹਾਜਰਹੇ॥ ਤਾਂਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀਤੀ ਜੀ ਪੋੜੀਆਖੀ ਸਿ
ਧਰੇਵਾਂ ਸਿਧ ਲਈ ਰਿਧਾ ਆਖਾ ਆਉ ਗਪਤ ਪਰਗਟ ਹੋਇ ਬੈਠਾ
ਲੋਕ ਰਾਖੈ ਭਾਉ ਮਤਿ ਦੇਖ ਭੂਲਾ ਵੀਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ॥
੩॥ ਤਾਂਕਲਜੁਗ ਕਾ ਆਜੀ ਕੁਛ ਲੇਹੁ ਸੁਲਤਾਨ ਹੋਵਹੁ ਰਾਜਕਰ
ਹੁ ਤਾਂਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਚੋਈ ਪੋੜੀਆਖੀ ਸੁਲਤਾਨ ਹੋਵਾ ਮੇਲ
ਲਸਕਰਿ ਤਖਤ ਰਾਖਾ ਪਾਉ ਹੁਕਮ ਹਾਸਲ ਕਰੀ ਬੈਠਾ ਨਾਨਕ ਸ
ਭਵਾਉ ਮਤ ਦੇਖ ਭੂਲਾ ਵੀਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ॥ ੪॥ ਜਾਂਏ
ਹਸ ਬਦਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਤਾਂਕਲਜੁਗ ਪਰਦਖਾਣ ਦੇ ਕੋਪੇ
ਗੀਪਾ ਆਖੋ ਸਜੀ ਮੇਰੀ ਗਤ ਕਯੋ ਕਰਹੇਵੈ ਤਾਂਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਕਾ ਮੇਰਾ ਸਿਖ ਕੋ ਦਾਖੀ ਹੋਵੈਗਾ ਉਸਨੂੰ ਤੋ ਕੁਛ ਨਹੀ ਕਹਣਾ॥
ਤਿਸਦਾ ਸਦਕਾ ਤੇਰੀ ਗਤ ਹੋਵੈਗੀ ਤਾਂਕਲਜੁਗਾ ਈਦੀ ਮਤੇ ਜੁ
ਨਹ ਬਲੈ ਕਰ ਕਾ ਜੋ ਉਸਤੇ ਰਹਤ ਹੋਵੇਗਾ ਉਸਨੂੰ ਮੈ ਕੁਛ ਨ
ਹੀ ਕਹ ਸਕਦਾ ਦੁਜੇ ਨੁਛ ਡੁਰਾਨਹੀ ਤਾਂਕਲਜੁਗ ਪੋਰੀਪਾ ਗੁ

ਰੂਜੀ ਵਿਦਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਬਾਲ ਓਥੋ
ਉਦੇਰਹੇ॥ ੨੬॥ ਬੋਲੈ ਭਾਈ ਜੀ ਦਾ ਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ

੨੭ ॥ ਤਾਂਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਓਥੋ ਚਲੇ ਚਲੇ ਅਗੇ ਗਏ ਤਾਂਕੀ ਜੀ
ਨਗਰ ਆਨਿ ਕਲੇ ਓਥੇ ਕੀਤੀਆ ਬਹੁਤ ਬੀਆ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਕ
ਲੀ ਸਮਾਹਨ ਜਰ ਆਵੈ ਦਰਖਤ ਉਪਰ ਸਭ ਕੀਤੀਆ ਹੀ ਨਦਰ
ਆਵਨ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਦੇਖ ਕਰਕੇ ਮਾਂ ਨਹੇਆ ਆਖੋ ਸਜੀ ਏਥਹੁ
ਚਲੀਏ ਏਤ੍ਰਾ ਹਉਲ ਅਸਕਦੇ ਨਹੀ ਡਿਠਾ ਏਸਕਾ ਲਤੇ ਲੈ ਚਲ

ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕੀਆਮਰਦਾਨਾਇਨਦੀਪਤਸਾਹੀਏ ਕੁਵੇਕੋਈ
 ਸੋਜੀਗਲਾਵਿਚਜਾਉ ਜੋਜਨਾਵਰਾਦੀਜਤੁਹੈ ਜੋਪੰਖੇਰੁਵੀਜਾ
 ਤੁਏਤਿਸਨੇਚੰਬੜਕੇਖਾਇਜਨਪਰਤੇਰੇਨੇੜੇਕਾਈਨਾਹੀਆਵ
 ਈਤਾਂਮਰਦਾਨੇਅਰਜਕੀਤੀਆਖੋਸਜੀਕੋਈਅੰਥੇਅਗੋਭੀ
 ਆਗਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕੀਆਮਰਦਾਨਾਇਕਾਦਿਨਇਕਰਾਜਾ
 ਚੜ੍ਹਾਆਵਤਾਥਾ ਬਾਵਨਖੁਹਣੀਲੈਕਰ ਇਸਧਰਤੀਆਇ
 ਨਿਕਲਾ ਤਾਂਕੀਜੀਜਾਇਮਿਲੀ ਆਖੋਸਰਜਾਏਤਰਾਹਿ
 ਚਲਨਾਹੀ ਚਲਦਾਹੈਤਾਂਮੇਰੀਰਜਾਇਦਿਚਚਲਤੁਬਰਜੇਪੁ
 ਛਾਤੇਗੀਰਜਾਇਕਾਹੈ ਤਾਂਕੀਜੀਕੀਆਹੋਰਾਜਾਮੇਰੀਰਜਾ
 ਇਉਹੈ ਜੋਰੇਈਮੇਰੀਖਾਹਜਾਹ ਤਾਂਰਜੇਕੀਆਮੈਬਾਵਨਖੁ
 ਹਣੀਕਾਰਾਜਾਮੈਤੇਰੇਪਰੋਟੀਕੋਕਰਖਾਵੇ ਤਾਂਕੀਜੀਕੀਆ
 ਨਾਹੀਤਾਂਜੁਧਕਰਕੇਜਾਹ ਤਾਂਰਜੇਕੀਆਕੁਲਾਹੋਵੈਜੀਤਾਂਰ
 ਜਲਗਾਜੁਧਕਰਣਾਨੋਖੁਹਣੀਸਾਥਲੈਕਰਕੀਜੀਨਲਲ
 ਗਾਜੁਧਕਰਣ ਤਾਂਸਰਦਾਰਕੀਜੀਹੁਕਮਕੀਤਾ ਜਾਇਕਰਬਿਖ
 ਲੈਆਵੇ ਤਾਂਕੀਜੀਆਂਗਈਆਂਪਤਲਤੇਬਿਖਲੈਆਈਆਂ
 ਜਿਸਕੋਲਾਇਨਸੇਮਰਜਾਇ ਮਰਦਾਨਾਬਾਵਨਖੁਹਣੀਲਲ
 ਕਰਸਕੋਮੈਥਾ ਪਰਮੇਸਰਕੀਆਗਿਆਨਲਾਇਕਰਾਜਾਹੀਰਹ
 ਗਾ ਤਾਂਓਸਕੀਆਜੀਮੇਰੀਰੋਈਮੰਨ ਤਾਂਰਾਜਾਹਥੁਜੇੜਕਰਖ
 ਜਾਹਾ ਆਖੋਸਕੁਲਾਹੋਵੈਜੀ ਤਉਸਕੀਜੀਹੁਕਮਕੀਤਾ
 ਕੀਜੀਆਂਨੁਜਾਹਾਮੀਮ੍ਰਿਤਲਿਆਵਹੁ ਸਤਵੇਪਾਤਲਵਿਖੇਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤਹੈ ਤਾਂਕੀਜੀਆਂਗਈਆਂਜਾਂਕਰਮੀਮ੍ਰਿਤਕੇਮੁਖਕੁਰਲਿ
 ਆਈਆਂ ਜਿਸਕੋਉਹਲਾਵਨਸੇਈਉਠਖਜਾਹੋਵੇ ਤਾਂਬਾਵਨ
 ਖੁਹਣੀਲਲਕਰਉਠਖਜਾਹੋਵੇ ਪਰਮੇਸਰਕੀਆਗਿਆਨਲਾ
 ਤਾਂਰਾਜਾਉਠਕਰਖਾਵਣਗਾਬਾਵਨਖੁਹਣੀਸਾਥਜਾਂਰੋਈ

ਅੰਮਿਲੀਅੰਤਾਂ ਠੰਢੀਆਂ ਜਾਪੋੜ੍ਹਾਂ ਨੂਪਾਸ ਮਿਲਾਤਾਂ ਹੁੰਨ
 ਹੋਆ ਦਾਣਾ ਮਿਲਾ ਜਾਏ ਰਿਖਾ ਹੋਆ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਪੁਰਖਾ ਮੈਂ ਸੀਰੋਈ
 ਠੰਢੀ ਕੋਮਿਲੀ ਅਤੇ ਪਾਸਾ ਹੁੰਨਾ ਦਾਣਾ ਰਿਖਾ ਤਾਂ ਕੀਤੀ ਕਹਿ
 ਆਹੋ ਰਾਜਾ ਮਗੇ ਜੋਏ ਕਰ ਜਾ ਆਯਾ ਥਾ ਤਿਸ ਕੋ ਮੈਂ ਰੋਈ ਕੀਤੀ ਥੀ
 ਆਤਿ ਸਤੇ ਜੋਰ ਆਥਾ ਜੋ ਮੈਂ ਤੇ ਰੇਲ ਸਕਰ ਕੋ ਪਰੇਸਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਉ
 ਸਦੇ ਪੋੜ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਸ ਦਾਣਾ ਰਾਯਾ ਥਾ ਸੇ ਤੇ ਰੇ ਪੋੜ੍ਹਾਂ ਕੋ ਪਾਯਾ
 ਹੈ ਜਾਂ ਰਾਜਾ ਜਾਇਕਰ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਅਬਿਰਹੀ ਭੁਰੇ ਪਏ ਹਨ ਤਬ ਰਾਜੇ
 ਕਾ ਰੁਮ ਦਰਹੋ ਗਯਾ ਆਖਿਓ ਸਾਮੈ ਸੇ ਰਾਜੇ ਵਰਤੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਰਾਜਾ
 ਫਿਰ ਆਯੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਲੋਕ ਕਯਾ ਸੀ ਗੰਢਾ ਜਾ ਚਰਗਾਂ

ਕੂਹਿ ਆਇ ਨਖ ਵਾਲੇ ਪਾਹ ਘਾਹੁ ਖਾਨ ਤਿਨਾ ਮਾਸ ਖਵਾਲੇ ਉ
 ਹਚਲਾਏ ਰਾਹੁ ਨਵੀਂ ਵਿਚ ਟਿਬੇ ਦੇਖਾਲੇ ਬਲੀ ਕਰੇ ਅਸਗਾਹੁ
 ਕੀਤੀ ਥਾਪ ਦੇਇ ਪਾਤਸਾਹੀ ਲਸਕਰ ਕਰੇ ਸੁਆਹਾ ਨਾਨਕ
 ਜਿਉਂ ਜਿਉਂ ਸਚੇ ਤੁਵੈ ਤਿਉਂ ਤਿਉਂ ਦੇਹ ਗਿਰਾਹਾ ॥੧॥ ਤਾਂ ਮਰਦ
 ਨਾਪੈ ਗੀ ਪਾ ਓਥੋਂ ਉਦੇਰੇ ਜਾਇ ਵਿਕਤ ਗਾਂਊ ਵਿਚ ਬੈਠੇ
 ਤਾਂ ਕੋਈ ਬੈਠ ਨਾਂ ਦੇਇ ਸੁਲਗੀ ਮਸਕਰੀ ਅੰਕਰਨ ਤਾਂ ਗੁ
 ਰੂਜੀ ਸਲੋਕ ਕਯਾ ਚਪਕਰਾਂ ਤਾਂ ਆਖੀ ਮੈਂ ਉਤਪਾਟ ਨਹੀਂ ਮ
 ਜਾਂ ਬੈਠਾਂ ਤਾਂ ਆਖੀ ਮੈਂ ਬਜ ਬਜ ਕਰੇ ਬਹੁਤਾ ਜਾਂ ਬੈਠਾਂ ਤਾਂ ਆਖੀ
 ਮੈਂ ਬੈਠਾਂ ਸਭ ਰਾਖ ਤੁ ਕਾਣੀ ਗਲ ਨਦੇਹ ਹੀ ਸਿਤੁ ਬਹੁ ਕਟੇ ਬੁਝੇ
 ॥੧॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਥੋਂ ਰਹੇ ਨਾਂਹੀ ਵਿਕਾਸੀ ਭੀਨ ਬੈਠੇ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਕਯਾ ਮਰਦਾਂ ਨਾਂ ਚਲੇ ਏਥੇ ਹਟਾਂ ਨਾਂਹੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਂ ਨੇ ਕਯਾ

ਇਨਾਂ ਦੇ ਬਾਬਕ ਆਹੋਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਆਮਰਦਾਂ ਆਂ ਵੇਹੁ ਸਾ
 ਹਰਦਸਾ ਰਹੇਗਾ ਓਥੇ ਉਠਕੇ ਅਗਲੇ ਸਹਰਗਾਏ ਚਿਨਾਂ ਲੋਕ
 ਬਹੁਤ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਓਥੇ ਰਾਤ ਰਹੇ ਭੁਲ ਕੇ ਉਠ ਚਲੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿ
 ਆ ਵੇਹੁ ਸਹਰ ਉਜਾੜ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਮਰਦ ਨੇ ਕਾ ਅਜੀਤੋਂ ਰੋਦਰ
 ਭਲਾ ਨਾਂ ਉਠਿਓਂ ਨਿਥੇ ਬੈਠਣਾਂ ਨਾ ਮਿਲਾ ਜਾ ਸੋ ਸਹਰਦ ਸਾਯਾ
 ਨਿਥੇ ਸੇਵਾ ਬੰਦਗੀ ਹੋਈ ਸੋ ਸਹਰ ਉਜਾੜਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ
 ਮਰਦ ਆ ਓਸ ਸਹਰ ਕਾ ਆਦਮੀ ਅਵਰ ਸਹਰ ਜਾਵੈ ਤਾ ਉਹ
 ਭੀ ਦਿਗੜਨ ਗੇ ਅਤੇ ਇਸ ਸਹਰ ਕਾ ਆਦਮੀ ਅਵਰ ਸਹਰ ਜਾਵੈ
 ਗਾ ਤਾਂ ਚਿਨਾਂ ਜੀ ਆਂ ਨੂ ਭੁਗਤ ਸੇਵਾ ਦਿੜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸੁਮਤ ਦੇਵੇ
 ਗਾ ਤਾਂ ਮਰਦ ਨੇ ਕਾ ਅਜੀ ਤਉ ਭੁਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤ ਕਰਹ ਤੁੰ ਚੁਰ
 ਨਨ ਕਜੀ ਸਬਦ ਬੋਲਾ ਗਾਗਮਲਾਰ ਵਿਚ ਮਹਲਾ ੧ ਖੰਡ
 ਪੀਟਾ ਹਸਣਾ ਸਭਿ ਲਾਇ ਸਰਗ ਆਹੈ ਮਰਣਾ ਖਸਮ ਦਿਸਾ
 ਖੁਆਰੀ ਕੀਨੀ ਪ੍ਰਿਗ ਜੀ ਵਣਾ ਹੀਰ ਹਣਾ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਾਣੀ ਏ ਕੋਨਾ
 ਮਾਧੀ ਆਵਹੁ ਅਪਨੀ ਪਾਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰ ਜਾਵਹੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੋ
 ਤੁਸੇ ਵਹਿ ਤੁਧ ਕਿ ਆ ਦੇਵਹਿ ਮਾਗਹਿ ਲੇਵਹਿ ਰਹਹਿ ਨਹੀ॥ ਤੁ
 ਦਾਤ ਜੀ ਆਂ ਸਭੁ ਨਾਕਾ ਜੀ ਆਂ ਅੰਦਰ ਜੀ ਉਤੁਹੀ॥ ੨॥ ਗੁਰ
 ਮੁਖਾਧਿ ਆਵਹਿ ਸੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਵਹਿ ਸੇਈ ਸੁਚੇ ਹੋਹੀ ਅਹਿ ਨਿ
 ਸਰ ਮਜਪਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮੈਲੇ ਹਫੇ ਹੋਹੀ॥ ੩॥ ਜੇਹੀ ਗੁਤਿ ਕਾਇਮ
 ਸੁਖ ਤੇਹਾ ਤੇਹੇ ਜੇਹੀ ਦੇਹੀ ਨਨ ਕਰੁ ਤਿਸੁ ਹਾਵੀ ਸਾਈ ਵਿਣ ਨਾਵੈ
 ਗੁਤਿ ਕੇਹੀ॥ ੨੧॥ ॥ ਬੋਲੇ ਭਾਈ ਜੀਵਾ ਹਗਰੁ ਸਾਖੀ ਹੋਰ
 ਚਲੀ॥ ੨੨॥ ॥ ਗੁਰੂ ਨਨ ਕਜੀ ਆਸਾ ਦੇ ਸਕੋ ਚਲੇ ਜਥੇ ਥੇ
 ਥੇ ਕਜੀ ਗਲ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਹੁਕਮ ਪਾਇ ਕਰਸੇ
 ਖਫਰੀ ਦਜੀ ਆਇ ਨਿਕਲਾ ਓਸੀ ਜੀ ਗਲ ਮੇਲੇ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਅਤੇ ਸੇ ਖਫਰੀ ਦਜੀ ਆਪਸ ਮੇਲੇ ਤਾਂ ਸੇ ਖਫਰੀ ਦਕ ਹੋਆ

ਅਲਹ ਅਲਹ ਸਾਰੇ ਦਰਦੇਸ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਆਉ ਮੇਖ ਫਰੀ
 ਦ ਜੁਹ ਦੀ ਅਸਾ ਭੀ ਭੀ ਅਲਹ ਅਲਹ ਹੈ ਤਬ ਦਸਤ ਪੰਜਾ ਲੈ ਕਰ
 ਬੈਠ ਗਏ ਤਾਂ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਰੂਪ ਦੇਖ ਕਰ ਬੈਲਾ ॥ ੧ ॥
 ਸੁਕੀਤੀ ਆਸੁ ਤਾਂ ਸੇਖ ਫਰੀ ਸਲੋਕ ਕਾ ਅਕੈਤ ਲੋੜ ਮੁਕਦ
 ਮੀ ਅਕੈਤਾਂ ਅਲਹੁ ਲੋੜੀ ॥ ਦੁਹ ਬੇੜੀ ਨ ਲੱਤ ਧਰ ਮਤ ਵੇਦ ਹਵ
 ਖਰਬੇ ਜਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਬਾ ਬਾਦਿਤਾ ॥ ਦੁਹ ਬੇੜੀ ਲਤ ਧਰ ਦੁਹ
 ਮਹਾਦ ਖਰਪਾਇ ॥ ਕਾਈ ਰੂਬੇ ਕਾ ਤਰੇ ਕਾ ਬੀਨੇ ਲਗ ਜਾਇ ਨਾਪ
 ਟੀ ਲਬੇੜੀ ਆਨ ਰੂਬੇ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਵਖਰ ਸਚ ਧਨ ਸਹਜੇ
 ਰਯਾ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਤਾਂ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਸਲੋਕ ਕਾ ਫਰੀਦਾ ਚੁ
 ਕੇ ਸਿਉ ਰਤਾਂ ਦੁਨੀ ਕੂੜਾ ਭੁਤਾ ॥ ਨਾਨਕੀ ਅਖੀ ਦੇਖਾ ਉਜੜ
 ਵੇਖੈ ਖੇਤਾ ॥ ੧ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਬਾ ਬਾਦਿਤਾ ਸੇਖ ਜੀ ਧਰ ਹੁ ਪੁਰਾਹੁ
 ਚੇਦਾ ਆਯਾ ਚੁੜੇ ਲੀ ਸਿਉ ਹੇਤੁ ਨਨਕ ਖੇਤਨ ਉਜੜੈ ਜੇਰਾ ਖਾ
 ਹੇਇ ਸੁਚੇਤਾ ॥ ਤਾਂ ਫਰੀਦ ਸਲੋਕ ਕਾ ਫਰੀਦਾ ਤਨ ਰਯਾ
 ਮਨ ਫਟਿ ਮਾ ਤੁਗਤ ਰਹੀ ਨ ਕਾਇ ਉਠੀ ਪਗੀਤ ਬੀਬ ਬੀਉ
 ਕਾਗੀਦਾ ਰੁਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਬਾ ਬਾਦਿਤਾ ਸਜਣ ਸਚ
 ਪਰਖ ਮੁਖ ਹੁ ਅਲਾ ਵਣ ਬੇਬਰਾ ॥ ਮਨ ਮਾਝਾ ਹੁਲਾਸੁ ਧਰੁ
 ਰਨ ਸਿਪਰੀ ॥ ੧ ॥ ਤਾਂ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਸਬਦ ਬੈਲਾ ਰਾਗੁ ਹੀ ਵਿਚ
 ਬੇੜਾ ਬੰਧਨ ਸਕਿਓ ਬੰਧਨ ਕੀ ਬੇਲਾ ॥ ਰੁਰ ਸਰਵ ਰਜ ਬਉਛ
 ਲੈ ਤਬ ਤਰਣ ਦੁਹੇਲਾ ॥ ੧ ॥ ਹਬਨ ਲਾਇ ਕਸੀ ਭੁੜੇ ਲਜਾ ਸੀ
 ਵੇਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕ ਆਪੀ ਨੈਪਤਲੀ ਸਹ ਕੇਰਾ ਬੈਲਾ ਦੁਧਾ
 ਬਣੀ ਨ ਆਵੀ ਫਿਰ ਹੋਇ ਨ ਮੇਲਾ ॥ ੨ ॥ ਕਹੇ ਫਰੀਦ ਸਹੇਲੀ ਚਿਸ
 ਹੁ ਅਲਹੁ ਏਸੀ ਹੀ ਸਚ ਲਜੀ ਰੂਮ ਟੀ ਤਨ ਖਾਕਰ ਲੇਸੀ ॥ ੩ ॥ ਤਾਂ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਬਦ ਬੈਲਾ ਰਾਗੁ ਹੀ ਵਿਚ ਮਹਲਾ ੧ ਜਪਤ ਪ
 ਕਾ ਬੀ ਪੁਬੇੜ ਲਾਜਿ ਤੁਲੀ ਪਹਿ ਵੇਹੇਲਾ ਨਾਸਰ ਵਰਨ ਉਛਲੇ

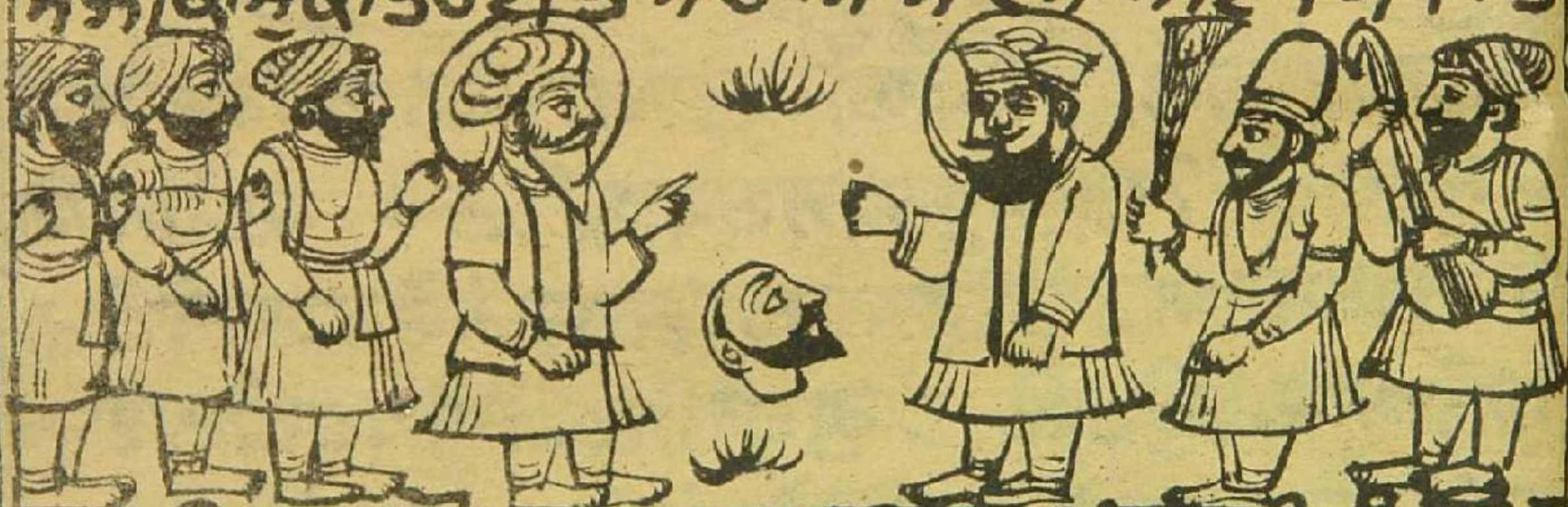
ਮੈਸਾਪੀਬਸੁਹੇਲਾ॥੧॥ ਤੇਰਏਕਨਮਮਜੀਠੜਾਜਿਤਰਤਮੇ
 ਰਾਚੇਲਾਸਦਰੰਗਫੇਲਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਜੜਚਲੇਪਿਆਰਿ
 ਆਕਿਉਮੇਲਾਹੋਈ॥ ਜੇਗੁਣਹੋਵਹਿਗੀਠੜੀਮੇਲੇਗਾਜੇਈ॥੨॥
 ਮੀਮਾਇਮਾਹੋਇਨਵੀਛੜੇਜੇਮਿਲਾਹੋਈ॥ ਆਵਾਗਉਫਨਿਦ
 ਰਿਮਾਹੈਸਾਚਾਜੇਈ॥੩॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੈਮਾਗਨਿਵਾਰਿਮਾਸੀਤੁਹੈਚ
 ਲਾਗੁਰਕਤਨੀਫਲਪਾਇਮਾਸਹਕੇਮੀਮਿਤਬੋਲਾ॥੪॥ ਨ
 ਨਕਕਹੈਸਹੇਲੀਚਿਸਹਖਰਾਪਿਆਰਾਗਮਸਹਕੇਗੀਦਸੀਮ
 ਸਾਚਖਸਮਹਮਾਰਾ॥੫॥ ਤੁੰਸੇਖਠਗੀਦਸਬਦਬੋਲਾ॥ ਰਗੁ
 ਆਸਾਵਿਚ ਰਤੇਇਸਕਖੁਦਾਇਰੰਗਦੀਵਾਰਬੈ॥ ਵਿਸਰਿਅੰ
 ਜਿਨੰਨਾਮਸੇਗੁਣਿਕੁਰਬੀਏ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦਿਲਹੁਮੁਹਬਤਿ
 ਜਿਨਾਸੇਈਸਾਚਿਆ॥ ਜਿਨਮਨਹੋਰਮੁਖਹੋਰਸੇਕਾਦੇਕਚਿਆ
 ॥੧॥ ਆਪਲੀਏਲੜਲਾਇਰਰਦਰਵੇਸਸੇ॥ ਤਿਨੰਧਨਜਣੇ
 ਦੀਮਾਇਆਏਸਠਲਜੇ॥੨॥ ਪਰਵਦਗਾਰਅਪਾਰਮਗਮ
 ਬੇਮੀਰਤੁਜਿਨਾਪਛਾਤਸਚਚਮਾਪੈਰਮੁ॥੩॥ ਤੇਰੀਪਨਧਖੁਰ
 ਇਤੁੰਬਖਸੈਦਗੀ॥ ਸੇਖਠਗੀਦੈਖੈਰਦੀਜੈਬੈਦਗੀ॥੪॥
 ਤੰਗੁਰੂਜੀਸਬਦਬੋਲਾ॥ ਰਾਗਸੁਹੀਮਹਲਾ१॥ ਜਾਤੁੰਤਮੈ
 ਸਕੁਕੇਤੁਸਾਹਿਬਮੇਗੀਰਾਸਜੀਉ॥ ਤੁਧਮੀਤਾਰਿਹਉਸੁਖਵਸ
 ਤੁੰਮੀਤਰਸਾਬਾਸਜੀਉ॥ ਰੁਣੈਤਖਤਵਡਿਆਈਆਂਰੁਣੈ
 ਭੁੰਖਮੀਗਾਸਜੀਉ॥ ਰੁਣੈਬਲਸਿਰਸਰਵਹੈਕਵਲਫੁਣੈ
 ਆਕਾਸਜੀਉ॥ ਰੁਣੈਭਉਜਲਲੁਪੀਮੈਰੁਣੈਮੰਡਰਗੀ
 ਆਸਜੀਉ॥ ਰੁਣੈਸੋਸਹਰੰਗਲਾਸਿਫਤਿਰਤਾਗੁਣਤਾਸਜੀ
 ਉਰੁਣੈਸਹੁਗੀਹਵਲਾਹਉਮਾਵਣਜਾਵਣਮੁਈਆਸ
 ਜੀਉ॥ ਤੁਸਹਮਗਮਮਤੇਲਵਾਹਉਕਹਵਰਦੁਹਪਈਆਸ
 ਜੀਉ॥ ਗੁੰਮਾਮਾਂਗਉਕਿਆਕਹਉਣੀਮੈਦਰਸਨਤੁਖਪਿਆ

ਸੁਜੀਓ ਗੁਰਸਬਦੀ ਸਹੁ ਪਾਇਆ ਇਕ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸ
 ਜੀਓ ॥੧॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਤੇ ਸੇਖ ਫਰੀਦਾ ਇਕਠੇ ਰਹੇ ਜੀ ਗਲ ਬਿ
 ਰਾ ਤਾਂ ਇਕ ਬੰਦਾ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਆਇਨਿਕ ਲਾ ਦੇਖ ਕਰ ਪਰ
 ਨੂਓ ਠਗਾਨਾ ਤਾਂ ਇਕ ਤਬਲ ਬਾਜ ਦੁਸ ਕਾਰੂਰ ਲਾ ਆ ਵਿਚ ਦ
 ਹਮੁ ਹਰਾ ਪਾਇ ਕਰ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਲਾ ਆ ਤਾਂ ਸੇਖ ਮਾਪਣ ਬ
 ਖਰਾ ਪਾਇ ਲਾ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਬਖਰਾਰ ਖਛ ਰਿਓ ਤਗਰ
 ਜੀ ਆਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਸਲੋਕ ਕਾ ॥ ਪਹਿਲੀ ਰਾ

ਤੀ ਫੁਲੜਾ ਫਲ ਭੀ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਜੇ ਜਾਗੀ ਨ ਲਹੀ ਨ ਸੇ ਸਾਈ
 ਪਾਸ ਹੁਦਾਤਿ ॥੧॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਬ ਬਾਬ ਦਿਤਾ ॥ ਦਾਤੀ ਸਾਹਿਬ
 ਸੀਦੀ ਅੰਕਿ ਮਾਚਲੈ ਤਿਸ ਨਾਲ ਇਕ ਜਾਗੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹਨ ਇਕ ਨ
 ਸੁਤਿ ਮਾਦੇ ਇਉਂ ਨਾਲਿ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਇਸ ਦੁ
 ਪਵਿਰਧ ਫਰਕੇ ਦੇਖੁ ਜਾਂ ਦੇਖਾਂ ਤਾਂ ਚਰਮੁ ਹਰਾ ਹੈ ਨ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਅਤੇ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਰਉ ਦੇ ਰਹੇ ਜਾ ਉਹ ਤਬਲ ਬਾਜ ਵਾਲਾ ਆਇ
 ਕਰ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਤਬਲ ਬਾਜ ਪਾਏ ਮੁਹਰ ਨਾਲ ਭਰਾ ਹੈ ਤਾਂ ਓ
 ਹਲ ਗਾਪ ਛੋਤਾ ਵਣ ਮਾਖੋ ਸਜੇ ਬਡੇ ਦੁਨੀਆ ਦਾਰ ਫਕੀਰ
 ਥੇ ਜੇ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਤਾਂ ਕਦੀ ਨ ਪਾਵਦਾ ਦੁਨੀਆਂ ਲੈ ਆਯਾ ਓਹ ਮੁਹ
 ਰਾਂ ਦੇ ਗਏ ਤਬ ਓਹ ਤਬਲ ਬਾਜ ਲੈ ਕਰ ਪਰਾਮਾਨਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਅਤੇ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਆਸਾ ਦੇ ਸਾਥੇ ਤਬ ਮਾਸਾ ਦੇ ਸਕਾਰਾ ਜ
 ਸਮਾਮ ਸੁੰਦਰ ਬਾ ਤਿਸ ਕਾ ਕਾਲ ਹੋ ਆਥਾ ਉਸ ਕੀ ਖੋਪਰੀ ਜ
 ਲੇ ਨਾਂਹੀ ਅਨੇਕ ਜਤਨ ਕਰ ਰਹੇ ਤਾਂ ਜੇ ਭੁਕੀ ਪਛੇ ਜੇ ਤਕੀਆਂ ਕ

ਆਇਸਰਾਜੇਨੇਏਕਦਾਰੀਮਿਥਾਕਯਾਥਾਤਿਸਤੇਇਸਕਾਜੇ
ਉਕਸਾਦਿਚਪਯਾਹੈ ਆਸਾਦੇਸਕਾਲੇਕਸਤਬਾਦੀਥਾਦਿਨਕੋਈ
ਜਦਾਰਾਤਕੋਲੁਟਦਾ ਆਸਾਦੇਸਕੇਲੋਕਲਗੇਗਾਇਗਾਇਕ
ਰਨ ਜੇਤਕੀਆਕਯਾਇਸਕੀਮੁਕਤਿਤਾਹੋਏਜੇਸਾਧਕੇਚਰਨ
ਲਗਨ ਤਾਂਆਸਾਦੇਸਕੇਰਾਗਦਿਚਚੋਕੀਆਬੈਠੀਆ ਰਾਗ
ਦਕੀਤੇਏਕਦਰਦਾਜਾਰਖਾਏਸਦਾਸਤੇਮਤਕੋਈਸਾਧਆਦੈ
ਤਾਂਇਕਸੇਦਰਦਾਜੇਆਦੈ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਅਤੇਸੇਖਠਗੀਦਜਾ
ਇਨਿਕਲੇ ਜਾਨੇਜੇਗਾਏਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਯਾਸੇਖਠਗੀਦਪੈਰਧਰ
ਇਸਦੀਮੁਕਤਿਹੋਏ ਤਾਂਸੇਖਠਗੀਦਕਯਾਜੀਆਪਕੇਉਦੇਮੇ
ਗੀਕਯਾਮੰਜਾਲੈ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਪੈਰਧਰਆਖੋਪਗਭਰਗਈਉ
ਸਜੀਕੀਮੁਕਤਿਹੋਈ ਤਾਂਸਾਰਾਆਸਾਦੇਸਾਆਇਪੈਰੀਪਯਾ ਤਾਂ

ਗੁਰੂਜੀਸਬਦਬੋਲਾ ਰਾਗਮਾਰੂਦਿਚਮਹਲਾ१ ਮਿਲਿਮਤ
ਪਿਤਾਪਿਤੁਕਮਾਇਆ ਤਿਨਕਰਤੇਲੇਖਲਿਖਾਯਾ॥ਲਿਖ
ਦਾਤਿਜੋਤਿਵਰੁਮਾਈ ਮਿਲਿਮਾਇਆਸੁਗਤਿਗਦਾਈ॥੧॥
ਨਮੁਰਖਕਾਹੇਕਰਸਹਿਮਾਣਾਉਠਚਲਣਾਖਸਮੇਭਾਣਾ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਤਜਿਸੁਆਦਸਹਜਿਸੁਖਹੋਈ॥ਘਰਛਰੂਟੇਰਹੈ
ਨਕੋਈਕਿਛਪਾਜੈਕਿਛਧਰਜਾਈਅੰ ਜੇਬਾਹੁਜਿਦਨੀਅੰਅ
ਈਅੰ॥੨॥ਸਜਕਾਂਇਆਪਰੁਹਾਏ॥ਫੁਰਮਾਇਸਬਹੁਤਚ
ਲਾਏ ਪੈਸੇਜਸੁਖਾਲੀਸੇਵੈ ਹਬੀਪਉਦੀਕਾਹੇਰੋਏ॥੩॥ਘਰ
ਖੁੰਮਨਵਾਣੀਭਾਈ ਪਾਪਪੁਬਰਤਰਿਓਨਜਾਈ ਕੁਓਬੇਜਾਜੀ

ਉਚਰਾਉ ਕਰਨ ਨਕਦੇਵੈ ਕਾਉ ॥ ੪ ॥ ਤਲੋਕਰੇਈਅੰਲੇ
ਲੇਆਵਨ ਜਾਂਸੇਖਫਰੀਦਕਉਆਖਨ ਸੇਖਆਖੈਮੈਖਾਧੀਹੈ
ਤਾਂਆਸਾਦੇਸਦਾ ਲੋਕਾਂਕਯਾਹੇਬੰਦੇਖੁਦਾਇਕੇ ਤੁਕੋਈਉਸੀ
ਮੁਲਖਕਾਕੁੜਿਆਰਹੈ ॥ ਜਿਤਮੁਲਖਫਰੀਦਰਹਦਾਹੈ ਅਤੇਰੋ
ਟੀਕਾਠਕੀਹੈ ਜੇਕੋਈਕਹਦਾਹੈ ਤਾਂਆਖਦਾਹੈਮੈਖਾਧੀਹੈ ਅਤੇਪ
ਲੇਭੀਬਧਾਹੈ ਤਾਂਸੇਖਫਰੀਦਕੋਈਰੋਟੀਕਾਠਕੀਸੁਟਪਾਈਅ
ਖੰਯੋਸਾਇਕਬਾਗੀਦੇਕੁੜਆਖਦਾਸਦਕਾਰਜੇਇਤਨੀਸਜਾ
ਇਪਾਈ ਅਤੇਮੇਰਾਕਵਣਹਵਾਲਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਦੀਖੁਸੀ
ਹੋਈਸੇਖਫਰੀਦਵਿਦਾਹੋਵਣਲਗਾ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਯਾਸੇਖਫ
ਰੀਦਤੁਸਾਦਿਚਖਦਾਇਸਹੀਹੈ ਪਰਤੁਪੀਰਕਰ ਤਾਂਸੇਖਫਰੀ
ਦਕਯਾਰੁਲਾਹੋਵੈਜੀ ਤਾਂਸੇਖਫਰੀਦਤੇਗੁਰੂਜੀਗਲਮਿਲੇ
ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਸਬਦਬੋਲਆਰਗਾਸਿਰੀਰਾਗਮਹਲਾ ੧ ਆਵ
ਹੁਕੁੰਣੇਗਲਮਿਲਹਿਅੰਕਸਹੇਲੜੀਆਹ ਮਿਲਕੈਕਰਹਕ
ਹਾਣੀਅੰਸੀਮਰਥਕੀਤਕੀਆਹਿ ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਸਤੁਗੁਣਅ
ਵਣਸਤੁਅਸਾਂ ॥ ੧ ॥ ਕਰਤਾਸਬਕੋਤੇਰੈਜੋਰ ਏਕਸਬਦਬੀਚ
ਗੀਮੈਜਾਤੁਤਾਕਿਆਹੋਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਇਪੁਛਹੁਸੇਹਾਗ
ਣੀਤਸੀਰਾਦਿਆਕਿਨੀਗੁਣੀ ॥ ਸਤਸੰਤੋਖਸੀਗਾਰੀਅੰਮਿ
ਠਾਬੋਲਣੀ ਪਿਰਗੀਆਲੂਤਾਂਮਿਲੈਜਾਂਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਣੀ ॥ ੨ ॥
ਅਕੋਤੀਆਤੇਗੀਕੁਦਗੀਕੇਵਡਤੇਗੀਦਾਤਿ ਕੋਤੇਤੇਰੇਜੀਅਜੀਤ
ਸਿਫਤਕਰਹਿਦਿਨਰਾਤਿ ਕੋਤੇਤੇਰੇਰੂਪਰੀਗਕੋਤੇਜਾਤੁਅਜਾਤੁ
॥ ੩ ॥ ਸਚਮਿਲੈਸਚਉਪਜੈਸਚਮਹਸਚਸਮਾਇ ਸੁਰਤਿਹੋਵੈ
ਪਤਿਉਗਵੈਗੁਰਸਬਦੀਬੁਝਿਯਾਇ ॥ ਨਾਨਕਸਚਾਪਾਤਿਸਾ
ਹਆਪੇਲਏਮਿਲਾਇ ॥ ੪ ॥ ਤਾਂਸੇਖਫਰੀਦਜੀਵਿਦਾਹੋ
ਏ ॥ ਤਬਗੁਰੂਜੀਕੋਈਦਿਲਆਸਾਦੇਸਾਦਿਚਰਹੇ ਤਾਂਸਾਰਾਦੇਸ

ਲਗਾਗੁਰੂਗੁਰੂਜਪਣਾਏਕਮੰਜੀਆਸਾਦੇਸਾਵਿਚਗੁਰੂਜੀ
 ਦੀਹੋਖੁਸੀਹੋਈਆਸਾਦੇਸਉਪਰਓਗੁਰੂਜੀਰਉਦੇਰਹੇ॥੨੮
 ਬੋਲੋਭਾਈਜੀਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ॥੨੯॥ ਗੁਰੂਜੀ
 ਜਾਂਦੇਜਾਂਦੇ ਅਗਲੇਸੰਗਲਾਦੀਪਦੇਸਹਰਰਾਜੇਸਿਵਨਾਭਦੀਨ
 ਗਗੀਰੂਢਮਹੀਨੇਵਿਚਗਏਓਧੋਦਾਰਾਜਾਸਿਵਨਾਭਮਾਹਾਕੈ
 ਸਾਮਾਹਾਜੋਕੋਈਪੁਤਮੰਗੇਤਾਂਪੁਤਦੇਵੇਜੋਕੋਈਮਾਹਮੰਗੇਤਾਮੀ
 ਹਦੇਵੇਵਡਾਕਲਾਵਾਨਮਾਹਾਜਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਓਥੇਜਾਬੈਠੇ॥
 ਤਾਂਕਲਾਉਸਦੀਹਿਰਗਈ॥ਜੋਕੁਝਕੋਈਮੰਗੇਤਾਂਹੋਵੇਨਹੀ॥
 ਤਾਂਰਾਜਾਬਿਸਮਾਦਹੋਗਾਅਤੇਨਗਰਦੇਲੋਕਭੀਬਿਸਮਾਦ
 ਹੋਏਤਾਂਰਾਜੇਸਿਉਨਾਭਕਾਆਪਦੇਵਜੀਰਨੂੰਅਰੇਪਰਸਰ
 ਮਧਕਾਹੂਆਹਮਾਰੀਨਗਰੀਮੇਂਕਿਨੇਕਛਪਾਪਕੀਆਹੇ
 ਤਾਂਪਰਸਰਾਮਕਾਹਾਰਾਜਾਜੀਪਾਪਤਾਂਕਿਨੇਨਾਹੀਕੀਆਤਾਂ
 ਰਾਜੇਕਾਅਮਰੇਯਹਕਾਹੂਆਤਾਂਪਰਸਰਾਮਕਾਹਾਰਾਜਾ
 ਜੀਤੋਗੀਨਗਰੀਮੈਇਕਅਤੀਤਆਯਾਹੈ॥ਅਮਰਉਸਕੇਸਾਬ
 ਵਹਿਚੇਲੇਹੈ॥ਯਹਕਿਛੁਦਹੈਤਾਂਰਾਜੇਕਾਅਮਰੇਪਰਸਰ
 ਮਉਨਕੀਖਬਰਲੇਹੁਤਾਂਪਰਸਰਾਮਹਛੇਭੋਜਨਬਣਾਇਕਰ
 ਲੈਚਲਾਜਾਇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਅਗੇਰਖੇਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕ
 ਆਕਾਹੈਕੁਈਤਾਂਪਰਸਰਾਮਦਜੀਰਕਾਹੂਗੁਰੂਜੀਸਹਭੇ

ਜਨਤਮਕੋਰਾਜੇਸਿਉਨਾਭਕੇਜਾਹੈਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਬਦ
 ਬੋਲਾਹਗੁਮਾਰੁਮਹਲਾ१ ਰਸਕਸਸੁਮਾਦਅਨੇਕਹੈਬਿਖ

ਫਲਮੀਠੇਰਾਖਕਿਰਪਾਕਰੇਜਿਸਆਪਣੀਤਾਂਕੋਰਾਖੇਆਪ ੧
 ॥ ਪਰਸਰਾਂਮਤੋਭੋਜਨਫੇਰਲੈਗਾ ॥ ਜਾਇਪਰਸਰਾਂਮਰਾਜੇਨੂੰ
 ਕਯਾ ਰਾਜਾਜੀਓਹੁਭੋਜਨਖਾਤਾਨਹੀ ਤਾਂਰਾਜੇਕਯਾਅਰੇਪਰ
 ਸਰਾਂਮਓਹਕਿਸਗਲਦਾਬੈਪਾਗੀਚੈ ਤਾਂਪਰਸਰਾਂਮਕਯਾਜੀ
 ਮੈਨਾਂਹੀਜਾਨਸਕਤਾ ਜੇਹੁਕਮਹੋਵੇਤਾਂਅਪਛਰਾਬਣਾਇਕੇਲੈ
 ਜਾਈਯੇ ਤਾਂਰਾਜੇਕਯਾਪਰਸਰਾਂਮਭੁਲੀਬਾਤਹੈ ਪਰਸਰਾਂਮਅ
 ਪਛਰਾਬਣਾਇਕਰਲੈਗਾ ॥ ਆਇਮਗੇਖੜੀਆਹੋਈਆਂ
 ਕੈਸੇਵਾਪਾਗੀਪਰਸਰਾਂਮਸੁਣਬਾਤਹਮਾਰੀ ੧ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕ
 ਜੀਦੂਜੀਪੌੜੀਆਖੀ ਏਹਬਿਖਰੀਵਲਾਧਰੀਆਖੰਡੁਲਿਵ
 ਝੋਝੇਦਰਰਹੇਸੇਉਬਰੇਹੋਰਗਏਬਿਲਾੜਬਿਲਾੜ ਤਾਂਫੇਰਪਰਸ
 ਰਾਂਮਰਾਜੇਪਾਸਜਾਇਕਰਕਯਾਜੀਅਪਛਰਾਭੀਨਾਹੀਲੀਤੀ
 ਆ ਨਾਮੀਗੀਕਾਰਕੀਤੀਆਂ ਰਾਜੇਕਯਾਪਰਸਰਾਂਮਸੀਤਕ
 ਲਹੈਕੁਲੇਬਸਤਲੈਜਾਹ ਤਾਂਪਰਸਰਾਂਮਛੇਬਸਤਲੈਗਾ ॥
 ੨ ਗੁਰੂਜੀਦੇਅਗੇਰਖੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਤੀਜੀਪੌੜੀਆਖੀ
 ॥ ਕਾਬਾਕਪੜਕੁੜਹੈ ਤਿਨਕੋਦੇਖਨਕੁਲ ਸੁਣਿਨਾਰੁਪਾਮਾਲਧ
 ਨਏਹੀਨਰਕਕੇਮੂਲਾ ॥ ੩ ਤਾਂਪਰਸਰਾਂਮਕਯਾਜੀ ਤੁਮਆਪਣਾ
 ਪਰੋਜਨਕਰੋ ਤੁਮਾਰਾਪਰੋਜਨਕਯਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਚੌਥੀ
 ਪੌੜੀਆਖੀ ਅਪਣਾਹੁਕਮਨਿਵਾਰਤੁੰਮਜਮਤਤੁਰੀਬਾਤਹੈ ਕੁ
 ਟਾਮੀਨਕਰਤਾਰਦਾਹਿਰਦੈਉਪਜੀਸਿਤਾ ॥ ੪ ਤਾਂਪਰਸਰਾਂਮਰਾ
 ਜੇਪਾਸਜਾਇਕਯਾਰਾਜਾਜੀਉਹੋਰਹੀਬਚਨਕਰਤਾ ਤਾਂਰਾ
 ਜੇਕਯਾਪਰਸਰਾਂਮਕੈਸੇਬਚਨਕਰਤਾਹੈ ਪਰਸਰਾਂਮਕਯਾਰਾ
 ਜਾਜੀ ਤੁਮਾਰੀਅਜਮਤਕੀਨਿੰਦਕਰਤਾਹੈ ਤਾਂਰਾਜਾਮਾਹਾਖ
 ਬਰਦਾਰਰਾਜਾਆਪਹੀਗੁਰੂਨਨਕਜੀਪਾਸਆਯਾ ਆਇਕੇ
 ॥ ੫ ਭਯੋਭਯੋਭਯੋਭਯੋ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਚੌਥੀਪੌੜੀਆਖੀ ॥

ਨਰਾਜਾ ਸਿਉ ਨਾਨਕੁ ਮਤ ਬੁਧ ਤੇਰੀ ਰਾਸ ਨਨਕ ਪੜਦਾ ਦੁਰ
ਕਰਹੈ ਦੈਵਾਸਨ ਦਾਸ ॥ ੪ ॥ ਤਾਰਾ ਜਾ ਸਿਉ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ
ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਦੁਹ ਪਯਾ ਆਖਣ ਲਗਾ ਜੀ ਮੈਨੁ ਕਿਰਤ ਰਬ ਕਰੇ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਰਾਜੇ ਉਤੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਏ ਇਹ ਕੀ ਕਤ ਸੁਣ

ਕਰਿ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਨੂਰ ਗਚੜਗਾ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਸਤਾਏ
ਪਹਰਾਇ ਕਰੀ ਗਹੀਰੇ ਅੰਮੀ ਲਾਲੀ ਚੜੀ ਉਸਲਾ ਲੀਨੁ ਕੋਈ
ਸਹੀਨ ਕਰਸਕੇ ਜਾਂਫੇਰ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਅਖੀ ਖੋਲੀ ਅੰਦੇ
ਹਵਿਚ ਆਏ ਕਹਣ ਲਗੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਖ ਭਾਂਫੇਰ ਭਾਈ ਬਾ
ਲਾ ਲਗਾ ਲਖਾਵਣ ਰਾਜਾ ਸਿਉ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਾਮ
ਦਰਾਂਦਿਚ ਲੋਗਾ ਲਗਾ ਪੁਛਣ ਜੀ ਤੁਮਾਰਾ ਉਕਾਹੈ ਤੁਮ
ਜੋਗੀ ਪੁਰਖੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਬਦ ਬੋਲਾ ਰਾਗ ਮਾਰੂ
ਮਹਲਾ ੧ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਨਾਮ ਨਿਰਮਾਇਲ ਤਾਂ ਕੇ ਮੈਲ ਨਾ
ਰਾਤੀ ਪੀਤਨਾ ਬਸਦਾਸ ਚਮੀ ਗੀਜਨ ਮਮਰਣ ਗਤ ਬੀਤੀ
੧ ਗੁਸਾਈ ਤੇਰਾ ਕੋਟਨਾ ਮਕੇਸੇ ਜਾਤੀ ਜਬ ਪਰਭੀ ਤਰ ਮਹਲ
ਬਲਾਏ ਪੁਛੈ ਬਾਤ ਨਿਰੀਤੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ਤਾਂਫੇਰ ਰਾਜੇ ਕਾ
ਜੀ ਤੁਮ ਬ੍ਰਹਮਣਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੁਜੀ ਪੌੜੀ ਆਖੀ ਬ੍ਰਹ
ਮਣਸੇ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮ ਪਛਾਣੈ ਗੁਣ ਬਾਤੀਏ ਕੋਰਾਮ ਏਕੋਨਾ
ਰਾਖਣ ਸਰਬ ਮੇਏ ਕੋ ਜੋਤੀ ॥ ੨ ॥ ਤਾਂਫੇਰ ਰਾਜੇ ਪੁਛਾ ਜੀ ਤੁਮ ਖੜੀ
ਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੀਜੀ ਪੌੜੀ ਆਖੀ ਅਹਿ ਪਟਛਾਬ
ਜਿਹ ਬਾਤੀ ਤੇਲ ਉਨਾਮ ਅਜਾਜੀ ਸਿਰਸਾਹਾ ਸਿਰਏ ਕੋ

ਸਾਹਿਬ ਵਣਜਾਰੇ ਬਹੁਤੀ॥ ੩॥ ਤੁੰ ਫੇਰ ਰਾਜੇ ਕਯਾ ਜੀਤ ਮ
 ਗੋਰ ਖੋਹੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਚੌਥੀ ਪੈੜੀ ਮਾਖੀ ਉਪਰ ਗ
 ਗਨਗਾਨ ਪਰ ਗੋਰ ਖਤਾਂ ਕਾ ਮਗ ਮਰੂਪਾ ਨਿਵਾਸੀ ਅੰਤਰ
 ਬਾਹਰ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਨਾਨਕ ਕੁਏ ਉਦਾਸੀ॥ ੪॥ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਸਿਉ ਨਾ
 ਰੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਸਿਖ ਹੋਆ ਲਗਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜਪਣ ਅ
 ਤੇ ਮਾਪਣੇ ਨਗਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਲਗਾ ਜਪਾਵਣ ਤਿਥੇ ਗੁਰੂ ਨ
 ਨਕ ਜੀ ਪਾਣ ਸੰਗ ਲੀ ਉਚੰਗੀ ਇਕ ਸੈਭੇ ਹੋਯਾ ਏ ਬੋਲੇ
 ਦੁਇ ਵਰੇ ਅਤੇ ਪੰਜ ਮਹੀਨੇ ਰਾਜੇ ਸਿਉ ਨਾ ਰੂਪਾ ਸਰਹੇ ਜਾਂਚ
 ਲਣ ਲਗੇ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਸਿਉ ਨਾ ਰੂ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏ ਥੇ ਹੀ ਰਹੇ ਤਾਂ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਕੁਾਈ ਸਿਉ ਨਾ ਰੂ ਅਸਾਂ ਜਰੂਰ ਸਾਵਣ ਹੋ
 ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਸਿਉ ਨਾ ਰੂ ਮਥਾਟੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਕੁਾਈ
 ਤੈਨੁ ਕਰਤਾਰ ਚਿਤ ਅਦੈ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਮੰਜੀ ਬੈਠਾਯਾ॥ ੨੯॥
 ਬੋਲੇ ਕੁਾਈ ਜੀ ਵਾਹ ਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੩੦ ਤੁੰ ਫੇ
 ਗਵਿਲਾ ਅਤੁ ਰਾਜੇ ਅਸਰਾ ਪਨਾਹ ਦੀਆ ਹੀ ਉਸ ਵਿਲਾ ਉਤ
 ਨੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਚਲੇ ਰਾਜੇ ਸਿਉ ਨਾ ਰੂ ਨੂੰ ਮੰਜੀ ਬੈਠਾਏ ਕੋ
 ਅਸਰਾ ਪਨਾਹ ਨੂੰ ਚਲੇ ਜਿਥੇ ਏ ਤੇ ਬਾਹੀ ਦੀ ਮੰਜੀ ਹੋ ਸਮੁਦ੍ਰ ਦੇ
 ਪ੍ਰਵਿਚਰੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਵਿਟਰ ਬੈਠਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਚਿਸਰੀਤਾ
 ਰਉਤੇ ਬਹੁਤ ਭੀ ਝਾਮਾ ਹੀ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਮੈਨਾ ਹੀ ਜਾਦਾ ਮੈ
 ਨੂੰ ਵਿਦਾ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਅੰਗੇ
 ਰਾਹ ਵਿਚ ਬਲਾਈ ਹੋਨਾ ਤੁਜਾਣ ਦਾਨਾ ਹੀ ਤੁਅਸਨਾਲ ਚਲ ਮਰਦਾਨਾ
 ਰੇਨਾਂ ਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਕੁਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਰਹ
 ਦਾਨਾ ਹੀ ਅਸਾ ਰੋਕ ਹੋਤੁ ਮਾਖ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਗੁਰੂ
 ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੀ ਤੁਸਮਾਲ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਰੂਤਨਾ ਲਗਾ ਮੈਨੇ ਕੋ
 ਈਨਾਂ ਹੀ ਬਹੁਤੇਰਾ ਮਾਖ ਹੋ ਮਰਦਾਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸੇ ਵਿਦਾਲੀ

ਤੀ ਮਰਦਾਨਾ ਗਮਾ ਪਿਛੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਾਲੇ ਨੁਪੁਛਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਿ
 ਆਕਰੀਏ ਤੁਸਾ ਭੀ ਰਜਾਇਆ ਵੈਸੇ ਈ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਜੰਗਲ ਬਾਗ ਵਿਚ ਬੈਠ ਰਹੇ ਅਗੇ ਚਲੇ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ ਇਪਹਰ ਰ
 ਜਰੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੁਰਾ ਕਸਨੇ
 ਪਕੜਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੜਾ ਹੇ ਵਿਚ ਤਲ ਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਰਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਤਲ ਵੇਹੋ ਪਵਣ ਵੇਹੋ ਜੇ ਆਖੇ ਲਗੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਆ ਕਰੋ ਅ
 ਤੇ ਤੁਸਾ ਰਾਵ ਚਨ ਖਾਲੀ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਤੁਸਾਂ ਅਵਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਬਲਾ
 ਈ ਹੋਨ ਸੇ ਤਾਂ ਬਲਾਈ ਮਿਲੀ ਚਾਹੀਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਠ ਪ
 ਕੜੇ ਏ ਆਖਣ ਲਗੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਨਾਲ ਲੀਤੇ ਦੀ ਸਗਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ
 ਅਸਾ ਡੇ ਕੀ ਮਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੁ ਬਾਲੇ ਕਰਿਆ ਕੇਡੀ ਕਦਰ
 ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਿਆ ਅਸਾਂ ਜਾਂਦਾ ਨੁਖਾਇ ਲੈ ਸੀ ਤਾਂ ਗੁ
 ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਖੀ ਮੀਟ ਜਾਪੇ ਨਹੀਏ ਥੇ ਸੇ ਕੇ
 ਓਥੇ ਸੇ ਇਕ ਪਲ ਕਬਹੂ ਤਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਸੇ ਲ
 ਗੇ ਪਛਣ ਕਿ ਮਰਦਾਨਾ ਮਰਦਾਨਾ ਸਗਮਿੰਦਾ ਹੋਇ ਗਿਆ ਤਾਂ ਗੁ
 ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਇਹ ਜੇ ਕੜਾ ਹਾਤ ਪਦਾ ਹਈ ਸੇ
 ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਤਲ ਵਾਸਤੇ ਤਪਦਾ ਹਈ ਜੋ ਰਾਖਸਤੁਲ ਕਰਖ
 ਵੈਗਾ ਪਰ ਅਸੀਂ ਛਪ ਰਹੀਏ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਰਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੇਹੇ ਆ
 ਏ ਜੇਹੇ ਨਾ ਆਏ ਜੇਹੇ ਹਤਲ ਕੇ ਖਾਇ ਲਏ ਗਾ ਤਾਂ ਹਥ ਕੀ ਆਵਸ
 ਕੁਝ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਿਆ ਦੇਖ ਭਾਈ
 ਬਾਲਾ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਰੰਗ ਤਮਾਸੇ ਕਰਤਾਰ ਕਰਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਉ
 ਮਰਦਾਨਾ ਖੜਾ ਆਹਾ ਤਿਉ ਮਰਦਾਨੇ ਨੁ ਰਾਖਸ ਕੜਾ ਹੋਇ
 ਚਪਤਾ ਗਸੇ ਨਾਲ ਕੜਾ ਹਾਠੀ ਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਜਿਉ ਪੌਹਦਾ ਕ
 ਕਰਜਮ ਦਾ ਹੈ ਰਾਖਸ ਹੈ ਰਾਨ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਡੇ ਅਗਨਿ ਬੁਝ ਗ
 ਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਾਵਧਾਨ ਦਿਖਾਈ ਦਿਤੀ ਤਾਂ ਰਾਖਸ

ਬੇਲਾ ਅਰੇਤੁ ਸਚਮਾਖ ਤੁਕਣੈ ਜੋਤਰੇ ਸਾਇ ਮੇਰ ਕੜਾ ਹੰਠ
 ਫਾਸੀਤ ਲਹੇ ਗਯਾ ਤੁਸਚਮਾਖ ਕੋਣੈ ਤਾਂਗੁਰੁ ਨਨਕ ਜੀਹ ਸਕ
 ਰਕਯਾ ਕੋਤੁ ਰਾਕਸ ਖਾਹਿ ਇਸਤਾਂਈ ਕਯੋ ਨਾਂਗੀ ਖਾਦਾ ਕੋਰਖਾ
 ਹਈ ਰਾਖ ਸਕਯਾ ਤੁਮੇਰਨ ਉਕਯੋ ਕਰਜਾਣਦਾ ਹੈ ਤੁਕਿਧਰੇ
 ਪੈਵਾਰੇ ਖਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੁ ਨਨਕ ਜੀਸ ਬਦ ਬੋਲਾ ਰਾਗੁ ਮਾਰੁ ਵਿ
 ਚਮਯਲਾ १ ਭਾਰਾ ਚੁਕਾ ਭੁਰਮ ਕਾਹੋ ਏਨਿਹ ਕਰਮਾਂ ਭੁਇਜਲ
 ਤੇਕੀ ਧੀਚਕੇ ਗੁਰਕੀ ਨਿਧਰਮਾ ॥ ੧ ॥ ਬਾਬਾ ਮੇਰਾ ਮਾਵਣ ਜਾਣ
 ਰਯੋ ਤਪਤ ਕੜਾ ਗਾਬੁ ਗਯਾ ਗੁਰ ਸੀਤਲ ਨਾਮ ਦੀਓ ॥ ੧ ॥
 ਹਉ ਅੰਤਾ ਫੂਟਾ ਭੁਰਮ ਕਾ ਗੁਰ ਰਿਦੇ ਕੀ ਮਾਪਰ ਗਾਸ ਬੇਜੀ ਕਟੀ
 ਪਗਾਹੁ ਤੇ ਗੁਰਕੀ ਨੀਬੰਦ ਪਲਾਸਾ ॥ ੨ ॥ ਜਬ ਕਾਸਾ ਪੁਸੀਗ ਭੁਇ
 ਅੰਤ ਬਛੋਰੁ ਗਾਏ ਨਿਗਾਵਨ ਜਿਸ ਕੀ ਅਟਕਤਿ ਸਤੇ ਫੁਰੀ
 ਕਹਾ ਕਰੇ ਕਰਵਲਾ ॥ ੩ ॥ ਸਚ ਬੰਨ ਸਚ ਬੈਸਕਾ ਸਚ ਸੁਹਾਉ
 ਬਦਾਯਾ ਸਚ ਪੁੰਜੀ ਸਚ ਵਖਰੇ ਨਨਕ ਸਚ ਮਹਲ ਪਰਪਾਇ
 ਮਾ ॥ ੪ ॥ ਤੰਕੋਤੁ ਰਾਕਸ ਗੁਰੁ ਨਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਦੁਪਾ ॥
 ਉਰੇ ਨਹੀ ਆਖੇ ਜੀ ਮੇਵਰੇ ਪਾਪ ਕਤਿ ਹੈ ਨ ਮੈਨੂੰ ਬਖਸੀਏ ਜੀ
 ਜੀ ਤੇ ਅੰਕਰ ਕੇ ਬਖਸੀਏ ਤਾਂਗੁਰੁ ਨਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਕੋਤੁ ਤੇਰਾ
 ਗੁਰੁ ਮਰਦ ਨਾਹੀ ਤੁਇਸਤਾਈ ਮੰਨੇਗਾ ਤਾਂਤੇ ਗੀਗਤ ਹੋਵੇਗੀ
 ਤੰਕੋਤੁ ਰਾਕਸ ਕਯਾ ਜੀ ਇਹੁ ਗੁੀ ਸਿਰਤੇ ਮਤੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ॥ ੫ ॥
 ਸੋਭੀ ਮੇਰੇ ਸਿਰਤੇ ਤਾਂਗੁਰੁ ਨਨਕ ਜੀ ਹੋਸੇ ਹੋਸ ਕਰਮਾਖੁ ਮੇਰੇ
 ਭਈ ਬਾਲਾ ਬਾਲੇ ਗੁਰੁ ਜੀ ਮਗੇ ਹੋਸੇ ਜੀ ਹਰ ਵਨ ਤੇ ਗੰਤੁ

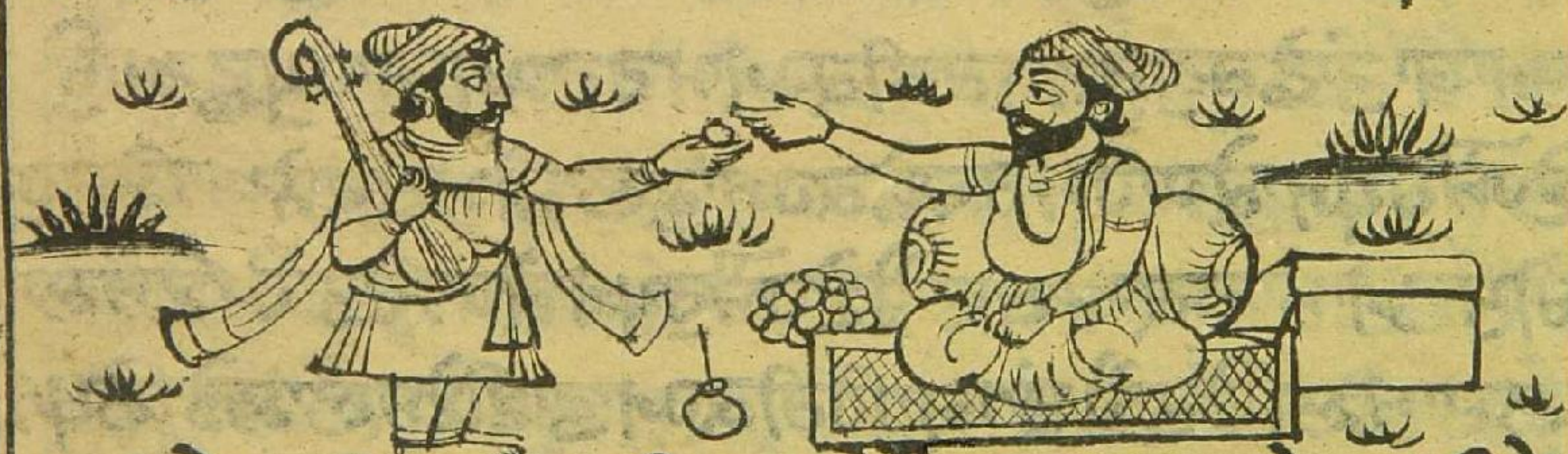
ਤੇਜਾਣੈ ਤਾਂਗੁਰੁ ਨਨਕ ਜੀ ਕੋ ਭੇਨੁ ਕਹਾ ਅਖ ਭਾਈ ਕੋ ਭਾਈ
 ਖਦਾਏ ਤਾਂਕੋ ਭੇਨੁ ਕਹਾ ਗੁਰੁ ਜੀ ਕੋ ਭੇਨੁ ਕਹਾ ਮਕਰੇ ਤਾਂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਲਾ
 ਵਾ॥ ਤੂੰ ਚੁਦੇ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਪੁਰੀ ਪਦੈ ਤਾਂ ਗੁਰੁ ਨਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਕੋ
 ਭਾਮਰਦਾਨੇ ਦੇਖਾ ਵਟ ਨੂੰ ਲਾਉ॥ ਮਰਦਾਨਾ ਬਹੁਤ ਦਿਨਾਂ ਦੁਖ
 ਖਾਏ ਕੋਟੇ ਰਾਖਸ ਜੀ ਗਲ ਨੂੰ ਦੋੜਾ ਜਾਇ ਕਰਿ ਮੈਸੇ ਮੈਸੇ ਦੇਲਾ
 ਯਾਜੇ ਏਖਾ ਸੀ ਹੋਏ ਮਾਇ ਕਰ ਗੁਰੁ ਨਨਕ ਜੀ ਦੇ ਅਗੋਰ ਖੇਤਾਂ
 ਗੁਰੁ ਨਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਅਉ ਮਰਦਾਨਾ ਖਾਹ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ
 ਜੀ ਮੈਸੇ ਭੁਕੁ ਛਾਧਾਏ ਮੈਨੂੰ ਤੁਸੀ ਪੁਸੀ ਹੋ ਕੇ ਬਖਸੇ ਜੋ ਮੈਸੇ
 ਰੁਕਾਨ ਹੀ ਮੰਨਾ ਤਾਂ ਗੁਰੁ ਨਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਾ ਅ
 ਸੀਤੇ ਰੇਉਤੇ ਬਹੁਤ ਰਾਜੀ ਪੁਸੀਆਰੇ ਤੂੰ ਮਸਾਤੇ ਪੁਸੀਰਹੁ ਤਾਂ
 ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਜੀ ਜੇਹਾ ਬਾਟਾਂ ਮੈਨੂੰ ਆਵਦਾ ਹੈ ਤੇਹਾ ਮੈਨੂੰ
 ਦੇਵਹੁ ਤਾਂ ਗੁਰੁ ਨਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੈ ਬਾਟੇ ਕਰ ਕੈਦ
 ਖਰੇ ਗੁਰੁ ਜੀ ਮੈ ਹਿਕੇ ਜੇਹੇ ਕੀਤੇ ਤਾਂ ਗੁਰੁ ਨਨਕ ਜੀ ਹਿਕ ਮਰਦਾ
 ਨੇਨ ਦਿਤੇ ਨੇ ਅਤੇ ਹਿਕ ਮਾਪਲੀਤ ਹਿਕ ਗੁਰੁ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਦਿਤਾ
 ਅਸਾਨੁ ਬਚਨ ਹੋਖਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਖਾਵੇ ਤਾਂ
 ਅਸੀਲ ਗੋਖਾ ਵਟ ਗੁਰੁ ਨਨਕ ਜੀ ਮਾਪਣੇ ਅਗੋਰ ਦਾ ਪ੍ਰਸਾਦ
 ਕੋਟੇ ਰਾਖਸ ਨੂੰ ਦਿਤਾ ਕੋਟੇ ਅਗੋਰ ਨਹੀ ਮਨ ਕੀਤੀ ਲੈ ਦੇਹੀ ਮੁਹ
 ਵਿਚ ਪਾਯਾ ਮੁਹ ਪਾਇ ਦਾਨ ਲਕੋਟੇ ਦੇ ਕਪਾਟ ਖੁਲ ਗਏ ਕੋਟੇ
 ਹੋਰ ਸਰੂਪ ਹੋਗਾ ਬਾਲਾ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਦੇਖਣ ਤਾਂ ਕਹਾ ਦੇਖਣ ਜੋ
 ਅਜਗੀ ਬੀਠ ਤੇ ਲੈ ਗਾ ਬਾਲੇ ਹਬ ਜੋ ਜੋ ਗੁਰੁ ਜੀ ਏਹ ਕਹਾ
 ਹੋਖਾ ਤਾਂ ਗੁਰੁ ਨਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਦੇਖ ਕਰਤਾਰ ਦੇ
 ਗਤ ਮਾਸੇ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਗੁਰੁ ਜੀ ਅਸਾਨੁ ਵਰ੍ਹਾ ਹੋਰ ਨਲਗਾ
 ਤਾਂ ਗੁਰੁ ਨਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਸਾਨੁ ਕਰਤਾਰ ਇਸ
 ਰਤੀ ਆਵਾਹੈ ਸੋਏ ਨਹੀ ਵਾਸਤੇ ਆਵਾਹੈ ਦੇਖ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਰੰਗ

ਤਮਾਸੇ ਦੇਖਦਾ ਜਾਹ ਤੁੰਬਾਲੇ ਕਯਾ ਭੁਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਕ
 ਰਤਾਰ ਦਿਖਾਵੇ ਸੋ ਦੇਖਦਾਹ ਤੁੰਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਸਤ ਦਿਨ ਕੋਰੋਰ
 ਕਸਪਾ ਸਰਹੇ ਅਠਮੇ ਦਿਨ ਚਲਦੇ ਹੋਏ ਮੰਜੀ ਤੇ ਬਹਾਇ ਕੋਵੇ
 ਦਾ ਹੋਏ॥ ੩੦॥ ਬੋਲੇ ਭਾਈ ਜੀ ਦਾਹ ਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੩
 ੧॥ ਤੁੰਓ ਬੋਬੀ ਸੰਤੁਰ ਪੁਰਨੂ ਚਲੇ ਇਸ ਵਲ ਇਤ ਬੋਅਗੇ
 ਸੈਤਾਲੀਆ ਦਿਨ ਦਾਰਸ ਤਾਮਾਹ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਿਕ ਦਿਨ ਮ
 ਰਦਾਨੇ ਨੂਤੂ ਢੀਭੁ ਖਲਗੀ ਤੁੰਮਰ ਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਮੈਤੁਰਨ
 ਹੀ ਸਕਦਾ ਤੁੰਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਚਲ ਮਰਦਾਨਾ ਅਗੀ ਵਰ
 ਸਹਰ ਆਵਦਾ ਹੋ ਓਥੇ ਤੁੰਮਾਖੇ ਗਾ ਸੋਈ ਕਰੀਏਗੇ ਮਰਦਾਨੇ
 ਕਯਾ ਜੀ ਮੈਤੁ ਖਾਹ ਚਲਨਾ ਹੀ ਸਕਦਾ ਜੋ ਤੇ ਤੇ ਦਿਲਾਇ ਦੇ
 ਦਿਲਾਇ ਦੇ ਮਸੇ ਮਸੇ ਸਸਹਰਨ ਜਰਮਾਯਾ ਕੋਹਾਂ ਤ੍ਰਿਹਾਂ ਉਤੋ
 ਤੁੰਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਅਹੁਦੇਖ ਮਰਦਾਨਾ ਸਹਰਨ ਜਰ
 ਆਵਦਾ ਹਈ ਤੁੰਮਰ ਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਪਲੇ ਕੁਝ ਨਾ ਹੀ ਸਹਰ ਕੋਈ
 ਨਾ ਹੀ ਗਰੰਉ ਨਾ ਹੀ ਤੁੰਜਾਨੂ ਨ ਜਰਮਾਵਦਾ ਹੋ ਮੈਨੂੰ ਤੁੰਕੋਈ ਨਾ
 ਨ ਜਰਮਾਵਦਾ ਮੈਂ ਤੁੰਮਰ ਦਾਹਾਂ ਮੁਰਦੇ ਨੂਲੈ ਜਾਂਸੇ ਜੇ ਕੁਝ ਹੱਥ
 ਪਲੇ ਹੋਵੇ ਤੁੰਭੀ ਧਰਦਾ ਸਹੋਏ ਭੁਲਾ ਭਾਈ ਸਹਰ ਆਵੇਗਾ ਕੁ
 ਝਪਲੈ ਹੋਵੈ ਨਾਂ ਸਹਰ ਹੋਵੈ ਆਪੋ ਸਾਈ ਮਾਰੇਨ ਤੁੰਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ
 ਪੇਰ ਨਾਲ ਰੇਤ ਫੋਲੀ ਦਿਰੋਲ ਲਲਿਕਲ ਆਯਾ ਆਖਾ ਮਰ
 ਦਾਨਾ ਇਸਨੂੰ ਚਾਇਲੈ ਤੁੰਮਰ ਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਮੈਂ ਇਸ ਪਥਰਨੂ
 ਕਯਾ ਕਰਾਂਗਾ ਤੁੰਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਪਲੇ ਬੀਨਰ
 ਨੂੰ ਫੁਟਦਾ ਹੋ ਸੋਲੈ ਕਰਾਇ ਸਨੂ ਪਲੇ ਬੀਨ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਪ
 ਲੇ ਬੋਧੇ ਭੁਖਨਾ ਹੀ ਜਾਦੀ ਪੇਰ ਪਾਏ ਬਾਝੇ ਤੁੰਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਕਯਾ
 ਮਰਦਾਨਾ ਓਹ ਸਹਰਨ ਜਰਮਾਵਦਾ ਹੋ ਉਥੇ ਇਸਦੀ ਕਦਰ
 ਮਲੁ ਮਹੇਸੀ ਤੁੰਮਰ ਦਾਨੇ ਕਯਾ ਭੁਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤ੍ਰਿਹ ਕੋਹਾਂ ਤੇ ਸਹ

ਰਨਜਰਆਸੀ ਜਾਂਦੇਜਾਂਦੇਮਰਦਨਾਛਿਤਾਹੋਗਾਯਾ ਮਸੇ
 ਮਸੇਸਹਰਦੇਗੋਰੇਜਾਇਪੁਰਖਾ ਸਹਰਦੇਪਾਸਜਾਇਬੈਰੇਤਾਂ
 ਮਰਦਨੇਕਯਾਜੀਆਖੋਸੋਕਰੀਏ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾ
 ਮਰਦਨਜਾਇਸਸਹਰਦਾਨਾਂਉਜਾਣਦਾਰੈ ਮਰਦਨੇਕਯਾਜੀ
 ਮੈਕਯਾਜਾਣਾ ਕੁਝਖਾਵਦੇਦੇਹਗਾਕੇਨਾਦੇਹਗਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨ
 ਕਜੀਅੰਤਰਜਾਮੀਆਹਾਂ ਆਖੋਸਮਰਦਨਾਇਸਸਹਰਦਾ
 ਨਾਉਬਿੰਦੁਰਪੁਰਖਾਈ ਤਾਂਮਰਦਨੇਕਯਾਜੀਨਾਉਭਾਵੇਕੁਝ
 ਰੇਵੇ ਮੈਨੁਕੁਝਖਾਇਗਈਐ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਹੋਸੇਹੋਸਕਰਮ
 ਖੋਸਜਾਹਮਰਦਨਾ ਜ਼ਾਹਰੀਵੇਲਏਹਲਾਲਵੇਚਲਾਉ
 ਤਾਂਮਰਦਨੇਕਯਾਜੀਇਸਦਾਮੁਲਕੋ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀ
 ਕਯਾਮਰਦਨਾਇਸਦਾਮੁਲਜੋਕੋਈਕੁਝਅੱਖੀਗਾਸੇਮੇ
 ਨੁਆਇਕਥੀ ਤਾਂਮਰਦਨੇਹਿਕਜ਼ਾਹਰਨਿਲਾਲਦਿਖਾਯਾ ਉ
 ਸਜ਼ਾਹਰੀਕਯਾਗੁਈਇਸਕੇਤੁਨਿਸੈਪੈਸੇਮੁਲਹੋਏ ਤਾਂਮਰ
 ਦਨੇਜੀਵਿਰਾਵਿਚਾਰਕੀਤਾਲਾਲਦਾਮੁਲਬਹੁਤੁਆਖਦੇਹਨ
 ਮੈਪੁਛੁਆਵਾ ਮਰਦਨੇਆਇਕਯਾਜੀਲਾਲਦੇਤਿਨਸੈਪੈਸੇ
 ਮਿਲਦੇਹੈਨ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਨਾ ਕਿਸੇਵਰੁੰਦ
 ਹਰੀਪਾਸਲੈਜਾਹ ਤਾਂਮਰਦਨੇਕਯਾਜੀਮੈਤਾਵਤੁਅਤੇਛੋਰ
 ਜਾਣਦਨਾਹੀ ਤੁਸੀਮੈਨੁਦਸੋ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਾ
 ਨਾਜ਼ਾਹਰੀਦਾਨਾਉਸਾਲਸਰਾਇਹਈ ਮਰਦਨਾਵਤਜਾਇ
 ਕੇਪੁਛੁਣਲਗਾ ਯਾਰੋਸਾਲਸਰਾਇਜ਼ਾਹਰੀਦਾਦਕਾਨਕੇਹਨ
 ਹੈ ਲੋਕਕਯਾਗੁਈਓਹਆਪਣੇਘਰਹੋਦਾਰੈ ਤਾਂਮਰਦਨਾ
 ਉਸਦਾਘਰਪੁਛਕੇਗਯਾ ਆਇਮਵਜਕੀਤੋਸ ਅੰਦਰੇਜ਼ਾ
 ਹਰੀਆਪਣਾਗੁਲਾਂਮਭੇਜਾ ਗਲਾਂਮਪੁਛਾਤੁਕੋਦਹੈਉ
 ਈ ਮਰਦਨੇਕਯਾਜੀਕੁਛਸਉਦਾਦੇਦਣਾਹੈ ਗਲਾਮਕ

ਆਜੀ ਕੋਈ ਬੰਦਾ ਸਾਹਿਬ ਕਹੈ ਕਹਾਹੈ ਕੁਝ ਸੋ ਦਾਵੇ ਬਣਾਹੈ
 ਤਾਂ ਜਾਹਿਰੀ ਕਰਿਆ ਉਸਕੋ ਅੰਦਰ ਲਾਇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਲੈ
 ਗਿਆ ਲਗੇ ਪੁਛਣ ਕਹੁਤਾ ਧੀ ਕਰਾਏ ਦਾਹੜੀ ਕਰਾਏ ਸੋ ਦਾਹੜੀ ਕਰਾਏ
 ਯਾਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹੁ ਕੇ ਜਾਹਿਰੀ ਦੇ ਹਥ ਲਾਲਾ ਦਿਤਾ ਜਾਹਿਰੀ ਦੇ
 ਖੇਤਾਂ ਕਰਾਏ ਖੇ ਜੋ ਇਸ ਲਾਲ ਉਪਰ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਇਹ ਲਾਲ
 ਲਾਵੈ ਤਿਸਨੂੰ ਸੋ ਰੁਪਯਾ ਮਿਹਮਾਨੀ ਦੇਵਣੀ ਮੁਲ ਦਰ ਤੀ ਮਲਕ
 ਦੇ ਚੇਭਾਵੇ ਨਵੇ ਚੇ ਜਹੂਰੀ ਸੋ ਰੁਪਯਾ ਗਿਣ ਕੇ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਹਥ ਦਿਤਾ
 ਅਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਪੁਛਣ ਲਗਾ ਆਖੁ ਭਾਈ ਇਸਦਾ ਮੁਲ ਤੁਮਰ
 ਦਾਨੇ ਕਰਿਆ ਜੀ ਮੈ ਮਾਲ ਕਪਾਸੇ ਪੁਛਿਆਵਾਂ ਜਹੂਰੀ ਲਾਲ ਪਾਸਰ
 ਖਾਯਾ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਕਰਿਆ ਜਹਿਰੀ ਪੁਛਿਆ ਮਰਦਾਨੇ ਸੋ ਰੁ
 ਪਯਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਆਵਹੁ ਖਾਯਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਿਆ
 ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੋ ਸੋ ਰੁਪਯਾ ਕੇਹਾ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਰਿਆ ਜੀ ਉਸ ਦਿਤੇ ਮੈ
 ਲਾਯਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਜਾਹ ਪੁਛਾ ਅਉ
 ਏਹੋ ਸੋ ਰੁਪਯਾ ਕੇਹਾ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਰਿਆ ਕੁਲ ਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਆਇ ਜਹੂ
 ਰੀ ਪੁਛਿਆ ਮਾਲ ਕਪਾਸੇ ਦਾਹੈ ਏਹੋ ਸੋ ਰੁਪਯਾ ਕੇਹਾ ਦਿਤਾ ਹੈ ਇਸ ਲਾ
 ਲ ਦਾ ਮੁਲ ਦਿਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜਾਹਿਰੀ ਕਰਿਆ ਭਾਈ ਇਸ ਲਾਲ ਤੇ ਲਿਖਿਆ
 ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਇਹ ਲਾਲ ਲਾਵੈ ਭਾਵੇ ਚੇ ਭਾਵੇ ਨਵੇ ਚੇ ਉਸਨੂੰ ਸੋ ਰੁ
 ਪਯਾ ਮਿਹਮਾਨੀ ਦੇਵਣੀ ਤੇਰਾ ਲਾਲ ਅਮਾਨਤ ਪਾਯਾ ਹੈ ਮਾਲ ਕੋ ਤੇ
 ਪੁਛਿਆ ਮੁਲ ਮਰਦਾਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਆਇ ਕਰਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਜਹੂਰੀ ਇਹ ਕਹਾਹੈ ਜੋ ਇਸ ਲਾਲ ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਇਸ ਲਾਲ
 ਨੁਲਾਵੈ ਤਿਸਨੂੰ ਸੋ ਰੁਪਯਾ ਮਿਹਮਾਨੀ ਦੇਵਣੀ ਭਾਵੇ ਚੇ ਭਾਵੇ ਨਵੇ
 ਵੇ ਚੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਿਆ ਕੋਯੋ ਮਰਦਾਨਾ ਦੇ ਚਾਹੈ ਮਰਦਾਨੇ
 ਕਰਿਆ ਜੀ ਮੈ ਕਰਾ ਜਾਣਾ ਤੁਝਾਣ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਿਆ ਮਰਦਾ
 ਨਾ ਤੁਹਨੂੰ ਮੈ ਕਿਸ ਦਾਸੇ ਤੇ ਪੁਛਾਹਾ ਭਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਰਿਆ ਜੀ ਮੈ ਨਹੀ

ਜਾਣਦਾ ਤੂੰ ਮੈਂ ਨੂੰ ਕਿਸ ਦਾ ਸਤੇ ਪੁਛਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ
 ਮਰਦਾਨਾ ਮੈਂ ਤੂੰ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਸਤੇ ਪੁਛਦਾ ਹੈ ਏਹੁ ਲਾਲ ਨਹੀ ਏਹੁ ਪਰ
 ਮੇਸਰ ਕਾਨ ਉਹੈ ਉਹੁ ਜਹੁ ਗੀਤਿ ਨ ਸੈ ਪੈ ਸੇ ਦੇ ਦਾ ਮਾਰੋ ਉਸ ਦੀ ਓਹ
 ਨਜਰ ਮਾਹੀ ਅਤੇ ਏਹੁ ਜਹੁ ਗੀਤਿ ਸੈ ਰੁਪ ਜਾ ਮਿਹਮਾਨੀ ਦੇ ਵਟ ਲਗਾ
 ਬਿਨਾ ਮੁਲ ਲੀਤੇ ਏਹੁ ਕਰਤਾਰ ਦਾਨ ਉਲਾਲ ਹਈ ਕੁਵੇ ਵੇਚ ਕੁਵੇ
 ਨਵੇਚ ਜੇ ਕੁਖ ਨੀਗ ਕਬੂਲ ਕਰਣੀ ਹਈ ਤਨਾ ਵੇਚ ਨਹੀ ਤਾਂ ਵੇਚ ਲੈ
 ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਸਮਝ ਗਯਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈਂ ਨਹੀ ਵੇਚਦਾ ਤਾਂ ਓਹੁ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਸੈ ਰੁਪ ਯਾ ਉਸ ਦਾ ਫੇਰ ਦੇ ਮਾਉ ਮਾ
 ਪਟਾਲ ਲਲਾਉ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਕੁਲਾ ਜੀ ਮਰਦਾਨਾ ਜਹੁ ਗੀਤਿ
 ਸਗਮਾ ਜਾਇ ਕੇ ਮਾਖੁਣ ਲਗਾ ਸਾਹੁ ਜੀ ਏਹੁ ਸੈ ਰੁਪ ਜਾ ਮਾਪਟਾਲੇ ਵਹੁ
 ਅਰਲ ਲਲਾ ਮਸਾਹੁ ਫੇਰ ਦੇ ਵਹੁ ਮਾਲ ਕਨਾਹੀ ਵੇਚਦਾ ਤਾਂ ਜਹੁ ਗੀ
 ਕਹਿਆ ਕੁਲਾ ਕੁਈ ਜੀ ਲੈ ਮਾਪਟਾਲਾ ਲਲਾ ਮਰਦਾਨੇ ਹਥ ਦਿੱਤਾ

ਮਰਦਾਨੇ ਮਾਪਟਾਲਾ ਲਲੀਤਾ ਅਤੇ ਸੈ ਰੁਪ ਜਾ ਮਰਦਾਨੇ ਜਹੁ ਗੀਤਿ ਦੇ
 ਗੋਰਖਾ ਮਾਖੋ ਸਸਾਹ ਜੀ ਇਹ ਸੈ ਰੁਪ ਜਾ ਮਾਪਟਾ ਗਿਣ ਲਵੇ ਤਾਂ
 ਹੁਗੀ ਕਹਿਆ ਕੁਈ ਇਸ ਲਾਲ ਪਗ ਲਿਖ ਜਾ ਹੈ ਜੇ ਕੋਈ ਇਹੁ ਲਾਲ ਲਿ
 ਆਵੈ ਤਿਸਨੂੰ ਸੈ ਰੁਪ ਜਾ ਮਿਹਮਾਨੀ ਦੇਣੀ ਹੋਮ ਮਾਪਟਾ ਧਰਮ ਰਖਣ
 ਹੈ ਏਹੁ ਰੁਪ ਜੇਤੁ ਮਾਰੇ ਹੋਹੈ ਹਮਾਰੇ ਨਹੀ ਕੁਵੇ ਲਾਲ ਵੇਚ ਕੁਵੇ ਨਵੇਚ
 ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਲਾਲ ਨਾਲੇ ਰੁਪ ਜੇ ਅੰਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਮਗੇ ਰਖੇ
 ਮਾਰੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਰੁਪ ਜੇ ਕੋ ਲੈ ਮਾ
 ਪੇ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰੁਪ ਜੇ ਦੇ ਰਹਾ ਉਸ ਲਏ ਨਾਹੀ ਉਸ ਕ

ਆਭਾਈ ਜੀ ਗੋਆਪਟਾ ਪਰਮਰਾਖਣਾ ਹੈ ਲਾਲ ਪਰਲਿਖਾ ਹੈ
 ਜੋ ਕੋਈ ਇਹ ਲਾਲ ਲਾਵੈ ਤਿਸ ਨੂੰ ਸੋ ਰੁਪਯਾ ਮਿਹਮਾਨੀ ਦੇਣੀ ਏਹੁ
 ਪਯੋਤੁ ਮਾਰੇ ਹੈ ਯਮ ਰੇ ਨਾਹੀ ਮੈ ਕਾ ਕਰਾਂ ਓਹੁ ਲੇਵੇ ਨਾਹੀ ਤੰਗੁ ਰੂਨ ਨਕ
 ਜੀਠੇ ਰਮਰਦਾਨੇ ਨੁਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਤੇ ਜਾਇ ਕੇ ਇਹ ਕਹੁ ਸਾਹਜੀ
 ਦੇ ਚੀਏ ਤਾਂ ਮਿਹਮਾਨੀ ਲਈਯੇ ਜੇਨਾ ਦੇ ਚੀਯੇ ਤਾਂ ਕੇਹੀ ਲਈਯੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾ
 ਨੇ ਕਯਾ ਕੁਲਾਗੁ ਰੂਜੀ ਮਰਦਾਨਾ ਉਸ ਜਹੁਗੀ ਬੋ ਸੋ ਰੁਪਯਾ ਲੈ ਗਯਾ
 ਆਖੋ ਸਾਹਜੀ ਅਸੀਰੁਪਯੇ ਕੇਹੇ ਲਈਯੇ ਜੇ ਦੇ ਚੀਯੇ ਤਾਂ ਮਿਹਮਾ
 ਨੀ ਲਈਯੇ ਜੇਨਾ ਦੇ ਚੀਏ ਤਾਂ ਕੇਹੀ ਲਈਯੇ ਏਹੁ ਸੋ ਰੁਪਯਾ ਅਪਣਾ ਫੇਰ ਲ
 ਵੇ ਮਾਲ ਕਲੇ ਦਾਨਾਹੀ ਅਤੇ ਜਹੁਗੀ ਲਏ ਨਾਹੀ ਮਰਦਾਨਾ ਫੇਰ ਲਾਯਾ
 ਤੰਗੁ ਰੂਨ ਨਕ ਰਖੇ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਜਹੁਗੀ ਲਏ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਸਤ ਫੇਰੇ
 ਪਾਏ ਛਿ ਬਾਹਿਰਾਯਾ ਛਿ ਬਾਹਿਰਾਯਾ ਜਹੁਗੀ ਦੇ ਪਰਸੁਟ ਆਯਾ ਜ
 ਹੁਗੀ ਅਪਣੇ ਜੀ ਵਿਚ ਵਿਚ ਚਕੀਤਾ ਮੈਨੂੰ ਫੇਰ ਲੇਵੇ ਜੋਗ ਨਾਹੀ ਅਤੇ
 ਏਹੁ ਵਸਤੁ ਅਜੇਹੀ ਹੈ ਇਸ ਸਨਕਾ ਦਿਕ ਅਰਬੁ ਆਇਕ ਮੋਹੇ ਹੈ ਨਾ ਅ
 ਤੇ ਏਹੁ ਲਾਲ ਭੀ ਅਚੰਭੇ ਦਾ ਡਿਠਾ ਜਿਸ ਤੇ ਸੋ ਰੁਪਯਾ ਮਿਹਮਾਨੀ ਦੇਣੀ
 ਇਤਨੀ ਮੇਰੀ ਉਮਰ ਹੋਈ ਹੈ ਵਡੇ ਵਡੇ ਮੁੱਲ ਦੇ ਲਾਲ ਡਿਠੇ ਆਹੇ ਪਰ
 ਏਹੁ ਮਿਹਮਾਨੀ ਕਿਸ ਤੇ ਨਾਹੀ ਏਹੁ ਕੋਈ ਕਦਰ ਦੀ ਲਾਲ ਡਿਠਾ ਪਰ ਉਸ
 ਮਾਲ ਕਦਾਵੀ ਦਾਰਭੀ ਕੀਤਾ ਚਾਹੀਏ ਏਹੁ ਵੀ ਚਾਕਰ ਕੇ ਉਸ ਅਧਰ
 ਕੇ ਗੁਲਾਂ ਮਨੁ ਕਯਾ ਅਧਰ ਕਾ ਤੇ ਦੜ ਮਤ ਕਿਧਰੇ ਜਾ ਦੇ ਰਹ ਦੇ ਹੋਨ
 ਤੁਓਨਾ ਨੁਜਾਣ ਨਾ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਭੀ ਆਵਦਾ ਹਾਂ ਤੁੰਤਰ ਤੁਚਲ ਅ
 ਪਰ ਕਾ ਗੁਲਾਂ ਮਸਹਰੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਆਯਾ ਆਇਕ ਰਦੇ ਖੇਤਾ ਕਿ
 ਆ ਦੇਖੇ ਜੋ ਇਕ ਤਰੁਪਯੇ ਫੇਰ ਦੇਵ ਵਾਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੁਇ ਹੋਰ ਹੈ ਤੇ
 ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਅਧਰ ਕਾ ਗੁਲਾਂ ਮਦੇ ਖਕਰ ਦਰਹੀ ਬੈਠ ਰਾਯਾ ਅਤੇ ਮਰ
 ਦਾਨਾ ਛਿ ਬਾ ਬੈਠਾ ਲਹਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਬੋਲ ਨਾਹੀ ਸਕਦਾ ਕੁਖ ਅਜੇਹੀ
 ਲਗੀ ਹੈ ਜੋ ਆਖਣ ਦੀ ਗਲ ਕਾਈ ਨਾਹੀ ਪਰ ਰੂਰਦਾ ਮੁਹੋ ਬੋਲਨ

ਜਿਸਕਦਾ ਅਤੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਦੇਖੇਤਾਂ ਮਰਦਾਂ ਅੰਦਰ ਹੀ ਸਹਦਾ ਹੈ
 ਭਈਉਪਕਰ ਰਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਕਪਾਤੀਗੁਸਰੀਤ ਸਾਲਸਰਾਇਜਹੁਰੀ
 ਭੁਲੀਸਾਸਨਲਾਯਾ ਨਾਨਕ ਦੇ ਰੂਪਯੋਗਲੇਮੇਵਨਲੇਪਕਵਨਮਿਰਿ
 ਆਈਬਹੁਤਲਾਯਾ ਦੇਕਰਨਫਰਾਸਿਰਤੇ ਰੂਪਯੋਮਤੇਸਭਾਵਸਤੂ
 ਅਗੀਆਟਰਖੀਆਂ ਹਥਜੇਕਰੇਅਗੋਖੜਹੋਆ ਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕ

ਅਸਾਲਸਰਾਇਜੀ ਜੇਵਰੀਇਤਲਈਯੋ ਤਾਂਜਵਾਂਹੀਗੋਕਯਾਜੀਮੇ
 ਨਹੀਜਵਦਾਤੁਮਲਾਲਹੋ ਕਿਹਿਹਲਾਲਹੋ ਮੇਤੋਬਹੁਤਬਿਸਮਵਹੋ
 ਰਹਾਹੋ ਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਬਦਬੋਲਾ ਰਾਗਮਰੂਮਹਲਾ੧
 ਲਾਲੇਲਾਲਉਪਾਜਾਲਲੇਲਾਲਦਿਸੰਨਜਿਨਲਾਲੀਨੇ੩ਮਹ
 ਵਜਾਨਜਾਣਿ ੧ ਸੁਣਸਾਲਸਤੰਗੁਰੀਅਪਣਾਲਾਲਪਛੰਦ
 ਕੂੜੇਲਾਲਨਹੀਢਬੀਨਅਪਣਾਸਾਹੁਸਿਵਾਣਾ ੧ ਰਹਾਉਕੰਕ
 ਰਮਥਰਮੇਲਕੋਨਉਰਖਾਯੋਸਾਹੁ ਬਿਨਸਤਿਗੁਰਪੂਰੇਅੰਧਰੇਮੁ
 ਲਨਬੁਝੇਰਹਾ ॥੩॥ ਮੇਰਾਮੇਰਾਕਰਾਜੀਜਮਾਰਾਤੀਅਤੇਤੂੰਹੀਕਈ
 ਸਾਖਨਉਪਜੀਯਾਕਲਰਦੁਰਮੇਹਾ ੩। ਸਾਲਸਰਾਇਜਹੁਰੀ
 ਜੇਕਰਅਪਰਾਪਤਹੋਇ ਨਾਨਕਏਕਅਗਾਧੀਅੰਦਖਨਹੀਹੋਇ
 ੦੪॥ ਤੁਸਾਲਸਰਾਇਕਯਾਜੀਤੁਮਾਰਨਉਕਾਹੋ ਅਰਤੁਮੇਰੇ
 ਟਹੀਅਰਤੁਮਾਰਦੇਸਕੋਟਹੇ ਅਕੋਤਾਹੇਰਨਗੀਲਗੀਹੈ ਵਡੇਅ
 ਤੀਤਖਰਦਰਸਨੀਦੇਖੋਹੈ ਅਰਮੋਰਭੀਦੇਖੋਪਰਤੁਮਾਰਭੇਖਪਾਯਸ
 ਧੀਜਾਤਾਮੈਤੋਬਿਸਮਵਹੋਇਰਚਾਹੋਤੁਮਾਅਪਣੀਪਤਾਵੇਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕ

ਕਜੀਕਯਾਸੁਟਭਾਇਸਾਲਸਰਾਉਜੀਨਾਉਹਮਾਰਨਨਕਨਿਕ
ਗੀਹੈਅਰਭੇਖੁਭੀਧਮਾਰਨਿਰੰਕਗੀਹੈਤੁਸਾਲਸਰਾਉਕਯਾਜੀਤੁ
ਮਨਿਰੰਕਰਕੋਜਾਣਤੇਹੋਤੁਮਨਿਰੰਕਰਦੇਖਾਹੈਤੁਗੁਰੂਨਨਕਜੀ
ਬੋਲਯਾਰਗੁਮਾਰੁਮਹਲਾ੧ ਬਿਮਲਮਝਰਬਸੇਜਲਨਿਰਮ
ਲਪਦਮਨਜਾਵਲਰੇਪਵਨਜਾਵਲਰਸਸੰਗਤਦੇਖਨਹੀਰੇ॥੧॥
ਦਾਦਰਤੁੰਕਬਹੁਨਜਨਸਰੇਕੁਖੇਸਿਥਾਲਬਸੇਜਲਨਿਰਮਲਅੰਮ੍ਰ
ਤਨਲਖਸਰੇ॥੨॥ਰਹਾਉ ਬਸਨਤਨਉਸਸਮਲੀਅਲਚਚਰੁ
ਨਰੇਕਉਲਕੁਮਦਨੀਦੁਰਹੁਨਉਸਸਕੁਦੇਰੇਅਪਨਾਅਪਤੁੰ
ਕਬਹੁਨਛਾਡੇਸੁਆਨਖੁਛਜਮੇਰੇ੨ ਅੰਮ੍ਰਤਦੁਧਮਧਾਸਿਚਸਤੁੰ
ਬਨਚਾਤੁਰਰੇਅਪਨਾਅਪਤੁੰਕਬਹੁਨਛਾਡੁਸਪਸਨਪ੍ਰੀਤਯੋ
ਰੇ੩ ਏਕਪਖੰਡੀਤਿਰਨਮਨਜਨੀਇਕਹਰਿਹਰਿਚਰਨੀਰੇਪੁਰ
ਬਾਲਿਖਾਪਾਯਨਨਕਰਸਨਨਾਮਜਪਨੀਰੇ॥੪॥ਤੁਉਸਜ
ਹਰੀਕਯਾਮੈਨੁਨਿਹਲਕੋਰੇਜੀਇਹਰੁਪਯੇਲਵੇਜੀਤੁੰਗੁਰੂ
ਨਨਕਜੀਕਯਾਭਾਈਜਉਰੀਏਹਰੁਪਯੇਭੁਸਾਨੁਰਖਦੇਮਿਲੇ
ਦੈਨਅਸਾਡੇਕੰਮਨਾਹੀਤੁਸਾਹਨੁਜੋਹਤੇਹੈਅਸੀਫਕੀਰਅਤੀ
ਤੁਆਹੈਤੋਜੋਹਰੀਕਯਾਜੀਇਹਮੇਵਾਅਤੇਪਕਵਨਤਾਂਅਚਵੇ॥
ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਅੰਗੀਕਾਰਕਰੇਨਾਹੀਅਤੇਮਰਦਨਖੁਹੋਬੋ
ਹੀਅਤੇਅੰਦਰੇਆਖੋਕਿਵੇਲੈਨਤਾਂਭੁਲਾਹੋਵੈਮੈਖਰਾਭੁਖਾਹਾਂਤੁ
ਨਨਕਜੀਸਬਦਬੋਲਯਾਰਗੁਮਾਰੁਮਹਲਾ੧ ਪ੍ਰੀਤਪਕਵਨ
ਥੋਕੋਜਨਕਹੀਐਲੁਚੀਲੋਚਾਪੁਰੀਮਿਠਾਈਰਸਨਰਸਕਸ
ਬੋਲੇਤਾਂਅਨਰਹੇਹਜੁਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ ਸੁਟਭਾਈਤੁਸਾਲਸਮੇਰੇ
ਸਮਝਪਵੀਤਾਂਹੋਇਨਿਬੇਰੇ१ ਮੇਵਾਮਿਲਣਤੁਮਾਰਕਹੀਏਸਤਰੇ
ਬਾਗੇਜੋੜੇਖਾਵਣਖਾਇਅਪਾਵੇਸੇਈਜੋਬਿਖਤੋਮਨੁਅਮੇੜੇ
੨ਤਾਂਅਧਰਕਾਗੁਲਾਮਅਗੋਹੀਖਾਵਦਪਾਸੇ ਗੁਰੂਨਨਕਜੀ

ਦੇਪੈਰਾਂਤੇਢਹਪਯਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਅਧਰਗੁਲਾਂਮਤੇਢਹਤਖੁ
 ਸੀਹੋਏ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਤੀਜੀਪੈਰੀਆਖੀ ਉਤਮਜਨਮਜੋਸਾ
 ਕਤਕਹੀਮੇਨੀਚਨਾਰਯਨਪਾਵੈ ਲੋਭਲਹਰਤੇਸੇਈਛੁਟੇਸਾਧ
 ਸੀਗਤਗੁਣਗਾਵੈ॥੩॥ ਸੁਣਸਾਲਸਰਾਇਹਰੇਲਾਤੇਰਾਆਪਨਗ
 ਅਣਮਾਨਾਨਨਕਬੁਗਤਸੀਗਮਿਲਾਯਾਉਚੇਪਦਰਹਰਨਾ ੪
 ਤਾਂਢੇਰਸਾਲਸਰਾਇਜਹਰੀਹਥਜੇੜਕਰਬੇਨਤੀਕੀਤੀ ਜੀਗੁਰੂ
 ਜੀਮੇਰੀਭੀਗਤਕਰੋ ਆਪਣੇਸਾਂਈਦੇਵਾਸਤੇ ਅਸਾਨੂਕੁੀਇਸਤ
 ਲਾਇਵਿਭੋਕਢੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਹਾਸੁਣਸਾਲਸਰਾਇਤੀ
 ਪਣੇਅਧਰਕੇਗੁਲਾਂਮਦੇਪੈਰਾਂਤੇਢਹਪਵੈ ਤਾਂਤੇਰੀਗਤਹੋਵੈ ਤਾਂਸ
 ਲਸਰਾਇਕਹਾਜੀਅਧਰਕਤਾਸਾਧਰੇ ਤੁਸੀਕਹੋਤਾਂਮੇਸਤਦੀਪੈ
 ਰੀਪਵਾਂ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਸਾਲਸਰਾਇਉਪਰਬਹੁਤਖੁਸੀਹੋਏ
 ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਹਾਭਾਈਸਾਲਸਰਾਇਕਰਤਾਰਮਗੋਮਸ
 ਟੇਕ ਤਾਂਸਾਲਸਰਾਇ ਗੁਰੂਨਨਕਜੀਦੇਪੈਰਾਂਤੇਢਹਪਯਾ ਤਾਂਗੁ
 ਰੂਨਨਕਜੀਸਾਲਸਰਾਇਨੂੰ ਸਿਰੇਅੰਗੋਛਾਲਹਦਿਤੁ ਤਾਂਗੁਰੂ
 ਨਨਕਜੀਕਹਾਭਾਈਸਾਲਸਰਾਇਸਿਰਤੇਬੰਨ ਸਾਲਸਰਾਇ
 ਲੈਕਗਸਿਰਤੇਬਧਾ ਸਿਰਤੇਬੰਨਣਨਾਲਸਾਲਸਰਾਇਦੇਕਪਾਟ
 ਖੁਲਗਾਏਸਾਲਸਰਾਇਦਾਰੰਗਹੋਰਹੋਗਾ ਸਾਲਸਰਾਇਨੂਜ
 ਬਦਪ੍ਰਾਪਤਹੋਆ ਸਤਿਗੁਰਦਾਤਨਾਮਕਾਜਿਨਦੀਨੇਥੇਲਕਪਾਟ
 ਏਕਜੇਵਣਜਵਣੀਜਿਅਬਹੁਰਨਆਵੈਹਾਟ ੧ ਸਤਗੁਰਨਨਕ
 ਪੁਰ ਬਚਨਕਾਸੁਰਾ ੧ ਰਹਾਉ ਆਗਮਨਿਗਮਦਿਖਾਵਤਾਖੋਲੇ
 ਨੜਕਪਾਟ ਅਨੰਤਜਗਤਵਦਨਾਰਾਸਗਲਹੇਸਾਹਏਕਬੁਗਵੰਤ
 ੨। ਵਨਜਹਮਾਰਾਸਤਿਗੁਰੂਪੁਜੀਹਮਾਰੀਨਾਮ ਆਠਪਹਰਧਾਨੀ
 ਲਾਗਰਹੈ ਸੇਈਹਮਾਰੇਕਾਮ ੩ ਸਾਲਬਿਨਦੈਬੇਨਤੀਤੁਸੁਣਲੇਹੁ
 ਕਰਤਾਰ ਕਚੇਰੀਗਉਤਾਰਕੇਚਾੜੇਰੀਗਾਅਪਾਰਾ ੪॥ ਤਾਂਗੁਰੂਨ

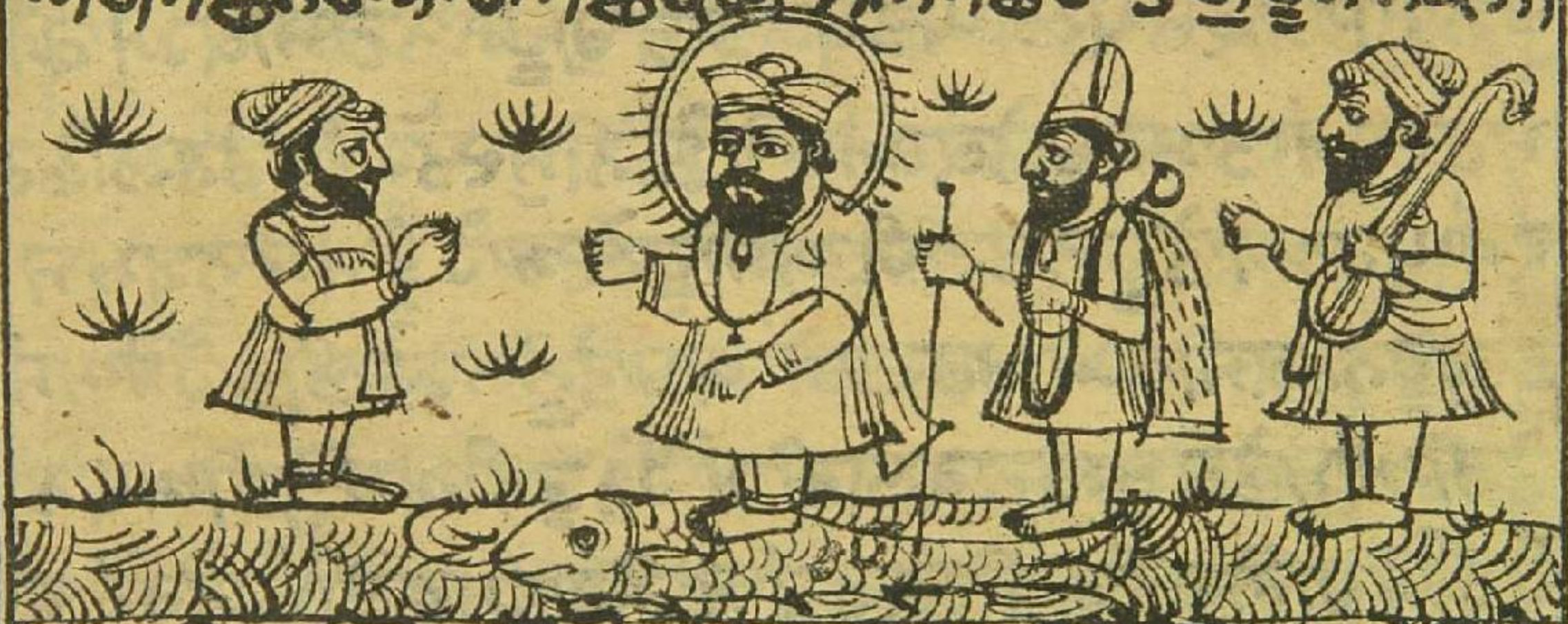
ਨਕਜੀਸਬਦਬੋਲਾ ਗਾਗਿਲਾਵਲਮਹਲ १ ਗੁਰਕਸਬਦ
 ਨਿਧਾਨਹੈਮਨਮੁਖਮਾਦਗਉਣਲਖਜੋਨੀਭਰਮਾਈਮੈਠਿਰ
 ਪਾਵੈਗਾਰੁਦਨ १ ਤੇਰਾਨਿਰਮਲਹੀਰਨਾਮਹੈਕੋਈਪਰਖੈਪਰਖਣ
 ਹਾਰਜੀਉ १ ਗਹਉ ॥ ਬੇਦੀਮੰਤਨਜਾਣਿਆਪੜਪੰਤਿਤਬੀਚ ०
 ਰ ਬੇੜਾਹਰਿਕਨਾਮਹੈਜਿਤਚੜਉਤਰੇਪਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਅੰਦੁਪਾਏਸ
 ਚਕੋਦੇਖਣਾਦਿਗਦਿਣਾਸ ਜਿਨਲੋਇਣਹਰਿਦੇਖੀਮੈਸੋਲੋਇ
 ਟਪਰਵਣਾ ॥ ੩ ॥ ਕੰਚਨਕੰਚਨਹੋਖਾਮਾਣਸਧਰੇਅਪਾਰਜੰਦ
 ਖੁਲਾਕੋਰੜੀਜਨਨਨਕਧਰਮਦੁਆਰਾ ॥ ੪ ॥ ਤਾਂਗੁਰੁਨਨਕਜੀ
 ਅਧਰਕੇਗੁਲਾਮਨੂੰ ਅਤੇਸਾਲਜਰਾਇਜਹੁਗੀਨੂੰਬਸੀਭਰਪੁਰ
 ਵਿਚਸਤਗੁਰੁਨੇਸਿਖਕੀਤਾ ਵਡੀਸਿਹਰਵਾਂਗੀਕੀਤੀਅਤੇਦੁਹ
 ਨੁਮੰਜੀਬੈਠਾਖਾ ਅਤੇਆਖਾਗੁਈਸਾਲਜਰਾਇਜਿਚਰਤੁਜੀ
 ਵੇਤਿਚਰਮੰਜੀਤੇਰੀਹੈ ਅਤੇਤੇਰੀਦੇਹਛੁਟੈ ਤਾਂਅਧਰਕਾਗੁਲਾਮ
 ਬਹੈ ਹੋਰਤੇਰੀਮੈਲਦਦਕੰਮਨਾਹੀ ਅਤੇਗੁਈਸਾਲਜਰਾਇਜੀ
 ਪਹਿਲੇਮੰਜੀਇਸਦੀਆਹੀਪਰਅਸਤੇਰਾਭਾਰਖਾਹੈ ਕੋਜੋਤੁ
 ਸਿਸਾਗੀਸੁਤੁਵਿਚਇਸਦਾਸਾਹਿਬਹੈ ਅਤੇਵਿਨਭੀਬੋੜੇਆਇਰ
 ਹੋਹੈਨ ਤੇਰੀਦੇਹਛੁਟਣਦਿਚ ਦੁਇਵਰੇਅਤੇਸਤਮਹੀਨੇਤੈਂਜੀਵਣ
 ਹੈ ਇਸਦਾਸਤੇਤੈਂਨੂੰਬੈਠਾਖਾਹੈ ਅਤੇਅਧਰਕੇਦੇਚਿਤੁਤਾਂਕਾਈਨਹੀ
 ਪਰਹੁਕਮਾਨਿਰੰਕਾਰਦਾਏਵੈਹੈ ਚਿਥੋਗੁਰੁਨਨਕਜੀਦੁਇਵਰੇਅਤੇ
 ਸਤਮਹੀਨੇਰਹੇਮਰਦਨਾਕਹੇਜੀਤੁਏਬੇਹੀਰਹਣਆਖਾਹੈ ਕੋਉਦਾ
 ਸੀਹੋਇਨਿਕਲਾਹੈ ਜਾਂਏਹਗਲਮਰਵਲੇਕਹੀ ਤਾਂਗੁਰੁਨਨਕਜੀ
 ਹੰਮੇ ਬਾਲਾਆਪਦੇਜੀਵਿਚਗਿਣਤੀਕਰੇ ਦੇਖੋਇਹਰੂਮਾਂਦੀਆਂ
 ਗਲਾਂਨਾਂਹੀਛੁਟਦਾ ਪਰਮੁਹੋਕੁਛਨਾਅਖੇਜਸਾਲਜਰਾਇਜਹੁਗੀ
 ਦੀਦੇਹਛੁਟੀ ਗੁਰੁਜੀਉਸਕਾਸਸਕਾਰਕੀਤਾ ਪਰਮਧਾਂਮਕੋਰਮਾ ਤਾਂ
 ਗੁਰੁਨਨਕਜੀਅਧਰਕੇਗੁਲਾਮਨੂੰਮੰਜੀਬਹਾਯਾ ਬਠਾਇਕੋਵਿਚ

ਲੀਤੀ ਬਿਸੁਰਦੇਸਕੋਚਲੇ॥੩੧॥ ਬੋਲੇਭਾਈਜੀਵਾਹਿਗੁਰੂ॥

ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ੩੨ ਬਿਸੁਰਦੇਸਸਮੁੰਦਦੇਟਾਪੁਵਿਚਮਾਹਮ
ਰਦਨੇਕਯਾਜੀਹੁਕਿਧਰਚਲਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਮ
ਰਦਨਾਜਿਧਰਕਰਤਾਰਲੈਜਾਵੈ ਭਿਧਰਚਲਾਚਲ ਤੁਛੇਰਮ
ਰਦਨੇਕਯਾਜੀ ਤੁਥਿਸੰਤੁਰਪੁਰਵਿਚਰਯਾਸੁਕਾਕੀਤੀਤਾਂਗੁਰੂ
ਨਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਨਾਜੀਕੁਝਸਾਨੁਕਰਤਾਰਦਾਤੁਕਮਆ
ਹਾਸੇਅਸਾਕੀਤ ਅਸੀਅਧਰਕੇਗੁਲਾਮਨੂੰਮੰਜੀਬਹਾਵਣਆ
ਹਾਚਲਮਰਦਨਾਜੀਹੁਕਹਦੇਨਾਂਹੀ ਤਾਂਮਰਦਨੇਕਯਾਜੀਹੁਕੁ
ਮੈਨੁਆਖੁਉਸਸਹਰਦਨਾਉਤਾਂਮੈਨਾਲਹੋਵਾਂ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀ
ਕਯਾਮਰਦਨਾਜੀਹੁਕਅਸੀਬਿਸਹਰਦੇਸਸਮੁੰਦਦੇਟਾਪੁਵਿਚਹੈ ਉਥੇ
ਹਿਕਸਾਧਹੈ ਉਸਦਾਦਰਸਨਕਰਦੇਜਾਦੀਮੈਰੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀ
ਚਿਥੈਚਲੇ ਜਾਂਦੇਜਾਂਦੇਖਨਤਾਂਕਮਾਦੇਖਨ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾ
ਭਾਈਬਾਲਾਅਸੀਕਿਸਦੇਉਪਰਜਾਂਦੇਹੈ ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਜੀਤੇਰੀਤੀ
ਜਵਤੈਨੁਸਬੁਕੁਛਮਲੁਮਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਨਾਜੀ
ਅਸੀਮਛੀਤੇਜਾਂਦੇਆਹੈ ਤਾਂਮਰਦਨੇਕਯਾਜੀਏਡੀਮਛੀਹੈ ਤਾਂਗੁ
ਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਨਾਜੀਪੈਤੀਕੋਹਾਂਲੀਮੀਹੈ ਅਤੇਪੰਜਕੋਹਾਂ
ਤੀਹੈ ਤਾਂਮਰਦਨੇਜੀਵਿਚਗਿਣਤੀਖਾਧੀਜੁਹਕੁਛਆਖੇਨਾਂਹੀਤਿ
ਨਦਿਨਅਤੇਤਿਨਰਤੀਮਛੀਤੇਚਲੇਗਏਸਯਜਨਲ ਜਾਂਮਛੀਦਾਚਿ
ਤਰਨਜਰਮਾਯਾਮਰਦਨਾਹੈਰਲ੍ਹੇਰਾਯਾ ਜਾਂਮਛੀਦਾਮੁਹਤਿਰਾਂ

ਤੰਮਰਦਾਨਾਂ ਕੀ ਬਾ ਤੰਬਾਲੇ ਕਾ ਅਵੇ ਮਰਦਾਨਾਂ ਕੋ ਕੀ ਬਾ ਤੰਮ
 ਰਦਨੇ ਕਾ ਜਸਮਾਂ ਨਹਿ ਮਛੀ ਸਾਨੁ ਨਿਕਲੀ ਹੈ ਤੰਬਾਲੇ ਗੁਸੇ
 ਹੋ ਇਕਰ ਕਾ ਅਵੇ ਮਰਦਾਨਾਂ ਅਜੇ ਤੇ ਨੂੰ ਪਰਤੀਤ ਨਾ ਹੀ ਆਵਦੀ ਤੰ
 ਮਰਦਾਨਾਂ ਹੋ ਰੰਗ ਹੋ ਗਾ ਬਿਸਮਾ ਦੇ ਹੋ ਇਕੇ ਕਾ ਏ ਨਿਰੰ ਕਾਰ ਤੇ ਰੀ ਮੇ
 ਕੁਦਰਤਾਂ ਤੁਪੇ ਨੂਬਟ ਆਵਨ ਇਕ ਪਤੀ ਗੁਜਰੀ ਤੰਮਛੀ ਉਗਾਲੀ
 ਕੀਤੀ ਮਛੀ ਦੇ ਮੁਹੇ ਅਨੇ ਕਪੂ ਕਾਰ ਦੇ ਕੁਸਨ ਨਿਕਲੇ ਤੰਮਰਦਾਨਾਂ
 ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਯਾ ਤੰਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਮਛੀ ਨੂੰ ਤੋ ਕੋਟ ਹੋ ਕੁਟੀ
 ਮਗੇ ਮਛਲਾਨਾਨਾ ਮਛ ਕਾ ਜੀ ਮੇ ਮਛਾਂ ਤੰਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ

ਕਾ ਤੰਮਛੀ ਕਾ ਕਰ ਹੋਯਾ ਤੰਮਛੀ ਕਾ ਜੀ ਮੇ ਤੰਮਗੁਰੁ ਕਾ ਵਿਖੇ
 ਬਹੁਤ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਾਹਾ ਚਰੇ ਬੇਦ ਪਤਾ ਹੁਆ ਇਕ ਸਖ ਸਬਤੀ ਮਾਸ
 ਕਰਕੇ ਹਮਾਰੇ ਪਾਸ ਆਯਾ ਦਾਸ ਤੇ ਪਤਨ ਕੇ ਮੈ ਉਸ ਕੋ ਨਾ ਪਤਾ ਯਾ ਉਸ
 ਕਾ ਮੇਰੇ ਕੋ ਤੰਗੀ ਪਤਾ ਦਿਖਾਨੁ ਲੈ ਕਰ ਮਛ ਬਣ ਜਾਇ ਕੇ
 ਤੰਮੈ ਉਸ ਦੇ ਪੈਰ ਤੇ ਦੁਹਾ ਪਾ ਮੈ ਕਾ ਮੈਰੀ ਗਤ ਕੀ ਕਰ ਹੋਵੇਗੀ ਤੰ
 ਓਸ ਕਾ ਕਲਜੁਗ ਕੇ ਵਿਖੇ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਤਰ ਪਾਰ ਕੇ ਤੇਰੀ
 ਤਕਰਨਗੇ ਉਸ ਦਾਸ ਤੇ ਮੈ ਮਛ ਹੋਯਾ ਤੰਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਮੇ ਹਮਕ
 ਰਾਖਾ ਪੁੱਜੇ ਸੁਆਖ ਭਾਈ ਹੁਣ ਕਾ ਕਹਦਾ ਹੈ ਤੰਮਛੀ ਕਾ ਜੀ ਮੇ ਤੰ
 ਗਰਹਿ ਉਤੀ ਕਦਾਸਾਂ ਜੇ ਮੇਰੇ ਦਾਸ ਤੇ ਉਸ ਰਾਹੁ ਆਵੈਗਾ ਤੰਗੁਰੁ ਨਾਨਕ
 ਆਹੈ ਤੰਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਤੰਮਾਪਟਾਂ ਮੇਰੇ ਸੁਆਖ ਤੰਮਛੀ
 ਕਾ ਜੀ ਮੇਰੀ ਪਲਾਸੀ ਕਰੇ ਤੰਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਕੋ ਉਤਾਵਲਾ

ਤੇਨਾਏ ਕਲਤੇਗੀ ਦੇਹ ਛੁਟੈਗੀ ਤਾਂ ਮਛਕ ਆਜੀ ਤਿਚਰਤੁ ਸੀਮੇਰੇ
 ਪਾਸਰਹੋ ਮਰਦਨੇ ਨੂੰ ਕੁਜਨ ਦੀ ਖੁਸ਼ਾਲੀ ਨਲੇ ਜਿੰਦ ਬਚੀ ਦੀ ਖੁਸ਼
 ਲੀ ਮਰਦਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਰਹੇ ਇਸ ਜੀਅ ਦਾ ਕੁਝ ਭਲਾ ਕਰੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਸ ਕਰ ਕਯਾ ਕੋਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਯਾ ਜੀ ਮੇ
 ਰੇ ਮਾਖਣ ਦੀ ਕਾਈ ਨਾਂਹੀ ਤਾਂ ਮਰਦਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਮੈ ਬੁਰਾ ਕਹ ਦਾਹਾਂ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸਾ ਕਯਾ ਕਯਾ ਹੈ ਤੂੰ ਬੁਰਾ ਮ
 ਖਦਾ ਹੈ ਮਰਦਨੇ ਮਾਪਣਾ ਮਾਪਸੀ ਮਾਲਾ ਤੇ ਵਿਚਰ ਕਰ ਰਿਠੇ ਜ
 ਨੇ ਭਾਈ ਇਯਮ ਮੇਸਰਹੇ ਅਤੇ ਮੈਸਰੇ ਤਰੀਜ ਬਾਬ ਦੇ ਦਾਹਾਂ ਤਾਂ ਮਰ
 ਦਨਾਂ ਗਲਾ ਵਿਚ ਪਲਾਪਤ ਖੜੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਕੋ
 ਮਰਦਾਨਾ ਤਾਂ ਮਰਦਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਇਤਨੀ ਮੁਦਤ ਹੋਈ ਤੇਰੇ ਨਲ ਫਿਰ
 ਦਨਾਂ ਪਰ ਅਸਾਂ ਤੈਨੂੰ ਜਾਤਨਾਹੀ ਅਸੀ ਕੁਲੇ ਮਾਰੇ ਤੂੰ ਅਸਾਂ ਨੁਬਖ ਜ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸਾਂ ਤੈਨੂੰ ਨਲ ਲੀ ਤਾਂ ਹੈ ਸੋ ਅਸਾਂ
 ਤੇਰੀ ਅਸਾਂ ਸਭੇ ਕ ਬੁਲ ਕਰ ਲੀ ਤੀ ਅਸਾਂ ਹੈਂ ਤੁਸੀ ਅਸਾਂ ਤੇ ਜੀ ਅਪ੍ਰਾਨ
 ਤੂੰ ਤੂੰ ਵਿਚ ਗਿਣਤੀ ਕਾਈ ਨਕਰ ਤਾਂ ਸਾਹੀ ਗਤ ਮਛ ਦੇ ਪਿੰਡ ਤੇ ਰਹੇ ਜਾਂ
 ਕੁਲ ਕਹੋ ਆਸਵਾ ਪਹਰ ਦਿਨ ਚੜੇ ਮਛ ਦੀ ਦੇਹ ਛੁਟੀ ਪਰ ਮਧਾਂ ਮਕੇ
 ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਯਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਚਲ ਭਈ ਮਛ ਅਸੀ
 ਰੀ ਮਾਇ ਮਿਲ ਰਿਗੇ ਇਤਨ ਵਚਨ ਕਹ ਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਚਲ
 ਦੇ ਕੁਝੇ॥ ੩੨ ਬੋਲੇ ਭਾਈ ਜੀ ਦਾਹ ਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੩੩
 ਅਗੇ ਸਮੁੰਦ ਲਹਰਾਂ ਦੇ ਦਾ ਮਾਹਾ ਤਾਂ ਮਰਦਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਅਗੇ ਤਾਂ ਸ
 ਮੁੰਦ੍ਰੇ ਜਹ ਜਭੀ ਕੋਈ ਨਾਂਹੀ ਰਾਹੁ ਕੋਈ ਨਾਂਹੀ ਤੂੰ ਕਿ ਪਰਜਾ ਵੈਗਾ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਬੋਲ ਨਾਂਹੀ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਯਾ
 ਅਵੇ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਪੱਲਾ ਗਲਾ ਵਿਚ ਪਤਖਲੇ ਤਾਂ ਵਤ ਕਾਹੋਯੇ ਤਾਂ
 ਮਰਦਨੇ ਕਯਾ ਜਜਮਾਨ ਅਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਂਹੀ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਯਾ ਦੇਖ ਮ
 ਰਦਨਾ ਚੁਪ ਕਰ ਜਾਹ ਬੋਲ ਨਾਂਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਪਿਛੇ

ਮੇਰੇ ਲਗੇ ਮਾਵਹੁ ਅਗੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਪਿਛੇ ਬਾਲਾ ਤੇ ਮਰਦਾਨ
 ਜੇਓ ਧਰਤੀ ਉਤੇ ਚਲੇ ਜਾਵੇ ਮਾਹੇ ਤਿਵੇ ਸਮੁੰਦ ਉਤੇ ਚਲੇ ਜਾਨ ਮਾਹ
 ਦਾਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਕਹਣ ਲਗਾ ਜੀ ਤਿਉ ਅਤੇ ਪੁਦਾਇ ਵਿਚ ਕੇ
 ਵੇ ਕੋਈ ਨਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਬੋਲ ਨਹੀ ਚੁਪਕ
 ਰਜਾਹ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਹੁਣ ਮਾਸ ਨੂਰ ਕਿਸਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਅਗੇ ਬਡੀ ਬਲਾਇ ਮਾਵਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮ
 ਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਵਤ ਮਗੇ ਕਮੇ ਜਾਵਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮ
 ਰਦਾਨਾ ਜੇਕਰ ਮੁੜ ਦੇ ਮਾਹੇ ਤਾਂ ਭੁੀ ਪਿਛੇ ਮਾਇ ਲੈ ਵੀ ਹੈ ਛੁਰੀ ਨਹੀ
 ਇਸਤੇ ਮਗੇ ਗੀ ਕਮੇ ਨਾਂ ਚਲੀਏ ਪੰਜ ਦਿਨ ਅਤੇ ਪੰਜ ਰਾਤੀ ਸਮੁੰਦ ਵਿ
 ਚ ਚਲੇ ਗਏ ਜਾਂਦੇ ਪਨ ਤਾਂ ਕਲ ਮਾਵਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੀ ਨਜ
 ਰ ਇਕ ਰੂਪਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਰੂਪ ਇਹ
 ਉਲੈ ਮਰਦਾਨੇ ਚਾਇਕਰ ਰੂਪ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਹਥ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਗੁ
 ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਰੂਪ ਮਾਪਣੇ ਹਥ ਵਿਚ ਲੀਤਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ
 ਸਾਮਣੇ ਕਲ ਮਾਈ ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਦਮ ਤੇ ਬਿਕਰਾਲ ਸਰੂਪ ਕਰਕੇ ਮਾਈ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਵਲ ਮਾਈ ਦੇੜਕੇ ਜੋਨੇ ਨਜ਼ਰ ਮਾਈ ਤੇ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਲ ਦੇ ਮੁਹ ਵਿਚ ਰੂਪ ਦਿਤਾ ਸੋ ਕੂਕ ਦੀ ਨੰਗੀ ਪਿਛੇ

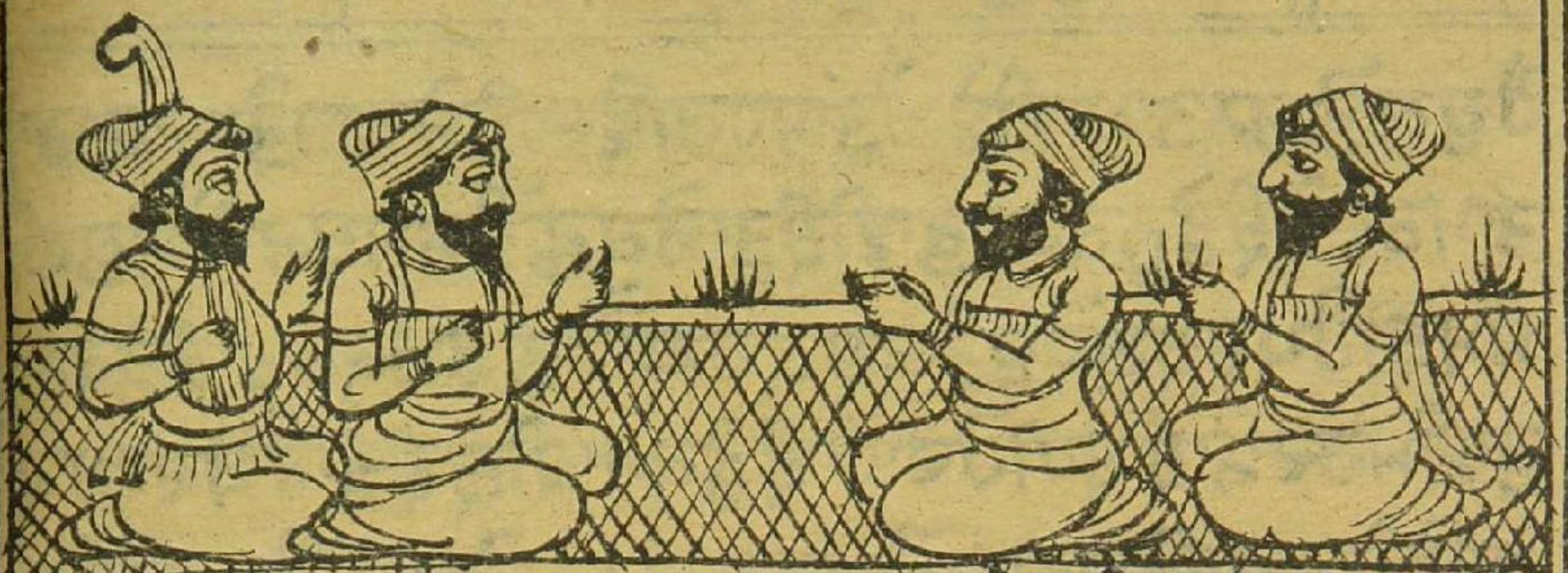

ਨਾਰਦ ਗੁਸਾਈਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੂੰ
 ਕਲ ਨਾਲ ਖਬਰ ਦਾਰੋ ਅਸੀਂ ਨਾਰਦ ਗੁਸਾਈ ਨਾਲ ਖੇਡੀਏ ਤਾਂ
 ਨਾਰਦ ਗੁਸਾਈ ਕਹਿਆ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਕਲ ਤਾਂ ਵੀ ਕਹਿਆ ਮਾਪਣੇ ਹੋ ਕਲ ਤਾਂ

ਤਸਾਂਡੇਹੁਕਮਨਾਲਕਾਰਕਰਦੀਫਿਰਦੀਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾ
 ਨਰਦਗੁਸਾਈ ਸੰਸਾਰੁਪਗਏਸਦੀਕਾਰਹੈ ਕੇਸਾਂਡੇਉਪਰਭੂਹੈ ਤਾਂ
 ਨਰਦਗੁਸਾਈਕਯਾਜੀਸੰਸਾਰਉਤੇਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾ
 ਇਹਅਸਾਂਉਪਰਕਯੋਆਈਹੈ ਤਾਂਨਰਦਗੁਸਾਈਕਯਾਜੀਪੁਛੇ
 ਏਉਸਪਾਸੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਤੁਸੀਪੁਛੇਸਦਕਰ ਤਾਂਨਰਦ
 ਗੁਸਾਈਕਲਨੁਸਦਾ ਕਲਮਗੇਆਇਖਜੀਹੋਈ ਤਾਂਨਰਦਗੁਸਾ
 ਈਕਯਾਕਲਮਾਤਾ ਤੈਨੁਸਾਧਤੇਆਵਟਦਾਹੁਕਮਨਾਹੀ ਤੁਇਥੇ
 ਉਆਈਓ ਤਾਂਕਲਕਯਾਕੈਤਾਂਮਾਪਛਟੇ ਹਿਕਤਾਂਲੋਕਨੁਛਰੁ
 ਏਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਜੇਅਸਾਡੂਹੋਵੇਗਾਸੋਸਭੁਛਟੇਗਾਅ
 ਤੇਤੇਰੇਦੰਦਾਨੁਬੁਨੇਗਾ ਅਤੇਤੇਰੇਵਾਲਪੁਟੇਗਾ ਹੁਣਤੇਰਾਕੀਮਕਰ
 ਛਰੁਦੇਆਹੇਪਰਤੇਰੇਕਰਮਾਨੁਨਰਦਗੁਸਾਈਆਇਗਯਾਹੈ ਤਾਂ
 ਕਲਕਯਾਮੈਤਾਂਹੁਕਮਨਾਲਫਿਰਦੀਹਾਂ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾ
 ਤੁਕਿਸਦੇਹੁਕਮਨਾਲਫਿਰਦੀਹੈ ਤਾਂਕਲਕਯਾਮੈਨਿਰੀਕਾਰਦੇਹੁਕ
 ਮਨਾਲਫਿਰਦੀਹਾਂ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਅਸੀਕਿਸਦੇਆਹੇਤਾਂ
 ਕਲਕਯਾਤੁਸੀਤੁਨਿਰੀਕਾਰਦੇਹੋ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਤੈਨੁਏਏ
 ਜੋਗਨਾਂਹੀਹੋਰਸੰਸਾਰਬੰਧਪਯਾਹੈ ਤਾਂਕਲਕਯਾਤੁਮਾਪਨੁਰਖ
 ਅਕੇਕੋਈਇਕਅਧਤੇਰੇਨਾਲਹੋਵੇਤਿਸਨੁਰਖਹੋਰਸੰਸਾਰਨਲਕਿ
 ਆਪਯਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਜੇਅਸਾਡੂਉਪਦੇਸਕਮਾਵੇ ਤਿ
 ਸਉਪਟਤੇਰਾਜੇਰਨਚਲੇਗਾ ਤੁਵੇਕੇਹਾਜੇਰਤੁਕਰੇਗੀਅਸਾਅਗੇ
 ਹੀਨਿਰੀਕਾਰਪਾਸੇਬਖਸਾਏਹਨ ਤਾਂਨਰਦਗੁਸਾਈਕਯਾਸੁਣਕਲ
 ਮਾਤਾਉਹੁਡਾਢਾਹੈਨਨਕਨਿਰੀਕਾਰੀਹੈ॥੩੩॥ ਬੇਲੇਕੁਈਜੀਵ
 ਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ੩੪ ਤਾਂਓਥੇਅਗੇਚਲੇਪੰਦ
 ਦਿਨਅਤੇਪੰਦ੍ਰਾਂਗਤੀਏਵੇਪੈਦਾਮਹਾਰੀਚਲੇਗਏ॥ਅਗੇਗਾਰੀ
 ਵਿਰਬਿਸਹਰਦੇਸਅਮਾਹ ਓਸਹਰਦੇਗੋਰੇਗੁਰੂਨਨਕਜੀਜਾਇਉ

ਤਰੇ ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਜਰਿਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਰਿਆ ਜੀ ਜੇਹੁ ਕਮ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮੈਸ
 ਹਰਜਾਵਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਿਆ ਕਰੋ ਮਰਦਾਨਾ ਕਰੋ ਜਾਦਾ ਹੈ ਮ
 ਰਦਾਨੇ ਕਰਿਆ ਜੀ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਭੁਖਾ ਹਾਂ ਸਹਰਾ ਵਿਚੋਂ ਕੁਝ ਮੁਹ
 ਪਵੇ ਤਾਂ ਪਾਇਆ ਵਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਿਆ ਕਰੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ
 ਮਰਦਾਨਾ ਕਰਿਆ ਮਾਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਰਿਆ ਜੀ ਜਨਮ ਸੁਭਾ ਉਜਾਦ
 ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਹੋ ਸੇਹ ਸਕਰਮ
 ਖੋਸ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਧਰ ਜਾਸੀ ਮਰਦਾਨੇ ਕਰਿਆ ਜੀ ਜਿਧਰ ਹੁ
 ਕਮ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਇਕ ਤੋਂ ਬਾਢੀ
 ਤਿਖਾਣਾ ਹਈ ਉਸ ਥੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋਰ ਥੇ ਨਾ ਜਾਵੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਰਿਆ ਜੀ
 ਮੈਂ ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਨਾ ਉਜਾਣ ਦਾ ਨਾਂਹੀ ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਨਿਸਾਨੀ ਦੇਸੇ ਤਾਂ ਗੁ
 ਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਨਾ ਉਪਾਖਰ ਹਈ
 ਤੁੰਏ ਉਜਾਇ ਕੇ ਕਹੀ ਭਾਈ ਪਾਖਰ ਬਾਢੀ ਤਾਪੁਤ ਜੇ ਤੋਂ ਤਾ ਬਾਢੀ
 ਹੋ ਸੋ ਕਿਥੇ ਰਹਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਰਿਆ ਭੁਲਾ ਜੀ ਮੈਂ ਜਾਦਾ ਹਾਂ
 ਮਰਦਾਨਾ ਸਹਰਾ ਵਿਚ ਜਾਇ ਕੇ ਲਗਾ ਪੁਛਣ ਭਾਈ ਪਾਖਰ ਬਾਢੀ
 ਫੀਦਾ ਪੁੱਤਰ ਤੋਂ ਤਾ ਬਾਢੀ ਕਿਥੇ ਰਹਦਾ ਹੈ ਪੁਛਦਾ ਪੁਛਦਾ ਕੋਹੋਂ
 ਫੀਰਿਆ ਤਾਂ ਇਕ ਸਮਾਦ ਮੀ ਕਰਿਆ ਤੁੰ ਕੋਣ ਹੈ ਕਿਥੇ ਮਾਯਾ ਹੈ
 ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਰਿਆ ਜੀ ਭਾਈ ਜੀ ਤੂੰ ਮੈਂ ਨੂੰ ਦਸ ਓਹ ਮਾਪੇ ਪੁਛ
 ਲਏਗਾ ਤੂੰ ਮੈਂ ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਦਾ ਪਰਦਸ ਤਾਂ ਉਸ ਕਰਿਆ ਭਾਈ ਮੈਂ
 ਇਉਂ ਨਾ ਹੋਂ ਦਸਦਾ ਤੂੰ ਮਾਪਣ ਨਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਵਰਨ ਦਸੇਗਾ ਤਾਂ ਹੋਂ
 ਸਾਂਗਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਰਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਇਸ ਨਗਰੀ ਦੀ ਰੀਤ ਏਹ
 ਹੋਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਕਰਿਆ ਭਾਈ ਇਸ ਨਗਰੀ ਦੀ ਰੀਤ ਏਹ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰ
 ਦਾਨੇ ਕਰਿਆ ਭਾਈ ਮੇਰਾ ਨਾ ਉਮਰ ਦਾਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਜਨਮ ਮਰਾ
 ਜੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਫੇਰ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਤੇਰਾ ਵਤਨ ਕੋਣ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾ
 ਨੇ ਕਰਿਆ ਪੰਜਾਬ ਸਹਰਾ ਕਦੀ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਓਸ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਪਰ

ਗਣੇਵਿਚਗਾਇਕੁਏਦੀਤਲਵੰਗੀਹੈਚਿਹਮੇਰਾਵਤਨਹੈ ਤਾਂਓਸਦੇ
 ਰਪੁਛਾਭਾਈਮਰਦਾਨਾਓਖੇਹਿਕਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਰਹਦੇਹੈਨ ਓਸ
 ਦਾਭੀਤੂੰਮਹਰਮਾਹੈ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਯਾਹਸਕਰਮਾਖਭਾਈਤੂੰਆ
 ਪਣਾਨਉਦਸਮੈਓਸੇਦਾਮਰਾਸੀਹ ਤੂੰਓਸਨੂੰਕਯਾਜਾਣਦਾਹੈ ਤਾਂ
 ਓਸਹੱਸਕਰਕਯਾਭਾਈਮਰਦਾਨਾਓਅਸਾਭਾਪੁਰਤਨਆਚੈ
 ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਯਾਜੀਤੂੰਓਸਨੂੰਸਿਵਾਣਦਾਹੈ ਤਾਂਓਸਕਯਾਭਾਈ
 ਜੇਨਜਰਮਾਵੈਤਾਂਸਿਵਾਣਲਈਯੇ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਯਾਭਾਈਓ
 ਤਾਂਬਾਹਰਬੈਠਾਹਈ ਤਾਂਓਸਕਯਾਚਲਭਾਈਦਿਖਾਈਮੈਨੁਦੇਖ
 ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਯਾਭਾਈਜੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਮੇਰੇਉਤੇਰਜੋਹੈਨਗੇ
 ਪਹਲੇਤੂੰਮੈਨੂੰਤੂੰਬਾਢੀਦਾਘਰਦਸ ਪਿਛੇਤੈਨੂੰਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਜੀਪਾਸਲੈਜਾਵਾਂਗਾ ਤਾਂਓਸਕਯਾਚਲਭਾਈਮਰਦਾਨਾ ਮਰਦ
 ਨੇਕਯਾਜੀਤੂੰਆਪਣਾਉਮੈਨੂਦਸ ਉਸਮਰੋਕਯਾਭਾਈ
 ਮਰਦਾਨਾਮੇਰਾਨਉਗੁਰੂਨਾਨਕਜਾਣਦਾਹੈ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਯਾਜੀ
 ਓਹਤਾਂਜਾਣਦੇਹੈਨਪਰਮੈਤਾਂਨਾਂਹੀਜਾਣਦਾ ਤਾਂਓਸਕਯਾਭਾਈ
 ਮਰਦਾਨਾਮੇਰਾਨਉਇਵਸੈਣਹੈ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਯਾਭਾਈਇਵ
 ਸੈਣਜੀਤੁਸੀਹੋਤੇਕਉਣਹੈ ਤਾਂਇਵਸੈਣਕਯਾਭਾਈਮਰਦਾਨਾ
 ਇਥੋਦਾਜੋਰਾਜਾਹੈਉਸਦਾਮੈਭੁਣੇਵਾਹਾ ਏਹਗਲਕਰਦੇਆਹੈ
 ਤਿਚਰਨੁਜਾਇਤੈਤੈਬਾਢੀਦੇਘਰਵੜੇ।।ਤੈਤੈਬਾਢੀਮਰੀਮੰ
 ਜੀਵੁਣਦਾਆਹਾ।।ਇਵਸੈਣਅਤੇਮਰਦਾਨਾਦੇਵੇਜਾਇਸਿਲੇ
 ।।ਇਵਸੈਣਨੂੰਤੈਤੈਬਾਢੀਰਿਠਾਸੋਉਠਾਖੜੋਯਾ ਬਹੁਤਅਦ
 ਬਕੀਤਾਮੰਜੀਵਿਛਾਇਦਿਤੀ।।ਇਵਸੈਣਕਯਾਭਾਈਮਰਦਾ
 ਨਾਬੈਠਾ।।ਮਰਦਾਨੇਕਯਾਭਾਈਜੀਤੁਸੀਬੈਠੇ।।ਇਵਸੈਣਮਰ
 ਦਾਨੇਦਾਹਥਪਕੜਕਰਲੇਬੈਠਾਮੰਜੀਉਤੇ।।ਤਾਂਤੈਤੈਪੁਛਾਜੀ
 ਇਹਕਾਈਕਿਥੋਹੈ।।ਤਾਂਇਵਸੈਣਕਯਾਭਾਈਇਹਤੇਰਾਘ

ਰੁਪੁਛਾਫਿਰਦਾਸੀ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਕਯਾ ਭਾਈ ਤੁੰ ਕੋ ਟਹੈ ਤੇ ਰਸਾ ਉਕਾਰੇ
 ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਮੇਰਾ ਉਮਰਦਾਨ ਹੈ ਹੋਦਾ ਮਰਾਸੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅ
 ਯਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸੋਂ ਹਾਂ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਕਯਾ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਤੁਮ ਸਨੁ ਪ
 ਛਾਣਦਾ ਮਾਹੋ ਅਸਨਾ ਲਤੈ ਕਾ ਕੀ ਮਹੈ ਅਸਨੁ ਤੁਕਾ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਤੋ
 ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਭਾਈ ਜੀ ਅਸਾਏ ਹੋਤੁ ਸਨਾ ਲਕੀ ਮਹੈ ਜੁਗੁਰੁ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਤੁਸਾ ਪਾਸ ਭੇਜਾ ਹੈ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਬਾਢੀ ਕਯਾ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀ
 ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਨੂ ਜਾਣਦੇ ਨਾਹੀ ਕਦੇ ਦੇਖਾ ਨਾਂਹੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ
 ਤੁਸੀ ਤਾਂ ਨਾਹੀ ਜਾਣਦੇ ਪਰ ਉਹੁ ਤਾਂ ਤੁਸਾ ਨੂ ਜਾਣਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਓਨਾਂ ਅ
 ਸਾਨੂੰ ਤੁਸਾ ਭੇਜ ਪਾਸ ਭੇਜਾ ਹੈ ਤੁਸੀ ਓਥੋਂ ਤੋਂ ਝੀ ਚਲੋ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਬਾਢੀ ਕ
 ਯਾ ਭੁਲਾ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਚਲਦੇ ਮਾਹੋ ਜਾਂ ਮੀ ਜੀ ਬੁਟ ਮੁਕੇ ਤਾਂ ਮ
 ਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਭਾਈ ਜੀ ਚਲੋ ਝੰਡੇ ਮਾਪਟੇ ਜੀ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ
 ਭਾਈ ਕੁਝ ਲੋਜਾਈਯੇ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਕਯਾ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਦਾ ਸਰੂਪ ਕਯਾ ਹੈ ਜੇਹਾ ਤੂੰ ਵਸੇ ਤੇਹਾ ਜਤਨ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ
 ਜੀ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਸਰੂਪ ਤਪਾ ਹੈ ਤਾਂ ਝੰਡਾ ਸਮਝਾ ਜੇ ਅਤੀਤ
 ਫਕੀਰ ਹੈ ਕੁਝ ਅੰਛ ਭੋਜਨ ਬਣਾਇ ਕੇ ਲੋਜਾਈਏ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਮਰਦਾਨੇ
 ਨੁਪੁਛਾ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਤੋ ਕਯਾ ਜੇ ਮੈਸਮਝਾ ਹੈ ਪਰ ਤੂੰ ਉਤਾਵ
 ਲਾਨਾ ਹੋਹੁ ਓਹੁ ਸਾਧ ਫਕੀਰ ਹੈ ਓਸ ਪਾਸ ਖਾਲੀ ਕਮੇ ਕਰ ਜਾਵੀਏ
 ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਅਪਟੇ ਜੀ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਓਹੁ ਤਾਪ ਉਟਾ ਮਹਾ
 ਰੀ ਹੈ ਨਮੋ ਤਨਾ ਲਹ ਫਕਰ ਫਿਰਦਾ ਹਾਂ ਹੁਣ ਤਾਂ ਭੋਜਨ ਦੀ ਜਾਗਾ ਮਾਈ

ਹੈ ਕੁਲ ਭੋਜਨ ਤਾਂ ਖਾਈਏ ਮੈਂ ਤਾਂ ਸਹਰ ਵਿਚ ਇਸੇ ਵਾਸਤੇ ਮਾਥਾ ਹਾਂ
 ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਝੰਡੇ ਨੂ ਕਯਾ ਭਾਈ ਝੰਡਾ ਜੇ ਕੁਛ ਤੋ ਸਮਝਾ ਹੈ ਸੇ ਕੁਲ
 ਸਮਝੀ ਹੈ ਪਰ ਝਬਹੇ ਪੁਤੈ ਕੁਝ ਕਰਵਾਂ ਹੈ ਤਾਂ ਝਬਕਰ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਕਯਾ
 ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਝਬਹੀ ਹੋਵਾਂ ਝੰਡੇ ਕਯਾ ਕੀਤਾ ਝੰਡਾ ਓਥੇ ਦਾ ਮਾਹ
 ਰਾਜੇ ਦੇ ਬਾਗ ਵਿਚ ਗਯਾ ਜੇ ਕੁਛ ਲਬਠ ਲਦੇ ਫੁਲ ਮੈਂ ਮਾ ਦੇ ਸੇ
 ਸੇਤੁ ਸੀਸ ਲੁਣਾਂ ਕਰੇ ਮਤੇ ਰੋਟੀ ਮਾਂ ਪਕਾਵੇ ਅਤੇ ਫੁਲਾਂ ਦਾ ਸਾਗ
 ਫੁਮਕੇ ਝੋਹ ਪਰ ਮਾ ਖਰਮਾ ਮਾ ਪਬਾਗ ਨੂ ਚਲਾ ਬਗੇ ਸਾਇਕ
 ਰਹੰਛੇ ਮੇਵੇ ਲੈ ਮਾਯਾ ਅਗੇ ਪਰ ਪਸਾ ਵਿਤਾ ਰਹੇ ਯਾ ਸੀ ਤਾਂ ਪੁ
 ਸਾਦਾ ਮਤੇ ਮੇਵਾ ਮਾ ਪਟੇ ਸਿਰ ਤੇ ਰਖਾ ਲੈ ਕਰ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂ ਨਾਲ
 ਰੇਖਾ ਮਾ ਖਟਲ ਗਾ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਚਲ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਿਥੇ ਹੈ
 ਮਰਦਾਨਾ ਲੀਤੇ ਲੀਤੇ ਮਾਯਾ ਜਿਥੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਬਾਲ ਬੈਠੇ
 ਮਾਹੇ ਉਦਾਨਾ ਵਿਚ ਝੰਡੇ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਦੁਹਾ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕ
 ਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਾਂ ਸੇ ਹਾਂ ਸਕਰ ਕਯਾ ਮਾ ਉਭਾਈ
 ਝੰਡਾ ਸਤ ਕਰਤਾਰ ਤਾਂ ਪਿਛੇ ਬਾਲੇ ਕਯਾ ਮਾ ਉਭਾਈ ਝੰਡਾ ਸਤ ਕਰ
 ਤਾਰ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਪਸਾਦ ਮਗੇ ਰਖਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਭਾਈ
 ਝੰਡਾ ਉਦਕਾਲੇ ਮਾਯਾ ਹੈ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਕਯਾ ਜੀ ਤੁਸਰੇ ਵਾਸਤੇ ਰਸੇ
 ਈ ਲੈ ਮਾਯਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਭਾਈ ਝੰਡਾ ਤੁਮ ਸਲ ਕਯਾ
 ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਕਯਾ ਜੀ ਤੁਸੀਤ ਮੈਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸਾਂ ਮੈਂ ਨੂੰ
 ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਭਾਈ ਝੰਡਾ ਇਹ ਪਸਾਦ ਕਿਥੇ
 ਮਾਯਾ ਹਈ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਕਯਾ ਜੀ ਇਹ ਪਸਾਦ ਪਰ ਮੇਸਰ ਕੇ ਜਾ ਹੈ
 ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਭਾਈ ਝੰਡਾ ਤੁਸਚਾ ਮਖ ਤੁਪਰ ਮੇਸਰ
 ਨਾ ਜਾਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਕਯਾ ਜੀ ਸੇ ਕੋਟੇ ਪਰ ਮੇਸਰ ਨੂ ਨਹੀ ਜਾਣ
 ਦਾ ਮੈਂ ਤਾਂ ਮਾਦਾ ਮੀ ਹਾਂ ਜੇ ਸਾਤ ਹੈ ਸੇ ਸਤੁ ਪਰ ਮੇਸਰ ਨਾ ਫਾਵੀ ਹੈ ਤਾਂ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਾਂ ਸਕਰ ਕਯਾ ਤੁੰ ਕਦੇ ਕਦਾ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਭਾਈ ਝੰਡਾ

ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕਿਸਦਾ ਹੋ॥ ਝੰਡਾ ਬਾਢੀ ਅਤੇ ਸੁਧ ਰਸੈ ਟਰ ਜੇ ਦਾ ਕੁ
 ਵਜਾਇ ਵਸੈ ਟਰ ਜਾਨ ਪਾਨ ਕਰ ਦੇ ਪਰ ਚਏ ਅਹੇ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਕਾ
 ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਹੋਈ ਤਾਂ ਮੁਹ ਪਾਵੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਿਥੇ ਮੁਹ ਚੋਲ ਦਾ

ਆਹ ਜਿਥੇ ਸਾਧ ਹੋ ਦਾ ਆਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੁੰਜ ਹੋ ਦਾ ਆਹ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪੈਣ
 ਅਹਾ ਗੀ ਆਹ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਭਾਈ ਝੰਡਾ ਪੰਜ ਬਖਰੇ ਕਰ
 ਅਤੇ ਹਿਕ ਬਖਰਾ ਮਰਦ ਨੇ ਨੂੰ ਕਢ ਦੇਹ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਕਾ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਤੇ
 ਪੰਜ ਬਖਰੇ ਕਾ ਕਰ ਦੇਹ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਝੰਡਾ ਚੌਥਾ ਤੁ
 ਹੈ ਅਤੇ ਪੰਜਵਾਂ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਪਰ ਚਟ ਵਾਲਾ ਇਵਸੈ ਟਰ ਹੈ ਓਸ ਤਾਂ ਝੰ
 ਲਾ ਵਸੀ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਹੋਈ ਅਚ ਵੀਏ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਬਾਢੀ ਪੰਜ ਬਖਰੇ
 ਬਰੇ ਬਰ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਹਿਕ ਵੰਡਾ ਜੁਦਾ ਕਰ ਕੇ ਮਰਦ ਨੇ ਨੂੰ ਦੇ ਵਟਲ
 ਗੇ ਤਾਂ ਮਰਦ ਨੇ ਕਾ ਜੀ ਮੇਨਾ ਹੀ ਖਾਂਦਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ
 ਮਰਦ ਨਾ ਕਾ ਨਾ ਹੀ ਖਾਂਦਾ ਪਰ ਸਾਦਤੁ ਖਾਹ ਤਾਂ ਮਰਦ ਨੇ ਕਾ
 ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਖਾਵੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਖਾਂਦਾਂਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਮਰਦ ਨਾ
 ਤੁੰ ਖਾਹੈ ਅਤੇ ਅਸਾਡੇ ਖਾ ਲਨ ਪਾ ਕਰ ਮਰਦ ਨਾ ਕੁ ਖਾ ਆਹ
 ਮਰਦ ਨੇ ਪ੍ਰਸਾਦ ਪਾਯਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਭਾਈ ਝੰਡਾ ਇ
 ਸੈ ਟਰ ਨੂੰ ਲਾ ਵਸੀ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਸਾਦ ਅਚ ਵੀਏ ਗੇ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਕਾ
 ਜੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਮੁਹ ਪਾਵੇ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਕਾ ਝੰਡਾ ਤੁੰ ਖਾਵਾਹੈ ਜੇ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਹੋ ਆ
 ਖਦਾ ਹਾਂ ਜੇ ਝੰਡੇ ਅਤੇ ਇਵਸੈ ਟਰ ਦੇ ਕਪਾਟ ਲਨ ਤਾਂ ਸਾਡੀ ਸਰਧਾ

ਪੁਰੀਹੋਵੇ ਤਾਂ ਅਸੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੁਹ ਪਾਈਏ ਤਾਂ ਤ੍ਰਿੰਬਾਢੀ ਦੇ ਮਨ ਗਮ
 ਨਉ ਪਜਾ ਜੋ ਕੁ ਈਏ ਹੁਤਾ ਪਰ ਮੇਸਰਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀ ਭੀ ਈਹੋ ਗਮ
 ਨ ਕਰ ਦੇਆਹੇ ਜੋਈ ਅਸਾਨੁ ਆਇ ਮਿਲਾਯਾਹੈ ਤਾਂ ਤ੍ਰਿੰਬਾਢੀ ਕਯਾ ਜੇਤੁ
 ਸਾਡੀ ਪੁਸੀਹੈ ਜੋਈ ਪੁਰੀਹੋ ਸੀ ਤੁਸੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਾਮ ਚੰਦ ਤਾਂ ਗੁਭਨ
 ਨ ਕਜੀ ਕਯਾ ਭਾਈ ਤ੍ਰਿੰਬਾ ਅਸੀ ਪੰਦ੍ਰਾਂ ਸੈਰੋਹਾਂ ਆਏਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਦੇਵਾਸਤੇ ਨਹੀ ਆਏ ਅਸੀ ਤੁਸਾਡੇ ਮਿਲ ਵੇਵਾਸਤੇ ਆਏ ਆਹੇ ਤੁ
 ਤ੍ਰਿੰਬਾਢੀ ਉਥੋ ਉਠਾ ਉਠ ਕਰ ਆਇ ਸਹਗ ਵਿਚ ਆਇ ਕਰ
 ਲਗਾਇ ਵਸੈ ਟਨੂ ਫੁਫਟ ਫੁਫਟ ਫੁਫਟ ਫੁਫਟ ਫੁਫਟ ਫੁਫਟ ਫੁਫਟ ਫੁਫਟ ਫੁਫਟ ਫੁਫਟ
 ਵਸੈ ਟਨੂ ਰਜੇ ਦੇ ਬਾਗ ਵਿਚ ਜਾਇ ਕੇ ਲਧਾ ਤ੍ਰਿੰਬਾਢੀ ਕਯਾ ਜੀ
 ਮੇਤੈ ਨੂੰ ਕਦਾ ਦਾ ਫੁਫਟ ਫੁਫਟ ਫੁਫਟ ਫੁਫਟ ਫੁਫਟ ਫੁਫਟ ਫੁਫਟ ਫੁਫਟ ਫੁਫਟ ਫੁਫਟ
 ਆਹਾ ਪਰ ਮੁਹ ਬਤ ਪਮਾਰ ਦੇਵਾਸਤੇ ਇਵਸੈ ਟਕਯਾ ਕੋਝੋ ਭਾਈ
 ਤ੍ਰਿੰਬਾਕਿਸ ਵਾਸਤੇ ਆਯਾਹੈ ਤਾਂ ਤ੍ਰਿੰਬਾ ਕਯਾ ਜੀ ਜਿਸ ਵਾਸਤੇ ਅਸੀ ਤੁ
 ਸੀ ਗਮ ਨ ਕਰ ਦੇਸੇ ਜੋ ਚਿਹ ਵਾਸਤਾ ਅਯਾਹੈ ਤਾਂ ਇਵਸੈ ਟਕਯਾ
 ਕੋਝੋ ਕਰ ਤਾਂ ਤ੍ਰਿੰਬਾ ਕਯਾ ਚਿਹ ਜੋ ਮਰਦ ਨਾਮ ਰਾਜੀ ਤੁਸਾਂ ਮੇਰੇ ਪਾਸ
 ਆਦਾਸੀ ਉਸਦਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੋਹੈ ਜੋਏ ਹੋਗਲ ਕਰਦਾਹੈ ਇ
 ਵਸੈ ਟਕਯਾ ਭਾਈ ਤ੍ਰਿੰਬਾ ਮੈਂ ਚਿਹ ਤੁੰਡੀ ਜਾਣਦਾਹਾਂ ਉਹ ਮੇਰਾ
 ਪੁਰਾਤਨ ਅਸਨ ਉਹੈ ਅਸੀ ਤੇ ਚਿਹ ਮਿਲੇ ਹੋਏ ਆਹੇ ਤਾਂ ਤ੍ਰਿੰਬਾ ਕ
 ਯਾ ਚਿਹ ਕਹਦਾਹੈ ਇਵਸੈ ਟਨੂ ਲਯਾਉ ਤਾਂ ਤ੍ਰਿੰਬਾ ਕਯਾ ਜੀ ਤੁਸੀ
 ਚਲੇ ਮੈਂ ਜੋ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਲੇਗਾਸੀ ਸੁ ਉਨਾ ਮੁਹ ਪਾਯਨ ਹੀ ਤੁਸਾਡੇ
 ਸਤੇ ਤੁਸੀ ਚਲੇ ਤਾਂ ਕੁਲ ਕਰੇ ਤਾਂ ਇਵਸੈ ਟਕਯਾ ਚਰਕੀਤਾ ਜੋ ਅਗੇ
 ਅਸਾਨੁ ਕੋਈ ਜਾਣਤਾਨਾਹੀ ਅਤੇ ਇਹ ਅਸਾਨੁ ਜਾਹਰ ਕਰ ਆਯਾ
 ਹੈ ਤਾਂ ਇਵਸੈ ਟਕਯਾ ਤ੍ਰਿੰਬਾ ਕਯਾ ਭਾਈ ਤ੍ਰਿੰਬਾ ਹੁਣ ਤੁਜਾਹੁ ਅਸੀ ਭੁਲ
 ਕੇ ਮਿਲੀਏਗੇ ਤਾਂ ਤ੍ਰਿੰਬਾ ਕਯਾ ਜੀ ਭੋਜਨ ਅਮਾਨਤ ਪਯਾਹੈ ਮੁਹ
 ਪਾਇ ਦੇਨਾਹੀ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਆਖ ਦੇਹੋ ਕੁਲ ਕੇ ਜਾਵੀਏਗੇ ਏਹੋ ਗਲ

ਵੀਰੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਵੀਚਾਰ ਕੀਤਾ ਕਯਾ ਚਲ ਕੁਝੀ ਤੀਰਥ
 ਛੇਪਾੜੀ ਮਾਰਤ ਗੁਜਰ ਗਈ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਅਤੇ ਤੀਰਥ ਬਾਢੀ ਦੇ
 ਦੋਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਏ ਦੁਹਾ ਵੀਚਾਰ ਕੀਤਾ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ
 ਤੀਰਥ ਕਯਾ ਭਾਈ ਤੀਰਥ ਤੁਕਿਛ ਬੋਲੀ ਦਾ ਭੀ ਮਹਾਰਮ ਹੈ ਜੋ ਕ
 ਬੋਲੀ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੀਰਥ ਕਯਾ ਜੀ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ
 ਸੈਣ ਅਤੇ ਤੀਰਥ ਬਾਢੀ ਹਿਕ ਪਹਰ ਰਾਤ ਗਈ ਦੁਹਾ ਆਇ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਕਯਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਸ ਕ
 ਰ ਕਯਾ ਆਉ ਭਾਈ ਸਤੁ ਕਰਤਾਰ ਆਉ ਪੁਰਾਤਨ ਯਾਰ ਤਾਂ
 ਤੀਰਥ ਕਯਾ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਸਨੂ ਨਿਹਾਲ ਕੀਤਾ ਦੇਵੇ ਚਰਨ ਤੇ ਦੁ
 ਹਾਏ ਬਡੇ ਅਧੀਨ ਹੋ ਕੇ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈ
 ਣ ਕਯਾ ਜੀ ਕੁਝ ਫੁਰਮਾਈਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਭਾ
 ਈ ਮੇਰਾ ਕਹਣਾ ਇਹ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਅਸੀਂ ਇਕ ਠੇਰੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ
 ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਆਪ ਕੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਹਾਂ ਪਰ ਜੋ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਹੋ

ਸੇ ਤੀਰਥ ਨਾਲ ਕਰੋ ਸੇ ਅਸਾਨ ਲਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ
 ਰਜਾਇਤੁ ਸਾਡੀ ਤੀਰਥ ਨਾਲ ਹੋਸੀ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਕਯਾ ਆਖ ਭਾਈ
 ਤੀਰਥ ਕਯਾ ਜੀ ਜੋ ਹੁਕਮ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਕਯਾ ਜੋ ਗੁ
 ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਦੇ ਹਨ ਸੋ ਮੰਨੋ ਤਾਂ ਤੀਰਥ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਫੁਰਮਾ
 ਈਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਬਦ ਬੋਲਿਆ ਗਾਗਰਾ ਮਕਲੀ ਮਹ
 ਲਾ ॥ ਈਧਨ ਤੇ ਬੈਸੀਤਰ ਭਾਗੀ ਮਾਟੀ ਕਉ ਜਲ ਦਹਾਇ ਸਤਿ

ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਮੇਲਿਆ

ਆਰੇ ਉਪਰਗਗਨਤਲੇਅਕਾਸ ਘਟਮਹਸਿਧਕੀਆਪਰਗਾਸ
 ੧ ਅੰਸਾਸਮਰਬਪ੍ਰਕੁਜੀਕੋਨਾਮ ਆਠਪਹਰਮਨਤਾਂਕੋਧਾਂਨਾ
 ਰਹਾਉ ਤਾਂਤ੍ਰੇਕਯਾਜੀਮੈਂਕੁਝਨਾਹੀਸਮਝਾਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀ
 ਅਰਬਦਿਤਾ ਈਧਨਦੇਹੀਵਿਚਹੁਡੀਆਹਨ ਅਤੇਬੰਸਿਤਰਜਨ
 ਰਮਗਨਿਦੇਹੀਵਿਚਹੈ ਅਤੇਮਾਟੀਦੇਹੀਮਾਤਾਜੋਪਾਣੀਪੀਦੀਪੈਸੋ
 ਬਾਲਕਦੀਦੇਹੀਕਚੀਹੋਈਹੈ ਤਾਂਏਸਤਾਂਈਪੋਹਨਤੀਸਕਦੀਕਿ
 ਉਨਾਹੀਪੋਹਸਕਦੀਜੇਉਸਨੂਨਾਮਦੀਲਿਵਹੋਈਹੈ ਪ੍ਰਭੁਕਨਾਮ
 ਅੰਸਾਹੈਭਾਈਤ੍ਰੇਤ੍ਰਾਤ੍ਰਿਨਿਰਕਾਰਹੀਜਪ ਤੇਰੇਤਾਂਈਲਗੇਗਾਕੁਝ
 ਨਹੀ ਤਾਂਤ੍ਰੇਕਯਾਜੀਤੁਸੀਕਹਦੇਹੈਜੋਨਾਮਜਪ ਅਤੇਮੈਗਰੀਬ
 ਕੀਖਾਂਟਹਾਂ ਮੇਰਾਕਬੀਲਾਕਿਥੋਖਾਵੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਦੂਜੀਪੌੜੀ
 ਆਖੀ ਪਹਲੇਮਾਖਨਪਾਛੇਦੁਖ ਮੈਲਕੀਨਿਸਾਬਨਦੁਖ ਕੁੰਤੇਨੀ
 ਰਕੁਉਤੁਰਤਾਫਿਰੈ ਹੋਈਕਉਅਨਹੋਨੀਹਿਰੈ ॥੨॥ ਤਾਂਤ੍ਰੇਕਯਾ
 ਜੀਮੈਂਤਾਂਕੁਝਸਮਝਾਨਾਹੀ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਅਰਬਦਿਤਾ
 ਜਾਬਾਲਕਗਰਭੁਵਿਚਹੋਦਾਹੈ ਤਾਂਦੁਧਨਹੀਹੋਦਾ ਬਣਵਿਚ
 ਮਖਣਜਮਰਹਦਾਹੈ ਅਤੇਬਾਲਕਜਨਮਲੈਚਾਹੈਤਾਦੁਧਨਿਕ
 ਲਦਾਹੈ ਤੁੰਚਿਤਾਨਾਕਰਅਚਿਤਰਹੁ ਉਸਸਾਹਿਬਰਿਜਕਆ
 ਪੇਕੀਤਾਹੈ ਤੁੰਕਜੋਰੁਰਦਾਹੈ ਤੁੰਤਾਨਿਰਕੁਉਹੈ ਏਹਜੋਦੇਹਤੇਰਿਜ
 ਕਹੈਸੋਮਣਹੋਈਹੈ ਅਤੇਤੁੰਜੋਹੈਸੋਸਦਾਹੋਦਾਆਯਾਹੈ ਏਹਤੇਰ
 ਹੀਪਸਾਰਾਹੈ ਤਾਂਤ੍ਰੇਕਯਾਜੀਤੁਸੀਉਉਕਹਦੇਹੈ ਓਹਤਾਂਗੁਪ
 ਤਗਲਹੈਮੈਕਯਾਜਾਨਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਤੀਜੀਪੌੜੀਆਖੀ
 ਦੇਹੀਗੁਪਤਾਬਿਦੇਹੀਦੀਸੈ ਸਗਲੇਸਾਜਕਰੈਸਗਦੀਸੈ ਸਾਧਸ
 ਗਮਿਲਕਰੈਬਖਸ਼ਾਂਨ ਸਾਸਤ੍ਰਾਸਿਮਤਬੇਦਪੁਰਾਂਨਾ ॥੩॥ ਤਾਂਠੇਰ
 ਤ੍ਰੇਕਯਾਜੀਮੈਂਤਾਂਕੁਝਨਾਂਸਮਝਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਅਰਬ
 ਦਿਤਾ ਏਹਦੇਹੀਬਿਦੇਹੀਰਹੇਗੀਅਤੇਅੰਦਰਇਸਦੇਹੀਦੇਸੁਖ

ਮਦੇਗੀਰੈ ਸੋਗਪਤਰੈ ਚਿਹਦੇਗੀਨਲਜਾਸੀ ਅਤੇਏਹਦੇਗੀਏਥੇ
 ਹੀਛਤੁਜਾਸੀ ਚਿਹਦੇਗੀਇਸਪ੍ਰਾਣੀਨੁਸੁਝਦੀਨਹੀ ਏਹਸੰਤੁਸਾ
 ਜਜਗਦੀਸਦੇਬਣਾਏਹੈਨ ਏਸਗਲਦਾਵੀਚਾਰਕਰਦਾਆ
 ਯਾਹੈ ਸਾਧਸੰਗਤਵਿਚਕਰੇ ਭਾਵੇਦੇਰਸਾਸਤ੍ਰਵਿਚਕਰੇਪਰਸ
 ਧਸੰਗਤਵਿਚੋਤਰਤਲਕੁਗਾ ਅਤੇਸਾਸਤ੍ਰਵੇਦਵਿਚੋਚਿਰਕਾ
 ਲਲਕੁਗਾ ਤਾਂਫਿਰਤ੍ਰੇਕਯਾਜੀਓਹਤਾਂਦਿਸਨਹੀਆਵਦਾਅ
 ਤੇਏਹਤਾਂਸਭੇਦਿਸਆਵਦੀਹੈ ਜਿਤਨਸਰੂਪਹੈਤਿਤਨ ਤਾਂਗੁਰੂ
 ਨਨਕਜੀਚੋਬੀਪੈਜੀਆਖੀ ਦਿਸਟਮਾਂਨਕੋਕਹੈਅਦਿਸਟਾ
 ਅਦਿਸਟਦੇਖਕੁਲੀਸਕੁਸ੍ਰਿਸਟਾ ਅੇਸਾਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਰੇਕੋਈਕ
 ਹੁਨਨਕਤਕੀਪਰਮਗਤਹੋਈ॥੪॥ ਤਾਂਤ੍ਰੇਕਯਾਜੀਮੈਕੁਝਨ
 ਹੀਜਾਣਦਾ ਤੁਸੀਜੋਆਖਦੇਹੈ ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਨਨਕਜੀਅਰਬ
 ਦਿਤਾ ਸੁਣਕੁਈਤ੍ਰੇਕ ਜਿਤਨੀਦਿਸਟਮਾਂਨਸੀਸੋਸਕੁਅਦਿਸ
 ਟਹੈਚੋਇਹੋਇਕੇਛਪਛਪਜਾਦਾਹੈ ਇਕੀਖਿਨਵਿਚਕਈਰੰਗ
 ਤੁਮਾਸੇਦਿਖਾਵਤਾਹੈ ਤਿਸਨੁਸੀਸਾਰਅਦਿਸਟਕਰਤਾਹੈਅਤੇ
 ਜੇਦੇਖਾਦਿਆਂਹੀਅਗੋਛਪਨਹੈਇਜਾਦੇਹਨ ਤਿਸਨੁਆਖਦੇ
 ਤਨਜੇਦਿਸਆਵਦਾਹੈ ਦਿਸਟਮਾਂਨਹੈ ਜੇਕੋਈਅਜੇਹਾਬ੍ਰਹਮ
 ਬੀਚਾਰਬੀਚਾਰੇਤਾਂਉਸਦੀਪਰਮਗਤਹੋਵੈ ਤਾਂਤ੍ਰੇਕਪੈਰਾਤੋਦੁਪ
 ਪ੍ਰਾਉਠਨਾਂਹੀਏਹੋਆਖੇਜੀਮੈਕੁਲਾਹਾਂ ਤੁਮੈਨੂੰਬਖਸਮੈਤੋਂਨਾ
 ਲਇਤਨੀਆਂਬਾਤਾਕੀਤੀਹੈਨ ਤਾਂਇੰਦ੍ਰਸੈਣਕਯਾਭਾਈਤ੍ਰੇਕ
 ਉਠਤੁਰਕੋਈਨਹੀ ਗੁਰੂਨਨਕਜੀਤੇਰੇਗੀਵਾਸਤੇਆਏਹੈ
 ਤਾਂਤ੍ਰੇਕਉਠਖੜਹੋਯਾਇਤਨੇਅਢਾਈਪਹਰਰਾਤਗੁਜਰੀਤੋਂ
 ਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਲਮਉਭਾਈਤ੍ਰੇਕਪ੍ਰਸਾਦ ਤਾਂਤ੍ਰੇਕਪ੍ਰਸ
 ਦਅਗੇਅੰਦਰਖਾ ਲਗੇਜੇਵਟ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀ ਅਤੇ
 ਇੰਦ੍ਰਸੈਣਬਾਲਾਤ੍ਰੇਕਜਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਆਪਣਾਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜੇਵਾ ਅਤੇ ਅਧਾਰੇਆ ਤਾਂਗੁਰੁ ਨਨਕਜੀਕਯਾ ਲੇਭਾਈ
 ਝੰਗਾਇਹ ਪ੍ਰਸਾਦਤ੍ਰਿਜੇਵ ਤਾਂਇਵਸੈਣਕਯਾ ਲੇਭਾਈ ਝੰਗਾਉ
 ਠਾਇਲੇ ਝੰਗੇਚਾਇਲੀਤ ਲੇਕਰਲਗਾਜੇਵਣ ਜਿਉਅਧਾ
 ਪ੍ਰਸਾਦਜੇਵਾਆਗਾਝੰਗੇਦੇਕਪਾਰਖੁਲਗਾਏ ਝੰਗਾਬਿਦੇਹੋ
 ਗਯਾਝੰਗੇਨੁਸਭਕਛਵਿਸਰਗਯਾ ਜਾਂਇਵਸੈਣਦੇਖੇਤਾਂਝੰਗੇ
 ਬਿਦੇਹੋਗਯਾਹੈ ਤਾਂਇਵਸੈਣਕਯਾਗੁਰੁਨਨਕਜੀਏਹਕਯਾ
 ਕੀਤੋ ਤਾਂਗੁਰੁਨਨਕਜੀਕਯਾਭਾਈਇਵਸੈਣਅਸਨੁਕਰ
 ਤੁਰਜੇਲਾਆਹੈ ਜੋਇਸੇਵਾਸਤੇਅਸੀਕਯਾਕਰੀਏ ਤਾਂਇਵ
 ਸੈਣਕਯਾਜੀਕਰਣਕਯਾਆਗਾ ਅਤੇਕੀਤੋਕਯਾ ਤਾਂਗੁਰੁ
 ਨਨਕਜੀਕਯਾਭਾਈਇਵਸੈਣਜੇਕਿਛਤਸੀਕਹੇਸੋਹੋਏ ਤਾਂ
 ਇਵਸੈਣਕਯਾਜੀਤਸਾਇਸਨੁਮੰਜੀਬਹਾਵਣਾਆਗਾਏਸ
 ਵਖਤਮੰਜੀਕਿਥੇਬਹੇਗਾ ਤਾਂਗੁਰੁਨਨਕਜੀਕਯਾ ਰਾਤਕਿ
 ਨੀਕਹੈ ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਜੀਰਾਤਪਹਰਗਹਿਦੀਹੈ ਤਾਂਗੁਰੁ
 ਨਨਕਜੀਕਯਾਭਾਈਜਲਲਾਉਇਸਨਨਕਗੀਏ ਅਤੇਕ
 ਈਝੰਗੇਨੁਭੀਨਵਾਏ ਤਾਂਗੁਰੁਨਨਕਜੀਨਾਤੇ ਅਤੇਝੰਗੇਨੁਨਵ
 ਈਆ ਤਾਂਝੰਗੇਦੀਖੁਮਾਰੀਉਤਰੀ ਝੰਗਾਗੁਰੁਨਨਕਜੀਤੇਰ
 ਰਨਾਤੇਦੁਹਪਯਾ ਤਾਂਗੁਰੁਨਨਕਜੀਕਯਾਕਯੋਭਾਈਝੰਗੇਕ
 ਤਾਂਝੰਗੇਕਯਾਜੀਤੋਨੁਸਭਕਿਛਮਲੂਮਹੈ ਤਾਂਗੁਰੁਨਨਕਜੀ
 ਕਯਾਭਾਈਝੰਗਾਅਸਾਂਤਾਤੋਨੁਮੰਜੀਬਹਾਵਣਾਹੈ ਤਾਂਝੰਗੇਕ
 ਯਾਜੀਜੋਤੇਗੀਰਜਾਇ ਤਾਂਗੁਰੁਨਨਕਜੀਝੰਗੇਨੁਮੰਜੀਸੰਪ
 ਤਾਂਸੁਧਰਸੈਣਰਾਜੇਨੁਖਬਹੋਈ ਜੋਇਕਯਾਧਮੇਰੇਨਗਰਮੇ
 ਆਯਾਹੈ ਉਸਝੰਗੇਬਾਛੀਨੁਮੰਜੀਦਿਤੀਹੈ ਅਤੇਸਤਗੁਰੁਕੀ
 ਤਾਹੈਜਾਂਏਹਗਲਸੁਧਰਸੈਣਸੁਣੀਤਾਂਸੁਧਰਸੈਣਰਾਜੇਕਯ
 ਯਾ ਓਸਸਾਧਨੁਮੇਰੇਪਾਸਲਾਵੇ ਤਾਂਗੁਰੁਨਨਕਜੀਅਤੇਬਾ

ਲਾਮਰਦਾਨਾਇ ਦਸੈਣਾ ਅਤੇ ਈਡਾ ਬਾਢੀ ਪੰਜੇ ਜੀ ਗਲ ਵਿਚ ਬੈ
 ਠੇਆਹੇ ਜੋਰਾ ਜੇਦੇਆ ਵਮੀਆਏ ਆਇਕਰਮ ਥਾਟੇ ਕਾ ਕਹ
 ਟਲਗੇਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੋਟੀ ਉਨਕੋਰਾ ਜੇਬੁਲਾ ਆਹੇ ਤਾਂਇ
 ਦਸੈਣਕਾ ਆਤਮ ਕੋਟੀ ਉਨਕਾ ਆਮਰਾ ਜੇਨੇ ਭੁਜੇਹੇ ਤਾਂਇ
 ਦਸੈਣਕਾ ਕੋਭੁਜਾਹੇ ਉਨਕਾ ਜੀਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋਬੁਲਾ
 ਆਹੇ ਤਾਂਇ ਦਸੈਣ ਉਠਖੜਾਹੇ ਆ ਆਖਮੇ ਸਚਲੇ ਮੈਰਾ ਜੇਕੀ
 ਨਿਸਕਰਮਾ ਵਤਾਹੇ ਤਾਂਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਬੈਰਾਇ ਦਸੈਣ
 ਤਾਂਇ ਦਸੈਣਕਾ ਜੀ ਵਹੁਤੇ ਭੁਮਕੋ ਜਾਣਤਾਨਾ ਹੀ ਅਰਤਮਤੇ
 ਕਿਸੇਕੇ ਬੁਰੇਮੈਨਾ ਹੀ ਉਘੇਰਾ ਮਾਂਮਾਹੇ ਉਸਕਾ ਬਿਖਨਕ ਛੁਨਹੇ
 ਭੀ ਮੈਉਸਕੀ ਨਿਸਕਰਮਾ ਵਤਾਹੇ ਤਾਂਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਭੁਲਾਹੇ
 ਤਾਂਇ ਦਸੈਣ ਜੇਸੁਧਰਸੈਣ ਨਾਇ ਸਲਾਮ ਕੀਤਾ ਤਾਂਸੁਧਰ
 ਸੈਣਕਾ ਆਉਪੁਤ ਕੁਛ ਕਹੈ ਤਾਂਇ ਦਸੈਣਕਾ ਰਾਜਾ
 ਜੀ ਮੈਕਹਣੇ ਹੀ ਮਾਯਾਹੇ ਤਾਂਰਾ ਜੇਕਾ ਕਹਪੁਤ ਕਾ ਕਹਤਾਹੇ
 ਤਾਂਇ ਦਸੈਣਕਾ ਜੀ ਭੁਮਾ ਆਦਮੀ ਭਿਜੇਬੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋਬੁਲਾ
 ਵਣੇ ਤਾਂਰਾ ਜੇਕਾ ਪੁਤਮੈਂਗੀ ਭਿਜੇਬੇ ਤਾਂਇ ਦਸੈਣਕਾ ਜੀ ਕਿਸ
 ਵਾਸਤੇ ਤਾਂਰਾ ਜੇਕਾ ਪੁਤਮੈਂ ਸੁਣਾਹੇ ਜੋਈਡੇ ਬਾਢੀ ਕੋਪੁ
 ਰਣਕੀਆਹੇ ਮੈਉਸਵਾਸਤੇ ਬੁਲਾਯਾਏ ਜੋਮੈਉਸਕਾ ਦਰ
 ਸਨਕਰੇ ਤਾਂਇ ਦਸੈਣਕਾ ਰਾਜਾ ਜੀ ਦੇਖਣੇ ਦੇਖਣੇ ਬਡਾ
 ਫਰਕਹੋਤਾਹੇ ਏਕਦੇਖਣੇ ਮੈਂਬੁਲਾਹੋਤਾ ਅਰਏਕਦੇਖਣੇ ਮੈਂਬੁ
 ਰਾਹੋਤਾਹੇ ਤਾਂਰਾ ਜੇਨੇਕਾ ਪੁਤਨਿਸਦੇਖਣੇ ਮੈਂਬੁਲਾਹੋਦੇਸੇਈ
 ਦੇਖਣਾ ਮੁਝਕੋਬਤਾਇ ਮੈਉਸੀਤਗਾਂਦੇਖਾ ਤਾਂਇ ਦਸੈਣਕਾ
 ਰਾਜਾ ਜੀ ਯੋਗਪੁਰਨ ਸਾਧਹੈ ਉਸਅਰਪਰਮੇਸਰ ਮੈਭੇਦਨ
 ਹੀ ਕੁਛ ਅਰਯੋਤੋਬੇਤਮਾਉਹੈ ਤੀਕਿਸਪਰੋਜਨ ਦੇਖਤਾਹੈ
 ਤਾਂਰਾ ਜੇਕਾ ਪੁਤਮੈਂ ਸਾਧਮੁਰਤ ਕਰਦੇਖਤਾਹੈ ਤਾਂਇ ਦਸੈ

ਸੈਣ

ਠਕਰਾ ਜੀ ਸਾਧ ਮੂਰਤਿ ਦੇਖਣੇ ਦੀ ਏਹ ਤਰਾ ਨਹੀ ਜੋ ਜਾਪਣੇ
ਸੇਘਰ ਬੁਲਾਈਏ ਪੈਰੀ ਚਲ ਕਰ ਆਪਾ ਨਿਵਾਰ ਸਾਧ ਮੂਰਤਿ
ਦੇਖਣੇ ਜਾਈਏ ਤਾਰਾ ਜੇ ਕਰਾ ਪੁਤੁ ਭੁਲਾ ਕਹਤਾ ਹੈ ਜੇ ਤੁੰ ਕਹੈ
ਈ ਮੈ ਕਰਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਕਰਾ ਰਾਜਾ ਜੀ ਭੁਲੇ ਭੋਜਨ ਭੁਲਾ
ਮੇਵਾ ਲੇਹੁ ਅਰ ਅਧੀਨ ਗੀਸੇ ਤੀ ਮਾਥਾ ਚਰਨੇ ਪਰ ਰਾਖੇ ਸਾਧ
ਮੂਰਤਿ ਦੇਖਣੇ ਕੀ ਇਹ ਰਓ ਜਹੈ ਰਾਜਾ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਕਰ ਮਾਂਦਾ
ਲੀਆਹਾ ਰਾਜੇ ਓਹਾ ਮੰਨ ਲਈ ਭੁਲੇ ਭੋਜਨ ਭੁਲਾ ਮੇਵਾ ਕੁਲੇਬ
ਸਤ ਨਾਲ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਨੂ ਲੀਤਾ ਆਇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ
ਦੇ ਕਰਾ ਜੇ ਕੁਛ ਲਾਯਾ ਸੀ ਜੇ ਅਗੇ ਰਖਾ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਕਹ

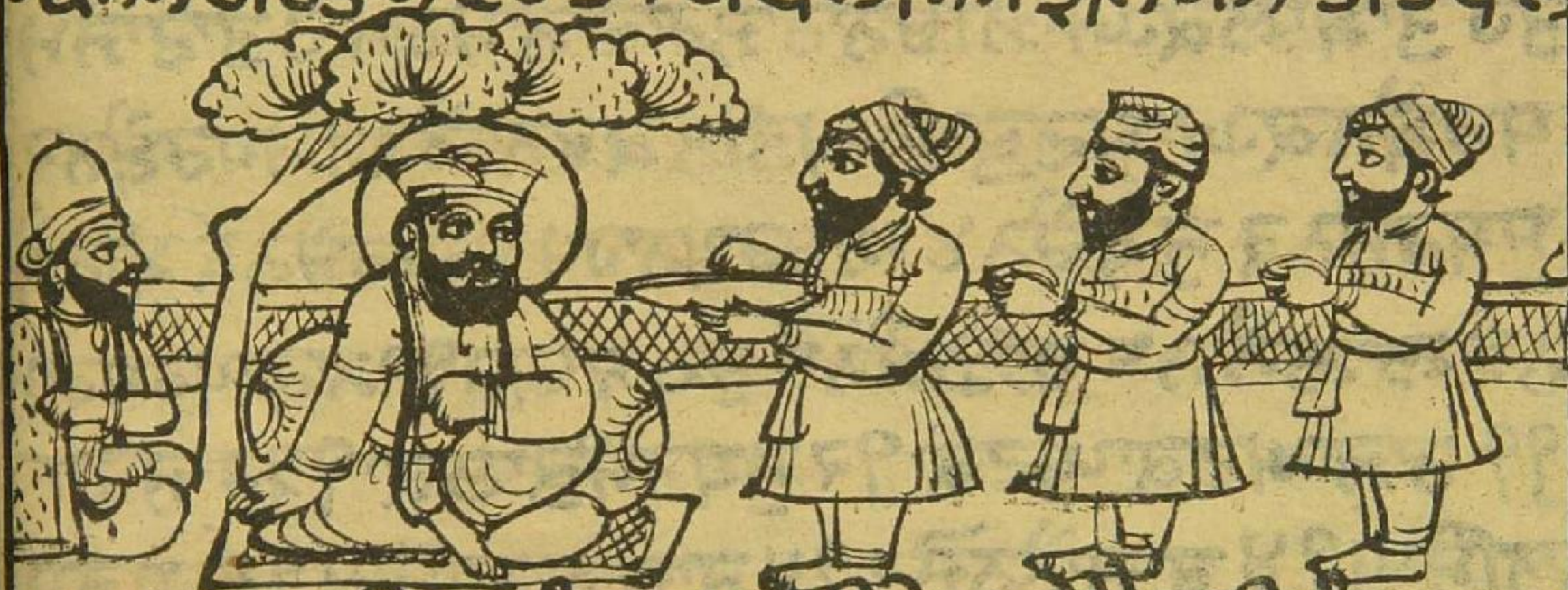

ਥਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਜਾ ਕਰ ਮਵੰਤ ਹੈ ਇਸ ਉਪਰ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀਏ ਤੁ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੰਠ ਥਾਪੀ ਦਿਤੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਬਦ ਬੋ
ਲਾ ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲਾ ਵਿਚ ਮਹਲਾ ੧ ਏਕੋ ਰਾਜ ਦੀਆ ਸਾਧ
ਰਸੈਣ ਅੰਜਨ ਰਾਜਾ ਨਾਯਾਤੁ ਹਿਨੈਨ ਮਿਦੇ ਮੀਧਾ ਰਾਗਾਏ ਬਿ
ਕਾਰਾ ਮੈਸਾ ਸਾਹਿਬ ਮੀਤੁ ਹਮਾਰਾ ॥੧॥ ਸੁਣੁ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਇਕ ਬ
ਤੁਹਮਾਰੀ ਏਕੋ ਰਾਜ ਦੀਆ ਛਤ੍ਰ ਪਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਠਾਹ
ਰਾਜੇ ਤੁਮਰ ਖਤ ਕੀਨੇ ਸਭ ਸੇਵ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਸਿਉ ਮਨ ਭੀਨੇ ਮੈ
ਸੀ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰੀ ਜਬ ਗੁਰਮਤ ਉਪਜੀ ਰਿਦੇ ਮੁਰਾਰੀ
॥੨॥ ਸਿਟਾ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ਜਤ ਮਾਰਾ ਤੀਨ ਦੀਪ ਭੁਮ ਚਰਨ ਪੁਜਾਗ ਬ੍ਰ
ਹਮਾ ਬਿਸਨ ਮਹੇਸਤ ਉਚੇ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਤੁਮ ਨਿਰਮਲ ਬੁਢੇ ॥੩॥

ਇੰਦ੍ਰਸੈਣੁ ਇਹੁ ਸਿੰਗਤੁ ਮਾਰ ਕਰਵ ਕਰਣੁ ਆਪੇ ਕਰਤਾਰ ॥
 ਕੁਨਨ ਕਜਿ ਸਾਪਦੁ ਆਲਾ ਤਿਸ ਸਰਬ ਸੁਖ ਮਿਟੇ ਜੀਸਾਲਾ ॥
 ੧੪॥ ਰਾਜੇ ਸੁਧਰਸੈਣ ਨੂੰ ਸੈਣ ਪੁਕਾਰਾ ਜਦਿ ਤਾਇਕ ਛਤ੍ਰ ਦਾ ਅ
 ਗੇ ਅਠਾਰਹ ਰਾਜੇ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਆਹੇ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਦਾ ਸਦਕਾ
 ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਤਿੰਨ ਦੀ ਪਾਦਾਰਾਜ ਲਗਾ ਕਰਣ ਅਤੇ ਮਹਾਂ ਪੁ
 ਰਖ ਹੋਯਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਦੇਖ ਰਾਜਾ ਸੁਧਰਸੈਣ ਮਤ
 ਝੰਡੇ ਦੀ ਗੀਸ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ ਮਤ ਰਾਜ ਤੇਜਾ ਵਿਚ ਆਇਜਾ ਦਾ ਹੋਵੇ
 ਤੇਜਾਣੁ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਸੁਧਰਸੈਣ ਹਥ ਜੋੜ ਖੜਾ ਹੋਯਾ ਕਹਣ ਲਗਾ
 ਜੀ ਜੇਕਰੋ ਤਾ ਮੈਰਾ ਜਭੀ ਇਸੇ ਨੂੰ ਦੇਵੇ ਦਾਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਸਾਰੇ ਨਾਲ ਚ
 ਲਦਾਹਾਂ ਮੈਂ ਸਾਵਖਤ ਮੈਂ ਨੁਕਦ ਹਥ ਮਾਵਸੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ
 ਕਯਾ ਕੁਈ ਅਸਾ ਜੋ ਝੰਡੇ ਨੂੰ ਮੰਜੀ ਬਹਾਯਾ ਹੈ ਸੋ ਮੰਜੀ ਅਸਾ ਤੁ
 ਹੈ ਅਤੇ ਝੰਡੇ ਨੂੰ ਜੋ ਛਤ੍ਰ ਰਾਜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਸੋ ਰਾਜਭੀ ਅਸਾ ਤੁ ਹੈ ਅਸਾਂ
 ਤੈਨੂੰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਮੰਜੀ ਦੇਵੇ ਦਿਤੇ ਹੈਂ ਤੈ ਝੰਡੇ ਨੂੰ ਅਸਾ ਤੁ ਸਰੀਰ ਕ
 ਰ ਜਾਨਣਾ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਅਤੇ ਸੁਧਰਸੈਣ ਦੁਹਾਂ ਨੂੰ ਮਥਾ ਟੇਕਾ ਤਾਂ ਗੁ
 ਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਖੇਡੀਏਗੇ ਤੁਸਾਰੇ ਹੀ ਵਸਤੇ ਕਰ
 ਤਾਂ ਰਇ ਬੇਲਾ ਯਾਸੀ ਸੋ ਪੁਰੀ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਸੁਧਰਸੈਣ ਦਾ ਬੈਰ ॥
 ਗਛੁਰ ਗਯਾ ਕਿ ਬਾਉ ਬੀ ਮੀਏ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ॥
 ਕੋਰਾ ਜਾ ਕੋ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਯਾ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਗਵਨ ਕਰੋਗੇ ਅਤੇ ਮ
 ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਾਨ ਹਤ ਹੋ ਜਾਵਨਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਰਾਜਾ ਅ
 ਸੀ ਤੁਸਾਰੇ ਪਾਸ ਹੀ ਆਹੇ ਅਸੀਂ ਤੁਸੀਂ ਇਕ ਹੋ ਜਾਵੀਏਗੇ ਤੁਸਾਰੇ
 ਟਤੀ ਨਾਹੀ ਕਰਦੀ ਅਨੰਦ ਨਾਲ ਰਹਣਾ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਦਿਨ ਇਥੇ ਰਹੋ ਜੋ ਅਸਾ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਠੋਰ ਰਹੇ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ
 ਸੈਣ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਜੇ ਦਾ ਆਖਾਭੀ ਮੰਨੀਏ ਇਕ ਮਹੀਨਾ
 ਏਥੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਕੁਲਾਰਾ ਜੀ ਤੇਰਾ ਕਯਾ ॥

ਫੇਰਨਾਹੀ ਇਕਮਹੀਨਾ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਝੰਡੇ ਅਤੇ ਸੁਧਰ ਸੈਣ
 ਅਤੇ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਪਾਸ ਰਹੇ ਬਹੁਤ ਰਾਜੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਰਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਰੀ
 ਕੀਤੀ ਰਾਜੇ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਬਹੁਤੇ ਰਾਹ ਬਜੇ ਅਸੀਤ ਸਾਰੇ ਪਾਸ ਹੀ ਅ
 ਹੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਚਿਥੇ ਵਿਦਾਲੀਤੀ ਅਗੇ ਚਲੇ ॥ ੩੪ ॥ ਬੋਲੇ ਕੁ
 ਈ ਜੀਵਾ ਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ਫਿਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਿਲ
 ਮਿਲਾਦੀ ਪਨੂੰ ਚਲੇ ਸਮੁੰਦੇ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਪਾਣੀ ਉਤੇ ਜੋ ਧਰਤੀ ਉਤੇ ਜਾਈ
 ਹਾਏ ਤਿਵੇ ਪਾਣੀ ਉਤੇ ਚਲੇ ਗਏ ਜਿਥੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਅ
 ਵੇਤਿਥੇ ਬਹੁਤਾਂ ਦੇ ਅਗੇ ਸਿਲਮਿਲਾਦੀ ਪਾਵਿਚ ਪ੍ਰੀਤ ਪਈ ਆਹੀ
 ਜੇ ਇਕ ਸਾਧ ਆਯਾ ਹੈ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਰਾਜੇ ਪਾਸ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਨੀਤਿਨ
 ਦੀ ਪਾਦਾਰਾਜ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸ ਅਤੇ ਇਕ ਉਥੇ ਝੰਡਾ ਬਾਦੀ ਰਹਦ
 ਹੈ ਤਿਸਨੂੰ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਕੀਤਾ ਹਈ ਏਹਾ ਪ੍ਰੀਤ ਸਹਰ ਵਿਚ ਹੋਇ ਰਹੀ
 ਆਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਇ ਸਹਰ ਦੇ ਉਦਮ ਨ ਬੈਠੇ ਜਾਂਸਤ ਦਿ
 ਨ ਜੀਗਲ ਵਿਚ ਬੈਠਾ ਆਗੁਜਰੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਜੇਹੁ ਕਮ
 ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਹਰ ਦੇ ਖਾਮਾਂ ਵਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੱਸ ਕਰ ਕਯਾ
 ਕੋਯੋ ਮਰਦਾਨਾ ਭੁਖਲ ਗੀ ਹਈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਤੁਸਾਨੂੰ
 ਕਰਤਾਰ ਏਹੋ ਜੇਹਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਮੈਂ ਤੁਸਾਨਾ ਲਗਠ ਕਰਦਾ ਫਿਰਦਾ ਹਾਂ
 ਹੁਣ ਤਾਂ ਸਹਰ ਆਯਾ ਹੈ ਇਥੇ ਤਾਂ ਕੁਝ ਮੁਹਪਾਵਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਕੁਝ ਸੈਂਤੋਂ ਖਪ ਕੜ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਭੁਲਾ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਮਰਦਾਨਾ ਚੁਪ ਕਰ ਕੇ ਬਹੁਤ ਆ ਬੈਠ ਕਰ ਕਯਾ ਜੀ ਏਸ ਸਹ
 ਰਦਾਨਾ ਉਕਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਇਸ ਸਹਰ
 ਦਾਨਾ ਉਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰਹੈ ਅਤੇ ਇਥੇ ਦਾਰਾ ਜਾ ਬ੍ਰਹਮਣ ਹੈ ਅਤੇ ਨਉ
 ਮਧਰ ਬੈਠ ਹੈ ਏਹੋ ਗਲਾਂ ਕਰਦੇ ਆਹੇ ਜੇਰਾ ਜਾ ਮਧਰ ਬੈਠ ਸਿਕ
 ਰਖੇ ਰੁਣ ਆਯਾ ਸੀ ਸਿਕਰ ਖੇਰੁ ਦਾ ਖੇਰੁ ਦਾ ਜਿਧਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੈਠੇ
 ਆਹੇ ਤਿਧਰ ਆਇ ਨਿਕਲਾ ਜਾਂਦੇ ਖੇਤਾਂ ਤ੍ਰੈ ਮਨੁਖ ਉਜਾੜ ਵਿਚ

ਬੈਠੇ ਆਹੇ ਰਾਜਾ ਖੜਾ ਹੋਇ ਕਰ ਲਗਾ ਪੁਛਣ ਤੁਮ ਕੋ ਦੋਹੇ ਤੇਹੋ ਤੁਮ
 ਓਜਾੜ ਵਿਚ ਬੈਠੇਹੋ ਤੁਮ ਰਵਾਨੇ ਕਰ ਆਜੀ ਸਹ ਰਮੈ ਜਾਇ ਕੇ ਬੈਠੇ
 ਕੀਸੀ ਕੇ ਦੁਆਰੇ ਤੁਰਾ ਜੇ ਕਰ ਆਤੁ ਮਾਮਤੀ ਤੇਹੋ ਤੁਮ ਰਵਾਨੇ ਕਰ ਆ
 ਤੁਮ ਕੋ ਕਰ ਆਨ ਜਰ ਆਵਤਾਹੈ ਤੁਬਾਲੇ ਰੂਠਾ ਜੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁ
 ਬੋਲ ਦੇ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਛਿਤਾ ਹੋਇ ਰਹਿਆਹੈ ਤੁਬਾਲੇ ਕਰ
 ਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਅਸੀ ਪਰ ਦੇਸੀ ਆਹੇ ਤੁਰਾ ਜੇ ਕਰ ਆ ਅਰੇ ਰੁਈ ਤੁਮ
 ਕਿਸਨ ਗਰਤੇ ਆਇਹੋ ਤੁਮਾਰੀ ਬੋਲੀ ਸਮਝੀ ਨਹੀ ਜਾਤੀ ਤੁਬਾਲੇ

ਕਰ ਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਹਮ ਪੰਜਾਬ ਧਰਤੀ ਤੇ ਆਇਹੋ ਕਦੀ ਪੰਜਾਬ ਸੁ
 ਦਿਆਹੈ ਤੁਰਾ ਜੇ ਸਮਝਾ ਜੇ ਨਾਹੀ ਤਾਉ ਹੋਹੈ ਨ ਤੁਰਾ ਜੇ ਕਰ ਆ ਅ
 ਰੇ ਰੁਈ ਤੁਮ ਬਿਸਹਰ ਦੇਸ ਦੇਖਿਆਹੈ ਜੇ ਰਾਜੇ ਸੁਧਰ ਸੈਨ ਕਾਹੈ
 ਤੁਬਾਲੇ ਕਰ ਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਉਹਾ ਹੀ ਸੋ ਆਇਹੋ ਤੁਬਾਲੇ ਕਰ ਆ ਜੀ
 ਤੁਮਾਰਾ ਨਾਉ ਕਿਆਹੈ ਤੁਮ ਹੋਤੇ ਕੋ ਦੋਹੇ ਤੁਰਾ ਜੇ ਕਰ ਆ ਜੀ ਹਮ ਅ
 ਪਣਾਨਾ ਮਬਤਾਵਹਗੇ ਪਰਤੁ ਮਾਪਣਾ ਨਾਉ ਬਤਾਇ ਅਰਾਮ
 ਪਣੇ ਗੁਰੂ ਕਾਨਾਉ ਬਤਾਇ ਗੁਰੂ ਤੇ ਬੋਲਤਾ ਨਾਹੀ ਤੁਬਾਲੇ ਕਰ ਆ
 ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾਨਾਉ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਬਾਣਾਹੈ
 ਅਰ ਇਸ ਕਾਨਾਉ ਮਰਦਾਨਾਹੈ ਤੁਰਾ ਜੇ ਕਰ ਆ ਸੁਣਤੇ ਬਾਲਾ ਸੁ
 ਧਰ ਸੈਨ ਅਰਝੀ ਤੇ ਕੋਇ ਜੀ ਪਰਤਾਪ ਦੇ ਆਖਿਆਹੈ ਸਚ ਕਹੀਓ ਤੁ
 ਬਾਲੇ ਕਰ ਆ ਜੀ ਇਹੀ ਦੇ ਆਖਿਆਹੈ ਪਰਤੁ ਮਾਪਣਾ ਨਾਉ ਬਤਾਵੇ
 ਅਰਾਮ ਪਣਾ ਬਰਨ ਬਤਾਵੇ ਤੁਰਾ ਜੇ ਕਰ ਆ ਹਮਾਰਾ ਨਾਉ ਮਧਰ ਬੈ

ਨਹੈ ਅਰਸਹਰਕਾਨਾਉਬ੍ਰਹਮਪੁਰਹੈ। ਉਸਵਲਾਇਤਕੇਰਾਜੇ
 ਤੇਤੇਆਹੇ ਬ੍ਰਹਮਦਹਮਰਾਵਰਣਹੈ ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਕੁਲਾਰਾ
 ਜਾਜੀਮਲੁਮਹੁਆ ਅਤੇਜੀਉਹਦੀਪਕੋਟਕਹੀਦਾਹੈ ਰਾਜੇਕ
 ਯਾਸੁਣਭਾਈਅਤੀਤਉਹਸਿਲਮਿਲਾਦੀਪਕਹੀਦਾਹੈ ਤਾਂਬਾ
 ਲੇਕਯਾਚਾਜਾਜੀਈਹਾਂਕੇਤੇਰਾਜੇਰਾਜਕਰਤੇਹੈ ਤਾਂਰਾਜੇਕਯਾ
 ਸੁਣਭਾਈਅਤੀਤਈਹਾਂਤੀਨਦੀਪਮਹਮਠਾਰਰਾਜੇਰਾਜਕਰ
 ਤੇਹੈ ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਜੀਓਨਰਾਜਾਦਾਨਾਂਮਕਾਹੈ ਤਾਂਰਾਜੇਮ
 ਧਰਬੈਨਕਯਾਸੁਣਭਾਈਅਤੀਤ ਕਵਲਨੈਨ ੧ ਮਧਰਬੈਨ ੨
 ਸੁਧਰਬੈਨ ੩ ਸੁਖਰਬੈਨ ੪ ਅਸਰਾਪਨਾ ੫ ਸਗਰਬੈਨ ੬ ਬੀਨਬੈ
 ਨ ੭ ਲਾਲਨੈਨ ੮ ਚਾਇਮੈਨ ੯ ਸੁਖਸਾਗਰ ੧੦ ਨਗਾਪਰਸਰਾਮ
 ੧੧ ਰਾਜਾਅਟਕਾਪਟਕ ੧੨ ਸੁਧਰਸੰਭਾਲਕ ੧੩ ਰਾਜਾਬਾ
 ਲਸਿੰਘ ੧੪ ਰਾਜਾਨੈਨਜੋਤ ੧੫ ਰਾਜਾਬਾਲਸਿੰਘ ੧੬ ਰਾਜਤੁ
 ਰਤਰੀਰਾ ੧੭ ਰਾਜਾਮਗਨਰਾਇ ੧੮। ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾ ਰਾਜਾਜੀ
 ਇਨਾਅਠਗਹਉਪਰਸਿਰਦਾਰਕੋਟਹੈ ਤਾਂਰਾਜੇਕਯਾਸੁਣਭਾ
 ਈਅਤੀਤਸਭਨਾਦੇਉਪਰਕਵਲਨੈਨਹੈ ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਰਾਜਾ
 ਇਹਗਲਝੁਠਕੋਬੋਲੀ ਸਭੇਗਲਾਸਚਬੋਲਕਰਇਹਗਲ
 ਝੁਠਬੋਲੀ ਤਾਂਰਾਜੇਮਧਰਬੈਨਕਯਾਸੁਣਅਤੀਤ ਤੈਂਯਹਬਾ
 ਤਕਯਾਸਮਝੀਹੈ ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਰਾਜਾਜੀਸਭਨਾਂਤੇਉਪਰਸੁਧ
 ਰਸੈਣਹੈ ਤਾਂਰਾਜੇਕਯਾਅਤੀਤਤੁਕਯਾਜਾਣਦਾਹੈ ਤਾਂਬਾਲੇਕ
 ਯਾਰਾਜਾਜੀਮੈਜਾਣਤਾਹੈ ਜੋਮੇਰੇਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀਸੁਧਰਸੈਣ
 ਨੂੰਸਭਨਾਦੇਉਪਰਕੀਤਾਹੈ ਤਾਂਰਾਜੇਕਯਾਅਤੀਤਤੇਰਾਗੁਰੂਤੇ
 ਬਲਰਾਨਾਹੀ ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਰਾਜਾਜੀਮੇਰਾਗੁਰੂਤੁਦਬੋਲੇਜਦ
 ਕੋਈਬੁਲਾਵੈ ਤਬਰਾਜੇਕਯਾਅਤੀਤਹਮਬੁਲਾਵਹਗੇਤਾਬੁ
 ਲੇਕਯਾਰਾਜਾਜੀਬੁਲਾਇਜੇਬੁਲਾਇਸਕਦਾਹੈ ਤਾਂਰਾਜਾਪ

ਕੇਤੇ ਉਤਰਾ ਉਤਰ ਕਰਨ ਜੀ ਕਾ ਆਖਾ ਆਇ ਕਰ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਕਾ ०
 ਇਨ ਕੀ ਅਵਾਜ ਕਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਾ ਜੀ ਇਨ ਕੀ ਅਵਾਜ ਕ
 ਰਫਾਰ ਕਰਤਾਰ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕੈ ਆਇ ਕਰ ਕਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਰਤ
 ਰ ਕਰਤਾਰ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਸਮਾਧ ਖੁਲੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਕਾ ਸਤ ਕਰਤਾਰ ਜੀ ਸਤ ਕਰਤਾਰ ਭਾਈ ਜੀ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਮਥਾਂ ਦੇ ਕਾ ०
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਆਉ ਰਾਈ ਮਧਰਬੈ ਨ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਾ

ਜੀ ਨਗਰ ਮੈ ਚਲੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਰਾਜਾ ਮਧਰਬੈ
 ਇਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਾ ਜੀ ਵੀਹ ਉਜਾੜ ਮੈ ਕਾ ਫਾਇਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਰਾਜਾ ਜੀ ਹਮ ਅਤੀ ਤਫ ਕੀ ਰਹੇ ਹਮ ਕੇ ਉਜਾੜ
 ਹੀ ਵਸਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਾ ਸਹਰ ਮੈ ਕੋਈ ਕੁੰਡਾ ਰੇ ਕੀ ਖਬਰ ਲ
 ਵੇਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਬਦ ਬੋਲਾ ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲ ਵਿਚ
 ਮਹਲਾ ੧ ਏਕੰਤੁ ਰਾਨ ਮਕਾਜਿ ਨ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੀਆ ਕੁਖ ਨੰਗ
 ਸਭੁ ਛੀਨ ਕਰ ਮਪਨ ਕਰ ਲੀਆ १ ਐਸਾ ਨ ਮਨ ਛਾਡੀ ਐਸਾ
 ਸੰਗ ਹਮਾਰੇ ਲੇਖ ਕਰ ਦੇਨ ਪੁਛਈ ਮਨ ਮੀਤ ਪਾਏ १ ਰਹਉ ਰੋਜ
 ਨ ਉਤਮ ਹਮ ਕੀਆ ਸੀਤ ਨ ਪ੍ਰਸਾਦ ਜਲ ਜੀਤ ਲਹਿਰ ਦੇ ਪੀਆ ਹਿ
 ਰ ਦੇ ਮਹਸਾਂਤ ੨ ਬਸਤ੍ਰ ਬ੍ਰਹਮ ਪਛਾਨਾ ਕਾਂਯ ਕੇ ਸੰਗ ਲਖ ਚੌਰ ०
 ਸੀ ਵੇ ਕਹੈ ਹੁਏ ਨਿਰਭੰਗ ੩ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਰਾਜਿ ਦ੍ਰਸਤ ਸਭੁ ਭੁਠਾ ਪਸ ०
 ਰਾ ਵਿਸਮਾਂਤ ਸਭੁ ਬਿਨ ਸਜਾਇ ਰਹੈ ਏਕੀ ਕਾਰਾ ॥੪॥ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਮਧ
 ਰਬੈ ਨ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਦੁਹ ਪਾਯਾ ਅਤੇ ਕਾ ਜੀ ਮੈ ਨੁ ਕਿਛੁ ਮਾਗਾ ਕਰੇ ਜੇ

ਮੈਸੇਵਕਰਾ ਤੰਗੁਰੁਨਨਕਜੀਕਯਾ ਰਾਜਾ ਮਧੁਰ ਬੈਨ ਏਹੋ ਮਾਸੀ
 ਤੁਸਨੁ ਕਹਦੇ ਮਾਹੇ ਜੇ ਮਾਸਾ ਮਧੁਰ ਸੈਵਨੁ ਇਕ ਛਤਰਾ ਸਦਿਤਾ
 ਹੋ ਜੋ ਕੋਈ ਮੰਨੇਗਾ ਉਸਦਾ ਕੁਲਾਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਨਾ ਮੰਨੇਗਾ
 ਤਾਂ ਉਹ ਜਾਂ ਏ ਮਾਸਾ ਅਪਣੀ ਵਲੋਂ ਮਾਖਛ ਡੁਲਾ ਮਾਹਾ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਮ
 ਧ ਬੈਨ ਕਯਾ ਜੀ ਉਹ ਮਾਸਾ ਤੁਪਾਤ ਸਾਹੁ ਹਮ ਉਸ ਕੀ ਰਯਤ ਤੰਗੁ
 ਰੁਨਨਕਜੀਕਯਾ ਕੁਈ ਕਰਤਾਰ ਚਿਤ ਮਾਵੇ ਕੁਈ ਮਧੁਰ ਬੈਨ ਰਾ
 ਜਾ ਅਤੇ ਕੁਰਾਗ ਇਥੇ ਹੀ ਰਹਦਾ ਹੈ ਨਾਲ ਨਹੀ ਚਲਦਾ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਮਧੁਰ
 ਬੈਨ ਕਯਾ ਜੀ ਮਾਸਾ ਨੁਤੁਸਾ ਤੇ ਬਚਨ ਨਾਲ ਕੀ ਮਾਹੇ ਰਾਜਕਾ ਵਸ
 ਤੁਹੈ ਤੰਗੁਰੁਨਨਕਜੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਏ ਕਹਣ ਲਗੇ ਰਾਜਾ ਮਧੁ
 ਰ ਬੈਨ ਹੁਣ ਮਾਸੀ ਗਮ ਦੇ ਮਾਹੇ ਤਾਂ ਮਧੁਰ ਬੈਨ ਬੈਨ ਤੀ ਕੀਤੀ ਜਿਸ
 ਤਰਾ ਮਾਸਾ ਨੁਕਮ ਹੋਵੇ ਤਿਸੇ ਤਰਾ ਰਾਜੇ ਮਧੁਰ ਸੈਵਨੁ ਮਿਲੀਏ
 ਤਾਂ ਗੁਰੁਨਨਕਜੀਕਯਾ ਕੁਈ ਮਧੁਰ ਬੈਨ ਜਿਸ ਤਰਾ ਮਾਸਾ ਤੇ ਮ
 ਗੇ ਬੈਨੀ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਿਸੇ ਤਰਾ ਰਾਜੇ ਮਧੁਰ ਸੈਵਨੁ ਮਗੇ ਖੜਾ ਹੋਵੇ
 ਤਾਂ ਮਧੁਰ ਬੈਨ ਕਯਾ ਜੀ ਮਾਸੀ ਤੁਸਾ ਤੇ ਭੀ ਬਹੁਤ ਕਰਕੇ ਜਾਣੀਏ
 ਗੇ ਤੰਗੁਰੁਨਨਕਜੀਕਯਾ ਮੈਸੀ ਹੀ ਲੋੜੀਏ ਗੁਰੁਨਨਕਜੀ ਉ
 ਨੀ ਮਹੀਨੇ ਮਧੁਰ ਬੈਨ ਪਾਸ ਰਹੇ ਅਗੇ ਵਿਦਾ ਲੀਤੀ ੩੫॥ ਬੋਲੇ
 ਕੁਈ ਜੀਵਾ ਹੁਗੁਰੁ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੩੬ ਜਾਂਦੇ ਜਾਏ ਕਿ
 ਥਾ ਉਧਰਤੀ ਕਿਥਾ ਉਸ ਮੁੰਦ੍ਰੇ ਦੇ ਚਲੇ ਗਏ ਹਿਕਸ ਪਹਾੜ ਦੇ ਉ
 ਪਰ ਸਹਰਾ ਮਾਹਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਇਸ ਪਹਾੜ ਦੇ ਉਪਰ ਕੋ
 ਈ ਸਹਰਾ ਨਜਰਾ ਮਾਵਦਾ ਹੈ ਤੰਗੁਰੁਨਨਕਜੀਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ
 ਤੇ ਰਾਸਹਰ ਵਿਚ ਜੀ ਉਦਸਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਤੈਨੂੰ ਦਈ
 ਦਾਤੁਰ ਸਨਾਂ ਹੀ ਸੈਤੀ ਦਿਨ ਅਤੇ ਸੈਤੀ ਰਾਤੀਏ ਦੇ ਚਲੇ ਮਾਹੇ ਮਾ
 ਹੇ ਅਤੇ ਹੁਣ ਸਹਰਾ ਮਾਜਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੇਹਣੇ ਦੇ ਦੇਹੋ ਤੰਗੁਰੁਨਨਕਜੀ
 ਕਯਾ ਮੁਣ ਬਾਲਾ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਯਾ ਜੀ ਮਰਦਾਨਾ ਸਚਾ ਹੈ ਹਿਕਤ

ਕੁਖਾਹੈ ਅਤੇ ਹਿਕ ਜਨਮ ਦਾ ਸੁਭਾਉ ਜਾ ਦਾ ਨਹੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾ ਨੇ ਕਯਾ
 ਜਨਮਾਂ ਨੂੰ ਤੈਨੂੰ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਸਦਾ ਕਯਾ ਪਰਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਸਵਾਰਨ ਸਾਕਿ ਉਤ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾ ਨਾ ਏਹੋ ਜੇਹਾ ਸਹਰਾਈ ਜਿਥੇ ਕੜੇ
 ਵਿਚ ਤਲੀ ਦਾ ਮਾਹਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾ ਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਭੁਠ ਪਯਾ ਅਜੇਹਾ ਸਹ
 ਰ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਚਲ ਭਾਈ ਮਰਦਾ ਨਾ ਤੈਨੂੰ ਏਸ ਸਹਰਾਈ
 ਮਾਸਾ ਵਿਖਾਈਯੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾ ਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਹੋ ਨਹੀ ਦੇਖ ਦਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
 ਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾ ਨਾ ਜਗੁਰ ਦੇਖ ਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾ ਨੇ ਕਯਾ ਜੀ
 ਤੁਸੀ ਜਾਣੋ ਕੋਹਾਂ ਦੁਹਉ ਪਰਮਾਹ ਓਥੋ ਉਠ ਕੇ ਚਲ ਕਰ ਪਾੜੀ ਦੇ
 ਹੇਠ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾ ਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਏਸ ਸਹਰਾਈ ਉਕਾ ਹੈ ਤਾਂ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾ ਨਾ ਏਸ ਸਹਰਾਈ ਉਦੇਵ ਰੀਧਾਰੀ
 ਅਤੇ ਇਥੋ ਦਾਰਾ ਜਾ ਦੇਵ ਲੁਤ ਹੈ ਇਹ ਦੇਵ ਦਾ ਬਡਾਰਾ ਜਕਰ ਦਾ ਹੈ ਸ
 ਤਾਂ ਗਲਖ ਦੇਵਾ ਇਸ ਦੇ ਸਲਾਮੀ ਹੈਂ ਤਾਂ ਮਰਦਾ ਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਇਸ
 ਸਹਰਾ ਵਿਚ ਵੜਨਾ ਭੁਲਾ ਨਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾ ਨਾ
 ਅਸਾਂ ਏਸ ਸਹਰਾ ਵਿਚ ਵੜਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾ ਨੇ ਕਯਾ ਭੁਲਾ ਜੀ ਤਾਂ ਦੇਵ
 ਲੁਤਰਾ ਜਾ ਦੇਵ ਦਾ ਸਕਾਰ ਖੇਡੁਣ ਮਾਯਾ ਸੀ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਤੈਮਨੁ ਖਬੈ
 ਠੇ ਹੈਂ ਦੇਵ ਲੁਤਰਾ ਜਾ ਦੇਖ ਕੇ ਖੁਸੀ ਹੋਯਾ ਮਾਯੇ ਸੁਭਾਈ ਇਹ ਖੁਰ
 ਕ ਮੈਨੂੰ ਅਸ ਬਹਾ ਆਈ ਹੈ ਉਸਾ ਇਕ ਸਦੇਵ ਨੂੰ ਕਯਾ ਏਹੁ ਤੈਮਨੁ ਖ
 ਜੁ ਬੈਠੇ ਹੈਂ ਸੋ ਮਸਾਹੀ ਖੁਰਾਕ ਹੈਂ ਤੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਕੜ ਲਾਉ ਇਹ ਸਿ
 ਕਰ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮੁਦਤ ਪਿਛੋਹ ਬਾਯਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੈਵਉ ਤਰੇ ਜੀ ਮਰਦ
 ਨਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਾਲ ਬੈਠਾ ਗਲਾ ਕਰ ਦਾ ਸੀ ਦੇਵ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਰੰਗ
 ਜਰ ਦੋਹਰਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾ ਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਦੇਵ ਤਾਂ ਆਏ ਕਯਾ ਕਰੀਏ ਤਾਂ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾ ਨਾ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਰੰਗ ਤਮਾ ਸੇ ਬੈਠਾ ਦੇਖ
 ਤਾਂ ਮਰਦਾ ਨਾ ਚੁਪ ਕਰ ਰਾ ਜਾਂ ਤੈ ਦੇਵ ਨੇ ਤੈ ਆਏ ਤਾਂ ਅਧੋਹੋ ਇਗਯੇ
 ਹੋਰ ਸਭ ਕੁਝ ਨਜਰ ਆਵੇ ਇਕ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਜਰ ਨਾ ਆਵਨ ਤਾਂ ਓਹ ਫੇ

ਰਾਜੇ ਦੇ ਅਗੇ ਗਏ॥ ਕਯਾ ਜੀ ਓਥੇ ਤਾਂ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਵੇ
 ਦੇ ਵਲੂਤ ਕਯਾ ਅਰੇ ਮੀਰਜਾਹੁ ਤੈਹੋਰ ਆਏ ਓਹੁ ਭੀ ਮੀਧੋਹੋ ਗਏ ਫੇਰ
 ਹੋਰ ਆਏ ਓਹੁ ਭੀ ਮੀਧੋਹੋ ਗਏ॥ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਸਤੁ ਵਾਰੀ ਦੇ ਵਆਏ ਸੋਸਬੇ ਅੰ
 ਧੋਹੋ ਗਏ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਦੇ ਵਲੂਤ ਕਯਾ ਅਰੇ ਦੇਵਦੁਤ ਵਜੀਰ ਯਹ ਕਯੋ
 ਤਾਹੈ ਜੋ ਜਾਤ ਹੈ ਸੋ ਮੀਧੋਹੋ ਗਏ ਜਾਤ ਹੈ ਤਾਂ ਦੇਵਦੁਤ ਕਯਾ ਰਾਜਾ ਜੀ ਇਕ
 ਅਰਜ ਕਰਤਾ ਹੈ ਜੇਤੁ ਮਜ਼ਦੇ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਯਾ ਕਹੁ ਵਜੀਰਾ ਤਾਂ ਦੇਵਦੁ
 ਤ ਕਯਾ ਰਾਜਾ ਜੀ ਇਹ ਕੋਈ ਕਲਾਵਨ ਹੈ ਏਕ ਮੇਰੇ ਜੀ ਮਸਲਤ ਅ
 ਈ ਹੈ ਜੇਤੁ ਮਾਰੇ ਜੀ ਮੈਲ ਰੋਤੋ ਕਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਯਾ ਕਹੁ ਵਜੀਰ ਜੇਤੁ ਕ
 ਹੈ ਗਾ ਸੋ ਭਲੀ ਕਹੈ ਗਾ ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਕਯਾ ਜੀ ਮੈਓਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕੋ ਜਾਤ ਹੈ
 ਜੋ ਮੈ ਮੀਧਾਨੁ ਆਤੋ ਤੁਮ ਉਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੀਓ ਅਰਬੁ ਰਾਜ ਮਾਂਗੀ
 ਯੇ ਤਾਂ ਦੇਵਲੂਤ ਕਯਾ ਭੁਲਾ ਵਜੀਰ ਭੁਲਾ ਕਯਾ ਤਾਂ ਦੇਵਦੁਤ ਵਜੀ
 ਰ ਆਪਣਾ ਆਤੁ ਮਾਧੁ ਪਕਰ ਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਆਯਾ ਆਇ
 ਕਰਮ ਥਾਵੇ ਕਯਾ ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਆਪਣੇ ਜੀ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਭਾਈ
 ਮੈਤਾਂ ਮੀਧਾਨੁ ਹੋਆ ਏਹ ਕੋਈ ਕਲਾਵਨ ਪੁਰਖ ਹੈ ਨਾ ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਕਯਾ

ਜੀਤੁ ਮਾਕਿਸਨ ਗਰਸੇ ਆਏਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਹਮ ਅਮਰ
 ਨਗਰ ਤੇ ਆਏਹੈ ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਕਯਾ ਜੀ ਅਮਰ ਨਗਰ ਕਿਸਤ ਰਫੈ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਸੁਣ ਵਜੀਰ ਅਮਰ ਨਗਰ ਤੁਰਫੈ ਤੇਨਾ
 ਰਾਹੈ ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਕਯਾ ਜੀ ਤੁਮਾਰਾ ਨਉ ਕਯਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ
 ਯਾ ਹਮ ਆਗਨਾਉ ਨਾਨਕ ਨਿਰੀ ਕਾਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਕਯਾ ਜੀ ਤੁਮ

ਰਿਤੇਕੋਵਹੋ ਤੰਗੁਰੁਨਨਕਜੀਕਯਾਹਮਹੋਤੇਰੁਨਿਰਕਾਰੀਪੈਤੰ
 ਵਜੀਰਕਯਾਜੀਤਮਸਹਰਮੇਚਲੇ ਤੰਗੁਰੁਨਨਕਜੀਕਯਾਕੁ
 ਈਹਮਅਤੀਤਫਕੀਰਹੈ ਜਹਾਂਬੈਠੇਤਹਾਂਗੀਬੈਠੇ ਤੰਵਜੀਰਰਾਜੇ
 ਦੇਵਲੁਤਨੁਜਾਇਖਬਰਕੀਤੀ ਰਾਜਾਜੀਤੇਰੇਸਹਰਮੇਵਡਾਕਲਾਂ
 ਵੰਨਪੁਰਖੁਆਯਾਹੈ ਰਾਜਾਤੰਚਲਜੇਕਾਈਤੇਰੇਮਨਮੈਆਵੈਸ
 ਈਧਾਰਚਲ ਜੇਤੇਰੀਪੁਰੀਹੋਵੈਤੰਤੁਜਾਂਦੁ ਜੋਕਲਾਵੰਨਪੈ ਜੇਨ
 ਪੁਰੀਹੋਵੈ ਤੰਜਾਣਜੋਕਲਾਵੰਨਨਹੀ ਤੰਚਾਜੇਕਯਾਵਜੀਰਤੰਤੁ
 ਲਾਕਹਤਾਹੈ ਤੰਗਾਜੇਆਪਣੇਮਨਮੈਮੈਸੀਧਾਰੀ ਜੇਮੇਰੀਤੰਖਰ
 ਕਹੈਨਮੈਇਨਕੇਖਾਂਦੇਗਾ ਅਗਮੈਰੁਮੀਧਾਰੁਮਾਤੋਇਨਕੀਸੇਵ
 ਕਰੰਗਾ ਏਹਧਾਰਕਰਚਲੇ ਨਲੇਲਜਕਰਦੇਵਾਦਾ ਜਿਤੇਨੇਰਾਜੇ
 ਸਮੇਤਆਹੈ ਬਿਨਵਜੀਰਸਕੁਮੀਧੋਹੋਇਗਯੇ ਇਕਵਜੀਰਸੁ
 ਖਾਰਯਾ ਤੰਵਜੀਰਕਯਾਕੋਰਾਜਾਕਯਾਖਬਰਹੈਆਤਮੇਕੀ
 ਤੰਗਾਜੇਕਯਾਵਜੀਰਜੇਤੰਕਹਤਾਬਾਸੋਸਾਚਹੀਕਹਤਾਬਾਤੰਵ
 ਜੀਰਕਯਾਰਾਜਾਜੀਤੇਰੇਮਨਮੈਕਯਾਆਵਤੀਹੈ ਤੰਗਾਜੇਕਯਾ
 ਵਜੀਰਅਬਮੈਸੁਜਾਖਾਹੋਵੈ ਤੰਇਨਕੇਚਰਨਪਕੜੇ ਤੰਵਜੀਰ
 ਕਯਾਜੋਸਾਚਕਹਤਾਹੈਕੋਮੁਖਸੇਲਫਸਕਹਤਾਹੈ ਤੰਗਾਜੇਕਹ
 ਆਵਜੀਰਮੇਸਤਕਹਤਾਹੈ ਜੋਕਿਛਮੈਦੇਖਣਾਬਾਸੋਦੇਖਾਤੰਵ
 ਜੀਰਕਯਾਏਗੁਰੁਨਨਕਨਿਰਕਾਰੀ ਤੰਪੁਰਨਸਾਧਹੈਕਲਾਵੰਨ
 ਪੈ ਤੰਮਰਾਜੇਕੋਦਰਸਨਦੇਹੈ ਅਬਰਾਜੇਕਉਂਸਭਪ੍ਰਤੀਤਿਆਈਹੈ
 ਤੰਗੁਰੁਨਨਕਜੀਕਯਾਕੋਰਾਜਾਦੇਵਲੁਤਅਖੀਖੋਲਕੇਦੇਖ
 ਤਾਕੋਨਹੀ ਤੰਗਾਜੇਦੀਆਂਅਖੀਆਂਖੁਲਗਈਆਂ ਤੰਗਾਜਾ
 ਦੇਵਲੁਤਚਰਨੀਲਗਾ ਤੰਗੁਰੁਨਨਕਜੀਕਯਾਰਾਜਾਤੰਨਕਰ
 ਤਾਰਚਿਤਆਵੈ ਅਤੇਤੰਮਾਪਣਾਤੁਖਛਡ ਰਾਜੇਕਯਾਜੀਸਬ
 ਮੇਰੇਪਾਸਤੇਛੂਟਾ ਤੰਮਮੇਰੇਹੀਦਾਸਤੇਇਸਨਗਰਮੈਆਬੋਰਜਾ

ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ ਤੇਰੇਨਾਲਾਮਸਾਰਾਵਚਨਮਾਹਾ ਅਸੀਤਿ
 ਵਾਸਤੇਆਏਆਹੇ ਤਾਰਾਜੇਕਯਾਜੀ ਗੁਰੂਜੀਮੰਦਰਮੈਚਲੇਅ
 ਰਰਸੇਈਭੋਜਨਕੌਰੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਹੱਸਕਰਕਯਾਰਾਜਾਤੇ

ਰਾਖਾਜੇਅਸਾਡੇਕੰਮਨਾਹੀ ਤਾਰਾਜੇਕਯਾਜੀਤੁਮਆਪਣਾਹੀਖ
 ਜਖਾਈਓ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਉਠਕਰਰਾਜੇਦੇਨਾਲਚਲੇਜਾਂਸ
 ਹਰਵਿਚਆਏਤਾਰਾਜਾਦੇਵਲੁਤਮੰਦਰਵਿਚਲੇਵੜਾਤਾਰਾਜੇ
 ਦੇਵਨੁਹੁਕਮਕੀਤਾਅਛੇਮੇਵੇਚੁਣਲਾਵਹੁਬਹੁਤੇ ਤਾਂਸੱਤਦੇਵਮੇ
 ਵੇਨੁਭੋਜੇਅਰਸੱਤਦੇਵਸੀਧੇਨੁਭੋਜੇ ਚੰਦਾਦੇਵਸਭੁਸਮੱਗੀਲੇ
 ਆਏਆਟਕਰਰਾਜੇਦੇਅਗੈਰਖੀ ਤਾਰਾਜੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਏ
 ਹਮੇਵਾਖਾਵੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਰਾਜਾਅਸੀਏਹਮੇਵਾਤਾਂ
 ਈਯੇਜਾਤੁਆਪਣਾਖਾਜਛਡੇਗਾ ਤਾਰਾਜੇਕਯਾਜੀਜੇਤੁਛਡ
 ਵੇਂਗਾਤਾਂਛਡੀਏਗੇਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਰਾਜਾਸਧਰਸੈਣਨ
 ਜਾਣਦਾਹੈ ਤਾਰਾਜੇਕਯਾਜੀਜਾਣਦਾਹੈ ਓਹੁਤੇਮੇਰੀਖੁਰਾਕਹੈਤਾਂ
 ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਸੁਣਰਾਜਾਦੇਵਲੁਤਜੇਤੰਓਸਨੁਅਸਾ
 ਜੇਹਾਕਰਦੇਖੇਗਾ ਤਾਂਅਸਾਪ੍ਰਸਾਦਜੇਵੀਏ ਤਾਰਾਜੇਦੇਵਲੁਤਕ
 ਯਾਜੀਤੁਮਸੱਤਕਰਜਾਣੇਤੁਮਾਰਬਚਨਪੁਰਨਹੋਰਹੇਗਾ ਅਤੇ
 ਹਮਤੁਮਤੇਭੀਅਧਕਕਰਜਾਵੇਗੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਮੇਵਾਅਚ
 ਵਾ ਕਹਣਲਗੇਗੁਈਬਾਲਾਪ੍ਰਸਾਦਤੁਮਾਰਕਰਮਰਦਨਾਬਹੁ
 ਤਵਿਨਾਂਦਾਤੁਖਾਹੈ ਤਾਂਤਤੁਛਪਹਰਗੁਜਰੀਪ੍ਰਸਾਦਤੁਮਾਰਹੋ

ਯਾ ਰਾਜੇ ਅਤੇ ਵਜੀਰ ਦੁਹਾ ਮਭਾ ਕੀਤਾ ਹਥ ਜੋੜਖ ਵੇਹੋਏ ਕਹਣਲ
 ਗੋਜੀ ਪ੍ਰਸਾਦਤ ਯਾਰਹੋ ਤੁਸੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿਆਇ ਕੇ ਅਚਵੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨ
 ਨਕਜੀ ਕਯਾ ਕੋਮਰਦਨਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀਚਲ ਆਇ
 ਕੇਲਗੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜੇਵਣ ਮਰਦਾਨੇ ਭੁਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜੇਵਯਾ ਅਤੇਬ
 ਲੇਭੀ ਜੇਵਯਾ ਅਤੇਗੁਰੂਨ ਨਕਜੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਜੇਵਦੇਦੀ ਸਾਮਾਧਲ
 ਗਗਾਈ ਜਾਂਸਮਾਧਿਖੁਲੀ ਤਾਂਆਪਣਾ ਜੋ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਯਾ ਸੀਸੋ
 ਰਾਜੇ ਅਤੇ ਵਜੀਰ ਦੁਹਾ ਨੂਗੁਰੂਨ ਨਕਜੀ ਦਿਤਾ ਜਾਓਨਾ ਖਾਧਾ
 ਦੁਹਾਤੁ ਅਗਮਾ ਨਿਗਮ ਦੀਸੋਈ ਹੋਈ ਦੇਵੇ ਮਸਤ ਹੋਇਗਏ ਤਾਂਬ
 ਲੇਕਯਾ ਗੁਰੂਜੀਏਹਤਾਂਬਿਦੇਹੋਇਗਏ ਤਾਂਗੁਰੂਨ ਨਕਜੀਕ
 ਯਾਭਾਈਬਾਲਾ ਦੇਖਕਰਤਾਰਦੇਰੰਗਤਮਾਸੇ ਜਾਂਚਰਘੜੀ
 ਅੰਗੁਜਗੀਆਤਾਂਦੁਹਾਈਖੁਮਾਰੀਉਤਰੀ ਪੁਰਨਮਹਾਂਪੁਰਖ
 ਹੋਏ ਤਾਂਲਗੇਗੁਰੂਨ ਨਕਜੀਨੂਕਹਣਜੀ ਅਸੀਕਖਕੰਨੋਭੀਕ
 ਛਨਹੀ ਤਾਂਗੁਰੂਨ ਨਕਜੀਕਯਾਭਾਈਦੇਵਲੁਤੁਤੈਨੂਅਸਾਮੇ
 ਬੰਦਾਮਸਿਦਕੀਤਾ ਅਤੇਤੇਰਾਵਜੀਰਤੇਰਾਦਹਲੂਅਕੀਤਾਤੁ
 ਨਿਰੰਕਾਰਹੀਜਪਾਅਤੇਕਿਸੇਜੀਦਾਬਰਨਮੰਗਕਿਸੇਜੀਦਾਪ
 ਤਨਕਰ ਤੁਸਿਧਾਖਾਜਹੀਖਾਹ ਤਾਂਓਨਾਦੋਹਾਂਕਯਾਜੀ ਅਸਾਨੂਤੁ
 ਕਖਤੋੜਨਦੀਸਕਤਨਾਹੀਰਹੀ ਤਾਂਗੁਰੂਨ ਨਕਜੀਓਬੋਦੇਵਦੀ
 ਸੰਗਤਕੀਤੀਦੇਵਲਗੋਨਿਰੰਕਾਰਜਪਣ ਓਹਗੁਰੂਨ ਨਕਜੀ
 ਵਗੇਰਜਾਣਦੇਕੁਛਨਹੀ ਤਾਂਗੁਰੂਨ ਨਕਜੀਨੋਮਹੀਨੇਓਬੋਰਹੇ
 ਫੇਰਗੁਰੂਨ ਨਕਜੀਕਯਾਰਜਾਅਸੀਰਮੀਯੇਂਗੇਦੋਹਾਂਹਥਜੋੜ
 ਕਰਕਯਾ ਗੁਰੂਜੀਏਥੇਹੀਰਹੀਏ ਤਾਂਗੁਰੂਨ ਨਕਜੀਕਯਾਅਸੀ
 ਤੁਸਾਨੇਪਾਸਹੀਆਹੇ ਤੁਸਾਂਵਾਂਗਹੋਰਨਨੂਭੀਮਿਲਵਾਹੇਜਿਥੇ
 ਜਿਥੇਹੁਕਮਹੋਵੇਤਿਥੇਤਿਥੇਗਮਾਚਾਹੀਏ ਓਬੋਦਿਦਾਲੀਤੀਅ
 ਗੋਪਰਸਨਾਮਾਸਹਰਨੁਚਲੇ॥ ੩੬॥ ਬੋਲੇਭਾਈਜੀਵਾ

ਤਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ ੩੭ ਤਾਂਓਥੋਪਰਸਨਾਮਾਸਹਰਮਹੀ
ਨਾਮਾਤ੍ਰਿਹੁਦਾਰਸਤਾਮਾਹ ਮਹੀਨਾਮਾਤ੍ਰਿਹੁਦਿਚਜਾਇਪਹੁਚੇ ਉਥੇ
ਦਾਰਜਾਤੁਖਿਣਦੇਵਟਮਾਣੁਆਦਾਰਜਾਮਾਹ ਅਤੇਮਾਪ
ਗੁੰਦਟਮਾਣੁਆਹ ਜਾਂਓਸਸਹਰਵਿਚਗਏ ਤਾਂਵਟਮਾਣੁਤ੍ਰੇਹਾਂ
ਨੁਦੇਖਕੇਤੁਰਨ ਅਤੇਮਰਦਾਨਓਨਥੋਰੁਯਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀ
ਕਯਾਕੋਭਾਈਬਾਲਾ ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਸੁਖਜੀ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀ
ਕਯਾਕੋਮਰਦਾਨਾ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਯਾਜੀਯਹਕਯਾਬਲਈ
ਹੈਨ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾਏਹਵਟਮਾਣੁਹੈਨ ਤਾਂ
ਮਰਦਾਨੇਕਯਾਜੀਵਟਮਾਣੁਏਹੈਹੈਨ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾ
ਮਰਦਾਨਾਵਟਮਾਣੁਏਹੈਹੈਨ ਤਾਂਹੋਰਸਰੇਨੰਸਗਏਇਕਖੜੋਤਰ
ਯਾ ਤਾਂਬਾਲੇਓਸਨੁਕਯਾਭਾਈਤੁਕੋਣਨੇ ਤਾਂਓਸਵਟਮਾਣੁਆ
ਗੋਚੀਕਮਾਰੀਜੋਜੰਗਲਦੇਪਸੁਚੀਕਮਾਰਦੇਯਨ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨ
ਕਜੀਕਯਾਭਾਈਬਾਲਾਏਨਦੀਬੋਲੀਏਹਦੇ ਓਹਜੋਚੀਕਮਾਰ
ਕੇਨੰਠਾਮਾਹ ਜੋਜੰਗਲਦਾਮੇਵਾਲੇਆਯਾ ਵਰਹਮਗੋਰਖਕਰ
ਆਖਨਸਕੇਪਿਛੇਹਦਖੜੋਤ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਭਾਈਬ

ਲਾਹਾਏਲੇ ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਤੁਸੀਤਾਂਜੋਹਕੇਹਾਪ੍ਰਸਾਦਿਨਹੀ
ਅਚਵਦੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਭਾਈਬਾਲਾਏਹਪ੍ਰਸਾਦਪਵਿ
ਤ੍ਰੇਏ ਏਹਵਟਮਾਣੁਹੈਨ ਅਤੇਜੀਅਜੀਤਕੋਲੋਬਹੁਤਤੁਰਦੇਹੈਨਾ
ਓਥੇਜੰਗਲਾਂਵਿਚਇਕਮਹੀਨਾਰਹੇ ਉਨਕਾਓਧਾਰਕੀਤਾ ਫੇਰਓਥੇ

ਸੁਦਰਨ ਪੁਰ ਨੂ ਚਲੇ ੩੭॥ ਬੋਲੇ ਭਾਈ ਜੀ ਦਾ ਹੁਗੁਰੂ ਸਾਖੀ
 ਰਚਲੀ ੩੮॥ ਤਾਂ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਜਿਥੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਸ
 ਮਾਧਿਲਗ ਜਾਵੇ ਤਿਥੇ ਬਹੁ ਹਰੀ ਮੈ ਕਿਤੇ ਚਾਹ ਦਿਨ ਕਿਤੇ ਪੰਜ
 ਦਿਨ ਕਿਤੇ ਸਤ ਦਿਨ ਕਿਤੇ ਵਾਇਦਿਨ ਵੇਤੇ ਕਰ ਦੇ ਕਰ ਦੇ ਸਤਮ
 ਹੀ ਨੇਤੇ ਰਹ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਕਦੀ ਟਾਪੂ ਕਦੀ ਸਮੁੰਦ ਵਿਚ ਚਲੇ ਭਾਵਣ
 ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਓਹੁ ਸਹਰਨ ਜਰਮਾ ਵਣ ਲਗਾ ਕੋਹਾਂ ਚਹੁ ਤੇ ਪਰਕ
 ਈ ਕਦਰਤੀ ਸਹਰੇ ਅਸਾ ਰੂਠ ਚਹੁ ਕੋਹਾਂ ਉਤੇ ਪਰਮ ਰਦਨੇ ਅ
 ਜੇਨਾਂ ਹੀ ਰੂਠ ਤਾਂ ਉਥੇ ਹੀ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਅਜੀ ਕੋਈ ਸਹਰ ਭੀ
 ਆਵਸੀ ਕੇ ਅਸੀ ਉਜਾੜ ਹੀ ਵਿਚ ਚਲੇ ਜਾਵੀਏਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨ
 ਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾਂ ਕੁਝ ਖੁਲ ਗੀ ਹਈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕ
 ਯਾ ਜੀ ਜੇ ਖੁਲ ਗੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਯਾ ਕਿਨੈ ਕਛ ਅਗੇ ਆਟਰ ਖਾਧੈ
 ਜੇ ਖਾਈਏਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਓਦਰ ਨਾਂ ਹੀ ਦੇਖ ਸਹਰਨ
 ਜਰਮਾ ਵਦਾਏ ਜੇ ਤੇਗੋ ਖੁਸੀ ਆਵੇਗੀ ਜੇ ਖਾਈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ
 ਜੀ ਕਿਜੇ ਦਿਨ ਵੇਦੇ ਜਿ ਦਨਿ ਕਲ ਜਾਸੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ
 ਮਰਦਾਨਾ ਜਿਵ ਭੀ ਨਿਕਲ ਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਕਰ ਖੁਨਾਲ ਨਿਕਲੇ
 ਗੀ ਤਾਂ ਅਸੀ ਫੇਰ ਲਈਏਗੇ ਤੂੰ ਓਦਰ ਨਾਂ ਹੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ
 ਜੀ ਤੂੰ ਸਚਾ ਹੈ ਤੂੰ ਨੂੰ ਤਮਾਂ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਦੀ ਨਾ ਹੀ ਕਯਾ ਜਾਪੇ ਅਸੀ ਤੁ
 ਸਾਨੂੰ ਨਾਲ ਕਿਵੇ ਕਰ ਜੀ ਵਦੇ ਫਿਰ ਦੇਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ
 ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਵੇਜਾਣੁ ਜੇ ਜੀ ਵਦੇ ਫਿਰ ਦੇਆਹੋ ਜੇ ਅਸਾਨੂੰ ਕਰ
 ਤਾਰ ਜੀ ਵਾਇਦਾ ਹੈ ਅਗੇ ਚਲ ਦੇਖਾ ਕਰਤਾਰ ਕਯਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮ
 ਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਭੁਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਸਤੇ ਆਸਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਵਿਲਾ
 ਓਦੇ ਵਿਲਾ ਓਦੇ ਚਹੁ ਕੋਹਾਂ ਤੇ ਲੈ ਗਏ ਸਹਰ ਦੇ ਨਜੀ ਕਜਾਇ ਬੰਠੇ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਸਹਰਮਾ ਯਾਹਈ ਜਾਇ
 ਕਰ ਕੁਝ ਖਾਇਆਇ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਮੇਰੇ ਪੱਲੇ ਤਾਂ ਕੁਝ ਨਾ ਹੀ

ਮੈਂ ਕਿਥੋਂ ਖਾਂਦਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਚਨ ਕੀਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਨੂੰ ਸਹਰ
 ਸੋ ਪਿਆਰੇ ਭਵੈ ਕਿਥੋਂ ਖਾਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਜੋ ਕੋਈ ਚੋਰ ਕਰ
 ਪਕੜੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਮਾਕਰਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਚਨ ਕੀਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਜੋ
 ਕੋਈ ਤੂੰ ਪਕੜੇਗਾ ਤਾਂ ਤੂੰ ਮਸਾਹੂ ਨਾ ਉਲਵੀ ਤੂੰ ਪਕੜ ਕੇ ਛੱਡਿ
 ਦੇਵੇਗਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਜਾਤਾ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਜਿਥੇ ਕਿਥੇ ਪੁਰਾਤਨ ਭਗ
 ਤੁ ਹੈਂ ਮਰਦਾਨਾ ਜਾਇਸਹਰ ਵਿਚ ਵੜਾ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਕਮਾ ਦੇਖੇ ਸਹਰ
 ਸੁਵਰਨ ਦੀ ਧਰਤੀ ਹੈ ਜਿਥੇ ਕਿਥੇ ਸੁਵਰਨ ਹੀ ਨਜ਼ਰ ਆਵਦਾ ਹੈ
 ਮਰਦਾਨਾ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਖਕੇ ਹੈਂ ਰਾਂ ਨਹੋਗਾ ਮਰਦਾਨੇ ਦੀ ਭੁਖ ਦੁਹਰੇ
 ਏ ਗਈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਇਕ ਸਨੂ ਪੁਛਾ ਭਾਈ ਇਸਹਰ ਦਾਨਾਂ ਉਕਾ
 ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਕਹਿਆ ਮਰੇ ਭਾਈ ਤੁਕਹਾ ਸੋ ਮਾਯਾ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ
 ਭਾਈ ਹਮ ਦੁਹਰੇ ਆਏ ਹੈ ਇਸਨਗਰੀ ਦਾਨ ਉਮੈਂ ਨੂੰ ਦਸ ਤਾਂ ਉਸ
 ਕਹਿਆ ਤੂੰ ਮਪਣਾਨ ਉਮੁੜ ਹਬਤਾਵਹੁ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੇਰ
 ਨਾਂ ਉਮਰਦਾਨ ਹੈ ਤੂੰ ਮੈਂ ਨੁਨਗਰੀ ਦਾਨ ਉਦਸ ਤਾਂ ਉਸ ਕਹਿਆ ਮਰ
 ਦਾਨਾਨਗਰੀ ਦਾਨ ਉਸੁਵਰਨ ਪੁਰ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ
 ਈਹਾ ਕਾਰਜਾ ਕੋਟ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਕਾਨ ਉਕਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਕਹਿਆ ਮ
 ਰਦਾਨਾ ਈਹਾ ਕਾਰਜਾ ਕਵਲ ਨੈਨ ਹੈ ਰਾਜੇ ਸੁਰਸਿ ਪਕਾ ਬੋਟ ਹੈ
 ਜਿਸ ਕੋਸ ਭੁਰਾ ਜੇ ਸਲਾਮੀ ਹੈਂ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਈਹਾ
 ਕਾ ਚਲਣ ਕਨਾ ਹੈ ਈਹਾ ਤੇ ਸੁਇਨੇ ਕੀ ਧਰਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਨਾਉ
 ਕਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਪਰਮਾਸਿਘ ਹੈਂ ਅਰ

ਜੋ ਕੋਈ ਈਹਾਂ ਆਵੈ ਸੋ ਕੋਈ ਲੈਖਾਵੈ ਈਹਾਂ ਧਰਮ ਕੀ ਚਾਲੀ ਹੈ ਮਰ
ਦਾਨ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋ ਆਤਮਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਰਿਆ ਭਾਈ ਧਰਮਾਸਿੰਘ ਮੈਨੂੰ
ਭੁਖ ਲਗੀ ਹੈ ਧਰਮਾਸਿੰਘ ਕਰਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਈਹਾਂ ਮੈ
ਨੋ ਕਿਸੀ ਕੋ ਨਾਹੀ ਜਿਸ ਦੁਕਾਨ ਉਪਰ ਜਾਵੈ ਤਿਸੇ ਉਪਰ ਸਿਉ ਉਰ
ਏ ਲੈ ਜੋ ਕਿਛੁ ਚਾਹੀਐ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਰਿਆ ਜੀ ਮੇਰੇ ਤੋ ਯਹ ਕਮ
ਨਹੀ ਹੋਤਾ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਹਥ ਕਰ ਦੇਇਤਾਂ ਲਵੇ ਫੇਰ ਧਰਮਾਸਿੰਘ
ਕਰਿਆ ਭਾਈ ਤੇਰਾ ਕੋਈ ਮੇਰ ਭੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਰਿਆ ਜੀ ਦੁਇ ਮੇਰ
ਭੀ ਹੋਨ ਤਾਂ ਧਰਮਾਸਿੰਘ ਕਰਿਆ ਭਾਈ ਉਨ ਕੋ ਭੀ ਲਾਓ ਤਾਂ ਮਰਦ
ਨੇ ਕਰਿਆ ਜੀ ਉਹ ਉਨਿ ਨਾਹੀ ਆਵਤੇ ਉਹ ਬਣੇ ਸੀਤੋ ਖੀਰੇ ਤਾਂ ਧਰ
ਮਾਸਿੰਘ ਕਰਿਆ ਚਲ ਭਾਈ ਤੁਤਾ ਖਾਹ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਇਕ ਸਦਕਾਨ
ਪਰ ਲੈ ਜਾਇਕਰ ਖੜਾ ਹੋ ਆ ਕਹੁ ਭਾਈ ਕਰ ਲੈਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ
ਕਰਿਆ ਜੀ ਜੋ ਕੋਈ ਕੁਛ ਲੈ ਦੇਵੈ ਹਮ ਸੋਈ ਲੈਣਾ ਹੈ ਧਰਮਾਸਿੰਘ
ਕਰਿਆ ਭਾਈ ਤੁਮ ਆਪਣਾ ਮਹਾਰਲੈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਰਿਆ ਜੀ ਮੇਰਾ ਮ
ਹਾਰ ਮਢਾਈ ਸੇਰ ਹੈ ਤਾਂ ਧਰਮਾਸਿੰਘ ਕਰਿਆ ਭਾਈ ਮਢਾਈ ਸੇਰ
ਲੁਚੀਆਂ ਮਿਠਾਈ ਤੇਲ ਦੇਹ ਇਸ ਕਉ ਜਾਂ ਉਸਹਲ ਵਾਈ ਵੰਟੇ
ਪਾਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਡਿਠਾ ਜੋ ਸੁਇਨੇ ਦੇ ਵੰਟੇ ਹੈਨ ਸੁਇਨੇ ਦੀ ਤੰਡੀ ਹੈ
ਸੁਇਨੇ ਦੇ ਛਾ ਬੇ ਹੈਨ ਮੁਲ ਕੋਈ ਨਹੀ ਲੈਣਾ ਮਰਦਾਨਾ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ
ਹੋ ਆ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਆਪਣਾ ਮਹਾਰਲੈ ਕਰ ਖਾਧਾ ਖਾਇਕਰ ਮ
ਖੁਸ ਧਰਮਾਸਿੰਘ ਜੀ ਤੁਸੀ ਮੇਰੀ ਨਿਸਾ ਕਰੋ ਇਹ ਜੋ ਸੁਇਨੇ ਦੀ ਧ
ਰਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਭ ਸੁਇਨਾ ਹੀ ਨਜਰ ਆਵਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਕੋਈ ਵਸ
ਤੁਰਾ ਮਲ ਲੈਦਾ ਹੈ ਦੇਖਾਂ ਇਥੋਂ ਦਾ ਕੀ ਮਕ ਜੋ ਕਰ ਚਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਧ
ਰਮਾਸਿੰਘ ਕਰਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਇਥੇ ਜਤਨ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਏਥੇ ਹਿਕ
ਜਤਨ ਹੈ ਪੀਹਣ ਤੇ ਪਕਾਵਣ ਦਾ ਅਤੇ ਅੰਨ ਜੋ ਜੀ ਮਦਾ ਹੈ ਸੋ ਕੁਦ
ਰਤਨ ਲਜੀ ਮਦਾ ਹੈ ਰਾਜੇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਏਹੋ ਹੈ ਜੋ ਕੁਛ ਚਾਹੀ ਅੰਸੋ ਬ

ਹੋਲਾ ਆਵੇ ਅਤੇ ਆਰਾਧਨਾ ਪਾਠੀ ਆਵੇ ਅਤੇ ਕੋਈ ਆਵੇ ਅ
ਪਣਾ ਅਹਾਰ ਲੈ ਜਾਵੇ ਹੋਰ ਜਿਤਨੇ ਕਰਖਾਨੇ ਹੋਨ ਜੋ ਕੋਈ ਕੁਛ ਕੰਮ
ਕਰਾਵੇ ਉਸ ਕਾਰੀਗਰ ਕਰ ਦੇਣਾ ਮਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਲੈਣੀ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ
ਦਾਕੀ ਮੋਹਤਾ ਹੈ ਤਿਸੇ ਕਾਰੀਗਰ ਪਾਸ ਜਾ ਤੇ ਪੈਂ ਓਹੁ ਕਾਰੀਗਰ ਆਪੇ
ਹੀ ਕਰ ਦੇ ਤੇ ਪੈਂ ਮਜ਼ੂਰੀ ਕੁਛ ਲੈ ਦੇ ਨਹੀਂ ਰਾਜੇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਨ ਕੁਛ
ਲਨਾ ਮਜ਼ੂਰੀ ਈ ਹਾਂ ਪਰ ਮਹੀ ਵਰਤ ਮਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਪ
ਰਮੇ ਸਕੇ ਸੁਖਾਲੇ ਹੈ ਮਰਦਾਨਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਨਗਰੀ ਦਾ ਕੰਮ
ਚਲਦਾ ਹੈ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹ ਗਲ ਸੁਣ ਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਯਾ ਮਰਦਾ
ਨੇ ਜੀ ਵਿਚ ਕਯਾ ਭਾਈ ਏਸੇ ਨਗਰੀ ਵਿਚ ਰਹੀਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ
ਜਨ ਕਰ ਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਆਯਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ
ਮਰਦਾਨਾ ਆਵੇ ਹੋਸਰ ਦੀ ਅੰਗਲਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਲਵੇ ਹੋਸਰ ਦੀ ਅੰਗਲਾਂ ਸਹਰਾ ਵਿਚ ਧਰਤੀ ਸੁਇਨੇ ਦੀ ਹੈ ਹੋਰ
ਸਭ ਸਮਾਂ ਗੀ ਸੁਇਨੇ ਦੀ ਹੈ ਨ ਕੋਈ ਮੁਲ ਲੈਦਾ ਹੈ ਨ ਮਜ਼ੂਰੀ ਮੰ
ਗਦਾ ਹੈ ਕੋਈ ਕੁਝ ਲੈਵੇ ਅਤ ਕੁਦਰਤ ਨਾਲ ਵਧਾ ਪੈਂਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਜਤਨ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਨਾ ਕੋਈ ਖੂਹ ਹੈ ਪਾਣੀ ਮੀ ਹਦਾ ਅਤੇ ਵੇਰਾ
ਦਾ ਪਰਾਂ ਵਿਚ ਬਹੁਤੇਰਾ ਹੈ ਅਜੀ ਅਜੇਹੀ ਅੰਸਹਰ ਦੀ ਅੰਗ
ਲਾਂ ਹੋਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਕੁਝ ਖਾਧੇ ਭੀ ਤਾਂ

ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਅਜੇਹਾ ਸਾਧ ਮਿਲ ਗਯਾ ਸੇ ਉਸਨੂੰ
ਗਲਾਂ ਪੁਛੀਆਂ ਉਸ ਮੈਨੂੰ ਸਕੂਦਸੀਆਂ ਉਸ ਮਦਾਈ ਸੇ ਰਲ੍ਹੇ

ਰੀਅੰਮਤੇਮਿਠਾਈਖਵਾਈਇਕਸਦੁਕਾਨਦਾਰਨੂੰਜਾਇਕਰਕ
 ਯਾਇਸਨੂੰਅਢਾਈਸੇਰਤੇਲਦੇਹੁਸਬੁਤਕਜੀਵੰਟੇਸੁਇਨੇਦੇਹੈਂ
 ਗੁਰੂਜੀਓਸਹੋਰਗਲਭੀਆਖੀਆਹੀਜੇਕੋਈਤੇਰੇਨਾਲਭੀਹੈਂਤਾਂ
 ਮੇਕਯਾਜੀਦੁਇਅਤੀਤਹੈਂ ਉਦਾਨਾਦਿਚਬੈਠੇਹੈਂ ਤਾਂਓਸਕਯਾ
 ਉਨਕੋਭੀਲੇਜਾਹ ਤਾਂਫੇਰਮੈਂਕਯਾਜੀਓਹੁਇਉਨਾਹੀਲੇਤੇ ਓਹਵੇਰੇ
 ਸਿਤੋਖੀਹੈਂ ਇਹਗਲਹੋਈਆਹੀਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਾ
 ਨਾਤੈਨੂੰਕਰਤਾਰਚਿਤਮਾਵੈ। ਤੋਰੁਲੀਗਲਆਖੀਮੈਂਤੇਰੇਉਤੇ
 ਬਹੁਤਖੁਸੀਹੋਆਹਾਂ ਅਤੇਜੇਲੈਆਂਦੇਆਹ ਤਾਂਬਹੁਤਰੀਜੋਹੋਵੇ
 ਆਹ ਤਾਂਮਰਦਨੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਇਥੇਅਜਬਤਮਾਸਾਤਿਨਾਂ
 ਇਥੇਕੀਮਕੋਕਰਚਲਦਾਹੈ ਅਤੇਏਥੇਤੁਰਕਦੀਜਾਤਨਾਹੀਤਾਂ
 ਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾਏਥੇਧਰਮਕਲਹੈ ਏਥੇਪਾਪ
 ਕੋਈਨਾਹੀਕਰਦਾ ਸਚਅਤੇਸੀਤੋਖੀਵਰਤਦਾਹੈ ਏਥੇਤੁਰਕਦੀ
 ਜਾਤਨਾਹੀਦੇਖੀਮਤਮੂਹੋਕਹਦਾਹੋਵੇ ਜੇਮੈਂਚਾਸੀਤੁਰਕਹਾਂਇ
 ਥੇਤੁਰਕਯੂਜਾਣਦੇਨਾਂਹੀਨਾਇਥੇਮੂਰਤਿਨੂੰਪੂਜਦੇਹੈਂ ਏਹੁਸਧ
 ਧਰਮਦਨਗਾਹੀਹੈ ਤਾਂਮਰਦਨੇਕਯਾਜੀਗੁਰੂਜੀਇਸੇਨਗਰ
 ਰਹੀਏ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾਅਪਣੇਹਥਨਾਂਹੀ
 ਹਥਕਰਤਾਰਦੇਹੈ ਤਾਂਫੇਰਮਰਦਨੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਇਥੇਇਸਤੀ
 ਪੁਰਖਮਥਨਕਰਦੇਹੈਂਨਕਿਨਾਹੀਕਰਦੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾ
 ਯਾਮਰਦਾਨਾਨਾਹੀਕਰਦੇ ਤਾਂਧਰਮਕਲਾਵਰਤਦੀਹੈ ਜਿਥੇਮ
 ਥਨਹੋਦਾਹੈ ਤਿਥੇਧਰਮਓਠਜਾਦਾਹੈ ਤਾਂਮਰਦਨੇਕਯਾਜੀ
 ਇਹਤੁਅਫਰਜਸੁਦਾਓ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾ
 ਕਰਤਾਰਦੀਆਗਲਾਂਅਫਰਜਹੈਂ ਜਿਤਨੀਆਕਿਸੇਨੁਦਿਖ
 ਈਆਂਹੈਂ ਤਿਤਨੀਆਕਿਸੇਤਿਠੀਆਂਹੈਂ ਜੇਕੋਈਹਿਕਰਾਈਸ
 ਮਨਦੇਖਦਾਹੈ ਤਾਂਏਹੁਬੀਦਾਆਫਰਜਾਦਾਹੈ ਜਰਨਾਹੀਸਕਦਾ

ਅਤੇ ਓਹ ਕਰਤਾਰ ਮੈਸਾਰੈ ਜੋ ਦਿਖਵੈ ਭੁਛਹੋਰ ਅਤੇ ਕਰੇ ਕਛਹੋਰ
ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂਜੀ ਏਸ ਰਾਜੇ ਦੀ ਹਦ ਕਿ ਥੋੜੇ ਜੀਹੇ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਜਿਥੇ ਅਸੀਚਲੇ ਆਏ ਆਹੇ

ਮਿਟੀ ਆਹੇ ਪਾਸ ਹੋਇ ਨੇ ਕੁਝ ਆਏ ਆਹੇ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਅੰਨ
ਜੀ ਮਟ ਦੇਵਾ ਸਤੇ ਜੀ ਸਨਾਇ ਜਕ ਪਹੁਚਾ ਲੇਜੈ ਅਤੇ ਸਾਇਨ ਤਾਂ
ਕਿ ਸੇਖਾਵਟ ਨਾਂਹੀ ਅਤੇ ਓਹ ਜੋ ਓਹ ਚਾਪਾ ਕੁਝ ਦੇਖਦਾਹੇ ਉਸ ਦੇ ਪ
ਰੇਸ ਭੁਸੁਇ ਨੇ ਦੀ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਪਹਾੜ ਸੁਇ ਨੇ ਦੇਹੈਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦ
ਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਇਸ ਰਾਜੇ ਦੀ ਹਦ ਕਿ ਥੋੜੇ ਜੀਹੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ
ਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਸਤਾਰਾਹ ਜਾਰ ਸਤ ਮੈਂ ਜੋ ਜਨਹੇ ਏਡਾ ਰਾਜਾਹੋਰ
ਕਲਜਗ ਵਿਚ ਕੋਈ ਨਾਂਹੀ ਇਹ ਕਲੀਕਾਲ ਵਿਚ ਬਡਾ ਰਾਜਾਹੋ
ਉਸ ਦੇ ਤੁਲ ਕੋਈ ਨਾਂਹੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਨਾਲੇ
ਬੁਝਿਓ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਨੂੰ ਤਾਂ
ਕਰਤਾਰ ਪਾਸੋਂ ਦਡਾ ਕਰਾਯਾਹੇ ਨਹੀ ਤਾਂ ਓਹ ਕੁਝ ਇਸੇ ਦਾਸ ਲਾਂ ਮਿਅ
ਹਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਮੈਂ ਆਖ ਨਹੀ ਸਕਦਾ ਤੁਸੀ ਤਾਂ ਪੈਣ
ਅਹਾਗੀਹੋ ਪਰਹੁਣਤਾ ਸਹਰ ਵਿਚ ਆਏਹੋ ਕੁਛ ਅਹਾਰ ਖਾਵੇਤਾਂ
ਲੇ ਆਵਾਂ ਤੁਸੀ ਤਾਂ ਸਹਰ ਵਿਚ ਜਾਵੇ ਨਾਂਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ
ਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਦੇਖ ਕਰਤਾਰ ਦੇਰੀਗ ਤੁਮਾਸੇ ਤੁੰ ਚਪ ਕਰ ਜਾਹ ਮਰ
ਦਾਨ ਚਪ ਕਰ ਕੇ ਬਹਰਾ ਜਾ ਤਾਂ ਸਤਾ ਦਿਨ ਗੁਜਰੇ ਮਰਦਾਨਾ ਖਾਇ
ਖਾਇ ਆਵੈ ਜਾਂ ਅਠਵਾਂ ਦਿਨ ਹੋਯਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਅਹਾਰ ਨਹੀ ਆ
ਹਾ ਜੋ ਓਸੇ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਦੀ ਨਜਰ ਪੈ ਗਯਾ ਤਾਂ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਕਯਾ
ਅਰੇ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਜੋ ਕਹਤਾ ਬਾ ਜੋ ਦਇਅਤੀ ਤੇ ਮੈਰ ਭੀਹੈਂ ਨ ਓ
ਹੋਤੋ ਹਮੇ ਦੇਖੇ ਨਾਂਹੀ ਕਹਾਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਤੁਠੀ ਬੋਲਤਾਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕ
ਯਾ ਜੀਹੈਂ ਤੁਠ ਨਹੀ ਬੋਲਤਾ ਉਹ ਦੋਨੋ ਅਤੀਤ ਉਦਾਨ ਮੈਂ ਬੈਠੇਹੋ
ਅਰਬਹੁਤ ਸੀਤੋ ਖੀਹੈ ਕਿਸੀ ਕੇ ਦੁਆਰੇ ਪਰ ਨਹੀ ਜਾਤੇ ਤਾਂ ਧਰਮ ਸਿ

ਘਕਯਾ ਕੋਈ ਉਨਕੋ ਲੋਯਾਏ ਤਾਂ ਖਾਂਦੇ ਕਿਨਾਂ ਖਾਂਦੇ ਤਾਂ ਮਰਦਨੇ ਕ
 ਯਾਜੀ ਉਨਕੀ ਪੁਸੀਆ ਵੇਤਾਂ ਖਾਂਦੇ ਨਹੀ ਤੋਨਾ ਖਾਂਦੇ ਤਾਂ ਧਰਮਾਸਿ
 ਘਕਯਾ ਯਹ ਕਯਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਉਹ ਤਾਂ ਪੈਦਾ ਮਹਾਰੀ
 ਤੋਨ ਜੇਕਰੀ ਪਦਿ ਕਦੇ ਖਤੇ ਹੈ ਤੋ ਮਚਵਤੇ ਹੈ ਨਹੀ ਤੋਨਹੀ ਮਚਵਤੇ
 ਤਾਂ ਧਰਮਾਸਿ ਘਕਯਾ ਈਹ ਤੋ ਕੁਪਾਵਨ ਕਯਾ ਦੇਖਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦ
 ਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਮੈਤਾ ਈਹ ਕੁਪਾਵਨ ਕਛ ਨਹੀ ਦੇਖਾ ਤਾਂ ਧਰਮਾਸਿ
 ਘਕਯਾ ਤੋ ਯਹ ਬਾਤ ਕਯੋ ਕਹੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਤੁਮ ਲੇਚ
 ਲੇ ਤਾਂ ਧਰਮਾਸਿ ਘਪ ਜਿਸੇ ਰਵਸਤੁ ਮਾਪ ਲੀਤੀ ਮਤੇ ਮਦਾਈ
 ਸੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਨੁਖਵਾਈ ਲੈਕਰ ਰਵਸਤੁ ਧਰਮਾਸਿ ਘ ਮਤੇ ਮਰਦਾ
 ਨਾ ਮਾਏ ਜਿਥੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਤੇ ਬਾਲਾ ਬੈਠੇ ਹੈ ਤਾਂ ਧਰਮਾਸਿ ਘ
 ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਉਨਕੀ ਮਦਾਜ ਕਯਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ
 ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਉਨਕੀ ਮਦਾਜ ਹੈ ਤਾਂ ਧਰਮਾਸਿ ਘ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਅਗੋਰ ਖਾ ਰਖ ਕਰਮੁ ਹੋਵ ਚਨਕੀ ਤੇ ਸਾਧ ਜੀ ਕਰਤਾਰ ਕ
 ਰਤਾਰ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਖੀਖੋਲੀ ਮਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਚਨਕੀ ਤਾ ਮਾਉ ਭਾਈ ਜੀ ਸਤ ਕਰਤਾਰ ਬੈਠੇ ਜੀ ਤਾਂ ਧਰਮਾਸਿ ਘ
 ਬੈਠ ਕਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਅਗੋਰ ਖਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਭਾਈ
 ਉਹ ਕਯਾ ਹੈ ਤਾਂ ਧਰਮਾਸਿ ਘ ਕਯਾ ਜੀ ਤੁਮਾਰੇ ਦਾਸ ਤੇ ਗੋਇ
 ਦ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕੁਯਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਭਾਈ ਤੇ ਰਨਾਉ
 ਕਯਾ ਹੈ ਮਤੇ ਤੇਰੀ ਜਾਤ ਵਰਨ ਕਯਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਕਯਾ ਜੀ ਮੇਰਨਾਉ

ਤੇ ਧਰਮਾਸਿੰਘ ਹੈ ਅਰਈਹਾਂ ਜਾਤੁ ਵਰਨ ਸਭੁ ਕਾਏ ਕਹੀ ਹੈ ਈਹ
 ਘਟਵਧਕੋਈ ਨਹੀ ਈਹਾਂ ਸਭੁ ਪਾਸੋਂ ਗੋਬਿੰਦ ਹੀ ਬਾਪੈ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਭਾਈ ਧਰਮਾਸਿੰਘ ਈਹਾਂ ਕਾਰਜਾ ਕੀਏ ਹੈ
 ਤਾਂ ਧਰਮਾਸਿੰਘ ਕਾ ਭਾਈ ਈਹਾਂ ਕਾਰਜਾ ਕੀਏ ਲੋਨੈ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਭਾਈ ਰਾਜਾ ਜੋ ਰਾਜ ਕਰਤਾ ਹੈ ਸੋ ਤਬ ਧਰਮਾਸਿੰਘ
 ਧਰਮਾਸਿੰਘ ਕਾ ਭਾਈ ਉਸ ਕੇ ਸਿਰ ਪਰ ਛਤ੍ਰ ਕਰਤਾ ਰਨੇ ਦੀਅ
 ਹੈ ਪਰ ਚਿਹਾ ਕਿਸੀ ਪਾਸ ਤੇ ਸਲਾਮਤ ਨਹੀ ਕਰਾਵਤੁ ਆਖੇ ਹੀ ਜੀ
 ਅਸੇ ਸਭੁ ਰਯਤ ਸਲਾਮੀ ਹੈ ਪਰ ਏਹੁ ਆਪਾ ਕਿਸੀ ਪਰ ਜਾਪਤਾ
 ਨਹੀ ਕਰਤਾ ਏਹੁ ਏਕਹੀ ਸਮਝਤਾ ਹੈ ਜੋ ਸਭੁ ਗੋਬਿੰਦ ਕੀਏ ਬੀਏ
 ਹੈ ਜੋ ਸੇ ਸਭੁ ਹੈ ਤੈਸੇ ਏਕ ਮੈਂ ਭੀ ਬੀਏ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆ
 ਪਦੇ ਜੀ ਵਿਚ ਧਾਰੀ ਜੋ ਉਸ ਕੇ ਦੁਆਰੇ ਭੀ ਨਹੀ ਜਾਵਣ ਅਤੇ
 ਉਸ ਨੂੰ ਦਰਸਨ ਭੀ ਜਰੂਰ ਦੇਵਣ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਅਭਿ
 ਮਾਨ ਜੀਤਿਆ ਹੈ ਅਸਾ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਉਪਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਦੇ
 ਖਾਕਰ ਭਾਰ ਕਾ ਕਰੇ ਏਹੇ ਵੀਚਾਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਅ
 ਹੀ ਤਿਚਰਨੁ ਧਰਮਾਸਿੰਘ ਕਾ ਭਾਈ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਚਰ ਵੀਏ ਤਾਂ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਧਰਮਾਸਿੰਘ ਜੀ ਅਸੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਨਹੀ ਅ
 ਚਰਵੇ ਤਾਂ ਧਰਮਾਸਿੰਘ ਕਾ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਕੋ ਜੋ ਨਹੀ ਅਚਰਵੇ ਇ
 ਸ ਵਿਚ ਦੇ ਸਕ ਮਾਰ ਖਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਭਾਈ ਧਰਮ
 ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਸਾਦ ਵਿਚ ਦੇ ਖਕੋਈ ਨਹੀ ਦੇਖ ਰਾਜੇ ਵਿਚ ਹੈ ਤਾਂ ਧਰਮ
 ਸਿੰਘ ਕਾ ਭਾਈ ਤੁਮੇ ਰਾਜੇ ਕੋ ਦੇਖ ਕਾ ਲਗਾ ਆ ਹੈ ਰਾਜਾ ਤੇ ਧ
 ਰਮਾਸਿੰਘ ਹੈ ਅੰਗੇਜ ਕੋਈ ਰਾਜੇ ਕਾ ਦੇਖ ਤੁਮੇ ਕੰਨ ਜਰਮਾ ਯਾ ਹੈ
 ਤੁੰਤੁ ਮਹਮੋਕੋ ਕੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਭਾਈ ਧਰਮਾਸਿੰਘ
 ਜਿਸ ਮੈਂ ਦੇਖੋ ਤਾਂ ਹੈ ਸੋਈ ਜਾਣਤਾ ਹੈ ਅਰ ਅੰਗੇਜ ਕੋਈ ਕਾ ਜਾਨਤ
 ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਿਸਾਰਤਾ ਪੰਨ ਭੁਛੀ ਹੈ ਤਾਂ ਧਰਮਾਸਿੰਘ ਨੇ ਕਾ ਭਾਈ

ਇਹੁ ਨਿਵਾਰਵ ਕੋ ਕਰਹੋ ਦੇ ਤੁੰਗੁ ਰੂਨ ਨ ਕਜੀ ਕਯਾ ਭਾਈਆ
 ਪੇਹੋ ਇਜਾਇਗੀ ਤੁੰਧਰਮਾਸਿੰਘ ਕਯਾ ਜੀ ਏਹ ਪ੍ਰਸਾਦ ਏਵੇ ਪ
 ਯਾਰਹੇਗਾ ਤੁੰਗੁ ਰੂਨ ਨ ਕਜੀ ਕਯਾ ਜੀ ਤੁਮਰ ਜੇ ਕੋ ਖਬਰ ਕਰੇ
 ਜਬਰਾਜਾਹਮਾਸਿੰਘ ਮਝੇਗਾ ਤੁਬ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਚਵੇਗੇ ਤੁੰਧਰਮ
 ਸਿੰਘ ਵੀਚਾਰ ਕੀਤਾ ਭਾਈ ਏਹੁ ਅਸਚਰ ਜਹੇ ਯਾਹੈ ਰਾਜੇ ਨੁਇ
 ਕਮਾ ਦੇਖ ਲਗਾ ਧਰਮਾਸਿੰਘ ਨੂਪੈਰ ਨ ਗੀਲਗੀ ਧਰਮਾਸਿੰਘ
 ਰਾਜੇ ਕਵਲ ਨੈਨ ਪਾਸਗਾ ਕਯਾ ਰਾਜਾ ਜੀ ਤੇਰੇ ਸਹਰੇ ਤੁਨਿ ਅ
 ਤਿਤ ਅਇਉ ਤੇਰੇ ਪੈਨ ਏਕੋਤ ਸਹਰੇ ਮੈਂ ਅਹਾਰ ਕਰ ਜਾਤਾ ਹੈ ਅਰਦ
 ਇਸਾ ਵਤੇ ਨਾਂਹੀ ਤਿਨ ਕੇਤਾਈ ਮੈਂ ਅਹਾਰ ਲੋਗਾ ਥਾ ਓਹੁ ਅਚ
 ਵਤੇ ਨਾਂਹੀ ਤੁਮੈਂ ਉਨ ਕੋ ਕਯਾ ਅਰੇ ਸਾਧੇ ਜੀ ਯਹੁ ਤੇ ਧਰਮ ਨਗਰੀ
 ਹੈ ਤੁਮ ਅਚ ਵਤੇ ਕੋ ਨਾਂਹੀ ਤੁਮ ਅਹਾਰ ਕੋ ਕਮਾ ਦੇਖ ਲਗਾ ਯਾਹੈ
 ਵੇਤੋ ਕੁਛੁ ਨ ਬੋਲੇ ਪਰ ਉਨ ਕੇ ਮਹਿ ਤਨੇ ਕਯਾ ਅਰੇ ਭਾਈ ਪ੍ਰਸਾਦ
 ਕੋ ਦੇਖ ਕੋਈ ਨਾਂਹੀ ਦੇਖ ਰਾਜੇ ਮੈਂ ਤੁੰਗੁ ਰਾਜੇ ਕਯਾ ਧਰਮਾਸਿੰਘ ਤੁ
 ਮ ਉਸ ਪਾਸ ਤੇ ਪੁਛਤੇ ਜੇ ਜੀ ਰਾਜੇ ਮੈਂ ਕਮਾ ਦੇਖ ਹੈ ਤੁੰਧਰਮਾਸਿੰਘ ਕ
 ਯਾ ਜੀ ਮੈਂ ਯੇਹ ਬਾਤ ਪੁਛੀ ਥੀ ਤੁੰ ਉਸ ਨੇ ਕਯਾ ਭਾਈ ਜਿਸ ਮੈਂ
 ਖੋਹੇ ਤਹੈ ਮੋਈ ਜਾਣਤਾ ਹੈ ਤੁੰਗੁ ਰਾਜੇ ਕਯਾ ਧਰਮਾਸਿੰਘ ਤੁਮਹਾਰਾ
 ਦੇਖ ਬੀਚਾਰ ਕਰ ਦੇਖ ਉਨੇ ਨੇ ਹਮ ਕੋ ਕਮਾ ਦੇਖ ਲਗਾ ਯਾਹੈ ਤੁੰਧ
 ਰਮਾਸਿੰਘ ਕਯਾ ਤੁਸੀਚ ਲਕਰ ਪੁਛੋ ਤੁੰਗੁ ਰਾਜੇ ਕਵਲ ਨੈਨ ਕਯਾ
 ਧਰਮਾਸਿੰਘ ਉਹ ਕਹਾ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਤੁੰਧਰਮਾਸਿੰਘ ਕਯਾ ਜੀ ਸਿਲ
 ਮਿਲਾ ਪਹਾੜੀ ਦੀਵਾ ਵਣੀ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਤੁੰਗੁ ਰਾਜੇ ਕਯਾ ਅਰੇ ਘੋੜਾ
 ਲਾਓ ਜਾਰਾ ਜੇ ਘੋੜਾ ਮੰਗਾ ਯਾ ਤੁੰਗੁ ਰਾਜੇ ਨੇ ਵੀਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜੇ
 ਰੇ ਸਹਰੇ ਮੈਂ ਕੁੰਤਾ ਰੋਕੀ ਅਵਕ ਕਿਸੀ ਕੋ ਨਾਂਹੀ ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਂ ਹੋਰ ਲੋਕ
 ਦਾਹਾਂ ਅਤੇ ਉਹ ਕੁਛੁ ਲਨਾ ਕਰਨ ਤੁੰਏਹੁ ਭੀ ਕੁਛੁ ਨਾਂਹੀ ਕੁਲਾਹੁ
 ਤੁੰਏਵੇਚਲੋ ਪਿਛੋ ਮਿਲਾਯੋ ਯਾ ਕੁਛੁ ਹੋਵੇਗਾ ਸੇ ਕਹੀਏਗੇ ਸ

ਉਤਰਾ ਜਗੀ ਜਾਘੇੜਾ ਮਾਇਖੜਾ ਹੋਯਾ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਾਯਾ ਧਰਮਾਸਿ
 ਪਚਲੇ ਤੇ ਉਹ ਸਾਧਕ ਹੋਏ ਧਰਮਾਸਿ ਪਰਾਜੇ ਕਵਲ ਨੈਨ ਨੂ
 ਲੈਆਯਾ ਜਿਥੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੈਠੇ ਮਾਹੇ ਅਗੇ ਮਰਦਨ ਤਰ
 ਵਜਾਇਦਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਬਾਲਾ ਭੀ ਮਗਨ ਮਸਤ ਬੈਠੇ
 ਮਾਹੇ ਸਮਾਧਿ ਲਗੀਆ ਹੀ ਮਰਦਨ ਤਰ ਵਜਾਇਦਾ ਸੀ ਪਰਮ
 ਰਵਨਾ ਭੀ ਮਸਤ ਹੋਇ ਰਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਪੇੜੇ ਤੇ ਉਤਰ ਖੜਾ ਹੋਯਾ
 ਮਰਦਨ ਭੀ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਜੇ ਕੋਈ ਆਯਾ ਹੈ ਕਿਨਾਂ ਹੀ ਆਯਾ ਤਾਂ
 ਰਾਜੇ ਕਵਲ ਨੈਨ ਧਰਮਾਸਿ ਪਨੂੰ ਕਹਾਯਾ ਦੇਖ ਧਰਮਾਸਿ ਪਾਇਨ ਕੀ
 ਕਾਮਵਾਜ ਹੈ ਤਾਂ ਧਰਮਾਸਿ ਪਕਹਾਯਾ ਜੀ ਇਹ ਪੁਰਨ ਸਾਧ ਹੈ ਤਾਂ
 ਜੇ ਕਹਾਯਾ ਹਮ ਕੋ ਕਰ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਧਰਮਾਸਿ ਪਕਹਾਯਾ ਜੀ ਇਨ ਕੋ
 ਬੁਲਾਵੇ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਾਯਾ ਕੋ ਕਰ ਬੁਲਾਈਏ ਤਾਂ ਧਰਮਾਸਿ ਪਕ
 ਆਜੀ ਤੁਮ ਇਨ ਕੋ ਕਹੋ ਸਾਧ ਜੀ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਤਾਂ ਰਾਜੇ
 ਕਹਾਇ ਉਹੀ ਕਹੀਏ ਧਰਮਾਸਿ ਪਕਹਾਯਾ ਜੀ ਇਉਹੀ ਕਹੀਏ
 ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇੜੇ ਆਇ ਕਰ ਕਹਾਯਾ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
 ਕ ਜੀ ਵੀ ਸਮਾਧ ਖੁਲੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾਯਾ ਸਤ ਕਰਤਾਰ
 ਈ ਸਤ ਕਰਤਾਰ ਆਵੇ ਭਾਈ ਜੀ ਬੈਠੇ ਰਾਜਾ ਬੈਠ ਗਯਾ ਬੈਠ ਕਰ
 ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਮ ਜੋ ਭੰਡਾਰ ਨਾਮ ਚਵਾ ਹਮ ਕੋ ਦੇਖ ਲਗਾਯਾ
 ਜੋ ਹਮ ਕੋ ਦੇਖ ਬਤਾਵੇ ਅਰਧਮਾਰ ਦੇਖ ਦੂਰ ਕਰੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਕਹਾ ਰਾਜਾ ਦੇਖ ਤੁਮ ਕੋ ਇਹ ਲਗਾਏ ਤੁਮ ਜੋ ਕਹਾ ਤੇ ਹੀ ਸਭ ਕੋ
 ਬਿਦ ਕੇ ਕੀਏ ਹੈ ਮੀਜੇ ਦੇ ਕਹਾ ਮਭੀ ਕੀਏ ਹੈ ਜੇ ਤੁਮ ਏਹ ਬਾਤ ਜਾਣਤੋ
 ਹੋ ਤੇ ਅਵਰਾਂ ਪਾਸ ਤੇ ਮਾਨ ਕੋ ਮਨਾਵਤੋ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਾ ਜੀ ਹ
 ਮ ਕਿਸੀ ਪਾਸ ਤੇ ਨਹੀ ਮਨਾਵਤੋ ਉਹੁ ਆਪੇ ਹੀ ਮਨਾ ਤੇ ਹੈ ਹਮ ਕਿਸੀ
 ਪਰ ਫਰਮਾਇ ਸਨ ਹੀ ਕਰਤੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਚਨ ਕੀਤਾ
 ਸੁਣ ਰਾਜਾ ਕਵਲ ਨੈਨ ਅਸਾ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਨੂ ਤੁਸਾ ਸਕੁਤੇ ਉਪ

ਕਾਮ

ਰਸਰਦਾਰਕੀਤਾਹੈ ਅਤੇਹੋਰਸਿਤਨੇਸਭਰਾਜੇਹੈਨੂ ਉਸਦੇਸ
ਲਾਂਮੀਕੀਤੇਹੈਨਅਸਾਂ ਤੁਸਾਡੇਜੀਵਿਚਕਮਾਹੈਆਵਦੀਹੈਤੰਰ
ਜੇਕਵਲਨੈਨਕਯਾਜੀਈਹਾਂਤੋਪਰਮਸੁਖਹੈ ਅਤੁਮਾਰਕਯਾ
ਸਿਰਪਰਮਾਨਾ ਪਰਜੀਹਮਾਰੇਦੋਖਦੂਰਕਰੇ ਤੰਗੁਰੂਨਨਕਜੀ
ਵਚਨਕੀਤਾ ਰਾਜਾਡੇਰਾਦੋਖਦੂਰਕਰਨਦੇਵਾਸਤੇਹਜਾਰਜੋਜਨ
ਆਏਆਹੇ ਤੁਸੀਅਸਾਨੂੰਨਹੀਜਾਣਦੇਪਰਅਸੀਤੁਸਾਨੂੰਜਾਣ
ਦੇਆਹੇ ਤੂੰਗਤਹੈਪਰਰਾਜੇਸੁਧਰਸੈਣਦਾਸਲਾਮੀਰਹੋਗਾ
ਤੰਤੇਰਾਭੁਲਾਹੋਵੈਗਾ ਇਹਸਾਰੀਸਮੰਗੀਬਾਇਪਵੀਗੀਨਹੀ
ਤੰਤੇਰੀਖੁਸੀਆਵੈਸਾਈਕਰੀ ਤੰਰਾਜੇਕਵਲਨੈਨਕਯਾਜੀ
ਜੋਤੁਮਕਯਾਮੈਉਨਕਾਕਯਾਠੇਰਉਗਾਨਹੀ ਤੰਰਾਜੇਕਵਲਨੈ
ਨਕਯਾਜੀਤੁਮਾਰਾਨਾਓਕਮਾਹੈ ਤੰਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਹਮਾ

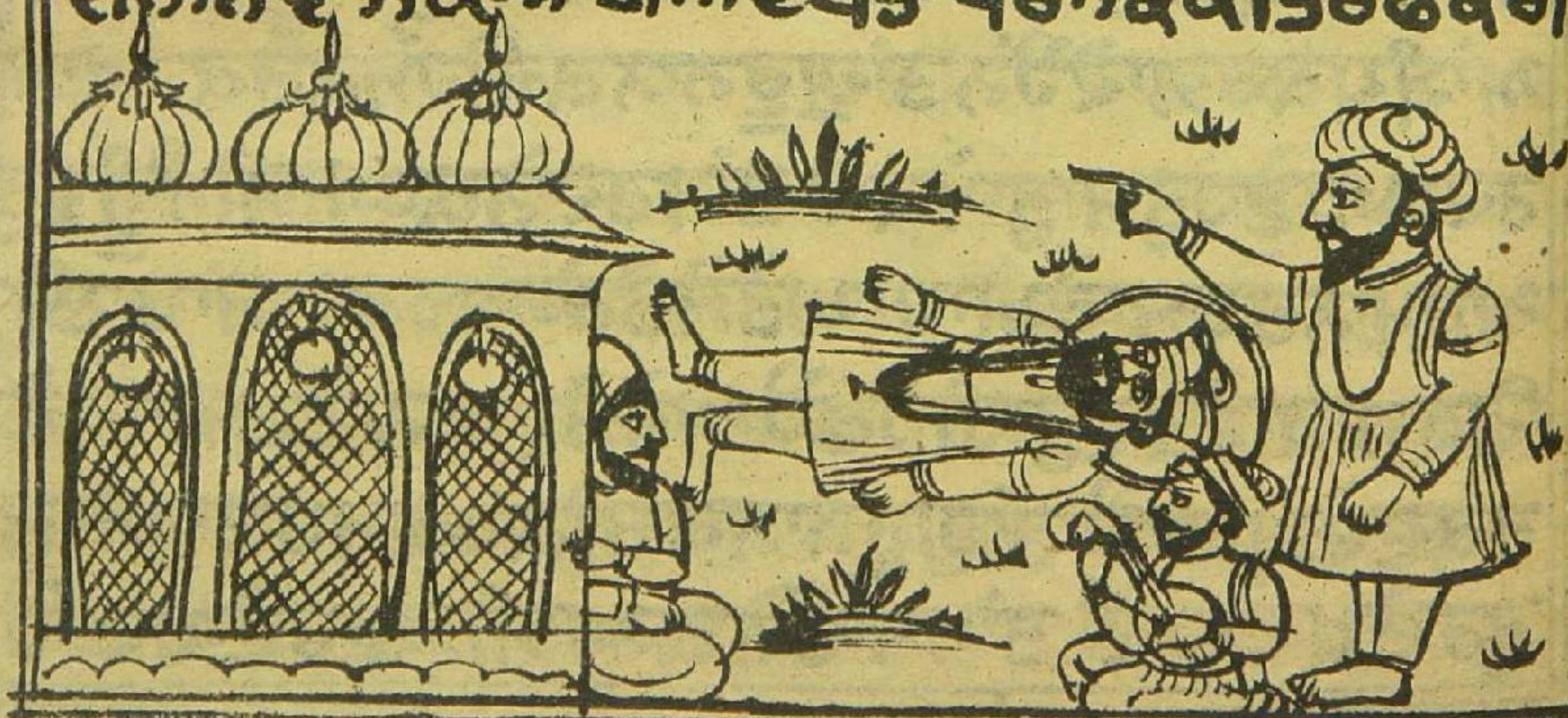

ਰਾਨਉਨਨਕਨਿਰੰਕਾਰੀਹੈ ਏਹਬਾਤਸੁਣਕਰਰਾਜਾਕਵਲਨੈ
ਨਗੁਰੂਜੀਦੇਪੈਰਾਂਤੇਫਹਪਾਹਥਪੈਰਾਂਤੇਰਖਕਰਆਪਣੇਮਥੇ
ਤੇਰਖੇ ਕਹਣਲਗਾਜੀਤੁਸੀਕੁਲੇਬਚਨਕੇਪੂਰੇਹੈਪਰਅਬਚ
ਲੇਸਹਰਮੰਦਰੋਮੈਨਿਹਾਲਕਰੇ ਤੰਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਸੁਣ
ਰਾਜਾਹਮਅਤੀਤਫਕੀਰਮਾਹੇ ਤੁਮਰਾਜੇਮੰਦਰੋਮੈਸੋਹਤੇਹੈ
ਹਮਉਦਿਆਨੋਸੋਹਤੇਹੈ ਤੰਰਾਜੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਏਹਰਾਜਤੁਮ
ਰਾਹੈਬੈਠਕਰਰਾਜਕਰੇ ਹਮਤੁਮਾਰੇਮਰੇਫਹਲਕਰੇਰੋਗੇ ਜੋ
ਤੁਮਕਹੋਸੁਹਮਤੁਮਾਰੇਆਗੇਕਾਰਕਰਾਰੇ ਤੰਗੁਰੂਨਨਕਜੀ

ਕਯਾਰ ਜਾਤੁ ਜੇਰਾ ਜਕਰਤਾ ਹੈ ਸੋ ਮਹੀ ਕਰਤੈ ਪਰਏ ਕਯਾਰ
 ਤੁਮ ਬਚਨ ਮਨੋ ਤੁਬਰ ਜੇ ਕਯਾ ਜੀਏ ਕਬ ਚਨ ਕਯਾ ਜੇ ਤੁਮ
 ਕੋ ਸੋਈ ਕਰੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਤੁਮਰ ਜੇ ਸੁਪਰ ਸੈਣ ਕੇ
 ਸਲਾਮੀ ਰਹੀਐ ਤਾਂ ਰਜੇ ਕਵਲ ਨੈਨ ਕਯਾ ਜੀਏ ਕਸੁਪਰ ਸੈਣ
 ਕਯਾ ਜੇ ਕੋਹੋ ਤਾਂ ਸੁਪਰ ਸੈਣ ਕੇ ਸੋਗੇ ਕੇ ਸਲਾਮੀ ਹੋਵੈ ਯਹ ਕਯਾ ਬਾ
 ਤੁਰੇ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੇ ਤੁਸੀ ਕਹਾਵੇ ਹੋ ਸੋ ਰਾਜਾ ਮੰਨਦਾ ਹੈ
 ਫੇਰਤ ਕਰਾਰ ਕਯਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਰਾਜਾ ਕਹਾਵੇ ਹੋ ਸੋ ਤੁਸੀ ਮੰਨੋ ਤਾਂ ਫੇਰ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਰਾਜਾ ਤੁੰ ਕਯਾ ਕਹਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਜੇ ਕਯਾ ਜੀ
 ਮੰਦਰ ਪਾਵਿਤ ਕਰੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਕੁਲਾਰ ਜਾਵਲੋ॥
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਰ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਮੰਦਰਾਂ ਵਿਚ ਬਾਏ ਜੰਗੁ
 ਰਨ ਨਕ ਜੀ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਵਡੀ ਸਮੱਗੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਬੀਸਤਦਾ ਕਰਦਾ
 ਹੈ ਪੰਦਾ ਮਹੀਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਰਾਜੇ ਕਵਲ ਨੈਨ ਪਾਸ ਰਹੇ ਫਿਰ
 ਵਿਦਾ ਹੋ ਨਲਗੇ ਤਾਂ ਰਜੇ ਕਯਾ ਜੀ ਇਹ ਰਾਜਾ ਤੁਮਾਰਾ ਹੈ ਕਿਸੀ ਕੋ
 ਅਪਣੇ ਹਥ ਕਰਦੇ ਮੈ ਤੁਮਾਰੇ ਸਾਬ ਚਲਤਾ ਹੈ ਹਮ ਕੋ ਛੇਤੂਨ
 ਜਾਹੁ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਰਾਜਾ ਹਮੇ ਤੁਮਾਰੇ ਪਾਸ ਹੀ ਹਾਂ ਤਾਂ
 ਰਾਜੇ ਕਵਲ ਨੈਨ ਚਰਨ ਬੰਦ ਨਾ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਾਹ
 ਹਨਿ ਕਲਖ ਜੋ ਹੋਏ ਫਿਰ ਸੁਮੇਰ ਪਰ ਬਤਨ ਚਲੇ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾ
 ਨੈ ਕਯਾ ਜੀ ਏਹੁ ਜੇ ਮੰਕਾ ਮਾਖਦੇ ਹੈਂ ਨ ਸੋ ਕਿਤ ਵਲ ਹੈ॥ ੩੯॥
 ਬੋਲੋ ਬਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੩੯ ॥ ਤਾਂ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਤੁੰ ਠਾਲੇ ਜਵਾਹੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ
 ਕਯਾ ਜੀ ਤੁਰ ਕਤਰੀਫ ਬਹੁਤ ਕਰਦੇ ਹੈਂ ਕੁਲਾ ਚਿਹਰੀ ਦੇਖ ਚ
 ਲੀਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਚਿਹਰਾ ਕਿਧਰੇ ਪਿ
 ਛੇਰ ਕਯਾ ਅਸੀ ਮਰੇ ਮਾਏ ਮਾਰੇ ਮਰਾਹਿ ਦੁਆ ਮਾਨੁ ਜਾਣੁ ਭੀਨ
 ਹੀ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਕੀ ਬਹੁ ਨੈ ਕਰਦਾ ਹੈ॥ ਤੂੰ ਨੂੰ ਦੁਰ

ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਤੇਰੀ ਇਕ ਪਲ ਕਰੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਮਰਦਾ
 ਨਾਹੀ ਏਥੇ ਮਦਾਈ ਹਜਾਰ ਕੋਹ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾ ਨੇ ਕਰਿਆ ਜੀ ਮਦਾ
 ਈ ਹਜਾਰ ਕੋਹ ਤੇਰੀ ਆਂ ਮਦਾਈ ਪਲ ਕਰੈ ਨ ਅਤੇ ਤੇਜੇ ਕਹਦਾ ਹੈ
 ਜਿੰਦੁ ਮਾਂ ਨੂ ਜਾਣਨ ਹੀ ਦੇ ਦੇ ਸੇ ਤੇ ਨੂੰ ਕੋਣ ਮਨੇ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਚਲ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨ ਅਸਾਂ ਤੇ ਤੇਰਾ ਕਾ
 ਫੇਰ ਆਨ ਹੀ ਜਾਦਾ ਚਲ ਭਾਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਚਿਤ ਵਨੀ ਨ
 ਲ ਮਦਾਈ ਹਜਾਰ ਕੋਹ ਜਾਇ ਨਿਕਲੇ ਪਲ ਕਵਿਚ ਮੰਕਿਆਈ
 ਖੜੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਮਰਦਾਨ ਮੰਕਾਏ ਹੋਈ ਤਾਂ
 ਮਰਦਾਨੇ ਕਰਿਆ ਜੀ ਏਹ ਤਾਂ ਚਾਰ ਦਿਵਾ ਲੀ ਹੈ ਏਥੇ ਹੋਰ ਤਾ ਕੁਛ
 ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਮਰਦਾਨਾ ਜਾਹੁ ਅੰਦਰੇ
 ਜਾਇ ਕੇ ਦੇਖ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਅੰਦਰ ਜਾਵਣੇ ਲਗਾ ਤਾਂ ਮੁਜਾਵਰ
 ਅੰਦਰ ਜਾਵਣ ਦੇ ਨਨਾਹੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਰਿਆ ਅਵੇਯਾਰੇ ਮੈਂ
 ਮੁਸਲਮਾਨ ਹਾਂ ਜਿੰਦੁ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਮੁਜਾਵਰ ਨੇ ਕਰਿਆ ਭਾਈ ਬਿ
 ਨਾ ਮੁਜਾਵਰ ਹੋਰ ਕਿਸੀ ਕੋ ਹੁਕਮ ਨਾਹੀ ਅਰ ਮੁਜਾਵਰ ਅੰਦ
 ਰ ਜਾਵੇ ਹੈ ਸੋ ਮਖੀ ਆਬੰਧ ਕਰ ਜਾਵੇ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਫਿਰ
 ਯਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਮਰਦਾਨਾ ਦੇਖ ਆਯਾ ਹੈ ਤਾਂ
 ਮਰਦਾਨੇ ਕਰਿਆ ਜੀ ਅੰਦਰ ਜਾਵਣ ਨਾਹੀ ਦੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਖ
 ਦੇ ਹੈਂ ਨ ਜੋ ਬਿਨਾ ਮੁਜਾਵਰ ਕੋਈ ਨਹੀ ਜਾਦਾ ਮੁਜਾਵਰੁ ਹੀ ਮਖੀ
 ਆਬੰਧ ਕਰ ਜਾਵੇ ਹੈਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੱਸ ਕਰ ਕਰਿਆ ਮ
 ਰਦਾਨਾ ਏਹ ਤੁਸਾ ਰੁਮੰਕਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਰਿਆ ਜੀ ਮੈਂ ਨੂੰ ਵਰ
 ਅਰਮਾਨ ਰਹ ਜਾਵੇ ਮਾਹਾ ਅਤੇ ਜੇ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਮਾਯਾ ਖਾਲੀ
 ਫਿਰ ਜਾਏ ਹੁਵਰਾ ਹੀ ਹੈਂ ਫੇਰੇ ਅਤੇ ਜੇ ਹੁਣ ਨਾ ਦੇਖ ਜਾ ਸਾਂਫੇ
 ਰਕਦ ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਮਰਦਾਨਾ ਜ
 ਰੁਰ ਦੇਖਣਾ ਹੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਰਿਆ ਜੀ ਜ ਰੁਰ ਦੇਖਣਾ ਹੈ

ਦਿਖਾਈਏਜੀ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਚਨਕੀਤਾਮਰਦਾਨਾਨਿ
 ਸੰਗਚਲਾਜਾਹੁਅੰਦਰਮਤੇਅਟਕੀਨਾਂਹੀਮਰਦਾਨੇਧੁਕਮ
 ਮੰਨਿਆਅੰਦਰਚਲਾਗਯਾ ਅਗੋਮੁਜਾਵਰਸਭੇਅੰਧੇਯੋਇਹ
 ਏ ਜਾਂਮਰਦਾਨਾਅੰਦਰਜਾਇਕਰਦੇਖੇ ਤਾਂਇਕਪੰਥਰਦੀਮੁ
 ਰਤਿਪਛੀਹੋਈਪਈਹੈ ਹੋਰਕੁਛਨਾਹੀਮਰਦਾਨਾਦੇਖਕਰਬਾਹੁ
 ਚਨਿਕਲਾਯਾ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਾਸਯਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨ
 ਕਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾਦੇਖਮਾਯੇ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਯਾਜੀ
 ਤੁੰਠਾਤੁੰਠਾਮਰਦਾਨੇਕਯਾਜੀ ਮੈਤਾਂਦੇਖਕੇਹੈਰਾਂਨਹੋਗਯਾਹ
 ਮੇਦੇਖਾਂਤਾਂਕਯਾਦੇਖਾਂਹਿਕਮੁਰਤਿਪੰਥਰਦੀਪਈਹੈਵਡੀਸਾ
 ਰੀਮੈਹੋਰਕੁਛਨਾਤੁੰਠਾ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾਏਹੋਹੈ
 ਸੀ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਤੁਸੀਭੀਚਲੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਜੀਕਯਾਚਲਭੁਏਮਰਦਾਨਾਤੇਰਾਕਯਾਮੰਨਣਾਹੀਹੈ ਤਾਂਗੁ
 ਰੂਨਾਨਕਜੀਮੰਕੇਅੰਦਰਜਾਇਵੜੇਅਗੋਕਿਬਲੇਵਿਚਲਿ
 ਖਾਯਾਹ ਜੋਇਕਾਦਿਨਨਾਨਕਦਰਵੇਸਾਮਾਵੈਗਾ॥ ਤਾਂਮੰਕੇ
 ਦੇਖੁਹਵਿਚਪਾਣੀਪੈਦਾਹੋਇਗਾ॥ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਮੰ
 ਕੇਵਿਚਜਾਇਕਰਸਉਰਹੇ॥ ਪੈਰਮਕੇਕੀਤਰਫਕਰਕੇ॥
 ਸੁਤੇ ਜਾਂਪੇਸੀਕੀਨਿਵਾਜਕਾਵਖਤੁਹੋਯਾ ਤਾਂਕਾਜੀਭੁਕਨ
 ਦੀਨਾਨਿਵਾਜਕੇਯਾਯਾਦੇਖੇਤਾਂਪੈਰਮਕੇਕੀਤਰਫਕਰੀ

ਪਾਏ ਕਹਣਲਗਾਬੰਦੇਖਦਾਇਦੇਤੁੰਜੋਪੈਰਖੁਦਾਇਦੇਪਰ
 ਵਲਕੀਤੇਹੈ ਸੋਕਜੋਕੀਤੇਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ ਜਿਤ
 ਵਲਖੁਦਾਇਨਾਹੀਤਿਧਰਪੈਰਕਰਛਰ ਤਾਂਕਾਜੀਰੁਕਨਦੀ
 ਜਿਤਵਲਗੁਰੂਜੀਦੇਪੈਰਫੇਰੇਤਿਤਵਲਮਕੇਦਾਮੁਹਫਿਰਦ
 ਹੈ ਤਾਂਕਾਜੀਰੁਕਨਦੀਨਹੈਰੋਨਹੈਗਯਾ ਕਹਣਲਗਾਏਹੋਤੈ
 ਪਖੁਦਾਇਹੈ ਅਤੇਲਗਾਪੈਰਚੁਮਣਸਿਰਤੇਰਖੁਜੋਸੁਆ
 ਖੁਜੋਸਹੇਦਰਦੇਸਤੇਰਾਨਾਉਕਯਾਹੈ ਅਰਰੋਜਾਗੀਰਖਤੇਹੈ
 ਨਮਾਜਪੜਤੇਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਬਦਬੋਲਾ ਰਾਗਤਿਲ
 ਗਮਹਲਾ१ ਰੋਜਾਬੰਦਗੀਕਬੁਲ ਦਸਦੁਆਰੇਚੀਨਮੰਦ
 ਰਹੋਇਰਹੁਰੀਜੁਲਾ१ ਰਹਾਉ॥ ਮਾਰਮਨੁਆਇਸੁਬਾਧਹੁਦਉੜ
 ਤਲਬਾਦਲੀਲ ਤੀਸਦਿਨਸਿਉਰੀਗਰਾਖਹੁਪਾਕਮਰਦਾਮ
 ਸੀਲਾ॥੧॥ ਕਾਮਲਹਰਬੁਝਾਇਮਨਤੇਹੋਇਰਹੁਠਰੂਰ ਕਹੈ
 ਨਾਨਕਰਾਖਰੋਜਾਸਿਦਕਰਹੀਆਮੂਰ ੨॥ ਜਾਂਗੁਰੂਜੀਇਹ
 ਸਬਦਕਯਾ ਤਾਂਕਾਜੀਗੁਰੂਜੀਦੇਪੈਰਤੇਫਹਪਾ ਅਖੁਜੋ
 ਸੁਵਾਹੁਵਾਹੁਅਜਖੁਦਾਇਪਾਕਦਾਦੀਦਾਰਪਾਯਾ ਬਹੁਤਖੁ
 ਸੀਹੋਇਕੇ ਗੁਰੂਜੀਅਗੇਹਬਬੰਨਖਜਾਹੋਯਾ ਕਹਣਲਗ
 ਜੀਮੈਭੁਲਾਹਾਂਮੈਨੁਬਖਸੀਏ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਕ
 ਰਤਾਰਬਖਸੇਗਾ ਤਾਂਰੁਕਨਦੀਨਜਾਇਪਤਲੀਏਪੀਰਪਾਸ
 ਕਯਾ ਜੋਨਨਕਦਰਦੇਸਮਾਯਾਹੈ ਤਾਂਪਤਲੀਆਪੀਰਦਰਸ
 ਨਕੋਆਯਾ ਆਇਕਰਸਲਾਮਕੀਤੋਸ ਦਸਤਪੰਜਾਲੋਕਰਦੇ
 ਠਗਯਾ ਖੁਦਾਇਹੀਸਿਫਤਲਗੇਕਰਣ ਤਾਂਕਾਜੀਰੁਕਨਦੀ
 ਨਅਰਪਤਲੇਪੀਰਉਪਰਖੁਸੀਹੋਏ ਵਿਦਾਲੀਤੀਗੁਰੂਜੀਮੈ
 ਕੇਤੇਬਾਹਰਮਾਏ ਤਾਂਮਰਦਨੇਅਰਜਕੀਤੀਗੁਰੂਜੀਉਹਮੂਰ
 ਤਮਕੇਮੈਕੇਹੀਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਨਾਏਹਮੁ

ਤ੍ਰਿਮਹਾਂਦੇਵਦੀਹੈ॥ ਇਹਪਾਜਰਖਦੇਹੈਨੀਜੋਅੰਦਰਜਾਵਣਕਿਸੇਨੁ
 ਨਾਹੀਮਿਲਦਾ॥ ਅਤੇਜਾਣੁਭੀਨਾਹੀਦੇਵੇਅਤੇਮਾਪਹੁਮਖੀਅੰਬੀ
 ਧਕਰਜਾਂਦੇਹੈਨ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਯਾਜੀਗੁਰੂਜੀਇਹਤਕਹਦੇਹੈ
 ਜੇਬੁਤਪਰਸਤੀਬੁਰੀਹੈ॥ ਏਹਦੁਰਕਮਨਹੀਕਰਦੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾ॥ ਇਹਤੈਨੂੰਦੇਖਣਾਮਿਲਾਹੈ॥ ਏਨਾਂਨੁਤਾਂਦੇਖ
 ਣਦਾਭੀਦੁਕਮਨਾਂਹੀਜੇਕਰਅਖੀਖੁਲੀਜਾਵੇਹਨਤਾਂਅੰਬੀਹੋਇ
 ਜਾਵੇਹਨ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਯਾਜੀਕਿਸਦਾਸਤੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ਕਯਾਮਰਦਾਨਾ॥ ਇਥੋਦਾਜੋਪਾਤਸਾਹਮਾਹਾ॥ ਉਸਦਾਨਾਉਖੁਨ
 ਕਾਰਹੁਸੈਨੀਮਾਹਾ॥ ਉਸਕਯਾਈਹਾਂਤੇਜੇਮੁਰਤਿਦੁਰਕਰੇ ਤਾਂਉ
 ਸਕੇਦੁਕਮਨਾਲਲਗੇਦੁਰਕਰਣ ਤਾਂਸਾਰੀਪਾਤਸਾਹੀਖੁਨਕਾਰ
 ਦੀਵਿਚ ਅਤੇਜਿਤਨੇਮੁਜਾਵਰਾਂਦੇਘਰਮਾਹੇ॥ ਸਾਰਜਾਨੀਅਰਸ
 ਗੀਲਗੇਸਜਨ ਤਾਂਪਾਤਸਾਹਉਥੋਲਿਕਲਨੰਠਾ॥ ਆਇਕੋਇਸੇ
 ਬਤਦੀਪੈਰੀਪਾ ਤਾਂਬੁਤਵਿਚੋਅਵਾਜਨਿਕਲੀਜੇਕੋਈਖੁਬ
 ਅਖੀਆਂਅੰਦਰਜਾਵੇਗਾ॥ ਸੇਅੰਧਾਹੋਜਾਵੇਗਾ॥ ਇਸਦਾਸਤੇਰ
 ਖਾਹੈ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਯਾਜੀ॥ ਇਹਮਾਨੁਕਾਠਰਕਮੀਕਹਦੇਹੈ
 ਨ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾ॥ ਏਹਮਾਪੇਕਾਠਰਹੈਨ ਏ
 ਹੁਮੁਸਲਮਨਨਾਂਹੀਏਹਨਕਲੀਹੈਨ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਯਾਜੀਮੈ
 ਤਾਂਅੰਧਾਨਹੋਯਾ॥ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾ॥ ਏਹਤੈਨੂੰ
 ਟਹਿਦੁਕਹਦੇਹੈਨ ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨਮਹੇਸ਼ਹੈਨ ਏਹਪੈਦਾਇਸਸ
 ਰਾਇਨੋਥੋਹੋਈਹੈ॥ ਸੁਸਾਖਾਸੋਈਰਹੈ॥ ਜੋਇਨਾਨੁਪੁਜਣਜਾਵੈ॥
 ਤਹਿਕੋਕੋਈਨਿਰੰਕਾਰੀਹੋਵੈ॥ ਸੋਈਬਚੇ॥ ਇਹਤ੍ਰਿਯੀਵਿਚਹੁਸਬਨ
 ਪੁਰਖਹੈ॥ ਅਰਏਹੁਭੋਲਾਮਹੇਸ਼ਹੈ॥ ਇਸਦੇਦਰਗਾਵਲਾਵਿੰਦਕਿਛ
 ਨਾਹੀ॥ ਅਤੇਵਚਨਦਾਪੁਰਾਪੁਰਾਹੈ॥ ਉਸਦਾਸਤੇਮੁਰਤਿਇਥੋਹੀਰ
 ਹੀਹੈ॥ ਆਖਮਰਦਾਨਾ॥ ਹੁਣਕਿਧਰਚਲਦਾਹੈ॥ ਮਰਦਾਨੇਕਯਾਜੀਤ੍ਰ

ਸੀਜਾਏ ਤਾਂਗੁਰੁ ਨਨਕ ਜੀ ਕਾ ਮਤ ਕੁਛ ਵਤ ਯਾਦ ਆਇ ਪਈ
 ਤਾਂਹੁ ਦੇਹੀ ਆਖ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਾ ਆਜੀ ਏਨਾ ਦਾ ਪੋਲ ਤਾਂ ਰਿਠ ਪ
 ਰਜੀ ਏਹੁ ਜੋ ਪਾਣੀ ਲੈ ਜਾ ਦੇਹੈ ਸੋ ਕਿ ਬਹੁ ਲੈ ਜਾ ਦੇਹੈ ਤਾਂਗੁਰੁ
 ਨਨਕ ਜੀ ਕਾ ਮਰਦਾਨਾ ਏਨਾ ਮੁਜਾ ਵਰਾਨੁ ਕਿਸੇ ਨੁ ਛੇ ਮਹੀ
 ਨੇ ਕਿਸੇ ਨੁ ਤਿਹ ਮਹੀਨੇ ਕਿਸੇ ਨਾ ਵੇ ਮਹੀਨੇ ਕਿਸੇ ਨੁ ਵਧੇਰੇ ਕਿਸੇ
 ਨੁ ਘਟੇਰੇ ਬਰਸਾਤ ਆਵਈ ਹੈ ਤਾਂ ਏਹੁ ਕਾ ਕਰ ਦੇਹੈ ਦੁਇ ਆਦ
 ਮੀ ਬਾਹਰ ਪੜੇ ਭੁਰ ਭੁਰ ਰਖ ਦੇਹੈ ਅਤੇ ਪਿਛੇ ਮੂਰਤਿ ਨਵਾਇ
 ਦੇਹੈ ਅਤੇ ਦੁਇ ਚਾਰ ਅੰਦਰ ਜਾ ਦੇਹੈ ਸੋ ਅਖੀਆਂ ਬੀਧ ਕਰ
 ਜਾ ਦੇਹੈ ਪਹਲੇ ਉਹ ਚਾਰ ਦਿਵਾਲੀ ਧੋਵ ਦੇਹੈ ਪਿਛੇ ਮੂਰਤਿ

ਵਾਇ ਦੇਹੈ ਉਹ ਪਾਣੀ ਵਹ ਕੇ ਬਾਹਰ ਜਾ ਦੇਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਜੋ ਬਾਹ
 ਰ ਤਲਾ ਉਤ੍ਰਿਓ ਸੋ ਈ ਕੁਰੀਦਾ ਜਾ ਦੇਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਜੋ ਹਾਜੀ ਆਵ
 ਦੇਹੈ ਸੋ ਨਿਵਾਜ ਕੀਤੀ ਸੋ ਉਥੇ ਚਲੇ ਉਸੇ ਤਲਾ ਉਦਿ ਰੋਭਾ ਤੇਰੁ
 ਰਲਾ ਆਵ ਦੇਹੈ ਅਜੇਹਾ ਪਾਣੀ ਲੈ ਜਾ ਦੇਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਾ
 ਜੀ ਓਹੁ ਜੋ ਮਦੀਨਾ ਕਹ ਦੇਹੈ ਸੋ ਕੋਹ ਜੀ ਜਾਗਾ ਹੈ ਤਾਂਗੁਰੁ ਨਨ
 ਕ ਜੀ ਕਾ ਮਰਦਾਨਾ ਇਥੋ ਬਾਰਾ ਮਜਲ੍ਹ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਾ
 ਆਜੀਨੇ ਕੇਹੀ ਹੈ ਤਾਂਗੁਰੁ ਨਨਕ ਜੀ ਕਾ ਮਰਦਾਨਾ ਬਾਰਾ
 ਮਜਲ੍ਹਾਨੇ ਕੇਹੀ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਾ ਆਜੀ ਤੂਸੀ ਅਸਾਨੁ
 ਅਦਾਈ ਹਜਾਰ ਕੋਹਾ ਇਕ ਪਲ ਕਾ ਦਿਚ ਲੈ ਆਏ ਆਹੇ ਤਾਂ ਏਹੁ
 ਬਾਰਾ ਮਜਲ੍ਹਾ ਕਾ ਹੈ ॥ ੩੯ ॥ ਬੋਲੋ ਭਾਈ ਜੀ ਦਾ ਹਗੁਰੁ

ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ॥ ੪੦॥

॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਿਆ

ਚਲਭਾਈਮਰਦਨਾ ਅਸਤੈਨੂਰੀਜਤੀਨਾਹੀਕਰਣਾ॥ ਓਥੋਬਾਰ
ਦਿਨਾਂਵਿਚਮਦੀਨੇਪਹੁਚੇ ਜਾਉਮਦੀਨੇਸਹਰਵਿਚਖੜੋਏ॥
ਜਿਥੇਮਹਿਮਦੀਗੋਰਆਹੀ ਓਥੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਰਿਆਮਰ
ਦਨਆਜਾਹਦੇਖਆਉ॥ ਤਾਂਮਰਦਨੇਕਰਿਆਜੀਜੋਰੋਈਅਟ
ਕਾਏਮਲੇਕਰੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਰਿਆ ਮਰਦਨਾਏਥੇਅਖੀ
ਨਾਹੀਬੰਨਦੇ॥ ਅਤੇਤੂਤਾਂਤੁਰਕਹੈਕਯੋ ਤਾਂਮਰਦਨੇਕਰਿਆਜੀਭੁੱ
ਪਏਅਜੇਹੇਤੁਰਕ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਰਿਆਮਰਦਨਾਏਖਰ
ਕਯੋਆਯੋ ਤਾਂਮਰਦਨੇਕਰਿਆਜੀ ਮੈਤਾਂਦੇਖਣਆਯਾਹਕੋਈ
ਪੁਜਣਨਾਹੀਆਯਾ ਮੈਤਾਂਏਸਵਾਸਤੇਕਹਦਾਹਾਂ ਜੋਏਗੀਤਗੀਤ
ਤੁਰਕਕਰਦੇਹੈਨ ਸੇਦੇਖਾਓਥੇਕਯਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਰ
ਆਕੁਲਭਾਈਜਾਹਿਦੇਖਆਓ ਜਾਂਮਰਦਨਾਂਅੰਦਰਗਯਾ ਤਾਂ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਤੇਬਾਲਾਦੇਵੈ ਗੋਰਦੀਵਲਪੈਰਕਰਸੁਤੇ॥
ਤਾਂਏਕਮੁਲਾਂਆਯਾ ਦੇਖੇਤਾਂਕਯਾਦੇਖੇਜੋਗੋਰਦੀਵਲਪੈਰਕ
ਰਸੁਤੇਹੈਨ॥ ਤਬਏਨਮੁਲਾਂਕਯਾਅਰੇਤਮਕੋਟਹੋਤੇਹੋਰਸੁਲ
ਦੀਕਬਰਦੀਤਰਫਪੈਰਕਰਸੁਤੇਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਰਿਆ
ਭਾਈਹਮਬੰਕੇਪਏਆਹੇ ਜਿਧਰਤੇਰੀਖੁਸੀਆਵੇਤਿਧਰਪੈਰ
ਸੀਟਕਰ ਤਾਂਮੁਲਾਂਦੁਹਾਂਦੇਪੈਰਲਗਾਪਸੀਟਣ ਜੋਜੋਜੋਪੈਰ

ਪਸੀਦੇ ਤੀਤੀਗੋਰਪਸੀਟੀਦੀਫਿਰੇਨਲੇਤਾਂਮੁਲਾਂਛਿਤੇ
 ਇਕਰਕਯਾ ਅਰੇਈਧਾਂਸੇਤੁਮਦੁਰਹੋਵਹਾਯਹਮੁਕਾਮਮਹੀਮ
 ਵਰਸੁਲਕਾਹੈ ਤਾਂਗੁਬੁਨਾਨਕਜੀਸਬਦਬੋਲਾ ਰਾਗੁਤਿਲੀ
 ਗਮਘਲਾ१ ਮੁਕਾਮਕਰਪਰਬੈਸਣਾਨਿਤਚਲਵੇਕੀਧੋਖ
 ਮੁਕਾਮਤਾਪਰਜਾਣੀਮੈ ਜਾਂਰਹੈਨਿਹਚਲਲੇਕ१ ਮੁਲਾਂਕੈਸਮੁ
 ਕਾਂਮੇਕਰਸਿਵਕਕਰਣੀਖਰਚਬਾਂਧੋਲਗਰਹੁਨਾਮੇ१ ਰਹਾਉ॥
 ਜੋਗੀਤਾਂਆਸਣਕਰਬਹੈਮੁਸਲਮਾਂਨਮੁਕਾਂਮਪੀਤਿਤਵਖਾਣੈ
 ਪੋਥੀਆਂਮੁਸਲਮਾਂਨਕੁਰਾਂਨਾ॥੨॥ ਸੁਲਤਾਂਨਖਾਂਨਮਲੂਕਉਮ
 ਰੇਗਏਕਰਕਰਕੂਚ ਪੜੀਮੁਹਤਕਾਚਲਣਾਤ੍ਰਿਸਮਝੁਗੀਪਹੁ
 ਚਾ॥੩॥ ਅਲਾਹਮਗਾਮਅਲਖਕਾਦਰਕਰਣਹਾਰਕਰੀਮ
 ਸਰੁਦੁਨੀਆਵਣਜਾਵਣੀਮੁਕਾਂਮਏਕਰਹੀਮ ੪ ਸੁਰਸਿਧਗ
 ਵਰੀਧਰਬਮੁਨਜਨਸੇਖਪੀਰਸਲਾਰ ਵਰਕੂਚਕੂਚਾਕਰ
 ਗਏ ਅਵਰਾਗੀਚਲਣਹਾਰ ੫ ਸਬਦਾਹਮਾਹਵਖਾਣੀਮੇਦਿ
 ਰਲਾਤਾਂਬੁਝੈਕੋਇ॥ ਨਨਕਵਖਾਣੈਬੇਨਤੀਜਲਥਲਮਹੀ
 ਅਲਸੋਇ॥੬॥ ਮੁਕਾਂਮਤਾਂਪਰਜਾਣੀਮੈਜਿਸਸਿਸਨਹੋਈ
 ਲੇਖਾਅਸਮਾਨਧਰਤੀਚਲਸੀਮੁਕਾਮਓਯੀਏਕਾ॥੭॥ ਤਾਂਮੁ
 ਲਾਂਕਾਕਾਕਫਰਕਾਕਫਰਬੋਲਤਾਹੈ ਅਲਾਹਨੂਨਹੀਜਾ
 ਵਦਾ ਅਲਾਹਦੇਰਸੁਲਨੂਨਹੀਜਾਵਦਾ ਨਾਨਿਦਾਜਜਾਵਦ
 ਹੈ ਨਾਰੋਜਾਜਾਣਦਾਹੈ ਤਸੀਕਿਬੋਆਵੇਓ ਤੁਸਾਨੂਹਵੇਕੋਈਅ
 ਰਬਮਾਰਪਤਦਾਹੈ ਤਸੀਇਬੋਜਾਹੁ ਤਾਂਗੁਬੁਨਾਨਕਜੀਸਬਦਬੋ
 ਲਾ ਰਾਗੁਮਾਰੁਮਹਲਾ१ ਅਲਾਹਮਗਾਮਖੁਦਾਈਬੀਦੇ ਛੇ
 ਰਖਾਲਦੁਨੀਆਂਕੋਧੀਧੋ ਹੋਇਪੈਖਕਫਰਕੀਰਮੁਸਫਹਰਿਹ
 ਵਰਵੇਸਕਬੁਲਦਰ १ ਸਚਨਿਦਾਜਯਕੀਨ ਸਲਾ ਮਨਸਾ
 ਮਾਰਨਿਦਾਰਹੁਆਸਾਹੋਹਮਸੀਤਮਨਮਉਲਾਣਾ ਸਚਕਲ

ਮਖਦਾਈਪਾਕਖਰਾ ੨ ਸਰਾਸਰੀਅਤਲੇਕੀਮਾਵਹੁਤਗੁਰੂ
 ਕੁਤਕਾਖੋਸਦੇਲਾਵਹੁ ਮਾਰਫਤਮਨਮਾਰਹੁਮਬਦਾਲਾਮਿ
 ਲੇਹਕੀਕੁਤਜਿਤੁਫਿਰਨਮਰਾ ੩ ਕੁਰਾਨਕਤੇਬਦਿਲਮਾਰਕ
 ਮਾਹੀਦਸਮਉਰਤੁਰਾਖੁਬਦਰਾਹੀ ਪੰਜਮਰਦਾਸਿਦਕ
 ਲੇਬਾਧਹੁਖੈਰਸਬੂਰੀਕਬੁਲਪਰਾ॥੪॥ ਸਚਪਛਾਣੇਸੋਈਕ
 ਜੀਜੇਦਿਲਸੋਧੇਸੋਈਹਜੀਸੋਮੁਲਾਮਲਉਨਨਿਵਾਰੇਸੋ
 ਬੰਦਾਜਿਸਾਸਿਫਤੁਪਰਾ॥੫॥ ਮੁਸਮਾਨਮੋਮਦਿਲਹੋਵੇਅੰਤਰ
 ਕੀਮਲਦਿਲਤੇਧੋਵੇ ਵੁਨੀਅੰਰੀਗਨਆਵੇਨੇੜੇਜਿਉਕੁ
 ਸਮਾਪਿਉਪਾਕਖਰਾ ੬ ਜੇਦਿਲਦੀਸੈਸੋਫਿਲਹਾਲਾਖਿ
 ਲਖਨਾਬਿਰਦਰਾਂਮੁਜੰਜਾਲਾ॥ਮੀਰਮਲਕਉਮਰੇਫਨਾਹ
 ਏਕਮੁਕਾਮਖੁਦਾਇਦਰਾਪਹਲੇਸਿਦਕਵੁਜੇਸਾਬੂਰੀਤੀ
 ਜੇਹਲੇਮੀਚਉਥੇਖੈਗੀਪੰਜਵੇਏਕਮੁਕਾਮਖੁਦਾਈਪੰਜਵ
 ਖਤਤੇਰੇਅਪਰਪਰਾ॥੮॥ ਸਭੇਦਖਤਸਭੇਕਰਵੇਲਾਖਾਲ
 ਕਖਾਦਦਿਲਹਮਹਮਉਲਾ ਤਸਬੀਯਾਦਰਖਹੁਦਸਮਰ
 ਵਨਸੀਲਸੁਨਤਬੰਧਾਨਬਰਾ॥੯॥ ਹਕਹਲਾਲਬਖੈਰਹੁਖ
 ਠਾਦਿਲਦਰੀਆਉਦੂਫਮਉਲਾਣਾਪੀਰਪਛਾਣੇਕਿਸਤੀ
 ਸੋਈਤਾਤੇਅਜਰਾਈਲਵਰਖਰਾ१੦ ਸਗਲੀਜਨਕਰਹੁ
 ਮੀਦੀਠ ਬਦਮਮਲਛਤੁਰਖਹੁਬਕੂਜਾ ਏਕਖੁਦਾਇਬ
 ਝਰੇਵਹੁਬਾਂਗਾਬਰਗੁਬਰਖੁਰਦਾਰਖਰਾ॥੧੧॥ ਆਪੋਕ
 ਰਤਕਰਫਕਰੀਮਾਂ ਰੰਗਤਮਾਸੇਮਾਣਹੁਕੀਨਾਨਾਪਾਕਪਾਕ
 ਕਰਦਹੁਦੀਸਾਸਾਬਤਸੁਰਤਦਸਤਾਰਸਿਰਾ॥੧੨॥ ਅਕਾ
 ਹਰੋਰੇਜਾਪੈਖਾਕ ਪੀਰਕਿਸਤਕਮਾਇਲਫਜਅੰਦਾਜਾਹੁ
 ਰਨੁਰਮਿਸਲਖੁਦਾਈਅਲਹਬੰਦਗੀਹਜਰਹੁਜਰਾ॥
 ੧੩॥ ਜਾਕੋਮਿਹਰੀਮਿਹਰਮਿਹਰਦਨ ਸੋਈਮਰਦਮਰਦਮਰ

ਦਾਨੁ ਜੋਈਸੇਖਮਸਾਇਕਹਾਂਜੀ ਜੋਈਬੰਦਾਜਾਕੋਨਜਰਨਰ ॥
 ੧੧੪॥ ਕੁਦਰਤਿਕਾਦਰਕਰਦਕਰੀਮਾ ਸਿਫਤਮੁਹਬਤਮ
 ਬਾਹਰਹੀਮਾ ਹਕੁਕਮਸਚਖੁਦਾਇਆਬਝਿਨਨਕਬੰਦਖ
 ਲਾਸਦਰਾ॥੧੫॥ ਤਾਂਮੁਲਾਂਕੀਨਿਸਾਹੋਇਗਈਹੱਥਬੰਨ
 ਕੇਗੁਰੂਜੀਦੇਪੈਰਾਂਤੇਫਹਪਾਯਾ ਕਹਣਲਗਾਜੀਮੈਕੁਲਾਮੇ
 ਗੀਖਤਾਮਾਫਕਰੀਏ ਤੁੰਤੇਆਪਖੁਦਾਇਹੋਮੈਨੁਨਿਹਾਲਕਰੀ
 ਏ ਗੁਰੂਜੀਕਯਾਭਾਈਤੈਨੂੰਕਰਤਾਰਚਿਤਮਾਏ ਰਾਂਉਸਮੁ
 ਲਾਂਕਾਉਧਾਰਕੀਤ ਲਗਾਗੁਰੂਗੁਰੂਜਪਦ ਤਾਂਏਤਨੇਮਹ
 ਮਹੀਮਦਰੀਗੋਰਦੇਖਕਰਮਰਦਲਾਮਾਯਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀ

ਕਯਾਮਰਦਲਮਾਤਿਠ ਤਾਂਮਰਦਨੇਕਯਾਜੀਕਯਾਤਿਠਮੰਦ
 ਗੋਗਤਿਠੀ ਤੁਰਕਏਡੀਆਤਰੀਫਕਰਦੇਹੋਨ ਅਤੇਏਥੇਏ
 ਹਾਲੇ ਕਾਜਾਪੇਅਗੇਕਯਾਹਲਹੋਸੀ ਮੈਨੁਤਾਏਥੇਕੁਝ
 ਲਨਮਲੁਮਹੋਆ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਲਜਾਮ
 ਜੇਮਹੀਮਦਵਤਜਨਮਾਵਣਾਹੈਤ੍ਰਿਗੁਣਾਵਿਚੇਆਹਾਤ੍ਰਿਹੁ
 ਗੁਣਾਂਵਿਚੋਨਿਕਲਆਨਆਹਾ ਉਸਫੇਗਹਿਦੁਦੇਪਰਜਨਮ
 ਆਵਣਾਹੈਪੰਦਹਸੈਬਰਸਉਸਦੀਉਸਤਾਵਿਚੁਆਰਬਲ
 ਹੈ ਪੰਦਹਸੈਵਰਆਪੁਰਾਹੋਸੀ ਤਾਂਉਹਫਿਗਹਿਦੁਦੇਪਰਜ
 ਨਮਲੈਸੀਪਰਸੁਦਦੇਪਰ ਉਸਤਾਂਈਪੁਰਨਸਤਗੁਰਪਰ
 ਲੋਕੀਮਿਲੇਗਾ ਰਾਂਉਸਦਾਜਨਮਮਰਨਹਤਹੋਵੈਗਾ ਉਸ

ਵਿਚਜੀਹਾਦਬਹੁਤਆਹੀ॥ ਇਕਜਨਮਉਸਦਾਹਰਦੀਤਾਂਫੇ
 ਰਮਰਦਾਂਨੇਕਯਾ ਗੁਰੂਜੀਏਹਜੇਆਖਦੇਹੈ ਜੋਮਹੀਮਦਨੇਪੁਰ
 ਇਨਾਲਪੜਦੇਵਿਚਗਲਾਂਕੀਤੀਆਂਹੈਨ ਏਹਸਚਹੈਕਿਕੁੜਹੈ
 ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਸੁਣਮਰਦਾਨਾਏਹਕਲਜੁਗਾਂਏਸ
 ਪਹਰੇਵਿਚਭੂਠਬਹੁਤਹੈ ਅਤੇਸਚਬੋੜਹੈ ਖੁਦਾਇਜੇਹੈਸੋ
 ਲਾਖੀਪਾਕਹੈ ਅਤੇਏਹਕੁਰਾਂਨਜੋਕਹਦੇਹੈਨ ਸੋਜਬਰਾਈਲ
 ਅਤੇਮਹੀਮਦਦੀਗੋਸ਼ਹੈ ਉਸਦਾਮਹਰਮਾਇਸਦੇਹੀਵਿਚਕੋਈ
 ਨਹੀ ਜਾਂਇਸਦੇਹੀਵਿਚੋਨਿਕਲੇਅਤੇਪੁਰਨਹੋਵੈ ਤਾਂਉਸਦਾਦ
 ਰਸਨਪਾਵੈ ਤਾਂਮਰਦਾਂਨੇਕਯਾਜੀਇਹਜੇਹੈਦੁਕਹਦੇਹਨਦਰਸ
 ਨਕੀਤਾ ਅਤੇਤੁਰਕਕਹਦੇਹਨਜੇਦੀਦਾਰਪਾਯਾ ਏਹਸਚਕਹਦੇ
 ਹਨਕਿਕੁੜਕਹਦੇਹਨ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ
 ਵਰਸਨਜੋਕਰਦੇਹੈਨ ਸੋਦੇਵੈਕੀਤੇਹੈਨ ਦਾਰਸਨਕਰਦੇਹੈਨ
 ਅਤੇਉਸਸਚੇਨੇਆਪਣਾਆਪਕਿਸੇਨੁਨਦਿਖਾਯਾ ਏਵੇਹੀ
 ਦੁਅਤੇਤੁਰਕਦਾਵੇਵਿਚਦੇਵੈਦਝਦੇਹੈਨ ਤਾਂਮਰਦਾਂਨੇਕਯਾ
 ਗੁਰੂਜੀਕਈਕਈਗਯਾਨੀਹਿਦੁਅਤੇਤੁਰਕਕਹਦੇਹੈਨ ਏਹਜੇ
 ਬੋਲਦਾਹੈ ਸੋਏਹੋਖੁਦਾਇਹੈਅਤੇਪਰਮੇਸਰਹੈ ਅਤੇਤੁਸਾਭੀ
 ਸਬਦਵਿਚਬੋਲਯਾਹੈ ਜੋਸਰਬਵਯਾਪੀਹੈ ਤਾਂਏਸਦਰਸਨ
 ਅਤਿਦੀਦਾਰਕਿਸਦਾਪਾਵਣਹੈ॥ ਅਜੀਇਹਮੇਰਾਵਿਸ਼ਵਾਸ
 ਦੂਰਕੋਰੇਜੀ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਾਂਨਾ ਜੋਇਸਬੰ
 ਦੇਵਿਚਉਹੁਰਵਨਾਹੋਵੇ ਤਾਂਬੰਦੇਆਜਜਕੇਹੋਵਨ ਅਤੇਕੇ
 ਕਿਸੇਦੀਕੋਈਮੁਹਤੂਜੀਕਛੇ ਅਤੇਅਸਾਂਜੋਸਬਦਵਿਚਸਰਬ
 ਵਯਾਪੀਕਯਾਹੈਸੋਜਾਣਦਾਹੈਜੋਕਿਸਦਾਸਤੇਕਯਾਹੈ ਤਾਂਮ
 ਰਦਾਂਨੇਖਜਹਾਇਕਛਅਰਾਸਕੀਤੀ ਜੀਕੁਰੂਜੀਓਹਵਾਸ
 ਤਾਕਿਰਪਗਾਰਕੇਮੈਨੁਸੁਣਾਈਏਜੀ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕ

ਆਮਰਦਾਨਾ ਅਸਾਂ ਏਸ ਵਾਸਤੇ ਕਰਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸਕੂਨ ਤੇ ਉਪਰ
 ਉਸਦਾ ਹੁਕਮ ਵਰਤਦਾ ਹੈ ਕੋਈ ਜੀ ਅਜੇ ਤੁਪਸੁਪੀ ਖੇਰੁਆਦੀ
 ਅਗਬਿਰਖ ਜੋ ਪੈਦਾਇ ਜਾਏ ਸੋ ਸਕੂ ਉਸਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਚਲ
 ਦੀ ਹੈ ਅੰਗ ਕੋਈ ਗਈ ਸਮਾਨ ਕੁਛ ਨਹੀ ਕਰ ਸਕਤਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮ
 ਰਦਾਨੇ ਕਰਿਆ ਜੀ ਏਹ ਸੀ ਸਾਰ ਕਰਾ ਕਰੇ ਜੋ ਕਰਤਾਰ ਆਪੋ ਭ
 ਲਾਇ ਛੁਡਾ ਹੈ ਜਿਸ ਉਪਰ ਕਰਤਾਰ ਦੀ ਮਿਹਰ ਹੋਈ ਹੈ ਤਿ
 ਸਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰਨ ਸਤਗੁਰ ਪਰਲੋ ਕੀ ਮਿਲਾਵਦਾ ਹੈ ਨਹੀ ਤਾਂ ਸੀ
 ਸਾਰ ਉਪਰ ਕਰਵੀ ਨਜਰ ਹੈ ਜੋ ਕੋ ਬੀਰ ਭਗਤ ਪੂਰਨ ਦਾ
 ਚਨ ਹੈ ਜੋ ਕਦੇ ਗੁਰੂ ਦੀ ਦੀਖਾ ਮੈਸੀ ਹੈ ਜੋ ਸੇਧ ਗਰ ਕਾਬੀਜ
 ਵਰ ਪਰਾਪਤੀ ਕੀਨਾ ਕਰਾ ਕਰੇ ਜਾ ਭੁਰਤਾ ਪਾਯਾ ਜਿਸ ਮਰਦਾਨਾ
 ਏਸ ਸੀ ਸਾਰਨੁ ਕਰਤਾਂ ਅੰਧਾ ਕਰ ਛੋਡਾ ਹੈ ਕੁਛ ਗੋਦ ਜੀ ਏ ਕੀ
 ਤੇ ਸੇਲੀ ਏ ਤੁੰਬ ਜੀ ਹਥ ਲੀਤੇ ਕੋਈ ਪੂਰਨ ਨਾ ਹੋਆ ਜਿਸਨੁ
 ਕਰਤਾਰ ਆਪੋ ਪੁਰਖ ਮਿਲਾਏ ਸੋਈ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਹੋਵੇ ਹੈ ਅ
 ਤੇ ਜਿਸ ਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਮਿਲੇ ਤਿਸ ਪਾਸ ਹਰ ਸਕਸ ਛਟ
 ਜਾਵੇ ਹੈ ਨਾ ਹੋ ਸਤਾਂ ਦੀ ਸੀਤਨ ਤਪਤਨ ਖੁਧਾ ਬਾਪਤੀ ਹੈ॥
 ਉਸ ਤਾਂ ਦੀ ਧਰਤੀ ਪਾਵੀ ਅਸਮਾਨ ਰਾਹੁ ਦੇਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਖਰ
 ਦੇ ਸਾਧ ਬਹੁਤ ਹੈ ਨਾ ਆਪਣੇ ਮੁਹ ਦੇ ਕਹੇ ਕੁਝ ਨਾ ਹੋਵਾ ਉਹਲ
 ਛਟ ਗੁ ਬੇਰ ਹੋਵੇ ਨਾਂਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰਨ ਨਕਜੀ ਕਰਿਆ ਭਾਈ
 ਬਾਲਾ ਅਸਾਂ ਤੁ ਬੇਬੇ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ ਗਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਰਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜਾ ਚਾਹੀ
 ਯੇ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਰਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਥੋ ਕਿਤਨੇ ਕਰੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਏ ਬੇਸਤਾਈ ਸੈਕੋ ਹੋਏ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬ
 ਲੇ ਕਰਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਹੁੰਚੀ ਏ ਗੋ ਕਰਦਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਜੀ ਕਰਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਰਤਾਰ ਸਬ ਹੀਲੇ ਜਾਸੀ ਤਾਂ ਦੁਪਹਰ

ਵੇਲੇ ਗਲਾਂ ਕੀ ਤੀਆਂ ਆਹੀਆਂ ॥ ੪੦ ॥ ਬੋਲੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ
 ਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੪੧ ਤਾਂ ਸੀ ਧਿਆਵੇ ਲੇ ਕੁਚਰ
 ਤਾ ਕਹਾ ਲਗੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਅਖੀ ਮੀਚ ਇਕ ਪਲ
 ਕਬਹੂ ਤੁਹੀ ਦੀ ਹੋ ਕੇ ਜਾਪੇ ਏ ਬੇਸੇ ਕੇ ਓ ਬੇਸੇ ਇਕ ਪੜੀ ਰਾਤ
 ਈ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰ ਆਇ ਵੜੇ ਜੈਰਾਮ ਦੇ ਪਰਮ ਚਾਵ ਚਕਾ
 ਤੁਲਸਾਂ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਏ ਪੈ ਤੁਲਸਾਂ ਕੁ ਕੀ ਬਹੁ ਜੀਵ
 ਧਾਏ ਤਸਾ ਭਾਗੁ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਯਾ ਪੈ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਸਹੀ
 ਆਏ ਪੈ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਫਹ ਪਈ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗੋਂ ਹਥ ਪਕੜ ਲੀਤੇ ਕਯੋ ਸਬੇ ਬੇਬੇ ਜੀ ਤੁ
 ਸਾਮੇ ਨੂ ਯਾਦ ਜੋ ਕੀਤਾ ਆਹਾ ਤਾਂ ਅਸਾਂ ਕਯਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਦਾਦ
 ਰਸਨ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਕਿਥ
 ਉਨੇ ਕ੍ਰੇਹੀ ਆਹੇ ਅਸਾ ਤਾਂ ਦੁਪਰ ਵੇਲੇ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਆਹਾ ਤੁਸੀਂ
 ਨੇ ਕ੍ਰੇਹੀ ਹੋਸੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਰਜਾ ਦੀ ਜੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਤੁਸਾ ਭੇਵਾ ਸਤੇ ਏ ਕਪੜੀ ਵਿਚ ਸਤਾਈ ਮੈਂ ਕੋਹਾਂ ਮਦੀ ਨੇ ਤੇ ਅ
 ਏ ਪੈਂ ਅਤੇ ਅਸਾ ਨੂ ਭੁਲੀ ਲੈ ਆਏ ਪੈਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ
 ਚੁਪ ਮਰਦਾਨਾ ਚੁਪ ਕਰ ਜਾਹੁ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਬੇਬੇ
 ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਅਸਾ ਨੂ ਯਾਦ ਜੋ ਕੀਤਾ ਆਹਾ ਤਾਂ ਅਸਾ ਤੁਰਤ ਆਏ

ਆਹੇ ਪਰਮ ਸੀਰਾ ਹੁ ਪਰਮ ਆਇ ਆਹੇ ਤੁਸਾਂ ਕੁਛ ਆਖ ਰਾਪੈ
 ਸੋ ਆਖੋ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਕਯਾ ਜੀ ਤੁਸਾ ਭੇਵਾ ਰਸਨ ਦੀ ਰਾਹ

ਆਹੀ ਤੁਸਾਨੁ ਏਸ ਵਾਸਤੇ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਆਹ ਜੇਬਹੁਤ ਵਰੇ
 ਗੁਜਰੇ ਅਤੇ ਅਸਾਨੁ ਗੁਣੀ ਦਿਸਾਰਿਆ ਹੈ ਤੁਗੁਰੂ ਨਨਕ
 ਜੀ ਕਯਾ ਭੁਲਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਤੁਸਾਡੀ ਚਿਤ ਵਨੀਤ ਪੁਰੀ ਹੋਈ ਹੈ ਤੁ
 ਅਸਾਨੁ ਹੁਣ ਪੁਸੀ ਕਰ ਤਾਂ ਤੁਲਸਾਂ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਮ ਤੋ ਅਣੀ
 ਆਏ ਹੋ ਅਰ ਅਥੀ ਜਾਤੇ ਹੋ ਭੁਯਾ ਜੇ ਰਾਮ ਜੀ ਕੋ ਤੋ ਆਵਣੇ ਦੇਵੇ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਭੁਲਸਾਂ ਅਸਾਂ ਜਰੂਰ ਜਾਵਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁ
 ਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਜੇਬੇ ਬੇਬੇ ਜੀ ਤੁਸਾ ਮੇਰੀ ਵਲੋ ਜੀਜੇ ਜੀ ਨੁਬ
 ਹੁਤ ਬੇਨਤੀ ਕਰਣੀ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਨਕੀ ਜੀ ਦਾ ਬੈਰਾਗਾ ਛੁਟ ਰਾਮਾ
 ਕਿਥਾ ਉਥੀ ਮੀਏ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਦਿਲਾਸਾ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਬੇਬੇ
 ਨਨਕੀ ਜੀ ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਨੂ ਆਗੇ ਆਨਖੜਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨਕ
 ਜੀ ਕਯਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਤੁਸਾ ਏਹੁ ਗਲ ਨਾਹੀ ਕਰਣੀ ਕੋ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਸਾ ਤੋ
 ਵਾਸਤੇ ਕਿਥੋਂ ਲਕੇ ਆਯਾਹ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਨਕੀ ਕਯਾ ਜੀ ਤੁਸੀ
 ਇਕ ਮਹੀਨਾ ਏਬੇ ਰਹੇ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਬੇਬੇ
 ਜੀ ਅਸੀਂ ਤੁਸਾ ਤੋ ਪਾਸ ਬਹੁਤ ਚਿਰ ਰਹੀ ਏਗੇ ਪਰ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਰਾਹ
 ਉਪਰ ਆਹੇ ਤੁਸਾ ਤੋ ਭੁਲਾਏ ਸਗਲਾ ਦਿਚ ਹੈ ਹੁਣ ਤੁਸੀ ਅਸਾਨੁ ਪੁ
 ਸੀ ਦੇਵੋ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਨਕੀ ਡਰ ਗਈ ਬੇਬੇ ਨਨਕੀ ਕਯਾ ਜੋ ਤੁਸਾ ਡੀਰ
 ਜਾਏ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਨਕੀ ਜੀ ਕਯਾ ਜੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਤਾਂ ਜੇਵ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਨਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਕੁਝ ਤੁਆਰ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂ ਦੇਵੋ ਤਾਂ ਅ
 ਵਰੇ ਬੇਬੇ ਜੀ ਪਕਵਨ ਪਤਾ ਸੇ ਕੜਾ ਹੋ ਆਦੁ ਪਾ ਅਗੇ ਆਟ ਰਖਾ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਪਾਹ ਮਰਦਾਨਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਤੁਸੀ
 ਖਾਵੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਭੀ ਖਾਵਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਲੈਵੇ
 ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਵੀ ਤੁਸਾ ਤੋ ਖਾਧਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਲੈ ਬੇਬੇ
 ਜੀ ਅਸਾਡਾ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਹਈ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਨਕੀ ਜੀ ਕਯਾ ਭਾਈ
 ਜੀ ਫਿਰ ਕਦੇ ਦਰਸਨ ਦੇਸੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਅਸੀ

ਭੁਸਾਰੇ ਪਾਸਹੀਆਹੇ ਜਦਤੁਸੀਯਾਦਕਰੇਗੇਤਦੇਅਸੀਭੁਸਾਰੇਪਾਸ
 ਹਾਜਰਆਹੇ ਤਾਂਬੇਬੇਨਾਨਕੀਕਯਾਜੀਜੇਤੁਸਾਡੀਰਜਾਇ ਬੇਬੇ
 ਦੀਅਧੀਨਗੀਦੇਖਕੇਬਾਲੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਹਿਕਬੇਨਤੀਭੁਟੇਤਾਂਮੇ
 ਕਹਾਂਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਮਾਖਭਾਈਬਾਲਤੇਰਕਯਾਅਸਾਏ
 ਰਨਾਂਲਹੀਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਅਜਦੀਰਾਤਿਤੁਸੀਬੇਬੇਜੀਪਾਸ
 ਰਹੇਬੇਬੇਜੀਭੀਰਾਜੀਰਹੇਬੇਬੇਜੀਮੁਹੇਤਾਕੁਝਕਹਨਹੀਸਕਦੀ
 ਪਰਤੁਸੀਬੇਬੇਜੀਨੂੰਚੰਨਨਾਨਕਰੇਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਇਕਰਤੁਬੇਬੇ
 ਜੀਪਾਸਰਹੇਦਰਸਨਦਿਤਾਜਾਪਹਰਰਾਤਰਹੀਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ਇਸਨਾਨਕੀਤਾਨਲੇਮਰਦਨੇਕੀਤਾਨਲੇਬਾਲੇਕੀਤਾਇਸਨਾਨ
 ਕਰਕੇਕਯਾਬੇਬੇਜੀਕਰਤਾਰਕਰਤਾਰ॥੪੧॥ ਬੋਲੇਭਾਈਜੀ
 ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ॥੪੨॥ ਤਾਂਚਿਬੇਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਜੀਉਤਾਰੀਲੀਤੀਬਦੀਜਾਸੈਕੋਹਮਰਭਾਂਤਨੁਜਾਇਉਤਰੇ
 ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਭਾਈਬਾਲਮਰਦਨਾਅਸੀਕਿਬੇਅ
 ਹੇਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਜੀਫੇਰੀਤੁਹੈਜਾਣਅਸਾਨੁਜੇਤੀਤੇਰੀਕਾਈਨ
 ਹੀਕਯਾਜਾਪੇਤੁਪਰਮੇਸਰਹੈਕਿਸਾਧਹੈਅਸੀਤਾਂਕੁਛਨਾਹੀਜਾ
 ਟਦੇਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਨਾਅਸੀਕਿਬੇਅ
 ਹੇਆਹੇਤਾਂਮਰਦਨੇਕਯਾਜੀਜਿਥੇਤੁਸਾਮਢਾਈਹਜਾਰਕੋਹ
 ਦੀਉਤਾਰੀਲੀਤੀਆਹੀਅਤੇਮਕੇਜਾਇਨਿਕਲੇਆਏਆਹੇ
 ਅਸੀਚਿਬੇਹੀਆਏਆਹੇਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਨਾ
 ਤੇਨੂੰਭੁਲਾਚਿਤਰਯਾਹੈਤਾਂਮਰਦਨੇਕਯਾਜੀਤੁਸਾਡੀਕ੍ਰਿਪਾਨ
 ਲਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਨਾਅਸੀਕਿਧਰਚਲ
 ਦਾਹੈਤਾਂਮਰਦਨੇਕਯਾਜੀਜਿਧਰਤੁਸਾਡੀਰਜਾਇਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਜੀਕਯਾਜੇਆਖੇਤਾਂਸਮੇਰਉਪਰਚਲੀਏਚਿਥੇਸਿਧਮੰਡਲੀ
 ਤੇਉਨਕਾਦਰਸਨਕਰਦੇਚਲੀਏਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਜੀਭੁਲੀਗਠ

ਪੈ ਤਾਂਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗੋਚਲੇ ਅਗੇਜਾਇ ਦੇਖਣ ਤਾਂ ਸਭਾਧ
ਰਤੀ ਅਤੇ ਪਹਾੜ ਸੁਇਨੇ ਦੀ ਸਮੱਗੀ ਪੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ

ਏਤਾਂ ਮੈ ਅਜਬ ਰੰਗਾ ਤਿਠਾ ਤਾਂਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ
ਕੇਹਾ ਤਿਠਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਏਥੇ ਤਾਂ ਏਹ ਤਿਠਾ ਜੋ ਕੁਦਰਤੀਰ
ਸਪਈ ਵਹਈ ਹੈ ਅਰਸ ਕੁਸੁਇਨੇ ਦੀ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਪਹਾੜ ਪੈਨ ਅਤੇ
ਏਥੇ ਆਦਮੀ ਦੀ ਜਾਤ ਨਾਹੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਸ ਜਾਗਾ ਦਾਨ ਉਕਾਹੈ
ਤਾਂਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਏਸ ਜਾਗਾ ਦਾਨ ਉਮਾਰੂ ਫਰ
ਦੇਸ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸ ਜੋ ਵਹਈ ਹੈ ਸੋ ਏਥੇ ਕੋਈ ਬੀ ਜਨਣ ਵਾਲਾ
ਨਾਹੀ ਕੁਦਰਤਿ ਨਾਲ ਆਪੇ ਪੈਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪੇ ਫੁਟ ਫੁਟ ਜਾਵੇ ਹੈ
ਨ ਏਹੁ ਰਸ ਕੁਦਰਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤਿ ਨਾਲ ਵਹਈ ਹੈ ਅਤੇ ਏਥੇ ਅ
ਦਮੀ ਦਾ ਕੰਮ ਨਾਹੀ ਆਦਮੀ ਏਥੇ ਪਹੁਚਨਾਹੀ ਸਕਦਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾ
ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਜੇਹਾ ਕੁਦਰਤਿ ਦਾਰਸ ਅਤੇ ਏਵੇਂ
ਜਾਈ ਜਾਵਾ ਹੈ ਕਿਸ ਦੇ ਮੁਹ ਨਾਹੀ ਪੈਦਾ ਤਾਂਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮ
ਰਦਾਨਾ ਏਹ ਇਜੇਹੀ ਵਸਤੁ ਕਰਤਾਰ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਸੋ ਅਜਾਈ
ਨਾਹੀ ਜਾਈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਇਸ ਦੇ ਮਚ ਵਟਾਵਾ
ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਸੁਇਨੇ ਵੇਵੇਂ ਲਤਾ ਨਾਲ ਲਤਾ ਕੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂਗੁਰੁ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਜੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸ ਕੁਦਰਤ
ਦਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਜਾਗਾ ਦੇ ਵਸਤੇ ਉਸ ਦੇ ਜੋ
ਤਮ ਕੁਗਤੁ ਹੈਨ ਜਿਨਾ ਸੀਸਾਰ ਦੇ ਰਸ ਕਸ ਛੁਰੇ ਹੈਨ ਓਨਾ ਨੂੰ ਏਹ

ਸੁਕੁਦਰਤੀ ਨਾਲ ਉਨਾਂ ਦੀ ਰਸ ਨਾ ਤੇ ਜਾਇ ਪਉਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਹਿ
 ਨਾ ਜੇ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਜੋ ਨਿਜ ਭੁਗਤ ਹੈਂ ਨ ਚਿਨ ਦੀ ਦਿਸ
 ਇਹ ਆਵਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੀ ਸਾਗ ਵਿਚੋਂ ਜੋ ਸੁਦਰਨ ਹੈ ਸੋ ਕਚਾ ਹੈ ਸੈਸ
 ਰਉ ਸੇ ਨਾਲ ਮੂਰਛਾ ਹੋਇ ਗਯਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਂ ਦੀ ਦਿਸਿਏ
 ਖੁਲੀ ਹੈ ਚਿਨਾਂ ਦੀ ਰਿਸ ਨਾ ਮਿਟ ਗਈ ਹੈ ਭੁਗਤਾਂ ਨੇ ਨਾ ਏਹੋ ਖੁਸਮ
 ਵਦਾ ਹੈ ਨ ਚਿਹੁ ਖੁਸਮ ਆਵਦਾ ਹੈ ਏਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਖੁਸਮ ਆਵਦ
 ਹੈ ਚੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀ ਖੁਸਮ ਆਵਦਾ ਭੁਗਤ ਨੂੰ ਭੁਖ ਏਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ
 ਦੀ ਭਯੋਈ ਹੈ ਚੋਰ ਚਿਨ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੁਝ ਨਹੀ ਰਹਦਾ ਮਰਦਾਨਾ ਸੈ
 ਸਾਰ ਮਰ ਭੁਗਤਾ ਵਿਚ ਏਹੋ ਫਰਕ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਜੇਹੁ ਕਮ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਭੀ ਪਾਵਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰ
 ਦਾਨਾ ਪਚਾਇ ਸਕੇਗਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਇਤਨੇ ਵਰੇ ਤੇਰੇ
 ਨਾਲ ਫਿਰਾਇਆ ਹੋਏ ਕਦੀ ਤਾਂ ਭੁੰਭੀ ਦਯਾ ਕਰ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਹਾਂ ਮਜਰ ਹੈ ਜਿਸ ਤਾਈ
 ਕਰਤਾਰ ਜਰਾਏ ਸੋਈ ਜਰੇ ਨਹੀ ਤਾ ਪੀਰ ਹੋਇ ਬਹਦੇ ਹੈਂ ਨ ਜਰ
 ਨਹੀ ਸਕਦੇ ਲਗਦੇ ਹੈਂ ਨ ਆਪਾਗ ਵਾਵਟੁ ਸਾਂਗ ਬਣਾਇ ਬਹ
 ਦੇ ਹੈਂ ਨ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਜਿਨ ਨੂੰ ਪਚਾਇਦਾ ਹੈ ਸੋ ਕੇਹੋ ਹੋਦੇ
 ਹੈਂ ਨਾ ਤਾ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਜਿਨ ਨੂੰ ਪਚਾਇ
 ਦਾ ਹੈ ਸੋ ਗੁੰਮ ਹੋਇ ਜਾਵੇ ਹੈਂ ਨ ਉਹੁ ਨਿਰਬੰਧ ਹੋਇ ਜਾਤੈ ਹੈਂ ਉਨ ਨੂੰ
 ਮੇਰ ਤੇ ਗਵਿਸਰ ਜਾਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹੁ ਇਉਨਾਂ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਇਹੁ ਮੇਰ
 ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ ਏਹੁ ਪਰਾਯਾ ਹੈ ਸੋ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦਾ ਹੀ ਕਰ ਜਾਣਦੇ ਹੈਂ ਨਾ ਤ
 ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਪਚਾਵੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਭੀ ਪੀਵਾਂ ਤਾਂ ਗੁ
 ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਇਥੋਂ ਜੋ ਆਇ ਪਹੁੰਚਾ ਹੈ ਸੁਪ
 ਵਣ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਆਏ ਹੈ ਪੀਉ ਜੋ ਕੁਛ ਪੀਉ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾ
 ਨੇ ਚਿਹਰਾ ਸਪੀਤ ਰਜ ਕੇ ਮਰਦਾਨਾ ਮਸਤ ਹੋਗਾ ਮਰਦਾਨੇ ਦੀ

ਰੁਖਦੁਖਸਰੁਉਠਗਈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਭਾਈਬਾਲਾਏ
 ਹਕਮਾਏਆ ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਜੀਤੇਰੀਤੁਹੇਜਾਣੇ ਅਸੀਕੁਤਨਹੀ
 ਜਾਣਦੇ ਤੁੰਫੇਰਗੁਰੂਨਨਕਜੀਮਰਦਾਨੇਨੁਸਾਵਧਾਨਕੀਤਾ
 ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਏਹਕਮਾਕੀਤੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕ
 ਯਾਮਰਦਾਨਾ ਚਿਤਬਾਏਰਖਅਸਾਤੇਨੁਨਾਲੇਨਿਬਾਹਣਾਹੈ
 ਮਰਦਾਨੇਕਯਾਕੁਲਾਜੀਜੇਤੁਸਾਹੀਰਜਾਇਹੋਵੈ॥੪੩॥ ਬੋਲੇ
 ਕੁਈਜੀਦਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ੪੩ ਉਥੇਹਿਮੰ
 ਚਲਨੁਉਡਾਗੀਲੀਤੀ ਜਾਇਹਿਮੰਚਲਉਪਰਖੜੇਹੋਏ।ਤਾਂਮਰ
 ਦਾਨੇਪੁਛਮਾਗੁਰੂਜੀ।ਇਹਕੇਹਜੀਜਾਗਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕ
 ਯਾਮਰਦਾਨਾਏਹੁਹਿਮੰਚਲਹੈ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਯਾਜੀਏਹਤ
 ਬਗਾਜੇਹਾਹੈ ਤੁੰਫੇਰਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾਬਗੀਬ
 ਰਫਹੈ ਏਥੇਆਦਮੀਪੈਰਰਖਦਾਹੈ ਤਾਂਗਲਜਾਦਾਹੈਏਥੇਆ
 ਦਮੀਦੀਗਮਨਾਹੀ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਅਸੀਕੁਯੋਕਰ
 ਆਏ ਤੁੰਫੇਰਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾਅਸਾਨੁਕਰਤਾਰ
 ਲਾਯਾਹੈ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਯਾਜੀਇਥੇਪਰੇਕੋਈਹੋਰਭੀਜਾਹ
 ਗਾਹੈ ਤੁੰਫੇਰਗੁਰੂਨਨਕਜੀਵਚਨਕੀਤਾਮਰਦਾਨਾਅਗੋਹਿਮੰ
 ਹੈ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਯਾਜੀਓਥੇਭੀਚਲੇਗੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀ
 ਵਚਨਕੀਤਾ ਚਲੀਏਗੇਮਰਦਾਨਾ ਓਥੇਸਿਰਧਾਰਪਰਬਤ
 ਨੁਚਲੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾ ਕੁਈਬਾਲਾਸਿਰਧਾਰਪਰਬ

ਤਦਾਨਉਹੈ ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਮਰਦਾਨੇਗੁਰੂਨਨਕਜੀਨੂੰ
ਪੁਛਾਸੀਜੀਗੁਰੂਜੀਸਿਰਧਾਰਪਰਬਤੁਦਨਉਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨ
ਕਜੀਬਚਨਕੀਤਾ ਸੁਣਮਰਦਾਨਾਸਿਰਧਾਰਪਰਬਤਾਇਸਦਾ
ਨਉਇਸਦਾਸਤੋਹੈ ਜੋਏਹਸਿਰਤਲਵਾਯਾਹੈਇਥੇਰਹਖਯ
ਕੋਈਨਹੀਇਥੇਜੋਈਪਹੁਚੇਜੋਪਦਵਅਸਦਾਰਹੋਵੇ ਕੇਕਬੀਰ
ਫੁਗਤਆਹਾ ਕੇਰਵਿਦਾਸਨਾਮਾਆਹਾਇਕੇਸਿਧਾਦੀਜਾਹ
ਗਤਾਂਫੇਰਮਰਦਾਨੇਕਯਾਜੀਏਹਜੋਕਹਦੇਹੈਨਜੋਪਾਂਡਵਹਿ
ਮੰਚਲਆਏਤਾਂਗਲੇਇਥੇਹੀਆਏਤਾਂਗਲੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀ
ਕਯਾਮਰਦਾਨਾਇਥੇਤਾਂਪਹੁਚੇਨਾਹੀ ਓਹਤਾਂਪਿਛੇਵਰਣ
ਵਿਚਗਲਗਏਇਕਜਧਿਸਰਰਹੀਸਾਬਤਆਯਾਸੋਭੀਸੁ
ਰਗਲੇਕਕੋਰਾਇਥੇਤਾਂਪਹੁਚਾਨਾਹੀ ਬਾਲੇਸੰਸੁਗੁਰੂਮ
ਗਦਜੀਨੂਕਯਾ ਜੀਗੁਰੂਜੀਗੁਰੂਨਨਕਜੀਇਉਕਹਦੇਸੀ
ਤਾਂਫੇਰਮਰਦਾਨੇਕਯਾਜੀਗੁਰੂਜੀਮਗੋਭੀਚਲਦੇਕਿਓਤਾਂ
ਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾ ਚਲਮਰਦਾਨਾਚਲਦੇਆਹੇਇਤਨੀਰ
ਲਕਰਦੇਆਹੇਜੋਗੋਰਖਮਾਇਮਿਲਾਯਾ ਆਇਕਰਬਚਨ

ਕੀਤਿਸ ਗੋਰਖਵਾਚ ਕੋਟਰੁਪਕੋਟਜਾਤਤੁਮਾਰੀ ਰਹੋਕਾਯਕ
ਲੇਹਉਭਾਰੀ ਨਾਮਾਗੋਮਗਪਿਛੇਫਿਰਭਾਰੀ ਨਿਕਲਜਾਹੁਕ
ਹੇਦੁਖਲਾਰੀ ਝਲਮਲਜਾਰਝਲਕੇਝਲਕਾਰਾਤੁਹਾਂਸੁਰਾਪੁ
ਰਾਪਹੁਚੇਜੋਸਾਰਾ ਸੁਣਨਾਨਕਗੋਰਖਰਮ ਤਮਕਹੇ ਫਿਰਜ

ਹੁਪੀਛੇਕਹੈਦੁਖਲਹੇ॥ ਤੁੰਠੇਰਗੁਰੂਨਨਕਜੀਬਚਨਬੋਲਾ
 ਗੁਰੂਨਨਕਜੀਵਚ ਸਬਦਅੰਗਰੂਪਹਮਾਰਾ ਅਚਰਜਕ
 ਹੀਮੈਹੋਤੇਜਤੁਅਜਾਤੀ ਠਓਰਹਮਾਰੀਓਹੀਕਹੀਮੈ ਜਹਾਂਦਿਨੀ
 ਅਰਨਹੀਰਾਤੀ ਪੀਛੇਆਗੇਦਿਸਟਹਮਾਰੀਧਰਨਅਕਸਪ
 ਸਾਰਾ ਵਯਾਹਮਾਰੀਸੀਤਹਿਮੰਚਲਤਿਨਸਿਉਸੀਗਹਮਾਰਾ॥
 ਕਹੈਨਨਕਸੁਫੁਰਬਰਜੇਗੀਪੂਰਜੇਗਨਪਾਯਾ ਜੁਗਤਨਜ
 ਤੀਮੈਧਵਧਾਈਬਿਰਥਾਜਨਮਗਵਾਯਾ ੨ ਤੁੰਗੋਰਖਚਲ
 ਵਾਰਯਾ ਤੁੰਠੇਰਮਰਦਾਨੇਪੁਛਾਜੀ ਗੁਰੂਜੀਏਬੇਤਾਂਸੁਰਜ
 ਨਹੀਨਜਰਮਾਵਦਾ ਅਸੀਕਿਥੇਆਇਪਏਆਹੇ ਤੁੰਗੁਰੂਨ
 ਨਕਜੀਬਚਨਕੀਤਾਮਰਦਾਨਾਅਸੀ ਸੁਰਜਤੋਉਤੇਆਏਆ
 ਹੇ ਤੁੰਠੇਰਮਰਦਾਨੇਕਯਾਜੀਅਸੀਸੁਰਜਤੋਕਿਤਨਾਉਪਰਮ
 ਏਆਹੇ ਤੁੰਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾਅਸੀਸੁਰਜਪਾਏ
 ਦੁਇਹਜਾਰਜੋਜਨਉਪਰਮਾਏਆਹੇ ੨੦੦੦ ਤੁੰਠੇਰਮਰਦਾਨੇ
 ਪੁਛਾਜੀਜਿਸਧਰਤੀਅਸੀਵਸਦੇਆਹੇ ਉਥੇਸੁਰਜਕਿ
 ਤਨਉਚਾਹੈਤੁੰਠੇਰਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾਉਥੇਮ
 ਜੀਹਜਾਰਜੋਜਨਉਚਾਹੈ ੨੫੦੦੦ ਤੁੰਠੇਰਮਰਦਾਨੇਪੁਛਾ
 ਗੁਰੂਜੀਅਸੀਸਕੁਕਿਤਨੇਜੋਜਨਆਏਹੈਂ ਤੁੰਠੇਰਗੁਰੂਨਨਕ
 ਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾਅਸੀਸਕੁਸਤਾਈਹਜਾਰਜੋਜਨਆਏ
 ਹੈਂ॥ ੨੭੦੦੦ ਤੁੰਠੇਰਮਰਦਾਨੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਹਉਰਦਾਹਾਂ॥
 ਅਤੇਪੁਛੇਬਾਬੁਰਯਾਨਹੀਜਾਵਾ ਤੁੰਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾ
 ਮਰਦਾਨਾਨਿਸੀਗਅਖ ਮੁਹਲਾਜਾਨੈਕਰ ਮੁਹਲਾਜਾਕਰੇ
 ਗਾਤਾਮੈਗੁਣਹੋਵੀਗਾ ਮਹਾਂਪੁਰਖਾਂਦਾ ਅਤੇਸੇਵਕਾਵਾਕਰਤ
 ਰਏਹੋਸੀਜੋਗਬਣਾਯਾਹੈਪੁਛਣਵਾਅਤੇਦਸਵਾਦਾਅਤੇਸਿ
 ਖਹੋਵੈਆਪਣੇਗੁਰੂਪਾਸੇਜੋਜੀਵਿਚਹੋਵੈਸੋਪੁਛਣਾਹੀਤਾਂਉ

ਹਸਿਖਨਾਹੀ ਸਿਖਪੁਛੇ ਅਤੇਗੁਰੂਦਸੇਨਾਹੀ ਗੁੰਸੇਹੋਇਜਾਵੇ।
 ਤੁੰਗੁਰੂਨਾਹੀਰੰਗਹੈ ਓਸਗੁਰੂਨੂੰ ਛਰਣਾਜੋਗਹੈ ਜਿਸਤਈ
 ਅਪਣੇਸਰੀਰਦੀਖਬਰਨਾਹੀ ਸੋਸਿਖਨੂੰਕਦਤਾਰੇਗਾ ਗੁਰੂਸ
 ਮਝਕਰਕਰਣਾਮਾਜਾਹੈ ਮਨੁਖਜਨਮਦੁਰਲੰਕੁਹੈ ਅਤੇਗੁਰੂ
 ਸੋਧਕਰਕਰਣਾ ਅਤੇਗੁਰੂਨੂੰਭੀਵਰਣਾਹੈ ਜੋਸਿਖਭੀਸੋਧਕ
 ਰਕਰਣਾ ਇਸਦਾਸਤੇਜੁਆਪਮਲੀਨਮਹਾਰਕਰੇਗਾਸੋਈ
 ਗੁਰੂਮਰੇਅਨਰਖੇਗਾ ਓਹੁਮਹਾਰਜੋਗੁਰੂਲੈਰਖੇਗਾ ਉ
 ਸੇਮਹਾਰਵਿਚੋਗੁਰੂਭੀਵਰਤੇਗਾ ਇਸਦਾਸਤੇਸਿਖਸੋਧਕਰ
 ਕਰਣਾ ਕਹੁਮਰਦਾਨਜਾਨਿਸੰਗਮਾਖਜੋਪੁਛਣਾਹਈਸੋਪੁ
 ਛਲੈਮਤਮਰਮਾਨਰਹਜਾਸੀ ਮਤਮਸਾਨੂੰਦੇਸਦੇਸੀ ਤਾਂਬਾਣ
 ਹਸਮ ਮਰਦਨੇਕਯਾਜੀਹਉਨਹੀਪੁਛਦਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕ
 ਜੀਕਯਾਕੋਜੋਮਰਦਨਾਕੋਜੋਨਾਹੀਪੁਛਦਾ ਤੂੰਨੀਕਿਸੇਮਨੇ
 ਕੀਤਾਹੈ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਯਾਜੀ ਕੁਈਬਾਲਾਬੁਰਮੰਨਦਾਹੈ।
 ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਕੋਜੋਕੁਈਬਾਲਾਤੁਧਕਜੋਬੁਰਮੰਨਾ
 ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਮੈਤਾਇਸਤਾਈਕੁਝਮਾਖਮਨਾਹੀਮੈਜੋ
 ਹਸਮਾਹਾਂਸੋਇਸਦਾਸਤੇਹਸਮਾਹਾਂ ਜੋਅਜਮਾਏਦਾਕਮਅਜਮ
 ਵਣਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਬਚਨਕੀਤਾਕੁਈਬਾਲਾਏਹਮਰਦ
 ਨਾਜੋਅਸਾਬੋਪੁਛਦਾਹੈ ਅਤੇਅਸੀਦਸਦੇਆਹੇਏਹੁਪਿਛੇਅ
 ਸਾਰੇਸਾਖੀਆਂਹੋਵਨਗੀਅੰ ਜੋਪਿਛੇਗੁਰਮੁਖਹੋਵਨਗੇਸੋਵੀ
 ਚਾਰਨਗੇਅਤੇਪਿਛੇਸੰਸਾਰਸੂਠਾਬਹੁਤਹੋਵੈਗਾ ਕੁਜੀਅੰਕ
 ਰਾਮਾਤਾਬਹੁਤਲਾਵਨਗੇ ਨਾਲੇਵੇਦਾਵਾਲੇਨਾਲੇਕਤੇਬਾਵ
 ਲੇ ਜੋਕੋਈਗੁਰਮੁਖਹੋਵਨਗੇਸੋਏਹਸਾਖੀਆਂਸੁਦਾਸੁਦਾਸਮ
 ਤਨਗੇ ਅਤੇਹੋਰਓਨਾਂਦੇਰਿਵੇਤੇਕਾਈਨਾਲਗੋਗੀ ਅਤੇਕੁਈ
 ਬਾਲਾਮਰਦਾਨਾਅਸੀਤਿਸੀਪੁਰਾਤਨਯਾਰਆਹੇ ਤਾਂਬਾਲੇਉਂ

ਕਰਹ ਬਜੇਵੇ ਕਹਣ ਲਗਾ ਜੀਗੁਰੂਜੀ ਇਕ ਮੇਰੀ ਮਰਦਾਨ ਹੈ ਜੋ
 ਧਨਾਂ ਨਲਾਇਕ ਸੁਣੇ ਤਾਂ ਮੈਕਰਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਕੁਝ
 ਬਾਲਾ ਮਜਮੈਂ ਨਿਹਾਲ ਹੋਯਾਹਾਂ ਅਜਮਾਸਾਂ ਤੇ ਕਰਤਾਰ ਮਿਹਰ
 ਵੇਨ ਹੋਯਾ ਹੈ ਜੋ ਤੈਖੁਲ ਕਰ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਕੁਝੀ ਬਾਲਾ ਜੇ ਕੁਝ
 ਆਖਣਾ ਹਈ ਸੋ ਫਿਲਨ ਕਰ ਝਬਹੋਹੁ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਤੇਰਾ ਬਿਛੋੜਾ ਨ ਹੋਵੇ ਤੇਰੇ ਚਰਨਾ ਦਾ ਧਨਾਂ ਨਰਹੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ
 ਕਯਾ ਕੁਝੀ ਬਾਲਾ ਜਿਥੇ ਅਸੀਂ ਤਿਥੇ ਤੁਜੀ ਤੈਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਚਿਤ
 ਆਵੇ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਨਮਸਕਾਰ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ
 ਪੁਛਣਾ ਹਈ ਸੋ ਪੁਛ ਲੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂਜੀ ਚੰਦ ਕੇ
 ਦਿਸਮਾ ਵਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਜਿਤਨ
 ਧਰਤੀ ਕੋਲੇ ਸੁਰਜ ਉਚਾ ਹੈ ਬਿਤਨਾ ਸੁਰਜ ਕੋਲੇ ਚੰਦ ਮਾਉ
 ਚਾਹੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਾ ਗੁਰੂਜੀ ਚੰਦ ਮਾ ਕਿਤਨੇ ਜੋਜਨ
 ਉਚਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਪੰਜ ਹਜਾਰ ਜੋਜ

ਨਉਚਾ ਹੈ ੫੦੦੦ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਾ ਗੁਰੂਜੀ ਤਾਰੇ ਕਿਤ
 ਨੇ ਜੋਜਨ ਉਚੇ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਤਾਰਾਂ
 ਦੀ ਮਰਦਾਨਾ ਉਚੇ ਹੈ ਇਨ ਦੀਆਂ ਪੁਰੀਆਂ ਹੋਂ ਨ ਕੋਈ ਨੀਵੇ
 ਹੋਂ ਨ ਕੋਈ ਉਚੇ ਹੋਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਾ ਗੁਰੂਜੀ ਚਿਹਨੇ
 ਧੁਹਤਾਰ ਕਹਦੇ ਹੋਂ ਸੋ ਕਿਥੇ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦ
 ਨਾ ਉਸਤੁਨਾ ਬੋਉਚਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਲਾ ਸਉਪਰ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕ

ਆਗੁਰੂਜੀਕਿਵੇਧੁਹਦਾਭੀਦਰਸਨਹੋਵੈਗਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਕਯਾਕਿਉਭਾਈਬਾਲਾਮਰਦਾਨਕਯਾਅਖਦਾਹੈ ਤਾਂਬਾ
ਲੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਕਹਦਾਹੈਸੇਮਨੀਏ॥ ੪੩॥ ਬੋਲੋਭਾਈਜੀ
ਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ ੪੪ ॥ ਤਾਂਸਿਰਧਾਰ
ਪਰਬਤਤੋਚਲੇ ਅਤੇਉਨਾਪਰਬਤਤੇਆਏ ਤਾਂਫੇਰਮਰਦਾ
ਨੇਪੁਛਾਜੀਏਸਪਰਬਤਦਾਨਉਕਯਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾਇਸਪਰਬਤਦਾਨਉਉਨਾਪਰਬਤਹੈਤਾਂ
ਫੇਰਮਰਦਾਨੇਪੁਛਾ ਗੁਰੂਜੀਅਸੀਕਿਤਨੋਜੋਜਨਆਏਤਾਂ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾਅਸਾਬਤੀਹਜਾਰਜੋਜਨ
ਆਏ॥ ੩੩੦੦੦ ਧਰਤੀਦੇਉਤੇਤਾਂਫੇਰਮਰਦਾਨੇਪੁਛਾਗੁ
ਰੂਜੀਚੰਦਮਾਅਗੇਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾ
ਇਥੇਅਠਾਰਹਜਾਰਜੋਜਨਉਚਾਹੈਚੰਦਮਾ ਇਤਨਾਂਵੀਚ
ਰਕਰਦੇਆਹੈ ਤਾਂਗੋਰਖਨਾਥਸਿਧਮੰਡਲੀਵਿਚਵੀਚਾਰਕੀ
ਤੁਏਹੁਬਚਨਕੀਤਾਅਰੇਸਿਧੋਨਾਥਜਤੀਓਈਹਾਂਮਲੀ
ਨਦੇਹਕੀਜਾਗਾਨਾਹੀਅਰਏਕਨਾਨਕਤਪਾਅਤਲੋਕਤੇਮ
ਲਾਮੁਤਕੀਦੇਹਲੋਕਰਮਾਯਾਹੈਕੋਈਸਿਧਨਾਥਜਤੀਜਾਓ
ਸਕੋਜੀਤੋਤਉਈਹਾਮਾਵਣਾਨਾਂਪਾਦੇਤਾਂਮਾਛਿੰਦਨਾਥਕ
ਯਾਮੈਜਾਤਹੈਕੋਣਮਾਈਮੰਡਾਹੈਆਇਮਛਿੰਦਨਾਥਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਕਜੀਨੁਦਿਖਾਈਦਿਤੀਆਇਕਰਬਚਨਕੀਤਾਅਰੇਬਾਲੇਈ
ਹਾਕਿਉਕਰਮਾਯਾਹੈਈਹਾਜੇਤੁਮਾਯਾਹੈਕੁਛਸਕਤਗਾਖਤ
ਹੈਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਮਾਗਮਾਛਿੰਦਨਾਥਜੇਤੁਮਾਗੇਸੋ
ਕਰਤਾਰਪਾਸੋਦਿਵਾਈਯੋ॥ ਤਾਂਮਾਛਿੰਦਨਾਥਤਮਕਖਾਇਕ
ਰਬਚਨਕਯਾ॥ ਮਾਛਿੰਦੇਵਾਰ ਕੈਹਾਥਸਿਰਕਪਾਟਕੈ
ਉਗਲਾਖਕਾਤਕ ਕੈਹਾਥਲੀਲਾਟਪੁਦ ਕੈਉਗਲਾਅਦ

ਲੀ ਕੈਉਗਲਕਲੇਜਾ ਕੈਉਗਲਹੀਅਲਾ ਕੈਉਗਲਤਿਲੀ ਕੈ
ਉਗਲਫੀਫ ਕੈਉਗਲਬਜਰੀਕੀਕੋਠਰੀ ਕੈਉਗਲਇਬਰ
ਕੀਕੋਠਰੀ ਕੈਸੈਹਡੀਯਾ ਕੇਤੀਆਂਕੋਠਰੀਆਂਕੇਤੇਹਾਟ ਕੈਹਜਾ
ਗਦਿਨਕਾਸਾਸ ਕੇਤੇਦੇਹੀਕੋਰੋਮਵਾਲ ਕੈਸੈਨਾਤੀਕੈਸੈਸੰਧਕ
ਪੈਈਸਗਮਛਿਦਕੇਦੇਹਨਾਨਕਦੇਹੀਕਾਮਬੀਤ १ ਫੇਰਗੁਰੂ
ਨਕਜੀਜਬਾਬਦਿਤਾ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦਾਰ ਸਦਾਹੁਸ
ਸਿਰਕਪਾਟ ਚਾਰਉਗਲਮੁਖਕਾਤਕ ਹਾਬਲੀਲਾਟਪਾਟ
ਛਬੀਉਗਲਆਦਲੀ ਤੇਰਾਂਉਗਲਕਲੇਜਾ ਪਾਂਚਉਗਲ
ਹੀਅਲਾ ਚਾਰਉਗਲਤਿਲੀ ਸਾਤਉਗਲਫੀਫ ਬਾਰਉ
ਗਲਬਜਰੀਕੀਕੋਠਰੀ ਇਕੋਤਰਸੈਹਡੀਆਂ ਬਹੁਤਰਕੋਠ
ਰੀਆਂ ਅਠਸਠਹਾਟ ਨੀਲਕਰੋੜੀਦੇਹੀਕੋਰੋਮਵਾਲ ਚੌਥੀ
ਸਹਜਾਗਦਿਨਰਾਤਕਾਸਾਸ ਨੈਸੈਨਾਤੀਸੇਲਹਸੈਸੰਧਕ
ਨਾਨਕਸੁਣਈਸਗਮਛਿਦ ਲੇਹੋਇਸਦੇਹੀਕਾਮਤੀਤ ੨॥
ਤਾਂਮਛਿਦਨਾਬਜਾਇਗੋਰਖਪਾਸਕਯਾ ਸੁਣਨਾਬਜੀਉ
ਹੋਤੈਮੋਰਕੂਪਰੈ ਉਸਕੀਤੋਮਲਮੁਤਕੀਦੇਹੀਲਾਹੀ ਤਾਂਬੁਰਖ
ਕੀਕਯਾਗੁਰੂਜੀਮੈਜਾਤਾਹੋ ਤਾਂਬੁਰਖਰੀਆਯਾਮਾਇਕ
ਰਮਾਪੁਜੇਸ ਆਦੇਸਹੋਬਾਲਾਆਦੇਸ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕ
ਯਾਅਦੇਸਹੋਬੁਰਖਰੀਨਾਬਏਕੀਕਾਰਕੋਆਦੇਸ ਫੇਰਗੁਰੂ
ਬਰੀਕਯਾ ਅਰੇਬਾਲੇਕਹਾਸੇਆਯਾਹੈਕੋਫਤੋਤੇਹੋਕੋਫਨ
ਮੈਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਹੋਤੇਹੋਨਿਰੀਕਾਰਕੇਆਦੇਹੋਬੋਰ

ਮਪੁਰਤੇਨਾਉਨਾਨਕਨਿਰੀਕਾਰੀਏ ੧ ਭਰਬਰੀਦਾਰ ਕੋ

ਨਾਪਾਟਜਿਤਕਰੇਇਸਨਨ ਬੋਲਬਕਨਤੇਰਹੇਨਿਰਬਾਂ ਕੋਨਜ
ਲਜਿਤਰਸਪੀਦੈ ਕੋਠਸੁਰਸੁਜਿਤਮਸਾਥਿਰਬੀਦੈ ਐਸਾਗੁ
ਨਵੇਹਮਕੁਮੇਰੇ ਕੋਨਸੀਗਤੇ੩ ਕੋਨਸੀਗਜੋਗੇ॥ ਗੁਰਨਾਨਕਜੀ
ਦਾਰ॥ ਉਪਰਅਉਪਟਸਰਵਰਨਾਵੈ ਬਕੈਨਬੋਲੈਹਰਿਗੁਣ
ਗਾਵੈ ਜਲਮਕਾਸੀਸੀਨਸਮਾਵੈ ਸਤਸਰਬੋਲਮਹਾਂਰਸਪੀਦੈ
ਕੁਰਪੁਰਏਕੰਕਾਰਸਕੁਠੇਰੇ ਐਸਾਗਮਾਨਸੁਨੇਮਕੁਮੇਰੇ ੧ ਰਹਉ
ਭਰਬਰੀਦਾਰ ਕੋਨਤਤਜਿਤਤਤਾਬਿਲੋਦੈ ਕੋਨਸਰਵਰਜਿਤ
ਮਲਮਲਧੋਦੈ ਕੋਸੇਰਚੇਕੋਸੇਹੋਦੈ ਕੋਨਜੋਕਰੈਕੋਨਸੋਗੋਦੈ ੩
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦਾਰ ਸਚਮਨਕਾਰਣਤਤਬਿਲੋਦੈ ਸਕੁਰਸ
ਰਵਰਮਲਮਲਧੋਦੈ ਕੋਸੇਰਚੇਕੋਸੇਹੋਦੈ ਕਰਤਾਰਕਰੇਸੇਈਯ
ਤੇਈ॥ ੪ ਭਰਬਰੀਦਾਰ ਕੋਨਵਰਤਨੇਮਜਿਤਬਿਨਜੇਕਾਮ ਕੋਨ
ਸਬਜਿਤਨਾਸੀਤਾਵੇਜਾਮ ਕੋਨਸਾਤਜੇਕੋਪਜਲਾਵੈ ਕੋਨਉਪਦੇ
ਸਪਰਮਪਦਪਾਵੈ ੫ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦਾਰ ਸਚੁਦਰਤਨੇਮਕਾ
ਮਨਸੀਤਾਵੈ ਸਤਿਗੁਰਕਾਸਬਦਕੋਪਜਲਾਵੈ ਗਗਨਨਿਵਾਸ
ਸਮਾਧਲਗਾਵੈ ਪਾਰਸਪਰਸਪਰਮਪਦਪਾਵੈ ੬ ਭਰਬਰੀਦਾਰ
ਕੋਨਸੀਤਜੇਅਗਨਿਬੁਝਾਵੈ ਕੋਨਕਲਾਬਿਭੂਤਚੜਾਵੈ ਕੋਨਦੇ
ਖਸਹਜਘਰਮਾਵੈ ਕਉਨਜਤਨਕਰਨਾਦਬਜਾਵੈ ੭ ਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀਦਾਰ ਗੁਰਹਿਵਸੀਤਲਮਗਨਿਬੁਝਾਵੈ ਸੇਵਾਸੁਰਤਬਿ

ਭੁਤਚੜਾਵੈ ਗੁਰਦਰਸਨਦੇਖਸਹਜਪਰਮਾਦੈ ਨਿਰਮਲਬਾ
 ਈਨਾਦਵਜਾਵੈ ੮ ਕੁਰਬਰੀਦਾਰ ਕਹਾਂਮਾਨਰਸਪਦੈਸ
 ਰਾ ਤੀਰਥਮਜਨਗੁਰਦੀਚਾਰਾ ਕੋਨਨਾਥਪੁਜੇਪੁਜਾਰਾ ਕੋਨਜੋ
 ਤੋਜੋਤਸੋਧਾਰਾ ੯ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦਾਰ ਅੰਤਰਮਾਂਨਮਹਰ
 ਸਸਾਰਾ ਤੀਰਥਮਜਨਗੁਰਦੀਚਾਰਾ ਪ੍ਰਭੁਜੋਤੀਜੋਤੁਮਿਲਾਵਦ
 ਹਾਰਾ ੧੦ ਕੁਰਬਰੀਦਾਰ ਕੋਨਸੋਰਸਰਸੀਆਕੁਓ ਕੋਨਸੁ
 ਤਖਤਨਿਦਾਜੀਗਾਉ ਕੋਨਸੋਕਾਰਕਰੇਕਰਾਉ ਕੋਨਅਲਖਨਲ
 ਖਮਾਜਾਉ ੧੧ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦਾਰ ਰਸਰਸੀਆਮਨਏਕੀ
 ਗਾਉ ਕਰਕਮਾਦਵੀਖਸਮਰਜਾਉ ਅਬਗਤਨਾਬਨਲਖਮਾ
 ਜਾਉ ੧੨ ॥ ਕੁਰਬਰੀਦਾਰ ਕਿਹਉਪਜੈਕਿਹਕਹੀਅੰਦਰਕਿ
 ਹਮਹਜੋਤਰਹੀਕੁਰਪੁਰ ਕਿਹਨੇੜੈਕਿਹਦਰਬਤਾਵੇ ਕਿਹਗੁਣ
 ਗਾਵੇਕਹਾਸੁਦਾਵੇ ੧੩ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦਾਰ ਜਲਤੇਉਪਜੇ
 ਜਲਤੇਦੂਰ ਜਲਮਹਜੋਤਰਹੀਕੁਰਪੁਰ ਕਿਸਨੇੜੈਕਿਸਆਖ
 ਦੁਰਾਹਰਿਗੁਣਗਾਵਾਦੇਖਹਜੁਰਾ ॥੧੪॥ ਕੁਰਬਰੀਦਾਰ
 ਕਉਨਅੰਤਰਕਉਨਬਾਹਰਹੋਇ ਕਉਨਕਾਰਨਚਲੇਸਬਰਹੀ
 ਕਹੇਕੁਰਬਰੀਨਾਨਕਦੇਹਬੀਚਾਰ ਬੋਲਤਰਹੇਕਉਨਅਧਾਰ
 ੧੫ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦਾਰ ਅੰਤਰਬਾਹਰਏਕੋਸੋਈ ਏਕੀਕਾਰ
 ਕਰੇਸੋਹੋਈ ਸੁਦਕੁਰਬਰੀਨਾਨਕਕਹੇਬੀਚਾਰ ਨਿਰਮਲਨਾਮ
 ਮੇਰਾਅਧਾਰ ੧੬ ਕੁਰਬਰੀਨਾਥਭੀਹਉਲਾਹੇਗਮਾ ਜਾਉ
 ਤਨੀਹਕੀਕਰੁਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਸੁਣੀ ਤਾਂਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਕ
 ਯਾ ਕੁਈਬਾਲਾ ਤੇਰੇਹਜੁਰਹੋਈਹੈ ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਜੀ ਗੁ
 ਰੂਜੀਏਹਮੇਰੇਹਜੁਰਹੋਈਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਮਗਨ
 ਮਸਤਹੋਇਗਾਉ ॥ਸਤਨਾਨਾਮਤਿਸਤਗਤੀਮਗਨਹੀਰਹੇ
 ਬਿਦੇਹਹੀਰਹੇ ਕੋਈਬੁਲਾਇਸਕੇਨਹੀ ਅੰਤਰਧਮਨਹੋ

ਏਗਏ ਏਗਧੁੰਮਪੈਗਈ ਜੋਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਸਮਾਏਗਏ ਜਮ
 ਠਵੰਦਿਨਹੋਆ ਤਾਂਸਵਾਪਹਰਦਿਨਚਰਿਆਸੀ ਤਾਂਗੁਰੂਅੰਗਦ
 ਜੀਦੇਹਦਿਰਮਾਏ ਤਾਂਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਕਯਾਭਾਈਬਾਲੇਨੂੰਸਦ
 ੨ ਤਕੁਈਬਾਲੇਸੀਧੁਆਇਮਥਾਟੇਕਾ ਤਾਂਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਕਯਾ
 ਕੁਈਬਾਲੇਏਹੁਅੰਮ੍ਰਿਤਤੇਰੇਹੀਹਿੰਸੇਮਾਯਾਮਾਹਮਾਖਕੁਈ
 ਬਾਲਾ ॥ ਲੋਅਗੋਪ੍ਰਸੰਗਹੋਆਮਾਹ ਤਾਂਫੇਰਬਾਲਾਸੀਧੁ
 ਬੇਲੇਨਹੀ ਸਤੁਪਹਰਬਿਦੇਹਹੀਰਯਾ ਜੰਬਾਲਾਦੇਹਦਿਰਮਾ
 ਯਾ ਤਾਂਲਗਾਲਖਾਵਣ ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਿਲਕਾਪਰਬ
 ਤੇਜਾਇਚੜੇ ਤਾਂਚੰਦਮਾਦਿਸਮਾਵਣੇਰਹਰਾ ਫੇਰਮਰਦਾ
 ਨੇਪੁਛਾਗੁਰੂਜੀਚੰਦਮਾਹੁਣਨਹੀਨਜਰਆਵਦਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨ
 ਕਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾਹੇਠਦੇਖ ਮਰਦਾਨਹੇਠਲਗਾਏਖਣ
 ਦੇਖੇਤਾਂਚੰਦਮਾਹੇਠਨਜਰਆਵਦਾਹੈ ਤਾਂਫੇਰਮਰਦਾਨੇਪੁਛਾ
 ਗੁਰੂਜੀਅਸੀਚੰਦਮਾਕੋਲੋਉਪਰਕਿਤਨਾਕੁਆਏ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨ
 ਕਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀਦਸਹਜਾਰਜੇਜਨਉਪਰਮਾਏ
 ਤੇਚੰਦਮੇਕੋਲੋਉਹਿਜਾਰਜੇਜਨਉਪਰਮਾਏ ਤਾਂਫੇਰਮਰਦਾਨੇ
 ਪੁਛਾਗੁਰੂਜੀਅਸੀਸਭੇਕਿਤਨੇਜੇਜਨਆਏ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀਸਭੇਬਵੰਜਾਹਜਾਰਜੇਜਨਆਏ
 ੫੨੦੦੦ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਕਾਈਅਗੋਭੀਜਾਹਗਾਹੈ
 ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾ ਅਗੋਵਡੀਅੰਜਾਹਗਾਹੈ

ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦ ਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਹੀ ਅੰਜੇ ਹੀ ਮਾਹੀ ਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਅਗੇ ਸੁਮੇਰ ਉਤੇ ਸਿੰਧ ਮੰਡਲੀ ਹੈ ਰੋ
 ਰਉ ਥੋ ਦੰਤ ਤੇ ਉਮ ਉਧੁਤ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਮੇਰ ਰਖੀ ਸੁਰ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਹਵ
 ਲੇ ਸਾਗੀ ਮਾਯਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਅਗੇ ਮਹਾਂ ਦੇ ਉਛੁਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ
 ਆਪੀ ਪੰਗਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਉਪਰ ਕਉਲਾਸ ਹੈ ਜਿਥੇ ਪੁਰੁਸ
 ਤਕ ਮੰਡਲ ਹੈ ਤਿਸ ਕੇ ਉਪਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਰਤਾਰ ਕਾ ਤਖਤ ਮਾਸ
 ਨ ਹੈ ਉਸ ਉਪਰ ਆਪਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਰਤਾਰ ਬੈਠਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦ
 ਨੇ ਪੁਛਾ ਜੀ ਇਥੇ ਸੁਮੇਰ ਕਿਤਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ
 ਮਰਦਾਨਾ ਇਥੇ ਤਿਹੰਤ ਹਜਾਰ ਜੋ ਜਨ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦ ਨੇ ਪੁੰ
 ਛਾ ਜੀ ਜਿਸ ਧਰਤੀ ਤੇ ਅਸੀਂ ਆਏ ਮਾਹੇ ਓਥੇ ਸੁਮੇਰ ਕਿਤਨਾ ਹੈ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਉਥੇ ਸਵਾਲਾਖ ਜੋ ਜਨ ਉ
 ਚਾ ਹੈ ॥ ੪੪ ॥ ਬੋਲੇ ਕੁਈ ਜੀਵਾ ਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੪੫

ਜੋ ਭੰਗਰਨਾ ਬਜੋਗੀ ਪਦੁ ਚਕਰ ਮਾਯਾ ਆਵਦ ਮਾਹੀ
 ਲਗਾ ਆਖਣ ਅਗੇ ਮਾਈ ਮੁੰਡੇ ਮਾਗੇ ਕਹਾਂ ਆਵਤਾ ਹੈ ਅਗੇ ਤੇ
 ਤੇਰੀ ਗੀ ਮਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਲੋਕ ਕਯਾ ਮਾਈ ਹਮਾਰੀ

ਮਨ ਸਾਹੇ ਤੀ ਤਿਸ ਕਾ ਮੁੰਡ ਮੁੰਡਾ ਯਾ ਦੁਰਮਤ ਹਮਾਰੀ ਦਾ ਵੀ ਕਹੀਏ
 ਤਿਸ ਕਾ ਕੰਨ ਛਿਦਾ ਯਾ ਮਾਂਹ ਮਾਰਾ ਦਾ ਕਹੀ ਮੈਂ ਜੋ ਤੇ ਸਬਦ
 ਜਲਾ ਯਾ ਤਾਂ ਕੀਰਾ ਪਲੇ ਨਿਰਮਲ ਛਾਟੀ ਜੋ ਬਿਭੂਤ ਲਗਾ ਯਾ
 ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਸੁਣ ਭੰਗਰਨਾ ਬਾ ਤੇ ਭੀ ਜੋਗਨ ਪਾਯਾ ਕੰਨ ਪੜਾਹੈ

ਪ੍ਰੰਪਾ ਪਾਈਆ ਜੋਗ ਕੀ ਸੁਰਤ ਨ ਜਾਨੀ ਲਾਇ ਬਿਭੂਤ ਬੈਠ ਹੋਇ
 ਜੋਗੀ ਸਗਲੀ ਸੁਖੁ ਉਰ ਨੀ ਰੰਤ ਫਰੁਆਹਾ ਬਠ ਹੋ ਜੀ ਸੇਲੀ
 ਅੰਗ ਬਨਾਈ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਸੁਣੁ ਭੰਗਾਰਨਾ ਸਾਥੁ ਠੀਐ ਪਦ ਪਾਈ
 ੨॥ ਤਾਂ ਭੰਗਾਰਨਾ ਸਭੀ ਹਉ ਲਾਹੋ ਗਯਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਕਯਾ ਕਯੋ ਕਰ ਰਜਾਇਹੈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੇ ਤੁਸਾਰੀ
 ਜਾਇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਦ ਇਧਰ ਆਵੇ ਦੇਸ ਆਹੇ ਦੇਖ
 ਜਾਈਐ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਭਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਤੇਰਾ ਕਯਾ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੂੰ ਅਸਾਰਾ ਬਰਾ ਪਯਾਰਾ ਭਗਤ ਹੋ ਤਾਂ ਓਥੇ ਕੁਨਾ ਪਰ
 ਬਤ ਨੂੰ ਚਲੇ॥ ੪੫ ਬੋਲੇ ਕੁਾਣੀ ਜੀ ਦਾਹਿਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ
 ਚਲੀ॥ ੪੬॥ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੁਲਕਿ ਕੇ ਆਏ
 ਆਹੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਹੁਣ ਕੁਨਾ ਪਰ ਬਤ ਤੇ
 ਆਏ ਆਹੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੁਨਾ ਪਰ ਬਤ ਕਿਤ ਨੇ ਜੋ
 ਜਨਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਓਥੇ ਸੈਤਲੀ ਹ
 ਜਾਰ ਜੋ ਜਨਹੈ ੪੭੦੦੦ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅ
 ਸੀਸ ਭੇ ਕਿਤ ਨੇ ਜੋ ਜਨ ਆਏ ਆਹੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰ
 ਦਾਨਾ ਅਸੀਸ ਭੇ ਨਾਜ਼ਿਨ ਮੇਂ ਜਾਰ ਜੋ ਜਨ ਆਏ ੪੮੦੦੦ ਤਾਂ ਫੇ
 ਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਸੁਮੇਰ ਕਿਤ ਨਾ ਰਯਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
 ਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਅਗੇ ਛਬੀ ਹ ਜਾਰ ਜੋ ਜਨ ਰਹਦਾ ਹੈ
 ੨੬੦੦੦ ਏਹੋ ਬੀਚਾਰੁ ਹੋਦਾ ਆਹਾ ਜੋ ਕਨੀਫਾ ਸਿਧ ਆਯਾ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਯਥੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸਕੋ ਜੋ ਸੇ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਜੋ ਜੋਗੀ ਆਯਾ ਦੇ
 ਪਦਾਹੈ ਸੋਏ ਹਰੇ ਰਖਦਾ ਚਲੇ ਗੋਰਖ ਅਸਾਂ ਉਪਰ ਚੜ੍ਹਤ
 ਕਰ ਕਰ ਭੇਜਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਅਖੀਤ ਏ
 ਸੋ ਜੋਗੀ ਨੂੰ ਚੜ੍ਹੇ ਗਾਟੇ ਕਰਮਾਰ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ

ਮਰਦਾਨਾਏਬੇਚਰੁਆਂਗਾਟਾਂਦੀਲੜਾਈਨਾਂਹੀ ਏਥੇਜੋਏਮੈ
 ਸਬਦਦੀਲੜਾਈਹੈ ਤਾਂਮਰਦਾਂਨੇਕਯਾਭਲਾਹੋਵੇਜੀ ਤਾਂਕਨੀ
 ਫੋਆਵਦੇਹੀਕਯਾਸੁਣਤੋਰੇਬਾਲਾ ਤੁਈਹਾਂਕੋਕਰਆਯਾਹੈ
 ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਹਮਆਏਹੈਨਿਰੰਕਾਰਕੇਦਰਸਨਕੇਤੰ
 ਈ ਤਾਂਫੋਰਕਨੀਫੋਕਯਾ ਰੇਬਾਲਾਮਗੋਗੁੀਨਿਰੰਕਾਰਕਾਦਰਸ
 ਨਕੀਆਹੈ ਕੋਅਬਧੀਆਯਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਸੁਣ
 ਤੋਕਨੀਫੋਜੋਗੀਹਮੇਆਗੇਗੁੀਦਰਸਨਕੀਆਹੈ ਤੋਅਬਧੀਆ
 ਏਹੈਜੋਆਗੇਕੀਆਨਹੋਰਾਤੋਅਬਕਹਾਸੋਆਵਤੇ ਤਾਂਫੋਰਕਨੀ
 ਫੋਕਯਾ ਅਰੇਬਾਲੇਤੂੰਹੋਤਕੋਵ ਅਰਤੇਰਨਉਕਾਹੈਤਾਂਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕਜੀਸਬਦਬੋਲਾ ਰਾਗਆਸਾਵਿਚਮਹਲਾ ੧ ਨਉ
 ਹਮਾਰਾਅਚਰਜਕਹੀਅੈਹੋਤੇਅਚਰਜਬਨੀ ਸਿਫਤਹਮਾਰੀ
 ਸਭਮੁਗਤਿਮਹਜੋਤਸਗਲਮਹਿਤਨੀ ੧ ਸੁਨਹੁਕਨੀਫੋਰਾਵ
 ਲੋਜੋਗੀ ਸਤਸੁਗਤੋਤੇਦੁਆਪੁਰਕਲਜੁਗਾਨਿਰਮਲਸਦਾ
 ਅਰੋਗੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾਤੁਹਮਾਰੀਜਤੁਕਤਦੇਖਹੁਨਨਾਬ
 ਰਨਹਮਾਰ ਉਪਜਨਬਿਨਸਨਖੇਲਹਮਾਰਾਸਿਵਸਕਤੀਬਿ
 ਉਹਾਰਾ॥੨॥ ਹਰਖਸੋਕਕੀਕਯਾਬਾਧੀਪਾਪਪੁੰਨਦੁਇਸਾਖੀ
 ॥ਕਲਾਹਮਾਰੀਜਲਥਲਪਸਰੀਜੋਤਸੀਪੁਰਨਰਾਖੀ੨ ਏਕੋ
 ਕਾਰਹਮਾਰਾਖਾਂਦਦਜਿਸਹਮਸਾਜਨਿਵਜੇ ਕਹੈਨਨਕਸੁ
 ਟਕਨੀਫੋਜੋਗੀਸੁਗਤਿਸਬਦਮਿਲਗਾਜੇ॥੪॥ ਤਾਂਫੋਰਕਨੀਫੋ
 ਸਿਧਬੋਲਾ ਅਰੇਨਨਕਬਾਲਾ ਤੁਮੇਗੁਰੂਕੋਈਨਾਹੀਕੀਆਚ
 ਲਕਰਗੋਰਖਕੰਗੁਰੂਕਰਕੀਨਪੜਾਵੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸ
 ਲੋਕਕਯਾ ਏਕਚੀਰਾਜਲੈਸੋਜੋਗੀ ਅਲਪਆਯਾਤੇਰਹੈ
 ਅਰੋਗੀ ਸੁਨਮੀਰੁਲਕੀਕੁਖਾਖਾਈ ਸਤਸੀਤੋਖਕੀਖੀਥਾਪ
 ਈ ਬਿਨੇਖਪਰਪਾਣੀਪੀਆ ਬਿਨੇਧਰਤੀਬਿਨੇਕੁਆਬਿਨੇ

ਸਿਫੀ ਨਾਦ ਸਬਦ ਵਾਜੈ॥ ਬਿਨ ਬਾਦਰਗਗਨ ਗਾਜੈ ਬਾਦੋ
 ਨਛਾਯਾ ਬਿਜਲੀ ਚਮਕਾਰ ਲਾਯਾ ਤਬ ਨਨਕਵਾਸ ਜੋਗ ਪਾ
 ਯਾ॥੧॥ ਤਾਂਕ ਨੀਫਾ ਸਿਧ ਭੀ ਫਿਰ ਗਯਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ
 ਹੁਣ ਅਗੋਭੀ ਚਲੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਕਿਉਂ ਮਰਦਾਨੇ
 ਉਤਾ ਵਲਾ ਹੋ ਯਾਹੈ ਅਜੇ ਤਾਂ ਸਿਧਾ ਦਾਤ ਮਾਸਾ ਦੇਖ ਤਾਂ ਮਰਦਾ
 ਨੇ ਕਯਾ ਭੁਲਾ ਜੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਹਨੀਫਾ ਸਿਧ ਯਾਯਾ ਆਇਕਰ
 ਆਖੋ ਜੇ ਸਾਮਾ ਦੇਸ ਹੋ ਬਾਲਾ ਆ ਦੇਸ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਕਯਾ
 ਆ ਦੇਸ ਹੋ ਹਨੀਫਾ ਏਕੈ ਕਾਰੋ ਕੇ ਆ ਦੇਸ ਆਉਂ ਹਨੀਫਾ ਸਿਧ ਤਾਂ
 ਹਨੀਫਾ ਚਮਕਾ ਕਯੋ ਸੁ ਅਰੇ ਬਾਲਾ ਤੂੰ ਮੁਝੇ ਕਯਾ ਜਾਣਤਾ ਥਾ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਹਨੀਫਾ ਤੂੰ ਰਜੇ ਕੈ ਕਰਨ ਕਾ ਬੇਦਾ ਥਾ
 ਤੁਮਾਰਾ ਨਗਰ ਸੀਲਾ ਪੁਰਖਾ ਜਬ ਰਾਜ ਕੈ ਕਰਨ ਮੁਖਾ ਤਬ

ਹੂਸਤਾ ਗਾਥਾ ਬਰਸਾਂ ਕਾਰ ਜਲਗਾ ਕਰਨੇ ਚਿਕਦਿਨ
 ਸਿਕਾਰ ਖੇਡੇ ਗਯਾ ਥਾ ਤੈਨੇ ਸਿਕਾਰ ਮਾਰ ਯਾ ਥਾ ਤਬ ਤੂੰ ਬਹੁ
 ਤਾਬਿਗਾ ਸਮਾ ਤਬ ਤੂੰ ਕੋਰੋ ਰਖਨਾ ਬਦਿਖਾਈ ਦਿਤੀ ਤਬ ਤੈਨੇ
 ਕਯਾ ਜੇਗੀ ਕਉਂ ਭੁੰਡਾਰਾ ਦੇਹੁ ਤਬ ਗੋਰਖ ਕਯਾ ਅਰੇ ਬਾਲਾ
 ਏਹੁ ਭੁੰਡਾਰਾ ਹਮਨੀ ਲੇਤੇ ਏਹੁ ਭੁੰਡਾਰਾ ਮਲੀਨੀ ਨਹੈ ਤਾਂ ਤੈਨੇ ਕਯਾ
 ਕਯੋ ਲਾਥ ਜੀ ਏਹਾ ਮਹਾਰਤ ਮੇ ਕਯੋ ਮਲੀਨ ਕੀ ਯਾ ਤਾਂ ਗੋਰਖ ਕ
 ਯਾ ਅਰੇ ਬਾਲੇ ਤੇਰੇ ਅੰਦਰ ਵਯਾਨਾਂ ਹੀ ਐਸੇ ਹੀ ਤੇਰੀ ਕਾ ਯਾ ਥਾ
 ਰਬਾਰ ਕੁਸੀ ਏਹੀ ਤਾਂ ਤੈਨੇ ਕਯਾ ਲਾਥ ਜੀ ਕਯੋ ਹੀ ਕਾ ਯਾ ਕੁਸੀ ਏ

ਨਹੀ ਤਾਂ ਗੋਰਖਨ ਬਕਾ ਜੋਗਕਮਾਵੈ ਤਾਂ ਕਾਂਝਾ ਛੀਜੈ ਨਹੀ
 ਫਿਰਤੈ ਨੇਕਾ ਨਾ ਬਜੀ ਕੋ ਕਰ ਜੋਗਕਮਾਵੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੋਰਖਕਾ
 ਮੁੰਡਾ ਮੁੰਡੀ ਮੈ ਕੰਨ ਪੜਾਈ ਮੈ ਗੋਤਲਜਾਈਏ ਤਾਂ ਜੋਗਕਮਾਈਏ
 ਫਿਰਤੈ ਨੇਕਾ ਨਾ ਬਜੀ ਮੁੰਡੀਏ ਪਗੜੀ ਉਤਾਰ ਕੇ ਤੂ ਗੋਰਖਕੇ
 ਆਗੇ ਬੈਠ ਗਾ ਤਾਂ ਗੋਰਖ ਤੇਰਾਂ ਮੁੰਡਾ ਮੁੰਡੀ ਅਰਕੰਨ ਪੜੇ ਤੁ
 ਏਕੋ ਜੋਗੀ ਕੀਆ ਤੂੰ ਸਿਧ ਹੁਦਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਹਨੀਫੇ ਕਾ ਜੀ ਕੁਲਾਜੀ
 ਨਾ ਬਹਮਾਰੇ ਕੰਨ ਅੰਗ ਸਤਕ ਕਿਸ ਜਾਹਗਾ ਪਾੜੇ ਅਰਮੁੰਡੇ ਤੁ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਹਨੀਫਾ ਲਿਖੇ ਪਿਪਲ ਕੇ ਤਲੇ ਤਾਂ ਫੇਰ
 ਨੀਫੇ ਕਾ ਹਨੀਫਾ ਵਾਚਾ ॥ ਅਖੇਰ ਬਿਰਤੁ ਅੰਤਰ ਰਹੇ ਕੇ
 ਨਾਇ ਅਹੇੜਾ ਕਹੀ ਮੈ ਕੰਨ ਕੀ ਜਾਇ ਕੰਨ ਸੰਗਲੇ ਚੜੇ ਸਿਕਾਰ
 ਕੰਨ ਮਿਰਗਲਾ ਵੈ ਕਿਧਾਟ ਕੋ ਕਰ ਰਾਖੇ ਉਨ ਕੋ ਬਾਟ ਏਹ
 ਅਹੇੜਾ ਕਿਸ ਕੇ ਹਾਥ ਹਨੀਫਾ ਪੁਛੇ ਨਾਨਕ ਪਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਵਾਚ ਅਖੇਰ ਬਿਰਤੁ ਬਾਹਰ ਅਉਧਾਇ ਅਹੇੜਾ ਪਾਯੋ ਪਾ
 ਰਕੀ ਗਾਇ ਸਿਤ ਸੰਗਲੇ ਚੜੇ ਸਿਕਾਰ ਮਿਰਗਾ ਪਕੜ ਕਰਮਾਣੇ
 ਹਾਟ ਚੁਖ ਚੁਖ ਲੈ ਗਏ ਬਾਛ ਅਰਬਾਟ ਏਹੁ ਅਹੇੜਾ ਕੀ ਨੋ ਦਨ ਨ
 ਨਕ ਕੇ ਪਕੜੇ ਵਲ ਨਾਮ ਸੁਦਹੇ ਹਨੀਫਾ ਏਹੁ ਬੀਚਰ ਗੋਰਖ ਰਾਛ
 ਹਮਰੇ ਦੁਆਰ ਤਾਂ ਹਨੀਫਾ ਹੋਲਾ ਹੋਇ ਕਰ ਪੈਰਾ ਤੇ ਦੁਹਪਾ
 ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੋਪੀ ਚੰਦ ਨੂੰ ਗੋਰਖਕਾ ਪੁਤਾ ਗੋਪੀ ਚੰਦਾ ਤੂੰ ਜਾਇ ਕਰ
 ਉਪਦੇਸਲਾ ਉ ਗੋਪੀ ਚੰਦ ਕਾ ਭੁਲਾ ਪਿਤਾ ਜੀ ਗੋਪੀ ਚੰਦ
 ਆਇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੁਕਾ ਆਦੇਸਹੁ ਤਪਾ ਆਦੇਸੁ ਤਾਂ ਗੁ
 ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਆਦੇਸੁ ਕੇ ਕਾਰ ਕੇ ਆਦੇਸੁ ਤਾਂ ਗੋਪੀ ਚੰਦ
 ਬਦਨ ਕੀਤਾ ॥ ਗੋਪੀ ਚੰਦ ਵਾਚ ਅਰੇਤ ਪਾਕ ਉਨ ਨਾਮੋ
 ਰਬਰਨ ਤਮਾਰ ਕਉਨ ਰੂਪ ਕਉਨ ਬਿਸਬਾਰ ਕਉਨ ਮਨੋ ਰਬ
 ਈਹਾਂ ਆਏ ਚਲੇਤ ਪਾਤਮ ਨਾ ਬਬੁਲਾਏ ਕੰਨ ਪੜਾਇ ਮੁੰਦਾ ਪ

ਹਰਾਏ ਗੁਰੂਗੋਰਖਕੇਚਰਨਲਗਾਏ १ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਚ
 ਨਉਏਕੀਕਾਰਕਰਤਾਰ ਜਾਤਬਰਨਤੇਰਹੇਆਰ ਰੂਪਦੇਹਕੀਨ
 ਬਿਸਥਾਰ ਅਲਖਨਲਖੀਐਸਗਲਮੰਝਾਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਚ
 ਰਸਨਆਏ ਅਮਰਅਜੁਨੀਲੀਏਬੁਲਾਏ ਨਕੀਨਪੜਾਵਉਨਾ
 ਮੰਦੁਪਾਵਉ ਸਰੁਸਿਧਕੇਚਰਨਲਗਾਉ ਏਕੀਕਾਰਗੁਰੂਸਿ
 ਰਮੇਭੈ ਕਹੈਨਾਨਕਸੁਣਗੋਪਾਚੰਦਾ ਦਿਸਮਾਨਕੀਨੇਸਰੁਚੋਰੇ
 ਗੋਪੀਚੰਦਵਚ ਕਉਨਗਮਨੀਕਉਨਯਜਾਨੀਕਉਨਤੀਰਥ
 ਮਜਨਇਸਨਾਨੀ ਕਉਨਸੁਨਿਰਮਲਕਉਨਸੁਮੈਲਾ ਕਉਨਸੁ
 ਬਸਤਜਿਤਲਾਗੇਗੋਲਾ ਕਉਨਸੁਉਪਰਕਉਨਸੁਤਲੈ ਕਉ
 ਨਸੁਜੁਗਤਜਿਤਦੀਪਕਬਲੈ ਗੋਪੀਚੰਦਕਹੈਸੁਣਨਾਨਕਤਪੈ
 ਕਉਨਸੁਜਾਪਜੁਬਿਨਰਸਨਾਜਪੈ ੩ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਚ
 ਗਮਨੀਸੈਭੀਜੋਗੁਰਮੁਖਹੋਏ ਯਜਾਨੀਸੈਭੀਜੋਸੁਰਤਨਖੋਏ
 ਤੀਰਥਮਜਨਗੁਰਦਰਸਨਪਾਯਾ ਚਰਨੀਲਾਗੇਆਪਗਦਾ
 ਯਾਨਿਰਮਲਗੁਰਬਾਣੀਜਿਸਮੈਲਨਰਾਈ ਗੁਰਪੁਰੇਬਿਨਮੈ
 ਲਨਜਾਈ ਗੁਰਉਪਦੇਸਲੈਗੋਲਸਿਧਾਯਾ ਧੁਰਪਹੁਚਿਕੋਈ
 ਹਨਨਪਾਯਾ ਉਪਰਹੁਕਮਹੁਕਮਹੁਗੀਤਲੈ ਹੁਕਮਪਛਾਣੈ
 ਤਉਦੀਪਕਜਲੈ ਕਹੈਨਾਨਕਸੁਣਗੋਪੀਚੰਦਾਮੋਹਮਾਯਾਕਾਬੀ
 ਧਨਕਪੈ ਬਿਨਬਿਧਜਾਪਬਿਨਰਸਨਾਜਪੈ ੪ ਤਾਂਗੋਪੀਚੰਦ
 ਕਮਾਚਲੈਨਾਨਕਤਪਾ ਸਿਧਮੰਡਲੀਵਰਸਨਲੇਹੇਏਤੰਗੁ

ਰੁਨਾਨਕਜੀਕਯਾਚਲੇਗੋਪੀਚੰਦਜੀਹਮਸਹਜਸਿਉਆਵਹ
 ਗੋਗੋਪੀਚੰਦਸਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇਕਰਗਯਾਅਗੋਗੋਰਖਗੋਪੀਚੰਦ
 ਨਪੁਛਾ ਕਹੁਰੇਬਾਲੇਕਯਾਦੇਖਾਤੁਗੋਪੀਚੰਦਕਯਾਸੁਣੇ
 ਪਤਾਜੀਉਹੁਤੇਤਤਸਰੂਪੀਹੈਆਪੋਹੀਆਵਤਾਹੈਤਾਂਭਰਬਰੀ
 ਆਪਣੇਚਿਤਕਰੇਧਮਾਨਹੋਇਕਰਕਯਾਗੁਰੂਜੀਮੈਂਫੇਰਜਾ
 ਤੋਹੁਤਬਗੋਰਖਕਯਾਜਾਹਿਭਰਬਰੀਨਾਬਜਾਇਕੇਉਪਦੇਸ
 ਲਾਉਤਬਭਰਬਰੀਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੁਆਇਕਰਕਯ
 ਯਾ ਆਦੇਸੁਹੋਬਾਲਾਆਦੇਸੁਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਏਕੀ
 ਕਾਰਕੋਆਦੇਸੁਹੋਭਰਬਰੀਜੇਗੀਤੁਮਤੋਆਗੇਫਿਰਗਏਹੋ
 ॥੧॥ ਭਰਬਰੀਵਾਚ ਚਲਨਾਨਕਤਪਾਤੁਝਕੋਗੁਰੂਗੋਰਖ
 ਕੇਪਾਸਲੇਜਾਂਉ १ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ ਕਹੁਰੇਭਰਬਰੀ

ਲੇਜਾਇਕੇਕਯਾਕਰਗਗਾ ਭਰਬਰੀਵਾਚ ਕੰਨਛਿਦਾਉਮੁੰਦ
 ਪਹੋਰੇਖੀਥਾਅੰਗਛੇਆਗਯਾਭੰਗਨਕਰਹੋਕਬਹੁੰਤਉਜੋ
 ਗਜੁਗਤਕੀਪਾਵੇ ਸੁਣਬਾਲੇਏਹੁਜੇਗਕਮਾਵੇਤਬਅਨਹ
 ਦਧੁਨਲਾਵੇ १ ਰਹਾਉ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ ਗੁਰਕਾਸਬਦ
 ਮਨਹਮਹਮੁਦਾਖਿਬਾਖਿਮਹਦਾਵਉ ਜੇਕਛਕਰੇਕੁਲਾਕਰ
 ਮਾਨੇਸਹਜਜੇਗਨਿਧਪਾਵਉ ੨ ਬਾਬਾਜੁਗਤਾਜੀਉਜੁਗੇਜੁ
 ਗਜੇਗੀਪਰਮਤਤਮਹੁਕੇਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਨਿਰੰਜਨਪਾਯ
 ਗਯਾਨਕਾਸਾਰਸਕੇਰੀ १ ਰਹਾਉਦੁਜਾ ਭਰਬਰੀਵਾਚਾ॥

ਏਕਹਾਥਪੜਤੁਮਾਰੇਵੇਵੇਏਕਹਾਥਦੇਉਤੰਤੁ ਕਲਪਬਿਭੂਤ
 ਲਗਾਵੇਤੁਮਕੋਇਹੀਬਤਾਵੇਪੰਥ ੩ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚਾ॥
 ਪੜਦੀਚਾਰਗਯਾਨਮਤਤੰਤੁਵਰਤਮਾਨਬਿਭੂਤੰ ਹਰਿਕੀਰਤਿਕ
 ਰਾਸਿਯਮਾਰੀਗੁਰਮੁਖਪੰਥਮਤੀਤੰ ੪ ਗੁਰਬਰੀਵਾਚਾ॥ ਅ
 ਪਨੇਨਗਰਬੈਠਾਉਆਸਨਛੀਨੋਬਾਦਬਿਬਾਦੰ ਸਿੰਧੀਦੇਉ
 ਮੁਖਬੇਨਬਜਾਵੇਸੁਨੀਏਨਾਦਮਨਾਦੰ ੫ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵ
 ਚ ਸਿਵਨਗਰੀਮਹਾਮਾਸਟਬੈਸਉਕਲਪਤੁਮਾਰੀਬਾਦੀ॥
 ਸਿੰਧੀਸੁਰਤਸਬਦਪੁਨਿਸੋਰੈਮਹਿਨਿਸਪੁਰੇਨਾਦੰ ੬ ਗੁਰਬ
 ਰੀਵਾਚ ਸਗਲੀਸਿਸੁਰਹਦਿਸੈਦਿਖਾਵਹੁਮੈਸੀਜੋਤਜੁਗ
 ਦੇ ਲਿਵਲਾਗੀਕਬਦੁਟਨਜਾਵੇਮੂਨਪੁਰਨਪਦਪਾਦੰ ੭ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕਜੀਵਾਚ ਸਗਲੀਸਿਮਾਜੋਤਨਿਰਾਰੀਨਾਨਾਬਰਨਮ
 ਨੇਕੰ ਕਹੈਨਾਨਕਸੁਟਗੁਰਬਰਜੋਗੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਲਿਵਦੇਕੰ
 ॥੮॥ ਭੂਟੇਰਗੁਰਬਰੀਕਯਾ ਚਲਕੇਨਾਨਕਤਪਾਈਹੰਤਕਮਾਇ
 ਪਹੁਚਯਾਹੈ ਕਯੋਖਾਲੀਫਿਰਜਾਤਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਬਦ
 ਬੋਲਯਾ ਰਾਗਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਖਾਲੀਸੋਕਰਤਾਰਨਜਨੈ
 ਅਪਨਾਮਾਪਕਬਹੁਨਪਛਾਨੈ ੧ ਸੁਣਾਸਿਧਾਤੰਗੁਰਬਰਜੋਗੀ
 ਗੋਰਖਭੇਟੇਨਹੋਇਅਰੋਗੀ ੧ ਰਹਾਉ ਰਾਜੇਛੇਤੁਕਰਜੋਗੀਹੁ
 ਏ ਮਮਤਾਮੋਹਨਮਜਹੂਹੁਏ ੨ ਮਮਤਾਉਪਜੀਅਉਧਵਧਾਈ
 ਜੋਗਜੁਗਤਕੀਮਤਨਹੀਪਾਈ ੩ ਨਾਨਕਬੋਲੇਤਤਬੀਚਾਰਮੁ
 ਰਮੁੰਡਾਇਨਪਾਇਓਪਾਰ ੪ ਗੁਰਬਰੀਵਾਚ ਲੇਹੁਪਮਾਲਾਨ
 ਨਕਪੀਉ ਮਮਤਰਸਮਨਹੋਵਤੁਖੀਉ ੧ ਇਸਮਦਪਤਿਕਗੀਏ
 ਰੋਗ ਸੁਖਸਹਜਮਨੀਵਅਰੋਗ ੧ ਰਹਾਉ ਮੇਰੀਤੇਰੀਚਿਤਨ
 ਰਹਿਤੀ ਲਿਵਲਾਗੀਹਿਰਦੇਹਰਿਸੇਤੀ ੨ ਕੁਖਪਮਾਸਨਕਬਹੁ
 ਬਯਾਪੇ ਬਿਨਸਜਾਇਸਭਤੀਨੋਤਾਪੈ ੩ ਗੁਰਬਰਬੋਲੇਸੁਟਨ

ਨਕਬੇਦੀ ਇਨਮਦਪੀਤੇਬਲਾਇਸਭਛੇਦੀ ੪ ਤਗੁਰੂਨਨਕ
 ਜੀਸਬਦਬੋਲਾ ਰਾਗਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ਗੁਰਕਰਗਮਨਧਿ
 ਅਨਕਰਧਾਵੈਕਰਕਰਣੀਕਸਪਾਈਮੈ ਭੁਠੀਭੁਠਿਪ੍ਰੇਮਕਾ
 ਪੇਚਾਇਤਾਬਿਧਅਮਿਚਿਅਸ਼ੀਮੈ ੧ ਬਾਬਾਮਨਮਤਵਾਲਾ
 ਪ੍ਰੇਮਰਸਪੀਵੈਸਹਜਰੰਗਰਚਰਯਾ ਅਹਿਨਿਸਬਾਠੀਪ੍ਰੇਮ
 ਲਿਵਾਲਿਗੀਸਬਦਅਨਹਦਗਯਾ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਕੀਸ
 ਖੀਮੀਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਪੀਵਤੁਹੀਪਰਵਾਣਭੁਯਾ ਹਰਿਦਰਸਨਕ
 ਸਾਖੀਹੋਵੈਮੁਕਤਿਬੈਕੰਠੈਕਰੈਕਿਆ ੨ ਸਾਚਾਆਪਪਯਾਲਾ
 ਸੁਚਾਤਿਸਯਾਏਜਿਸਨਦਰਕਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਬੈਪਾਰੀਹੋਵੈ
 ਕਿਆਮਦਭੂਠੇਭੁਠਿਧਰੇ ੩ ਸਿਫਤੀਰਤਾਸਦਾਬੈਰਾਗੀਜੁਮੈ
 ਜਨਮਨਯੋ ਕਹੈਨਾਨਕਸੁਣਭੁਰਬਰਜੋਗੀਖੀਵਾਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਧਾਰੇ ੪ ਤੰਭੁਰਬਰੀਦੂਜੀਵਾਗੀਭੁਠੀਹੋਲਾਹੋਗਯਾ ਤਾਂਫੇਰ
 ਭੂਤਵਾਸਿਧਆਯਾ ਭੂਤਵੇਕਯਾਅਰੇਬਾਲੇ ਆਸਾਮਹਾਦ
 ਖੰਨਿਰਾਸਾਪਰਮਸੁਖੰ ਆਸਾਨਿਰਾਸਾਭੂਤਵੇਸੁਖਸਵੰਤੀ
 ਗਲਾ ਗੁਰੂਨਨਕਜੀਵਾਰ ਆਸਾਸੁਖਹਮਾਰੀਕਹੀਮੈ
 ਨਿਰਾਸਾਦੁਖਅਪਾਰੀ ॥ ਬਿਨਆਸਾਗੁਰਦੇਵਨਮਿਲਬੋਨਮਿ
 ਲਬੋਕਰਤਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਤਾਂਫੇਰਭੂਤਵੇਕਯਾਚਲਰੇਬਾਲੇ ਤੁਝ
 ਕੈਗੁਰੂਗੋਰਖਕੇਪਾਂਉਲਗਾਉ ਜਨਮਅਰਨੁਤੇਰਹਤੁਕਰਾ
 ਉ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੂਨਨਕਜੀਵਾਰ ਗੁਰੂਤਮਾਰਗੋਰਖਕਹੀਮੈ
 ਜਿਨਬਹੁਤੀਅੰਧਲਿਖਾਈ ਸਿਧਜਤੀਅਰਨਾਬਪੁਕਾਰੇਹ
 ਮਰੀਗਤਿਨਹੀਕਾਈ ॥ ਨਨਕਬੋਲੇਸੁਣਭੂਤਵੇਸਿਧਾਮੈ
 ਤਪਿੰਡੁਪੜੈਗਾਭਾਈ ਤੰਭੂਤਵਾਸਿਧਭੀਠਿਰਗਯਾ ॥ ਤਾਂਫੇ
 ਰਲਹਰੁਪਾਸਿਧਆਯਾ ਤਾਂਲਹਰੁਪੇਸਿਧਆਇਗੁਰੂਨ
 ਨਕਜੀਨੁਕਯਾ ਆਦੇਸਹੋਬਾਲਾਆਦੇਸੁ ਗੁਰੂਨਨਕਜੀ

ਵਾਚ ਆਦੇਸੁ ਲਹਰੂ ਪਾਜੇਗੀਏ ਕੀਕਾਰ ਕੋ ਆਦੇਸੁ ਲਹਰੂ
 ਪੇਵਾਚ ਹਾਈਬਾਈਕਹਾਤੁ ਅਗੀਕਯੋਤ ਅਗੇਬਨਜਬਯੋਹਾਰ
 ਕਾਹੇਕੋਉਦਿਆਨੀਹੁਏਕਯੋਛੋਤੁ ਮਾਤੁਪਸਾਰਾ ਕਹੈਲਹਰੂਪਾ
 ਗੋਰਖਪੁਤਾ ਸੁਣਨਾਨਕਹਮਾਗੀਬਾਤਾ ਜਿਸਕਾਰਣਤੁਭਰ
 ਮਤਭੁਟਕਤਸੋਹੈਅਗਮਅਗਾਧਾ १॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ
 ਹਾਈਬਾਈਸਹਜਕਮਾਈਸਹਜੇਬਨਜਬਯੋਹਾਰਾ ਸਹਜੇਹੈ
 ਉਦਿਆਨੀਹੁਏ ਸਹਜੇਮਾਤੁਪਸਾਰਾ ਨਾਨਕਅਉਧੁਤਾਕਰਤਾ
 ਰਕੇਪੁਤਾ ਸੁਣਲਹਰੂਪਾਹਮਗੀਬਾਤਾ ਕਿਰਪਾਕੀਨੀਆਪ
 ਨਿਰੰਜਨਮੇਲੇਅਗਮਅਗਾਧਾ ਲਹਰੂਪਾਸਿਧਭੀਬੋਲਾਰਿ
 ਯਾ ਤਾਂਗੋਰਖਲਹਰੂਪੇਨੁਪੁਛਾਕਯੋਰੇਬਾਲੇਦੇਹਬਾਤਾ॥
 ਤਾਂਲਹਰੂਪੇਕਹਾਨਾਥਜੀਓਹਤੋਅਟਕਤਾਨਾਹੀ ਤਾਂਗੋਪੀ
 ਚੰਦਕਯਾਗੁਰੂਜੀਨਾਨਕਤਪਾਪੁਜਣੇਕੀਲਾਇਕਹੈ ਤਾਂਗੋਰ
 ਖਕਯਾਗਾਗੋਪੀਚੰਦਮੈਜਾਣਤਾਹੈ ਪਰਇਨੇਸਿਧੋਕਾਮੰਨ
 ਉਤਾਰਨੇਦੇਹ ਤਾਂਚਰਪਟਨਾਥਜੋਗੀਆਯਾ ਅਉਗੁਰੂਨਾਨ
 ਕਜੀਨੁਆਦੇਸੁਕਯਾ ਆਦੇਸੁਹੋਬਾਲਾ ਆਦੇਸੁ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾ
 ਨਕਜੀਕਯਾ ਆਦੇਸੁਏਕੀਕਾਰਕੋ ਆਦੇਸੁ ਹੋਚਰਪਟਨਾਥ
 ਜੋਗੀਸਰ १ ਚਰਪਟਨਾਥਵਾਚ ਕਹਾਂਤੁਮਾਰਾਮਾਸਨਬੈ
 ਸਨਕਉਨਤੁਮਾਰਾਭੋਜਨ ਕਉਨਸੁਤਕੇਕਪੜੇਪਹਰੇਚਲ
 ਤੇਕਿਤਨੇਜੋਜਨ ਖਾਵਤੁਲਾਈਕਹਾਬਛਾਈਕਹਾਕਰੋਬਿਸ

ਗਾਮਾ ਚਰਪਰਬੋਲੇਸੁਣਤੁਨਨਕਕੈਸਾਕਬੋਗਮਾਨਾ ॥ ਗੁਰੂਨਨਕ
ਜੀਵਾਚ ਆਸਨਬੈਸਨਕਾਥਾਭੂਤਿਰਨਾਮਹਮਾਰਾਉਜਨਖਿ
ਮਾਸੁਤਕੇਕਪਜੋਪਹਰੇਚਲਤੇਅਢਾਈਜੋਜਨਖਾਟਤੁਲਾਈਦ
ਸਦੇਦੁਆਰੇਤਹਾਂਕਰੋਬਿਸਰਾਮਾ ਨਨਕਬੋਲੇਸੁਣਚਰਪ
ਟਨਾਬਾਮੈਸਾਕਬੋਗਮਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ਤਾਚਰਪਟਨਾਬਭੀਫਿਰ

ਗਾਮਾ ਜੋਇਗੋਰਖਕੈਕਯਾਸੁਣਨਾਬਜੀਨਨਕਤਪਾਪੁਰਨ
ਜੋਗੀਸੁਰਹੈ ਤਾਂਗੋਰਖਨਾਬਕਯਾਚਰਪਟਨਾਬਮੈਜਾਣਤੁ
ਹੈ ਗਾਂਗੋਰਖਨਾਬਕਯਾਕੋਭੀਭੀਗਰਨਾਬਤਾਂਭੀਗਰਨਾਬਕ
ਯਾਨਾਬਜੀਮੈਜਾਤਹੈ ਦੇਖਕੈਸਾਮਾਈਮੁੰਡਾਹੈਤਮਕਰੂਪਹੈ
ਆਭੀਗਰਨਾਬਗਾਥਫਹੋਜੀਮੁਖਮੈਬਾਤਕੋਨਰੇਬਾਲੇਕੋਨਤੁਅ
ਪਨਨਾਮਬਤਾਈਮੁ ॥ ਗੁਰੂਨਨਕਜੀਵਾਚ ਸੁਨਰੇਕੁੰਦੁਹਮਾ
ਰਨਉਏਕੈਕਾਰਕੀਆਬਨਉ ਤੁੰਭੀਰੁਲਾਗੋਰਖਰੂਲਾਅ
ਉਧਵਧਾਈਮਨਮਾਹਿਫੁਲਾ ਏਕਨਿਰੰਕਾਰੀਨਨਕਨਉਅਪਣੇ
ਗੁਰਕੈਹੋਬਲਜਾਂਉ ॥ ਭੀਗਰਨਾਬਦਾਚ ਬਿਨਚਿਕਨਾਈਦੀ

ਪਕਸਲੇ ਬਿਨਾਂ ਦੁਪਕਸੇ ਬਾਲਕ ਪਲੇ ਬਿਨਾ ਧਨੁ ਖਕਸੇ ਤੀਰ
 ਚਲਾਵੇ ਬਿਨਾ ਚਰਨ ਕਸੇ ਗਗਨ ਸਿਧਾਵੇ ਈਗਰ ਪੁਛੇ ਸੁਣ
 ਰੇ ਬਾਲੇ ਬਿਨ ਕੁੰਜੀ ਕੋ ਖੁਲੇ ਤਾਲੇ ੩ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾਚਾ
 ਉਲਟ ਕੋਲ ਦੀ ਪਕ ਕੋ ਜਾਲੇ ਲੁਝੇ ਲਾਗੀ ਤੋ ਬਾਲਕ ਪਾਲੇ
 ਸੁਰਤ ਬਾਧੀ ਤੇ ਤੀਰ ਚਲਾਯਾ ਗੁਰਬ ਚਲੇ ਨਗਰ ਸਿਧਾਯਾ
 ਬੋਲੇ ਨਾਨਕ ਸੁਣ ਈਗਰ ਬਾਲੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀ ਨੀਤ ਖੁਲੇ ਤਾਲੇ ੪
 ਤਾਂ ਈਗਰ ਨਾ ਬਬੁਤ ਸਗੀ ਮੰਦਾ ਹੋ ਗਯਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾ ਨੇ ਕਯਾ
 ਜੀ ਤਤਾਂ ਕੋਈ ਚਿਹੋ ਨਿਰੀ ਕਾਰ ਹੈ ਤੇਰੇ ਆਗੇ ਕੋਈ ਠਹਰ ਸਕਤ
 ਨਾਂਹੀ ਸਭੇ ਕੁਸਮ ਚੋਇ ਜਾਵੇ ਹੈਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮ
 ਰਦਾਯਾ ਅਸਾਨੁ ਕਰਤ ਚਾਹੇ ਰਾਮ ਰਾਤ ਬਾਬ ਸਾਧੈ ਅਤੇ
 ਬਿਨਾ ਨਿਰੀ ਕਾਰ ਬੀ ਅਸਾਨੁ ਦਿਸੁ ਤਲੇ ਕੋਈ ਨਹੀ ਆਵਤ
 ਤਾਂ ਮਰਦਾ ਸੇ ਮਥਾਟੇ ਕਯਾ ਕਹਣ ਲਗਾ ਜੀ ਹੁਣ ਅਗੇ ਚਲੇ ਤਾਂ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਯਾ ਚਲਦੇ ਆਹੇ ਤਾਂ ਮੀਨਾ ਪਰਬ
 ਤ ਨੁਚਲੇ ਜਾਇ ਮੀਨਾ ਪਰਬ ਤਉ ਪਰਖ ਕੋ ਹੋਏ ॥ ੪੬ ॥ ਬੋਲੇ
 ਭਾਈ ਜੀ ਵਹ ਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ॥ ੪੭ ॥
 ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾ ਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਣ ਅਸੀ ਕਿਥੇ ਆਹੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਯਾ ਹੁਣ ਅਸੀ ਮੀਨਾ ਪਰਬ ਤਤੇ ਆ
 ਏ ਆਹੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾ ਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀ ਕਿਤ ਨੇ ਜੋ ਜਨ ਮਾਏ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਯਾ ਅਸੀ ਸੋਲਾ ਹਜਾਰ ਜੋ
 ਜਾ ਆਏ ੧੬੦੦੦ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾ ਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ
 ਮੇਰ ਕਿਤ ਨਾ ਰਯਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਯਾ ਦ
 ਸਹਜਾਰ ਜੋ ਜਨ ਰਯਾ ੧੦੦੦੦ ਤਾਂ ਮਰਦਾ ਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਹੁਣ
 ਚਲੇ ਸਮੇਰ ਉਤੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਯਾ
 ਅਜੇ ਸਿਧ ਮੰਡਲੀ ਵਿਚ ਦੀ ਚਾਰ ਹੋਏ ਹੈਂ ਦੇਖ ਕਾਈ ਸਾਇਤ

ਤੁਮਰਦਾਨੇਕਯਾਤੁਲਾਜੀ ਤਾਂਸਿਧਮੰਡੁਲਿਨੁ ਗੋਰਖਪੁੰਡਾ
 ਕੋਰੇਸਿਧੋ ਤਾਂਸਿਧਰਨਾਥਕਯਾਕੋਮਨਾਬਜੀਆਗਯਾਕ
 ਰੇਤਾਂਮੇਜਾਤਾਹੇ ਤਾਂਗੋਰਖਕਯਾਸਿਧਰਨਾਥ ਬੋਲਦੇਕੀਸ
 ਕਤਹੈ ਤਾਂਸਿਧਰਨਾਥਕਯਾਗੁਰੂਜੀਕਯਾਨਨਕਤਪਾਹੈ ਤੁ
 ਗੋਰਖਨਾਥਕਯਾਨਾਬਜੀਜਾਹੁ ਤਾਂਸਿਧਰਨਾਥਆਯਾ
 ਪਰਵਰੇਤਾਉਨਾਲ ਆਓਦਜਾਂਹੀਆਖਯੋਸੁਮਰੇਮਾਈਮੁੰਡੇ
 ਆਏਸੁ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਬੋਲਯੋਨਾਹੀਪਰਹੈਠਾਵਿਚਮਸਕੇ
 ਤਾਂਠੇਹਸਿਧਰਨਾਥਕਯਾਅਰੇਮਾਈਮੁੰਡੇਬੋਲਤਾਕੋਮਨਾਹੀ
 ਗੁਰੂਨਨਕਜੀਵਚ ਮਾਈਮੁੰਡਾਗੋਰਖਕਹੀਮੇਲਿਨਤੁਮਕੋ
 ਅਕਲਨਦੀਨੀ ਹਾਥਫੇਰੇਡੀਕੀਨੀਮੁੰਡਾਸੁਰਤਬੁਧਿਸਭੁਛੰ
 ਨੀ ਮੁੰਡਮੁੰਡਾਯੋਗੋਤਲਜਾਯੋਤੈਭੀਜੋਗਨਪਾਯਾ ਕਾਹੇਕਾਠ
 ਰੁਸਮਲਗਾਈਬਿਰਥਾਜਨਮਗਵਯਾ ਕਹੈਨਨਕਸੁਠਸਿਧ
 ਰਨਾਥ ਤੂੰਜੋਪਾਣੀਵਿਚਰੂਰੁ ਰੰਨਾਵਿਲਲੀਪੁੜਜਣਯਾ
 ਫਿਰਦਾਮੁਹਖੜੂ੧ ਤਾਂਸਿਧਰਨਾਥਕਯਾਸਰਮੀਦਾਹੋਉ
 ਕਰ ਸਿਧਰਨਾਥਵਚ ਕਉਨਜੁਗਤਕਰਕਾਂਮਗਵਯਾ
 ਕਵਨਜੁਗਤਕਰਤਮਾਗੀਆਯਾ ਕਵਨਜੁਗਤਕਰਕੋਪਕੋਜੀ
 ਤਾਕਵਨਜੁਗਤਕਰਭੁਏਅਤੀਤ ਕਵਨਜੁਗਤਲੋਕਪਰਹੈ
 ਕਵਨਜੁਗਤਕਾਲਸਿਰਤੇਦਰੈ ਕਵਨਜੁਗਤਕਰਮੋਹਨਬਾਪੇ
 ਕਵਨਜੁਗਤਅਹੰਕਾਰਨਸੀਤਾਪੇ ਸੁਦਨਨਕਕਹੈਸਿਧਰਨਾਥ

ਅਉਧੁਤਾ ਤੁੰਤੋਦੇਖਾਪੀਸਨਹਾਰੀਕੇਪੁਤਾ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ਵਾਰ ਚ ਸੱਚਜਾਨਮਾਤਾਂਕਾਂਮਗਵਾਯਾ ਸਬਦਜੁਗਤਸਿਉ
 ਤੁਆਗੀਆਯਾ ਸਾਂਤੁਆਈਤਕੋਧਕੋਜੀਤ ਤੈਗੁਰਮੇਦੇਬੁਝੇਅ
 ਤੀਤਾ ਸੰਤਸੰਗਮਿਲਲੇਕੁਪਰਹਰੇ ਸਿਮਰਨਕੀਨਕਾਲਸਿ
 ਰਹਰੇ ਏਕੋਜਾਨਮਾਤਾਂਮੋਹਨਬੁਝਾਏ ਰੇਨਹੁਏਹੀਕਾਰਨਜਾਪੇ॥
 ਸੁਣਸੰਘਰਨਾਥਕਹੈਨਾਨਕਅਉਧੁਤਾ ਤੁੰਤੋਦੇਖਾਪਨਿਹ
 ਰੀਕੇਪੁਤਾ॥੪॥ ਸੰਘਰਨਾਥਵਾਰ ਕਵਨਜੁਗਤਭਹਰੇਸੰ
 ਸਾਰਾ ਕਵਨਜੁਗਤਪਹੁਚੇਦਰਬਾਰਾ ਕਵਨਜੁਗਤਵਰਠਾ
 ਕਨਪਾਇ ਕਵਨਜੁਗਤਮਿਲੇਮਿਲਾਇ ਸੰਘਰਪੁਛੇਸੁਣ
 ਨਾਨਕਬੀਦੇ ਤੁਮਅੰਤੁਰਬਾਹਰਰੀਧਮਰੀਧੇ ੫ ਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਜੀਵਾਰ ਮਾਨਤੁਆਗਠਹਰੇਸੰਸਾਰਾ ਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਪਹੁਚੇਦਰ
 ਬਾਰਾ ਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਦਰਠਾਕਨਪਾਇ ਸੰਤਸੰਗਲੀਏਮਿਲ
 ਏਕਹੈਨਾਨਕਸੁਣਸੰਘਰਮੰਧੇ ਤੁਮਰਾਤਨਮਨਰੀਧਮਰੀ
 ਧੇ॥੬॥ ਤੁੰਸੰਘਰਨਾਥਗੁਰੀਸਰਮਿੰਦਾਹੋਇਕਰਗਾਯਾ ਤੁੰਮ
 ਰਦਾਂਨੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਮੈਤੁੰਏਬੇਬਤਾਤਮਾਸਾਡਿਓਂ ਤੁੰਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕਜੀਕਯਾ ਆਖਮਰਦਾਨਾਕੇਹਾਤਮਾਸਾਡਿਓਂ ਤੁੰਫੇਰ
 ਮਰਦਾਨੇਕਯਾ ਏਹਜੋਪਹਾੜਹੈਏਹਕੇਹੀਆਂਲਹਿਰਾਂਦੇਦਰ
 ਨਾਜਾਪਦਾਹੈਜੋਸੁਇਨਾਹੈ ਨਾਜਾਪਦਾਹੈਜੁਰਪਾਹੈ ਨਾਜਾਪਦ
 ਹੈਜੋਮੋਤੀਹੈਨ ਨਾਜਾਪਦਾਹੈਜੋਲਾਲਜਵਾਹਰਹੈਨ ਨਾਜਾ
 ਪਦਾਹੈਜੋਹੀਰਾਪੀਨਾਹੈ ਅਜੀਏਸਪਹਾੜਦਾਕੁੜਮਲੁਮਨ
 ਹੀਰੋਦਾ ਤੁੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਸੁਣਮਰਦਾਨਾਏਹਮਨਿ
 ਏਸੇਦਾਸਤੇਕਹੀਦਾਹੈ ਜੋਏਸਤੇਕੁਦਰਤਦੀਮੀਨਾਕਾਗੀਰੋ
 ਏਹੈ ਤੁੰਮਰਦਾਨੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਹੁਣਚਲੇਸੁਮੇਰਉਪਰ
 ਤੁੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾਉਤਾਵਲਾਨਹੋਇ

ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮੰਗਲਨਾਥ ਜੋਗੀ
 ਨੂਰੀ ਰਖ ਕਯਾ ਜਾਹੁ ਮੰਗਲਨਾਥ ਉਪਦੇਸ ਲਾਉ ਤਾਂ ਮੰਗ
 ਲਨਾਥ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇਖਣੇ ਕੇ ਜਦੋਂ ਕਿਤ ਗਯਾ ਕਰਵੇ ਕੇ ਜ
 ਦੋਂ ਕੇ ਉਪਦੇਸ ਦੇਣੇ ਕੇ ਕੇ ਜਦੋਂ ਤਾਂ ਗੋਰਖ ਕਯਾ ਨਾਥ ਜੀ ਜੁ
 ਤਮਾਰੇ ਜੀਆਵੈ ਸੋ ਕਰੋ ਤਾਂ ਮੰਗਲਨਾਥ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਮ
 ਤੋ ਪੁਰੇ ਜੋਗੀ ਸਰਹੋ ਅਰਓ ਹੁਤੀ ਪੁਰਾ ਜੋਗੀ ਸਰਹੋ ਉਸ ਕਾ ਦੇ
 ਖਣਾ ਮਰਖੋ ਜਦਾ ਕਯਾ ਏਕ ਬਾਰਖੋ ਜਾ ਦਇ ਬਾਰਖੋ ਜਾ ਕ
 ਹੋਤੋ ਬਲਾਇ ਲਾਉ ਤਾਂ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਕਯਾ ਸੁਣੋ ਮੰਗਲਨਾ
 ਥ ਜੀ ਮੈਸੀ ਤਰਾਂ ਲਾਵੈ ਜੋ ਸੇਵ ਕਹੋਇ ਆਵੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮੰਗ
 ਲਨਾਥ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੇਵ ਕਾ ਤਿਸ ਕੋ ਕੀਜੀ ਤਾਹੈ ਜੋ ਆਪ
 ਤੇ ਨੀਚ ਹੋਤਾਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਆਪ ਜੋ ਸਾਹੋਵੈ ਯਾ ਆਪ ਸਤੇ ਉਚ
 ਹੋਇ ਤਾਂ ਉਹ ਕੋ ਕਰ ਸੇਵ ਕਹੋਤਾਹੈ ਅਰਜੇ ਉਸ ਕੋ ਮਾਗੋ ਨਿ
 ਵਦਣੀਏ ਅਰਉ ਸਕੇ ਮੰਤਰ ਗਯਾਨ ਉਪਜਾਵੈ ਤਾਂ ਉਹ
 ਹੁੀਆ ਗੋਤੇ ਨਿਵਖ ਜਾਹੋਵੈ ਅਰਜੇ ਆਪ ਸਤੇ ਉਚਾਹੋਵੈ ਤਬ
 ਉਸ ਕੀ ਖੁਸੀ ਆਵੈ ਤੋ ਨਿਵੈ ਨਾਹੀ ਤੋ ਨਾਨਿਵੈ ਅਰਜੇ ਕਹੋਤੋ ਜ
 ਤਾਹੋਂ ਤਾਂ ਗੋਰਖ ਕਯਾ ਮੰਗਲਨਾਥ ਤਾਂ ਮਰਗੀ ਪੀਚੈ ਦਕ
 ਸੁਸਮਾਤਾਹੈ ਅਰਪੁ ਪੁਨਾਥ ਤੋ ਬੋਲਤ ਨਹੀ ਅਰਚਰਪ
 ਟਨਾਥ ਸਭੁ ਨੇਕਾ ਏਕ ਜੋ ਸਾਹੈ ਅਰਮੰਰ ਨਾਥਾ ਸਿਧਖੇ ਸੁਰੇ
 ਸੁਰੇ ਤਮ ਖੁਸੀ ਆਵੈ ਤੋ ਜਾਉ ਤਾਂ ਮੰਗਲਨਾਥ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਮੇਜਾਤਾਹੋਂ ਤਾਂ ਗੋਰਖ ਕਯਾ ਜਾਹੁ ਨਾਥ ਜੀ ਤਾਂ ਮੰਗਲਨਾਥ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਮਾਯਾ ਆਇਕਰ ਕਯਾ ਆਦੇਸ ਹੋਨਾ
 ਨਕਤ ਪਾਜੋਗੀ ਸਰ ਕੁਲਾਕੀ ਆਵਰ ਸਨਦੀਆ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥ
 ਕੀਆ ਜੋਗੀ ਸਰੋ ਕੇ ਤਾਂ ਈ ਮੁਹੋ ਆਖ ਕਰ ਚਰਨਾਂ ਨੂਹ ਖਲਾਵ
 ਫੇਰੇ ਕੁਯਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੰਤਰ ਜਾਂ ਮੀਆਹਾ ਉਸਦਾ ਕੁ

ਇਦੇਖਕਰਗੁਰਨਨਕਜੀਉਸਦੇਹਬਪਕੜਲੀਤੇਅਤੇਆਪ
 ਦੇਹਬਮੰਗਲਨਾਬਦੇਪੈਰੰਤੇਰਖੇਅਤੇਮੁਹਬਚਨਬੋਲੇਜੇਅ

ਦੇਸਏਕੀਕਾਰਕੋਆਦੇਸਆਉਮੰਗਲਨਾਬਪੁਰਨਜੋਰੀਸਰਗ
 ਤਾਂਮੰਗਲਨਾਬਕਯਾਗੁਰੂਜੀਈਹਾਂਕਉਠਮਨੋਰਬਆਵੇਤਾਂਗੁ
 ਰੁਨਨਕਜੀਕਯਾਮੰਗਲਨਾਬਜੀਹਮਤੁਮਾਰੇਦਰਸਨਪਰਸ
 ਆਏਤਾਂਮੰਗਲਨਾਬਕਯਾਧੀਨਹਮਾਰੇਭਾਗਗੁਰੂਜੀਜੋਤਮ
 ਹਮਕੋਦਰਸਨਦੀਆਚਲੇਸਿਧਮੰਤੁਲੀਦਰਸਨਲੇਹੇਦੇਹੇ
 ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਕੁਲਾਮੰਗਲਨਾਬਜੀਤੁਮਚਲੇਹਮ
 ਆਵਹਗੇਤਾਂਮੰਗਲਨਾਬਕਯਾਕੁਲਾਜੋਤਸਾਗੀਰਜਾਇਜੇ
 ਕੋਹਤਾਂਈਹਾਂਭੀਕਛਭੁਗਤੁਲਾਵੇਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾ
 ਸੁਣੋਮੰਗਲਨਾਬਜੀਗੁਰੂਨਨਕਜੀਵਾਰਹਮਕੋਕੁਗਤੁ
 ਮਾਰਾਗੁਉਸੁਪ੍ਰਸੰਨਕੀਆਆਤੁਮਰਾਉਸਾਂਤੁਆਈਜਬਦ
 ਰਸਨਪਾਯਾਦੇਖਤਹੀਆਤੁਮਾਮਾਪਾਯਾਸੁਣਮੰਗਲਨਾਬ
 ਇਕਬਾਹੁਹਮਾਰੀਹਮਰਾਤੁਮਰਾਏਕਮਧਾਰੀਤਾਂਮੰਗਲਨਾ
 ਬਮਥਾਦੇਕਕਰਚਲਦਾਰਯਾਅਰਆਪਭੀਖੁਸੀਹੋਇਗਮ
 ਅਤੇਗੁਰੂਨਨਕਜੀਨੂੰਖੁਸੀਕਰਗਯਾਤਾਂਮਰਦਾਂਨੇਕਯਾਗੁਰੂ
 ਜੀਏਹਤਾਂਕੋਈਅਜਬਜੋਗੀਆਹਾਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਹ
 ਯਾਮਰਦਾਨਾਭੇਖਵਿਚਸਰੋਹਿਕੋਜੇਹੇਨਾਹੀਹੋਦੇਕੋਈਪੁ
 ਰਨਕੋਧਧੋਹਿਕਮਧਾਰੇਦਾਰੇਭੇਖੀਬਹੁਤਹੋਦੇਹੈਨਜੇਸਕੁ

ਪੂਰਨਹੋਦੇਹੋਵਨਤਾਂਸਭਸਿਸਟਉਧਰਜਾਵੇਪਰਕੋਈਹੀਕ
ਅਧਾਰੇਦਾਹੈਜਿਸਤੇਪੂਰਨਕਿਪਾਹੋਈਹੈਅਤੇਜਿਸਦੀਵਾ
ਗੀਆਵਈਹੈਤਾਂਮਰਦਨੇਕਯਾਜੀਹੁਣਚਲਦੇਹੋਸੁਮੇਰਉ
ਪਰਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਨਯਾਹੀਕਸੰਭੂਨਾਥਾਹੈ
ਓਹੁਗੀਆਪਨੁਬੁਝਤਛਿਕਦਾਹੈਓਹੁਗੀਛਿਰਜਾਵੇਤਾਂਚਲ
ਦੇਆਰੇਤਾਂਛਿਰਮਰਦਨੇਕਯਾਜੀਓਹੁਮੰਗਲਨਾਥਨਲੇ
ਵਧੁਹੈਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਨਯਾਮੰਗਲਨਾਥਸਿ
ਧਾਂਵਿਚਨਹੀਕੁਖਾਸਿਧਾਂਦਾਹੈਪਰਹੋਸਤਸਰੂਪਤਾਂਛਿਰਮਰਦ
ਨੇਕਯਾਜੀਜੇਸਤਸਰੂਪਹੈਤਾਂਗੋਰਖਦਾਸਿਖਕੋਜੋਹੋਯਾ
ਅਤੇਜੋਗੀਆਂਦਾਰੇਖਕੋਲੀਤੋਸਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾ
ਮਰਦਨਯਾਸਗਦਾਗੋਰਖਉਸਤਾਂਈਮਿਲੁਯਾਆਹਪਰਜਿ
ਸੋਨੇਆਪਣੀਵਲਕਿਛੁਲਏਤਾਂਕਿਸੇਦਾਕਿਮਹੈਮੰਨੇਕਰਸ
ਕੈਉਹਤਾਭਾਵੇਦਾਸਾਹਿਬਹੈਤਾਂਛਿਰਮਰਦਨੇਕਯਾਜੀ
ਏਹਨਜਰਕਰਤਾਰਤਧਨੁਬਖਸੀਹੈਤਿਚਰਨੁਸੰਭੂਨਾਥ
ਜੋਗੀਆਯਾਪਰਕਿਸਤਚਾਮਾਯਾਇਕਮੰਦਾਏਕਛਰ
ਆਏਕਬੈਰਾਗਨਲੀਤੀਆਯਾਆਵਦੇਹੀਕਯਾਆਵੇ
ਸੋਬਾਲਾਆਵੇਸੁਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਆਵੇਸੁਏਕੀ
ਬਾਰਕੋਆਵੇਸੁਆਉਸੰਭੂਨਾਥਜੋਗੀਸੰਭੂਨਾਥਦਾਰ

ਮੰਦਾਪਹਿਰੇਛਰਮਾਰਾਖੋਗਾਥਲੇਹੁਬੈਰਾਗਨਗੋਰਖਨਾਥ

ਕੇਚੇਲੇਓਦਗਾਬਿਘਨਨਕੋਈਲਾਗਣ ॥ ਸੰਕੁਨਾਬਕਹੈਸੁਣ
 ਨਾਨਕਬਾਲੇਦਰਸਨਦੇਖਤਤੁਟੇਤਾਲੇ ॥ ਰਹਾਉ ਕਾਅਮਸਤੁ
 ਧਰਨਨਪੜਸੀਜਬਲਗਪਰਨਅਕਾਸ ਜੋਲਕਲਾਸੀਪੁਰਨ
 ਹੋਵੇਉਲਟਕੋਲਪਰਗਾਸਾ ॥ ਸੰਨਸਹਰਕਾਦਰਸਨਪਾਵੈਅ
 ਰਰਜਰੂਪਾਦਿਖਾਈਏ ਸਤਸੰਤੋਖਮਾਹਿਗੋਸੁਹੇਲੇਅਗਮਨੇ
 ਨਿਧਪਾਈਯੇ ॥ ਸੰਕੁਨਾਬਕਹੈਸੁਣਨਨਕਤਮਰਾਜਨਸਸਕਰ
 ਬ ਜੇਤਮਗੁਰਗੋਰਕ੍ਰੋਥਪੋਤਬਪਾਵੈਪਰਮਪਦਾਰਥੁ ੪ ॥੧॥
 ਗੁਰਨਾਨਕਜੀਵਾਰ ਮੁੰਦਾਅਲੀਮਤਾਮਸੁਰਤੁਸੋਹਮਮੋਨੇਦਿਸਾਰੀ
 ਫਰੁਆਹਾਬਨਲੇਓਕਬਹੁੰਨਾਚਿਪਵੈਭੇਖਾਵੀ ਬਿਘਨਹਮਾਰੇ
 ਸਗਲੇਕੁਰਗੋਹਿਰਦੇਸਚਚਿਤਾਰੀ ॥ ਸੁਣਤੁਸੰਕੁਨਾਬਜੋਗੀ
 ਏਕਨਿਰੰਜਨਦਰਸਨਪਾਯਾਫਿਰਦਾਸਦਾਅਰੋਜੀ ॥ ਰਹਾਉ
 ਕਾਯਾਹਮਾਰੀਜੁਗਜੁਗਅਸਾਬਿਤਸਚਖੰਡਮੇਵਾਸਾ ॥ ਅਰੀ
 ਕਾਯਾਕਦੇਨਪੜਸੀਬਿਨਸੇਧਰਨਅਕਾਸ ॥ ਸੰਨਸਹਰਮੇਅ
 ਸਨਕੀਆਅਚਰਜਰੂਪਹਮਾਰਾ ਸਤਸੰਤੋਖਹਮਾਰੇਪਾਜੀ
 ਨੋਨਿਧਖਫੀਦੁਆਰਾ ॥ ਕਹੈਨਨਕਜੁਣਸੰਕੁਨਾਬਾਪੁਰਨਗੁਰੂ
 ਹਮਾਰਾ ਗੋਰਖਜੇਸੇਕੇਤੇਚੇਲੇਮਾਰੀਖੜੋਦਰਬਾਰਾ ੪ ॥੧॥ ਸੰ
 ਕੁਨਾਬਵਾਰ ਗੋਰਖਤੁਮਰੀਦਿਸਟਨਆਵੈਤੁਤੇਬਤੁਮਹੀਕਰੀ
 ਕੋਨਬੁੰਦਤੇਉਪਯਾਨਨਕਕੋਨਕਹੀਅੰਮਹਤਾਰੀ ॥ ਕੋਨਭੁਤ
 ਲਗਾਹੈਤੁਮਕੋਤੁਤੇਅੰਗਬੈਰਾ ਸੁਧਬੁਧਤੇਗੀਬੈਰਾਨੀਮੁਖਤੇ
 ਬੋਲੇਕੋਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ਸਿਧਬੁਧਕੋਮਨੇਨਾਂਹੀਨਾਬਜਤੀਸਭਨਿ
 ਦੇਤੁਕਦਕੋਨਬਤਾਈਪਾਵੈਉਪਜੇਮਾਟੀਗੰਧੇ ॥ ਸਾਧਪਰਿਸ
 ਕੁਉਜਕੇਕੀਏਉਨਆਪੇਬਟਤਬਣਾਈ ਉਨਕੋਰੰਦੇਕੋਨਤੁਕਹੀ
 ਅੰਤੈਕਆਰਿਧਾਸਿਧਪਾਈ ॥ ਸੰਕੁਨਾਬਕਹੈਸੁਣਨਨਕਤਤੁਕ
 ਗੁਰਨੀਮਿਲਾਅਾਵਤਜਾਵਤਕੁਰਮਤੁਥਾਕਾਗਰਤੁਕੁਨੀਗਾ

ਲਾ ੪ ਤਾਂਗੁਰਨਾਨ ਕਜੀ ਸਬਦ ਉਠਾਯਾ ਰਾਗੁ ਮਾਸਾ ਮਹਲਾ ੧
ਗੋਰਖ ਕੋਹ ਮਥੈ ਦਾਜਾ ਨੇਨਦ ਰਾਗੁ ਮਾਗੀ ਪੂਰੀ ਮਹਾਂ ਦੇਵ ਕੀ ਬਿੰਦ
ਤੋਉ ਪਜਾ ਬੈਰਾਹੋ ਇਜਵੁਰੀ ਹਮਕੋ ਭੂਤ ਲਗਾਏ ਮੇਸਾ ॥੧॥ ਦੇਵ
ਮੇਨ ਮਰਤ ਪੋਰਿ ਖੀਸਰ ਸਭੁ ਉਸਕੇ ਕੀ ਏਵੀ ਦੇ ਏਕ ਮਾਟੀ ਏਕ ਮਲ
ਖੂਤਾ ਨਿਰਮਲ ਕਹੁ ਵੈਰੀ ਦੇ ੨ ਸਾਧ ਪੀਰ ਸਭੁ ਭਾਈ ਮੇਰੇ ਜੋਖਤ
ਜਿਉ ਮਨ ਮਾਨੇ ਸਿਧ ਜਤੀ ਸਭੁ ਬੈਰੇ ਦੇਖੇ ਉਸਕੇ ਕਦੀ ਨ ਜਾਨੇ ੩
ਕਹੈ ਨਨਕ ਸੁਣ ਸੰਭੂਨ ਬਾਹਮ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਮਿਲਾ ਨਿਦਹ ਮਾਗੀ ਜੋ
ਜੋ ਕਰਤੇ ਬੰਗਾਰ ਸਾਥੇ ਭੂਰੀ ਗਲਾ ॥੪॥ ਤਾਂ ਸੰਭੂਨ ਬਭੁ ਫਵ
ਤੋਇ ਕੇਖ ਪਗਾ ਅਗੋਰੋ ਰਖਨਾ ਬਪੁ ਛਾ ਕਜੇ ਰੋਸੰਭੂਨਾ ਬਜਬ
ਬਦੇਉ ਕਾ ਕਾ ਬਚਨ ਕੀਆ ਕਾ ਕਾ ਸੁਣਾ ਤਾਂ ਸੰਭੂਨਾ ਬਕ
ਆਨਾ ਬਜੀ ਉਹਤੇ ਮੈਰੀ ਬੋਰੀ ਅੰਬਾ ਤਾ ਕਰਠਾਏ ਤਾਂ ਗੋਰਖ
ਕਾ ਕਾ ਮੰਗਲ ਨਾ ਬਜੀ ਸੰਭੂਨਾ ਬਕਾ ਕਹਤਾਏ ਤਾਂ ਮੰਗਲ ਨ
ਬਕਾ ਆਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪਣੇ ਬਿਰਦ ਕੀ ਹਾਟਤ ਕਹੀ ਜਤੀ ਪਰ ਜੇਸ
ਚਕੋ ਭੂਠ ਕਹੀ ਤਾਏ ਤੋ ਪਤਿੰਗਰੀ ਹੋਵੀ ਤਾਏ ਜੈਸਾਏ ਤੈਸਾ ਤੁਮ ਆ
ਪਦੇਖੋ ਤਾਂ ਸੰਭੂਨਾ ਬਕਾ ਆਗੁਰੂ ਜੀ ਮੰਗਲ ਨਾ ਬਕੁ ਛ ਉਸਕਾ ਮੰ

ਗਰਾਖ ਤਾਏ ਤਾਂ ਮੰਗਲ ਨਾ ਬਕਾ ਸੁਣ ਜੋਗੀ ਸਰਤੋਰੇ ਕਹੇ ਕੁਛ
ਉਹ ਕਮਿ ਨ ਹੋਵੇਗਾ ਏਹ ਬਾਤਾ ਜੋਗੀ ਸਰਾਂ ਕੀ ਆਨਾਂਹੀ ਜੋ ਭੁਲੇ ਕੋ
ਬੁਰਾ ਕਹੀਏ ਪੁਛ ਦੇਖ ਗੁਰੂ ਗੋਰਖ ਨਾ ਬਕੋ ਤਾਂ ਸੰਭੂਨਾ ਬਕਾ ਮੰ
ਗਲ ਨਾ ਬਜੀ ਤਮ ਭੂਇਨ ਕੋ ਚਲੇ ਜਾਇਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮੰਗਲ ਨਾ ਬਕਾ

ਸੁਣ ਸੰਤੁ ਨਾਥਜੀ ਏਕਬੇਰੀਕਾ ਦਸਬੇਰੀ ਅੰਸੀਬਾਤਾਕਾ
 ਦੇਖਕੋਈ ਨਾਹੀ ਸਾਧੋਕੇ ਆਗੋਸਾਧੀ ਨਿਵੈਗੇ ਅਰਚੋਰੋਕੇਅ
 ਗੋਚੋਰਗੀ ਨਿਵੈਗੇ ਸੰਤੁ ਨਾਥਜੀ ਇਨੇਬਾਤੋਕੀ ਇਜੋਗਪੁਰਨਲੀ
 ਹੇਤ ਪੁਛਦੇਖਗੁਰੂਗੋਰਖਨਾਥਕੋ ਤਾਂਸੰਤੁ ਨਾਥਸਰਮਿੰਦਾਹੋਇ
 ਕਰਗੋਰਖਨਾਥਕੋਲਗਾਪੁਛਣ ਕੋਗੁਰੂਜੀ ਮੰਗਲਨਾਥ
 ਕਮਾਕਹਤਾਹੈ ਤਾਂਗੋਰਖਨਾਥਬੋਲੇਨਹੀ ਗੋਪੀਚੰਦਕਹਆਮ
 ਰੇਭਾਈਸਿਧੋਨਾਥਜਤੀਯੋਤੁਮੋਆਪਣੇਪਰਮੇਸ਼ਗੜਕਾ
 ਮੇਲਜਾਹੈ ਦਹਜੇਸਾਹੈਤੈਸਾਹੈ ਤੁਮਕੋਉਸਕੇਕੁਛਸਰੀਕਤੋ
 ਨਾਹੀਪੜੀਕਾਹਮੀਤੁਮੀਸਾਧਸਿਧਹੈ ਅੰਗੁਰੀਸਭਾਨਿਰੰਜ
 ਨਕੋਕੀਏਹੈ ਅਰਮਤੀਤਫ ਕੀਰਕੋਬਚਨੀਹੈ ਜੋਆਪਸਤੇਸ
 ਕੁਕੋਰੁਲਾਕਰਜਾਣੇ ਅਰਆਪਸਤੇਸਕੁਕੋਉਚਕਰਜਾਣੇ॥
 ਏਨਾਹੀਕਹੀਅੰਜੁਹਮੀਤੁਮੀਗਮਨੀਯਾਨੀਹੈ ਅੰਗੋਕੋਈਨਹੀ
 ਤੁਸੰਤੁ ਨਾਥਜਲਗਾ ਅਤੇਗੋਰਖਨਾਥਮੇਨਹੋਰਹਾ ਤਾਂਮੰਗ
 ਲਨਾਥਕਹਆਸੁਣੇਗੋਪੀਚੰਦਜੀਤੁਮਮਤਕੁਛਕੋਹ ਤਾਂਫੇਰ
 ਗੋਪੀਚੰਦਮੰਗਲਨਾਥਨੂੰਕਹਆਸੁਣੇਗੁਰੂਜੀ ਜੋਕੁਛਤੁਮ
 ਬਚਨਕਰਤੇਹੋਸੋਪੁਰਨਕਰਤੇਹੋ ਪਰਫਕੀਰਾਮਤੀਤਕੋਨੀ
 ਵਕਰਣਨਹੀਆਯ ਅਰਜੇਚਰਚਕਹੀਏਤਾਂਸਹਜਕੇਪਰ
 ਮੈਕਹੀਏਕੁਲੇਸਾਧੋਪੁਰਖੋਕੇਬਚਨਹੈ ਜੋਗਮਾਨੀਯਮਾਨੀਗੁਰੂ
 ਹੈਇਕੋਗੁਰਹਾਈਹੈ ਫਕੀਰੋਕਾਬਿਰਦਸਭੁਏਕੋਹੈ ਬੁਨਬੁਨਕੁ
 ਛਨਾਂਹੀ ਤਾਂਮੰਗਲਨਾਥਕਹਆਭੁਲਾਜੀਤੁਮਪੁਰਾਬਚਨਕਰ
 ਤੋਹੋਗੁਰਉਪਦੇਸਾਮੈਸਾਚਾਹੀਤਾਹੈ ਪਰਜਿਸਕੋਨਿਰੰਕਾਰਕ੍ਰਿਪ
 ਲਹੇਵੈ ਫੇਰਮਰਦਾਨੇਕਆਗੁਰੂਜੀਹੁਣਸੁਮੇਰਉਪਰਚਲੇ
 ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕੀਕਹਆਮਰਦਾਨਾਚਲਦੇਆਹੋ॥ ੪੭॥
 ਬੋਲੋਭਾਈਜੀਦਹਭੁਰੁ ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ ੪੮॥

ਤੁੰਮਨਿਪਰਤਤੇਉਰੂਗੀਲੀਤੀਜਾਇਸੁਮੇਰਉਪਰਖੜੇਹੋਏਅੰ
ਗੋਸਿਧਮੰਡਲੀਨੋਨਬਚੋਰਾਸੀਸਿਧਛੇਜਤੀਬੈਠੇਬਾਤਕਰ
ਦੇਅਹੋਗਯਾਨਧਯਾਨਦੀਅੰ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਤੇਬਾਲ ਮ
ਰਦਾਨਤ੍ਰਿਯੰਜਾਇਦਿਖਾਈਦਿਤੀਜਾਇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਰਮ
ਆਦੇਸੋਹੋਸਿਧੋਨਾਬੈਜਤੀਯੋਆਦੇਸੁ ਤੁੰਗੋਰਖਕਰਮਆ
ਦਪੁਰਖਕੋਆਦੇਸੁ ਆਹੋਨਾਨਕਬਾਲੇ ਗੋਰਖਬਚਨਕੀਤ
ਅਹੋਸਿਧੋਇਸਬਾਲੇਕੋਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਪੁਆਲਾਦੋਹੋ ਤੁੰਝੰਗਰ

ਨਾਬਮਦਨਾਲਪੁਆਲਾਕੁਰਲੇਆਯਾ ਆਇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇ
ਅਗੋਰਖਯੋਸਪਾਉਨਾਨਕਬਾਲੇਪੀਓ ਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਰਮ
ਏਹਕਯਾਪਾਣੀਏ ਤੁੰਝੰਗਰਨਾਬਕਯਾਜੀਏਹਮੰਮ੍ਰਿਤਹੋਇਸ
ਕੋਪੀਏਲਿਵਲਾਗਤੀਏ ਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਰਮਕੰਕਰ
ਹੋਤਾਏ ਝੰਗਰਨਾਬਦਾਚ ਭਾਠੀਸਾਜੇਲਾਹਣਮਾਂਰੁਕਸਕੋਬੀਚ
ਸਮਾਵੇਨਿਰਮਲਪਾਰਨਲੀਹੋਇਚਲਤੀਤਬਯਹਮੰਮ੍ਰਿਤਪ
ਵੇ॥ ਸੁਣਨਾਨਕਤਬਤੁਜੇਗੀਹੋਵੇਦਿਸੁਖੁਲੇਬੰਧਨਸਭਕਾਟੇ
ਸਗਲੀਦੁਰਮਤਖੋਵੇ॥ ਰਹਾਉ ਹੋਮਦਵੇਲੋਮਦਕੋਮਤੇਮਗਨ
ਹੋਇਲਿਵਲਾਗੀ ਸੁਰਤਬੰਦਚਲਤੀਨਕਬਹੁੰਦਰਬਾਰਖਡਾ
ਬੈਰਾਗੀ ਕਮੈਸੇਸਹਜਫਿਰੇਮਤਵਾਲਾਦੁਖਜੁਖਹੋਇਨਿਵਰੇ
ਜਹਦੇਖਾਤਹਏਕੋਸੁਆਮੀਹਿਰਦੇਭੁੰਤਰਧਾਚੇ੩ ਲਾਹਾਪੂਜੇ
ਸਾਬਨਿਬਾਹੋਖਾਲੀਖੋਪਨਜਾਵੇ ਝੰਗਰਨਾਬਕਹੋਸੁਣਨਾਨ

ਕਬਾਲੇਤਬਤੁੰਦਰਸਨਪਾਵੇ॥੪॥ਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਬਦਬੋਲਾ
 ਰਾਗੁਮਾਰੂਵਿਚਮਹਲਾ੧ ਗਿਆਨਧਮਾਨਕੀਲਾਹਵਮਾਡੀਕਰਣੀ
 ਕੀਕਸਪਾਣੀ ਰੁਓਤੁਰੀਮੈਪ੍ਰਮਸਮਾਣ ਬ੍ਰਹਮਕੀਅਗਨਿਜਲਈ
 ੧੧ਸਿਧੋਹਮਮਦਕੇਮਾਤੇਨਾਹੀ ਜੋਮਤਵਾਲੇਮਦਕੇਮਾਤੇਕਿਨਮਤਵ
 ਲੁਯੋਮਾਂਹੀ੧ ਰਹਾਉ॥ਸੁਰਤਨਲੀਰੁਓਬਾਸਨਕੀਨਾਅੰਤਰਧਾਰ
 ਰੁਆਈ ਦਯਾਸੁਰਾਹੀਸਹਜਪਮਾਲਾਗੁਰਮਤਪਾਓਰੁਆਈ ੨ਗੁ
 ਰਮੁਖਨਾਮਾਫਿਰੇਮਤਵਾਲੇ ਏਕਰੰਗਮਹਖੇਲੇ ਜਹਦੇਖੇਤਹਏਕ
 ਸਰੂਪੀਮਾਰਗਪਾਧਾਰੇਲੇ ੩ਨਿਬਹੀਖੇਪਹਮਾਗੀਸਿਧੋਮਾਠ
 ਪਹਗਲਿਵਲਾਗੀ ਨਾਨਕਵਾਸਰੁਹਾਂਮਤਵਾਲਾਜਹਾਂਏਕੀਕਾਰੈ
 ਗਗੀ ੪ ਤੁੰਠੇਰਸਿਧਾਂਬਚਨਕੀਤੇ ਰਾਗੁਗਮਕਲੀ ਧਨਜੋਬ
 ਨਕੀਕਰੇਨਅਸਾ ਪਰਤਿਆਅੰਗਨਲਾਵੇਪਾਸਾ ਨਾਦਬਿੰਦ
 ਲੇਘਰਭੀਤਰਜਰੈ ਤਿਸਕੀਸੇਵਾਪਾਰਬਤੀਕਰੇ੧ ਬੋਲੇਪਰ
 ਬਤਸਤਸਰੂਪ ਪਰਮਤਤਮਾਹਿਰੇਖਨਰੂਪ੧ ਰਹਾਉ ਸੋਗਿ
 ਰਹੀਜੋਨਿਗਾਰਹੁਕਰੈ ਜਪਤਪਸੰਜਮਾਭਿਖਾਕਰੈਪੁੰਨਦਾ
 ਕਾਕਰੈਸਰੀਰ ਸੋਗਿਰਹੀਗੀਗਾਕਾਨੀਰ ਬੋਲੇਈਸਰਸਤਸ
 ਰੂਪ ਪਰਮਤਤਮਾਹਰੇਖਨਰੂਪ ੨ ਗੋਰਖੇਵਾਰ ਸੋਅਉਧੁਤੀ
 ਜੋਪੁਪੈਆਪੁਰੋਜਨਭਿਖਾਕਰੈਸੀਤਾਪੁ ਅਉਹਰਪਦਨਮਾ
 ਭਿਖਾਕਰੈ ਸੋਅਉਧੁਤੀਸਿਰਪੁਰਚੜੈ ਬੋਲੇਗੋਰਖਸਤਸ
 ਰੂਪ ਪਰਮਤਤਮਾਹਿਰੇਖਨਰੂਪ ੩ ਚਰਪਦਨਾਬਦਾਰ ਸੋਪਖ
 ਡੀਜੋਕਾਯਪਖਾਲੇ ਕਾਂਯਕੀਅਗਨਿਬ੍ਰਹਮਪਰਜਾਲੇਸੁਪਨੇ
 ਬਿੰਦਨਦੇਈਝਰਨ ਤਿਸਪਾਖੰਡੀਜਰਾਨਮਰਨ ਬੋਲੇਚਰਪ
 ਦਸਤਸਰੂਪ ਪਰਮਤਤਮਾਹਰੇਖਨਰੂਪ ੪ ਗੋਪੀਚੰਦਵਾਰ
 ਸੋਉਦਾਸੀਜੋਪਾਲੇਉਦਾਸ ਅਰਧਉਰਧਕਰੇਨਿਰੰਜਨਵਾਸ
 ਚੰਦਸੁਰਜਕੀਪਾਏਗੰਦ ਤਿਸਉਦਾਸੀਕਾਪਰੇਨਕੀਧ ਬੋਲੇਚੰ

ਪੀਚਿਦਸਤਸਰੂਪ ਪਰਮਤੰਤਮਹਰੇਖਨਰੂਪ ੫ ਕੁਰਬਗੀਵਾਚ
 ਸੋਬੈਰਾਗੀਜੇਉਲਦੇਬ੍ਰਹਮ ਗਗਨਮੰਡੁਲਮਹਰੇਪੋਬੀਮ ਅਹਿ
 ਨਿਸਮੰਤੁਰਰਹੇਧਿਆਨ ਤੇਬੈਰਾਗੀਸਤਸਮਾਨ ਬੇਲੇਭਰਬਰ
 ਸਤਸਰੂਪ ਪਰਮਤੰਤਮਹਰੇਖਨਰੂਪ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵ
 ਚ ਕਿਉਮਰੈਮੰਦਾਕਯੋਜੀਵੈਜੁਗਤ ਕੰਨਪਜਾਇਕਾਖਾਜੈਕੁ
 ਗਤ ਅਸਤਨਾਸਤਏਕੋਨਾਉ ਕੋਨਸੁਅਖਰਜਿਤਰਹੈਹਿਆਉ
 ਸੁਮਛੁਮਜੇਸਮਕਰਸਹੈ ਤੋਨਨਕਆਖੇਗੁਰਕੋਕਹੈ ਛਿਅਵਰ
 ਤਾਰੇਵਰਤਹਪੂਤਾ ਨਾਜੀਸਾਗੀਨਾਮੋਪੂਤਾ ਨਿਰੰਕਾਰਜੋਰਹੈਸਮਾ
 ਓ ਕਹੇਕੁੀਖਾਮੰਗਵਜਾਇ ਬੇਲੇਨਨਕਸਤਸਰੂਪ ਪਰਮਤ
 ਤਮਹਰੇਖਨਰੂਪ ੭ ਚਰਪਟਵਾਚ ਕਾਮਤਾਗਲੇਕੋਧਤਾ
 ਗਲੇ ਲੋਕਤਾਗਲੇ ਅਹਿਕਾਰਤਾਗਲੇ ਮਮਤਾਤਾਗਲੇ
 ਚਰਪਟਬਚਨਅਪਾਰੇ ॥ ੮ ॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ ॥ ਨਾਤਅਗ
 ਲੇਕਾਮੰ ਨਾਤਾਗਲੇਕੋਧੰ ਨਾਤਾਤਲੇਲੋਕਮੋਹਅਹਿਕਾਰੰ ਗੁਰ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿਸਤੁਕੋਗਕਰਵੰ ਨਾਨਕਬਚਨਅਪਾਰੰ ੨ ਸਿਵਨਪੰਕ
 ਰੋਲੇ ਸਕਤਨਗਵਾਇਲੇ ਮਨਸਾਠਹਰਾਇਲੇ ਮਨਕੋਪਰਬੋਧ
 ਲੇ ਵਰਸਨਪਾਇਲੇ ਗੁਰਚਰਨਲਾਗਲੇ ਤੇਬਰੁਭਾਗਲੇ
 ਚਰਪਟਬਚਨਸਤੁਗਲੇ ਸੁਣਨਨਕਤਪਾਤੇਸੀਸਾਰਸਮੁੰਦ
 ਪਾਰਪਾਇਲੇ ੩ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ ਸਿਵਨਪਕਰੇਲੇਸਕ
 ਤਨਗਵਾਇਲੇ ਮਨਸਾਠਹਰਾਇਲੇ ਵਰਸਨਪਾਇਲੇ ਤੇਬਰੁ
 ਭਾਗਮਆਪੇਲੇ ਨਾਨਕਬਚਨਸਤੁਗਲੇ ਸੁਣਚਰਪਟ
 ਨਾਬਸੈਸਾਰਸਾਗਰਹਮਪਾਰਪਾਇਲੇ ੪ ਏਕੰਕਾਰਗੁਰੂ
 ਕਰਬੈ ਵਸਰਸਧਰਬੈ ਪੰਚਪੰਚੀਸਹਮਆਗੋਕਾਰਕਰਬੈਤੀ
 ਨਚਾਗਬਿਨਰਜਨਾਇਚਰਬੈ ਨਉਸਤੁਹਮੇਬੀਧਬੈ ਚੋਲਾਇਕੀ
 ਸਹਮਆਗੋਖੜਬੈ ਪਚਾਸਪੰਡੁਰਵਭਾਗਬੈ ਨਾਨਕਮੈਸੇ

ਬਰੁਭਾਗਬੈ ਸੁਣਚਰਪਟਨਾਬਬੈ ੫ ਤੁੰਫੇਰਗੁਰੁਨਨਕਜੀ
 ਘੁਘੁਨਾਬਨੁਬੁਲਾਯਾ ਛੇਤੋਸੁਆਖੋਸੁਘੁਘੁਨਾਬਬੈਲ
 ਤਾਨਾਹੀ ਗੁਰੁਨਨਕਜੀਦਾਰ ਘੁਘੁਨਾਬਚੁਪਕਰਰਯਾਕਿ
 ਆਜਾਪੈਓਹਕੈਸਾਭੁਯਾ ਬਿਨਬੈਲੇਕਾਕਰਹੁਬੀਚਾਰ ਘੁਘੁ
 ਨਾਬਬੁਲਾਵਟਹਾਰ ਸੇਵਾਪੁਜਾਰਹਤੁਨਪਾਸੀਯੇ ਘੁਘੁਨਾਬਬੁ
 ਲਾਯਾਚਾਹਿਯੇ ਦਰਸਨਾਮਾਛਮਰਮਨਜਾਪੇ ਕਾਜਨਕੈਸਾ
 ਮਰਤਾਪੇ ਕਹੈਨਨਕਸੁਣ ਘੁਘੁਨਾਬਹਮਾਰੀਅਰਦਾਸ ਏਕ
 ਪਛਾਟੇਤਉਬੈਲੇਬਾਤੁ ੧॥ ਘੁਘੁਨਾਬਦਾਰ ਘੁਘੁਨਾਬਪਾਇ
 ਬੈ ਜਤੀਨਸਾਧਬੈ ਸਿਧੋਨਨਾਬਬੈ ਬੈਲਬੈਪਕੜਾਇਬੈ ਸਿੰਧੀ
 ਨਵਇਬੈ ਨਉਨਕਹਾਇਬੈ ਸੁਰਤਨਰਹਾਇਬੈ ਗੁਰੁਨਨਕਹਾਇ
 ਬੈ ਚੇਲਾਪਾਇਲਲਾਇਬੈ ਨਾਨਕਸਾਦਗੁਰਮਸੁਣਾਇਬੈ ਸੁ
 ਏਕੀਕਾਰਖੇਲਬੈ ਸਿਉਸਕਤੀਨਮੇਲਬੈ ਧਮਾਨਨਧਾਇਬੈ ਉ
 ਰਨੀਚਨਕਹਾਇਬੈ ਹਿਰਦੇਪ੍ਰਗਾਸਬੈ ਏਕਬਾਤਬੈ ਘੁਘੁਕ
 ਹੈਸੁਣਨਨਕਸਾਧਬੈ ਸਤੁਪਰਮੇਸਰਤੁਮਲਾਧਬੈ ॥ ੨॥ ਤੁੰਗੁਰੁ
 ਨਨਕਜੀਘੁਘੁਨਾਬਦੇਚਰਣਨੁਹਥਯਾਵਟਲਰੇ ਘੁਘੁਨ
 ਬਗੁਰੁਨਨਕਜੀਦੇਹਥਪਕੜਕੈਚਰਣਾਉਤੇਸਿਰਰਖਾਕੈ
 ਹਟਲਗਾਕੈਗੁਰੁਜੀਕਾਦੁਸਰਾਜਾਣਾ ਗੁਰੁਨਨਕਜੀ
 ਦਾਰ ਏਕਜਾਣਾਤਾਂਤੁਮੇਪਛਾਟੇਜਾਦੁਸਰਾਮਦਰਨਕੋਈ
 ਨਨਕਦਾਸਸਮਝਾਹੈਆਗੈਘੁਘੁਨਾਬਮੈਓਹੀ ਦੁਹਾਂਆਪ
 ਸਾਵਿਚਚਰਨਬੰਦਨਕੀਤੀਖਰੇਰਾਜੀਰਹੇ ਤਾਂਚੈਬਨਾਬਬੈ
 ਲੇਨਾਹੀਮਗਨਹੋਇਰਯਾ ਤੁੰਗੁਰੁਨਨਕਜੀਕਾਯਾਕੁਈਬਾ
 ਲਾਮਰਦਨਾਏਹਚੈਬਨਾਬਬੈਲਦਨਾਹੀ ਤੁੰਮਰਦਨਾਉਤ
 ਵਲਾਹੋਇਕਰਬੈਲਾ ਅਜੀਗੁਰੁਜੀਬੁਲਾਈਏ ਗੁਰੁਨਨ
 ਕਜੀਦਾਰ ਬੈਲਬੈਚੈਬਨਾਬਬੈਲਤੇਕੈਨਾਂਹੀ ਕਉਨਤੁਮਰ

ਮਤਾਮਸੁਰਤਰਹੇਕੋਨਗੁਮਾਹੀ ਦੇਖੀਤੁਮਰੀਮੁਰਤਿਆਛੀ
 ਕੁਈਬੈਠਬੈਲੈਸਮਝਨਕਾਈ ਬੁਧਸਿਧਨਾਬਸਭਬੈਲੈਜਤੀ
 ਕੁਈਬੈਲਨਹਾਰੇਨਨਕਕਹੈਸੁਦਚੰਬਾਕੁਈਤੁਕੋਜੋਬੈਲਦਿਸ
 ੩੧ ਚੰਬਾਨਾਬਵਾਚਾ॥ ਬੈਲਨਹਾਰੁਬੈਲਬੈਤੋਲਨਹਾਰਤੋਲ
 ਬੈਅਟਕਨਹਾਰਅਟਕਬੈਕੁਟਕਨਹਾਰਭੁਟਕਬੈਝਟਕਨਹ
 ਰਝਟਕਬੈਗਾਵਨਹਾਰਗਾਇਬੈਸੁਨਨਹਾਰਸੁਣਾਇਬੈਏ
 ਕੋਏਕਧਆਇਬੈਏਕੀਕਾਰਪਰਮਹਧਆਨਧਆਇਬੈ੨ਗੁ
 ਰੂਨਨਕਜੀਵਾਚਾ॥ ॥ਜਨਨੀਸੋਧੀਨਬੋਕਰਨੀਸੋਧੀਨਬੋਰ
 ਹਨੀਸੋਧੀਨਬੋਚਲਨੀਸੋਧੀਨਬੋਜੇਤੇਲਛੁਣਸਭੁਧੀਨਬੋਏ
 ਕੀਕਾਰਕ੍ਰਿਪਾਕਰਬੋ੩ ਚੰਬਾਨਾਬਵਾਚ ਚੰਬਾਨਨਕੋਗੋਰਧੋ
 ਨਾਸਾਮਕੋਦਹਸਿਰੋਨਰਾਮਕੋਬਾਸਿਸਟੋਨਬਾਸਕੋਸੁਖ
 ਦੇਉਨਪ੍ਰਸਤੋਸਰੁਆਪਆਪੇਖੇਲਤਾਵੁਜਾਨਮੇਲਤਾਪ੍ਰਣ
 ਵਤਚੰਬਾਸੁਣਨਨਕਬਾਲਾਏਕਾਏਕਸੁਖਪਾਵਕਾਵੁਜਾ
 ਨਜੀਜਾਲਾ॥੪॥ ਚੰਬੇਅਤੇਗੁਰੂਨਨਕਜੀਆਪਸੰਦਿ
 ਚਬੁਤਚਰਨਬੰਦਨਾਕੀਤੀਬੁਤਪ੍ਰਸਿਧਰਹੇਪ੍ਰਪ੍ਰਨਾਬਮ

ਤੇਚੰਬਾਨਾਬਮਤੇਮੰਗਲਨਾਬਮਤੇਗੋਪੀਚੰਦਏਰਚਾਰੇਬ
 ਹੁਤਖੁਸੀਹੋਏਕਾਟਲਗੋਜੀਹਮਨਿਹਾਲਹੁਏਆਜਹਮ
 ਕੀਅਲੇਖਪੁਰਖਕਾਸਵਾਧਾਨਦਰਸਨਹੁਆਰੇਤਾਂਗੁਰੂਨ
 ਨਕਜੀਕਯਾਨਾਬਜੀਤਸਾਫੇਦਰਸਨਨਬਹੁਤਚਾਹੁਏਆਹੇ

ਪਰਭੁਭਾਹੋਯਾਜੇਦੇਹਦਿਚਦਰਸਨਹੋਯਾ ਅਸਾਨੂਸਤਪ੍ਰਤੀ
 ਤੁਮਾਈ ਜੋਅਸਾਨੂੰ ਕਰਤਾਰਨਿਰੰਕਾਰਦਾਦਰਸਨਹੋਯਾ ਨਿਰੰ
 ਕਾਰਅਤੇਤੁਸਾਡੂੰ ਵਿਚਭੇਦਕੋਈਨਾਹੀ ਜਾਇਤਨੇਨਾਥਖੁਸੀ
 ਹੋਏ ਤੁੰਮ੍ਹਰਤਸਿਧਅਤੇਕਨਕਸਿਧਕਿਤਨੇਸਿਧਤਮਕਗੁੰਸੇ
 ਹੋਏ ਤੁੰਮ੍ਹੀਗਲਨਾਥਕਯਾ ਸੁਫੁਭਾਈਗੋਪੀਚੰਦਬਾਲੇਏ
 ਸਿਧਕੋਜਾਅਹੀਕਰਕਰਤੇਹੈ ਤੁੰਗੋਪੀਚੰਦਕਯਾਨਾਥਜੀਤੁ
 ਮਦੇਖੋਤੇਤੁਮਾਸਾਗੁਰੂਨਨਕਜੀਤਿਥਛਕਮਲਿਗੀਇਨਪਾਸ
 ਤੇਏਹੁਤੋਕਛਲੇਨਨਾਹੀਆਯਾ ਤੁਮੈਨਹੋਏਜਾਵੇਕੋਲੇਨਾਹੀ
 ਤੁਮਾਪੰਤਮਾਸਾਦੇਖੋਗੋ ਕੈਸੇਸਰਮਿੰਦੇਹੋਵਨਗੇ ਤੁੰਚਨਾਂਸਿ
 ਧਾਂਕਰਮਾਤਾਲਾਈਆਕਨਾਕੀਤੁ ਮਿਗਾਨੀਉਤੁਇਲੇਸਿੰਧੂ
 ਬਜਾਇਲੇ ਫੁਰਮਾਦੇਜਾਇਲੇ ਮੁਦਾਅਕਾਸਲੇ ਜਿਤਨੇਸਿ
 ਧਤਮਕਰੁਪਹੋਏਅਹੇ ਸਰੁਨਾਆਪਣੇਸਾਜਉਤੁਏ ਤੁੰਗੁਰੂ
 ਨਨਕਜੀਚੁਪਕਰਕੇਮਚਲੇਹੋਇਖੈਤੇ ਤੁੰਸਿਧਲਗੇਕਰ
 ਮਾਤਾਕਰਨ ਜਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਬੋਲੇਨਾਹੀ ਤੁੰਧੀਗਰਨਾਥਕ
 ਯਾਅਰੇਨਨਕਤਪਾਅਬਤੁਝੋਕੋਕਮਾਹੁਮਾਹੈ ਗੁਰੂਨਨਕ
 ਜੀਦਾਚ ਉਤੁਹੋਕੋਸਹਮਾਹੀ ਹਮਦੇਖੋਸਕਤਤੁਮਾਰੀ ਜਬਨ
 ਨਕਮੁਖਤੇਬੋਲਾ ਤਬਕਉਸੇਪ੍ਰਿਯਦਬੋਲਾ ਜਬਕੋਸਚਰੀ
 ਅਸਮਾਨੇ ਤਬਸਿਧਰਹੇਹੈਰਾਂਨੇ ਜਬਕੋਸਮਿਗਾਨੀਮਾਰੀਤੁ
 ਸਿੰਧੀਪੁਣੀਪੁਕਾਰੀ ਜਬਕੋਸਹੁਈਅਸਦਾਰੀ ਤਬਮੁੰਦਾਫੁਰਮਾ
 ਹਾਰੀ ਸਭੁਭਾਗੀਸਿਧਾਂਕੀਸਲਤਨਕੋਸਨਨਕਕੀਜਲਤ
 ਨ ਜਬਸਿਧਸਰਮਿੰਦੇਪੋਲੇ॥ ਤਬਨਨਕਹਜਹਸਬੋਲੇ ਤੁੰਮ੍ਹੀ
 ਗਲਨਾਥਹਨਸਕਯਾ ਲਗਾਕਹਟਕੋਗੁਰੂਗੋਰਖਨਾਥ
 ਜੀਦੇਖਮਾਗੁਰੂਨਨਕਜੀ॥੧ ਗੋਰਖਦਾਚ ਕੈਉਗਲਗ
 ਗਗਨਮੰਰੁਲਹੈਕੈਅਕਾਸਕੈਤਾਰੇਕੈਪੜਬਨਾਸਪਤੀਇ

ਦਬਰਸੈ ਕੈ ਧਾਰੇ ਕੈ ਸੇਰ ਕਾ ਸੁਮੇਰ ਪਰ ਬਤ ਹੈ ਜਗ ਮਹਰ ਤੀ ਕੇ
 ਤੀ ਕੇ ਤੇ ਕਲ ਮਹ ਦੇਵ ਕੁਣ ਦੇ ਗੋਰਖ ਸੁਣ ਹੋ ਨਨ ਕਤੁ ਮਾਏ
 ਕੈ ਬੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚ ਚਾਰ ਉਗਲ ਗਗਨ ਮੰਤ੍ਰ
 ਹੋ ਅਕਾਸ ਮੈ ਤਾਰੇ ਦੋ ਪੜ ਬਨਾ ਸਪਤੀ ਕੇ ਇੰਦ੍ਰ ਬਰਸੈ ਨ ਉਧਾਰੇ
 ਸਵਾ ਸੇਰ ਕਾ ਸੁਮੇਰ ਪਰ ਬਤ ਹੈ ਜਗ ਮਹਰ ਤੀ ਇਕਾ ਏ ਕੋ ਕਲ ਮ
 ਹ ਦੇਵ ਕੁਣ ਦੇ ਨਨ ਕ ਸੁਣ ਹੋ ਗੋਰਖ ਮਾਏ ਏ ਕੀ ਬੇਰਾ ੨ ਤ
 ਠੇਰ ਖੀ ਬੜਾ ਸਿਧ ਬੋਲਾ ਖੀ ਬੜੇ ਵਾਚ ਕਵਨ ਰੂਪ ਕਵਨ
 ਦੇਲਾ ਕਵਨ ਮੂਲ ਕਵਨ ਮੇਲਾ ਕਵਨ ਵਸਤੁ ਲੇਹ ਹੋਇ ਕੇਲਾ
 ਕਾ ਆ ਕਹੁ ਕਾਹੇ ਕੀ ਪੰਤ੍ਰ ਤਿਸ ਉਪਰ ਕਿਸ ਪੁਰਖ ਕੀ ਅੰਤ੍ਰ ਕ
 ਬੀਜੇ ਬੋਲੇ ਕਬ ਕਬ ਖਾਇ ਕਿਹ ਸਬ ਦੇਹੋ ਨਨ ਕ ਮਮਰਾ ਪੁਰ
 ਜਾਇ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚ ਸਬਦ ਗੁਰੂ ਸੁਰਤ ਚੇਲਾ ਮ
 ਨ ਮੂਲ ਪਵਨ ਮੇਲਾ ਤੁਤ ਵਸਤੁ ਲੇਹ ਹੋ ਅਕੇਲਾ ਕਾ ਆ ਪੈਣ
 ਪਾਣੀ ਕੀ ਪੰਤ੍ਰ ਤਿਸ ਉਪਰ ਸਤ ਪੁਰਖ ਕੀ ਅੰਤ੍ਰ ਸਤ ਕਬਜੇ
 ਕਬ ਖਾਇ ਇਹ ਸਬ ਦੇਹੋ ਖੀ ਬੜਾ ਮਮਰਾ ਪੁਰ ਜਾਇ ੩ ॥
 ਖੀ ਬੜੇ ਵਾਚ ਕੋ ਨਨ ਗਗੀ ਕੋ ਨ ਸੁਲਤੰ ਕੋ ਨ ਸੁਲੋ ਕਵਸੈ
 ਪ੍ਰਧਾਨ ਕੋ ਨ ਰਾਜਾ ਕੋ ਨ ਮਹਤਾ ਦੇਹੁ ਰੇ ਨਨ ਕ ਨ ਗਗੀ ਕੀ ਮਾਂ
 ਬਾਤਾ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚ ਕਾ ਆਠ ਗਗੀ ਨਾਂ ਉਸੁ

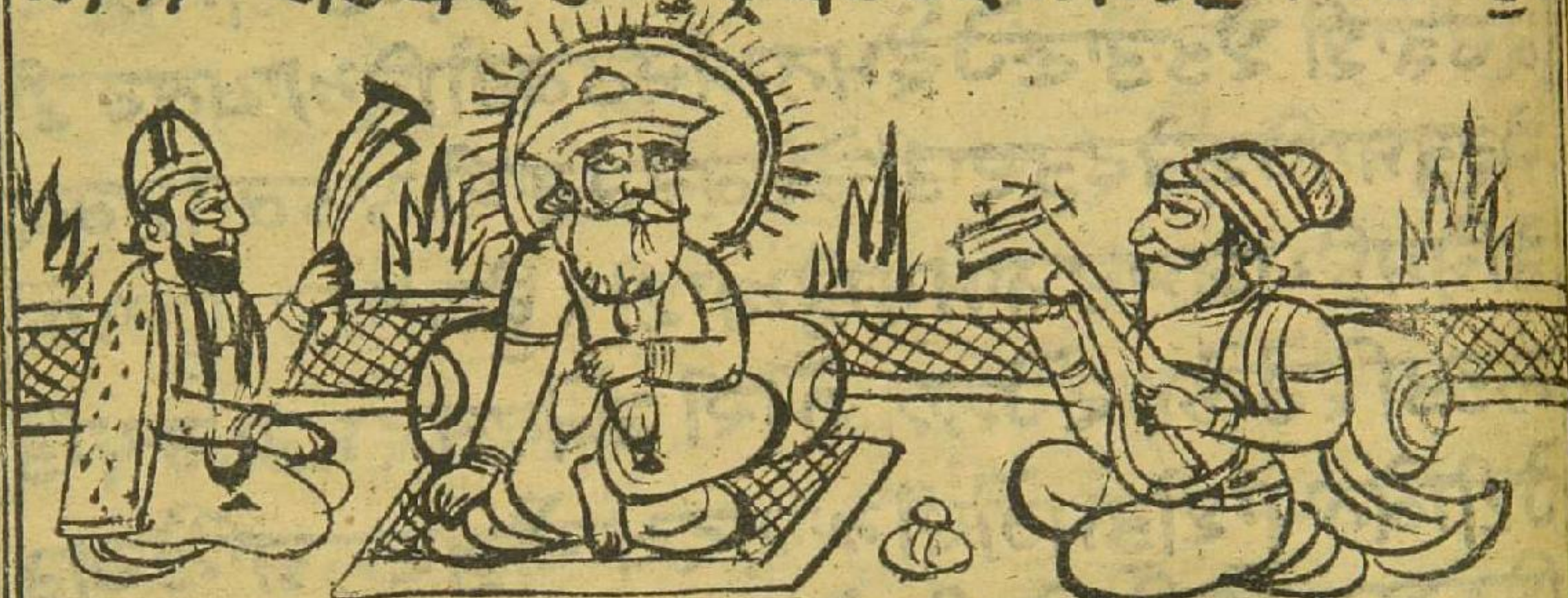

ਲਤਾਂ ਪੰਚ ਚੋਰ ਵਸੈ ਪਰਧਾਨ ਮਨੁ ਆਗਾਜਾ ਪਉਨ ਮਹਤਾ ਲੇਹੁ
 ਰੇ ਖੀ ਬੜਾ ਨ ਗਗੀ ਕੀ ਬਾਤਾ ॥ ੪ ॥ ਖੀ ਬੜੇ ਵਾਚ ਕਹਾਵਸੈ

ਮਨੁਆਕਹਾਵਸੈਪੰਨਕਿਸਕੀਓਟਪਟਤਾਲਬਜਾਵੈ ਪੰਚਾਕਾ
 ਗੁਰਕੋਨਕੋਨਕੋਗੇਅਗਾਰਦੇਹੁਨਨਕਸਬਦਕਾਬੀਚਾਰ ੫
 ਗੁਰੁਨਨਕਜੀਵਾਚ ਹਿਰਦੇਮਨੁਆਨਾਤੁਵਸੇਪਉਨ ਪੰਨਓ
 ਟਪਟਤਾਲਬਜਾਵੈ ਪੰਚਾਕਾਗੁਰੁਤਤਅਗਨਿਕੋਗੇਅਗਰ
 ਲੇਹੁਰੇਖਿੰਬੜਾਸਬਦਕੀਬੀਚਾਰ ੬ ਖਿੰਬੜੇਵਾਚ ਕਿਤਮੁ
 ਖਆਇਹੋਕਿਤਮੁਖਜਾਹੁਗੇ ਕੋਸੈਨਾੜਕੋਸੈ ਸੰਧ ਕਾਂਯਾਸੇਖ
 ਕਰੇਪਉਨ ਕੋਨਮੜੀਕੋਨਦੁਆਰ ਦੇਹੁਨਨਕਸਬਦਕਾਬੀਚ
 ੭ ਗੁਰੁਨਨਕਜੀਵਾਚ ਉਤਰਮੁਖਆਏਹੈਦਖਣਮੁਖਜ
 ਹਿਰੇ ਨੋਸੈਨਾੜਸੇਲਾਸੈਸੰਧ ਨਿਜਸੋਖੀਕਰੇਪਉਨ ਅਸੰਭ
 ਮੜੀਅਚਿਤਦੁਆਰ ਲੇਹੁਖਿੰਬੜਾਸਬਦਕਾਬੀਚਾਰ ੮
 ੧ ਖਿੰਬੜੇਵਾਚ ਕਿਤਪਰਚੇਤੋਲਾਗੋਬੰਧ ਕਿਸਪਰਚੈਪ
 ਜੈਨਾਹੀਕੀਧ ਕਿਤਪਰਚੈਸਸੀਅਰਫੁਟੈ ਕਿਤਪਰਚੈਮਾਯਮੋਹ
 ਤੁਟੈ ੯ ਗੁਰੁਨਨਕਜੀਵਾਚ ਮਨਪਰਚੈਤੋਲਾਗੋਬੰਧਪਉਨਪ
 ਰਚੈਤਾਂਪਜੈਨਕੀਧ ਗਮਾਨਪਰਚੈਤੋਸਸੀਅਰਫੁਟੈ ਸਤਿਗੁਰ
 ਪਰਚੈਮਾਯਮੋਹਤੁਟੈ ੧ ਖਿੰਬੜੇਵਾਚ ਆਵੇਸਤੋਕਿਸਕੋਅ
 ਦੇਸੁਆਦਕਾਕੋਨਉਪਦੇਸੁ ਮਨਕਾਕੋਨਦੇਸੁ ਗਮਾਨਗੁਰੁਕਬੀ
 ਅਲੇਪੁਤਾ ਗੁਰੁਨਨਕਜੀਵਾਚ ਆਵੇਸੁਤਾਪੁਰੇਸਤਿਗੁਰਕੋ
 ਆਵੇਸੁ ਪੁਰੇਸਤਿਗੁਰਕਾਅਨੁਪਉਪਦੇਸੁ ਉਪਦੇਸਮਨਕਾਨਿ
 ਰਿਤਰਦੇਸੁ ਗਮਾਨਕਾਗੁਰੁਸਿਤੋਖ ਸਤਿਗੁਰਕੀਚਰਨੀਲਾਗੀ
 ਏਤੋਪੁਤਾਇਤੁਬਿਧਪਾਈਏਮੋਖ ੧੨ ਤਾਉਰਮਧੁਰਮਆਯਾ
 ਪਰਭਾਗੀਗੁਸੇਨਾਲ ਧੁਰਮਨਾਥਵਾਚ ਅਗਨਿਜਲਾਵੇਜ
 ਲਮੈਤੋਬੋਚਿਲਕੇਸਾਰਕਸਾਈ ਅੰਸੇਦੂਖਲਗਾਵੇਤਮਕੋਪਰ
 ਤੀਬੀਚਗਡਾਈ ਏਕਤਮਾਰਾਮਾਰੇਮੇਸਾਅੰਬਰਸਾਥਲਗ
 ਈ ਅੰਸਾਦੇਖੋਜੋਰਗਮਾਰਾਸਗਲੇਪਉਲਗਾਈ ਜੇਤੁਕਹ

ਆਹਮਾਰਾਮਨੇਨਾਹੀਅਬੀਕਰੋਤੁਝਛਾਈਜੇਤਜੋਰਧਰੇਹ
 ਮਅਪਨਾਤੁਝਕੋਮਲੁਮਨਾਹੀ ਧੁਰਮਨਾਥਕਹੈਸੁਣਨਾਨਕ
 ਗਮਰੀਮਨਰਜਾਈ १ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ ਪਹਰਾਅਗਨਿ
 ਹਿਦੈਘਰਬਾਧਕੇਜਨਸਾਰਕਰਾਈ ਸਗਲੇਦੁਖਪਾਣੀਕਰਪੀ
 ਵਾਂਧਰਤੀਹਾਕਚਲਾਈ ਧਰਤਾਰਾਜੀਅੰਬਰਤੋਲੀਪਿਛੇਟੀ
 ਕਚੜਾਈ ਏਤਾਤਾਣਹੋਵੈਮਨਅੰਦਰਕਰੀਭਿਆਖਕਰਾਈ
 ਜੇਵਰੁਸਾਹਿਬਤੇਵਰੁਦਾਤੀਦੇਦੇਕਰੇਰਜਾਈ ਨਾਨਕਨਜਰਕ
 ਰੇਜਿਸਉਪਰਸਚਨਾਮਵਰੁਆਈ ੨ ਉਗਮਵਾਚ ਉਗਮਏ
 ਲੇਤਤਵਿਰੋਲੇਸੁਣਹੋਨਾਨਕਮੋਰੀ ਕਯੋਕਰਵਸਤਪਰਾਪਤਿ
 ਹੋਈਕਿਨਪਾਈਤਮਗੋਰੀ ਆਖਵਖਾਣੈਭੇਦਨਜਾਣੈਗੁਰ
 ਬਿਨਬੁਝਨਹੋਈ ਸਿਧਮਿਲੇਬਿਨਬੁਧਿਨਉਪਜੇਜਨਮਅ
 ਕਾਰਬਖੋਈ ਉਗਮਕਹੈਸੁਣਨਾਨਕਮੁੜੇਸਤਿਗੁਰਸਿਰਪ
 ਰਗਧੇ ਗੁਰਗੋਰਖਕੀਚਰਨੀਲਾਗੋਰਤੀਨਲੋਕਮਾਹਿਜਾਪ
 १ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ ਮੇਰੀਕਹੀਅੰਏਕੰਕਾਰਾਤੀਨਲੋਕ
 ਕਉਪਾਲੇ ਲਖਚੋਰਾਸੀਜੋਨਉਪਾਈਜੀਅਜੀਤਕੋਨਾਲੇ
 ਤਿਸਕੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਵਸਤਪ੍ਰਾਪਤਗੁਰਪੁਰੇਮਿਲਪਾਈਗੁਰਪੁ
 ਸਾਰੀਮਰਮਪਛਾਨਿਆਮੇਲਨਰਹੀਆਕਾਈਨਿਰਮਲ
 ਬੁਧਿਸਿਧਸਭੁਹਾਜਰਜਨਮਸਕਾਰਬਖਾਯਾ ਰਜਜਨਨ
 ਕੀਬੁਦੀਪਤਾਮਿਲਕਰਤੇਬਾਟਬਣਾਯਾ ਕਹੈਨਾਨਕਸੁਣ
 ਉਗਮਮੁੜੇਤੈਬਿਰਥਾਜਨਮਗਵਾਯਾ ਏਕੰਕਾਰਗੁਰੂਨਜਰ
 ਨਜਾਨਾਸੁਣਗੋਰਖਗੁਰਮਾਯਾ ੨ ਪੰਗਰਨਾਥਵਾਚ ਕ
 ਉਨਮਹਤਾਹੀਕਉਨਪਿਤਾ ਕਉਗੁਰੂਕਉਨਤੂਹੇਤਾ ਕਉਨਦੇ
 ਸਕਉਨਭੁਯ ਜੰਗਮਕੇਜੋਗੀ ਭੋਗੀਕੇਰੋਗੀ ਹਰਖੀਕੇਸੋ
 ਗੀ ਪ੍ਰਣਵਤਪੰਗਰਸੁਣਰੋਬਾਲੇਕਉਨਪ੍ਰਗਾਸਕਿਹਮਿਟੇ

ਜੀਜਾਲੇ॥ ੧ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਰ ਖਿਆਮਹਤਾਹੀਸੀਤੋਖੀਪਿ
ਤੁ ਸਚਗੁਰੂਕਰਤਾਰਕਹੋਤਾ ਬੇਗਮਪੁਰਦੇਸਸਗਲੇਬੇਸ
ਜੀਗਮਨਜੋਗੀ ਰੋਗੀਨਰੋਗੀ ਹਰਖੀਨਸੋਗੀ ਪ੍ਰਵਤਨਨ
ਕਸੁਣਹੋਧੀਗਰਬਾਲੇ ਚਮੰਕਾਰਪ੍ਰਗਾਸੁਉਮਿਦੇਜੀਜਾਲੇ
ਆਸ ਗੋਰਖੇਵਾਰ ਮੁੰਦਾਪਹਰੇਝੋਲੀਲੇਹੋਮਸਤਕਪੁਰ

ਲਗਾਵਉ ਸਤੀਅਜੀਤੀਕਾਖਾਰਹਤੀਖੀਬਾਅੰਗਹਫਾਵ
ਉ ਗਬਫਹੋਤੀਤੁਤਾਰਾਖੇ ਤਉਸਿਧਾਪਰਤੀਤੁ ਮੇਲਮਿਲਾਵੇ
ਸਿਧਜਮਾਤੀਇਉਸਗਲਾਜਗਜੀਤੁ ੧ ਆਦੇਸੁਕੋਰੇਆਦੇ
ਸੁ ਸਭਸਿਧੋਕੋਕਰੇਅਦੇਸੁ ੧ ਭੁਗਤਲੇਹੁਭੰਡਾਰਭੰਚਹੁਮੁ
ਖਤੇਨਾਦਬਜਾਵਹੁਨਾਬਨਉਹੋਇਬੈਰੋਜੁਗਜੁਗਾਰਿਧਸਿਧ
ਬਹੁਲਗਾਵਹੁਸਗਲਾਸਿਧਤੁਮਆਗਮਾਕਾਰੀਜੋਗਸੀਜੋ
ਗੀਧਾਵਹੁ ੧ ਏਕਮਉਕੇਪੁਤਾਹੋਵਹੁਜੁਗਤਜੋਗਕੇਦੇਲੇ॥
ਸੀਸਾਰਕੇਭੰਡਾਰੀਕਹਿਓਤੁਮਦੀਵਾਂਨਸਗਲੇ ਤੁਮਸਿਰਉ
ਪਰਅਵਰਨਕੋਈਹੋਇਬਹੋਪਰਧਾਨ ਹੁਕਮਤੁਮਾਗਸੁ
ਤਉਚਾਇਉਚਲੇਫੁਰਮਾਂਨ ੩ ਖੰਡੁਖੰਡੁਮਹਿਅਸਟਬੈਸ
ਹੁਲੇਇਲੋਇਚਲੇਭੰਡਾਰ ਲਖਚੋਰਾਸੀਹਬਚਨਮੈਬਾਧੇ
ਰਸਨਾਏਕਉਚਾਰਾ ਕਰਕਰਦੇਖੋਅਪਨਾਕੀਆਮਾਪਹਰਿ
ਦੇਬੀਚਾਰੀ ਪ੍ਰਵਤਨਗੋਰਖਸੁਣਹੋਨਨਕਮੈਸੀਕਾਰਤੁਮਾਰੀ
੪ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਰ ਮੁੰਦਾਸੀਤੋਖਸਰਮਪਤਿਝੋਲੀਪਿ

ਆਨਕੀਕਰਹਿਬਿਭੂਤ ਖੰਬਾਕਾਲਕੁਆਰੀਕਾਇਮਾਜੁਗ
 ਤਿਤੰਤੁਪਰਤੀਤ ਆਈਪੰਥੀਸਗਲਜਮਾਤੀਮਨੁਜੀਤੈਜ
 ਗਜੀਤੁ ਆਦੇਸੁਤਿਸੈਆਦੇਸੁ ਆਇਮਨੀਲਮਨਾਦਿਮ
 ਨਾਹਤਿਜੁਗਜੁਗਏਕੇਦੇਸੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੁਗਤਿਗਿਆਨਦ
 ਇਆਭੰਤੁਰਣਪਟਪਟਦਾਜਹਿਨਾਇਆਪਨਾਬਨਾਬੀ
 ਸਭੁਜਾਕੀਰਿਧਸਿਧਅਵਗਾਸਾਦ ਸੰਜੋਗਵਿਜੋਗਦੁਇ
 ਕਾਰਦਲਦਹਲੇਖੇਆਵਹੁਤਾਗ ੨ ਏਕਆਈਜੁਗਤੁਦਿ
 ਆਈਤਿਨਚੇਲੇਪਰਵਾਣ ਇਕਸੀਸਾਗੀਇਕਭੰਤੁਗੀਇ
 ਕੁਲਾਏਦੀਬਾਣੁ ਜਿਵਤਿਸੁਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵੈਜਿਵਹੈਵੈ
 ਫੁਰਮਾਣ ਓਹੁਦੇਖੈਓਨਨਦਰਨਆਦੈ ਬਹੁਤਾਏਹੁਵਿਡਾ
 ਣੁ ੩ ਆਸਣਲੋਇਲੋਇਭੰਤੁਰ ਜੋਕਿਛਪਾਇਆਸੁਏਕ
 ਵਾਰ ਕਰਕਰਦੇਖੈਸਿਰਜਣਹਾਰ ਨਾਨਕਸਚੇਕੀਸਾਚੀਕ
 ਰ ੪ ॥ ੧ ॥ ਗੋਰਖਦਾਚ ਅਰੇਨਾਨਕਬਾਲਾਤੁਈਹਾਂਕੋਜੇ
 ਕਰਮਾਯਾਹੈ ਤੇਰਾਕੋਨਮੋਨੇਰਬਬ ਤੁਆਪਣਮੋਨੇਰਬ
 ਕਰੁ ਤੇਰਾਮੋਨੇਰਬਪੁਰਾਕਰੀਏ १ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ
 ਏਕਮੋਨੇਰਬਕੀਆਪੁਰਾ ਜਬਹਮਕੋਸਾਤਿਗੁਰੀਮਲਜਾਸੁਰ
 ਐਰਮੋਨੇਰਬਰਯੋਨਕੋਈ ਸਿਧਬਾਧਿਭੁਰਮੇਸਭੁਲੇਈ
 ਸੁਣਗੋਰਖਤੁਝਦੀਖਾਦੇਹੋ ਪ੍ਰਣਵਤਨਨਕਸਚੇਸਮੇਵਉ
 १ ॥ ਤੁੰਗੋਰਖਨਾਬਭੀਚੁਪਕਰਰਯਾ ਤੁੰਮੰਗਲਨਾਬਕਯਾ
 ਗੁਰੂਗੋਰਖਨਾਬਜੀ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਉਉਪਦੇਸੁਦੀਆ
 ਤੁੰਗੋਰਖਕਯਾਹਮੰਗਲਨਾਬਜੀ ਹਮਉਸਕਉਦੇਖਤੇਬੇ
 ਦੇਖਾਪੁਰਨੀਪੰਡਹੈਕਿਕਾਚਾਹੈ ਤੁੰਮੰਗਲਨਾਬਕਯਾਗੁਰੂ
 ਗੋਰਖਨਾਬਜੀ ਜੈਸਾਦੇਖੀਮੈਤੈਸਾਬਖਾਨੀਮੇ ਫਕੀਰਾ
 ਕਾਬੀਰਦਮੈਸਾਹੈ ਤੁੰਗੋਰਖਨਾਬਕਯਾਹਮੰਗਲਨਾਬਜੀ

ਤੁਮਸਤਬਚਨਕਹਤੇਹੋ ਤਾਂਫੇਰਮਰਦਾਨੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਆ
 ਗੋਭੀਕਾਈਜਾਗਾਏ ਕਿਇਬੋਤੋੜੀਗੀਪਹੁਚਣਆਹ ਤਾਂਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾ ਅਗੇਵਡੀਅੰਜਾਗਾਹੈਨ ਤਾਂਮਰ
 ਦਾਨੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਅਗੇਭੀਚਲਹੁਗੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ
 ਕਯੋਭਾਈਬਾਲਾ ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਤੁਸਾਰੀਰਜਾਇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨ
 ਕਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾ ਚਲਦੇਆਹੇ ਉਤਾਵਲਾਨਹੋਹੁ ਤਾਂਫੇਰ
 ਮਰਦਾਨੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀ ਏਥੇਤਜੇਆਏਸੋਤਨਾਬਹੀਆਏ ਅ
 ਤੇਅਸਾਸੁਟਿਅਆਹਾ ਜੋਨੋਨਾਬਹੈਨ ਅਤੇਚੌਰਾਸੀਸਿਧਹੈਨ
 ਅਤੇਛੇਜਤੀਹੈਨ ਅਤੇਇਥੇਜੇਆਇਆਸੋਤਨਾਬਹੀਆਏ
 ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾਛੇਜਤੀਹੈਨ ਅਤੇ
 ਨਾਬਹੈਨ ਅਤੇਚੌਰਾਸੀਸਿਧਹੈਨ ਅਤੇਜੇਗੀਆਂਦਾਬੁਖਸੁ
 ਨਾਬਕਹਾਵਦੇਹੈਨ ਪਰਅਸਲੀਨਾਬਨਵੇਹੈਨ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇ
 ਕਯਾਗੁਰੂਜੀ ਨੋਨਾਬਅਸਲੀਕੇਹੜੇਕੇਹੜੇਹੈਨ ਅਤੇਛੇਜ
 ਤੀਕੇਹੜੇਕੇਹੜੇਹੈ ਅਤੇਚੌਰਾਸੀਸਿਧਦਾਨਉਕਯਾਹੈ ਤਾਂਗ
 ਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾ ਤੈਨੁਸਭਨਾਂਦੇਨਉਦਸਇੰਗੇ
 ਉਤਨੀਗਲਕਰਦੇਆਹੇ ਜੋਪ੍ਰਾਨਨਾਬਅਸਲਤੋਉਠਕਰ
 ਆਯਾ ਪ੍ਰਾਨਨਾਬਦਾਚ ਕਤੀਚਭੁਕਾਕਤੀਚਜੁਕਾਕਤੀਚਰ
 ਰਹਤੇਅਰੇਰੀ ਕਤੀਚਲਛਨਕਤੀਚਅਛਨਕਤੀਚਪਾਇਬੋ
 ਜੋਰੀ ਪਟੇਪਟੇਰੇਤੁਪਾਪੁਛਤਹੈਪ੍ਰਾਨਪਤਾਦੇਹਜਬਾਬਸੁਖੀ
 ੧ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦਾਚ ਨਾਮਭੁਕਾਜਤਯੁਕਾਵਿੜੀਤਰਹਬੇਅ
 ਰੇਰੀ ਪ੍ਰਤਿਲਛਨਉਪਦੇਸੁਅਛਨਪ੍ਰਮਪਾਇਬੋਜੋਰੀ ਸੁਣੇ
 ਟੇਪ੍ਰਾਨਪਤਾਪ੍ਰਣਵੇਨਾਨਕਤਪਾਲੇਹਜਬਾਬਸੁਖੀ ੨ ਪ੍ਰਾਨਨਾ
 ਬਦਾਚ ਧੀਨਹੋਤੁਪਾਪ੍ਰਣਵੇਪ੍ਰਾਨਪਤਾ ਧੀਨਹੋਸਤਿਗੁਰਸੁਖ
 ਗਤਾ ਠਾਂਫੇਰਪ੍ਰਾਨਨਾਬਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਚਰਣਾਨੁਦੋੜੀ

ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪ੍ਰਨਾਥਦੇਚਰਨਾਨੂਦੇਜੇ ਦੁਹਾਂਆਪਸਾਵਚਮ
 ਬੇਦੇਕੇ ਬਹੁਤਪ੍ਰਸੰਨਹੋ ਪ੍ਰਨਾਥਦਾਚ ਗੁਰਨਾਨਕਜੀਅਬ
 ਹਮਕੋਨਿਰੰਜਨਪੁਰਖਕਾਸਾਵਧਾਨਵਸਨਹੁਆਰੈ ਗੁਰੂਜੀਇ
 ਸਬਚਨਮੈਭਿਨਭੇਦਕਛਨਾਹੀ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦਾਚ ਪ੍ਰਨਾ
 ਥਜੀਤੁਮਅਗਨਿਰੰਜਨਮੈਜੋਭੇਦਜਾਣਤੇਹੈਸੋਜੋਗੀਸੁਰਨਾਹੀ॥
 ਅਗਮਤੋਇਉਹੀਜਾਣਤੇਹੈ ਜੋਤੁਮਨਿਰੰਜਨਕੀਮੁਰਤਿਹੈਸਤਖ
 ਤੀਤਿਕਰਜਾਣਤੇਹੈ ਤਾਂਪ੍ਰਨਾਥਕਯਾਗੁਰੂਜੀਤੁਮਉਪਰਨਿਰੰ
 ਜਨਕੀਅੰਸੀਕ੍ਰਿਪਾਹੈ ਤਾਂਸੰਗਲਨਾਥਕਯਾਕਯੋਪ੍ਰਨਾਥਜੀ
 ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਉਦੇਖਾ ਪ੍ਰਨਾਥਕਯਾਹਾਂਸੰਗਲਨਾਥਜੀ
 ਜੈਸਾਤੁਮਕਹਤੇਥੈਸਾਦੇਖਾ ਹਮਤੋਇਉਹੀਜਾਣਤੇਹੈ ਜੋਨਿ
 ਰੰਜਨਕਾਦਰਸਨਪਾਯਾ ਆਗੇਤੁਮਾਗੀਤੁਮਜਾਣੇ ਤਾਮੰਗਲ
 ਨਾਥਕਯਾਨਾਥਜੀ ਜੋਨਿਰੰਜਨਸਾਧਕੀਏਹੈ ਤਿਨੇਅਗਨਿਰੰ
 ਜਨਮੈਭੇਦਕਛਨਾਹੀ ਹਾਂਗੁਰੂਮੰਗਲਨਾਥਜੀ ਤੁਮਪੁਰਨਬਰ
 ਨਕਰਤੇਹੈ ਪ੍ਰਨਾਥਮਥਾਦੇਕਕਰਿਆਪਣੇਆਸਣਜਾਇ
 ਬੈਠਾ ਤਾਂਫੇਰਮਰਦਾਨੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਏਹਜੋਪ੍ਰਨਾਥਮਾਯ
 ਆਹ ਏਹਤਾਂਉਚੇਬਚਨਬੋਲਾਯਾਹਾ ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ਕਯਾਸੁਣਮਰਦਾਨਾ ਜਿਨਉਪਰਕਰਤਾਰਦੀਕ੍ਰਿਪਾਹੋਦੀ
 ਪੈਜੇਈਏਹਬਚਨਬੋਲਦੇਹੈਨਕਚਪਿਰਬੋਲਦੇਨਾਹੀਹੋਦੇਏ
 ਹਅਸਲੀਨਾਥਮਾਹਾ ਤਾਂਫੇਰਮਰਦਾਨੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਹੁਣ

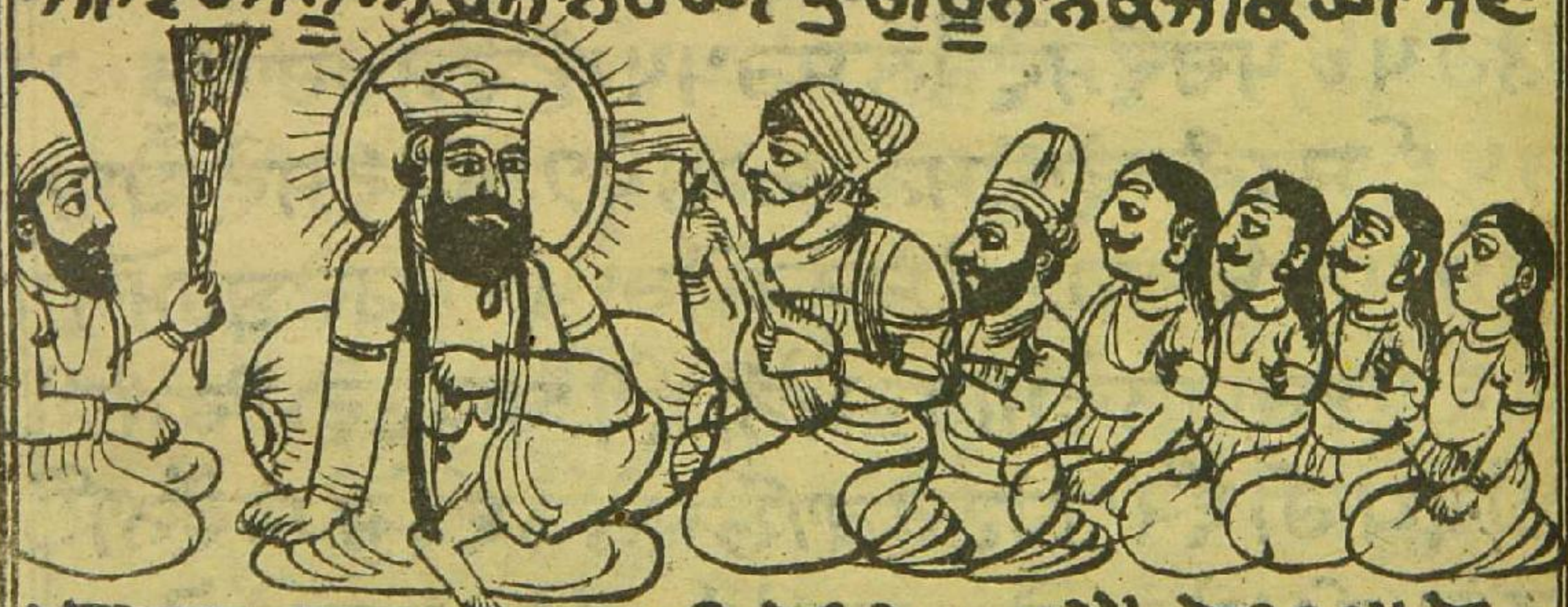
ਨਾਥਾਦੇਨਾਉਦਸੇ ਦੇਖਾਅਸਲੀਲਾਬਕੇਹੜਾਕੇਹੜਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕਜੀਕਯਾਸੁਣਮਰਦਾਨਾਨਾਥਾਦੇਨਾਉ ਪਹਲੇਗੋਰਖਨਾ
 ਬ ੧ ਦੂਜੇਮਾਛੀਵਨਾਬ ੨ ਤੀਜੇਚਰਪਦਨਾਬ ੩ ਚੌਥੇਮੰਗਲਨਾ
 ਬ ੪ ਪੰਜਵੇਪ੍ਰਾਨਾਬ ੫ ਛੇਵੇਗੋਪੀਨਾਬ ੬ ਸਤਵੇਪ੍ਰਾਨਨਾਬ ੭
 ਅਠਵੇਸੁਰਤਨਾਬ ੮ ਨਾਵੇਚੰਬਲਾਬ ੯ ਮਰਦਾਨਾਏਯਨਵੰਨਾ
 ਥਾਦੇਨਾਉਹੈਨ ਅਤੇਹੋਰਆਖਣਨੂਬਹੁਤੇਰੇਹੈਨ ਤਾਂਫੇਰਮਰਦਾ
 ਨੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀ ਛੇਜਤੀਕੇਹੜੇਕੇਹੜੇਹੈਨ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਜੀਕਯਾਸੁਣਮਰਦਾਨਾ ਚੌਰਖਜਤੀ ੧ ਦੱਤਜਤੀ ੨ ਹਨਦੀ
 ਤਜਤੀ ੩ ਭੀਖਮਜਤੀ ੪ ਲਛਮਣਜਤੀ ੫ ਭੈਰੋਜਤੀ ੬ ਏਹ
 ਛੇਜਤੀਹੈਨ ਹੋਰਆਖਣਨੂਬਹੁਤੇਰੇਹੈਨ ਤਾਂਫੇਰਮਰਦਾਨੇਕਯਾ
 ਯਾ ਗੁਰੂਜੀ ਚੌਰਾਸੀਆਂਸਿਧਾਂਕੇਨਾਉਕਯਾਕਯਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾ
 ਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾ ਉਹਭੀਸੁਣਧਮਾਨਕਰਕੇ ਪਹਲੇ

ਭੰਗਰ ੧ ਦੂਜੇਸੰਗਰ ੨ ਤੀਜੇਸੰਘਰ ੩ ਚੌਥੇਸੰਗਰ ੪ ਪੰਜਵੇ
 ਉਰਮ ੫ ਛੇਵੇਪੁਰਮ ੬ ਸਤਵੇਕਲੀਫਾ ੭ ਅਠਵੇਹਨੀਫਾ ੮
 ਕਲਹਰੂਪਾ ੯ ਦਸਵੇਸੰਘਰ ੧੦ ਯਾਰਵੇਲੇਘਰ ੧੧ ਬਾਰਵੇਹ
 ਜੀਰਤਨ ੧੨ ਤੇਰਵੇਪੁਰਨਨਾਸਕ ੧੩ ਚੌਦਵੇਬਿਬਲਕਾ ੧੪
 ਪੰਦਵੇਜਾਲਕਾ ੧੫ ਸੋਲਵੇਖੀਬੜ ੧੬ ਸਤਾਰਵੇਸੁਰਸਿਧ
 ੧੭ ਅਠਾਰਵੇਨਿਰਸਿਧ ੧੮ ਉਨੀਸਵੇਕੇਲਕਰਨ ੧੯ ਵੀਸ
 ਵੇਸਮਰਤ ੨੦ ਉਕੀਸਵੇਗਉਨਗਲ ੨੧ ਬਾਈਸਵੇਅਸਰ

ਨਿਧ ੨੨ ਤੇਈਸਵੇਚਤੁਰਬੈਂਨ ੨੩ ਚੌਥੀਸਵੇਰਇਮੈਂਨ ੨੪
 ਪਚੀਸਵੇਕੇਵਲਕਰਨ ੨੫ ਛਬੀਸਵੇਅੱਪਤ ੨੬ ਸਤਾਈਪ
 ਰਬਤ ੨੭ ਅਠਾਈਵੇਈਸਰ ੨੮ ਉਨਤੀਵੇਚਤੁਰਬਗੀ ੨੯ ਤੀ
 ਸਵੇਚਤੁਰ ੩੦ ਇਕਤੀਸਵੇਕਨਕਾ ੩੧ ਬਤੀਸਵੇਸੰਤੁ ੩੨ ਤੇ
 ਤੀਸਵੇਅਛਰਦੈਨ ੩੩ ਚੌਤੀਸਵੇਪਲਕਨਿਧ ੩੪ ਪੈਂਤੀਸਵੇ
 ਪਿਪਲਕਾ ੩੫ ਛਤੀਸਵੇਸਿਵਗੰਮ ੩੬ ਸੈਂਤੀਸਵੇਗਿਰਬ
 ਧ ੩੭ ਅਠਤੀਸਵੇਸਾਲਸਾ ੩੮ ਉਣਤਾਲੀਸਵੇਕੇਸਕਰ
 ੩੯ ਚਾਲੀਸਵੇਗੋਲਸਾ ੪੦ ਇਕਤਾਲੀਸਵੇਮਗਨਧਾਰ
 ੪੧ ਬੈਤਾਲੀਸਵੇਮੁਕਤੀਸਰ ੪੨ ਤ੍ਰਿਤਾਲੀਸਵੇਚਲਨਾਚੇਤ
 ੪੩ ਚੌਤਾਲੀਵੇਸੂਰਮੈਂਨ ੪੪ ਪੈਤਾਲੀਵੇਬੀਰਮੈਂਨ ੪੫ ਛਿਤ
 ਲੀਵੇਗਿਰਦਰ ੪੬ ਸੈਤਾਲੀਵੇਜੋਤਲਗਨ ੪੭ ਅਠਤਾਲੀ
 ਮੈਂਜੋਤਮਗਨ ੪੮ ਉਣਵੰਜਵੇਬਿਮਲਜੋਤ ੪੯ ਪੰਜਾਹਵੇ
 ਸੀਤਲਜਲ ੫੦ ਇਕਵੰਜਵੇਅਪਰਘਨ ੫੧ ਬਾਵੰਜਵੇਤੁ
 ਲਸਸੰਜੋਗ ੫੨ ਤ੍ਰਿਵੰਜਵੇਪ੍ਰਿਤਪਾਨ ੫੩ ਚੌਰੰਜਵੇਅਕਲ
 ਨਿਰ ੫੪ ਪਚਵੰਜਵੇਕੁਲਸਰ ੫੫ ਛਿਵੰਜਵੇਗਾਮਕੁਆ
 ਰ ੫੬ ਸਤਵੰਜਵੇਕ੍ਰਿਸਨਕੁਆਰ ੫੭ ਅਠਵੰਜਵੇਬਿਸਨ
 ਪਾਸ ੫੮ ਉਣਹੰਠਵੇਸੰਕਰਜੋਗ ੫੯ ਸਠਵੇਬਰਮਜੋ
 ਗ ੬੦ ਇਕਾਹਠਵੇਮੀਰਹੁਸੈਨੀ ੬੧ ਬਾਹਠਵੇਮੀਰਜੰਜੀ
 ਲੀਕੰਧਾਰੀ ੬੨ ਤ੍ਰੇਹਠਵੇਕਾਲਿਦੁਨੈਂਨ ੬੩ ਚੌਹਠਵੇਨਾਲਿ
 ਦੁਨੈਂਨ ੬੪ ਪੰਸਠਵੇਸੁਰਸਤੀ ੬੫ ਛਿਆਹਠਵੇਗੋਰਧ
 ਨਸੈਂਨ ੬੬ ਸਤਾਹਠਵੇਗੁਠਾਬਾਜੀ ੬੭ ਅਠਾਹਠਵੇਅਲ
 ਨਾਸੀ ੬੮ ਉਣਹੰਤਰਵੇਕਲਕਸੰਗੀ ੬੯ ਸਤਹਵੇਏਕ
 ਰੰਗੀ ੭੦ ਇਕਹਤਰਵੇਕੇਵਲਕਰਮੀ ੭੧ ਬਾਹਤਰਵੇਕਰਮ
 ਨਾਸੀ ੭੨ ਤ੍ਰਿਹਤਰਵੇਕਲਾਬਿਲਾਸੀ ੭੩ ਚੌਹਤਰਵੇਮੁਲਮੰਤੀ

੭੪ ਪੰਥਤਰਵੇਜੋਗਤੀਤੀ ੭੫ ਛਿਹਤਰਵੇਜੋਗਲਹਰੇ ੭੬
 ਸਧੰਤਰਵੇਈਪਰਿਗ ੭੭ ਅਠਤਰਵੇਆਪਰੁਪੀ ੭੮ ਉਣਾਸੀ
 ਏਕਲੇਸਧੁਪੀ ੭੯ ਅਸੀਵੇਬਿਰਹੀਮਜੇਗੀ ੮੦ ਇਕਾਸੀਏ
 ਖਲਾਸਮੁਗਲਕੋਗੀ ੮੧ ਬਾਸੀਏਕਿਦਾਰਜੇਗੀ ੮੨ ਤ੍ਰਿ
 ਆਸੀਏਸੰਗਲਕਕਯਮੈ ੮੩ ਚੌਰਾਸੀਏਬਚਿਤ੍ਰਜੇਗੀਕਯ
 ਮੈ ੮੪ ਤਾਂਗਰੁਨਾਨਕਜੀਕਯਾਸੁਣਮਰਦਾਨਾਚੌਰਾ
 ਸੀਅੰਸਿਧਾਂਦੇਨੰਉਏਹਰੈਨੀ ਅਤੇਓਨੋਨਥਹੈਨ ਅਤੇਓ
 ਛੇਜਤੀਪੈਨ ਤਾਂਫੇਰਮਰਦਾਨੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਨਾਥਾਦੀਭੀਨਿਸ
 ਹੋਈ ਅਤੇਸਿਧਾਂਦੀਭੀਨਿਸਹੋਈ ਪਰਜੀਜਤੀਆਂਦੀਨਿਸਨ
 ਹੋਈ ਤਾਂਗਰੁਨਾਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾ ਕੰਜਨਨਿਸਹੋਈ
 ਜੋਕਿਛੁਤੇਰੇਦਿਲਾਵਿਚਹੈਸੇਪੁਛਲੇਮਤਅਰਮਾਨਰਹਸੀਤੁ
 ਫੇਰਮਰਦਾਨੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਤੁਸੀਆਖਦੇਹੈਜੋਛੇਜਤੀਪੈਨ
 ਅਤੇਕੇਈਏਦੇਰਹੈਪੈਨ ਜਿਨਾਗੁਰਸੁਕੀਤਨਾਹੀਜੋਸੁਦੀਦੇਨੇਜੋ
 ਨਹੀਆਵਦਾਸੇਜਤੀਹੋਦਾਹੈ ਅਜੇਹੇਤਾਂਬਹੁਤਹੋਦੇਹੈਨ ਗੁਰੂ
 ਜੀਇਹਮੈਨੁਅਰਮਾਨਰਹਾ ਤਾਂਗਰੁਨਾਨਕਜੀਕਯਾਸੁਣ

ਮਰਦਾਨਾਭੁਲਾਪੁਛਾਏਹੁਜੋਛੇਜਤੀਪੈਨ ਸੋਏਹੈਪੈਨ ਹੋਰ
 ਜੋਜਤੀਪੈਨ ਸੋਉਨਾਦੀਬਿਰਜਾਦੀਹੈ ਅਤੇਉਨਾਦੀਬਿਰਜਾਦੀ
 ਨਹੀ ਤਾਂਫੇਰਮਰਦਾਨੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਮਥਨਤਾਂਕਰਦੇਨਹੀ
 ਬਿਰਕਜੋਕਰਜਾਦੀਹੈ ਤਾਂਗਰੁਨਾਨਕਜੀਸਲੋਕਕਯਾ

ਨਦੇਸਤੁ ਦਸਵੇਜਤੁ ਯਾਰਵੇਉਜਲਾ ਕੁਟਵੇਨਾਨਕਸੁਟਮਰ
ਦਾਨਾਪੀਰੁਨਗੁਸਸੀਕਾਲਾ १ ਸੁਟਮਰਦਾਨਾਨਵੇਦਰੇਬਿ
ਦਜਾਦੀਹੈ ਜਤੀਸੇਈਕਹੀਰੇਹੈਨ ਜੇਨਵੇਦਰੇਬਿਦਨਾਹੀਜਾ
ਟਵੇਦੇ ਸਭਨਾਦੁਆਆਦੇਖਬਰਦਾਨਹੈਨ ਅਤੇਮਥਨਨ
ਕੀਤਾਅਤੇਮੁਹਦੇਗਾਹਨਿਕਲਗਈ ਤਾਂਜਤੀਨਾਂਹੀਕਹੀਦਾ ਜੇ
ਸਭਨਾਦੁਆਆਨੁਬੀਮਰਖੇਤਾਂਜਤੀਹੈਵੈ ਉਹਜੇਛੇਜਤੀਤੈਨ
ਦਸੇਹੈਨ ਓਨਾਸਭਨਾਂਦੁਆਆਂਦਿਚਜਾਣਨਹੀਦਿਤੀ ਤਾਂਫੇਰ
ਮਰਦਾਨੇਕਹਾਜੀਹੈਰਨਾਦੁਆਰਿਅਾਂਦਿਚੋਕਯੋਕਰਜਾਦੀਹੈ
ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਾਮਰਦਾਨਾਮੁਹੋਜੇਗੀਧਮਗੀਧਬੋਲ
ਦੇਹੈਨ ਤਾਂਮੁਹਦੇਗਾਹਜਾਦੀਹੈ ਅਤੇਜੇਕੀਨੀਸੁਟਦਾਹੈਕਾਈ
ਕੁਲਸੁਰਤਤਾਂਡੋਲਦਾਹੈ ਤਾਂਕੀਨਾਂਦੇਗਹਿਜਾਦੀਹੈ ਅਤੇਜੇਨਾਸ
ਕਾਈਖੁਸਬਾਸਨਾਲੈਦਾਹੈ ਅਤੇਦੁਰਗੀਧਆਵਦੀਹੈ ਅਤੇ
ਖੁਸਬਾਸਨਾਲੈਕਰਡੋਲਦਾਹੈ ਤਾਂਨਾਸਕਾਦੇਗਾਹਜਾਦੀਹੈ ਅ
ਸਾਜੇਤੈਨਛੇਜਤੀਦਸੇਹੈਨ ਸੋਓਨਾਂਕਿਸੇਗਾਹਨਹੀਜਾਵਣ
ਦਿਤੀ ਤਾਂਓਹਅਸਲਜਤੀਹੈਨ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਹਾਜੀਸਤੁ
ਜੀਸਤੁਹੈ ਹੁਣਮੇਗੀਬਹੁਤਨਿਸਾਹੋਈਜੀ ਤਾਂਫੇਰਮਰਦਾਨੇਕ
ਆ ਗੁਰੂਜੀਹੁਣਅਗੋਭੀਚਲਦੇਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹ
ਆਮਰਦਾਨਾਚਲਦੇਆਹੇ ਤਾਂਗੋਪੀਨਾਬਮੰਗਲਨਾਬਨੁਕ
ਆ ਗੁਰੂਨਾਬਜੀਨਾਨਕਤਪਾਗਮਤੇਹੈ ਤਾਂਮੰਗਲਨਾਬਕਹ
ਆ ਭਾਈਗੋਪੀਨਾਬਜੀ ਜੋਕਯੋਰਹਤਾਹੈਤਾਂਗੋਥੋਮੈਸਾਸਾ
ਧਜੇਗੀਸਰਰਖਵੇਕੀਲਾਇਕਹੈ ਤਾਂਗੋਪੀਚੰਦਕਹਾਗੁ
ਰੂਨਾਬਜੀਤਮਕੋਹੇ ਤਾਂਮੰਗਲਨਾਬਅਤੇਪੁਪੁਨਾਬਅਤੇਰ
ਪੀਨਾਬਅਤੇਪ੍ਰਨਨਾਬ ਇਤਨਾਂਮਿਲਕਰਕਹਾਹੈਗੁਰੂ
ਨਕਜੀਤਮਕਯੋਰਮਤੇਹੈ ਈਹਾਂਹੀਰਹੇਸਿਧਮੰਡਲੀਮੈਦਰਸ

ਨਦੇਹੋ ਤੁਮਾਰੇਜੀਜਾਲਤੋਰਆਕੋਈਨਾਹੀ ਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਵ
ਚ ਏਕਜੀਜਾਲਤੁਮਾਰੇਕਹੀਮੈਸਾਧੂਮੂਰਤਕੋਪਰਸਨਾਲ
ਖਚੈਰਾਸੀਹਮਤੇਛੂਟੀਏਕਸਤਿਗੁਰਕੇਦਰਸਨਾ॥ ਸੁਣਸਿ
ਧੋਭਾਈਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਮਿਲਾਭੋਕੀਏਨਿਬੇਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਆਸਨਬੈਸਨਹਮਤੇਛੂਟਾਛੂਟੇਕਰਮਸਿਸਾਰ ਸਗਲੇਬੀਪਨ
ਪਗਕੇਕਾਟੇਪਾਏਮੋਖਦੁਵਾਰ ੨ ਏਕੀਕਰਪਰਨਜਰਹਮਾਰੀਦੁਜ
ਚਿਤਨਧਾਰੇਦਸਮੋਤਾਰਮੋਰਦੇਵਤੇਦਾਰਦਾਰਕਰਤਾਰੇ੩ ਪ੍ਰੇਮ
ਪ੍ਰਤਿਕੇਬਸਤ੍ਰੇਕੁਜਨਮਹਜਰਗਮੈਖੇਲੋ ਪ੍ਰਣਨਾਨਕਸੁਣਹੋਨ
ਬੋਸਿਧੋਸਿਉਸਕੁਤੀਕਰਖੇਲੋ॥੪॥੧॥ ਤਾਂਮੰਗਲਨਾਬਕਯਾ

ਜੀਤੁਮਕੋਨਿਰੰਜਨਮੈਸਾਕੀਮਾਰੈਪਰਹਮਮਾਪਣੇਵਾਸਤੇਕਹ
ਤੇਹੈਤੁਮਸਾਧਮੂਰਤਿਹੈਤੁਮਾਰਾਦਰਸਨਦੁਰਲੱਭਹੈਤੁੰਗੁਰੁਨ
ਨਕਜੀਕਯਾਮੰਗਲਨਾਬਜੀਤੁਮਹੋਸੋਹੈਹੈਮੁਖਕੇਕਹਣੇਕੀਏ
ਤੁਨਹੀਮੁਖਕੇਕਹੇਲਿਫਸਹੈਤਹੈਅਬਹਮਕੋਤੁਮਰਜਾਇ
ਦੇਵੇਤਾਂਮੰਗਲਨਾਬਅਤੇਪੁਪੁਨਾਬਅਤੇਗੋਪਨਾਬਅਤੇਪੁ
ਨਨਾਬਕਯਾਗੁਰੁਜੀਤੁਮਕੋਰਜਾਇਨਿਰੰਜਨਕੀਹੈਤੁਜੀਤਿਲ
ਕੀਕੇਮਾਲਕਹੋਜੀ॥੪੮॥ ਬੋਲੋਭਾਈਜੀਵਾਹਿਗੁਰੁ
ਖੀਹੋਰਚਲੀ॥੪੯॥ ਤੇਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਮਤੇਬਾਲਾਮਰ
ਦਨਾਤਿਹਾਂਉਤੁਗੀਲੀਤੀਜਾਇਬਮਾਰਪਰਬਤਤੇਖੜੇਹੋਏਜਿ
ਦੰਤਾਤੇਉਸੀਨਾਸੀਆਹਾਦੇਖਨਤੁਮਗੇਦੰਤਾਤੇਉਲੀਆਪਾਹੈ

ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਕਿਥੇ ਆਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਹੁਣ ਬਿਜਾਹ ਪਰਬਤ ਤੇ ਆਏ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਕਿਤੇ ਨੇਜੇ ਜਨ ਆਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀਂ ਸਾਢੇ ਜਤੁ ਜਾਰ ਜੇ ਜਨ ਆਏ
੭੦੦੦੫੦ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋਈ ਇਥੇ ਭੀ ਸਿਧ ਸਾ
ਧ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਏਥੇ ਵਡਾ ਮੰਝੂਤ ਪੁਰ
ਖ ਹੈ ਜਿਸ ਤਾਈਂ ਸੀਨਾ ਸੀ ਪੁਜਦੇ ਹੋਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਵਾਨ ਉਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਥੇ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਨਾ ਉਸ ਦਾ ਦੱਤਾ ਤੇ ਉਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਜੇ ਉ
ਚੀ ਢੁਢ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਉਸ ਉਪਰ ਪਾਹੋ ਆਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਤਾਈਂ ਭੀ ਦੇਖੋਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਮਰਦਾਨਾ ਦੇਖੀਐਗੇ ਜਾਇਦੱਤਾ ਤੇ ਉਪਾਸ ਤੇ ਏਖ ਤੇ ਹੋਏ ਅਗੇ
ਦੱਤਾ ਤੇ ਉਮੰਝੂਤ ਪੁਰ ਆਹੈ ਬਿਦੇਹ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਕੋਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਜੇ ਤੇਰੀ ਰਜਾਇ ਤਾਂ ਮਰਦ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਣ ਤਾਂ ਆਇ ਪਹੁੰਚੇ ਹੋਇਸ ਤਾਈਂ ਭੀ ਬੁ
ਲਾਇ ਦੇਖੀਐ ਉਹ ਭੀ ਸਾਧ ਵਡਾ ਆਖਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਕਹਿਆ ਬੁਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਤੇਰਾ ਭੀ ਕਹਿਆ ਮੰਨਿਆ ਚਹੀਯੇ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਰ ਹੋਤੀ ਦੇਹ ਬੇਲੋਕੋ ਨਾਹੀ ਸਮਝ ਦੇਖੋ ਅਪਨੇ ਮ
ਨਾਹੀ ਜਬ ਲਗਦੇ ਹੀ ਤਬ ਲਗਾ ਆਸਾ ਉਨਿ ਹੋਵੈ ਪੁਰਨ ਸੰ
ਨਾਸਾ ਬੋਲ ਦਿਸਟਾ ਚਿਤਰਾ ਬੋਲਾਇ ਏਕ ਨਾਰਾਇਣ ਸਰੂਪ
ਦਮਾਹਿ ਆਬਿਨ ਵੈ ਨਾਨਕ ਸੁਣ ਦੱਤਾ ਤੇ ਉਮੁਰ ਤਿਸ ਭੁਨਾਨਿਰ
ਜਨ ਦੇਉ ॥੧॥ ਦੱਤਾ ਤੇ ਉਵਾਰ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ਪ੍ਰੋਸਨ ਪਦਮਾਹ
ਬੋਲ ਨਕਾ ਜਿਹੋ ਹੋਇ ਸੁਭਾਇ ਕਾ ਆਹ ਮਰੀ ਮੈਲ ਨਲਾਗੀ ਬੋਲ
ਬਚਨ ਜੇਰ ਹੋਤਾ ਗੀ ਹਲ ਚਲ ਕਬੀਨ ਬਾਪ ਮੋਹ ਪੁਰਨ

ਕ੍ਰਿਪਾਚਿਤਵਸਮਾਧਿਐ ਰੰਮਰੰਮਨਾਰਾਇਣ ਜਪਤਾ ਕਾਹੋਕੋਰ
 ਸਨਾਸੇਬਕਤਾ ਦੰਤਕਹੈਸੁਣਨਨਕਤਪਾ ਅਪਨਛੇਡਹੋਇਹ
 ਹੇਅਜਪਾ ੨ ਗੁਰਨਾਨਕਜੀਵਚ ਅਜਪਾਕਹੀਐਸੇਭੀਜਪ
 ਦੀਸੈ ਕੰਨੋਨਜਪੀਅੰਪੁਰਨਜਗਦੀਸੈ ਜਪਕਰਤੇਕਰਤੇਅ
 ਜਪਾਹੋਇਜਾਵੈ ਜਬਲਗਕਾਥਾਤਬਲਗਾਧਯਾਯਾ ਬਿਨਸੇ
 ਕਾਯਾਤਬਏਕਦਿਖਾਯਾ ਨਨਕਬੋਲੈਸਚੀਬਾਣੀ ਸੁਣਦੇ
 ਤਾਤੇਉਭਗਵਾਂਨਪ੍ਰਾਣੀ ੩ ਦੰਤਾਤੇਉਦਾਚ ਜਾਪਜਯੋਜਬ
 ਦ੍ਰਿਸ਼ਨਆਵੈ ਦੇਖਅਦਿਸਤਬਜਾਪਕੁਲਾਵੈ ਕਾਂਯਾਥਾਂਕੀ
 ਰਸਨਾਥਾਂਕੀ ਆਪਨਾਰਾਇਣਹੂਆਸਾਖੀ ਨਕੁਛਜਪਣ
 ਨਕੁਛਤਪਣ ਦੰਤਕਹੈਸਰੁਏਕੋਥਪਣ ਦੰਤਕਹੈਸੁਣਨ
 ਨਕਤਪਾ ਕੰਨਜਾਪਤੁਕਾਕਾਜਪਤਾ ॥ ੪ ਗੁਰਨਾਨਕਜੀਵ
 ਚ ਜਪਤਾਜਾਪਏਕੀਕਾਰ ਸਰੁਮੁਰਤਿਤੇਰਹੈਆਗ ਨਨਕ
 ਬੋਲੈਸਚੀਬਾਣੀ ਸੁਣਸੁਆਮੀਤੁਸਚਸਮਾਂਦੀ ੫ ਦੰਤਾਤੇਉ
 ਚ ਸੁਣਤਪਾਤੈਨਿਰੰਕਾਰਦੇਖਆਹੋਕੇਨਾਹ ਸੁਆਮੀਪੁਛੈਦਿ
 ਹਨਬਤਾਇ ਸੁਣਨਬੋਲੈਪਰਤਛਦਿਖਾਵਉ ਬਿਨਦੇਖਕਾ
 ਸਾਖੀਹੋਵਉ ਸੁਣਨਬੋਲਕੇਜਨਮਲਖੇਵਉ ੬ ਗੁਰਨਾਨਕਜੀ
 ਵਚ ਸੁਣਨਬੋਲੈਤਤਬਿਰੋਲੋ ਜਾਹਰਚਿਹਨਦਿਖਾਵਉ
 ਜੋਗੀਅੰਗਸੰਨਿਆਸੀਭੁਰਮੇਤਿਨਕੋਧੁਰਪਹੁਚਾਵਉ ਬੇਦ
 ਸਾਸਤ੍ਰਕਰਦੇਵਤੇਭੁਲੇਤਿਨਕੋਨਠਹਰਾਵਉ ਏਕਨਿਥੀਜ

ਨਮੁਗਤਿਆਛੀਤੁਕੋਪਰਸਪਰਸਗੁਨਗਾਵਉ॥ ਦੱਤਾਤ੍ਰੇਉਵ
 ਚਾ॥ ਸੁਆਮੀਬੋਲੈਤਤਾਵਿਰੋਲੈਕਯੋਜੁਠੀਬਾਤੈਬਕਤਾਨਿ
 ਰੰਜਨਦਰਸਨਦੀਆਕਿਸਹੂੰਮੈਸੀਤੁਮੈਨਸਕਤਾਮੁਖਤੇਬ
 ਚਨਉਚਾਹਓਹੀਜੇਉਨਿਰੰਜਨਭਾਵੈਬਿਨਬਚਨਕਿਛਪਾਈ
 ਮੈਨਾਂਹੀਕਾਹੇਸਤੁਗਵਾਵੈ੮ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ ਸਤੁਹ
 ਮਾਰਾਕਦੀਨਜਾਵੈਹਮਬੋਲੇਤੁਠਨਗਈਏਕਨਿਰੰਜਨਸੀ
 ਗਾਹਮਾਰੇਆਠਪਹਰਰੇਵਾਈਗੰਮਰੇਮਮੈਓਹੀਬੋਲੈਦੂਜਾ
 ਮੈਰਨਕੋਈਮੈਸੇਦਰਸਨਕਾਰਨਸੁਆਮੀਕੁਰਮਰਹੀਸ
 ਕੁਲੇਈਸੇਦਰਸਨਹਮਗੁਰੂਦਿਖਾਯਾਮਨਿਨਰਹੀਆਂਮੈ
 ਪਾਦਸਮਝੈਤਾਰੋਕਿਨੈਨਪਾਯਾਸੋਹਮਪਰਤੁਖਦੇਖਾ॥੯॥
 ਦੱਤਾਤ੍ਰੇਉਵਾਚ ਬਾਤੋਕਰਪਰਤੀਤਿਨਆਵੈਜੋਪਰਤਖਨ
 ਦੇਖੈਮੈਸੀਬਾਤਨਸੁਣੀਆਆਗੇਖਦਰਸਨਕੇਕੁਥੋ॥
 ਤੁਤੋਬਾਤਸੁਣਾਵੈਅਚਰਜਆਤਮਨਯਪਤੀਜੈਸੁਆਮੀ
 ਕਹੈਸੁਣਨਨਕਤਪਾਤੁਠਕਯੈਕੋਟਰੀਝੇ੧੦ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ਵਾਚ ਗੀਝੋਗੇਜਬਨੈਨੀਦੇਖੋਤੁਮਰਾਚਿਤਕਠੋਰੋਜਟਾਵਪਾਈ
 ਦੇਹਜਲਾਈਪਾਹਨਜੈਸੇਕੋਰੇਕੰਬਲਖੰਬਚੜਾਵੈਭਾਵੈਉਜ
 ਲਾਨਹੋਉਜਾਵੈ॥ ਨਾਗੀਦਸਛੇਕਰੇਸੀਘਾਰਾਕੀਤਨਕਬਹੁਤ
 ਵੈ੧੧ ਦੱਤਾਤ੍ਰੇਉਵਾਚ ਦਸਹੋਤਪਾਠਿਰੰਜਨਕੋਸਾਜੋਤਮਕ
 ਹਤੇਦੇਖਾਸਾਸੁਬੇਦਪੁਰਾਨਪੁਕਾਰਹਿਯਗਬਿਪਕਿਨਹੁ
 ਲੇਖਾਅਚਰਜਬਾਤਸੁਣਾਈਤੁਮਹੂਹਮਤੇਕੁਰਮਤਭੁਟਕ
 ਹਲਚਲਉਪਜੀਠਾਹਰਨਾਪਾਵੈਚਿਤਨਾਹਮਰਾਅਰਕਾ
 ੧੨ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ ਮੁਗਤਿਲਾਲਸਬਦਹੋਕਾਯਾਂਜੈਸੇ
 ਰੂਪਸੁਵਰਨਾਹੀਰਾਮੋਤੀਚਰਨਦੇਖੀਏਚੰਦਸੂਰਜਨਿਰਖਤ
 ਚੈਨੈਨ ਦਾਤਜਦਾਹਰਬਨੇਜੜਾਉਕੁਉਂਹੀਲਸਕਝਲਕੇ॥

ਨਾਕਦੀਸੈਖੰਡੇਕੀਧਾਰਾਜੈਸੀਵਾਮਨਚਮਕੈ ਚਲਕਰਦੇਖੋਤੁ
ਮਹਦਿਖਾਉ ਤੁਬਤੋਮਾਨੇਸੁਆਮੀ ਨਿਰੰਜਨਕੇਨਾਨਕਸਦਾਹ
ਸੁਰੀਆਠੋਪਹਰਸਲਾਮੀ ੧੩ ਦੱਤਾਤ੍ਰੇਉਵਾਰ ਦੇਖੀਸਕਤੁਤਮ

ਗੀ ਨਾਨਕਜੋਬੋਲੇਸੋਸਾਚੀ ਅਬਪਰਤੀਤਿਭੁਈਹੋਮਕੋਹਿਰਦੇ
ਕੀਤਰਗਾਚੀ ਧੰਨਗੁਰੂਤੁਮਾਰਾਕਹੀਮੈ ਜਿਨਤੁਮਕੋਦੇਖਾਦਿਖਾ
ਯਾ ਅੰਮੋਸਾਮਾਗੇਮੰਰਨਸਾਧੂਜੋਨਾਨਕਤਪਾਪ੍ਰਗਟਾਯਾ ੧੪
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਰ ਖਟਵਰਸਨਪਬਿਸਰਦੇਖੇਕੁਖਤੁਮਾਰ
ਉਚਾ ਜਤਵਰਨਸਕੁਸੇਵਕਤਮਰੇਤੁਮਸੰਗਨਾਹਪਹੁਚਾ ਰਿਧ
ਸਿਧਸਭਪੀਛੇਛਾਡੀਏਕਕੀਆਅਧਾਰਾ ਕਹੈਨਾਨਕਸੁਣਦੇ
ਸੁਆਮੀਸਾਚਾਰੁਖਤੁਮਾਰਾ ੧੫ ਦੱਤਾਤ੍ਰੇਉਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਦੇਚਰਨਾਤੇਦੁਹਪਯਾ ਕਹਣਲਗਾਗੁਰੂਜੀਤਾਹਿਤਾਹਿਮਤੁਮ
ਗੀਸਰਣਾ ਅਗੋਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਧੀਰਜਦਿੱਤਾ ਬਹੁਤਪ੍ਰਸੰਨ
ਤੇਏ ਬਾਲਾਅਤੇਮਰਦਾਨਾਆਪਸਦਿਚਮੁਸਕੇਏਹਕੀਕਤ
ਜਾਗੁਰੂਮੰਗਦਜੀਸੁਣੀ ਤੰਗੁਰੂਮੰਗਦਜੀਮਸਤੁਬਿਦੇਹੋ
ਇਗਏ ਸਾਢੇਤ੍ਰੇਪਹਰਬਿਦੇਹਹੀਰਹੇ ਜਾਗੁਰੂਮੰਗਦਜੀਦਿ
ਹਦਿਚਆਏਤਾਂਬਚਨਹੋਯਾਭਾਈਬਾਲਾ ਅਗੋਕਯੋਕਰਹੋਈ
ਤਾਬਾਲੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਅਗੋਭੂਚਲਦੇਹੋ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਕਯਾਭਾਈਬਾਲਾਚਲਦੇਆਹੇ ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਅਗੋ
ਭੀਕੋਈਸਾਧਹੋ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਭਾਈਬਾਲਾਅ

ਗੋਪ੍ਰਲਾਦਭੁਗਤਹੈਉਸਦੇਉਪਰਪ੍ਰਭੁਗਤਹੈਤਿਸਦੇਉਪਰ
ਨਿਰੰਕਾਰਜੋਤੀਸਰੂਪਹੈਅਗੋਚਲੀਏਗੋਉਤਵਲਲਕੋਇਦੇਖ
ਨਿਰੰਕਾਰਕਾਤਮਾਜਾਜੋਜੋਨਿਰੰਕਾਰਦਿਖਾਈਸੇਦੇਖ॥੪੬॥
ਬੋਲੋਭਾਈਜੀਵਾਹਿਗੁਰੁ ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ੫੦ ॥

ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਬਮਾਰਪਰਬਤਤੇਉਡਾਗਲੀਤੀਅਲਲਾ
ਚੀਨਪਰਬਤਤੇਜਾਇਖੜੋਹੋਏਤਾਂਮਰਦਨੇਪੁਛਾਗੁਰੂਜੀ
ਹੁਣਅਸੀਕਿਥੇਆਏਭਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਨਾਮਾ
ਸੀਹੁਣਅਲਲਾਚੀਨਪਰਬਤਤੇਆਏਆਹੇਅਤੇਅਲਲਾਚੀ
ਨਇਸਪਰਬਤਦਾਨਾਂਉਤਾਪਯਾਹੈਜੋਇਸਤੇਅਲਲਾਦਾਵਸੇਰਹੈ
ਓਹਜੋਅਲਲਾਪੰਖੀਕੀਯੀਦੇਹੈਨਅਤੇਪ੍ਰਭੁਲਾਦਭੁਗਤਕਾਰ
ਜੋਹੈਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਪ੍ਰਭੁਲਾਦਭੁਗਤਏਬੇਯੀਹੈਤਾਂ
ਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਨਾਮਾਏਬੇਯੀਹੈਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਯਾ
ਗੁਰੂਜੀਉਸਦਾਭੀਦਰਸਨਹੋਵੈਗਾਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਮ
ਰਦਨਾਮਾਉਤਾਵਲਲਕੋਹੁਸਰੇਦਰਸਨਹੋਵਨਗੇਤਾਂਮਰਦਾਨੇ
ਕਯਾਕੁਲਾਗੁਰੂਜੀਤਿਚਰਾਨੂੰਅਲਲਾਚੀਨਆਇਚੋਗੀ
ਰਦਘੋਰਾਪਤਯਾਅਲਲਾਦਾਜਿਰਦਾਰਜੋਆਹਾਅਲਲਾਚੀ
ਨਤਿਸਨੇਕਯਾ॥ ਅਲਲਾਚੀਨਦਾਚਾ॥ ਅਲ

ਲਾਚੀਨਆਇਪਾਯਾਪਰਕੋਨਕੁਕਿਹਕਰੇਧਮੇਰਾਕੋਨਮੇਰਾ
ਰਬਈਹਾਂਆਏਕੋਨਨਾਮਤੀਕਿਹਾਪਤਾਏਅਲਲਾਚੀਨ

ਛੇਸੁਣਬਾਤ॥ਪਿਤੁਪਾਕਾਕੇਫਿਰਤਾਕਾਚ१ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ਵਾਚ ਅਲਲਾਮਿਲਕੇਪਾਯਾਪੇਰਾਹਿਰਦੇਗੁਰਲੀਆਬ
 ਸੇਰਾ ਵਰਸਨਕਾਰਨਈਹਾਆਯਾਏਕਨਿਰੰਜਨਆਪਮਿਲ
 ਯਾਫੂਟਜਾਇਜੇਹੋਇਕਚਾਯਾਜਬਪਾਕਤਬਠਨਕਬਜਾਯਾ॥
 ਸੁਣਅਲਲਾਚੀਨਨਾਨਕਅਰਦਾਸਏਕਨਿਰੰਜਨਰਾਖੀਆ
 ਸਤੁਅਲਲਾਚੀਨਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਚਰਨਤੋਮਥਾਦੇਕਾ
 ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਿਆਸੁਣਕੁਈਅਲਲਾਚੀਨਤੁਸਾਰੇਦਰ
 ਸਨਨੁਅਸੀਆਏਆਹੇਕੁਲਾਹੁਆਤੁਮਾਰਾਵਰਸਨਹੁਦਾ
 ਅਗੇਅਲਲਾਚੀਨਕਾਜੀਹਮਨਿਹਾਲਹੁਏਹਮਕੋਤਮੋਕਿ
 ਚਤਾਰਬਕੀਆਹਮਾਰੀਨਗਰੀਕਿਰਤਾਰਬਹੁਈਤਾਂਮਰਦਾਂਨੇ
 ਕਾਯਾਕੁਈਅਲਲਾਚੀਨਜੀਈਹਾਂਪ੍ਰਗਲਾਦਭੁਗਤਹੋਸੋਕਹ
 ਏਤੁਅਲਲਾਚੀਨਕਾਯਾਕੁਈਈਹਾਹੈਉਹੁਤੇਹਮਾਰਾਰਜ
 ਏਉਸਕਾਠੀਦਰਸਨਕਰੀਏਬਡੇਭੁਗਤਹੋ॥੫੦॥ ਬੋਲੋਕੁ
 ਈਜੀਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ੫੧ ਪ੍ਰਗਲਾਦਭੁ
 ਗਤਏਕਉਹਾਂਉਚੀਪਹਾੜੀਪਰਹਦਾਬਓਬੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ਜਾਇਕਰਤਾਰਕਰਤਾਰਕਾਅਗੇਪ੍ਰਗਲਾਦਭੁਗਤਮਗਨ
 ਬੇਠਾਸੀਪ੍ਰਗਲਾਦਭੁਗਤਦੀਤਾੜੀਖੁਲਗਈਤਾਂਪ੍ਰਗਲਾਦਭੁ
 ਗਤਕਾਯਾਤੁਕੋਲਹੋਕੁਈਈਹਾਂਤੇਮਾਦਮੀਕੀਗਮਨਹੀਗੁਰੂ

ਨਾਨਕਜੀਵਾਚ ਹਮਕਰਤਾਰਰਾਮਕੇਬੰਦੇਪ੍ਰਗਲਾਦਭੁਗਤਕ

ਆਈ ਹਾਊ ਕੋ ਜੋ ਕਰਮਾ ਯਾਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚੁ ਅਮੋਕੋ ਕਰ
 ਤਾਰਲਾ ਯਾਹੈ ਪ੍ਰਗਲਾਦ ਭਗਤ ਵਾਚੁ ਕੋਨ ਬਾਸਨ ਪੋਇਆ
 ਛਾਕੀਨ ਕੋਨ ਦੁਪਾ ਆਛਾ ਚੋਇਲੀਨ ਕੋਨ ਸਮਾਇਨ ਬੀਚ ਸਮ
 ਯਾ ਕੋਨ ਠੋਰ ਰਾਖ ਦਹੀ ਜਮਾਯਾ ਕੋਨ ਮਥਨ ਕਰ ਕਾਢਾ ਮਥ
 ਨ ਕੋਨ ਤਉ ਦੇ ਨਿਰਮਲ ਚਾਖਨ ਪੁਛੇ ਪ੍ਰਗਲਾਦ ਸੁਣਨ ਨ ਕਤ ਪਾ
 ਤੁਝ ਕਿਨ ਹੁਬੁਝਾ ਯਾ ਮਾਪ ਤੇ ਮਪਾ १ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚੁ ਤੁਨ
 ਪੋਇਆ ਛਾਬਾਸਨ ਕੀਨ ਖਿਮਾ ਚੋਇ ਦੁਪਾ ਮਨ ਲੀਨ ਲਗਨ ਮ
 ਗਨ ਦੇ ਤਾਇਕ ਰਾਯਾ ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸਸਮਾ ਵਨ ਪਾਯਾ ਮਨ ਕਰ ਕੁੰ
 ਰਾਦਹੀ ਜਮਾਯਾ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਮਥਲੀ ਮਾਮਾ ਖਨ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪ
 ਨਿਰਮਲ ਤੁਤ ਚਾਖਨ ਸੀਤ ਸੀ ਗਲੇ ਦਹੀ ਜਮਾਯਾ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬ
 ਦ ਮਥਨ ਕਾਢਾ ਪ੍ਰਣ ਵਤਨ ਨ ਕਸੁਣ ਭੁਗਤ ਪ੍ਰਗਲਾਦ ਅਮ
 ਕੋ ਸੁਝ ਪੜੀ ਮਾਦ ਜੁਗਾਦ ੨ ਪ੍ਰਗਲਾਦ ਭੁਗਤ ਵਾਚੁ ਧੰਨ ਗੁਰੂ
 ਜਿਨ ਦੀ ਯਾਗ ਮਨ ਕਲ ਜੁਗਾਉ ਤਰ ਮੈ ਸਾਧ ਜਾਂਨ ਆਛੀ ਕਰ
 ਟੀ ਮਾਛਾ ਭੁਏਖ ਆਛੀ ਬਾਧੀ ਮਾਛਾ ਬਿਬੇਕ ੩ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵ
 ਚ ਧੰਨ ਨਾਗ ਯਦ ਧੰਨ ਓਇ ਰਾਮ ਜਿਨ ਚਲਤ ਦਿਖਾਏ ਤੁਮਾਰੇ ਕ
 ਮ ਮੈ ਸੀ ਭੁਗਤ ਦਿਛੁਰੁ ਈਹ ਮਾਰੀ ਤਤ ਕਲ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਨੀਕਾਰੀ ਸ
 ਸਸਾਮ ਪ੍ਰਗਲਾਦ ਚਿਤਾਯਾ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਜਨਾ ਕਾ ਕਾਜ ਸਦਾ ੪
 ਤਾਂ ਪ੍ਰਗਲਾਦ ਭੁਗਤ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਚਰਨ ਤੇ ਫਹਾਪਾ ਕਹਣ ਲਗ
 ਜੀ ਸਕਾਰ ਬਕੀਆ ਤੂੰ ਕਲੀ ਕਾਲ ਦਿਚ ਵਡੇ ਅੰਤਾਰ ਹੋ ਤੇਰੇ ਸੀ
 ਜੋਗ ਬਹੁਤਾ ਦਉ ਪਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਤੇਰਾ ਵਡਾ ਪ੍ਰਤਾਪ ਹੋਵੇਗਾ ਇਸ
 ਕਲ ਜੁਗਾ ਦਿਚੇ ਤੂੰ ਅੰਤਾਰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀ ਹੋਇਆ ਅਕੇਕ ਬੀਰ
 ਗਤ ਏਥੇ ਪੁਰਪੁਰ ਯਾਹੈ ਅਕੋਇ ਕਤ ਸੀ ਮਾਏ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦ ਨੇ ਕ
 ਯਾ ਪ੍ਰਗਲਾਦ ਜੀ ਤੁਵਡਾ ਭੁਗਤ ਹੈ ਤੈਨੂੰ ਰਾਮ ਵਡਾ ਚਲਤ ਦਿਖਾ
 ਯਾਹੈ ਤੈਨੂੰ ਰਾਮ ਵਡੀ ਨਜਰ ਪੋਲੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪ੍ਰਗਲਾਦ ਭੁਗਤ ਕਯਾ

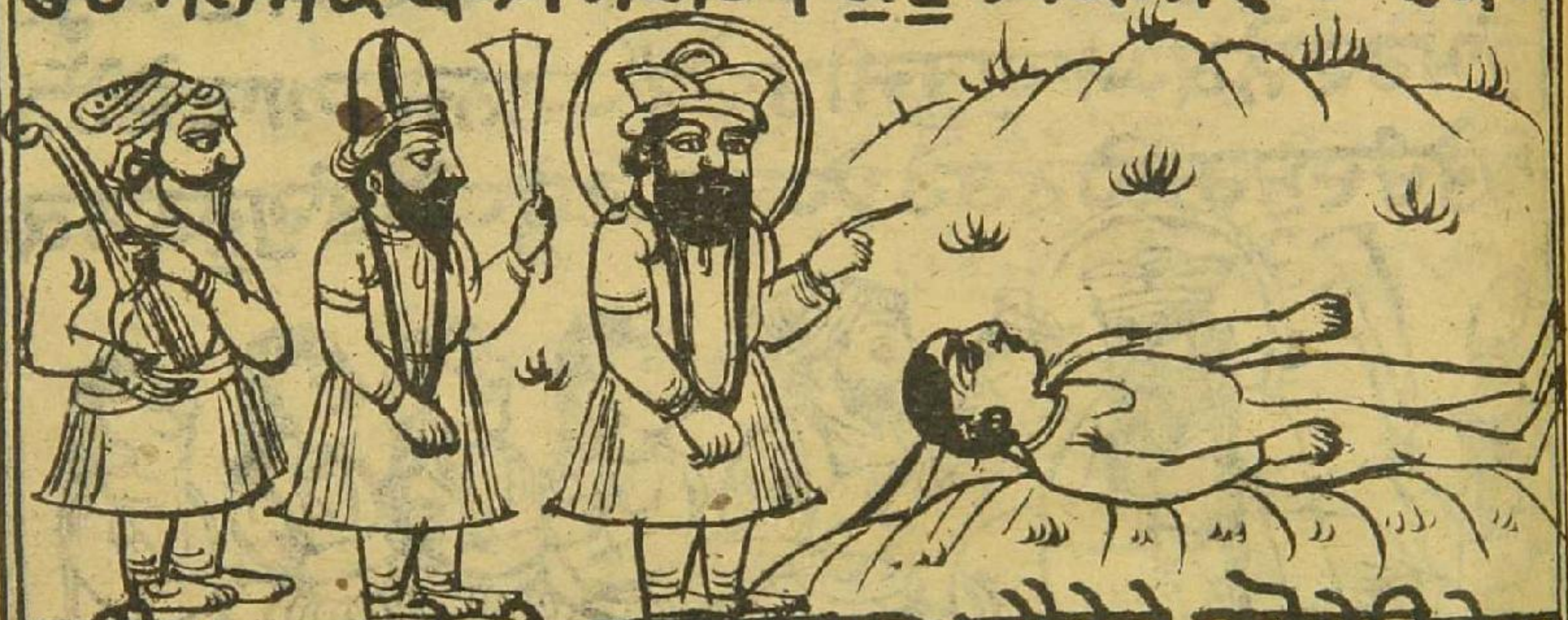
ਮਰਦਾਨਾ ਏਹ ਸਤ ਪੁਰਖ ਹੈਂ ਸੋਆਪਣੀ ਦਰਿਆਈ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ
 ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਅਧੀਨ ਹੋਇ ਕਰਕਯਾ ਸਤ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਤ ਜੀ ਗੁਰੂ ਨਾ
 ਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਗਲਾ ਵਿਗਤਿ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋ
 ਏ ਪ੍ਰਗਲਾ ਦੁਗਤ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਤੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਆ ਅ
 ਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪ੍ਰਗਲਾ ਦੁਗਤ ਤੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਏ ਹੰਦਸੀ ਬ
 ਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਏ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਗੁਗਤ ਜੀ ਹੁਣ ਅਸੰਨੁ ਰਜ
 ਏ ਹੋਏ ਤਾਂ ਪ੍ਰਗਲਾ ਦੁਗਤ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਜਾਇ ਰਾਮ ਕੀ ਹੈ
 ਜਾਂ ਤੁਮਾਰੀ ਖੁਸੀ ਹੋਏ ਤੁਹਾਂ ਖੇਲੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਕਿਤਨੇ ਜੋਜਨ ਆਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮ
 ਰਦਾਨਾ ਅਸੀਂ ਸੋਲਾ ਹਜਾਰ ਜੋਜਨ ਆਏ ਆਹੇ ੧੬੦੦੦
 ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਧਰਤੀ ਤੇ ਸਭ ਕਿਤਨੇ ਜੋਜਨ
 ਆਹੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀਂ ਧਰਤੀ
 ਤੇ ਇਕਲਖ ਅੰਠ ਤਾਲੀ ਹਜਾਰ ਜੋਜਨ ਆਹੇ ਆਹੇ ੧੪੦੦੦
 ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਣ ਅਗੇ ਕੀ ਚਲੇਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਚਲਦੇ ਆਹੇ ਅਗੇ ਜਰੂਰ ਚਲ
 ਏਹੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਕਿਥੇ ਚਲੇਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਅਗੇ ਪ੍ਰਗਤਿ ਦਾ ਮੰਡਲ ਹੈ ਤਾਂ
 ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਪ੍ਰਗਤਿ ਦਾ ਮੰਡਲ ਕਿਤਨੇ ਜੋਜਨ ਹੈ ਏ
 ਥੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਦੂਰ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ
 ਆਜੀ ਜਤਨੀ ਧਰਤੀ ਤੇ ਆਏ ਆਹੇ ਤਿਤਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾ
 ਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕ
 ਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚਲੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਚਲ ਭਾਈ ਮ
 ਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਉਤਾਵਲਾ ਹੈ ਚਲ ੫੧ ਹ ॥ ਬੋਲੇ ਕੁਈ ਜੀ ਦਾ
 ਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੫੨ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ

ਜੀਅਤੇ ਬਾਲੇ ਮਰਦਾਂ ਨੇ ਤ੍ਰਿਹਾਂ ਉਡਾ ਗੀਲੀ ਤੀਜਾ ਇਕ ਉਲਾਸ
 ਪਰ ਬਤ ਉਪਰਖ ਜੋ ਹੋਏ ਜਾਂ ਮਰਦਾਂ ਦੇ ਖੇਤਾਂ ਕਾ ਦੇ ਖੇ ਜੋ ਤਾਂ
 ਗੇਦਿ ਸਾਮਾ ਵੇਰ ਹਰ ਗਏ ਤਾਂ ਮਰਦ ਲੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾਂ ਗੇਦਿ
 ਸਾਮਾ ਵੇਰ ਨਾਂਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਂ ਜਾਂ ਹੇਠ ਦੇ
 ਖ ਮਰਦਾਂ ਜਾਂ ਹੇਠ ਦੇ ਖੇਤਾਂ ਕਾ ਦੇ ਖੇ ਜੋ ਤਾਂ ਗੇ ਸਭੇ ਹੇਠ ਨਜਰ ਮ
 ਵੇਰੇ ਹੋਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਕਯੋ ਮਰਦਾਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਗੇ ਰਿਹੇ
 ਤਾਂ ਮਰਦਾਂ ਲੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾਂ ਗੇ ਤਾਂ ਹੇਠ ਨਜਰ ਮਾ ਵੇਰੇ ਹੋਂ
 ਅਤੇ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਹੇਠ ਰਹੇ ਏਹ ਚਾਨਣ ਕੇ ਹਾਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ

ਆ ਮਰਦਾਂ ਜਾਂ ਏਹ ਚਾਨਣ ਪ੍ਰਗਤਿਗਤ ਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਂ ਲੇ ਕਯ
 ਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪ੍ਰਗਤਿਗਤ ਕਿਥੋਂ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰ
 ਦਾਂ ਜਾਂ ਉਹ ਜੋ ਮੰਡਲ ਨਜਰ ਮਾ ਵੇਰੇ ਉਸ ਉਪਰ ਹੈ ਤਾਂ ਮ
 ਰਦਾਂ ਲੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪ੍ਰਗਤਿਗਤ ਏਹ ਦੇ ਖਚਲੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਂ ਜਾਂ ਉਤਵਲਾਨ ਹੋਹੁ ਤਾਂ ਮਰਦਾਂ ਲੇ
 ਕਯਾ ਕੁਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸਾਨੂ ਰੂਮਾਂ ਨੂੰ ਕੋਣ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਤੇ
 ਰੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਏਹੁ ਪਦਵੀ ਪਾਈ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯ
 ਕੇ ਜੋ ਰਾਈ ਬਾਲਾ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋ ਤਸਾਹੀ ਰਜਾਇ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪ੍ਰਗਤਿਗਤ ਦੇ ਮੰਡਲ ਨੂ ਚਲੇ॥ ੫੩॥ ਬੋਲੇ
 ਰਾਈ ਜੀਵਾ ਹਿਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੫੩ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਪ੍ਰਗਤਿਗਤ ਦੇ ਮੰਡਲ ਉਪਰ ਸਾਇਖ ਜੋ ਹੋਏ ਅਗੇ

ਪ੍ਰਗਤਮਾਪਣੇਮੰਡਲਵਿਚਫਿਰਦਾਹੈ ਧੂਹਦੇਖੇਤਾਂਤੈਮਨੁ
 ਖੰਘਾਇਪਹੁਚੇਹੈਨ ਤਾਂਧੂਹਭਗਤਵਚਨਕੀਤਾ ਧੂਹਭਗਤ
 ਵਾਚ ਕੇਸਿੰਘਬਨਰਰਮਾਯਾ ਖੇਚਰਭੂਚਰਕੋਨਸੁਯਾਯਾਰ
 ਖਸਦਾਨੇਭੂਤਪ੍ਰੇਤ ਕਿਨੇਤੁਮੇਲੀਘਾਯਾਸੇਤ ਬਿਖਮਬਾਟਦੁਰ
 ਅਸਥਾਂਨ ਕੋਯੋਕਰਮਾਰਗਲੀਆਪਛਾਂਨ ਐਸੀਆਗੇਹੁਈ
 ਨਹੋਇ ਬਿਨਕਬੀਰਨਪਹੁਚਾਕੋਇ ਐਸੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਕਬੀ
 ਰ ਰਾਮਨਾਮਕਾਬਨਾਸਰੀਰ ੧ ਗੁਰਨਾਨਕਜੀਵਾਚ ਏਕਦੇ

ਕਸਿੰਘਬਨਚਰੇ ਖੇਚਰਭੂਚਰਨਮਾਵੈਨੇਤ੍ਰੇ ਦਾਨੇਦੇਉਸੇਦਰ
 ਭੂਤਪ੍ਰੇਤ ਪਵਨਅਸਦਾਰਹੁਇਲੰਘੇਸੇਤ ਬਾਟਸੁਹੇਲੀਪਹੁਚੇ
 ਨੀਰੰਜਨਲਿਲਾਰਲਿਖਨਾਨਿਰਬਾਂਨ ਆਗੇਹੁਈਅਬਕੀਹੋ
 ਏ ਏਕਕਬੀਰਨਾਨਕਦੋਇ ਐਸੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਕਬੀਰ ਦੂਜੇਨ
 ਨਕਬਾਧੀਧੀਰ ੨ ਧੂਹਭਗਤਵਾਚ ਸੁਣਨਾਨਕਤੀਭੂਠਕ
 ਕਹਤਾ ਕੋਈਬਿਨਕਬੀਰਆਗੇਨਜਾਤਾ ਨਹੋਰਹੁਵਾਹਾਇ
 ਨੀਸਾਂਨ ਕੋਯੋਭੂਠੀਸਾਖਭੂਠੇਨਿਦਾਂ ੩ ਗੁਰਨਾਨਕਜੀਵਾਚ
 ਅਮਕੋਜਬਗਰੀਆਬੁਝਾਇ ਏਕਪਲਕਮੇਪਹੁਚੇਆਇ
 ਬੇਦਕਤੇਬਕੀਕਰਹਨਕਾਂਨ ਸਚਨਾਮਤਾਕੋਨੀਸਾਨ ਸੁਣੋਪ੍ਰ
 ਹਰਖਸਿਰਮੇਰੇਭਾਈਨਨਕਸਾਰੀਸਾਖਸੁਣਾਈ ੪ ਧੂਹਭ
 ਗਤਵਾਚ ਜਾਹਨਾਨਕਜਾਹੁਗੋਕੀਧਰ ਆਗੇਬਿਕਟਪਰਬ
 ਤਹੋਨੀਧਰ ਦੇਖੇਅਰਤਮਾਰੀਸਕਤ ਕੋਸੀਤੈਨੇਕੀਹੋਭੁਗਤ

ਸਾਖੀ ੫੩ ॥ ਗੁਰੂ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕੀਤਾ ॥ ੨੩੯

ਪੁਰਖ ਹੁਚੇ ਕੇ ਬਾਟੇ ਫਿਰੇ ਮੰਤ੍ਰੇ ਦਿਸਟ ਨਿਸਾਨਾ ਧਰੇ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਕਜੀਵਾਰ ਦੇਖੋ ਪੁਰਖੁ ਗਤਤੁ ਮਖੜੇ ॥ ਅਈਨਾ ਪਰਬਤ ਪਰਚ
 ਤੇ ਮਰਦਨਾ ਗੁਰ ਕੇ ਨਾਲੇ ਰਾਜਾ ਬਾਲਾ ਅਖੀਰੁ ਪਰਬਤ ਪਰਗ
 ਯਾ ਨਾਨਕ ਪੁਰਖ ਹੁਚੇ ਦਰਬਾਰ ਜਹ ਬੈਠਾ ਸਚਾ ਕਰਤਾਰ ॥
 ਸਖਵਾਸੀ ਕਰੇ ਕਬੀਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੇ ਪਾਸ ਵਜੀਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਜਬ ਅੰਦਰ ਗਏ ਨਿਰੰਕਾਰ ਤਬ ਗਦਗਦ ਭੁਏ ਕਬੀਰੇ ਗ
 ਲ ਕੇ ਸਾਬ ਲਗਾਏ ਮਾਦਰਸਾ ਹਿਤ ਬਹੁਰ ਬੈਠਾਏ ਆਗਿਆ

ਨਿਰੰਕਾਰ ਜਬ ਦੀਨੀ ਦਾਸ ਕਬੀਰੇ ਅੰਤਰ ਬਿਧੀਨੀ ਕਹੈ ਕਬੀ
 ਰ ਸੁਣਨਾਨਕ ਭੁਗਤ ਅਬਤੁ ਮਜਾਇ ਉਧਾਰੁ ਜਗਤ ਅਬ
 ਤੁ ਮਮਾਤ ਲੋਕ ਕੋ ਜਾਵਹੁ ਸੂਚੀ ਨਿਰਮਲ ਭੁਗਤਾ ਵਿੜਾਵਹੁ ॥
 ਸੰਸਾਰ ਸਕਲ ਕੋ ਪਾਰ ਉਤਾਰਹੁ ਛੋੜ ਦੇਹੁ ਅਪਨੀ ਪੁਰੀ ਸਿਧਾ
 ਵਹੁ ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਸੁਣ ਭਾਈ ਹਮਤੁ ਮਕੋ ਉਪਦੇਸਾ ਦਿੜਾਈ ਜੇਕੋ
 ਈਨਾ ਮਤੁ ਮਾਰਾ ਲੈਏ ਜਮ ਕੀ ਕਰਬਾ ਸਕਬੀ ਨਪੈਏ ਮਾਤੁਲੇ
 ਕਮੇਯੋਇ ਜੇਕਾਰਾ ਤੁਮਕੋ ਮਨੇ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰ ਸਾਖੀ ਸਬਦ ਕ
 ਰੇ ਕਰਤਾਰ ਆਛੇਯੋਇ ਆਵਹੁ ਦਰਬਾਰ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੀਆ
 ਰਾਮ ਮਾਨੀ ਉਪਦੇਸ ਦੀਆ ਕਬੀਰ ਗਮਾਨੀ ਸਚਖੰਡ ਤੇ ਨਾਨ

ਕਠਿਰੈ ਮਰਦਾਨਾ ਬਾਲਨ ਲੇਫਿਰੇ ਤੀਨੇ ਅਏ ਪ੍ਰਹ ਕੇ ਮੰਡਲ
 ਅਗੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਪਕੜੇ ਅੰਚਲ ਧੂਪੁ ਛੇ ਨਨ ਕਦੇ ਹੁ ਨਿਜਾਨੀ ਕੈਸ
 ਦੇਖਾ ਪ੍ਰਭਾਨਿ ਰਬਾਣੀ ਹਮਕੋ ਸਾਚੀ ਸਾਖ ਸੁਣਾਵੇ ਤਬ ਤੁਨਾ
 ਕਗੁਰੂ ਸਦਾਵੇ ੧ ਗੁਰੂ ਨਨ ਕਜੀ ਦਾਰ ਹਮਦੇਖਾ ਅਪਨਾ ਏਕੀ
 ਕਾਰਾ ਸਾਬਕ ਬੀਰੇ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰ ਤਖਤ ਬੈਠਾ ਸਚ ਕਰਤਾਰਾ ਸੁ
 ਰਤ ਨਿਸਕੀ ਅਪਰ ਅਪਾਰ ਪਰਬਤ ਜੋਤ ਨਲੀ ਨੀਜਾਇ ਤੀਨ
 ਲੋਕ ਮਹਾਰਾਜਾ ਸਮਾਇ ਕਬੀਰ ਗੁਰਗਤ ਕੀ ਪਦਵੀ ਉਚੀ ਜਿਨ ਨਿ
 ਰਮਲ ਗੁਰਗਤ ਕਰੀ ਹੈ ਸੂਚੀ ਨਨ ਕਪੁਛੇ ਬਰੁਗਤੀ ਮੇਰੇ ਦਰਸ
 ਨ ਨਾਹ ਨਜੀ ਕਨ ਬੇਰੇ ਅਚਰ ਜਬਾਤੁ ਮਹਾਮਹਾਦਿਖਾਈ ਸੁ
 ਟ ਪ੍ਰਹਰ ਖੀਸਰ ਮੇਰੇ ਗੁਣੀ ੮ ਪ੍ਰਹਰ ਗੁਰਗਤ ਦਾਰ ਹਮਕੋ ਦਰਜ
 ਨਈ ਹਾਹੋਇ ਮਨ ਮੈ ਵਾਬਿਧਾਰ ਹੀਨ ਕੋਇ ਸਰਬ ਜੋਤ ਮਹਜੋਤ
 ਸਮਾਨੀ ਜੋਪਾਨੀ ਸਿਉ ਮਿਲਾ ਪਾਨੀ ਸਰਬ ਰੂਪ ਮਹਰੂਪ ਸ
 ਮਾਨ ਵਜਹੋਤਾ ਕਹਾ ਬਿਗਨਾ ਏਕੇ ਅਪਸਰੁ ਮਾਪਦਿਖਾਯਾ
 ਧੁਮੇ ਬੋਲ ਨਿਰੰਜਨ ਪਾਯਾ ੯ ਮਰਦਨੇ ਦਾਰ ਬਰੁਗਤ ਜੀ
 ਜਬ ਚਿਹੁ ਅਰਤੁ ਮਏ ਕਹੋ ਤੇਇ ਸਮੰਡਲ ਮਹਫਿਰਤੇ ਕਜੇ ਰਹਤੇ
 ਕੀਸੀ ਦੂਸਰੇ ਕੇ ਸਦਕੇ ਵਾਰਨੇ ਕਜੇ ਹੋਤੇ ੧੦ ਪ੍ਰਹਰ ਗੁਰਗਤ ਦਾਰ
 ਆਪੇ ਬੈਠਾ ਆਪੇ ਫਿਰਤਾ ਆਪੇ ਜੁਗਤ ਆਪੇ ਹੀ ਜੁਗਤਾ ਅ
 ਪੇ ਏਕ ਅਪੇ ਅਨੇਕ ਆਪੇ ਗਮਾਨੀ ਆਪ ਬਬੇਕ ਸੋਲਾ ਕਲਾ
 ਸਿਪੁਰਨ ਆਪੇ ਆਪੇ ਮਾਪਾਨਿ ਰੰਜਨ ਆਪੇ ਜਲ ਥਲ ਪਰਬ
 ਤਪਾਤਾਲਾ ਸੁਣਨ ਨਕ ਮਰਦਾਨਾ ਬਾਲਾ ਵਜਾ ਸਮਝ ਕਰੇ ਜੀ
 ਜਲਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨ ਕਜੀ ਪ੍ਰਹਰ ਗੁਰਗਤ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਮਥਾ ਦੇ ਕਮਾ
 ਤਾਂ ਪ੍ਰਹਰ ਗੁਰਗਤ ਗੁਰੂ ਨਨ ਕਜੀ ਦਾ ਮਥਾ ਦੁਹਾਹ ਬਾਂਤੇ ਪਕੜ ਲੀਤਾ
 ਆਪਣਾ ਮਥਾ ਗੁਰੂ ਨਨ ਕਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਤੇ ਰਖਾ ਫੇਰ ਮੁਖ ਤੇ
 ਬਚਨ ਬੋਲਾ ਸੁਣ ਗੁਰੂ ਨਨ ਕਜੀ ਤ੍ਰਿਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਰਤਾਰ

ਦੀਬਡੀਕਿ ਪਾਹੋਈ ਹੈ ਤੁੰਦਰਾ ਅਵਤਾਰ ਹੈ ਤੇਰੇ ਜੈਸਾ ਅਗੇ ਕੋਈ
 ਨਾਹੀ ਹੋਯਾ ਬਡੇ ਬਡੇ ਬਡੇ ਗੁਰਗਤ ਹੋਏ ਹਨ ਪਰ ਇਥੋ ਤੋੜੀ ਕੋਈ
 ਨਹੀ ਪਹੁੰਚਿਆ ਇਕੋ ਕਬੀਰ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ ਇਕੋ ਤੂੰ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ ਤੁਕ
 ਲੀਕਾਲਾ ਦਿਚਵਡਾ ਅਵਤਾਰ ਹੋਯਾ ਹੈ ੧੧ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਕਯਾ ਕੁਰਗਤ ਜੀ ਅਸਾਨੁ ਚਜਾਇ ਦੇਹੋ ਤਾਂ ਪ੍ਰਹਰੁ ਗਤ ਕਯਾ
 ਜੀ ਤੁਮਕੋ ਨਿਰਕਾਰ ਕੀਰਜਾਇ ਹੈ ਜਹਾਂ ਜਾਣੇ ਤੁਹਾਖੇਲੇ ਸ
 ਕੁਤੁਮਾਗੀ ਜਾਹਗਾ ਹੈ ੫੩ ਬੋਲੇ ਕੁਈ ਜੀ ਦਾਹਗੁਰੂ
 ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ॥ ੫੪ ॥ ਤਾਂ ਉਥੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉ

ਡਰੀਲੀਤੀ ਨਲੇ ਮਰਦਾਨ ਬਾਲਾ ਅਇਕਲ ਕਾ ਪਰਬਤ ਤੇ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੜੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀਧਰ
 ਤੀਤੋ ਕਿਤਨੇ ਜੋਜਨ ਉਚੇ ਆਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮ
 ਰਦਾਨਾ ਅਸੀ ਚਾਲੀਲ ਖਜੇ ਜਨ ਆਏ ੪੦੦੦੦੦ ਤਾਂ ਮਰ
 ਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪ੍ਰਗਤ ਧਰਤੀ ਤੋ ਕਿਤਨ ਉਚਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਅਠਤਾਲੀਲ ਖਜੇ ਜਨ ਉਚਾ ਹੈ
 ੩੦੦੦੦੦ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਰੇ ਕਿਤਨੇ ਜੋਜ
 ਨ ਆਹਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਪਰੇ ਇਕਲਖ
 ਜੋਜਨ ਆਹਾ ੧੦੦੦੦੦ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸਤੋ
 ਪਰੇ ਭੀ ਕੁਝ ਹੈ ਕੇ ਅਗੇ ਕੁਝ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮ
 ਰਦਾਨਾ ਅਗੇ ਸੁਧਸੁਮਾਰ ਕੁਝ ਨਾਹੀ ਜੇਬੇ ਸੁਮਾਰ ਹੈ ਦੇਖਣਾ
 ਆਹਾ ਸੇ ਦੇਖਾ ਜੇ ਪ੍ਰਹਰੁ ਗਤ ਜੇਹੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਗੁਰਗਤ ਜੇ
 ਹੇ ਅਤੇ ਦੁਤਾ ਤੇ ਉਜੇ ਉਰੀ ਪੜੇ ਹੈਨ ਅਸਾਨੁ ਸਾਂਭੇ ਏਡੀ ਕਰ
 ਤਾਰ ਦੀ ਮਿਹਰਵਤੁ ਗੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜੇ ਕਿਥੇ ਜਾਇ ਪਹੁੰਚੇ ਉਸਕੇ
 ਪਸਾਰੇ ਕਾ ਕੋਈ ਮਹਰਮ ਨਾਹੀ ਓਹ ਆਪੇ ਹੀ ਮਹਰਮ ਹੈ ਅਤੇ
 ਇਹ ਤੋ ਏਸੇ ਸੁਕੇ ਕਵਤੁ ਆਖੀ ਦੇ ਹੈਨ ਬੁਧਮਾ ਬਿਸਨਮ ਹੈ

ਸਸੇਭੀਅੰਤਕਿਸੇਨੁਹਬਨਮਾਅਮਤੇਕਮਲਸੇਸਾਰੇਅੰ

ਤਾਰਾਨੁਪਰਮੇਸਰਕਰਕਜਾਣਦਾਹੈਅੰਤੁਭਨਾਭੂਰੀਅੰਤੁਨਪਾਯਾ
 ਮਾਪਣੀਕੁਦਰਤਿਆਪੇਹੀਜਾਣਦਾਹੈਹੋਰਕੋਈਨਾਹੀਜਾਣਦ
 ਇਕਜੰਤਕੀਤਾਹੋਆਹੈਜਿਸਤਾਈਕਰਤਾਰਦਾਕਰੋਪਹੋਵੈਗਾ
 ਸੇਈਆਪਤਾਈਬ੍ਰਹਮਜਾਣੇਗਾਅਤੇਜਿਸਦੇਉਪਰਕ੍ਰਿਪਾਹੋ
 ਵੇਗੀਸੋਆਪਨੋਕੀਤਾਹੋਆਜਾਣੇਗਾਅਤੇਸਣਮਰਦਮਾ
 ਇਸਸੀਸਾਰਉਪਰਕ੍ਰਿਪੀਬਹੁਤੁਹੈਅਤੇਜਿਸਾਰਇਜੇਹਾਕਮਲਾਹੈ
 ਜਿਸਤਾਈਚਾਰਕਪੜੇਜੁੜਤੇਹੈਨਅਕੇਚਰਬਾਹਾਹੋਈਅੰਤੁ
 ਨਅਕੇਕੋਈਦਿਨਹੁਕਮਚਲਦਾਹੈਤਾਏਹੁਜਾਣਦਾਹੈਜੋਮੇਰੇਉ
 ਤੇਵਡੀਕ੍ਰਿਪਾਹੈਜਾਣਦਨਾਹੀਜੋਸਭਕੁਛਨਾਸਹੈਮੇਰੇਪਾਸੇਸ
 ਭੇਉਠਉਠਜਾਵੇਹੈਨਅਤੇਮੈਭੂਮਿਜਕਲਏਵੈਹੋਇਜਾਵਸ
 ਕਰਤੇਨੇਏਨਾਂਜੀਅਾਂਕੀਮਤਮਾਂਰਛਰੀਹੈਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਯਾਗੁ
 ਰੂਜੀਸਤਜੀਸਤਜੀਜੋਕਛਕਰਤਾਰਤੁਸਾਭੁਮੁਹੋਕਢਾਇਦ
 ਹੈਸੁਪੁਰੇਬਚਨਕਢਾਇਦਾਹੈਪਰਜੀਹੁਣਅਸੀਕੇਹੜੇਪਰ
 ਬਤਤੇਆਏਅਤੇਕਿਤਨੇਜੋਜਨਅਏਤਾਂਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਕਹ
 ਯਾਮਰਦਾਨਾਅਸੀਹੁਣਕਲਕਾਪਰਬਤਤੇਆਏਆਹੇਅ
 ਤੇਦੋਇਲਖੁਜੋਜਨਅਏਆਹੇ੨੦੦੦੦੦ਅਤੇਮਰਦਾਨਾ
 ਆਖਹੁਣਕੇਹੜੇਬੀਦਰਦੇਗਾਹੁਚਲਦੇਹੋਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਯਾ
 ਗੁਰੂਜੀਅਸੀਆਏਕੇਹੜੇਬੀਦਰਦੇਗਾਹੁਆਹੇਤਾਂਗੁਰੁਨਾਨ

ਕਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀਂ ਤਿਹੁ ਬੰਦਰਾ ਦੇਰਾ ਹੁਆ ਏ ਮਾਹੇ
 ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੈਂ ਕੇ ਹੜੇ ਕੇ ਹੜੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਸੁਰਤ ਬੰਦਰ ਅਤੇ ਚਪਟਾ ਬੰਦਰ ਅਤੇ ਨਕ
 ਦਾਂ ਬੰਦਰ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਟ ਕੇ ਹੜੇ ਬੰਦਰ ਦੀ
 ਸੇਧ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਏ ਹੁਮ ਛਲੀ ਬੰ
 ਦਰ ਅਤੇ ਲਾਹੜੀ ਬੰਦਰ ਦਾਰਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੋਤਸ
 ਗੀਰ ਜਾਇਜੀ ੫੪ ਬੋਲੇ ਰਾਈ ਜੀ ਦਾ ਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ
 ਚਲੀ ੫੫ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਓਥੋਂ ਉਡ ਗਈ ਤੀ ਸੀਲਾ ਪਰਬ
 ਤੇ ਏ ਮਾਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀਂ ਕਿਤਨੇ ਜੋਜਨ ਅ
 ਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀਂ ਯਾਰਾਲ ਖੋਜੇ
 ਜਨ ਫਿਰ ਮਾਏ ੧੧੦੦੦੦੦ ਸਰੁਤੇ ਰਾਲ ਖੋਜੇ ਜਨ ਫਿਰ ਮਾ
 ਏ ੧੩੦੦੦੦੦ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੀਲਾ ਪਰਬ ਤੇ ਪੁ
 ਰ ਕੋਲੋਂ ਕਿਤਨਾ ਉਚਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ
 ਪੰਜ ਹਜਾਰ ਜੋਜਨ ਉਚਾ ਹੈ ੫੦੦੦੦੦ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬਾਲੇ ਪੁਛਾ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਖੰਡ ਪਰਬਤ ਪੂਰਾ ਤਪਾਸੇ ਕਿਤਨਾ ਉਚਾ ਹੈ ਤਾਂ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਰਾਈ ਬਾਲਾ ਪੰਝੜ ਹਜਾਰ ੭੫੦੦੦
 ਜੋਜਨ ਉਚਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬਾਲੇ ਪੁਛਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਿਥੇ ਨਿਰੰਕਾਰ
 ਜੋਤੀ ਸਰੂਪ ਬੈਰਾ ਮਾਹਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੀ ਕਯਾ ਰਾਈ ਬਾਲਾ
 ਅਖੰਡ ਪਰਬਤ ਪਾਸੇ ਪੰਝੜ ਹਜਾਰ ਜੋਜਨ ਉਚਾ ਹੈ ੨੫੦੦੦
 ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਪੁਛਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਪਰਬਤ ਦਾ ਤਿਕਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਰਾਈ ਬਾਲਾ ਉਸ ਪਰਬਤ ਦਾ ਨਾਉਂ ਨਿਰਬ
 ਕਾਰ ਪਰਬਤ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਥੇ ਰੁਕਿ
 ਈ ਸਾਧ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਪੇਏ ਬੇਨੰਗੀ ਪਰ
 ਅਗਲੇ ਪਰਬਤ ਉਪਰ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚਲੇ

ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾਕੁਝਰੁਖਲਗਏਕੁਝਖ
 ਦਾਹੈ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਏਬੇਤਾਂਪੰਖੀਜੀਨਜਰ
 ਆਵਦੇਆਦਮੀਆਂਦੀਕਯਾਆਖਣੀਹੈਸਤੈਖਾਵਣਨੂੰਕ
 ਕਿਸੇਕੁਝਅਗੇਅਨਰਖਾਹੈਜੇਖਾਈਮੈਤਾਂਸ਼ੀਗੁਰੂਨਾਨ
 ਕਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾਉਹਜੇਉਚੀਪਹਾੜੀਦੇਖਦਾਹੈਉਸ
 ਉਪਰਜਾਇਕਰਜਿਤਨੇਖੁਸੀਆਵਨੀਤਿਤਨੇਤੇਜ਼ਕਰਖਾਹ
 ਅਤੇਤੇਜ਼ਕੁੰਡੀਲਾਉ ਤਾਂਮਰਦਾਨਜਾਇਕਰਦੇਖੇਤਕਯਾਦੇਖੇ
 ਜੇਕੁਦਰਤੀਬਿਛਫਲੇਖੜੇਹੈਨ ਮਰਦਾਨਤੇਜ਼ਤੇਜ਼ਕਰਮੁਹ
 ਪਾਏ ਜਾਸੁਆਦਲਗਾਤਾਛਰੁਸਕੇਠਾਂਹੀ ਬਹੁਤਖਾਧੇਸ ਅ
 ਤੇਬਹੁਤਤੇਜ਼ਕੁੰਡੀਆਦੇਸ ਆਵਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਅਗੇਰਖ

ਯੇਸੁ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ ਕੁਈਬਾਲਾ ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਗੁ
 ਰੂਜੀਤੁਸੀਖਾਵੇਬੇਜੇਜੇਹੇਅਸਾਨੂੰਭੀਦੇਹ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ਕਯਾਕਯੋਮਰਦਾਨਾ ਮਰਦਾਨੇਕਯਾਮੇਗਾਪੋਟਕੁਰਕਾਹੈਪਰ
 ਏਕਦਾਇਦੇ ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਓਬੇਗਯਾਮਰਦਾਨਾ
 ਕੁਖਾਕਯੋਆਵਦਾਮਾਹ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਤੁਸੀਮੈ
 ਨੁਆਪੇਖਾਵਣਨੂੰਬੁਝਾਮਾਹ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ
 ਮਰਦਾਨਾਅਸਾਤੈਨੂੰਕਯਾਕਯਾਹੈਅਸਾਤੈਨੂੰਕੁਝਆਖਿ
 ਆਨਾਂਹੀ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਫੇਰਪੁਛਾ ਗੁਰੂਜੀਏਮੀਮ੍ਰਿਤਫ
 ਲਮੈਵੇਜਾਦੇਹੈਨਇਥੇਖਾਵਣਵਾਲਾਕਉਣਹੈਤਾਂਗੁਰੂਨ

ਨਕਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਜੇਖਾ ਵਟਵਾਲੇ ਨਾਂ ਹੋਵਣ ਤਾਂ ਏਹੁ ਏ
 ਥੇ ਕੋਯੋ ਹੋਵਨ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਥੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਨੂੰ
 ਜਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਆਵਦਾ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਨਜਰ ਆਵਦਾ ਹੋ
 ਤਾਂ ਦਸੋ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਕੁਦਰਤ
 ਦਾ ਮਹਾਰਾਏ ਏਹੁ ਗੁਪਤ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖਾਂ ਦੇ ਵਸਤੇ ਕਰਤਾਰ ਕੀ
 ਰੂਪੈਂ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਗੁਪਤ ਨਾਹੀ ਤਾਂ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਪੂਰਨ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖਾਂ ਵਿਚ
 ਅਤੇ ਗੁਪਤਾਂ ਵਿਚ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਣ ਏਥੇ ਹੀ ਰਹੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰ
 ਦਾਨਾ ਸ਼ਾਦਲਗਾਹਈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਥੇ
 ਕਯਾ ਕਰਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਥੇ ਕਯਾ ਨਹੀਂ ਕਰਣਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਜੇ ਓਥੇ ਕਰਣਾ ਹੈ ਸੋ ਏਥੇ ਨਾਂ ਹੀ ਕਰ
 ਣਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚਲੇ ਕੁਲਾਪਿਛੇ ਤਾਂ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਚਲ ਕੁਲਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ॥ ੫੫ ॥ ਬੇ
 ਲੋਕੁ ਏਹੀ ਜੀਵ ਹਿਗੁਰ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੫੬
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਓਥੇ ਉਡਾ ਗਈ ਤੀ ਉਹਾਰ ਪਰਬਤ ਤੇ ਮ
 ਏਖ ਜੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਕਿਥੇ
 ਆਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਉਹ
 ਰ ਪਰਬਤ ਤੇ ਆਏ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀਂ
 ਕਿਤਨੇ ਜੋਜਨ ਆਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ
 ਅਸੀਂ ਨੌਲਖ ਜੋਜਨ ਆਏ ੯੦੦੦੦੦ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਾ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀਂ ਸਭੇ ਕਿਤਨੇ ਜੋਜਨ ਆਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀਂ ਉਨਤਾਲੀ ਲਖ ਜੋਜਨ ਆਏ ੩੯
 ੦੦੦੦੦ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਇਥੇ ਸਾਧਮ

ਖਦੇਆਰੇਸੋਕਿਬੇਧੇ ਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾਏ
 ਬੇਧੀਧੇ ਤੰਮਰਦਾਨੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਚਲਦੇਖੋ ਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾਉਤਾਵਲਨਹੋਆਕਰਿਉਤਨੀਗਲਕ
 ਰਦੇਆਰੇਜੋਕੁਟੀਵਿਚੋਸਾਧਨਿਕਲਆਯਾ ਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਜੀਨੁਪੁਛਯੋਸੁ ਅਰੇਸਾਧਤੁਮਕੋਟੋਹੋਜੋਈਹਾਮਾਇਪਹੁਚੇ
 ਹੋ ਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ ਕੁਈਹਮਕਰਤਾਰਕੇਬੰਦੇਹੋ ਤੰ
 ਉਸਸਾਧਪੁੰਛਾਤੇਰਨਉਕਯਾਹੈ ਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ
 ਕੁਈਮੇਰਨਉਨਨਕਨਿਰੰਕਾਰੀਹੈ ਤੰਉਸਸਾਧਕਯਾਜੀ
 ਰੁਮਾਰਨਉਹਮਨੇਸੁਦਯਾਬਾ ਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਕੁਈ
 ਤੁਮੁਝੇਕਯਾਜਾਣਤਾਬਾ ਤੰਉਸਸਾਧਕਯਾਮੁਝੇਗੁਰੂਬਤਾਸ
 ਥਾ ਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਕੁਈਤੇਰਨਉਕਯਾਹੈ ਅਤੇਤੇ
 ਰੇਗੁਰੂਦਾਨਉਕਯਾਹੈ ਤੰਉਸਸਾਧਕਯਾਜੀਮੇਰੇਗੁਰੂਕ

ਨਾਉਤੇਸੀਲਸੈਨਹੈ ਅਰਮੇਰਨਉਕਲਯਾਨਹੈ ਤੰਗੁਰੂਨਾਨ
 ਕਜੀਕਯਾਉਮੁਝੇਕਯਾਜਾਣਤਾਬਾ ਤੰਕਲਯਾਨਕਯਾਜੀ
 ਗੁਰੂਜੀਸੀਲਸੈਨਕਯਾਬਾ ਜੋਮਾਤਲੇਕਮੈਏਕਬਨਾਭਾਰੀ
 ਉਤਾਰਪੁਦਾਹੈ ਉਹਜਗਤਕੋਉਧਾਰੇਗਾ ਅਰਈਹਾਂਭੀਆਵੇ
 ਗਾ ਤੰਮਰਦਾਨੇਕਯਾਜੀਉਸਕਾਨਉਕਯਾਹੈ ਤੰਗੁਰੂਸੀਲ
 ਸੈਨਕਯਾਉਸਕਾਨਉਨਨਕਨਿਰੰਕਾਰੀਹੈ ਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਜੀਕਯਾਅਕੇਕੁਈਕਲਯਾਨਤੇਰਗੁਰੂਸੀਲਸੈਨਕਯਾਹੈ ਤੰਕ

ਲਮਾਨ ਕਹਾ ਜੀ ਮੇਰਾ ਗੁਰੂ ਹਾਜਰ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹ
 ਯਾ ਹਮੇਕੋਂ ਅਪਨੇ ਗੁਰੂ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕਰਾਉ ਤਾਂ ਕਲਮਾਨ ਕਹ
 ਯਾ ਜੀ ਮੈਂ ਅਪਣੇ ਗੁਰੂ ਕੋ ਜਾਇਖ ਬਰਕਰਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾ
 ਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਜਾਹੁ ਭਾਈ ਖਬਰ ਕਰ ਤਾਂ ਕਲਮਾਨ ਜਾਇਕ
 ਰਾਮ ਅਪਣੇ ਗੁਰੂ ਕੋ ਮਥਾ ਟੇਕਾ ਕਹਣ ਲਗਾ ਜੀ ਤੀਨ ਸਾਧਮ
 ਤਲੇ ਕਤੇ ਆਏ ਹੈ ਤੁਮਾਰੇ ਕੰਧਾ ਦਕਰ ਤੇ ਹੈ ਤੁਮ ਉਨ ਕਾ ਦਰਸ
 ਨ ਕਰੋ ਸੀਲ ਸੈਨ ਕਹਾ ਰੇ ਮੇਸਾ ਸਕਤ ਵਾਂਗ ਕੋਨ ਹੈ ਜੋਈ ਹ
 ਆਯਾ ਹੈ ਚਲੇ ਤੇ ਦੇਖੀਏ ਤਾਂ ਵੇਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਆਏ
 ਆਇਕ ਰਕਰਤਾ ਕਰਤਾ ਰਹੇ ਸਾਧ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਆਖੁ ਜਾ ਆਉ ਭਾਈ ਸਤ ਕਰਤਾ ਰਬੈ ਰੋਜੀ ਤਾਂ ਵੇ ਦੇ ਬੈਠ ਗ
 ਏ ਸੀਲ ਸੈਨ ਵਾਚ ਕੋਨ ਗੁਰੂ ਕੋਨ ਮੰਤ੍ਰ ਕੋਨ ਬਿਖਾ ਕੋਨ

ਜੀਤ ਕੋਨ ਕਲਾਲੇਈ ਹਾਂ ਆਏ ਕੋਨ ਨਾਮ ਤੁਮਾ ਕਿਨੇ ਮੰਗਾਏ ਸੀ
 ਲਪੁਛੇ ਸੁਣ ਰੇ ਗੁਾਈ ਬੋਲੇ ਬਚਨ ਦੇ ਹੁਸਮ ਝਾਈ ੧ ਗੁਰੂ ਨਾ
 ਨਕ ਜੀ ਦਾਚ ਗੁਰੂ ਕਰਤਾ ਰਮੰਤ ਸਬੁ ਦਾਈ ਬਿਖਾ ਅਲੇਖ
 ਜੀਤ ਅਗਮਾਈ ਸਚ ਕਲਾਲੇਈ ਹਾਂ ਆਏ ਅਮਰ ਅਜੋਨੀ ਪ
 ਕੜ ਮੰਗਾਏ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਾਉ ਮੇਰ ਅਪਨਾ ਉਬਤਾ ਪ
 ਤੇਹ ੨ ਸੀਲ ਸੈਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨ ਉਪਰ ਮਥਾ ਟੇਕ
 ਯਾ ਕਹਣ ਲਗਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਨੁਬਖ ਸੀਏ ਤਾਂ ਸੀਲ ਸੈਨ ਕਹਾ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀਰ ਜੇਜਨ ਕਕਾ ਦਰਸਨ ਕੀ ਆਕੇਨਾਂ ਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ

ਨਾਨਕਜੀਕਿਆ ਜੋਨਾਹੀਕੀਆ ੩ ਸੀਲਸੈਨਵਾਚ ਇਖਨ
ਪਰਬਤਜਾਇਤੁਮਦਰਸਨਕਰੇ ਜਨਕਜਨਕਕਰਉਪਰ
ਚੜ੍ਹੇ ਦੇਖੋਦਰਸਨਨਿਰਮਲਹੋਇ ਤਾਂਕੋਉਪਰਅਵਰਨਕੋਇ
ਹਮਤੁਮਕੋਇਹਰੋਰਬਤਾਈ ਕਹੈਸੀਲਸੈਨਸੁਟਨਨਕਕੁਏ
੫੬॥ ਬੋਲੋਰੁਈਜੀਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ੫੭

ਇਖਨਪਰਬਤਗੁਰੂਨਾਨਕਗਿਆ ਆਗੇਬਚਨਜਨਕਸੁ
ਟਲਿਆ ਜਨਕਕਹੇਸੁਕਦੇਉਸੁਟਬਾਤ ਗੁਰੂਨਨਕਆਪਾ
ਹਮਰੇਪਾਸ ਖੋਲਵਾਰਾਅੰਦਰਲੇਹੁ ਨਾਨਕਕਹਿਯਾਦਰਸ
ਨਦੇਹੁ ੧ ਜਾਇਨਨਕਜੀਦਰਸਨਕੀਆ ਜਨਕਆਪਟੇਕਰ
ਲਾਇਲੀਆ ਜਨਕਪੁਛੇਸੁਟਨਨਕਤਪਾ ਅਬਤੁਜਾਪਕੋ
ਨਕਜਪਤਾ ੩ ਗੁਰੂਨਨਕਜੀਵਾਚ ਗੁਰਕੀਕ੍ਰਿਪਾਤੁਜਪ
ਅਜਾਪੁ ਤੁੰਤੋਮਿਟਗਾਏਤੀਨੋਤਪ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਪਛਨਾਆ
ਪੁ ਨਾਨਕਗੁਰਕੇਚਰਨੀਲਾਗਾ ਬੁਗੇਦੇਖਨਿਰਦੇਖਹੋਇਰ
ਖਾ ੩॥ ਜਨਕਗੁਰੂਨਨਕਕੋਕਰੈ ਆਗੇਜਾਉਕਿਈਹਾਰੈ

ਹਮਤੁਮਆਤਮਏਕੋਰਾਉ ਜਹਾਰੋਤੁਹਨਹੀਂਦੁਰਾਉ ਜਨਕਕ
ਹੈਸੁਟਨਨਕਨਿਰਬਾਣੀ ਗੁਰਤੁਮਕੋਈਆਪਦਨਿਰਬਾਣੀ
੩ ਗੁਰੂਨਨਕਜੀਵਾਚ ਨਾਨਕਬੋਲੇਸੁਟਨਨਕਗਾਜਾਮਤ

ਲੋਕ ਮੈਂ ਹਮਰਾ ਕਾਜਾ ਹਮਰਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰੁਏ ਨਿਰਬਾਲੀ ਏਕੰ
 ਕਾਰਕੀ ਕਥਾ ਮਨ ਗੁਣੀ ੪ ਜਨਕ ਵਾਚ ਜਨਕ ਨਾਨਕ ਕੋ ਕਹ
 ਟੇਲਾ ਗਾ ਮਾਤ ਲੋਕ ਕੇ ਸਦਾ ਰਹੁ ਕਾਜਾ ਹਮਰੇ ਤੁਮਨੇ ਦਰਸਨ
 ਦੀਆ ਹਮਰਾ ਜਨਮ ਸੁਫਲ ਕਰਦੀਆ ਤੁਮਰੇ ਦਰਸਨ ਕੀ ਬ
 ਡੀ ਥੀ ਪਾਸ ਹਮਰੀ ਪੁਰਨ ਕੀ ਨੀਆਸ ਅਪਜ ਪੋ ਅਵਰ
 ਉਪਦੇਸੁ ਤੁਮਰੇ ਸੇਵਕ ਸਗਲੇ ਭੁਖ ਯਹ ਤੁਮ ਕੋ ਗੁਰਦੀ ਵਡਾ
 ਈ ਅਕਥ ਕਥਾ ਕੀ ਬਾਤ ਸੁਣਾਈ ਰਾਜੇ ਜਨਕ ਬੰਦ ਨਾ ਕਰੀ॥
 ਚਰਨ ਪੂਰਮਾ ਬੇਪਰਧਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਿਦਾਲੇ ਇਜਬ ਤੁਰਾ॥
 ਮੁਹਤਾ ਮਾਤ ਲੋਕ ਕੋ ਪਕਾ ਉਂਤ ਚਲੇ ਲੀਨੀ ਉਤਾਰੀ ਸੀਲ ਪ
 ਰਬਤ ਪਰਕੀ ਈ ਉਤਾਰੀ ਤਬ ਪੁਛੇ ਬਾਲਾ ਗੁਰਾਮ ਪਨੇ ਕੋ ਕਿਤ
 ਨੇ ਜੋ ਜਨਮ ਆਏ ਉਂਤ ਸੋ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬਾਲੇ ਪੁਛਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਸੀਤੁ
 ਸੀ ਸੀਲਾ ਪਰਬਤ ਤੇ ਜੋ ਫੇਰ ਉਤਰੇ ਅਤੇ ਇਖਨ ਪਰਬਤ ਤੇ ਚ
 ਡੇ ਸੋ ਸੀਲਾ ਪਰਬਤ ਤੇ ਕਿਤਨਾ ਉਚਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹ
 ਯਾ ਗੁਰਾਈ ਬਾਲਾ ਲਖ ਜੋ ਜਨ ਉਚਾ ਹੈ ਉਥੇ ੧੦੦੦੦੦ ਤਾਂ ਫੇਰ
 ਲਖ ਜੋ ਜਨ ਆਏ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਨੇ ਪੁਛਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਸ ਪਰ
 ਬਤ ਦਾਨ ਉਕਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹ ਯਾ ਮਰਦਨਾ ਆਉ
 ਸਪਰਬਤ ਦਾਨ ਉਪਿਰਤ ਪਰਬਤ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਨੇ ਪੁਛਾ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋਈ ਸਾਧਾ ਇਥੇ ਭੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹ ਯਾ ਮਰਦਾ
 ਨਾ ਆਉ ਕਾਇਥੇ ਭੀ ਰਖੀ ਸੁਰ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਨੇ ਕਹ ਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉ
 ਸਰਖੀ ਸੁਰ ਨੂੰ ਦੇਖੋਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹ ਯਾ ਮਰਦਨਾ ਆ
 ਅਸਾਨੁ ਉਹੁ ਆਪੇ ਦੇਖੋਗਾ ਤਾਂ ਮਰਦਨੇ ਕਹ ਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ੫੭॥ ਬੋਲੇ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹ ਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੫੮
 ਉਸ ਪਹਾੜ ਦੇ ਉਪਰਾਇ ਕਵਰਤ ਲਾਉ ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਆਹਾ ਅ
 ਤੇ ਜਲ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਖੜਾ ਆਹਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸੁੰਨ ਲ

ਗੋਕਰਣ ਤੁੰਓਹਰਿਖੀਸਰਾਯਾ ਆਓਦੇਹੀਬਚਨਕੀਤਾ ਰਖੀ
ਸਰਦਾਰ ਸੁਨਮੰਧੇਕੁਤੇਰਤੀਸੁਮੀਗਤੇ ਕੁਗਤੀਤਕਰਣੀਕੁਮੇਰ
ਪਰਬਤਮੀਨਸਰਦਾਰਤਰੀਗਤੇ१ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦਾਰ ਸੁਣ
ਠਖੀਸਰਤੇਜੋਬਚਨਕੀਤਾਹੈ ਜੋਮੈਨੂਅਰਬਦੇਹੁ ੨ ਰਖੀਸਰਦਾਰ

ਚ ਸੁਣਕੁਈਤੁਜੋਸੁਨਕਰਤਾਹੈਸੇਕਿਸਵਾਸਤਕਰਤਾਹੈ ਓਹੁਤੇ
ਕੁਗਤਮੈਜੇਹੈ ਜੈਸਾਕੁਮੇਰਰਖੀਸਰਸੁਮੇਰਕੇਉਪਰਬੈਰਾਹੈ ਕਦੇ
ਹਲਚਲਹੁਦਨਾਹੀ ਅਰਜੈਸੇਮੀਨਜਲਜੋਤਰੀਗਕਰਤਾਹੈ ਅਰ
ਬਿਛੜੇਹੁਇਪ੍ਰਾਨਹਤੁਹੋਇਜਤੁਹੈ ਯਹਕਰਤਬਉਨਕੇਹੈ ਤੁਕਮੋਹੀ
ਮੈਸਾਹੈ ਤੁਜੋਸੁਮੀਗਕਰਤਾਹੈ ੩ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦਾਰ ਸੁਣਏ
ਕੀਕਾਰੀ ਸੁੰਗਸਤਿਗੁਰਬੁੰਡਾਰੀ ਕੁਮੇਰਚਿਤਠਹਰੀ ਮੀਨਨਾਨਕਗੋ
ਬੰਦਜਲਤਰੀਰੀ ੨ ਤੁੰਰਖੀਸਰਕਯਾਅਰੇਸਾਧਤਮਕਯਕਯਾ
ਮੈਤੁੰਸਮਝਾਨਹੀ ਤੁੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਰਬਦਿਤਾ ਇਸਨਾਨਏ
ਕੀਕਾਰਕੇਦਰਸਨਤੇਕੀਆ ਸੁੰਗਸਤਿਗੁਰਕੇਬੁੰਡਾਰਤੇਲੀਆ
ਕੁਮੇਰਜੈਸਾਚਿਤਠਹਰਾਯਾਹੈਗੋਬੰਦਕੇਨਾਮਸੈਨਾਨਕਮੀਨਤ
ਰੀਗਕਰਤਾਹੈ ਭੁਲਬਿਛੜੇਪ੍ਰਾਨਹਤੁਹੋਜਾਵੈ ਤੁੰਰਖੀਸਰਕਯਾ
ਅਰੇਨਾਨਕਤਪਾਕਲਜਗਮੇ ਤੁਹੀਹੁਆਹੈ ੩ ਤੁੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਕਯਾਰਖੀਸਰਜੀਮੈਹੀਹੈ ਅਰਰਖੀਸਰਜੀਤੁਮਾਰਨਾਉਕਯਾ
ਹੈ॥੪ ਤੁੰਰਖੀਸਰਕਯਾਨਾਨਕਤਪਾਜੀਮੇਰਨਾਉਸੁਖਚੈਨਰ
ਖੀਸਰਹੈ ਤੁੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਸੁਖਚੈਨਰਖੀਸਰਜੀਤੁਮ

ਬਡੇ ਭੁਗਤੋ ਤੰਗ ਖੀਸਰ ਕਯਾ ਜੀਸ ਭੁਤ ਮਾਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੈ ਰਖੀ
 ਸਰਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨ ਤੇ ਮਥਾ ਟੇਕਾ ਅਗੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਗਲਾ ਵਿ
 ਚਲੀਤ ਤੰਗ ਖੀਸਰ ਕਯਾ ਚਲੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਈ ਮੈਂ ਤੰਗੁਰੂ ਨ
 ਨਕ ਜੀ ਰਜਾਇ ਮੰਗੀ ਜੀ ਅਸਾਨੁ ਖੁਸੀ ਕਰੀ ਮੈਂ ਤੰਗੁਰੂ ਨਕ
 ਜੀ ਉਡਾਰੀ ਲੀਤੀ ॥ ੫੯ ॥ ਬੋਲੇ ਕੁਈ ਜੀ ਵਹ ਗੁਰੂ ਸਾਖੀ
 ਚੋਰ ਚਲੀ ੫੯ ਤੰਗੁਰੂ ਨਕ ਜੀ ਉਡਾਰੀ ਲੀਤੀ ਉਲਕਾ ਪ
 ਰਬਤ ਤੇ ਮਾਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਣ ਅਸੀ ਕਿਥੇ ਮਾ
 ਏ ਅਤੇ ਕਿਤਨੇ ਜੋਜਨ ਮਾਏ ਤੰਗੁਰੂ ਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ
 ਅਸੀ ਉਲਕਾ ਪਰਬਤ ਤੇ ਮਾਏ ਮਾਏ ਅਤੇ ਯਾਰ ਲਖ ਜੋਜਨ
 ਮਾਏ ਮਾਏ ੧੧੦੦੦੦੦ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਹੜੇ ਬੰਦ
 ਰਦਾਰਾ ਹੋ ਤੰਗੁਰੂ ਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਪਹਲੇ ਜਾਇ ਖੜੇ ਹੋਈਏ
 ਪੁਰਵਾ ਬੰਦਰ ਵਜਾ ਆਵਸੀ ਲਾਹੜੀ ਬੰਦਰ ਤੀਜਾ ਆਵਸੀ ਮ
 ਛਲੀ ਬੰਦਰ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਾ ਜੀ ਅਸੀ ਕਿਸ ਰਾਜੇ ਦੇ
 ਖੰਡੁ ਜਾਇ ਵੜੀਏਗੇ ਤੰਗੁਰੂ ਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਪੁਲਿ
 ਸਤ ਖੰਡੁ ਲੰਕਾ ਸਹਰ ਰਾਜੇ ਪੁਲਿਸ ਤਦਾ ਹੋ ਉਥੇ ਦਾਰਾ ਜਾ ਭੁਭੀ
 ਛਟਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਪਰ ਕਿਤਨੀ ਦੂਰ ਕੇ
 ਤੰਗੁਰੂ ਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਪਰ ਚਿਤ ਮਾਯਾ ਹੋਈ ਤੇ
 ਨੂਪਰ ਜਾਇ ਵੜੀਏਗੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸਭੀ
 ਪਰ ਚਲਣਾ ਹੈ ਕਿਨਾ ਹੀ ਚਲਣਾ ਤੰਗੁਰੂ ਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰ
 ਦਾਨਾ ਅਸਾਨੁ ਕਰਤਾਰ ਲੇਜਾ ਸੀ ਤਾਂ ਅਸੀ ਭੀ ਜਾ ਸੀਏ ਅਤੇ ਜੇ
 ਤੁਓ ਤੁਵਲਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਪੁਹਚਾਇ ਛੁਡੀਏਗੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕ
 ਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਣ ਪੰਕਾ ਦੇ ਦੇਹੋ ਤੰਗੁਰੂ ਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਕਿ
 ਉ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸਾ ਤੈਨੂੰ ਪੰਕਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤੈਂ ਆਪੋ ਪਰ ਚਿ
 ਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਸਹਜ ਸੁਭਾ

ਇਹਾਲਪੁਛੀਸੀਤੁਸੀਮੈਨੂੰਇਹੁਕਿਉਮਾਂਖੀਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਜੀਕਯਾਚਲਭਾਈਬਾਲਾਹੁਣਮਰਦਾਨਾਅਸਾਥੇਅਗੇਹੀ
 ਦਿਦਾਹੋਦਾਹੈਤੁਮਰਦਾਨੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਅਜੇਹੀਨਹੀਕਰਣੀ
 ਨਲੇਨਿਬਾਹੁਣਾਤੁੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾਅਸੀ
 ਕਰਤਾਰਉਤੇਬਹੁਤਰਾਜੀਆਹੇਅਸਾਉਤੇਕਰਤਾਰਬਹੁਤ
 ਮਿਹਰਵਾਨਹੈਜੇਤੈਨੂੰਅਸਾਪਾਸੇਕਰਤਾਰਉਥੇਨਹੀਮੰਗਿਆ
 ਤੁਮਰਦਾਨੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਮੇਰੀਦੇਹਕਿਥੇਛੁਟੇਗੀਤਾਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾਭੁਲੀਜਾਹਗਾਛੁਟੇਗੀਤੁਮਰ
 ਦਾਨੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਕਦਛੁਟੇਗੀਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਮ
 ਰਦਾਨਾਪੰਜਾਵਿਨਨੂਤ੍ਰੈਪੜੀਆਦਿਨਰਹਦੇਤੁਮਰਦਾਨੇ
 ਕਯਾਗੁਰੂਜੀਤੁਸੀਕੁੀਹਾਜਰਹੋਸੋਕਯੋਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ਕਯਾਮਰਦਾਨਾਅਸੀਤੇਰਾਕੀਮਕਰਕੇਜਾਸੀਏਤਾਂਫੇਰਮ
 ਰਦਾਨੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਸਾੜੇਗੋਕਿਦਬੋਗੀਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ਕਯਾਮਰਦਾਨਾਜੇਤੈਆਖੇਸੋਈਕਰੀਏਤੁਮਰਦਾਨੇਕਯਾ

ਗੁਰੂਜੀਮੇਰੇਉਪਰਬਹੁਤਮਿਹਰਕਰੇਮੇਰਾਕਯਾਕਰਸੇਤਾਗੁ

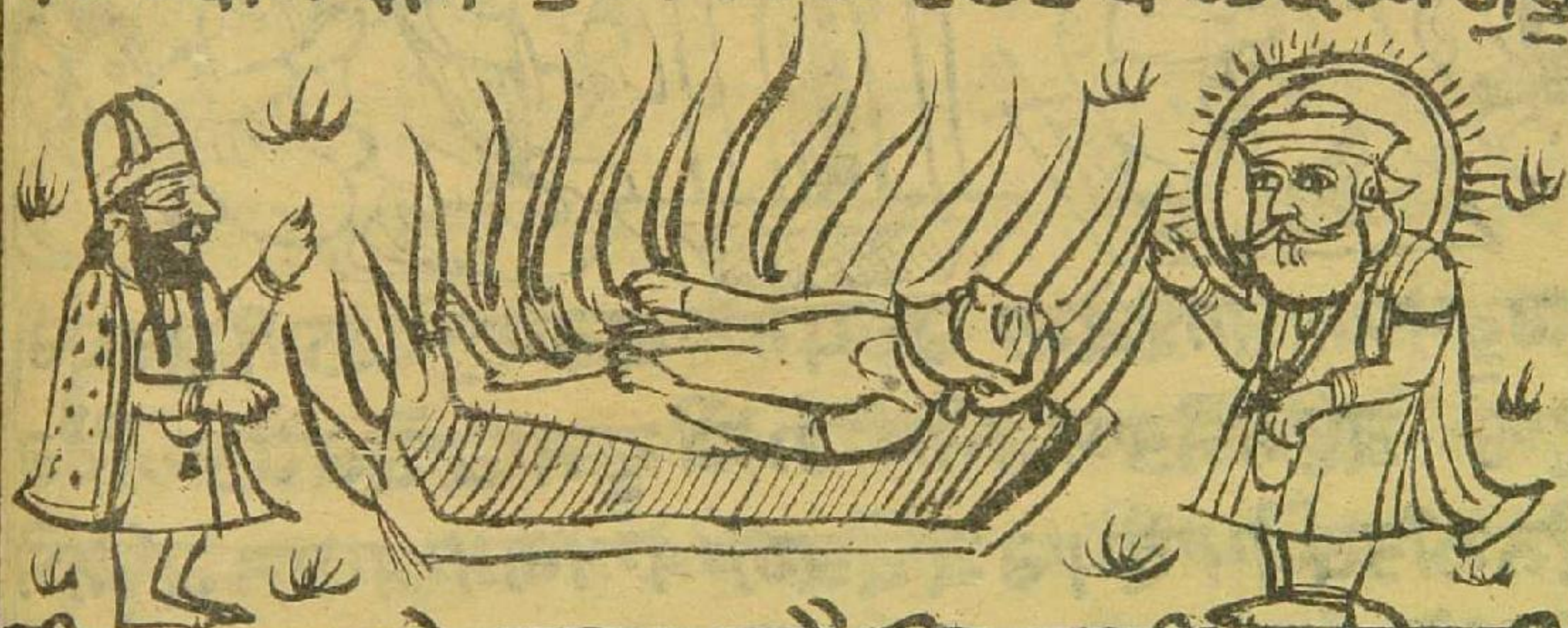
ਗੁਰਨਾਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾਤੋਰਾਹੀਕਯਾਕਰਸੀਏ ਤਾਂਮ
 ਰਦਾਨੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਜੇਮੈਨੂੰਸਾਜ਼ੋਗੇ ਤਾਂਮੈਂਤੁਸਾਂਤੇਬਹੁਤਰਜੀ
 ਹੋਵਾਂਗਾ ਅਤੇਦਬੋਗੋਤਾਂਮੈਂਬਹੁਤਰਜੀਹੋਵਾਂਗਾ ਅਤੇਜੇਸਾਜ਼ੋਗੇ
 ਤਾਂਕਰਤਾਰਦੀਦਰਗਾਹਵਿਚਦਾਵਨਗੀਰਹੋਵਾਂਗਾ ਗੁਰੂਜੀ
 ਮੈਂਆਪਣੀਅਖੀਰਾਤਨੁਰਿਠਾਏ ਕਰਤਾਰਮੈਂਨੁਦਿਖਾਯਾਹੈ॥
 ਜੋਇਥੇਸਾਜ਼ੀਦਾਹੈ ਸੋਪਾਕਹੋਇਜਾਦਾਹੈ ਅਤੇਜੋਏਥੇਦਬੀਦਾ
 ਹੈਸੋਆਗੇਸਾਜ਼ੀਦਾਹੈ ਗੁਰੂਜੀਤੁਸਾਮੈਂਨੂੰਅਵਸਕਰਸਾੜਨ
 ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾਇੰਛੁਭਾਰਾਸਾਡੀਗ
 ਰਦਨਤੇਹੋਯਾ ਅਸਾਤੇਨੂੰਅਵਸਸਾੜਨਾਦਬਣਨਾਹੀ ਤੁੰਚਿ
 ਤੁਥਾਇਰਖ ਤੁੰਅਸਾਡਾਪਰਮਪੁਜਾਰਾਹੈ ਕਰਤਾਰਭਾਵੈਗਾ
 ਤਾਂਤੈਨੂੰਸਾਜ਼ੀਏਗੇ ਤਾਂਮਰਦਾਂਨੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਗੇਮਥਾ
 ਟੈਕਾ ਧੰਨਧੰਨਮੁਖਬਚਨਉਦਾਰਾ ਤੁੰਮਪ੍ਰਸਾਦਏਹਪਦ
 ਸੁਰਧਾਰ ਬੇਦਕਤੇਬਬਮਤਪੁਕਾਰੇ ਕਲਜੁਗਨਾਨਕਕੁ
 ਯਾਅਵਤਾਰੇ ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨਮਹੇਸਨਪਾਵੈ ਨੇਤਨੇਤਗੁਣਉ
 ਚਰਸੁਣਾਵੈ ਪੀਰਪੀਕੀਬਰਬਤੁਜਦੇਵਾਇਕਤਿਲਨਪਾਵੈ
 ਭੇਦਪੁਰਨਗੁਰੂਇਕਬੇਨਤੀਸੁਣੀਜੈ ਵਾਸਮਰਦਨੇਪਰਕ੍ਰਿ
 ਪਾਕੀਜੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਚਲੋਭਾਈਮਰਦਾਨਾ
 ਚੋਥੇਦਿਨਦਰਬੋਲਾਸੁਹਰਦਾਨਾਉਹੋ ਸੋਓਥੇਜਾਇਓਤਰੇ

ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਪੁਛਾਗੁਰੂਜੀਇਥੇਹੀਦੇਹਛਰਟੀਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂ

ਨਾਨਕਜੀਕਾਯਾਮਰਦਾਨਾਏਥੇਯੀਤੇਗੀਮੈਲਾਦਰਹੇਗੀਅਤੇ
 ਤੈਨੂੰਖੁਰਮੇਸਹਰਲੈਜਾਵੇਆਹੇ ਚਲਖੁਰਮੇਖਾਹ ਤੇਰਾਮਹਾਰਓ
 ਥੇਬਾਕੀਰਹਦਾਹੈ ਤਾਂਪੰਜਵੇਦਿਨਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਖੁਰਮੇਸਹਰ
 ਆਏ ਤਾਂਮਰਦਨੇਖੁਰਮੇਦੇਫਲਖਾਏਜਾਂਤੈਪਾਤੀਆਦਿਨ
 ਰਾਯਾਤਾਂਮਰਦਨੇਨੂੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਾਯਾ ਕਯੋਮਰਦਨਾਏ
 ਹੁਖਬਰਮਾਤਮੇਦੀਤਾਂਮਰਦਨੇਕਾਯਾਗੁਰੂਜੀਤਾਗੀਹੈ ਤਾਂਗੁ
 ਰੂਨਾਨਕਜੀਕਾਯਾਮਰਦਨਾਕਯੋਕਰਜਾਤੇ ਤਾਂਮਰਦਨੇਕਾਯਾ
 ਗੁਰੂਜੀਮੈਓਉਕਰਜਾਤਾਹੈ ਜੇਮੇਰੀਨਾਭਕਮਲਾਦਿਚੋਪਦਨ
 ਦੀਗੀਫਖੁਲਗਈਹੈ ਅਤੇਨੌਸਾਸਹਹਿਦੇਹੈਨਕੁਵੇਤਸੀਗਿ
 ਟਦੇਜਾਵੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਾਯਾਭਾਈਬਾਲਾਗਿਟਦਾਜਾਹ
 ਤਾਂਭਾਈਬਾਲਾਗਿਟਨਪੁਰੇਨਵੇਸਾਸਦੇਯੀਵਿਚੋਨਿਕਲੇ
 ਜਾਬਾਲੇਦੇਹੀਨੁਹਥਲਾਇਆਦੇਖੇਤਾਂਮਰਦਨਾਹੈਨਹੀਤਾਂਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕਜੀਕਾਯਾਭਾਈਬਾਲਾਕਯੋ ਤਾਂਬਾਲੇਕਾਯਾਗੁਰੂਜੀ
 ਪੁਰਣਹੋਖਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਰਤਾਰਮਗੋਮਥਾਟੇਕਾਯਾ
 ਕਹਣਲਗੇਧੀਨਤੁਹੈਧੀਨਤੇਗੀਕੁਦਰਤਤੁਬਤਾਬੇਅੰਤਹੈਤਾਂਗੁ
 ਰੂਨਾਨਕਜੀਕਾਯਾਦੇਖਭਾਈਬਾਲਾਕਰਤਾਰਨਿਰੰਕਾਰਦੀ
 ਆਂਦਰਿਭਿਆਈਆਂਕੇਹੀਮਰਦਨੇਉਪਰਕ੍ਰਿਪਾਕੀਤੀਹੈਸੁਤ
 ਬਾਲੇਕਾਯਾਗੁਰੂਜੀਉਕਰਤਾਰਅਤੇਤੁਗੁਰੂਕ੍ਰਿਪਾਕੀਕੁ
 ਰਦੈ ਤੁਕਰਣਕਾਰਣਜੋਤੀਸਰੂਪ ਸਰਬਪਦਾਂਕਾਪਤਪਾਲ
 ਕਹੈ ਅਤੇਉਹਤੇਰਾਰਬਾਬੀਏਸਉਪਰਕ੍ਰਿਪਾਕਿਉਕਰਨਹੈ
 ਅਤੇਜਿਸਨੁਬੇਦਕਤੇਬਗਾਵਦੇਹੈਨਅਤੇਸਿਧਜਤੀਦੇਵਤੇ
 ਨੀਸਰਰਖੀਸਰਗਾਵਦੇਹੈ ਅਤੇਪੀਰਪਿਕੀਬਰਮੈਲੀਏਸੇ
 ਖਸਲਾਰਗਾਵਦੇਹੈ ਸਤਦੀਪਨੰਖੰਡੀਪ੍ਰਸਾਦੀਅਕਾਸਪਤ
 ਲਚਾਰੇਖਾਣੀਆਂਗਾਵਦੇਹੈਜੋਮਰਦਨੇਦਾਗੁਰੂਮਾਤਾਂ

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਇਸ ਦੇ ਹੀ ਨੂਹ ਦਾ ਸਾੜੀਏ
 ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਾ ਭਾਈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਖੁਰਮੇ ਦੀਆਂ ਲਕ
 ਤੀਆਂ ਲੀਤੀਆਂ ਇਕ ਦਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਪਣੀ ਲੀ
 ਤੀ ਅਤੇ ਇਕ ਦਰ ਬਾਲੇ ਦੀ ਲੀਤੀ ਅਤੇ ਇਕ ਦਰ ਮਰ
 ਦਾਨੇ ਦੀਆਂ ਹੀ ਤ੍ਰਿਹਾਂ ਦਰਾਂ ਦਾ ਖਫਟ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਆਪਣੇ ਹਥੀ ਚਿਖਾ ਬਣਾਈ ਆਪ ਇਸ ਨਾਨਕ ਦਾ ਆਪ
 ਹੀ ਚਿਖਾ ਉਪਰ ਰਖਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਪਣੇ ਹਥੀ ਲੰਬੂ
 ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੋ ਗਾਯਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆ
 ਪਣੇ ਹਥੀ ਸਾੜਾ ਖੁਰਮੇ ਸਹਰ ਵਿਚ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਾ ਭਾਈ ਗੁਰੂ

ਜੀ ਮਰਦਾਨਾ ਬਡੇ ਭਾਗਵਾਲ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂ ਤੁਸੀ ਆਪਣੇ ਹਥੀ
 ਸਾੜਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਸਾੜ
 ਬਡਾ ਪਾਗ ਭਗਤ ਸੀ ਤੁਸਾਂ ਵਾਂਗ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਤੇ ਮਥਾ ਦੇ ਕਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਭਾਈ ਮਰ
 ਦਾਨਾ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਅਸਾ ਨੂ ਹੁਣ ਰਜਾਇ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਉਥੋਂ
 ਚਲੇ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਾ ਭਾਈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਹ ਜੇ ਸੇਤੁ ਬੰਦਰਾ ਮੇ ਸਰਸਾ
 ਖੀਦਾ ਹੈ ਜਿਥੇ ਰਾਮ ਚੰਦ ਜੀ ਨੈ ਪੁਲ ਬਧੀਆਂ ਹੀ ਉਹਨਾ ਰੂਠੇ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਉਹ ਤਾਂ ਦੁਰਰਹੀ ਤਾਂ
 ਬਾਲਾ ਉਪਕਰਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਕੋ ਭਾਈ ਬ
 ਲਾ ਦੇਖਣ ਤੇ ਮਨ ਹਈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਾ ਭਾਈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੇ ਤੁਸਾਂ ਭੀ

ਜਾਇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਿਆ ਚਲਭਾਈਬਾਲਾਓਹੁਭੰਦੇਖਰ
ਲੀਏ ਤਾਓਥੋਉਤੁਰੀਲੀਤੀਆਇਸੇਤਬੰਦਰਾਮੇਸਰਖੜੇਹੋਏ
ਆਹੇ ਜੋਗੀਰਖਨਾਬਚਾਰਪੰਜਾਸਿਧਾਨਾਲਆਇਨਿਕਲਆ
੫੯॥ ਬੋਲੋਭਾਈਜੀਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ ੬੦

ਤਾਂਸੇਤਬੰਦਰਾਮੇਸਰਮੇਲਾ ਗੋਰਖਗੁਰੂਭਰਬਰੀਚੇਲਾ
ਮਛਿੰਦਨਾਬਰਹੇਅਗੁਬੇਲਾ ਰੋਪੀਚੰਦਜੁਗਤਓਉਖੇਲਾ॥

ਸ਼ਹਰਪਾਮਾਸਾਇਕੇਲਾ ਚਰਪਟਨਾਬਰਹੇਸੁਹੇਲਾ १ ਭੁਰਬਰੀ
ਦਾਰ ਕਉਨਜੋਤਾਸਰਸੈਸਿਰਮੋਰੇ ਦੁਜਾਕਾਕੋਕਹੈਤਾਮੇਰੈਕ
ਉਨਅੰਤਕਯੋਪਾਵੈਪਾਰਕਾਕੋਕਹੀਅੰਮਗਮਾਅਪਾਰ ਕਉਨਜੋ
ਜੋਗੀਜੋਗਕਮਾਵਉ ਕਉਨਸੁਮਿਫਤੀਰਾਤਾਰਾਉ ਕਾਕਾਦਰਸ
ਨਕਉਨਪਰਪਾਇ ਕਉਣਸੁਬਾਣੀਨਾਦਦਜਾਇ ਭੁਰਬਰੀ
ਲੇਸੁਣਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀ ਕਯੋਕਰਪਾਵੈਪਦਨਿਰਬਾਣੀ १ ਕਉਨਨਿ
ਰੰਤਰਰਹੇਸਮਾਇ ਜਿਤਅਸਾਥਿਰਹੈਕਾਲਨਖਾਇ ਭੁਰਬਰੀ
ਛੰਨਨਕਤੋਯੀ ਨਨਕਸਚਝੁਠਨਹੋਈ॥ ੨॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵ
ਚ ਨਿਰੰਜਨਜੋਤਸਰਬਸਿਰਮੋਰੇਏਕਮਾਪਦੁਜਾਨਹੀਹੋਰਤਕ
ਅੰਤਨਪਾਰਾਦਾਰ ਅਗਮਅਗਾਧਬਿਅੰਤਅਪਾਰ ਗੁਰਮੁਖ
ਜੋਗੀਜੋਗਕਮਾਉ ਸਿਫਤੀਰਾਤਾਅਤਮਰਾਉ ਸੁਣਭੁਰਬਰੀ
ਨਨਕਕਹੈਬਾਣੀ ਜਿਤਤੁਪਾਵੈਪਦਨਿਰਬਾਣੀ १ ਸਚਨਿਰੰਤਰ
ਰਹੇਸਮਾਇ ਕਾਲਨਗ੍ਰਾਸੈਪਿੰਡਨਪਾਇ ਨਨਕਭੁਰਬਰੀਗੋਸੁ

ਹੋਈ ਮਨਮਾਨਾਨਾਨਕਸਚਸੋਈ ੩ ਕੁਰਬਰੀਵਚ ਕੋਯੋਕਰ
 ਖੋਜੀਕੋਯੋਕਰਵਾਈ ਕੋਯੋਕਰਦੁਰਮਤਿਦੁਬਿਧਾਤੁਆਗੀ ਕੋਯੋਕ
 ਰਦੁਨੀਆਂਦੁਤਰਤਰਕਾ ਕੋਯੋਕਰਬਾਲੇਜੀਵਤਮਰਕਾ ਕਵਨਗੁਰੂ
 ਜਿਸਦੀਖਾਦੀਨੀ ਕੁਰਬਰੀਪ੍ਰਣਵੇਤਤਪ੍ਰਬੀਨੀ ੪ ਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਜੀਵਚ ਗੁਰਮੁਖਖੋਜਤਰਾਹੁਦਸਾਸਾ ਸਹਜਮਿਲੇਜਗਜੀਵ
 ਨਪਾਯਾ ਦੁਬਿਧਾਦੁਰਮਤਿਤੁਆਗੀਮਾਯਾ ਗੁਰਮੁਖਜੋਗਬਿਜੇ
 ਗਪਰਜਾਲੇ ਗੁਰਮੁਖਰਗਤਪਤਸਤਹੈਨਾਲੇ ਗੁਰਮੁਖਦੁਨੀਆਂ
 ਦੁਤਰਤਰਕਾ ਸਬਦਮੁਏਫਿਰਬਹੁਰਨਮਰਕਾ ੫ ਸਬਦਗੁਰੂਸ
 ਚਦੀਨੀਦੀਖਾ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰੇਸਾਚਪਰੀਖਾ ਗੁਰਮੁਖਸਚੇਸ
 ਚਪਛਾਣੈ ਮਨਮੁਖਵਾਦੀਤਤਨਜਾਣੈ ਚੀਨੇਤਤਗੁਰਸਬਦੀਮੇ
 ਲਾ ਸਬਦਗੁਰੂਸੁਰਤਪੁਨਿਚੇਲਾ ਅੰਤਰਰਤਨਗਮਾਨਪ੍ਰਚੰਡਮੰ
 ਤਰਨਾਮਾਨਿਧਾਨਾਮਖੰਡ ਸੁਣਕੁਰਬਰੀਨਾਨਕਸਚਬੋਲੈ ਸਚਨਿ
 ਰੰਤਰਤਤਵਿਰੋਲੈ॥੬॥ ਗੋਰਖੋਵਚ ਜਤੀਸਤੀਸਤਵੰਤਾਸਾੜਾਪੰ
 ਚੋਇੰਦੀਮਾਗਨਿਵਾੜਾ ਨਾਮਦਾਨਗੁਰਮੁਖਇਸਨਨੀ ਬ੍ਰਹਮਕਾਬੇਤਾ
 ਬ੍ਰਹਮਧਮਾਨੀ ਬੋਲੇਸਚਨਰਾਈਅਥਾ ਏਹੁਆਦਿਪੁਰਖਕੀਸਾਚੈ
 ਸਿਖਾ ਜੋਗਕੇਲਖਣਸੁਣਹੋਪੁਤਾ ਗੋਰਖਕਹੈਸੋਈਅੰਧੁਤਾ॥
 ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਚ ਚੰਚਲਚਾਇਨਖੇਲੈਖੇਲੇ ਦਾਮਨਕਮਨਤਿ
 ਆਗੇਗੁਰਮੇਲੇ ਚੰਚਲਨਰਨਜਾਇਅਖਾੜੈ ਗਗਨੰਤਰਧਨਖਸ
 ਹਜਮੈਚੜੈ ਰਹੈਇਕੰਤਸਬਦਨਿਰਬਾਣ ਦਰਗਾਹਪੈਧਾਪਤਪਰਵ
 ਣ ਅੰਧੈਸੇਸੀਜਮਰਹੇਗੁਰਪੁਤਾ ਨਾਨਕਕਹੈਸੋਈਅੰਧੁਤਾ ੮ ਕਨਕਕ
 ਮਨੀਸੰਯੋਨਾਹੀਗਾਤਾ ਪਰਦਰਬਹਿਰੈਨਾਪਰਤਿਮਾਰਤਾਜਿਹਬਮੁ
 ਖੋਨਕੁਖਅਸਾਤ ਮਨਮਾਣਕਮਨਤੇਪਤੀਆਨ ਮਨਤੇਮਨਮਾਨਾਹੁ
 ਰਤੇਸਮਝਨਾ ਪਰਦਰਕੀਖਬਰਸਚਸਬਦਸਿਦਾਤੀ ਅਬਚਲਨ
 ਗਰੀਸਚਜੋਗਪਛਾਤੀ ਜੋਗਮਾਰਗਕੀਅੰਧੀਚਲਾ ਪ੍ਰਣਵਤਨ

ਨਕਸੁਟਹੋਬਾਲਾ॥੯ ਗੋਰਖੇਦਾਰ ਕਵਨਰੂਪਕਵਨਬਿਸਥਾਰਾ

॥ ਕਵਨਅਰੰਭੁਕਵਨਅਕਾਰਕਿਤੁਪਰਵਸੈਕਵਨਆਰ

ਰ ਕਵਨਸੁਰਾਜਾਕਵਨਸੁਮਹਤਾ ਕਵਨਸੁਪੁਰਖਪੁਰਖਪਤਿਹੋਤਾ ਕ
ਵਨਸੁਬੇਲੈਕਵਨਸੁਪੇਖੈ ਕਵਨਸੁਜੋਤਿਨਿਰੰਜਨਦੇਖੈ ਕਹਾਂਤੁਆਵੈ
ਕਹਾਂਤੁਜਾਇ ਪਿੰਤੁਪੜੈਜੀਉਕਹਾਂਸਮਾਇ ਇਸਕਥਕਾਦੇਹੁਬੀਚ
ਰ ਬੇਲੈਗੋਰਖਤੋਤੋਤਸਾਰੀ॥ ਗੁਰਨਾਨਕਜੀਦਾਰ ਸਚਰੂਪਪਵਨ
ਬਿਸਥਾਰ ਅਗਨਿਆਰੰਭੁਸਬਦਆਕਾਰ ਗੁਰਮੁਖਸਾਚਾਸਚੁਅ
ਚਾਰ ਗੁਰਮੁਖਨਿਜਪਰਮਹਲੀਵਸੈ ਅਮਰਹੋਇ ਫਿਰਕਾਲਨਰ
ਸੈਮਨਰਾਜਾਪਵਨਮਹਤਾ ਨਿਰੰਜਨਪੁਰਖਪੁਰਖਪਤਿਹੋਤਾ ਬੇਲੈਪਵ
ਨਅਗਨਿਭੁਭਵਉ ਸਚਪੇਖੈਜੋਤਿਨਿਰੰਜਨਰਉ ਹੁਕਮੇਆਵੈਹੁਕਮੇ
ਜਾਇ ਪਿੰਤੁਪੜੈਜੀਉਕਹਾਂਸਮਾਇ ਏਹਅਗਮਕਥਾਕਥਿਨਿਜਾਇ ਸ
ਤੁਗੁਰਪੁਰੇਦੀਆਦਿਖਾਇ ਨਾਨਕਬੇਲੈਸਚੀਗਾਥਾ ਸੁਟਹੋਕੁਰਬਰੀ
ਗੋਰਖਨਾਥਾ ੧੧ ਜਤੁਪਹਾਰਾਧੀਰਜਸੁਨਿਆਰ ਅਹਰਣਮਤਦੇਦ
ਹਬਿਆਰ ਗੁਰਸਬਦਸਚਸਚੀਧਰਮਸਾਲ ਸਚਕਰਕੁਰਾਤੁਲੈਫ
ਲੁ ਘੜੀਐਸਬਦਸਚੀਟਕਸਾਲਅੰਮ੍ਰਿਤਦਿਸੁਸਦਾਦਯਾਲਨਨਕ
ਨਦਰੀਨਦਰਨਿਯਾਲ ੧੨ ਇਹੁਸਚੀਗੋਸੁਗੁਰਮੁਖਹੋਈ ਗੁਰਮੁਖਦਿਰ
ਲਾਚੀਨੈਕੋਈ ਸਚਖੰਡਕੀਬਾਣੀਅਖੰਡ ਗੁਰਮੁਖਜਪਤਖੰਡਕੁਮੰਤ
ਸੇਤਬੀਦਰਾਮੇਸਚਹੋਈ ਪ੍ਰਣਵੈਨਾਨਕਤਰੇਸੇਈ ੧੩ ਗੋਰਖਦਾਰ ਸੇਤਬੀ
ਦਰਾਮੇਸਚਮੇਲਾ ਗੋਰਖਕੁਰਬਰੀਏਕਗੁਰੁਏਕਚੇਲਾ ਗੋਰਖਬੇਲੈਸਚ

ਸੁਭਾਇ ਹਮਭੂਲੇਤੁਰਾਹੁਬਤਾਇ ੧੪ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਚ ਗੁਰਮੁ
 ਖਸਰਜੋਗਕਮਾਉ ਨਿਜਪਰਮਹਲੀਪਾਵਉਥਾਉ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰੇਕੀ
 ਵੀਖਾਲੇਹੁ ਅਮਰਪੁਰਨਗਰੀਬਸਹਪਰਬੇਹੁ ਨਨਕਬੋਲੈਸਚੀ
 ਬਾਣੀ ਸੁਣਗੋਰਖਨਿਰੰਜਨਪਾਣੀ ੧੫ ਤੀਨਚਾਰਚੋਬੋਚੈਮੇਲੇਪੰਜਸ
 ਤਨੋਗੁਣਗਮਨਅਮੇਲੇ ਨੋਪਰਫੁਟਦਸਵੇਦਰ ਤੁਹਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਵ
 ਹਸਬਦਅਪਾਰ ਤੁਹਅਨਹਦਵਜੈਪੁਨਿਓਅੰਕਾਰਨਨਕਜੋਤੀਜੋਤ
 ਅਪਾਰ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾਵੇਪਰਵਾਹੁ ਵਹਦਿਸਮੇਟਵਸਾਏਰਾਹੁ ਸ
 ਚਬਿਭੂਤਦਰਸਨਪਰਪਾਉ ਐਸੀਜੋਗੀਜੋਗਕਮਾਉ ਪੁਰੋਗਾਰਕ
 ਸੁਨਉਪਦੇਸ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਮਿਟੇਸਕੁਭੇਖ ਨਨਕਬੋਲੈਬ੍ਰਹਮਬੀਚ
 ਰ ਐਸੀਜੋਗੀਜੁਗਤਸਚਸਾਰ ੧੭ ਬੇਦਕਤੇਬਸੋਪਕੁਰਨਪੀਰਿਤਪੇ
 ਰੀਪੁਛਪੁਰਾਣ ਨੋਖੰਡਸਰਤੀਸਗਲੀਠਿਹੁ ਨੋਗਨਪਾਵਹੁਕੁਮਭੁ
 ਮਮਰਹੁ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰੇਕੀਸਰਨਉ ਲਖਚੋਰਾਸੀਜੋਨਿਨਪਾਉ ਸਾਥ
 ਸਿਗਤਿਆਹਿਵਸਾਪਾਯਾ ਅਠਪਹਰਹਰਿਨਾਮਧਾਇ ਸਚਜੋਗਅਟ
 ਲਾਸਨ ਨਨਕਪ੍ਰਣਵੈਸਦਾਕੁਰਬਾਣ ੧੮ ਸੁਣਕੁਰਬਰੀਗੋਰਖਨਾ
 ਥਾਏਕਅਖੰਡਬਸੈਪਰਮਾਥਾ ਸਾਧਕਸਿਸਗੁਰਬਹੁਚੇਲੇ ਗੁਰਸਬ
 ਦਾਬਿਨ ਦੁਖੀਵਹੇਲੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਨਨਕਬੋਲੈ ਸਹਜਨਿਰੰਤਰਤਤ
 ਦਿਰੋਲੈ ੧੯ ਤਾਏਰਗੋਰਖਨਾਥਕਆਚਲਰੇਬਾਲਾਨਨਕਚਲਤਾਹੈ
 ਸਿਧਾਂਕਾਮੇਲਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਆ ਗੋਰਖਨਾਥਮੇਲਕਹਾਹੈਤਾਂ
 ਗੋਰਖਕਆਅਚਲਵਟਾਲੇਸਿਧਾਂਕਾਮੇਲਾਹੈਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹ
 ਆਗੋਰਖਨਾਥਜੀਇਥੋਕਿਤਨੇਕਹੈ ਤਾਂਗੋਰਖਕਆਈਹੰਸੇਚੋਦ
 ਸੈਪੰਜਤਰਕੋਹਾਹੈ ੧੪੦੧੫ ਅਤੇਮੇਲਾਗ੍ਰੀਕਲਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ਕਆ ਜਾਹੁਜੀਤਮਸਿਧਤੇਉਤੁਤੇਜਾਹਰੇਹਮਤੋਮਨੁਖਹੈਤਾਂਕੁਰਬਰੀ
 ਕਆਅਚਲਨਕਬਾਲਾਤੁਤੇਕੋਸਕੋਉਡਾਵਤਾਥਾ ਅਬਤੁਏਕੋਕਾਹੁ
 ਆ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਆਹਾਂਕੁਰਬਰੀਨਾਥ ਜਿਸਕਉਸਉਡਾਈਬੀ॥

ਸੇਹਮਕੋਕੁਉਤਾਵੈਗਾ ਤੰਭਰਬਰੀਕਯਾ ਅਰੇਨਨਕ ਕੋਸਤੈਨੇ
 ਕੁਉਤਾਈਥੀ ਕਿਕਿਸੀਅੰਗਨੇਉਤਾਈਥੀ ਗੁਰੂਨਨਕਜੀਵਚ
 ਸਚਸਬਦਨੇਕੋਸਉਤਾਈ ਆਗਮਾਨਿਰਕਾਰਕੀਆਈ ਬਿਨਆ
 ਗਮਾਸੇਕਉਨਉਤਾਵੈ ਅੰਸਕੋਈਵਿਸ਼ਨਆਵੈ ਹਮਕੋਭੀਚਿਹੀਆ
 ਗਮਾਦੇਹੁ ਤੁਮਚਲੇਆਗੇਹਮਆਇਮਿਲੇਹੁ ਤਾਂਸਿਧਾਂਉਤਾਗੀਲੀ
 ਤੀ ੬੦॥ ਬੋਲੇਕੁਈਜੀਵਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ੬੧

ਤੰਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾ ਕਜੇਕੁਈਬਾਲਸਿਧਤਾਗਏ ਤਾਂਬਲੇ
 ਕਯਾਗੁਰੂਜੀਜੇਤੁਸਾਗੀਰਜਾਇ ਤੰਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਚਲ
 ਕੁਈਬਾਲਅਸੀਭੀਜਾਈਏ ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਭਲਾਗੁਰੂਜੀ ਤੰਗੁਰੂ
 ਨਨਕਜੀਉਥੇਉਤਾਗੀਲੀਤੀ ਜਦੋਅਚਲਦਟਾਲੇਗਏਹਿਕਪਿ
 ਪਲਦੇਹੇਠਥੁਆਹਾ ਉਸਉਪਰਬੈਠਗਏ ਜਾਂਸਿਧਆਏਤਾਂ
 ਕਮਾਦੇਖਨਜੇਗੁਰੂਨਨਕਜੀਅਗੇਬੈਠੇਹੋਗਤੰਗੋਰਖਕਯਾਆਏ
 ਸੋਹਨਨਕਤਪਾਆਏਸ ਤੰਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾ ਏਕੀਕਾਰਕੋਆ
 ਦੇਸਹੋਗੋਰਖਭੁਭ ਤੰਕਰਬਰੀਕਯਾਅਰੇਨਨਕਤਪਾਤੁਕਿਛੁ

ਇਸੀਹੈ ਗੁਰਨਨਕਜੀਕਯਾ ਅਰੇਸੁਣਭੁਰਬਰੀਨਾਥ ਗੁਰੂਨ
 ਨਕਜੀਵਚ ਇਸੁਹਮਾਰਾਏਕੀਕਾਰਾ॥ ਸਚਮੰਤ੍ਰਕੀਆਨਿਸਤਾਰ
 ਉਸਤਾਦਹਮਾਰਾਸਤਿਗੁਰਪੁਰ ਆਇਅੰਤਬਚਨਾਕਾਸੂਰਾਜਿਨ
 ਹਮਕੋਪਖਲਗਾਏਅੰਸੇ ਤੁਮਤੇਮਾਰੇਈਹਮਆਇਬੈਸੇਨਨਕਕੋ
 ਪ੍ਰਭੁਕ੍ਰਿਪਾਕੀਨੀ ਸੁਣਹੋਭੁਰਬਰੀਤੇਅਕਲਨਲੀਨੀ ੨੦ ਜਾਂਉਥੈਮੇ

ਲਉਜੜਾ ਤਾਂ ਵਟਾਲੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਸਿਵਾਤਾ ਲੋਕਾਂ
 ਇਕਰਕਈ ਪੈਰੀ ਪਏ ਅਤੇ ਕਈ ਦੁਸਟੀਲ ਗੋਕਰਣੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਕਾ ਕਮੋਰਾਈ ਬਾਲਾ ਇਥੇ ਲੋਕ ਦੁਖਦਾਹੈ ਅਤੇ ਅਸਾਮਰ
 ਰਾਂਨੇ ਦੇ ਪੁਤਨੂੰ ਉਥੇ ਲੋਕਾਂ ਵਟਾਂ ਅਤੇ ਦੁਇਸਾਧ ਕੰਧਾਰ ਵਿਚ ਹੋਨੇ
 ਉਨ ਦੁਇਧਾਰ ਕਰਨਾਹੈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਹਜਾ ਦਾ ਮਰ
 ਵਨੇ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਤਾਂ ਤਲਵੰਡੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਕਮੋਰਾਈ ਬਾਲਾ
 ਉਸ ਤਾਂ ਈ ਜਰੂਰ ਉਥੇ ਲੋਕਾਂ ਵਟਾਂਹੈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਾ ਭੁਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਚਲੇ॥੧॥ ੬੧॥ ਬੋਲੇ ਕਾਈ ਜੀ ਵਹ ਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ॥

੬੨॥

ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਥੇ ਭੁਗੀਲੀਤੀ ਅਇਚੰਦ ਭੁਨ ਸਿਧੂ ਦੇ ਪੁਰ
 ਤੇ ਉਤਰੇ ਬਾਲੇ ਦੇ ਪਿਉ ਦਾ ਪੁਰਾ ਮਾਹਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਕਮੋਰਾ
 ਈ ਬਾਲਾ ਗਾਇ ਬੁਲਾਰ ਤਾਂ ਚਲ ਗਯਾਹੈ ਅਤੇ ਕਾਲੂ ਭੀ ਚਲ ਗ
 ਯਾਹੈ ਅਤੇ ਅੰਮਾ ਬੀਬੀ ਭੀ ਚਲ ਗਈ ਅਤੇ ਚਾਚਾ ਲਾਲੂ ਰਹਾ
 ਹੈ ਚਿਹਰੇ ਬੜਾ ਪੈਸੀ ਅਤੇ ਅਸਾ ਜਰੂਰ ਜਾਵਟਾਹੈ ਤੁਮਰ ਦਾ ਨੇ ਦੇ
 ਪੁਤਨੂੰ ਸਦਲਾਉ ਦੁਪਾਤਾ ਜਾਣੇ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਾ ਜੀ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਹਜਾ ਦੇਨੂੰ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਕਮੋਰਾ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਾ
 ਯਾ ਭੁਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਾਲੇ ਜਾਇ ਸਹਜਾ ਦੇਨੂੰ ਸਦਲਾ ਚਾਹ ਪਾਜੀ ਅੰ
 ਰਾਤ ਗਈ ਮਾਹੀ ਤਾਂ ਸਹਜਾ ਦਾ ਅੰਦਰੇ ਨਿਕਲ ਮਾਯਾ ਜਾਵੇ ਖੇਤ
 ਬਾਲ ਸਿਧੂ ਹੋ ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਾਲ ਮਾਹਾ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਪਿਉ ਭੀ ਉ
 ਨਾ ਦੇਨਾਲ ਮਾਹਾ ਸਿਵਾਟ ਕਰ ਸਹਜਾ ਦਾ ਬਾਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਦੁਪਾਤਾ

ਤਾਂਬਾਲੇਬਚਨਕੀਤਾਸਹਜਾਦਾਕਰਤਾਰਭੁਲਾਕਰੇਅਤੇਅਪਣੇਨਉ
 ਦੀਦਾਤਦੇਵੈ ਸੁਣਕੁਾਈਸਹਜਾਦਾ ਤੈਨੁਗੁਰੂਨਨਕਜੀਸਦਦੇਹੈਤੁ
 ਸਹਜਾਦੇਕਯਾਜੀਮੇਰਾਬਾਪਕਿਥੇਹੈ ਬਾਲੇਕਯਾਕੁਾਈਸਹਜਾਦਾ
 ਗੁਰੂਨਨਕਜੀਪਾਸਹੈ ਤੂਤੁਰਤਚਲ ਤਾਂਸਹਜਾਦਾਕਰਮਾਦਾਬਲੀ
 ਆਹ ਉਠਕੇਨਾਲਹੋਆ ਆਇਗੁਰੂਨਨਕਜੀਦੇਪੈਰਾਂਤੇਫੁਹਪਯਾ
 ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਸੁਣਕੁਾਈਸਹਜਾਦਾ ਤੇਰਾਪਿਉਕਾਲਵਾ
 ਹੋਆ ਅਤੇਅਸਾਨੁਜੋਰਾਆਹਤੇਰਾਸਿਰੋਪਾਉਦੇਵਣ ਆਖਤੈਨਸਿ
 ਰੋਪਾਉਕੇਹੜਾਦੇਵੀਏ ਇਥੋਦਾਲੈਦਾਹੈ ਕਿਦਰਗਾਹਦਸਿਰੋਪਾਉ
 ਲੈਦਾਹੈ ਤਾਂਸਹਜਾਦੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਜੇਬਾਬੇਮਰਦਾਨੇਨੀਦਿਤਾਹਈ
 ਜੈਮੈਨੁਦੇਹ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਸਹਜਾਦਾਤੂੰਪਿਉਅਸਾਬੋਸ
 ਕਨਾਮੰਗਲੀਤਾਹੈ ਤਾਂਅਸਾਉਸਤਾਂਈਸਾੜਾਹੈ ਜੇਤੂੰਉਬੇਚਲਕਰ
 ਰਹੇਤਾਂਤੂਭੀਉਸੇਜੇਹਾਹੋਵੇ ਅਗੇਤੇਰੀਖੁਸੀ ਜੇਤੁਕਹੇਸੋਈਕਰੀਏ
 ਤਾਂਸਹਜਾਦੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਜੇਮੈਨੁਬਾਬੇਦੇਬੰਨਤੇਲੈਚਲੇ ਤਾਂਕਰ
 ਤਾਗੇਮੇਬੋਈਮਿਹਰਵਠਹੋਵੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਚਲਕੁਾਈ
 ਬਾਲਾਸਹਜਾਦੇਨਉਬੇਗੀਲੈਜਾਈਏ ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਕੁਲਾਗੁਰੂਜੀ
 ਚਲੇ ਤਾਂਏਏਚਲੇ ਜਾਂਮੁਲਤਾਂਨਦੀਧਰਤੀਗਏਨੇੜੇਤੁਲੀਧਰੇਨ
 ਉਕੋਪਰੇ ਓਥੇਇਕਸਜਣਠਗਬੈਠਾਆਹਾ॥੬੩॥ ਬੋਲੇਕੁਾਈਸਿ
 ਦਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ੬੩ ਤਸਜਣਕੇਗੀਤਰਾਂਦਾਅ
 ਹਾ ਜੇਗੀਤਰਾਪਾਵਿੜਵੈਸਨੋਹੋਦੇਹੈਨ ਅਤੇਇਕਠਾਕਰਦੁਆਰਾਬ
 ਟਾਯਾਹੈਹਿਦੁਆਦਾਸਤੇ ਅਤੇਇਕਮਸੀਤਬਣਾਂਈਹੈਮੁਸਲਮਾ
 ਨਾਦਾਸਤੇ ਅਤੇਆਪਮਾਲਾਫੜੀਬੈਠਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾ
 ਸਹਜਾਦਾਇਸਗਰਾਂਉਵਿਚਜਾਹ ਪਰਤੂਰੀਨਾਹੀ ਤਾਂਸਹਜਾਦੇਕ
 ਯਾਗੁਰੂਜੀਮੈਨੁਕੇਹਾਤੁਰਹੈ ਜੇਤੁਸੀਮੇਰੀਨਾਲਹੈ ਤਾਂਸਹਜਾਦੇਦੇ
 ਗਲਉਚੇਕਪੜੇਆਹੇ ਜਾਇਸਹਜਾਦੇਰਾਮਸਤਕੀਤੀ ਅਗੇਸਜ

ਟਬੋਲਆਆਉਭਾਈਰਾਮਸਤਤਾਂਫੇਰਸੱਜਣਠਗਪੁਛਆਭਾਈ
 ਕਿਥੋਆਉਓ ਤਾਂਸਹਜਾਵੇਆਖਾਜੀਮੈਂਪਰਦੇਸੀਹਾਂ ਤਾਂਸੱਜਣ
 ਠਗਕਆਭਾਈਤੁਕੋਣਹੋਦਾਹੈਸਰਕਹੁ ਤਾਂਸਹਜਾਵੇਕਆਜੀਮੈਂ
 ਮਿਰਾਸੀਹਾਂ ਤਾਂਸੱਜਣਠੰਗਕਆਭਾਈਕਿਸੇਦਰੇਦਾਂਮਿਰਾਸੀਹੈ
 ਤਾਂਸਹਜਾਵੇਕਆਜਸਮਾਂਨਮੈਂਵਡੇਆਦਮੀਦਾਮਿਰਾਸੀਹਾਂਤਾਂਫੇਰ
 ਸੱਜਣਠੰਗਕਆਭਾਈਉਸਦਾਨਾਂਉਕਯਾਹੈ ਤਾਂਸਹਜਾਵੇਕਆਭੁ
 ਈਉਸਦਾਨਾਂਉਨਨਕਨਿਰੀਕਾਰੀਹੈ ਤਾਂਸੱਜਣਠੰਗਕਆਭਾਈ
 ਚਿਕੋਣਹੋਦਾਹੈ ਤਾਂਸਹਜਾਵੇਕਆਭਾਈਚਿਹੁਖੜੀਹੋਦਾਹੈ ਅਰਬ

ਡਪੁਰਨਪੁਰਖਹੈ ਚਸਜੇਹਾਰਕੋਈਧਰਤੀਉਪਰਨਾਂਹੀ ਤਾਂਫੇਰ
 ਸੱਜਣਠੰਗਕਆਭਾਈਚਿਹੁਖਸਾਜੇਹਾਰੈ ਤਾਂਸਹਜਾਵੇਕਆਜ
 ਜਮਾਂਨਚਿਹੁਤਸਾਂਤੇਭੀਵਡਾਹੈ ਚਿਅਗੇਤੁਸੀਕਯਾਹੈ ਤਾਂਸੱਜਣਠੰ
 ਗਨੇਆਪਣੇਆਦਮੀਕੁਕਆਭਾਈਇਹੁਵਡੇਆਦਮੀਦੀਮਿਰਾਸੀ
 ਹੈਖਿਜਮਤਇਸਦੀਕੁਲਾਤਰਕਰਣੀਕੁਲੀਤਰਾਂਖਵਾਵਣ ਜਾ
 ਹਭਾਈਏਨਾਲ ਤਾਂਸਹਜਾਵੇਨੁਖਵਾਲਣਲੋਗਏ ਜਾਇਕਰਸ
 ਹਜਾਵੇਦੇਕਪੜੇਲਾਹਲੀਤੇਅਤੇਅਤੇਲਗੇਆਖਣਦਸਭਾਈਹੈ
 ਰਤੇਰੇਪਾਸਕਯਾਹੈ ਤਾਂਸਹਜਾਵੇਅਪਣੇਮਨਦਿਚਵੀਚਾਰਕੀਤਮੈਂ
 ਨੂਗੁਰੁਜੀਨੈਕੁਲੀਜਾਹਗਾਭੁਜਾਹਈਕਪੜੇਲਾਹਲੀਤੇਅਤੇਬੰ
 ਨਬੈਠਾਯਾ ਤਾਂਗੁਰੁਨਨਕਜੀਕਆਚਲਭਾਈਬਾਲਸਨਸਹਜ
 ਦੇਆਦਕੀਤੁਹੈ ਤਾਂਗੁਰੁਨਨਕਜੀਤੇਬਾਲਾਵੇਦੇਆਇਖੜੇਹੋਏ ਦੇ

ਖਨਤਾਂਕਾਦੇਖਨ ਸਜਣਮੈਸੀਤਰਾਬੈਠਾਹੈ ਜਿਸਤਰਾਪਰਮਬੈਸ
 ਨੇਹੇਦੈਨ ਤਾਂਸਜਣਦੇਖਕਰਬਹੁਤਖੁਸੀਹੋਯਾ ਕਹਣਲਗਾਉਸ
 ਦੇਮੁਹਉਪਰਲਾਲੀਹੈ ਏਹਕੋਈਵਡਾਦੁਨੀਆਦਾਰਫਕੀਰਹੈਉਸ
 ਪਾਸਦੋਲਤਬਡੀਹੋਸੀ ਤਾਂਜਾਂਦਾਗੁਰਨਨਕਜੀਕਯਾਭਾਈਸਜ
 ਠਾਕਰਤਾਰਕਰਤਾਰਤਾਂਅਗੈਸਜਣਕਯਾਅਭਿਭਾਈਸਤਰਾਂ
 ਤਾਂਗੁਰਨਨਕਜੀਕਯਾਭਾਈਸਜਣਾਇਥੇਅਸਾਡਾਇਕਆਦਮੀ
 ਆਯਾਹੈਮਿਰਾਸੀ ਤਾਂਸਜਣਠੰਗਕਯਾਇਥੇਤਾਂਕੋਈਨਹੀਂਆਯਾ
 ਤਾਂਗੁਰਨਨਕਜੀਕਯਾਕੋਭਾਈਮੁਕਰਦਾਕੋਭੈਹੈਇਥੇਹੀਆਯਾ
 ਹੈਅਗੈਸਜਣਠੰਗਕਯਾਜੀ ਤੁਸੀਅਤੀਤਫਕੀਰਹੈ ਮੈਨੂੰਕਯਾਜਰੂ
 ਰਪਈਹੈਜੇਮੈਂਮੁਕਰ ਤਾਂਗੁਰਨਨਕਜੀਕਯਾ ਭਾਈਬਾਲਾਇ
 ਸਬੈਸਨੇਦਾਮੁਹਕਾਲਾਕਰ ਅੰਦਰੋਸਹਜਾਦੇਨੁਕਢਲਾਉ।

ਤਾਂਬਾਲਾਜਾਇਅੰਦਰਵੜਾ ਦੇਖੇਤਾਂਸਹਜਾਦਾਬਧਾਬੈਠਾਹੈਬ
 ਲੇਕਯਾਉਰਸਹਜਾਦਾਗੁਰਨਨਕਜੀਸਦਦੇਹਈ ਸਹਜਾਦੇਕ
 ਯਾਜਜਮੰਨਤੁਸਾਂਮੈਨੂੰਕਿਥੇਭੇਜਾਹੈ ਮੇਰੇਕਪੜੇਲਾਹਲੀਤਾਨੇਅ
 ਤੇਮੈਨੂੰਬੰਨਪਤਾਨੇ ਮੈਂਕਯਾਕਰਾਂ ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਸਹਜਾਦਾਹੁਟ
 ਤੇਰੇਕਪੜੇਭੀਲੈਦੇਆਹੇ ਜਿਨਾਂਬਧਾਆਹਾਮੇਸਰਮਿੰਦੇਹੋਏਅਤੇ
 ਕਪੜੇਦੇਵਨਨਾਹੀਆਖਨਜੇਏਹਾਜੇਹਾਆਯਾਹੈ ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾ
 ਚਲਭਾਈਸਹਜਾਦਾਕਪੜੇਓਥੇਹੀਆਇਰਹਨਗੇ ਤੂੰਦਿਰਨਾਂਹੀ
 ਸਹਜਾਦੇਨੂੰਲੈਕਰਬਾਲਾਗੁਰਨਨਕਜੀਪਸਆਯਾ ਤਾਂਗੁਰਨਨ

ਕਜੀਕਯਾ ਅਵੇਸਹਜਾਦਾਕਪੜੇਕਿਥੇਹੈਨੀ ਤਾਂਸਹਜਾਦੇਕਹ
 ਮਾਗੁਰੂਜੀਏਹੁਭਲਾਕੁਗਤਬੈਸਨੇਹੈ ਏਹੁਤਾਠੰਗਹੈਜੀ ਰੋਟੀਅਖ
 ਲਾਵਣਦੇਬਹਾਨੇਅੰਦ੍ਰਾੜਕਰਕਪੜੇਲਾਹਲੀਤਾਨੇਅਤੇਬੰਨ
 ਪਤੀਨੇ ਏਹੁਕੀਮਕਰਤਾਹੈਜੀਏਹੁਭਗਤ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹ
 ਯਾਕਯੋਭਾਈਸਜਣਾਇਹੁਕਯਾਤ੍ਰੀਕੀਮਕਰਦਾਹੈ ਤਾਂਅਗੋਸਜਣ
 ਠੰਗਸਹਮੀਦਾਰੋਯਾਮੁਹੋਬੋਲਸਕੋਨਾਹੀ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਬ
 ਰਬੋਲਾਗਾਗਾਸੁਗੀਵਿਚਮਹਲਾ ੧ ਉਜਲਕਯਾਚਿਲਕਣ
 ਘੋਟਮਕਾਲੜੀਮਸੁ ਧੋਤਿਆਦਾਗਨਉਤਰੈ ਜੇਮਲਧੋਵਾਨਿਤ ੧
 ਸਜਣਸੇਈਨਾਲੋਚਲਦਾਨਾਲਚਲੰਨ ਜਿਤਵਰਲੇਖਾਮੀਰੀ
 ਮੈਹਾਜਰਖੜੇਵਿਸੀਨ ੧ ਰਹਾਉ ਅੰਡਾਪਿਪਲਜੀਮਾਬੂਹੇਤੇਧ
 ਗਮਸਲ ਬਾਹਰੋਵਿਸੈਸੋਹਣਾਅੰਦਰਖੋਟੇਲਾਲ ੨ ਮਬੋਟਿਕ
 ਲਾਲਹੈਗਲਵਿਚਮਾਲਾਰਾਬਾਤਠਰੋਸੀਸਿਖਾਠੰਗਣਨ
 ਸੈਸਾਰ ੩ ਬਗਾਬਗੋਕਪੜੇਤੀਰਬਮੰਤ੍ਰਦਸੰਨ ਪੁਰਪੁਰਜੀਅ
 ਮਾਰਦੇਬਗੋਨਕਹੀਅੰਨ ੪ ਕੋਰੇਮੰਤ੍ਰਪਮਾੜੀਆਪਾਸੋਚਿਟਵੀ
 ਆਹ ਢੁਠੀਅੰਕੀਮਨਮਾਵਨੀਵਿਚਹੁਸਖਈਆਹ ੫ ਸਿਮ
 ਲਰੁਖਸਹੀਰਮੈਮੂਜਨਦੇਖਭੁਲੰਨ ਜੋਫਲਕੀਮਨਮਾਵਨੀਸੇਹ
 ਟਮੈਤਨਹੀਨ ੬ ਅੰਧਲੇਭਾਰਉਠਾਯਾਭੂਗਰਦਾਰਬਹੁਤ ਅਖੀਲੋ
 ਝੀਨਾਂਜੁਲਾਹਉਚੜਲੇਪਾਕਿਤ ੭ ਚਾਕਰੀਆਂਚੀਰੀਆਈਆਂ
 ਅਵਰਸਿਆਵਣਕਿਤੁ ਨਨਕਨਾਮਸਮਾਲਤੁਬਧਾਛੁਟਹਜਿਤ
 ੮ ॥ ੧ ਤਾਂਸਜਣਠੰਗਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਪੈਰਾਂਤੇਫਹਪਯਾ ਤਾਂਗੁ
 ਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਭਾਈਸਜਣਾਏਹੁਕੀਮਛਰੇਤਾਂਕਰਤਾਚਮਿਹ
 ਰਵਾਂਨਹੋਵੀ ਅਤੇਕਰਤਾਰਜਪੇਤਾਂਕੁਛਜੀਅਦਾਭੁਲਾਹੋਵੀਤਾਂ
 ਸਜਣਕਯਾਗੁਰੂਜੀਮੈਨੂੰਹੁਣਰਾਖਲੇਹੁ ਮੈਅੰਗੁਣਬਹੁਤਕੀ
 ਤੇਹੈਨ ਤਸੀਮੇਰੇਕਰਮੀਏਧਰਾਏਹੋ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਸੁ

ਸੁਣ ਕੁਈ ਸਜਣਾਇ ਹਸਹ ਜਾਵਾ ਤੇ ਰਾਮ ਦਾ ਸਹੇਯਾ ਅਤੇ ਮ
 ਰਾਸੀ ਹਈ ਜੇ ਇਸਤਾਂਈ ਮੰਨੇਗਾ ਤਾਂ ਕਰਤਾਰ ਮਿਹਰਵਾਂ ਨਹੇ ਵੀਗਾ
 ਅਤੇ ਜੇ ਅਗੇ ਹੋਰ ਕਰੇ ਨਹੀ ਤਾਂ ਸੋ ਜਣ ਕਰਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਿਛਲੇ ਬ
 ਖੁਸੇ ਅਗੇ ਨਾਂ ਕਰਾਂਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਿਆ ਭੁਈ ਸਜਣਾਂ
 ਅਸੀ ਤੇ ਰੇਵਾਸ ਤੇ ਆਏ ਆਹੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਜਣ ਠੰਗ ਨੂੰ
 ਨਿਹਾਲ ਕਰ ਅਗੇ ਚਲੇ॥ ੬੩॥ ਬੋਲੇ ਭੁਈ ਜੀ ਵਾਹ ਗੁਰੂ
 ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੬੪ ਤਾਂ ਸਹਜਾ ਦੇ ਨੁਖੁਰ ਮੇ ਸਹਜਾ ਉਖ
 ਜ਼ਾਕੀਤਾ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਿਆ ਸਹਜਾ ਦਾ ਤੇ ਰੇ ਪਿਉ ਮਰਦਾਂ ਨੇ

ਏਹੁ ਸਮਾਧਿ ਹੈਈ ਤਾਂ ਸਹਜਾ ਦੇ ਉਥੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਕਰਿਆ ਸਹਜਾ ਦਾ ਅਸਾਡਾ ਕਰਿਆ ਮੰਨਸੀ ਤਾਂ ਸਹਜਾ ਦੇ ਕਰਿਆ ਗੁ
 ਰੂਜੀ ਜੇ ਕਹੇ ਗੋਸੇ ਮੰਨਾਂਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਿਆ ਸਹਜਾ ਦਾ
 ਤੂੰ ਇਥੇ ਹੀ ਰਹੁ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸਾਡਾ ਪੁਰਾਤਨ ਭਗਤ ਹੈ ਤਾਂ ਸਹਜਾ ਦੇ
 ਕਰਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵੰਬਰ ਤਾਂ ਉਥੇ ਹੀ ਰਹੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਿਆ
 ਸਹਜਾ ਦਾ ਇਥੇ ਤੇਰੀ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਦੀ ਮੰਜੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਸੀ ਇਸ
 ਵਾਸਤੇ ਆਖਦੇ ਆਹੇ ਤੂੰ ਵੰਬਰ ਆਪਣਾ ਲੈ ਆਉ ਤਾਂ ਸਹਜਾ ਦੇ
 ਕਰਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਕਿਧਰ ਨੂੰ ਹੋਵੇਗੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਸ ਆਧਾਰ ਰ
 ਹਾਂਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਿਆ ਸਹਜਾ ਦਾ ਜਿਹਦੇ ਲੇ ਤੂੰ ਯਾਵ ਕਰੇ
 ਗਾ ਅਸੀ ਤਿਸੇ ਵੇਲੇ ਤੇ ਰੇ ਪਾਸ ਖੜੇ ਆਹੇ ਤੁਸਤ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਕਰ ਜਾ
 ਣੀ ਤਾਂ ਸਹਜਾ ਦੇ ਕਰਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੈ॥ ੬੪॥

ਬੋਲੋ ਕੁਈ ਜੀਵਾ ਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੬੫ ॥ ਤੁੰਗੁ
 ਰੂਨ ਨ ਕਜੀ ਓਥੋ ਉਡਾਰੀ ਲੀਤੀ ਜਾਇ ਕੀਧਾਰ ਵਿਰਖ ਜੋ ਹੋਏ ਓਥੇ
 ਹਿਕਮੁ ਗਲ ਫਕੀਰ ਮਾਹਾ ਉਸਦਾ ਨ ਉਯਾਰ ਮਲੀ ਮਾਹਾ ਉਸਨ
 ਲਭੇ ਦਾ ਹੋਈ ਤਾਂ ਉਸ ਪੁਛਾ ਸੁਆਲ ਕੀਤੋ ਸੁ ਯਾਰ ਮਲੀ ਦਾਚ
 ਸੁਮਾਨ ਮਚਿ ਦਾਗੀ ਗੁਰੂ ਨ ਨ ਕਜੀ ਦਾਚ ਮਾਨ ਮਨ ਨ ਕਜੀ ਰੀਕਾ
 ਗੀ ਯਾਰ ਮਲੀ ਦਾਚ ਮਾਇਨੇ ਚਿਫ ਸਸਜਨ ਮਮੀ ਵਸੁ ਗੁਰੂ ਨ
 ਨ ਕਜੀ ਦਾਚ ਮਾਈ ਦਾਖੁ ਦਾਇਸ ਯਾਰ ਮਲੀ ਦਾਚ ਸੁਮਾਪੀਰ

ਗੁਫਤ ਗੁਰੂ ਨ ਨ ਕਜੀ ਦਾਚ ਮਾਪੀਰ ਜਿੰਦ ਪੀਰ ਯਾਰ ਮਲੀ ਦਾ
 ਚ ਸੁਮਾਪੀਰ ਜਿੰਦ ਪੀਰ ਗੁਰੂ ਨ ਨ ਕਜੀ ਦਾਚ ਅਰੋਆਰੇ ਯਾਰ
 ਮਲੀ ਦਾਚ ਮਾਇਤੁ ਕਟਨੇਸ ਗੁਰੂ ਨ ਨ ਕਜੀ ਦਾਚ ਚਿਗੁਫਤ ਮ
 ਮਾਰ ਮਲੀ ਦਾਚ ਪੈਦਾਇਸ ਮੁਰਸਦ ਸੁਦੀ ਗੁਰੂ ਨ ਨ ਕਜੀ ਦਾਚ
 ਯਕ ਪੁਦਾਇ ਪੀਰ ਸੁਦ ਕੁਲ ਮਾਲ ਮਮਰੀ ਦ ਫਗਰਖ ਬਰਦਾ
 ਰਨਿਗਾਹ ਵਿਗਰਦਾਰੀ ਤਾਂ ਮੁਗਲ ਗੁਰੂ ਨ ਨ ਕਜੀ ਦੇ ਪੈਰ ਤੇ ਫਹ
 ਪਯਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨ ਨ ਕਜੀ ਕਯਾ ਪੁਦਾਇ ਦਾਗੀ ਵਿਗਰਨੇਸ ਪੁਦਾਇ
 ਦਾਗੀ ਤਾਂ ਮੁਗਲ ਕਯਾ ਸੁਮਾਪੀਰ ਮਾਂ ਮੁਰੀਦ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨ ਨ ਕਜੀ ਕ
 ਯਾ ਸੁਮਾਨ ਮਚਿ ਦਾਗੀ ਤਾਂ ਮੁਗਲ ਕਯਾ ਮਾਂ ਮਮਰੀ ਯਾਰ ਮਲੀ ਦਾਗੀ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨ ਨ ਕਜੀ ਕਯਾ ਗੁਫਤ ਨ ਨ ਕਸੁ ਮਾਨ ਮਬਾਬਾਵ ਲੀਕੇ
 ਪਾਰੀ ॥ ੬੫ ॥ ਬੋਲੋ ਕੁਈ ਜੀਵਾ ਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੬੬
 ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨ ਨ ਕਜੀ ਓਥੋ ਉਡਾਰੀ ਲੀਤੀ ਪਾਈ ਪਤਾ ਮਾਇਨਿ ਕ

ਲੇ ਤਬਪਾਣੀਪਤਕਾਪਰਿਭੀਸੇਰਸਰਫਥਾ ਤਿਸਦਾਮੁਰੀਦਸੇਖ
 ਹਰੀਹਰਥਾ ਚਿਹਪੀਰਕੇਤਣੀਅਸਤਾਵਪਾਠੀਕਾਭਰਦਗਯਾਥਾ
 ਅਗੀਗੁਰਨਾਨਕਜੀਤੇਬਾਣਾਬੈਠੇਸੇ ਸੇਖਹਰੀਹਰਆਇਸਲਾਂਮ
 ਕੀਤਾ ਆਖੋਸੁਰੇਦਰਵੇਸੁਖੁਦਾਇਦੇਸਲਾਮਅਲੇਕਮਤਾਹੁ
 ਗੁਰਨਾਨਕਜੀਕਯਾਅਲੇਖਕਉਸਲਾਂਮਹੋਪੀਰਕੇਦਸਤਤਾਂਸੇ

ਖਹਰੀਹਰਹੈਰਾਨਹੋਗਯਾ ਆਖੋਸਮਜਤੋਤੀਸਲਾਂਮਕਿਨੈਨਾਹੀ
 ਟੇਕਾ ਪਰਹੋਵੈਤਾਂਮੈਆਪਣੇਪੀਰਕਉਖਬਰਕਰਾਂ ਤਬਆਇ
 ਕਰਕਯੋਸੁਪੀਰਸਲਾਂਮਤਾਇਕਦਰਵੇਸਮਯਾਹੈ ਮੈਸੁਟਕਰ
 ਬਚਨ ਚਿਸਦਾਹੈਰਾਨਹੋਗਯਾਹਾਂ ਤਾਂਪੀਰਕਯਾਕਹੁਦਿਖਾਕਾ
 ਕਹਦਾਹੈ ਤਾਂਸੇਖਹਰੀਹਰਕਯਾਪੀਰਸਲਾਂਮਤਾਂਮੈਅਸਤਾਵ
 ਗੁਰਦਗਯਾਥਾ ਅਤੇਚਿਹਮਗੋਬੈਠਾਥਾ ਮੈਕਯਾਸਲਾਂਮਅ
 ਲੇਕਮਹੋਦਰਵੇਸ ਤਾਂਚਿਹਬੋਲਾਅਲੇਖਕਉਸਲਾਂਮਆਉ
 ਪੀਰਕੇਪੇਸਦਸਤਪੀਰਕਯਾਬਚਾਜਿਨਅਲੇਖਕਉਸਲਾਂਮ
 ਕੀਤਾਹੈ ਤਿਸਦਾਦੀਦਾਰਕਰਹ ਤਾਂਸੇਖਸਰਫਅਤੇਹਰੀਹਰਮੁ
 ਰੀਦਦੇਵੈਇਕੰਠੇਹੋਇਕਰਮਾਏ ਗੁਰਨਾਨਕਜੀਪਾਸਆਇਕ
 ਰਦਸੁਪੇਸੀਲੈਕਰਬੈਠਗਾਏ ਪੀਰਬੋਲਾਬੀਚਿਹਮਾਮਦ
 ਤਾਂਗੁਰਨਾਨਕਜੀਕਯਾਤੁਰਾਮਾਂਮਦ ਤਾਂਸੇਖਸਰਫਕਯਾਮ
 ਠਮਨੀ ਤਾਂਗੁਰਨਾਨਕਜੀਕਯਾਮਾਮਨਮੋਮਨੀਤਾਂਸੇਖਸਰਫ
 ਗੁਰਜੀਨੁਪਾਣੀਦੀਸਬਦਦੀਪਹਰਦਦੀਪੁਰਸੀਸਪੁਛੀਅ

ਗਰਤੁਰਾਸੁਆਲਮੇਪੁਰਸਮਅਹਲਜਬਾਬਬੁਗੋਦਰਦੇਸਕੁ
ਲਹਜਮਾਚਮਜਬਹਸਤ ਤੰਗੁਰੂਜੀਜਬਾਬਦਿਤਾਮਨੁਆਂਮੁ
ਤੈਜਬਮੁੰਡਮੁਤਾਵੈਬਿਨਮਨਮੁੰਡੇਜਗਤਨਪਾਵੈ ਮੁੰਡੇਰਗਾਰ

ਆਗੈਧਰੈ ਮਤਸਾਰਤੁਮਾਗਗੁਰਕੀਰਤਿਕਰੈ ਮੁੰਡਮੁੰਡਾਇਹੋ
ਇਸਕੁਕੀਰੇਨ ਸੋਬੈਰਾਗੀਪਰਖੈਗੁਰਬੈਨ ਮੁੰਡਮੁੰਡਾਇਕੀਇ
ਹਗਤਤੁਈ ਤੇਵਿਰਲਾਗੁਰਮਤਿਮੁੰਡਮੁੰਡਾਈ ਸੁਮਾਦਸਨੇਹਸ
ਕੁਮਮਤਾਤੁਜੀ ਤਬਨਨਕਇਹਬਿਧਵੁਬਿਧਾਭੁਜੀ १ ਤਾਂਸੇਖ
ਸਰਟਫੇਰਪੁਛਣਾਕੀਤਾ ਅਗਰਤੁਰਾਸੁਆਲਮੇਪੁਰਸਮ
ਅਲਹਜਬਾਬਬੁਗੋਦਰਦੇਸ ਫਿਰਕਖਫਨੀਸੁਮਾਜਬਾਬ
ਗੁਰੂਨਨਕਜੀਵਾਰ ਪੀਰਮਤਮੁਰੀਦਰਹਣਾ ਖਫਨੀਟੋਪੀ
ਸਬਦਗਹਣਾ ਬਹਿਤੁਦਰੀਅਉਕਰਰਹੈਬਰੇਤੀ ਜਹਾਂਬੈਰਕੈ
ਸਿਖਅਚੇਤੀ ਹਰਖਸੋਗਕੀਨਅਹਾਰੰ ਪਹਰਖਫਨੀਸਬੁਦਸ
ਗਬਿਰੁੰਦੀਨਨਗਰੀਲੇਬਸਤੀਰਹਾਈ ਤਉਖਫਨੀਕੀਜੁਗ
ਤਮੈਪਾਈ ਕੁਟਬਛੋਰੂਆਅਕੇਲਾ ਨਨਕਪਹਰਖਫਨੀ
ਕੁਯਾਸੁਹੇਲਾ ॥੨ ਤਾਂਸੇਖਸਰਟ ਫੇਰਪੁਛਣਾਕੀਤਾ ਅਗਰਤੁ
ਰਾਸੁਆਲਮੇਪੁਰਸਮਅਹਲਜਬਾਬਬੁਗੋਦਰਦੇਸਕੁਪੀਨ
ਸੁਮਾਰਿਮਜਹਬ ਗੁਰੂਨਨਕਜੀਵਾਰ ਗੁਰਸਬਦਦੀਖਾ
ਮਨਜਹਜਗਗਨੀਪੰਚਇੰਦ੍ਰੀਲੇਅਲਿਪਤਰਹਨੀ ਦ੍ਰਿਸਬਿਧੁ
ਰਮਤਾਰਹਾਯਾ ਵਸਵੈਦੁਆਰਤੁਲਾਜਕੁਯਾ ਅਠਸਠਹਟ

ਤਨਮਾਹਕਰਨ ਲੈਲੀਗੋਟੀਜਰਨਮਰਨ ਪਹਰਲੀਗੋਟੀਰ
 ਹੇਅਕੇਲਾ ਉਲਟਲਿਬਕਾਪੀਵੈਉਹਜਲਾ ਬਿਲਿਹਸਤੁਦੀ
 ਨੀਗੁਰਗਗਿਛੋਟੀ ਇਹਜੁਗਤੁਨਨਕਪਹਰਬੋਲੀਗੋਟੀ ੩
 ਤਾਂਸੇਖਸਰਫਫੇਰਪੁਛਣਾਕੀਤਾ ਅਗਰਤੁਰਾਸਵਾਲਮੇਪੁਰਸ
 ਮ ਅਲਹਜਬਾਬਬੁਗੋਦਰਦੇਸ ਪਾਉਪੋਸਾਚਿਮਜਹਬ ਗੁਰੂ
 ਨਨਕਸੀਦਾਰ ਸਬਦਗਮਨਅਚਲਸੀਰੀਤਿ ਪਾਵਕਪਵਨ
 ਜਾਤੁਸਠਕੀਤਿ ਧਰਨਤਰਵਰਕੀਰਹਿਤੁਰਹਨ ਦਰੀਅਉਮਿ
 ਲੈਗਤਬਾਛਾ ਕੁੰਤਾਇਕਰੈਓਅਛਾ ਇਹਮਾਖਨਮਬਕੈਰ
 ਪੈਉਪਰਨ ਤਜਪਾਇਪੋਸਹੋਇਰਪੈਬ੍ਰਹਮ ਬਿਨਬ੍ਰਹਮਚੀਨੈ
 ਪਾਇਪੋਸਤੁਮਾਰੈ ਤਉਕਹੈਨਨਕਓਹਤਿਜਨਲਾਰੈ ੪ ਤਾਂਸੇ
 ਖਸਰਫਫੇਰਪੁਛਣਾ ਅਗਰਤੁਰਾਸਵਾਲਮੇਪੁਰਸਮ ਅਲ
 ਹਜਬਾਬਬੁਗੋਦਰਦੇਸ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੂੰਸੇਖਸਰਫਕਹਦਾਹੈ ੨
 ਰਦੇਸਕਿਸਕਾਨਉਹੈ ਗੁਰੂਨਨਕਜੀਸਬਦਬੋਲਾ ਰਗਮ
 ਸਾਮਹਲਾ ੧ ਜੀਦਤਮਰੰਜਾਗਰਦੁਨਜੇਦੈ ਜਾਨਤੁਆਪਮੁ
 ਸਾਦੈ ਸਫਨਸਫਉਹੈਇਮਿਲਿਖਾਲਕਕੋ ਤਉਦਰਦੇਸਕਹ
 ਦੈ ੧ ਤੇਰਸਨਹੈਕੋਈਦਿਲਦਰਦੇਸ ਸਾਹਿਗਮੀਤਮਕਹੀਨ
 ਗਸਾਖੁਦੀਹਿਰਜੁਨਹੀਏਤੁਮ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਕੰਚਨਖਾਕਬਰਾਬ
 ਰਦੇਖੈਯਕਹਲਾਲਪਛਨੈ ਆਈਤਲਬਸਾਹਿਬਮਨੈਅ
 ਉਰਤਲਬਨਹੀਜਾਨੈ ੨ ਜੋਗੀਜਤੀਤਪੀਸੀਨਆਸੀਰਕਤਬਿੰਦ
 ਜਮਾਦੈ ਪਾਂਚੋਇਵੀਦ੍ਰਿੜਕਰਾਰਾਖੈਤਉਦਰਦੇਸਕਹਦੈ ੩ ਗਮ
 ਨਮੰਤੁਲਮਹਮਾਸਨਬੈਸੇਅਨਹਦਨਾਦਬਜਾਦੈ ਕਹਨਨਕ
 ਸਾਧੁਕੀਮਹਿਮਾ ਬੇਦਕਤੇਬਨਪਾਦੈ ੪ ਤਾਂਸੇਖਸਰਫਗੁਰੂਨਨ
 ਕਜੀਦੇਪੈਰਤੇਮਥਾਦੇਕਾ ਬਹੁਤਖੁਸੀਹੋਯਾ ਆਖੋਸਦਹ
 ਦਾਹੁਖੁਦਾਇਦੇਸਹੀਕਰਦਵਲੇਤੁਮਾਰਾਦੀਦਾਰਹੋਯਾ ਅਸੀਬ

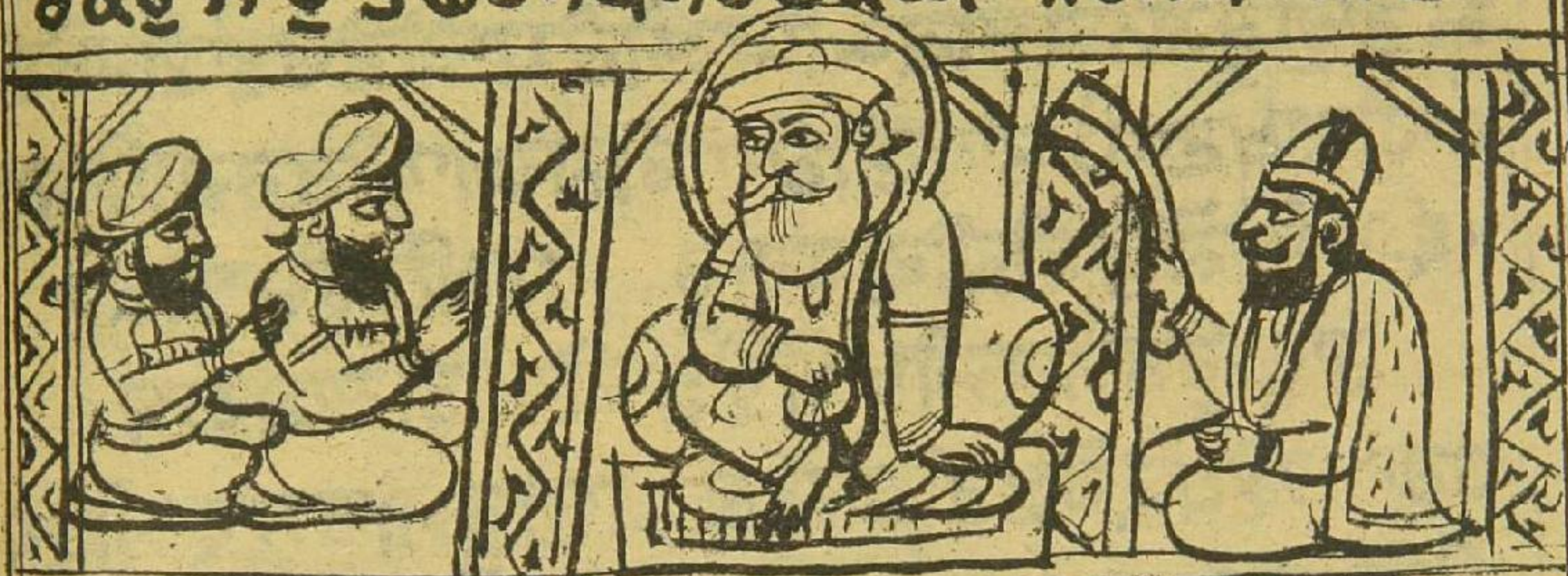
ਤਰਾਜੀ ਹੋਏ ॥ ਤੁਬਦਸਤ ਪੋਸੀ ਕਰਕੇ ਪੈਰ ਚੁਮੇ ਸੁਰੇਰੇ ਕੋਸੇ
ਖਸਰਫ ਗਯਾ ॥ ੬੬ ॥ ੧ ॥ ਬੋਲੇ ਕੁਈ ਜੀਵਾ ਹਿਗੁਰੂ
ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੬੭ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਲੀਕੰਧਾਰੀ
ਪਾਸ ਆਏ ਆਗੇ ਵਲੀਕੰਧਾਰੀ ਪਾਸ ਸਰਫ ਪਠਾਣ ਬੈਠਾ ਹੈ
ਦੁਖਣੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਇਕਰ ਕਾਮਲਾ ਮਾਮਲੇ ਕਮ
ਵਲੀਕੰਧਾਰੀ ਤਾਂ ਵਲੀਕੰਧਾਰੀ ਕਾਮਲਾ ਮਾਮਲੇ ਕਮ
ਈਏ ਪਰਿਜੀ ਸਰਫ ਰਾਜੀ ਹੂਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾਮਲਾ ਲੁ
ਤਫਖੁਦਾਈ ਬੰਦਾ ਗੁਮਰਾਹੀ ਕਰਮ ਬਖਸੀ ਇਲਾਹੀ ਤੇ ਸ
ਰਫ ਪਠਾਣ ਕਾਮਲਾ ਪੁਰਸੀਦੀ ਸਰਫ ਗੁਫਤ ਨਾਨਕ ਦਰਸਮ
ਇਨ ਬੋਲੇ ਕੁਲਚਿਹਦਾਲ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾਮਲਾ ਕੁਲਾਕੁ

ਲਏ ਕਖੁਦਾਇ ਸਭੁ ਤੇ ਪਰਬ ਪਰਵਾਹ ਸਿਫਤ ਪਰੇਏ ਕਨਿਸਾਨ
ਤਬ ਸਭੁ ਤੇ ਹੋਇ ਰਹੇ ਬੇਗਾਨ ਗੁਫਤ ਨਾਨਕ ਦਰਸਤ ਮਾਇਨੇ ਸ
ਮਏ ਤਬ ਪੁਲੇ ਆਇਨ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸਰਫ ਕਾਮਲਾ ਖਫਨੀ ਕਿਕਾ
ਰਕਰਦੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾਮਲਾ ਖਫਨੀ ਖੈਰਖੁਦਾਇ ਦਾਦੇ
ਖ ਮੁਰਦਾ ਹੋਇ ਤਜੇ ਸਭੁ ਤੇ ਖ ਜੁਲਮ ਜਹਾਨ ਅਲਾਹ ਨੇ ਕੀਆ
ਖਾਲ ਕਏ ਕਾਮਦਰਨ ਹੀ ਦੁਆ ਗੁਫਤ ਨਾਨਕ ਸੁਨ ਸਰਫ ਇਅ
ਨੇ ਦਰਸਤ ਮਾਇਨੇ ਜੇਹੰ ਕਪਛੇ ਫੇਰ ਸਰਫ ਪੁਰਸੀਦੀ ਮੇ
ਲੀਰਾਇ ਚਿਕਾਰ ਕਰਦੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾਮਲਾ ਸੇਲੀ ਸਰ
ਸਰਹੇ ਜਹਾਨ ਚਾਰ ਕਤੇਬਾ ਫੁਕਾਨ ਸਰਾਸਰੀ ਯਤ ਮਾਨੇ ਨਾਂ ਹੀ

ਤਰੀਕਤਮਾਰਫਤੁਦਾਵੇਮਾਹੀ ਬਾਹਰਸਿਆਹੀਅੰਦਰਲਾਲਾ॥
 ਗੁਫਤਨਾਨਕਪਹੁਚੇਦਰਹਾਲ ਤਾਂਫੇਰਸਰਫਪੁਰਸੀਦੰਮ ਤਾਂਗੁ
 ਰਨਾਨਕਜੀਕਯਾ ਮੁਕਤਮਿਹਰਅਲਾਕੀਸਾਹਦੀਪਰਿਬਤਾਇ
 ਦੁਜੇਸੇਤੀਫਰਕਰਹੁਤਬਪਾਏਰਾਹੁਨਿਦਾਇ ਅੰਮੀਗਾਨੀਜੋ
 ਰਹੈਤੋਹੋਵੈਦੁਰਸਤਈਮਾਂਨ ਜੋਰਜੁਲਮਨਕਿਸੀਕਰਪਕੜ
 ਹਲੀਮੀਖਾਂਨ ਗੁਫਤਨਾਨਕਸਰਫਸੁਨਅਜਜੀਮੁਕਾਂਮ ਤਾਂ
 ਫੇਰਸਰਫਪੁਰਸੀਦੰਮ ਗੋਦੜੀਚਿਹਰਫਕਰਦੰਮ ਤਾਂਗੁਰੁਨ
 ਨਕਜੀਕਯਾ ਗੋਦੜੀਗਮਾਂਨਸਮਝਏਕਖੁਦਾਇ ਸੁਈਸਬੁਰੀ
 ਸਚਤਗਾਪਾਇ ਸਬੁਤੇਨੀਚਕਾਈਅੰਮ੍ਰਿਤਮੰਗਸਮਾਇ ਗੁ
 ਫਤਨਾਨਕਸਰਫਸੁਨਚਲੇਹੁਕਮਰਜਾਇ ਤਾਂਫੇਰਸੇਖਸਰਫ
 ਪੁਰਸੀਦੰਮ ਕੌਂਸਚਿਕਾਰਕਰਦੰਮ ਤਾਂਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਕਯਾ
 ਕਉਸਕਾਮਨਾਂਬੰਦਕਰਕਹੀਨਿਕਲਨਜਾਵੈ ਲਗਨਅਗ
 ਨਿਤਬਜਾਗਈਜਬਏਕਦਿਖਾਵੈ ਗੁਫਤਨਾਨਕਸਰਫਸੁਨ
 ਤਬਫਕਰਕਾਵੈ ਤਬਫੇਰਸਰਫਪੁਰਸੀਦੰਮ ਠੀਕਰਾਚਿਹਰ
 ਫਪੁਰਸੀਦੰਮ ਤਾਂਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਕਯਾ ਠੀਕਰਕਰੇਦਜੁਦ
 ਕੋਨਾਮਭੀਖਕਰਲੇਹੁ ਮਾਗੇਏਕਖੁਦਾਇਪੈਪਰਿਫਰਮਾਯਾਏਹੁ
 ਦੁਜਾਦਿਲਤੇਦੁਰਕਰਪੈਦਾਹੋਇਨਿਪੈਦ ਅੰਮੀਮਸਲਤੁਹੋਇ
 ਰਹੁਕਬਉਨਪੜੀਅੰਕੌਦ ਗੁਫਤਨਾਨਕਸੁਨਸਰਫਤੁਕੀਏਪ
 ਰਕਾਗਮਾਂਨ ਫਕਰਮਰਤਬਾਤੋਮਿਲੈਦੁਜਾਗਿਕੈਨੀਸਾਂਨ॥
 ਤਾਂਤੇਫੇਰਸਰਫਪੁਰਸੀਦੰਮ ਗੁਫਤਨਾਨਕਬੈਰਾਗੀਚਿਫਰਮ
 ਇਸ ਤਾਂਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਕਯਾ ਬੈਰਾਗੀਬੇਅੰਬਹੋਇਰਹੈਕੀਏ
 ਕੋਕੀਆਹੀਕਹੈ ਕਰਨਹਾਰਕੀਸਿਫਤਬਕਾਇ ਮਤਬਲਪੁਰ
 ਕਰੇਖੁਦਾਇ ਤਾਂਸੇਖਸਰਫਪਠਾਣਬਿਦਰਸਹਰਦਾਮਾਹਾ ਬਾ
 ਬੇਦਲੀਕੀਧਾਰੀਪਾਸਮਾਯਾਮਾਹਾਪਰਚਲਕੀਧਾਰਦਿਰੇਏਹੁ

ਗੋਸਤਿ ਬੇਹੋਈ ਤਾਂ ਸੇਖ ਸਰਫ ਪਰਾਣ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ
 ਦੁਹਪਯਾ ਅਤੇ ਆਖ ਜੇ ਸੁਆਮੀ ਪੀਰ ਮਾਂ ਮੁਰੀਦ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਕਾ ਭੈ ਨ ਖੁਦਾਇ ਚਿਤ ਆਵੈ ਅਬ ਤੁਮ ਆਪਣੇ ਬਿਰਸਾ
 ਰਕਉ ਜਾਹੁ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸੇਖ ਸਰਫ ਕਾ ਆਪੀਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਫੇਰ

ਮੱਕੈ ਕਦ ਦੀਦਾਰ ਹੋਵੈਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਵੀਦਾਰ ਦਿ
 ਲਮੈ ਰਾਖੀ ਓ ਜੁਰੂਲ ਨ ਜਾਇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸੇਖ ਸਰਫ ਕਾ ਆਪੀਰ ਜੀ
 ਦੀਦਾਰ ਤਾਂ ਦਿਲ ਮੈ ਹੋਵੈਗਾ ਪਰ ਇਸ ਵਜਾਭੀ ਪਾਸੀਯੇ ਗੋਕੇਨ
 ਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਸੇਖ ਜੀ ਫੇਰ ਇਸ ਵਜਾਭੀ
 ਹੋਵੇਕਾ ਅਰਏ ਕਬਾ ਤੁਮਰੇ ਜੇਬੁਤ ਤਲਬ ਰਾਖ ਤੇਰੇ ਤਾਂ
 ਓਹ ਸਿਹਜਾਦਾ ਮਿਰਾਸੀ ਹੈ ਉਸਦਾ ਦੀਦਾਰ ਕਰੇਗੇ ਤਉਹ ਮਾਰ
 ਹੀ ਦੀਦਾਰ ਪਾਸਾ ਯਹ ਬਾਤ ਦੁਰਸਤ ਕਰਮਾਨੀ ਓ ਤਾਂ ਸੇਖ ਸਰ
 ਫ ਕਾ ਆਪੀਰ ਜੀ ਓਹ ਸਿਹਜਾਦਾ ਮਿਰਾਸੀ ਕਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਕਾ ਓਹੁ ਜੇਖੁ ਰਮਾਸਹਾਰੇ ਉਹ ਸਿਹਜਾਦਾ ਮਰਦਾਨੇ
 ਕਾ ਬੇਦਾ ਹੈ ਉਹ ਗੰਗੀ ਜਾਇ ਕਰ ਉਸਕਾ ਦੀਦਾਰ ਕਰੀਓ ਅਰਯ
 ਹ ਵਲੀ ਕੀਧਾਰੀ ਹੈ ਇਸਕਾ ਦੀਦਾਰ ਕਰੀਓ ਤਾਂ ਸੇਖ ਸਰਫ
 ਆ ਕੁਲਾਪੀਰ ਜੀ ਵਡੀ ਅਨਾਯਤ ਹੁਈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਵਲੀ ਕੀਧਾਰੀ
 ਕਾ ਆਪੀਰ ਜੀ ਹਮ ਕੋ ਕੁਛ ਕੋਲ ਕਰਾਰ ਕਰੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਕਾ ਤੁਮ ਕੋ ਯਹ ਕੋਲ ਹੈ ਜੇਦਾ ਵਾਦੁਰ ਕਰ ਸੁਨੀ ਅਰਰ
 ਉਜੀ ਕੇ ਜੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕੇਹੇ ਸਰੁਖੁ ਦਾਇ ਕੇ ਕੀਏ ਹੈ ਇਉ ਜਾਣੀਏ

ਠਕੀਰੀ ਕੀਰਿ ਸਿਰੈ ਤਾਂ ਵਲੀ ਕੀ ਧਾਰੀ ਕਾ ਆਪਿ ਰਜੀ ਜਬ ਕਾ
 ਤੁਮਾਰਾ ਵਰਸਨ ਪਾਯਾ ਹੈ ਤਬ ਹਮ ਕੋ ਯਹ ਦਾਵਾ ਉਠ ਗਯਾ ਹੈ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਆਸਰ ਠਕੀਰੀ ਹਮ ਆਰੁ ਲਾਹੁ ਆ ਤਾਂ
 ਠੇਰ ਵਲੀ ਕੀ ਧਾਰੀ ਕਾ ਆਪਿ ਰਜੀ ਹਮ ਕੋ ਉਤੁਮ ਸਾਬ ਲੇਚ
 ਲੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਵਲੀ ਕੀ ਧਾਰੀ ਤੇਰੇ ਤਾਂ ਈ ਹਮੇ ਈ
 ਹਾਂਗੀ ਰਖਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵਲੀ ਕੀ ਧਾਰੀ ਕਾ ਆਪਿ ਰਜਾਇ ਸੁਮ
 ॥ ੬੭ ॥ ਬੋਲੇ ਭਾਈ ਜੀ ਦਾ ਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੬੮

ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਓਥੋਂ ਉਤਰੀ ਲੀਤੀ ਕਾਬਲ ਸ
 ਹਰਮਾਇਖ ਤੇਰੇ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਾ ਆਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸਾ ਵਲੀ ਕੀ ਧ
 ਰੀ ਉਪਰ ਬਹੁਤ ਮਿਹਰ ਵਨ ਗੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ
 ਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਏਹੁ ਅਸਾ ਤੁਸਾ ਬਹੁਤ ਪਾਹਾ ਭਾਗੁ ਗਤ ਹੈ ਇਸ
 ਨੇ ਬਹੁਤ ਭਾਗੁ ਤਕ ਗਈ ਅਤੀ ਵਲੀ ਪਿਛੇ ਸੇਖ ਸਰਫ ਭੀ ਪੁ
 ਰਨ ਹੋਆ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਾ ਆਗੁਰੂ ਜੀ ਸਰਫ ਭੀ ਵਲੀ ਜੇਹਾ ਹੋਆ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਵਲੀ ਬਹੁਤ ਦੁਰ ਹੋਆ
 ਅਤੇ ਸਰਫ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਹੋਆ ਆਪਣੇ ਜੀ ਮਜੇਗਾ ਅਤੇ ਹਿ
 ਕਦ ਉਓ ਉਸ ਪਾਸੋਂ ਹੋਰ ਭੀ ਸਿਫ ਨਗੇ ਅਤੇ ਵਲੀ ਪਾਸ ਹੁਕਈ
 ਸੈਕ ਤੇਜੀ ਉਓ ਧਰਨ ਗੇ ਵਲੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਮੁਕਾਂ ਮਹੁਆ
 ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸਾਰੀ ਅੰਲਾ ਦਮ ਹਾਂ ਪੁਰਖ ਹੋਸੀ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਾ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਸ ਕਾਬਲ ਵਿਚ ਭੀ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਕਾ ਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਇਕ ਏਥੇ ਭੀ ਸਾਧ ਹੈ ਪਰ ਪਣਾਣਾ ਵਿਚ
 ਬਾਬੁ ਖੇਲ ਦੀ ਦੇਹ ਵਿਚ ਹੈ ਪਰ ਅਜੇ ਮੁਸਕਾਨ ਹੀ ਤਾਂ ਬਾਲੇ
 ਕਾ ਆਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਨੇ ਭੀ ਮਿਲੇਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ
 ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਿਲ ਹਗੇ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਾ ਆਗੁਰੂ ਜੀ ਚਲੀਏ ਤਾਂ ਗੁ
 ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਬਾਲਾ ਦੇਵੇ ਜਾਇ ਬਾਬੁ ਖੇਲ ਦੀ ਦੇਹ ਵਿਚ

ਖੜੋਹੋਏ ਭ੍ਰਿੰਟਖਾਲੀਪਯਾਆਹਉਸਤੇਜਾਇਬੈਠੇਤਾਂਹਿਕ
ਪਠਣਆਯਾ ਆਇਕਰਲਗਾਕਹਣ ਅਰੇਗੋਚੇਤੁਮਕਉਣਹੋ
ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਹਮਬੰਦੇਖੁਦਾਇਕੋਹੈ ਤੇਫੇਰਪਠਣਕ

ਆਅਰੇਗੋਚੇਬੰਦੇਖੁਦਾਇਕੋਸਕੂਹੈ ਤੁਮਕਿਸਸਿਉਕਮਹੈ
ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਖਾਂਨਹਮਫਕੀਰਹੈਅਰਹਮਾਰਾਏਕ
ਖੜੀਏਹਾਅਸਨਾਉਹੈ ਤਾਂਫੇਰਪਠਾਂਣਕਯਾ ਉਹਕਉਣਹੈ
ਅਰਉਸਕਾਨਾਉਕਯਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਉਹਖੜੀ
ਹੈ ਅਰਉਸਕਾਨਾਉਮਾਂਨਚੰਦਹੈ ਤਾਂਫੇਰਪਠਾਂਣਕਯਾ ਅਰੇ
ਉਸਕੇਬਾਪਕਾਨਾਉਕਯਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਅਰੇਗੋ
ਚੇਉਸਕੇਬਾਪਕਾਨਾਉਖਾਂਨਚੰਦਹੈ ਤਾਂਫੇਰਪਠਾਂਣਕਯਾਚ
ਲੇਮੇਤੁਮਕੋਲੇਚਲਤਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਖਾਂਨਹਮਜਾ
ਤੇਨਹੀ ਚਿਹਆਪੇਹੀ ਆਵੇਗਾ ਤਾਂਪਠਾਂਣਮਾਂਨਚੰਦਨ
ਜਾਇਖਬਰਕੀਤੀ ਅਰੇਮਾਂਨਚੰਦਦਇਫਕੀਰਤੇਰੇਤਾਂਏਦੁਇ
ਸਾਧਯਾਦਕਰਦੇਹੈ ਬਜਾਰਮੈਬੈਠੇਹੈ ਕਹਤੇਹੈਖਾਂਨਚੰਦਖੜੀ
ਕਾਬੇਟਾਮਾਂਨਚੰਦਉਹਹਮਾਰਾਅਸਨਾਉਹੈ ਤਾਂਮੈਕਯਾਚਲੇ
ਮੇਤੁਮਕੋਲੇਚਲਤਾਹੈ ਉਸਪਾਸਲੇਜਾਤਾਹੈ ਉਨੇਕਯਾਹਮ
ਜਾਤੇਨਾਂਹੀਚਿਹਆਪੇਹੀਆਵੇਗਾ ਤਾਂਮਾਂਨਚੰਦਕਯਾਅਰੇ
ਗੋਚੇਹਮਾਰਾਤੇਫਕੀਰਕੋਈਅਸਨਾਉਨਾਂਹੀ ਤਾਂਫੇਰਪਠਾਂਣ
ਕਯਾਮਾਂਨਚੰਦਤੇਰਾਹੀਨਾਂਉਲੇਤੇਹੈ ਨਹੀਤੇਹਮਅਪਣੇਪਾ

ਰਸੇਟਕਰਲੇਜਾਤੇ ਤਾਂਮਾਨਚੰਦਵੀਚਾਰਕੀਤਾਕੁਈਜਾਈਏਤੋਂ
ਸਹੀ ਤਾਂਮਾਨਚੰਦਵਾਇਸੇਰਮੇਵਲੋਕਰਮਾਯਾ ਜਾਇਕੇਵੇਖੇਤੋਂ
ਦਾਇਫਕੀਰਬੈਠੇਹੈਨ ਪਗਇਨਾਦਾਕੁਖਸਹੀਕੁਛਨਹੀਹੋਤਾ
ਮਾਨਚੰਦਜਾਇਕਰਕਯਾਫਕੀਰਜਾਪੈਰੀਪਏ ਅਤੇਮੇਵਅ
ਗੋਰਖਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਆਉਤਾਈਮਾਨਚੰਦਸਤੁ
ਕਰਤਾਰਬੈਠੇਜੀ ਤਾਂਮਾਨਚੰਦਕਯਾਜੀਫਕੀਰਅਤੀਤਸਤੁ
ਨਾਦੇਅਸਨਾਉਹੈਨ ਅਤੇਫਕੀਰਅਤੀਤਾਦਾਸਕੁਕੋਈਸੇਵਕੁ
ਹੈ ਫਕੀਰਅਤੀਤਸਾਹਿਬਹੈਨ ਤਾਂਮਾਨਚੰਦਕਯਾਜੀਤੁਸੀਮੇ
ਰੇਕਦੇਦੇਅਸਨਾਉਹੈ ਮੈਯਹਪੁਛਤਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਿ
ਆਕੁਈਮਾਨਚੰਦਤੁਮਕੋਆਪਹੀਖਬਰਹੋਵੈਗੀ ਤਾਂਮਾਨਚੰ
ਦਕਯਾਜੀਤੁਮਾਰਨਾਉਕਯਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਤੁ
ਈਮਾਨਚੰਦਵਾਇਸਕਾਨਾਉਬਾਲਾਹੈ ਅਰਮੇਰਨਾਉਨਾਨਕਨਿ

ਰੀਕਾਹੀਹੈ ਤਾਂਫੇਰਮਾਨਚੰਦਕਯਾਜੀ ਤੁਮਾਰਦੇਸਕਉਣਹੈਤੋਂ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਬਦਬੋਲਾ ਦੇਸਹਮਾਰਾਬੋਗਮਪੁਰਹੈਤਿ
ਜਦੋਤੁਸੀਆਉਹੈ ਰਾਜਾਤਿਸਕਾਏਕੀਕਾਰਾਤਿਸਨੇਈਹਾਂਪਠਾ
ਉਹੈਮਾਨਚੰਦਕੋਗਾਹੁਬਤਾਯੋਨਿਰਮਲਮਾਰਗਪਾਉਹੈਕਹੈ
ਨਾਨਕਸੁਨਮਾਨਚੰਦਜੀਤੁਮਕੋਤੁਦੀਬਲਾਉਹੈ॥ ਤਾਂਮਾਨ
ਚੰਦਕਯਾਜੀਤੁਮੋਤੇਅੰਰਬਾਤਾਕਰਤੇਹੋਏਹੁਬਾਤਾਤੋਸੀਸਾ
ਰਮੈਨਾਹੀ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਮਾਨਚੰਦਜੀਇਹੀਬਾਤਾ

ਅਸਲੀਹੈ ਐਰਬਾਤਨਕਲੀਪੈਨ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਸਬਦ
ਬੋਲਆ ਗਾਗੁਤਿਲੀਗਾਦਿਰਮਹਲਾ ੧ ਜਿਨਕੀਆਤਿਨਦੇ
ਖਾਕਿਆਕਹੀਮੈਰੇਗੁਈ ਆਪੇਜਾਣੇਕਰੇਆਪਜਿਨਵਝੀ
ਹੈਲਾਈ ੧ ਰਾਇਸਾਖਿਆਰੇਰਾਇਸਾਜਿਤਸਦਾਸੁਖਹੋਈਗ
ਉਪਿਆਰੇਰਾਇਸਾਦੁਖਹੋਨਕੋਈ ੧ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਸੁਰੰਗਕੰ
ਤਨਗਾਦਿਆਸਾਪਛੋਤਾਂਟੀ ਹਥਪਛੋੜੇਸਿਰਧੁਟੇਜਬਰੈਣਦਿ
ਹਣੀ ੩ ਪਛੋਤਾਵਾਨਮਿਲੈ ਜਬਦੂਕੇਗੀਸਾਗੀ ਤਾਂਫਿਰਪਿਆ
ਰਾਵੀਮੈਜਬਆਵੇਗੀਵਾਰੀ ੩ ਕੀਤਲੀਅਸੇਹਾਗਣੀਮੈ
ਬੈਦਪਵੀਏਹਾਸੇਗੁਣਮੁਏਨਆਵਨੀਕੈਜੀਦੋਸਧਰੇ॥ ੪ ਜਿ
ਨੀਸਖੀਸੁਰਗਾਦਿਆਤਿਨੇਪੁਛੋਗੀਜਾਇ ਪਾਇਲਗਉਬਿ
ਨਤੀਕਰਉਲੇਵਹਗੀਪੰਥਬਤਾਇ ੫ ਹੁਕਮਪਛਾਣੈਨਨਕਾ
ਭੁੰਚੈਦਨਲਾਵੈ ਗੁਣਕਾਮਣਕਾਮਣਕਰੈ ਤਉਪਿਆਰੇਕਉਪ
ਵੈ॥ ੬॥ ਪਾਨਾਵੜੀਹੋਇਪਰਖਰਸਾਰਨਜਣੈ ਰਸੀਅਹੋਵੈ
ਮੁਸਕਕਾਤਬਫੁਲਪਛਾਣੈ ੭ ਥਾਤਮਿਲੈਫੁਨਪਾਤਕਉਲਿ
ਵਲਿਵੈਕਉਧਾਵੈ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਜਾਣੀਮੈਅਨਭੁੰਪਦਪਾਵੈ॥
੮ ਜੇਦਿਲਮਿਲਿਅਸੇਮਿਲਗਹਿਅਮਿਲਆਕਹੀਮੈਰੇਜੇ
ਈ ਜੇਬਹੁਤੇਰਾਲੇਚੀਮੈਬਾਤੀਮੇਲਨਹੋਈ ੯ ਅਪਿਚਿਪੀਵੈਨਾ
ਨਕਾਕੁਮਕੁਮਸਮਾਵੈ ਸਹਜੇਸਹਜੇਮਿਲਰਹੈਅਮਰਾਪਦਪਾਵੈ
੧੦ ਤਾਂਫੇਰਮਾਂਨਚੰਦਖੜੀਕਯਾਜੀਇਸਦਾਕੁਲਾਕਿਯੋਕਰਹੋ
ਵੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਕੁਈਮਾਂਨਚੰਦਇਸਦਾਕੁਲਾਤੁਦਹੋ
ਵੈ ਜਾਇਸਤਾਈਬਿਨਾਪਰਮੇਸਰਹੋਰਕਾਈਓਤਲਰਹੇ ਸਾਸ
ਸਾਸਕਰਤਾਰਯਾਦਰਹੇ ਤਾਂਮਾਂਨਚੰਦਕਯਾਸੋਈਬਿਧਬਤਾਈ
ਅੰਜੀਜਿਸਬਿਧਕਰਤਾਰਯਾਦਰਹੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਸੁ
ਫੁਲਾਈਮਾਂਨਚੰਦਕੁਖਦਾਸਿਸਾਨਕਰਨੇਗਦਾਸਿਸਾਨਕਰਕਰ

ਤਾਰਦਾ ਸੀਸਾ ਕਰ ਹੈ ਮੈਂ ਨੂ ਵਿਸਰਗਾ ਕਰਤਾ ਰਚਿਤ ਨਮਾਵੀ ਤਾਂ ਮੈਂ
 ਨਚੰਦ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਤੇ ਫਹ ਪਾਯਾ ਮੁਹੋ ਕਯਾ ਤਾ ਹਿਤਾ
 ਹਮਤੁ ਮਗੀ ਸਰਣਾ ਕਾਦੇ ਹਮੇ ਹਜੀ ਮਣ ਮਰਣਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਆਪਣੇ ਹਥ ਦਾ ਰੰਗਾ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਕਯਾ ਲੈ ਭਾਈ ਮਾਂਚੀ ਦੇ
 ਹਮ ਸਾਤੁ ਰੰਗ ਪਥਰ ਦਾ ਰਹਈ ਤਾਂ ਮਾਂਚੀ ਦੇ ਲੈ ਕੇ ਸਿਰ ਤੇ ਰਖਿਆ
 ਸਿਰ ਤੇ ਰਖਣ ਨਾਲ ਮਾਂਚੀ ਦੇ ਕਪਾਦ ਖਲ ਗਏ ਮਸਤ ਹੋ ਗ
 ਯਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਲੈ ਭਾਈ ਮਾਂਚੀ ਦੇ ਅਸਾਤੁ ਕਰ
 ਤਾਰ ਕਰਤਾ ਰਹਈ ਤਾਂ ਮਾਂਚੀ ਦੇ ਕਯਾ ਜੀ ਸਤੁ ਕਰਤਾਰ ਓਹ
 ਮਾਂਚੀ ਦੇ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਹੋਯਾ ॥ ੬੮ ॥ ਬੇਲੇ ਭਾਈ ਜੀ ਦਾ ਹਰ

ਰੁ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੬੯

ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਓਥੋਂ ਉਤਾਰੀ ਲੀਤੀ ਆਇ ਬਾਲ ਨਾਥ ਦੇ
 ਲੇ ਬੈਠੇ ਓਥੇ ਬਾਲ ਗੁਰੂ ਦਾਈ ਜੋਗੀ ਸੁਰਮਾਹ ਮੱਧ ਕੋ ਹਉ
 ਪਰ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਬਾਲ ਗੁਰੂ ਦਾਈ ਦੀ ਚਾਲੀ ਪਕੀਆਂ ਹੀ ਇਕ
 ਭੰਡਾਰਾ ਖਾਵਣ ਦਾ ਮਾਹ ਇਕ ਭੰਡਾਰਾ ਕਪੜਾ ਦਾ ਮਾਹ
 ਅਤੇ ਇਕ ਤਬੇਲ ਪੋੜਾ ਦਾ ਮਾਹ ਦੁਇ ਕੋ ਹੱਤੇ ਜੀ ਰਾਹ
 ਵਿਚ ਬਗੀਆਂ ਨੂ ਭੇਜ ਦਾ ਮਾਹ ਬਕਾਹਾ ਕਾ ਦੇਵਾ ਸਤੇ ਪ
 ਰਸੁ ਮਾਰ ਥੀ ਮਾਹ ਤਾਂ ਜੋਗੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਮਾਏ ॥
 ਆਇ ਕਰਲ ਗੇ ਕਹਣ ਚਲੇ ਜੀ ਮਤੀ ਤੋ ਚਲ ਕਰ ਮਾਸਣ
 ਪਰ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਜਾਹੁ ਜੋਗੀ ਸਰੋ ਹਮਨਾ

ਹੀਮਾਵਤੇ ਤਾਂਜੋਗੀਆਇਬਾਲਗੁਦਾਈਨੂੰਕਯਾ ਜੀਨਾਬ
 ਜੀਵਇਅਤੀਤਬਾਹਰਬੈਰੈਮਾਵਤੇਨਹੀਤਾਂਬਾਲਗੁ
 ਦਾਈਕਯਾਜੋਗੀਸਰੋਜਾਇਕਰਕਹੋ ਜੀਉਪਰਸੇਮੀਹਮਾ
 ਵਤਹੈਦੁਖਪਾਵੇਗੇ ਤਾਂਜਾਇਕੇਜੋਗੀਆਂਕਯਾ ਜੀਨਾਬਜੀ
 ਕਹਤੇਹੈ ਜੋਈਹਾਂਦੁਖਪਾਵੇਗੇ ਉਪਰਸਿਉਮੇਹੁਮਾਯਾਹੈਚ
 ਲਕਰਬਸੜਲੇਹੁਭੰਡਾਰਾਲੇਹੁਜਾਹਗਾਲੇਹੁਅਬਤਮਚਲੇ
 ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ ਜਾਹੁਜੋਗੀਸਰੋਹਮਾਈਹਾਂਹੀਰਹੇਗੇ
 ਤਾਂਜੋਗੀਆਫੇਰਮਾਇਕਰਕਯਾਜੀਨਾਬਜੀਉਨਹੀ
 ਮਾਵਤੇ ਤਾਂਬਾਲਗੁਦਾਈਕਯਾਚਲੇਗੁਈਹਮਚਲਤੇਹੈ
 ਦੇਖਾਂਉਕੁਝਕਰਨਹੀਮਾਵਤੇ ਤਾਂਬਾਲਗੁਦਾਈਮਾਪਮ
 ਇਮਾਮਾਇਕਰਲਗਾਮਾਖਣਜੀਚਲੇਅਤੀਤੋਮਾਸ
 ਨਮੀਦਰੋਮੈਕਰੋਦਰਸਨਦੇਹੁਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਨ
 ਬਜੀਹਮਅਤੀਤਫਕੀਰਮਾਹੈਕਹਾਂਕਹਾਂਮਾਸਨਮੀਦਰਦੁ
 ਫਤੇਫਿਰਹਗੇਫਕੀਰਮਤੀਤਕੇਜਹਾਂਗੁਜਰਾਂਨਮਾਈਤ
 ਹਾਂਹੀਗੁਜਰੀਤਾਂਬਾਲਗੁਦਾਈਕਯਾਸੁਣਮਤੀਤਜੀਜੇਨਾ

ਹੋਵੇਤੇਜਹਾਮਾਈਤੁਹਾਂਹੀਗੁਜਰੀਅਰਜੇਅਲੇਖਪੁਰਖਮ
 ਪਣੀਦਯਾਕਰੇਅੰਨਮਿਲਾਵੇਤੋਤਿਰਸਕਾਰਕਰਨਾਜੋਗਨ
 ਹੀਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਚਲੇਗੁਈਬਾਲਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾ
 ਗੁਰੂਜੀਚਲੇਤੁਸਾਰੀਰਜਾਇਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੁਅਰਭੁ

ਈਬਾਲੇਨੂੰਬਾਲਗੁਦਾਈਆਪਣੇਮੰਦਰਾਂਦਿਚਲੈਗਾਯਾ ਜਾ
 ਇਕਰਮੰਦਰਦਿਖਾਲੇ ਕਹਣਲਗਾਦੇਖੋਗੇਜੀਮੰਦਰਕੈਸੇਪੈ
 ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ ਤਾਂਜੀਕਯਾਦੇਖਣਹੈਰਾਜਲੀਲਾਕ
 ਤਾਂਫੇਰਬਾਲਗੁਦਾਈਬਸਤਰਾਂਦਭੰਡਾਰਦਿਖਾਯਾ ਤਾਂਫੇਰਗੁ
 ਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਹਾਂਜੀਕਯਾਦੇਖਣਹੈਰਾਜਲੀਲਾਕ ਤਾਂਫੇ
 ਰਬਾਲਗੁਦਾਈਬੁਝਨਾਦਭੰਡਾਰਦਿਖਾਯਾ ਤਾਂਫੇਰਗੁਰਨਾਨ
 ਕਜੀਕਯਾਹਾਂਜੀਕਯਾਦੇਖਣਹੈਰਾਜਲੀਲਾਕ ਤਾਂਫੇਰਬਾ
 ਲਗੁਦਾਈਪੋੜ੍ਹਾਦਭੰਡਾਰਦਿਖਾਯਾ ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ਕਯਾਹਾਂਜੀਕਯਾਦੇਖਣਹੈਰਾਜਲੀਲਾਕ ਤਾਂਫੇਰਬਾਲਗੁਦ
 ਈਕਯਾਜੀਅਤੀਤੋਤੁਮਾਰਨਾਉਕਯਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕ
 ਯਾ ਜੋਗੀਸਰਇਸਕਲਾਮਕੁਈਬਾਲਾਹੈ ਤਾਂਫੇਰਬਾਲਗੁਦ
 ਈਕਯਾਜੀਤੁਮਾਰਨਾਉਕਯਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ
 ਜੋਗੀਸਰਹਮਾਰਨਾਉਨਾਨਕਨਿਰੰਕਾਰੀਹੈ ਤਾਂਫੇਰਬਾਲ
 ਗੁਦਾਈਕਯਾ ਓਹੁਜੋਕੋਈਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪ੍ਰਗਟਯਾਹੈ ਸੋ
 ਤੁਮਓਹੀਹੋਕੋਹੋਰਹੋਸਚਕਹੀਓ ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਹੋਜੋਗੀਸ
 ਰਓਹੀਹੈ ਤਾਂਬਾਲਗੁਦਾਈਕਯਾਗੁਰੂਜੀਸਚਕਹੀਯੈਦੇਖ
 ਉਪਰਸਿਉਮੇਹੁਬਰਸਤਾਹੈ ਅਰਮੰਦਰਮੈਨਾਹੋਤੇਤੇਦੁਖਪਾ
 ਵਤੇਕੇਸੁਖਪਾਵਤੇਸਚਕਹੀਓ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਸੁਣ
 ਹੋਜੋਗੀਸੁਰ ਗੁਜਰਜਾਤੀਤਾਂਫੇਰਬਾਲਗੁਦਾਈਕਯਾਸਚ
 ਕਹੀਓਜੋਕੀਤੀਓਕਹੀਓ ਦੁਖੀਗੁਜਰਤੀਕਿਸੁਖੀਗੁਜਰਤੀ
 ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਦੁਖੀਹੀਗੁਜਰਤੀਤਾਂਬਾਲਗੁਦਾਈ
 ਕਯਾ ਸੁਣਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਯਹਜਹਰਸਾਗਕੀਪਿੰਡੀਅਰਭ
 ਖੜੇਕੇਅਟੇਕੀਰੋਟੀਏਹੁਹਮਾਰਾਅਹਾਰਹੈ ਅਰਹਮਕੋਦੇਖ
 ਤਬਲਾਗੋਜੋਹਮਭੁਲੇਬੁਸਤੁਆਪਪਹਰਤੇਹੋਏ ਜੇਭੁਲੇਭੋ

ਨਾਮਾਪਖਾਤੇਹੋਵੈ ਅਰਘੋਜੋਉਪਰਾਮਾਪਅਸਵਾਰਹੋਵੈਹਮਾ
 ਰਕਿਛਨਾਹੀਸਭਕਿਛਮਲੇਖਪੁਰਖਕੋਹੋਵੈ ਸਤੀਲਾਜਾਵੈ
 ਸੀਤੋਖੀਖਾਵੈ ਹਮਕੋਲੇਪਕੁਛਨਹੀਲਗਤਾ ਕਈਜੀਸੁਖਪ
 ਵਤੇਹੈ ਇਸਬਾਤੁਕਜਬਾਬਦੇਹੁ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਰਮਾ ਤੂੰ
 ਅਸਲਜੋਗੀਹੈ ਤੈਭੁਲੀਸਮਝੀਹੈ ਯਹਬਾਤਹਮਕੋਤੇਰੇਪਾਸ
 ਤੇਆਈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਤੇਬਾਲਾਲਗੇਆਪਸਾਦਿਚਵੀ

ਚਾਰਕਰਣ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਰਮਾਕਜਭਾਈਬਾਲਾਮੇਰੇਮਨ
 ਤੇਭੁਲੀਲਗੀ ਤੁਮਾਪਣੀਕਹੁਤੇਰੇਮਨਕੋਹੀਲਗੀਹੈ ਤਾਂਬਾਲੇ
 ਕਰਮਾਗੁਰੂਜੀਜੇਭੁਲੀਆਹੀ ਤਾਂਤੇਰੇਮਨਭੁਲੀਲਗੀ ਤਾਂਬਾ
 ਲਗਾਵਾਈਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਚਰਨਾਤੇਮਥਾਵੇਕਮਾਬਹੁਤਬਿਰ
 ਸਮਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬਾਲਗਾਵਾਈਪਾਸੋਦਿਦੁਆਰੇਏ॥
 ੬੯॥ ਬੋਲੇਭਾਈਜੀਵਾਹਗਾਰ ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ॥ ੧੦

ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਓਥੋਪਖੋਕੋਰੀਧਾਵੇਆਏ॥

ਨਾਲੇਬਾਲਾਮਾਹ ਤਾਂਮੁਲੇਚੋਵੇਨੁਖਬਰਹੋਈ ਜੋਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਜੀਆਏਹੈ ਤਾਂਮੁਲਾਚੋਣਅਜਿਤੇਰੀਧਾਵੇਪਾਸਗਯਾ ਤਾਂਅ
 ਜਿਤੇਰੀਧਾਵੇਕਰਮਾ ਜਾਹਮੁਲਕੁਝਖਾਵਣਨੁਲੇਜਾਵਸੁਮ
 ਤੇਜਾਹਦੇਖਸੁ ਅਤੇਕਪਜੇਦੀਖਬਰਲੇਸੁ ਤਾਂਮੁਲਾਚੋਣਾਖਾਈ
 ਬਣਾਇਕਰਪਸਾਦਿਲੈਗਯਾ ਜਾਇਕਰਪਸਾਦਿਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਕਜੀਦੇਅਗੇਰਖਾ ਮੁਲੇਕਰਮਾਜੀਪਸਾਦਿਅਚਵੀਏ ਤਾਂਗੁਰੂ

ਨਨਕਜੀਕਯਾਹੈਨਾਹੀਖਾਦਾ ਤਾਂਮੁਲੇਕਯਾਜੀਕਯੋਨਾਹੀਖਾ
 ਵਦੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਬਦਬੋਲਾ। ਸਿਰੀਗਗਮਹਲਾ ੧

ਸਰੁਰਸਮਿੰਦੇਮੀਨੀਮੈਸੁਟਿਮੈਸਾਲੇਟੇਖਵਤੁਰਸੀਮੁਖਬੋਲ
 ਟਾਮਾਰਣਨਦਕੀਏ ਛਤੀਅੰਮ੍ਰਿਤਭੁਇਏਕਜਾਕਉਨਦਰ
 ਕਰੇ १ ਬਾਬਹੋਰਖਾਣਾਖੁਸੀਖੁਆਰੁ ਜਿਤਖਾਧੈਤਨਪੀਜੀ
 ਅਹਮਨਮਹਚਲਗਵਿਕਾਰ १ ਰਹਾਉ ਤਾਂਫੇਰਮੁਲਕਪੜੇ
 ਲੈਗਾਯਾ ਅਤੇਲਾਲਕਵਾਇਅਤੇਨੀਲੀਸਲਵਰ ਅਤੇਪ
 ਰਕਾਪਗਾੜੀਸੁਪੈਦ ਅਤੇਫਰਗਲ ਪੰਜੇਕਪੜੇਬਣਾਇਕਰ
 ਲੈਗਾਯਾ ਕਲਲਗਰੁਲਾਇਹਤਾਗਲਪਾਇ ਸਿਆਲਦੇ
 ਦਿਨਪੈਂਨ ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੁਜੀਪਉੜੀਆਖੀ ਕਪੜ
 ਰਤਤਨਰਤਾਸੁਪੈਦੀਸਤਦਾਂਨ ਨੀਲੀਸਾਹੀਕਦਾਕਰਣੀ
 ਪਹਰਣਪੈਰਧਿਆਨੁ। ਕਮਰਬੰਧਸੰਤੋਖਕਾਧਨਜੇਬਨਤੇਰ
 ਨਾਮੁ १ ਬਾਬਹੋਰਪਹਨਣਖੁਸੀਖੁਆਰੁ ਜਿਤਪੈਧੈਤਨਪੀ
 ਜੀਮੈਅਨਮਹਚਲਗਵਿਕਾਰ १ ਰਹਾਉ ਤਾਂਫੇਰਮੁਲੇਜਾਇ
 ਕਰਆਜਿਤੇਰੀਧਾਵੇਨੁਕਯਾ ਜੀਕਛੁਖਾਦਾਹੈਨਪਹਰਦਾ
 ਹੇ ਤਾਂਅਜਿਤੇਰੀਧਾਵੇਕਯਾਚਲਚਾਂਚਾਮੁਲਾਮੈਚਲਦਾਹਾ
 ਤਾਂਅਜਿਤੇਰੀਧਾਵਾਘੋੜੀਉਤੇਅਸਦਾਰਹੋਇਕਰਆਯਾ
 ਆਇਕਰਕਯਾਗੁਰੂਜੀਨਾਂਖਾਂਦੇਹੈਨਪਹਰਦੇਹੈ ਫੁਲਾਘੋ
 ਜੀਉਤੇਅਸਦਾਰਹੋਇਕਰਚਲੇਇਸਤਪਤਨਾਲਤਾਂਗੁਰੂ

ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੀਜੀ ਪਉੜੀਆਖੀ ਘੋੜੇ ਪਾਖਰ ਸੁਇਸਾਖਤ

ਬੁਝਣ ਤੇ ਗੀਵਟ ਤੁਰਗ ਸਤੀਰ ਕਮਾਟ ਸਾਗਤੇ ਗਬੰਧ ਗੁਟ
ਧਾਤੁ ਵਜਾਨੇ ਜਾਪਤਾ ਸਿਉ ਪਰਗਟ ਕਰਮ ਤੇਰਾ ਮੇਰੀ ਜਾਤ ੩
ਬਾਬਾ ਹੋਰ ਚੜ੍ਹਣਾ ਖੁਸੀ ਖੁਆਰੁ ਜਿਤ ਚੜ੍ਹਾਤੁ ਨ ਪੀੜੀਐ
ਮਨ ਮਹਾ ਚਲਹਾ ਵਿਕਾਰੁ ੧ ਰਹਾਉ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਅਜਿਤੇ ਰੋਧਾ
ਵੇਕਾ ਆਜੀ ਭੁਲਾ ਪਰਤਾਂ ਚਲੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਚੋਖੀ ਪ
ੜੀਆਖੀ ਪਰਮੰਦਰ ਖੁਸੀ ਨਾਮ ਕੀ ਨਦਰ ਤੇਰੀ ਪਰਵਰੁ
ਕਮ ਭੁਲਾਤੁ ਪਗੁਾਵ ਸੀ ਬੁਝਣ ਬਹੁਤ ਅਪਾਰ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਪਤ
ਸਾਹੁ ਪੁਛ ਨ ਕਰੈ ਬੀਚਾਰੁ ੪ ਬਾਬਾ ਹੋਰ ਸਉਣਾ ਖੁਸੀ ਖੁਆ
ਰ ਜਿਤ ਸੁਤੇ ਤੁਨ ਪੀੜੀਐ ਮਨ ਮਹਾ ਚਲਹਾ ਵਿਕਾਰੁ ੧ ਰਹਾਉ॥ ਤੁ
ਉਥੇ ਕੁੰਦੀ ਵਠੀ ਉਥੇ ਧਰਮ ਸਾਲਹੂਈ ਲੋਕ ਆਇ ਕੇ ਲਗੀ ਮਿ
ਲਣ ਜਾਂਹਿ ਕਮਾਹੀ ਨਾਹੇਅ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਆਭਾਈ ਬ
ਲਾ ਅਸੀ ਕਿਤੇ ਨੇਵਰੇ ਆਏ ਆਹੇ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਾ ਆਗੁਰੂ ਜੀ
ਮੈ ਕਾ ਜਾਣਾ ਤੁਸਾਡੀ ਤੁਸੀ ਜੀ ਜਾਣੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਕਾ ਆਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਸੀ ਸੋਲਵੇ ਵਰੇ ਆਏ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਾ ਆਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਸਤ ਜੀ ਜਾ ਫੇਰ ਦਇਮ ਹੀ ਨਿਗੁਜਰੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ
ਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜੇ ਚਲੇ ਤਾਂ ਛੋਟੀ ਜੇਹੀ ਉਦਾਸੀ ਕਰਮਾ ਵੀਏ
ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਾ ਆਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਧਰ ਦੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ
ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕੁਰਖੇ ਵੀ ਸੁਰਜਗਾਹ ਟਹੇ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਾ ਆਗੁਰੂ

ਜੀਅਗਾਭੁਸਾਭੁਅਤੇਪਿਛਮੇਰਾ॥੧੦॥ ਬੋਲੇਭਾਈਜੀਵਹਗੁਰੂ

ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ੭੧

ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਅਤੇਬਾਲਕੁਰੂ

ਖੇੜਮਾਏਅਗੇਕੁਰੂਖੇੜਉਪਰਖਟਦਰਸਨਇਕੰਠੇਹੋਏਹੋਨਾ

ਅਤੇਸੈਸਾਰਦੀਕੁਛਗਿਣਤੀਲੰਧੀ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਭੁ

ਈਬਾਲਾ ਅਸਾਂਤਾਸੁਰਜਗੁਹਣਪੂਜਣਾਨਹੀ ਪਰਹਿਕਕੀਮ

ਕਰ ਬਾਲੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਅਖੋ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਭੁਈ

ਬਾਲਾਹਿਕਸੇਰਸਾਲਣਮਛੀਵਾਲੇਆਉ ਅਤੇਹਿਕਤਾਵੜੀ

ਸਮੇਤਚਪਣੀਲੈਆਉ ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਭੁਲਾਗੁਰੂਜੀਤਾਂਬ

ਲੇਸਾਲਣਾਅਤੇਤਾਵੜੀਸਮੇਤਚਪਣੀਲੈਆਯਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨ

ਨਕਜੀਕਯਾਭੁਈਬਾਲਾਉਸਤਲਾਉਦੇਉਪਰਚੁਲਾਬਣ

ਇਕਰਤਾਵੜੀਚਾੜਦੇਹ ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਭੁਲਾਗੁਰੂਜੀਬਾਲੇ

ਚੁਲਾਬਣਾਯਾਅਤੇਤਾਵੜੀਚਾੜਦਿਤੀਅਗੇਲੋਕਹੀਮਜਗ

ਕਰਦੇਆਹੇਉਨਤਾਵੜੀਵਿਚਮਾਸਚਾੜਾ ਸੀਨਾਸੀਅੰਜੋ

ਰਿਠਾਪੁਅੰਮਤੇਤਾਉੜੀ ਸੀਨਾਸੀਲੈਲੈਸੋਟੇਅਤੇਹਥਮਾਰ

ਵੇੜੇਆਉਕੇਲਗੇਕਹਣਅਰੇਤੁਮਕੀਣਹੋਤੇਆਜਕੇਦਿਨਤੇ

ਤੁਰਕਕੁੀੜਾਸਕਰਤੇਹੈ ਤੁਮਤੇਹਿੰਦੂਧਰਮਹੋਸਾਚਕਹੇਤੁਮਾਉ

ਸਹਾਂਡੀਮੈਂਕਯਾਰੀਧਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਭੁਝਕੋਭੁਖਲ

ਕੀਥੀਇਸਵਾਸਤੇਮੈਂਗਡੀਚਾੜੀਥੀ ਤਾਂਸੀਨਾਸੀਅੰਮਹਪੀੜ

ਤਾਂਕਯਾਉਸਹਾਂਡੀਮੈਂਕਯਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਉਸਹਾਂਡੀ

ਮੈਂ ਮਛੀਕਾ ਮਾਸ ਹੈ ਤਾਂ ਸੀਨਾ ਸੀਮਾਂ ਅਰਪੀਤ ਕਰਿਆ ਅਰੇਉਸ
 ਤੁਰਫੇ ਸੁਰਜ ਕਾਗੁਟ ਲਾਗਾ ਹੈ ਅਰਇਸ ਤਰਫ ਤੁਮਾਂ ਸਖਾ
 ਤੁਹੈ ਤੈਠੇ ਕਾਸਮ ਝੀ ਹੈ ਠਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਿਆ ਦੇਵਤਾ ਗਿਆ
 ਸਮੈ ਬਾਤ ਪੁਛੇ ਤੇ ਕਹੈ ਹੈ ਅਰਜੇ ਤੈਠੇ ਕੇ ਜੋਰ ਬਾਤ ਕਰਤੇ ਹੈ ਤੇ ਮੈ
 ਨਾਹੀ ਕਰਤਾ ਜਾਣਤੇ ਹੈ ਤੇ ਕਰ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਸੀਨਾ ਸੀਮਾਂ ਅਰਪੀਤ
 ਤੁਕਰਿਆ ਚਲੇ ਰੇ ਦੇਵਤਾਂ ਇਸ ਕੇ ਪਾਸ ਤੇ ਦੁਰਯੋਧਨ ਤੇ ਤਾਂ
 ਸੀਨਾ ਸੀਮਾਂ ਅਰਪੀਤ ਤੁਕਰਿਆ ਕਹੈ ਜੀ ਕਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਾਤ
 ਤੁੰਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਲੋਕ ਕਰਿਆ ਮਹਲਾ ੧ ਪਹਲਾ ਮਾਸ
 ਹੁਨੀ ਮਿਆਮਾਸੇ ਮੰਦਰ ਦਾਸ ਜੀਉ ਪਾਇ ਮਾਸ ਮੁਹਿ ਮਿਲਾਹਤੁ
 ਚੰਮਤ ਨਮਾਸੁ ਮਾਸ ਹੁਬਾਹਰ ਕਰਦੁ ਮਾਮੀ ਮਾਸ ਗਿਰਾਸ ਮਹ
 ਮਾਸੈ ਕਾਜੀ ਕੁਮਾਸੈ ਕੀ ਮਾਸੈ ਮੰਦਰ ਦਾਸ ਵਡਾ ਹੋਆ ਵੀ ਮਾਸਿ
 ਮਾਪਰ ਲੈਆਇ ਮਾਮਾਸੁ ਮਾਸ ਹੁਹੀ ਮਾਸ ਉਪਜੈ ਮਾਸ ਹੁਸ
 ਕੋਸਾਕ ਸਤਿਗੁਰੀ ਮਾਲਿ ਮੇਹੁ ਕਮ ਬੁਝੀ ਮੇਤਾ ਕੋ ਮਾਵੈ ਰਾਸੁ॥
 ਮਾਪਛੁਟੇ ਨਹਿ ਛੁਟੀ ਮੈਨ ਨਕ ਬਚਨ ਵਿਣਾਸ ੧ ਮਾਸ ਮਾਸ ਕ
 ਰਮੁ ਰਖ ਝਗੜੇ ਗਿਅੰਨ ਧਿਅੰਨ ਨਹੀ ਜਾਵੈ ਕਉਣ ਮਾਸ ਕ
 ਉਣ ਸਾਗ ਕਹਾਵੈ ਕਿਸ ਮੈ ਪਾਪ ਜਮਾਵੇ ਗੈਂਗਾ ਮਾਰਹੇ ਮਜਗ
 ਕੀਏ ਦੇਵਤਿ ਆਕੀ ਬਾਵੇ ਮਾਸ ਛੋਰੁ ਬੈਸ ਨਕ ਪਕੜਹਰਤੀ
 ਮਾਣਸ ਖਾਵੇ ਠੜਕਰ ਲੋਕ ਨੂੰ ਦਿਖਲਾਵਹਿ ਗਿਅੰਨ ਧਿਅੰਨ
 ਨਨਹੀ ਸੁਝੈ ਨਾਨਕ ਅੰਧੇ ਸਿਉ ਕੰਘਾ ਕਹੀ ਮੇਕ ਹੋਨ ਕਰਿਆ ਬੁਝੈ
 ਮੀਧਸੋਇ ਜੇ ਮੀਧ ਕਮਾਵੈ ਜਿਸ ਰਿਦੈ ਸਿਲੇ ਚਨ ਨਹੀ ਮਾਂਤ
 ਪਿਤਾ ਕੀਰਕਤ ਨਿਪਨੇ ਮਛੀ ਮਾਸ ਨਿਖਾਹੀ ਇਸਤੀ ਪੁਰਖੈ
 ਜਾਂਨਸ ਮੇਲਾਓ ਬੈਸੀਧ ਕਮਾਹੀ ਮਾਸ ਹੁਨੀ ਮੇ ਮਾਸ ਹੁਜੀ ਮੇ
 ਹਮ ਮਾਸੇ ਕੇ ਕੁੰਤੈ ਗਿਅੰਨ ਧਿਅੰਨ ਕੁਝੁ ਝੁਝੈ ਨਹੀ ਚਤੁਰ ਕਹ
 ਵਹ ਪਾਤੈ ਬਾਹਰ ਕਾ ਮਾਸ ਮੰਦਰ ਦਾਸ ਮਾਸਿ ਪਰਕਾ ਮਾਸ ਚੰਗੇਰਾ

ਜੀਅ ਜੀਤ ਸਭੁ ਮਾਸ ਹੁਏ ਜੀਅ ਲਇਆ ਵਸੇਰ ਅਭੁਖ ਭੁਖ
 ਹਭੁਖ ਤਜ ਛੇਤੁ ਹਮੀਧ ਗੁਰੂ ਜਿਨ ਕੇਰ ਮਾਸ ਹੁਨਿ ਮੇ ਮਾਸ ਹੁਨਿ
 ਮੇ ਮਾਸ ਕੇਰੁ ਤੇ ਰਿਅ ਮਾਨਿ ਪਿਆਂ ਕਛ ਸੁਝੈ ਨਹੀ ਚਤੁਰ ਕਹ
 ਵਹਿ ਪਾਂਡੇ ਮਾਸ ਪੁਰਾਣੀ ਮਾਸ ਕਤੇਬੀ ਚਹੁ ਜੁਗ ਮਾਸ ਕਮਾਣ
 ਮਾਜੀ ਵਕ ਜਦੀ ਮਾਹੁ ਸੁਗਵੈ ਚਿਥੈ ਮਾਸ ਸਮਾਣਾ ਇਸਤੀ ਪੁਰ
 ਖਨਿ ਪਜਹ ਸਭੁ ਮਾਸ ਹੁਪਾਤੁ ਸਾਹੁ ਸੁਲਤਾਨ ਜੇ ਚਹਿ ਦਿਸਨ
 ਰਕ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਨ ਕਾ ਵਨ ਨ ਲੈਣ ਦੇਵਨ ਰਕ ਸੁਗਰ ਲੈ ਦੇ
 ਦੇਖ ਹੁਏ ਹੁਪਿ ਫਾਣਾ ਆਪਨ ਬੁਝੈ ਲੋਕ ਬੁਝਾਏ ਪਾਂਡੇ ਖਰਾ ਸਿਅ
 ਣ ਪਾਂਡੇ ਤੁਜਾਣ ਹਿਨ ਹੀ ਕਿਥੁ ਮਾਸ ਉਪਨ ਤੇ ਇਅ ਹੁਮੀਨ ਕਮ
 ਵਕ ਪਾਹੁ ਤੇ ਇਅ ਹੁਤਿ ਭੁਵਣ ਗੀਨਾ ਤੇ ਮਾਮਾ ਖੈ ਹਉ ਬਹੁ ਬਿਧਿ
 ਹਛਾ ਤੇ ਮੇ ਬਹੁਤਾ ਬਿਕਾਰ ਏਤੇ ਰਸ ਛੇਤੁ ਹੋਵੈ ਸੀਨ ਆਸੀਨ ਨ ਕਕ
 ਹੋ ਬਿਚਾਰਾ ॥੨॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਆਗੁ ਈਸਾ ਲਾਹੰਡੀ ਭੀਨ
 ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਹਾਡੀ ਭੀਨੀ ਤਾਂ ਵਿਚੋ ਚਾਉ ਲਾਨਿ ਕਲੇ ਦੇਖ ਕਰ ਲੋਕ ਸਭੇ
 ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਗਏ ਆਇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪੈਰੀ ਪਏ ਨਉ ਧਰੀ ਕ
 ਤੇਏ ਲਗੇ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣਾ ॥੧॥ ਬੋਲੇ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹ ਗੁਰੂ
 ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੭੨ ॥ ਤਾਂ ਫੇਰਾ ਇਕ ਖੜੀ ਮੁਸਦੀ ਆ

ਹ ਉਸ ਸਿਕੰਦਰ ਖਾਂ ਦੇ ਬ੍ਰਹਮ ਖਾਲੋਦੀ ਦਿਲੀ ਦਾ ਪਾਤੁ ਸਾਹਾ ਆਹ
 ਉਸ ਪਾਸ ਹੁਦੁ ਗਲੀ ਕੀਤੀ ਕਹੈ ਸੁਪਾਤੁ ਸਾਹ ਸਲਾਮਤ ਏਕ ਜੋ
 ਹਿੰਦੂ ਫਕੀਰ ਹੈ ਨਾਨਕ ਖੜੀ ਚਿਨਾ ਬੇਦ ਕੋ ਮਾਨਤਾ ਹੈ ਨਕਤੇ ਬਕੋ
 ਮਾਨਤਾ ਹੈ ਵੇਨੋ ਕੋ ਨਹੀ ਮਾਨਤਾ ਹਜਰਤ ਉਸ ਕੋ ਪੁਛੇ ਤਾਂ ਬਿਹਰਮ
 ਖਾਂ ਕਾ ਆਫਕੀਰ ਕੋ ਪਕੜ ਲਗੇ ਫਕੀਰ ਪਕੜੀ ਵਣ ਤਾਂ ਵਿਚੇ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭੀ ਆਏ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮ ਖਾਂ ਕਾ ਆਇਨ ਕੋ ਮਾਰੇ ਚਕੀ
 ਆਂ ਦੇਹੁ ਅਰਸ ਦਾਸ ਦਾ ਮਣਗੇ ਹੁਦੇ ਹੁ ਜੇ ਆਟਾ ਪੀਸੇ ਫਕੀਰਾਂ ਦੇ
 ਗੋਚਰੀ ਆਂ ਅਤੇ ਕਟਕ ਮਿਲੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੀ ਚਕੀ ਆਪਮ

ਹਰੀ ਪਈ ਫਿਰੇ ਅਤੇ ਆਟਾ ਪਾਉ ਮਾਨਿ ਕਲੇ ਤਾਂ ਧੀਮ ਪੈ ਗਈ ਜੋਗੁ
 ਰੂਨ ਕਜੀ ਪੈਰੈ ਜੋ ਦੋਲ ਤਖਾਂ ਢੇਰੀ ਦਾਮੋਰੀ ਆਹ ਅਤੇ ਫਕੀ
 ਹੋ ਆ ਆਹ ਤਾਂ ਦੋਲ ਤਖਾਂ ਦਲਾਂ ਉਸੁਟ ਕੇ ਬ੍ਰਹਮ ਖਾਂ ਗੁਸਾਖਾਦ
 ਕੁਟਲ ਗਾਜੋ ਮਜ ਬੂਤ ਰਾਖਣ ਗੁਰੂ ਨਨ ਕਜੀ ਨੂਬ ਪਾ ਚਕੀ
 ਆਪ ਮੁਹਾਰੀ ਫਿਰੇ ਤਾਂ ਬਿਰਹ ਮਖਾਂ ਪਤੁਸਾਹ ਬੇਖ ਬਰਗਈ ॥
 ਜੋ ਨਨ ਕਫਕੀ ਰਹਿ ਦੂਰੈ ਸੋ ਕਾਮ ਲਫਕੀ ਰਹੈ ਚਕੀ ਆਪ ਮੁਹਾਰੀ
 ਪਈ ਫਿਰਤੀ ਪੈ ਤਾਂ ਬਿਰਹ ਮਖਾਂ ਕਾ ਆਉ ਸਕੇਖ ਲਾਸ ਕਰੇ ਲੇ

ਕਾਂ ਆਉ ਕੇ ਜੀ ਜੀ ਰਲਾਹੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨ ਕਜੀ ਕਾ ਆਹਮਈ ਗੰਥੈਰੇ
 ਪੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨ ਕਜੀ ਸਬਦ ਬੋਲਾ ਹਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਕਹੁ
 ਸੋਖੇ ਲਤ ਬੋਲਾ ਪੋਛੇ ਕਹਾ ਕੁਰੀ ਸਹਨਈ ਕਹਾਂ ਸੁਤੇ ਗਈ ਵਗਾਤੇ
 ਰਜ ਕਹਾਂ ਸੁਲਾਲ ਕਵਾਈ ਕਹਾਂ ਸੁਆਰਸੀ ਆਮੁਖ ਬੀਕੇ ਮੈ ਬੇਰਿ
 ਸਹਨਾਹੀ ੧ ਏਹੁ ਜਗਤ ਤੇਰਾ ਤੂਰੋ ਸਾਂਝੀ ਏਕ ਪੜੀ ਮਹਿ ਬਾਪੁ
 ਬਾਪੇ ਜਰਵੰਤ ਦੇਵੈ ਕਾਈ ੧ ਰਹਾਉ ਕਹਾਂ ਸੁਪਰਦ ਰਮੰਤੁ ਪਮਾਹ
 ਲਾ ਕਹਾਂ ਸੁਬੀ ਕਸਰਾਈ ਕਹਾਂ ਸੋਸੇ ਜਸੁ ਖਾਲੀ ਕਾਮਣ ਜਿਸ ਦੇਖ
 ਨੀਦਨ ਪਾਈ ਕਹਾਂ ਸੁਪੰਨ ਤੇ ਬੋਲੀ ਰਹਮਾ ਹੋਈ ਆਛਾਈ ਮਾਈ ੨
 ਇਸ ਜਗ ਕਾਰਣ ਪਾਣੀ ਵਿਗੁਤੀ ਇਸ ਜਗ ਪਾਣੀ ਖੁਆਈ ਪਾ
 ਪਾਬਾ ਸੁਹੁ ਹੋਵੈ ਨਾਹੀ ਮੁਇ ਆਸਾ ਬਨ ਜਾਈ ਜਿਸਨੋ ਆਪ ਕੁਲਾਏ
 ਕਰਤਾਖ ਸਲਾਏ ਚੰਗਿਆਈ ਤੇ ਕੋਟੀ ਹੁਪੀਰ ਵਰਜ ਰਹਾਏ ਜੀਮੀ
 ਰਸੁ ਫਿਰਿਆ ਪਾਉ ਆ ਬੰਨ ਮੁਕਾਂ ਮਜਲੇ ਬਿਜਮੰਦ ਰਮੁ ਛਮੁ ਛਮੁ

ਕੁਮਰਰੁਲਾਇਆ ਕੋਈ ਮੁਗਲਨਹੇਅਮੀਪਾਕਿਨੈਨਾਪਰਚਲਾ
 ਆਇਆ॥੪॥ ਮੁਗਲਪਠਾਣਾਂਗੁਈਲੜਾਈਰਣਮਹਤੋਗਵਗਾਈਓਨੀ
 ਤੁਪਕਤਾਂਣਚਲਾਈਓਨੀਸਹਤਚੜਾਈ ਜਿਨਕੀਚੀਰੀਦਰਗ
 ਪਾਟੀਤਿਨਾਮਰਣਾਭਾਈਪਾਉਕਹਿਦਵਣੀਅਵਰਤੁਰਕਾਣੀਕੁਟਿ
 ਆਣੀਠਕਰਾਣੀਉਕਨਾਪੇਰਣਾਜਿਰਖੁਰਪਾਟੇਉਕਨਾਵਾਸਮ
 ਸਾਣੀਜਿਨਕੀਬੀਕੇਪਾਗੀਨਾਮਾਏਤਿਨਕਿਉਰੇਣਵਿਧਾਣੀਵਿਆਪੇ
 ਕਰੇਕਰਾਏਕਰਤਾਕਿਸਨੁਮਾਖਸੁਟਾਈਮੇਦੁਖਸੁਖਤੇਰਾਭੁਣ
 ਹੋਵੈਨਾਨਕਲਿਖਿਆਪਾਈਮੈ॥੭॥੧॥ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹ
 ਯਾਸੁਟਭਾਈਬਾਲਾਜੋਕੀਮਕਰਤਾਰਕਰਣੇਹੈਨਸੋਈਕੀਮਕਰੇਗਾ
 ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਹੁਣਤੁਸੀਏਬੋਓਹੋਅਟਕਤਾਕਾਈਨਹੀ
 ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਸੁਟਭਾਈਬਾਲਾਅਸਾਨੁਕਰਤਾਰਦਾਹ
 ਕਮਏਵੈਹੈਜੋਇਨਾਦੀਸਫਾਉਬੋਓਹੋਇਦੇਵੀਏਤਾਂਅਸੀਇਬੋ
 ਉਹੀਏਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਇਨਾਦੀਸਫਾਕਦਓਹੈਗੀਤਾਂਗੁ
 ਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਗੁਰੂਜੀਬਾਲਾਇਨਾਦੀਸਫਾਉਠਣਵਿਚਸਤ
 ਮਹੀਨੇਅਤੇਸਤੁਰਾਗਦਿਨਰਹਦੇਹੈਨਤਾਂਠੇਰਬਾਲੇਕਯਾਗੁਰੂ
 ਜੀਕੋਕਰਹੋਵੈਗੀਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਬਦਬੋਲਿਆਰਾਗਅ
 ਸਾਮਹਲਾ੧ ਜਿਨਸਿਰਸੋਹਨਪਈਆਮਾਂਗੀਪਾਇਸੀਧੁਰਸੇ
 ਸਿਰਕਾਤੀਮੁਨੀਅਨਗਲਵਿਚਮਾਵੈਧੁੜਮਹਲਾਂਅੰਦਰਹੋਈ
 ਅੰਗੁਟਬਹੁਣਨਮਿਲਹੁਦੂਰ੧ ਆਵੇਸੁਬਾਬਾਆਦੇਸੁਆ
 ਏਧੁਰਖਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆਕਰਕਰਦੇਖਹਵੇਸ੧ ਰਹਾਉ
 ਜਦਹੁਸੀਦੀਆਹੀਆਲਾੜੇਸੋਹਨਪਾਸਓਤੁਲੀਚੜਾਭਾਈ
 ਅੰਦੰਦਖੰਡਕੀਤੇਰਾਸਉਧਰਹੁਪਾਟੀਦਾਰੀਅੰਤੁਲੇਭੇਮਕਨਪ
 ਸ੨ਉਕਲਖਲਹਨਬਹਿਠੀਅੰਲਖਲਹਿਨਖੜੀਆਹਗ
 ਰੀਛੁਹਾਰੇਖਾਈਆਮਾਣਨਸੇਜੜੀਆਹਤਿਨਗਲਸਿਲਕਪ

ਈਆਂਤੁਨਮੇਤੁਸਰੀਆਹ ੩ ਧਨਜੇਬਨਦੁਇਵੇਰੀਹੋਏਜਿਨੀਰ
 ਖੇਰੀਗਲਾਇ ਵੁਤਾਂਨੇਫੁਰਮਾਇਆਚਲੇਪਤਗਵਾਇ ਜੇਤਿਸਭੁ
 ਵੈਦੇਵਤਿਆਈਜੇਭੁਵੈਦੇਇਸਜਾਇ॥੪॥ ਅਗੇਦੇਜੇਚੇਤੀਮੈ
 ਕਾਇਤਮਿਲੇਸਜਾਇ ਸਾਹਾਂਸੁਰਤਗਵਾਈਆਚੰਗਤਮਾਸੇਚ
 ਇ ਬਾਬਰਵਣੀਠਿਰਗਈਕਾਇਰਨਚੇਟੀਖਾਇ ੫ ਇਨਕਾਦ
 ਖਤਖੁਆਈਅਹਿਇਕਨਾਪੁੰਜਾਜਾਇ ਚਉਕੇਦਿਵਾਹਿਦੁਵਾ
 ਣੀਆਕਿਉਦਿਕੇਕਫਹਨਾਇ ਰਾਮਨਕਬਹੁਚੇਤਿਓਹੁਕਹੁ
 ਨੀਮਲੇਖੁਦਾਇ ੬ ਇਕਘਰਆਵਹਿਆਪਣੇਇਕਮਿਲੀ
 ਲਪੁਛਹਿਸੁਖ ਇਕਨਾਏਹੋਲਿਖਿਆਬਹੁਬਹੁਰੇਵਹਦੁਖਾ॥
 ਜੇਤਿਸਭੁਵੈਸੋਥੀਮੈਨਨਕਕਾਮਨੁਖ ੭ ਤੇਰੁਪਟੇਲੇਸੁਬਟ
 ਪਾਠੇਪਤਲੀਆ ਸੁਰਜਚੰਦਨਤਿਠੀਆਂਵਾਟਨਜੁਲੇਦੜੀਅੰ
 ਕਾਬਲਬੰਨਚਲਾਈਆਂਕੁਕਾਪਤਦੀਆ॥੮॥ ਲਸਕਰਦੁ
 ਕੋਸੈਦਪੁਰਦੂਰੇਪਏਪੰਜਨੰਦ ਪਾਣੀਕੁਰਨਨਆਵਨੀਬਾਬਰ
 ਆਈਆਂਬੰਨਾ॥੯॥ ਜਾਂਪੰਜਮਹੀਨੇਗੁਜਰੇਤਾਂਦੋਲਤਖਾਂਲੋ
 ਦੀਪਠਾਣ ਬਾਬਰਚੋਗਤੇਨੁਚਦਾਇਕਰਲੈਆਯਾ ਕਾਰਣਸ
 ਹਬਦਹੋਆਲੋੜੀਮੈ ਬਾਬਰਦੋਲਤਖਾਨੁਮਾਰਕਾ ਸੁਲਤਾਂਲੁਪੁ
 ਗਵਿਚ ਫੇਰਅਗੇਚਲਾ ਜਾਂਸਤਮਹੀਨੇਗੁਜਰੇਤਾਂਪਾਣੀਪ
 ਥਾਬਿਰਹਮਖਾਲੋਦੀਦਾ ਅਤੇਬਾਬਰਚੋਗਤੇਦਾਮੁਕਾਬਲਾਹੋ
 ਯਾ ਬਿਰਹਮਖਾਂਪਠਾਂਟਛੇਦਿਨਾਵਿਚਮਾਰਕਾ ਸਤਵੇਦਿਨਬਾ
 ਬਰਦੀਦੇਹੀਠਿਰੀ ਬਾਬਰਦਿਲੀਦਾਪਾਤਸਾਹੁਰੇਖਾ ਬੰਦਹੋ
 ਈਆਂ ਵਿਚੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਭੀਆਏ ਤਾਬਲੇਕਯਾਗੁਰੂ
 ਜੀਇਹਕਮਾਹੋਯਾ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ ਦੇਖਭਾਈਬਾਲਾ
 ਕਰਤਾਰਦੇਰੀਗਤਮਾਸੇ ਜੇਕਰਤਾਰਦਿਖਾਈਸੇਦੇਖਤਾਂਬਲੇਕ
 ਯਾਭੁਲਾਗੁਰੂਜੀ ਜਾਤੀਸਗਾਦਿਨਗੁਜਰਕਾ ਅਤੇਚੌਥਾਦਿਨ

ਤੇਆ ਤਾਂਬਾਲੇਕੁਆਗੁਰੂਜੀ। ਇਹ ਤੁੰਉਲਟੀਗਲਹੋਇਪਈ
 ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕੁਆ। ਭਾਈਬਾਲਾਚੁਪਕਰਜਾਹਦੇਖਕ
 ਰਤਾਰਕੁਆਕਰਦਾਯੋ॥੭੨॥ ॥ ਬੋਲੇਗੁਈਜੀਦੁਹਗੁਰੂ
 ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ॥੭੩॥ ॥ ਜਾਂਸਤਵਾਦਿਨਹੋਆਤਾਂ

ਬਾਬਰਦੇਅਗੇਖਾਟੇਕੀਲਿਗਗੀਆ। ਇਉਤੁਗੀ। ਜਾਂਉਪਰੇ
 ਕਪੜਾਲਾਹਿਆ। ਤਾਂਦਿਰੋਖਾਕੀਕੀੜੇਹੋਇਗਏ ਤਾਂਬਾਬਰ

ਕੁਆਅਗੇਬਾਬਰਦੀਕੋ ਅਹਬਕੇਲਕੇਅਰਦਰਗੇਕਉਲਮ
 ਉਦਿਨਾਹਿਹਾਂਨੂੰਬੀਨਅਗੇਖੜਾਕੀਤਾ ਤਾਂਬਾਬਰਕੁਆਅਮੈ
 ਕੁਸਤੇਜਨਯਹਕੁਆਕੀਆਹੈ ਤਾਂਹਿਹਾਂਕੁਆਪਾਤਸਾਹਸਲ
 ਮਤਜੇਹਮਾਰੇਮੈਕੁਛਤਕਸੀਰਹੋਏਤੋਹਮਾਗਬੀਦਬੀਦਜੁਦ
 ਕਰੀਏ ਤਾਂਬਾਬਰਕੁਆ ਅਰੇਚਵਲੇਕੀਜਾਹਗਾਕੀੜੇਹੈ
 ਅਰਤਿਕਿਓਕੀਜਾਹਗਾਮੇਂਤੁਕਹੈਨ ਯਹਕੁਆਹੁਆਏਕਨਿ
 ਗਾਵਾਂਨਜੇਆਹ ਓਸਨਿਗਾਵਾਂਨਕੁਆਹਜਰਤਸਲਾਮਤ
 ਇਨਮੇਂਤਕਸੀਰਕਛਨਾਹੀ ਤਾਂਬਾਬਰਕੁਆਅਮਰੇਤੁਕਉਲ
 ਪੈਂ ਤਾਂਉਸਨਿਗਾਵਾਂਨਕੁਆਹਜਰਤਕਿਬਲਾਮੈਂਹਜਰਤੁਕ
 ਚਾਕਰਹੈ ਤਾਂਬਾਬਰਕੁਆਤੂਕਿਸਖਿਜਮਤਪਰਹੈ ਤਾਂਉਸ
 ਨਿਗਾਵਾਂਨਕੁਆਜੀਮੈਬੀਦੀਵਾਣੇਪਰਹੈ ਤਾਂਬਾਬਰਕੁਆ
 ਤੁਝਕੋਕੁਆਪਹੁਚਤਾਬਾਜੇਤੁਅਚਰਜਕਰਤਾਹੈ ਤਾਂਮੀਗਬਿ
 ਲਾਵਲਨਿਗਾਵਾਂਨਕੁਆਹਜਰਤਕਿਬਲਾ ਮੁੜਕੋਯਹਪ

ਹੁਤਾਹੈ ਜੇਏਕਫਕੀਰਨਸਕਾਹਿਦੁਹੈਕੋਦਕੇਬੀਚਸਾਹਬਓਹੁ
 ਅਜਮਤਹੈ ਹਜਰਤਕਓਮਲੂਮਹੈਵੈਯਹਅਜਮਤਖੁਦਾਇ
 ਉਸਕੇਵਸਤੇਕੀਤੀਹੈ ਆਗੇਜੋਆਪਕੀਰਜਾਇ ਤਾਂਬਾਬਰ
 ਕੁਆਓਹੁਕੁਜੋਕੋਦਕੀਆਹੈ ਤੁਮਾਓਸੈਨੀਕਤਵਲਕੁਆ
 ਹਜਰਤਓਹੁਬੀਦਕੇਬੀਚਆਖਾਹੈ ਤਾਂਬਾਬਰਕੁਆਅਮਰੇਮੀ
 ਰਹੁਸੈਨੀਉਸਕੋਲਾਓ ਤੁਮੀਰਹੁਸੈਨੀਕੁਆਪਤਸਾਹਸਲਾਂ
 ਮਤਕਿਸਦਜਾਲਾਵੈ ਤਾਂਬਾਬਰਕੁਆਉਸਫਕੀਰਕਓ
 ਖਲਾਸਕਰਕੇਲਾਓਖੁਬਦਜਾਇਜਤਸਿਉਤਾਉਸੈਨੀਕੁ
 ਤਵਲਜੇਲਖਾਨੇਵਿਚਆਪਗਯਾ ਜਾਇਕਰਕੁਆਅਮਰੇਮੀ
 ਨਕੀਬੇੜੀਆਓਤਾਰੇਅਤੇਆਪਰਬਜੇੜਕਰਤਜੀਮਕਰ
 ਕੋਆਗੇਖੜਾਹੋਰਯਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੁਆਮੀਰਹੁਸੈਨੀ
 ਕੋਮੀ ਤੁਮੀਰਹੁਸੈਨੀਕੁਆਰੇਫਕੀਰਸਾਹਬ ਬਾਬਰਪਾਤਸਾ
 ਹਤਮਕੋਬੁਲਾਯਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੁਆਚਲੇਜੀ ਤਾਂ
 ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਤੇਬਾਲਾਦੁਹਨੂਲੈਗਏ ਜਾਇਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਕਜੀਹਾਜਰਹੋਏ ਤਾਂਬਾਬਰਪਾਤਸਾਹਕੁਆਸਲਾਂਅਮਰੇ
 ਕਮਹੋਨਨਕਦਰਵੇਸ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੁਆਅਸਲਮ
 ਅਲੇਕਮਹੋਬਾਬਰਪਾਤਸਾਹ ਤਾਂਬਾਬਰਕੁਆਅਮਰੇਨਨਕ

ਹਿਵੁਤੀਖੁਦਾਇਰਸੁਲਕੋਜਾਨਤਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੁਆ
 ਤੁਮੀਜਾਨਤਾਹੈ ਤਾਂਫੇਰਬਾਬਰਕੁਆਤੁਖਦਾਉਸਹੀਕੀਆ

ਤੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਰਆਗਾਂਮੈਂਸਹੀਕੀਆਹੈ ਤਾਂਬਾਬਰਕਰਆ
 ਤੁਮਨੋਕੋਸਦਜਾਸਹੀਕੀਆਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਰਆਗਾਂਮੈਂ
 ਨੇਇਸਦਜਾਸਹੀਕੀਆਹੈ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਚ ਲਾਖਮ
 ਹੀਮਦਏਕਖੁਦਾਇ ਅਲੇਖਸਚਾਬੇਪਰਵਹੁ ਕਈਸਹੀਸਹੁ
 ਖੜੇਦਰਬਾਰ ਸੁਮਾਰਨਪਾਵਹੁਬੇਸੁਮਾਰ ਰਸੂਲਰਿਸਾਲਦੁ
 ਨੀਮਹਆਯਾ ਜਬਚਾਅਤਬਫੇਰਮੰਗਾਯਾਇਉਸਹੀਕੀਆ
 ਹੈਨਾਨਕਬੰਦੇ ਏਕਪਾਕਖੁਦਾਇਮੌਰਸਬਰੀਦੇ ੧ ਤਾਂਬਾਬਰ
 ਕਰਆ ਅਰੇਨਾਨਕਹਿਦੁਸਚਕਹੁ ਕਰਾਤੈਨੇਮਹੀਮਦਰਸੂਲ
 ਰੀਰੀਦਾਕੀਆਹੈ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਚ ਜਿਨਹੀਤੀਗੋਈਸੋ
 ਪਾਕਨਹੋਵੈ ਲੋਕਪਰਲੋਕਦੇਵੇਖੋਵੈ ਕਾਂਮਸੇਤਨਜਿਸਪੀਛੇ
 ਲਾਗੇ ਤਾਂਕੀਇਜਮਤਨਾਂਹੀਆਗੇ ਦਾਦਾਬੀਨਅਗਨਿਮਹ
 ਜਲਤਾ ਤਪਤਕੜਾਹੇਮੀਨਤਲਤਾ ਕਰਾਕੀਏਕੀਕਰੇਤਰੀਫ
 ਬਾਲਕਤੋਹੋਇਬਹੈਜਹੀਫ ਅੰਦਨਜਾਂਨਦੋਇਮੈਫਜੇਤਾਂਕ
 ਉਪਾਕਕਹੀਮੈਕਦੁਕੈਸੇ ਸੁਣਬਾਬਰਸਚਪਾਕਖੁਦਾਇ
 ਨਾਨਕਦੁਸਗਲਿਵੇਨਲਾਇ ੨ ਤਾਂਬਾਬਰਕਰਆਅਰੇਨਾਨਕ
 ਕਤੇਰੀਜਿਵਰਨਜਰਹੈ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਚ ਨਜਰਹਮਰੀ
 ਖੁਲੀਦੁਰ ਏਕਸਾਹਬਕੇਰਹੋਹਜੂਰ ਜੁਦਾਨਹੋਵੈਪਲਕਾਇ
 ਕਸਾਇਤੁ ਗੁਰੂਪੁਰੇਕਾਹੁਆਮਿਲਾਇਪ ਸੁਣਬਾਬਰਸਚ
 ਨਾਨਕਕਹੈ ਪਾਕਹੋਵੈਆਪੇਹੁਇਬਹੈ ਤਾਂਫੇਰਬਾਬਰਕਰਆ
 ਨਾਨਕਦਰਵੇਸਪਾਲਾਪੀਉ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਰਆਹੈ
 ਪਾਲਾਪੀਆਹੈ ਤਾਂਬਾਬਰਕਰਆਅਰੇਨਾਨਕਹਿਦੁਇਤਨ
 ਤੁਠਬੋਲਤਾਹੈ ਤੁਮਤੋਅਬਕੈਦਸੇਛੁਟਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ਕਰਆਏਹੁਪਾਲਾਕੈਸਾਹੈ ਤਾਂਬਾਬਰਕਰਆਏਹੁਪਾਲਾਭਾਂ
 ਜਾਕਾਹੈਫਕੀਰੇਕਾਹੈ ਫਕੀਰਖੁਦਾਇਕੀਜਾਤੈਇਸਕੇਪੀ

ਏਠਕੀਰਮਤੁਵਾਲੇਰਹਤੇਹੈਇਸਦਾਸਤੇਠਕੀਰਿਨੇਪਾਕਕੀਆ
 ਹੈਹਮੇਏਸਪਯਾਲੇਪਰਪਾਤਸਾਹੀਆਈਹੈ। ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਜੀਸਬਦਬੋਲਿਆ ਰਾਗਬਸੰਤਮਹਲਾ ੧ ਭਉਕੀਭਾਂਗਸਿ
 ਠਤਕਾਕੁੜਾਰਮਾਂਨਕਕੀਅਡੰਡਾ ਸਚਸਬਦਪਾਣੀਕਰਤਾ
 ਲੋਤਬਹੋਵੈਅਮਲਅਖੰਡਾ ੧ ਕਲੰਦਰਬਾਬਰਪਯਾਲਾਪੀ
 ਉਉਤਰਨਜਾਵੈਸਦਹੀਖੀਉ ੧ ਰਹਉ ਦਿਲਸਠਇਸਦੁ
 ਕਰਛਾਣੇ ਮਜਲਸਏਕਬੈਠਉ ਗਜਗਾਂਮਕੀਖੁਰਦਲੀਕ
 ਜੈਅਮਲੀਤਦੀਕਹਾਉ ੨ ਮਸਤਪਯਾਲਾਮੁਰਸਤਦੀਆਉ
 ਕਬਾਰਭੁਰਪਿਆ ਦਿਲਦਲੀਲਉਠੇਨਹੀਕਾਈਜਬਤੇਅ
 ਮਲੀਹੁਆ ੩ ਬਕਉਬਨਉਏਕਖੁਦਾਇ ਦੁਜਾਦਿਸਦਨ
 ਆਵੈ ਨਾਨਕਅਮਲਅਮੋਸਾਕਰਪੀਵੈਤਉਵਧੁਠਕਰਕਹਾਏ
 ॥੪॥੪॥ ਤਠੇਰਬਾਬਰਕਹਆਮਰੇਨਾਨਕਹਿੰਦੁ ਹਕਤਲ

ਕਾਠਰਮਾਯਾਹ ਜਠਕੀਰਹੈਸੋਮੇਰੀਜਾਤਹੈ। ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ਵਾਚੁ ਹਕਤਲਾਬੋਲਣੇਤੇਪਾਕਹੈਸੋਇ ਦੁਜਾਬੋਲੇਝਖਝਖਝ
 ਖਉਸਕੀਜਾਤਬਤਾਵੈਕੋਇ ਤਾਂਕੇਪਾਂਉਪੀਵਉਮੈਧੋਇ ਸੁਟਕ
 ਲੰਦਰਬਾਬਰਪਾਤਸਾਹੁ ਨਾਨਕਬਤਾਵਤਸਚਾਰਾਹੁ ਤਾਂਠੇਰ
 ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਆ ਸੁਟਬਾਬਰਕਲੰਦਰ ਕਬੀਰਜਲਾਹ
 ਆਹਾ ਓਹੁਭੀਮਸਲਮਾਂਨਆਹਾ ਉਸਜੇਗਾਖੁਦਾਇਹਕਤਲਾ
 ਕਿਸੈਨਾਹੀਸਹੀਕੀਆ ਨਾਕਿਸੇਪੀਚਨਪੈਕੈਬਰਨਗਉਸਨ

ਕੁਤਬ ਨਾਕਿਸੇਅਬੀਏ ਜੇਕਬੀਰਗੁਗਤਸਹੀਕੀਤਾਹੈਉਸਕੀ
 ਉਗਾਹਿਸੁਣ ਕਬੀਕੁਆਕਯਾਹੈ ਗੰਮਰਹੀਮਾਰਿਸਨਕਰੀਮ
 ਏਤੇਤਮਰੇਮਾਂਨੇ ਇਨਕੋਉਪਰਕਰਨੇਹਾਰਾਜੋਕੋਈਦਿਰਲਾਸਾ
 ਧੁਜਾਨੈਉਦੁਬੇਦਤੁਰਕਕੁਰਾਨੁ ਦੁਇਕੋਬੀਚਬਸੈਸੈਤਨਕ
 ਹਤਕਬੀਰਸੁਣਸਾਧਜਨਭਾਈ ਅਕਬਕਬਾਕੀਕਬਾਸੁਣ
 ਈ॥ ਤਾਂਬਾਬਰਕਯਾਸੁਣਨਾਨਕਦਰਵੇਸ ਕਬੀਰਗੁਗ
 ਤਮੈਸਾਹੁਆਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਸੁਣਬਾਬਰਕਲੀਦ
 ਰ ਕਬੀਰਗੁਗਤਮੈਸਾਬਾ ਜੇਬਜਾਇਖੁਦਾਇਦੀਜਾਇਬਾ
 ਰਿਸਅਰਖੁਦਾਇਮੈਂਤੇਦਕੁਛਨਾਬਾ ਸੋਬੰਦਾਖੁਦਾਇਕਨਹੀ
 ਮੈਸਾਕੋਈਦਹੁਜਾਮਾਬਾ ਤਉਸਮੈਤੁਹੀਜਾਮੇਗਯਾਹੈ ਮੈਰਜ
 ਮੈਸਮੇਤਕੋਈਨਾਹੀਗਯਾ ਬਤੇਬਤੇਅਬੀਏਹੁਏਅਰਮਹੀਮਦ
 ਹੁਆ ਅਰਬਤੇਬਤੇਪੈਕੋਬਰਹੁਏ ਮੈਰੋਕਾਕਯਾਕਹੀਮੈਤਾਂ
 ਠੇਰਬਾਬਰਕਯਾ ਅਰੇਨਾਨਕਦਰਵੇਸਤੁਕਿਛੁਆਇਮਾਲੇ
 ਹੁ ਰੇਜਲੇਹੁ ਤੁਕਾਮਲਫਕੀਰਹੈ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦਾਚ॥ ॥
 ਆਉਮਾਦੀਆਏਕਖੁਦਾਇ ਜਿਸਕਾਦੀਆਸਭਕੋਈਖਾ
 ਓ ਬੰਦੇਕੀਜੋਲੇਵੈਓਟ ਦੀਨਦੁਨੀਆਹੈਤਾਂਕੋਤੋਟ ਏਕਦਾਤ
 ਸਭਮੈਰਕੁਖਾਰੀ ਉਸਕੋਛੇਤੁ ਮੈਰਕੋਮਾਂਗੈਉਨਅਪਨੀ
 ਸਭਹੀਪਾਤਿਹਾਰੀ ਸਾਹਪਾਤੁਸਾਹਸਭਬੰਦੇਉਸਕੋਕੀਏ॥
 ਉਸਕੇਸਾਬਨਕੋਇਲਾਗੀਏ ਕਹੈਨਾਨਕਸੁਣਬਾਬਰਮੀਰ
 ਤੁਝਤੇਮਾਂਗੈਸੇਅਹਮਕਫਕੀਰ॥ ੧॥ ਤਾਂਬਾਬਰਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਜੀਦੇਪੈਰਾਂਤੇਮਥਾਟੇਕਯਾ ਬਹੁਤਬਿਗਾਸਿਮਾ॥ ਕਹਣਲਗਾ
 ਜਾਹੁਨਾਨਕਦਰਵੇਸੁ ਜਿਸਤੁਰਫਜਾਨੈ ਤਿਸਤੁਰਫਖੇਲੇ॥
 ੭੩॥ ਬੋਲੇਕੁਈਜੀਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ੭੪
 ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਉਬੋਚਲੇ ਆਵਦੇਆਵਦੇਰਾਵੀਦੇਕ

ਨਰੇਉ ਪਰਮਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਲਹੇਰ ਦੇ ਗੀਰ ਦੇ ਦਾ ਕਰੋੜੀ ਪਰਗ
 ਟੇ ਵਿਚ ਆਖਾ ਬਾ ਤਿਸ ਸੁਟਿਆਂ ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਏਥੇ ਆ
 ਏਹੋ ਤਾਂ ਚਿਹਾ ਆਇ ਕਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਉ ਭੁਕਰ ਕੇ ਲੈ ਗ
 ਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਓਸ ਕਰੋੜੀ ਦੇ ਸਰਾਧ ਜੀ
 ਓਸ ਬ੍ਰਹਮ ਟਫ ਕੀ ਗਨਿ ਉਦੇਸੇ ਦੁਪਦਹੀ ਚਾਵਲ ਪੁਰੀ ਆਰ
 ਰਾਹੀ ਸਭੁ ਦਸਤੂਰੇ ਹੀ ਆਂ ਬੀਆਂ ਬਾਮਣ ਜੇਵਟੇ ਕਉ ਆ
 ਏਥੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਉ ਭੁਕੁ ਲਾਵਣ ਆਖਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ

ਨਾਨਕ ਕਯਾ ਤੇਰੇ ਕਯਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਰੋੜੀ ਕਯਾ ਜੀ ਮੇਰੇ ਪਿਉ ਦਾ
 ਸਰਾਧ ਹੈ ਤਿਸ ਕੇ ਨਮਿਤ ਬ੍ਰਹਮ ਟਫਿ ਦਾਇਦਾਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨ
 ਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਤੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੁ ਅਜ ਤੀ ਸਰਾਇ ਨਹੈ ਕੁਛ ਖਾਧ
 ਨਹੀ ਅਤੇ ਤੁ ਆਖ ਵਾਹੈ ਜੋ ਮੈ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮ ਟਫਿ ਦਾ ਲਾਹੈ ਉ
 ਸਨੁ ਕਿਹੁ ਪੁਤ੍ਰੇ ਨਹੀ ਤਾਂ ਕਰੋੜੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਰੀ ਕਹਣ ਲਗ
 ਜੀ ਚਿਹਾ ਕੀ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਓਹ ਏ ਸੁਮਲੇ ਵਿ
 ਦਹੈ ਪਯਾਹੋ ਆ ਬਾਘਾੜਾ ਕਾ ਜਨਮ ਹੈ ਸੁ ਅਭੈ ਕੋਹ ਪੰਜਾਬਿ
 ਪੂਰੇ ਪਰਤੁ ਜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦ ਲੈ ਕਰ ਪਰਤੁ ਰਣਾਂ ਹੀ ਤੇਰੇ ਜਾਣੇ
 ਨਾਲ ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਬਾਧਿਓ ਏ ਆਵੇਗੀ ਪਰਸਾਦ ਖਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਬਾ
 ਤਾਂ ਭੁਕਿ ਕਰੇਗਾ ਤਬ ਕਰੋੜੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਲੈ ਗਯਾ ਜਾਇ ਪੈਰੀ ਪਯ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਗੇ ਰਖੇ ਸੁ ਤਾਂ ਕਰੋੜੀ ਪੁਛ ਆਪਿਤਾ ਜੀ ਤੂੰ ਏਤ ਜ
 ਨਮ ਕਯੋ ਆਜਾਹੈ ਤਾਂ ਉਨ ਕਯਾ ਗੁਰ ਪੁਰੋ ਬਿਨ ਏਤ ਜਨਮ

ਆਸਾਹਾਂ ਇਕ ਬੈਸਨੇਬਾ ਉਨਮੇਰੇਪਾਸਹੁਸਗਉਤੀਛਰੁਈਬੀ
ਮਛੀਛਰੁਈਬੀ ਜਬਮੇਰੇਕਾਲਕਾਸਮਾਰੇਯਾ ਤਾਂਮੈਂਦੁਖੀਯਾ
ਤਾਂਮੇਰੇਪੜੇਸੀਸਗੋਤੀਰਿਨਦੇਬੇਮੈਂਨੁਵਾਸਨਆਈਮੇਰੀਮਨ

ਸਉਬੇਗਈ ਤਿਸਕਾਸਦਕਾਏਤਜਨਮਆਯਾ ਤਾਂਕਰੋੜੀਇਤ
ਨੀਬਾਤਸੁਣਕਰਚਲਦਾਰਯਾ ਆਇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਪੈਰੀ
ਪਯਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੁਪਰਲੈਗਯਾ ਉਸਕੇਦਰਉਪਰਸਤ
ਧਜਾਬੀਆਂ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ ਇਹਧਜਾਕਿਸਕੀਆਂ
ਪੈਂ ਤਾਂਕਰੋੜੀਕਯਾਗੁਰੂਜੀਇਹਧਜਾਮੇਰੀਆਂਪੈਂ ਤਾਂਗੁਰੂ
ਨਕਜੀਇਕਸੁਈਦਿਤੀਆਖਯੋਸਇਹਸੁਈਅਸਾਡੀਅਮ
ਨਤਰਖਹੁ ਅਸੀਅਗੇਮੰਗਲੈਹਗੇ ਤਾਂਕਰੋੜੀਸੁਈਲੈਕਰਤੀ
ਮਤਪਾਸਆਯਾ ਆਖਯੋਸਇਹਸੁਈਰਖਗੁਰੂਜੀਦਿਤੀਹੈਕ
ਯਾਹੋਸੁ ਅਸੀਅਗੇਮੰਗਲੈਹਗੇ ਤਾਂਤੀਮਤਕਯਾਪਰਮੇਸ
ਰਕੇਏਹਸੁਈਤੇਰੇਸਾਬਚਲੇਗੀ ਜਾਇਕਰਫੇਰਦੇਆਉ ਤਾਂਕ
ਰੋੜੀਫੇਰਸੁਈਲੈਗਯਾ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਾਸ ਕਹਣਲਗ
ਗੁਰੂਜੀਏਹਸੁਈਮੇਰੇਪਾਸਹੁਅਗੇਚਲਦੀਨਹੀਫੇਰਲੇਹੁ
ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ ਇਹਧਜਾਕਜੀਕਰਪਹੁਚਾਵੇਗਾਜੇ
ਸੁਈਨਹੀਪਹੁਚਸਕਦੀ ਤਾਂਕਰੋੜੀਕੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਗੇਮਥ
ਦੇਕਯਾ ਕਹਣਲਗਾਗੁਰੂਜੀ ਓਹਬਾਤਕਰਜਿਤਬਾਤਅਗੇਪ
ਹੁਚੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਪਰਮੇਸਰਕੇਨਾਇਦੇਹੁਅਤੀਤ

ਅਭਾਗਤਾਹੇਮੁਹਪਾਇ ਇਉਸਾਬਪਹੁਚੇਗੀ ਤਾਂਕਰੋੜੀਨੇ
 ਸਤਲਾਖਦੀਆਂਧਜਾਲੁਟਾਇਦੂਰਕੀਤੀਆ ਹੁਕਮਮੰਨਿਆਹੁ
 ਕਮਗੁਰੂਕਾਮੈਸਾਹੈਜੇਕੋਈਮੰਨੇਗਾਤਿਸਕੀਗਤਹੋਵੇਗੀਤਾਂ
 ਕਰੋੜੀਨਾਉਧਰੀਕਰੇਯਾ ਲਗਾਗੁਰੂਗੁਰੂਜਪਟ ਤਾਂਗੁਰੂਨ
 ਨਕਜੀਸਲੋਕਕਯਾ ਕੂੜਰਾਜਾਕੂੜਪਰਜਾਕੂੜਸਭਸੰਸਾਰ
 ਕੂੜਮੰਤ੍ਰਪਕੂੜਮਾੜੀਕੂੜਬੈਸਣਹਾਰ ਕੂੜਕਾਂਘਾਕੂੜਕਪੜ
 ਕੂੜਰੂਪਅਪਾਰ ਕੂੜਸੁਇਨਾਕੂੜਰੂਪਾਕੂੜਪੈਨਣਹਾਰਕੂੜ
 ਮੀਆਂਕੂੜਬੀਬੀਖਪਹੋਏਖਾਰ ਕੂੜਕੂੜੈਨੇਹੁਲਗਾਵੈਸ
 ਰਿਆਕਰਤਾਰਕਿਸਨਾਲਕੀਚੈਦੋਸਤੀਸਭਜਗਦਲਣਹ
 ਰਕੂੜਮਿਠਾਕੂੜਮਾਧਿਓਕੂੜਚੋਬੇਪੁਰ ਨਨਕਵਖਾਣੈਬੇਨ
 ਤੀਤੁਧਬਾਝਕੂੜਕੂੜ १ ਤਾਂਕਰੋੜੀਕਯਾਗੁਰੂਜੀਸਚਕਿਸ
 ਤਰਾਜਾਣੀਮੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾ ਸਚਤਾਂਪਰਜਾਣੀਮੈ
 ਜਾਰਿਦੈਸਚਾਹੋਇ ਕੂੜਕੀਮਲਉਤਰੈ ਤਨਕਰੇਹਛਾਧੋਇ ਸ
 ਚਤਾਂਪਰਜਾਣੀਮੈਜੇਸਚਧਰੇਘਾਰ ਨਾਉਸੁਣਮਨਰਹਸੀ
 ਮੈਤਾਂਪਾਏਮੋਖਦੁਆਰ ਸਚਤਾਂਪਰਜਾਣੀਮੈਜਾਂਜੁਗਤੁਜਾਂ
 ਹੈਜੀਉ ਧਰਤਿਕਾਂਘਾਸਾਧਕੋਵਿਚਦੇਇਕਰਤਾਬੀਉ ਸਚਤਾਂ
 ਪਰਜਾਣੀਮੈਜਾਂਸਿਖਸਚੀਲੇਇ ਦਇਆਜਾਣੈਜੀਆਕੀ
 ਕਿਛਪੁੰਨਦਾਨਕਰੇਇ ਸਚਤਾਂਪਰਜਾਣੀਮੈ ਜਾਂਮਾਤੁਮਤੀਰਬ
 ਕਰੋਨਿਦਾਸ ਸਤਿਗੁਰੂਨੇਪੁਛਕੈਬਹਰਪੈਕਰੋਨਿਦਾਸੁ ਸਚਸ
 ਰੂਨਾਂਹੋਇਦਾਰੂਪਾਪਕਛੈਧੋਇ ਨਨਕਵਖਾਣੈਬੇਨਤੀਜਿਨਸ
 ਚਪਲੇਹੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦਾਨਮਾਹਿਤੁਤਲੀਖਾਕਜੀਮਲੇ
 ਤਾਂਮਸਤਕਲਾਈਮੈ ਕੂੜਲਾਲਚਛਹੀਮੈਹੋਇਹਿਕਮਨਮ
 ਲਖਲਖਾਈਮੈਠਲਾਤਿਦੇਹੋਪਾਈਮੈਜਿਦੇਹੀਕਾਰਕਮਾਈ
 ਮੈਜੇਹੋਵੈਖਰਬਾਲਿਖਿਆਤਾਂਸੁਤਿਨਾਂਦੀਪਾਈਮੈਮਤਿਬੋੜੀ

ਸੇਵਗਵਾਈਐ॥੧॥ ਜਾਗੁਰੁ ਨ ਨਕਜੀਇਹਸਲੋਕਤੇਪਉੜੀ
 ਵਾਰਕੀਸੁਣਾਈ ਤੁੰਕਰੋੜੀਮਥਾਟੇਕਾ ਕਹਣਲਗਾਜੀਮੈਨਿਹ
 ਲਕੀਤਾ ਜੀਤੇਹਾਪਰਣਾਏ ਕਰੋੜੀਨੂੰਖੁਸੀਹੋਈ ਗੁਰਜੀਓਥਹੁ
 ਚਲੇ॥੧੪॥ ਬੋਲੇਬੁਝੀਜੀਵਾਹਗੁਰੁ ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ
 ੧੫॥ ਤੁੰਗੁਰੁ ਨ ਨਕਜੀਕਸਮੀਰਗਏਕੋਈਦਿਨਓਥਰੇਲੋ
 ਕਬਹੁਤਨਉਧਰੀਕਹੋਏ ਤੁੰਕਸਮੀਰਕਾਪੀਤੁਤਬ੍ਰਹਮਦਾਸਥਾ
 ਉਸਸੁਣਿਆਜੋਹਿਕਛਕੀਰਮਾਯਾਏ ਤੁੰਉਸਦੇਨਾਲਦਇਉਰੁ
 ਚਲਨਪੁਜਾਕੇ ਅਤੇਗਲਵਿਚਠਾਕਰਹੈ ਅਇਰਾਮਰਾਮਕਰਕੇ
 ਬੈਠਗਾ ਤੁੰਦੇਖੁਕੇਕਹਣਲਗਾਤੁੰਏਹਾਸਾਧਹੈਗਲਵਿਚਚਮੜੇ
 ਕਿਉਪਾਏਹੈਨ ਅਤੇਰਸੇਕਿਉਲਪੇਟੈਹੈ ਅਤੇਤੁਸੀਕਿਯਾਕਰਮ
 ਕਜੋਛੋਤੁਜਾਏ ਅਤੇਮਾਸਮਛਲੀਕਜੋਲਗੈਹੈ ਤੁੰਗੁਰੁ ਨ ਨਕ
 ਜੀਸਲੋਕਕਯਾ ਰਾਗਮਲਾਰਵਿਚ ਗੁਰੀਮਾਲਿਐਮੈਨਰਹ
 ਸੀਮੈਜਿਉਦੁਟੇਪਰਣਸੀਗਾਰ ਸਕੁਦਿਜੇਹਰੀਆਵਲੀਸ
 ਰਕੁਰੇਸੁਕੁਰਤਾਲ ਅੰਦਰਰਤਾਸਚਸਿਉਰੀਗਮਜੀਠੈਲਾਲ
 ਕਵਲਾਬਿਗਾਸੈਸਚਮਨ ਗੁਰਕੈਸਬਦਨਿਹਾਲ ਠਹੀਠਾਬੀਮ
 ਰਗਾਜਿਉਸਿਰਦਿਸੈਜਮਕਾਲ ਖਾਧਿਆਤਿਸਨਾਨੀਦਿਆਬੁ
 ਹੀ ਕਾਮਕਰੋਧਬਿਕਰਾਲ ਏਨੀਅੰਥੀਨਦਰਨਆਵਨੀਜਿਚ
 ਰਸਬਦਨਕਰੋਬੀਚਾਰ ਤੁਧਭਾਵੈਸੰਤੋਖੀਮ ਚੁਕੋਆਲਜੈ
 ਜਾਲ ਮੂਲਰਹੈਗੁਰਸੇਵਿਐਗੁਰਪੋੜੀਬੋਹਥ ਨਾਨਕਲਗੀਤ
 ਤਲੈਤੈਸਚਾਮਨਸਚ॥੧॥ ਏਕੋਪਾਧਰਏਕਦਰਗਪਉੜੀਨਿ
 ਜਥਾਉ ਕੁੜੋਨਾਕਰਨਾਨਕਾਸਕੁਸੁਖਹਰਿਕੈਨਾਂਉ ੨ ਪਉੜੀ
 ਆਪੀਨੈਆਪਸਾਜਾਪਪਛਾਣਿਅੰ ਅੰਬਰਧਰਤਾਵਿਛੋਰ
 ਚੰਦੋਮਾਤਾਂਇਆਂਦਿਨਬੀਮਾਂਗਗਨਰਹਾਇਸਬਦਨੀਸਾਇ
 ਆਂ ਸੁਰਜਚੰਦਉਪਾਉ ਜੋਤਸਮਾਇਆ ਕੀਏਗਾਤਿਦਿਨੀਤ

ਰੇਜਦਿਗੁਣਿਆ ਤੀਰਥਧਰਮਵੀਚਾਰਨਾਵਣਪੁਰਬਾਣਿਆ
 ਤੁਧਸਿਰਮਵਰਨਕੋਇਕਿਆਮਾਖਵਖਾਣਿਆ ਸਚੈਤਖਤੁ
 ਨਿਵਾਸਹੋਰਮਾਵਣਜਾਣਿਆ १ ਸਲੋਕ ਨਾਨਕਸਾਵਣਜੇਦ
 ਸੈਚਉਉਮਾਹਾਹੋਇ ਨਗਾਸਿਰਗਾਮਛੀਆਰਸੀਆਪਰਧ
 ਨਹੋਇ १ ਨਾਨਕਸਾਵਣਜੇਦਸੈਚਹੁਦਿਛੋੜਾਹੋਇ ਗਾਈਪੁਤਾ
 ਨਿਰਧਨਪੰਖੀਦਾਕਰਹੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ ਤ੍ਰਿਸਚਾਸਚਿਆ
 ਗਜਿਨਿਸਚਦਰਤਾਇਆ ਬੈਠਾਤਾੜੀਲਾਇਕਉਲਛਪਾਯਾ
 ਬ੍ਰਹਮੇਵਰਾਕਗਾਇਅੰਤਨਪਾਇਆ ਨਾਤਿਸਬਾਪਨਮਾਇਕਿ
 ਸਤੁਜਾਇਆ ਨ੍ਰਾਂਤਿਸਰੂਪਿਅਸਰਜਾਧਾਇਆ ਗੁਰਮਹਮ
 ਪਸਮੋਇਸਬਦਵਰਤਾਇਆ ਸਚੈਹੀਪਤੀਆਇਸਚਸਮਾ
 ਈਆ ੨ ਜਾਸਲੋਕਵਾਰਦੀਪਉੜੀਏਹਸੁਣਾਈਤਾਂਬ੍ਰਹਮ
 ਦਾਸਪੀਤੁਤਮਾਇਪੈਰੀਪਾਇਆ ਕਹਣਲਗਾਜੀਜਾਏਹਦ
 ਸਤੁਨਾਂਹੀਸੀਤਾਂਪਰਮੇਸਰਕਹਾਬਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਬਦ
 ਬੋਲਿਆਗਾਮਾਰੂਵਿਚ ਸੋਲਹਾਮਹਲਾ १ ਅਰਬਦਨਰ
 ਬਦਧ੍ਰਿਸੁਕਾਰਾ ਧੰਰਨਗਾਗਨਮਹਾਕੁਮਮਪਾਗਾ ਨਾਦਿਨ
 ਰੈਨਨਚੰਦਨਸੁਰਜਸੁਧਸਮਾਧਲਥਾਇਦਾ १ ਖਾਲੀਨਬਣੀ
 ਪਉਣਨਪਾਲੀ ਓਪਤਖਪਤਨਮਾਵਣਜਾਣੀਖੰਡਪਤਾਲਸ
 ਪਤਨਹੀਜਾਗਰਨਵੀਨਨੀਰਦਹਾਇਦਾ ੨ ਨੰਤੁਦਸੁਰਗਮ
 ਛਾਪਿਆਲਾ ਦੇਜਕਉਸਤਨਹੀਖੈਕਾਲਾਨਰਕਸੁਰਗਨਹੀ

ਜੀਮਟਮਰਣਾਨਾਕੋਕਿਸੇਧਿਆਇਦਾ ੩ ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨਮਹੇ
 ਸਨਕੋਈ ਅਵਰਨਦੀਸੈਏਕੋਜੋਈ ਨਰਨਪੁਰਖਜਾਤਨਹੀ
 ਜਨਮਾਨਕੋਦੁਖਸੁਖਪਾਇਦਾ ੪ ਨਾਤਦਜਤੀਸਤੀਬਰਵਸੀ
 ਨਾਤਦਸਿਧਸਾਧਕਬਨਵਾਸੀ ਜੋਗੀਜੋਗਮਭੇਖਨਕੋਈਨਕੋ
 ਨਾਬਕਹਾਇਦਾ ੫ ਜਪਤਪਸੰਜਮਵਰਤਨਪੂਜਾਨਕੋਆਖ
 ਵਖਾਣੈਦੁਜਾ ਆਪੇਆਪਉਪਾਇਦਿਗਸੈ ਆਪੇਕੀਮਤਪਾ
 ਇਦਾ ੬ ਨਾਸਚਸੰਜਮਤੁਲਸੀਮਾਲਾ ਗੋਪੀਕਨਨਗਉਗਦਾ
 ਲਾ ਤੇਤਮੰਤਪਾਖੰਡੁਨਕੋਈਨਕੋਬੰਸਬਜਾਇਦਾ ੭ ਕਰਮਧ
 ਰਮਨਹੀਆਇਆਖੀ ਜਾਤਜਨਮਨਹੀਦੀਸੈਆਖੀਮਸ
 ਤਾਕਲੁਜਲਨਰਮਾਥੇਨਕੋਕਿਸੇਧਿਆਇਦਾ ੮ ਨਿੰਦਨਭਿ
 ਦਜੀਉਨਜਿੰਦਨਾਮਗੋਰਖਨਮਾਛਿੰਦ ਨਾਤਦਗਿਆਨੀਧਿ
 ਅਨਕੁਲਓਪਤਨਕੋਗਣਤਗਣਾਇਦਾ ੯ ਵਰਤਨੇਮਨਹੀ
 ਬ੍ਰਹਮਣਖੜੀ ਦੇਵਨਦੇਹੁਰਾਗਾਇਨਗਾਇਤੀ ਹੋਮਜਗਨਹੀ
 ਤੀਰਥਨਾਵਣਨਾਕੋਖੁਜਾਲਾਇਦਾ ੧੦ ਨਕੋਮੁਲਾਂਨਕੋਕਾਜੀ
 ਨਕੋਸੇਖਮਸਾਇਕਗਾਜੀਰਈਅਤਰਾਉਨਹਉਮੈਦੁਨੀਆਂ
 ਨਕੋਕਰਣਕਰਾਇਦਾ ੧੧ ਕੁਉਨਕੁਗਤੀਸਿਵਨਸਕਤੀਸ
 ਜਨਮੀਤੁਬਿੰਦਨਹੀਰਕਤੀ ਆਪੇਸਾਹੁਆਪੇਵਣਜਾਰਾਸ
 ਚੇਏਹੋਕੁਉਦਾ ੧੨ ਬੇਦਕਤੇਬਨਸਿੰਮਿਤਸਾਸਤ੍ਰ ਪਾਠਪੁਰ
 ਠਉਦੈਨਹੀਆਸਤੁਕਰਤਾਸੁਨਤਾਆਪਮਗੋਚਰਮਾਪੇਅ
 ਲਖਲਖਾਇਦਾ ੧੩ ਜਾਤਿਸਭਾਵਤਾਜਗਤਉਪਾਇਆ ਬਾਤਕੁਲ
 ਆਤਮਾਨਰਹਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨਮਹੇਸਉਪਾਏਮਾਇਆਮੰਤ੍ਰ
 ਦੁਪਾਇਦਾ ੧੪ ਵਿਰਲੇਕਉਗੁਰਸਬਦਬੁਝਾਇਆ ਕਰਿਕਰਿ
 ਦੇਖੇਹੁਕਮਸਬਾਇਆ ਖੰਡੁਬ੍ਰਹਮੰਤ੍ਰਪਤਾਲਮਰੰਭੇਗੁਪਤੋਪ
 ਰਗਟੀਆਇਦਾ ੧੫ ਤਾਂਕਅੰਤਨਜਾਣੈਕੋਈਪੁਰੇਗੁਰਤੇਜੋਈ

ਹੇਈਨਨਕਸਚਰਤੇਬਿਸਮਾਦੀਬਿਸਮਭੁਏਗੁਣਗਾਇਏ॥੧੬॥
 ਤਾਂਬ੍ਰਹਮਦਾਸਪ੍ਰੀਤਗੁਰੂਜੀਦੇਪੈਰੀਪਾਇਆਗਲਵਿਚੋਪ
 ਬਰਦੀਆਂਮੂਰਤਾਂਸੁਟਪਾਈਆਂਨਾਉਧਰੀਕਰੇਯਾਸੇਵਾਲਗ
 ਕਰਣਪਰਮਨਤੇਬਾਸਨਾਜਾਵੇਨਹੀਜੇਸੇਵਾਕਰੇਸੋਸਹਜਸੁ
 ਗਾਇਕਰੈਮਨਤੇਜਾਵੈਜੇਅਗੋਭੀਮੈਏਵੈਸੇਵਾਕਰਦਾਥਾਤ
 ਹਉਮੈਕਾਸਦਕਾਥਾਇਪਵੈਨਹੀਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ
 ਬ੍ਰਹਮਦਾਸਮਨਤੇਗਿਲਾਲਾਹਾਸਿਖਰੋਹਗਿਣਤੀਆਂਲ
 ਹਸਚਾਸਿਖਰੋਹਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਚਰਨਧੋਇਕਰਪਿਲਏ
 ਪੀਦਿਆਨਾਲਕਪਾਟਖੁਲਗਏਭਰਮਦੁਰਹੋਆਤਾਂਦੇਵੈਉ
 ਠਪੁਜਾਵੇਸੁਟਪਾਏਲਗਾਗੁਰੂਗੁਰੂਜਪਣਸੰਗਤਕੀਚਰ
 ਏਰੋਣਤਾਂਸੀਹੇਛੀਬੋਬਾਠੀਲਿਖਦਿਤੀਤਾਂਬਾਂਟੀਹਾਸਲਹੋਈ

ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਲੋਕਕਯਾਸਰਬਦਸੁਦੇਇੰਦਰੇਆਇ
 ਆਪਰਸਰਾਂਮਰੇਵੈਘਰਆਇਆਅਜੈਸੁਰੇਵੈਭੀਖਿਆਖਾ
 ਏਮੈਸੀਦਰਗਾਹਮਲੈਸਜਾਇਰੋਵੈਰਾਮਨਿਕਾਲੁਭੁਇਆ
 ਸੀਤਾਲਛਮਣਵਿਛਡਗਾਇਆਰੋਵੈਦਹਸਿਰਲੰਕਗਦਾ
 ਏਜਿਨਸੀਤਾਮਾਫੀਰੂਏਰੂਦਾਇਰੋਵੈਪਾਂਡੁਵਕੁਏਮਜੂਰਜਿ
 ਨਕੈਸੁਆਮੀਰਹਤਹਜੂਰਰੋਵੈਜਨਮੇਜਾਖੁਇਗਾਯਾਏਕੀ
 ਕਾਰਣਪਾਪੀਭੁਇਆਰੋਵੈਸੇਖਮਸਾਇਕਪੀਰਅੰਤਕਾਲ
 ਮਤਲਾਰੀਭੁਭਰੋਵੈਰਾਜੇਕਨਪੜਾਇਘਰਘਰਮਾਂਗਾਹਿ

ਰੂਖਿਆਜਾਉ ਰੇਵੈਕਿਰਪਨਜੀਦੈਪਰਜਾਇ ਪੀਤਿਤਰਵੈਗਿ
 ਆਂਨਗਵਾਇ ਬਾਲੀਰੇਵੈਨਾਹੁਤਾਰ ਨਨਕਦੁਖੀਆਸਰੁ
 ਸਿਸਾਰ ਮੰਨੈਨਮਸੋਈਜਿਨਜਾਇ ਅਵਰੀਕਰਮਨਲੇਖੈਪਾ
 ਏ॥੧॥ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਦੀਬ੍ਰਹਮਦਾਸਉਪਰਬਹੁਤਖੁ
 ਸੀਹੋਈਹੋਰਸਭਾਸਿਖਾਂਉਤੇਹੋਈ ਗੁਰੂਜੀਖੁਸੀਕਰਕੇਚਲ
 ਦੇਰਹੇ॥੭੫॥ ਬੋਲਦੁਭਾਈਜੀਵਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰ
 ਚਲੀ੭੬॥ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਪਖੈਕੋਆਏ ਤਾਂਬੁੜਾਰੀ

ਮੇਜਟਹ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਨੀਗਰਾਤ੍ਰਿਕਸਦਾਪੁਤ੍ਰਹ
 ਤਾਂਬੁੜੇਕਯਾਜੀਮੈਸਿਧੁਰੀਧਾਵੇਦਾਪੁਤ੍ਰਹ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀ
 ਕਯਾਭਾਈਕਿਥੇਰਹਦਾਏ ਤਾਂਬੁੜੇਕਯਾਜੀਮੈਨੋੜੇਗੀਰਹਦ
 ਹ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਭਾਈਜਾਹ ਤਾਂਬੁੜੇਕਯਾਜੀਤੁਸੀ
 ਮੈਨੂੰਕਯੋਸਦਯਾਮਾਹ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਨੀਗਰਾਸ
 ਦੇਦਾਕੋਈਗੁਨਾਹਨਾਹੀ ਤਾਂਬੁੜੇਕਯਾਜੀਗੁਨਾਹਕੇਹੋਵੇਪ

ਰਕਿਸੇਮਨੋਰਥਨੁਸਦੀਦਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਭਾਈ
 ਬਿਨਾਮਨੋਰਥਕਿਸੇਨਕੋਨਸਦਦਾਹੈ ਤਾਂਬੁਝੇਕਯਾਜੀਮੈਨੁਚਿ
 ਹਮਨੋਰਥਦਸੇਮੇਰੀਗਿਦਤੀਮਿਟੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ
 ਭਾਈਮਨੋਰਥਪੁਰਾਹੋਇਰਹੇਗਾਅਪੇ ਤਾਂਬੁਝਾਚਲਦਾਰਾਅ
 ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਤੁਸਾਬਹੁਤਭੁਲੀਤਚਾਂਇਸਨੀਗਾਰ
 ਨਪੁਛਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਭਾਈਬਾਲਾਇਹਪੁਰਨਸ
 ਧੋਹੋਸੀਅਤੇਹੈਗਾ ਤਾਂਫੇਰਬਾਲੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਜੇਪੁਰਨਸ
 ਧਹੈ ਤਾਂਮਨੋਰਥਕਯੋਪੁਛਦਾਸੀ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਭੁ
 ਈਬਾਲਾਅਜੇਚਾਂਦਲਾਂਖੁਲਾਨਾਂਹੀ ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀ
 ਕਦਖੁਲੇਗਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਭਾਈਬਾਲਾਏਹਾਸ
 ਇਤਆਹੀਭੁਲਕੇਦੇਖਲਵੈਗਾ ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਸ
 ਤਜੀਸਤੁਜਾਅਗਲਾਦਿਨਹੋਆ ਤਾਂਬੁਝਾਪਿਉਦਾਕਜਾ
 ਲੈਆਯਾਪਰਮਾਂਪਿਓਪਾਸੇਚੋਰੀਆਇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇ
 ਅਗੋਰਖਾਅਤੇਮਥਾਟੇਕੋਸੇਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪੁਛਾਯੋ
 ਕੋਯੋਭਾਈਨੀਗਰਾਏਹੁਕੁੰਜਾਕਿਬੋਲਯਾਯਾਹੈ ਤਾਂਬੁਝੇਕ
 ਯਾਜੀਮੈਆਪਣੇਪਰੋਲਯਾਯਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ
 ਯਾਭਾਈਨੀਗਰਾਕੋਈਘਰਕੀਤਾਹੈ ਤੁਝੋਂਹਰਜੇਗਾਹੈ॥
 ਤਾਂਬੁਝੇਕਯਾਜੀਮੇਰੇਮਾਪਿਉਹੈਨਨ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕ
 ਯਾਭਾਈਸਚਕਰਤੈਨੁਮਾਂਪਿਉਦਿਤਾਹੈਕੇਤੁਆਪੇਲੈਆ
 ਯਾਹੈ ਤਾਂਬੁਝੇਕਯਾਜੀਮੈਆਪੇਲੈਆਯਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਜੀਕਯਾਭਾਈਨੀਗਰਾਏਹੁਪਿਉਦਾਕੁੰਜਾਲੈਜਾਹਿਤੇਰੇਮਾਂ
 ਪਿਉਮਾਰਨਗੇ ਤਾਂਬੁਝਾਰੇਵਟਲਗਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹ
 ਯਾਭਾਈਨੀਗਰਾਰੇਵਟਕੋਹੈਅਸਾਂਤਾਂਤੈਨੁਕਛੁਆਖਾਨ
 ਹੀਤਾਂਬੁਝੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਮਾਯੋਮਾਰਨਗੇਕਿਨਮਾਰਨਗੇਪ

ਰਤਿਹੁਣਮਾਰਦਾਹੈ ਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਭਾਈਨੀਗਰਮ
ਸੀਤਾਂਤੈਨੂੰਭਾਈਭਾਈਆਖਦੇਹਾਂ ਤੈਨੂੰਹੋਰਤੰਕੁਛਨਹੀਕਯਾ
ਕਯੋਭਾਈਬਾਲਾਤੋਕਿਛੁਟਿਆਹੈ ਜੋਕਿਛੁਟਿਆਸਾਇਸਨੁਬੁ

ਰਾਕਯਾਹੈ ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਜੋਕਿਛੁਟਿਆਸਾਇਸਨੁਕਯਾ
ਹੈਸੋਭਲਕਲਕਯਾਹੈ ਅਤੇਇਸਕਿਛੁਟੁਰਾਸਮਝੁਯਾਹੈ
ਸੋਇਹਜਾਣੈ ਤਾਂਬੁਝੇਕਯਾਕਯੋਭਾਈਬਾਲਾਤੁਕਯੋਭੁਰਬੋਲ
ਦਾਹੈ ਏਹਤੰਗੁਰੂਹੈਏਸਨਲਤਾਂਬਰਾਬਰੀਨਾਹੀ ਤੰਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀਕਯਾਆਖਭਾਈਬੁਝਾਅਸਾਤੈਨੁਕਯਾਮਾਕਯਾ ਕਯਾਬਰ
ਬੋਲਾ ਤਾਂਬੁਝੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਇਸਤੇਹੋਰਕਯਾਮਾਰਸੀ ਦੀਵ
ਬਾਲਕਰਫੇਰਬੁਝਾਵਣੁਲਗੇ ਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਕਯੋਭ
ਈਬਾਲਾ ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਮੈਨੂੰਤਾਂਕੁਝਮਲੂਮਨਾਂਹੀਦ
ਤੁਕੋਟਹੈਪੁਰਨਾਨਿਰੰਕਾਰਹੈਕੋਨਿਰੰਕਾਰਦਾਪੁਰਨਕੀਤਾਹੈ
ਹੈਮੈਆਪਣੇਜੀਵਿਚਬਿਸਮਾਦਹਾਂ ਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ
ਬੁਝਾਕਰਤਾਰਮਗੋਮਥਾਟੇਕ ਅਤੇਕਰਤਾਰਕਰਤਾਰਜਪਾ
ਅਤੇਪਹਰਰਾਤਰਹਦੀਇਸਨਾਨਕਰੇ ਤਾਂਬੁਝੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀ
ਮੈਨੂੰਤੇਰਾਇਸਨਲਦਰਸਨਹੋਇਰਯਾਹੈ ਜਿਤਨੀਮੈਲਅਹੀ
ਸਭਾਇਕਤੇਵਾਰਲਗਾਈਹੁਣਤੁਸੀਮੈਨੂੰਕੋਹਝਾਇਸਨਾਨ
ਦਸਦੇਹੈਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ ਬੁਝਾਅਸੀਤੈਨੂੰਇਸਦਾਸ
ਤੇਆਖਦੇਆਹੈਤੇਰੀਤਮੈਲਕਰਤਾਰਮਗੋਹੀਲਾਹੀਹੈਪਰਏ

ਹਥਾਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਲੋਕ ਆਇਮਿਲਨ ਤੇ ਗਿਵਲੇ ਦੇਖ
ਕਰ ਉਹ ਭੀ ਨਾ ਵਨਗੇ। ਓਨਾ ਜੀਆਂ ਦਾ ਉਧਾਰ ਹੋ ਸੀ ਤਾਂ ਬੁਝੇ ਕ
ਆਉ ਲਾਗੂ ਰੂਜੀ ਬੁਝੇ ਦਾ ਆਇਨਾ ਖੁਲਗਾ ਆ ਬੁਝਾ ਪੂਰ
ਨਸਾਧ ਹੋ ਆ ਲਗਾ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਜਪਣਾ ॥ ੧੬ ॥

ਬੋਲੇ ਕੁਈ ਜੀਵ ਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ॥ ੧੭ ॥

॥ ਤਾਂ ਦੂਸਰੇ ਤੀਸਰੇ ਦਿਨ ਹੋਏ ਉਕਮਾਲੇ ਤਿਖਾਣਾ ਆਹ
ਪੜ੍ਹਾ ਬਹੁਤ ਆਹ ਉਸ ਸੁਆਮੀ ਜੋ ਨਨਕਹਿ ਦੂਹੈ ਓਹ ਕਿਸੀ
ਕੋ ਮਾਂਤਾ ਨਹੀ ਸੇਖਮਾਲੇ ਗੁੰ ਸਾਖਾਧ ਪਹੁਚ ਕਰ ਆਯਾ ॥
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਅਗੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਬਾਲਾ ਅਤੇ
ਅਜਿਤਾ ਅਤੇ ਬੁਝਾ ਚਾਰੇ ਬੈਠੇ ਆਹੇ ਅਤੇ ਸੇਖਮਾਲੇ ਤਾਉ
ਨਲ ਮਾਯਾ ਜਾਂ ਅੰਦਰ ਆਇ ਵੜ੍ਹਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਕਹਾ ਆਉ ਕੁਈ ਸੇਖਮਾਲੇ ਖੁਦਾਈ ਤਾਂ ਸੇਖਮਾਲੇ ਕਹਾ
ਸੁਣਹੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਕਿਸੀ ਕੋ ਮਾਂਤਾ ਨਹੀ ਨਾਂ ਬੇਦ ਕੋ ਨ ਕਤੇ
ਬੇਦ ਨ ਰਾਂ ਮਨ ਰਹੀ ਮ ਤੁਕਿਸੀ ਸਮਝੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਸਬਦ ਬੋਲਾ ਗਾਗ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ਨਉ ਸਤ ਚੋਰਹ

ਤੀਸ ਚਾਰ ਕਰਮੁ ਹਲਤੁ ਰਾਸ ਬਹਾਲੀ ਚਾਰੇ ਦੀਵੇ ਚਹੁ ਹਥ
ਦੀਏ ਏਕਾਏ ਕੀਵਾਰੀ ॥ ਬਾਬਾ ਮਿਹਰ ਵਾਂਗ ਮਸੂਦਨ ਮਧ
ਮੈਸੀ ਸਕਤ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ਘਰ ਘਰ ਲਸਕਰ ਪਾਵ
ਕਤੇ ਰਾਧ ਮਕਰੇ ਸਿਕਦਾਰੀ ਕੁਵੈ ਚੰਗੀ ਭਾਵੈ ਮੰਦੀ ਜੈਸੀ

ਨਦਰਤੁਮਾਰੀ ੨ ਧਰਤੀ ਦੇਗਦੜੀ ਇਕਬੇਗਾਗੁਗਤੇਰਾਉਂਦੁਰੀ
 ਨਾਸਾਬੁਰਹੇਵੈਫਿਰਮਾਰੀਨਾਰਦਕਰੇਖੁਮਾਰੀ ੩ ਪੁੰਜੀਮਾਰਪ
 ਵੈਨਿਤਮੁਗਦਰਪਪਕਰੇਕੁਵਦਾਰੀ ਲਬਅੰਧੇਗਬੀਦੀਖਨ
 ਮੀਰਾਣਪੈਰਲੁਹਾਰੀ ੪ ਆਦਪੁਰਖਕਉਮਲਹੁਕਹੀਮੈ
 ਸੇਖਾਂਆਈਦਾਰੀ ਦੇਵੀਦੇਵਤਿਮਾਂਕਰਲਾਰੇਮੈਸੀਕੀਰ
 ਤਿਚਾਲੀ ੫ ਕੁਜਾਬਾਂਗਨਿਵਜਮੁਸਲਾਨੀਲਰੁਪਬਨਵਰੀ
 ਏਕੋਮੀਮਾਂਸਬੁਨਾਂਜੀਮਾਂਬੋਲੀਮਵਰਤੁਮਾਰੀ ੬ ਜੇਤੁਮੀਰ
 ਮਹੀਪਤਸਾਹਬਕੁਦਰਤਿਕਵਦਹਮਾਰੀ ਚਾਰੇਕੁਵਸਲਾਂਮ
 ਕਰਹਿਗੇਘਰਘਗਸਿਫਤੁਮਾਰੀ ੭ ਰਾਂਮਰਹੀਮਏਕਖੁਦ
 ਇਹਰਦਮਸਵਾਰਿਤਾਰੀ ਕਰਨਨਕਹਉਤਾਕੇਸੇਵਕਸਰਪ
 ਰਪਾਰਉਤਾਰੀ ॥੮॥ ੧ ਤਾਂਸੇਖਮਾਲੇਕਯਾਜੀਹਿੰਦੁਅਤੇ
 ਮੁਸਲਮਾਂਨਕੋਈਨਹੀ ਤਾਂਹਿੰਦੁਤਗਕਯੋਪਾਇਦੇਹੈਨ ਤਾਂਗੁਰੂ
 ਨਨਕਜੀਕਯਾਸੁਣਭਾਈਮਾਲੋ ਕਬੀਰਭੀਮੁਸਲਮਾਂਨਦਾ
 ਪੁਤਮਾਹ ਉਸਕਯਾਹੈ ਏਕਜੋਤਏਕਮਲਮੁਤਾਏਕੋਪਵਨ
 ਦੁਆਦਾ ਏਕਮਾਟੀਤੇਸਭਜਗਹੁਮਾਕੋਣਬ੍ਰਹਮਣਕਉਣ
 ਸੁਦ ੧ ਭਾਈਰੇਗੁਰਮਭੂਲੇਹੋਭਾਰੀ ਬੇਦਕਤੇਬਦੀਨਦਇ
 ਵੇਜਕਕਉਨਪੁਰਖਕੋਨਨਾਰੀ ੧ ਰਹਾਉ ਮਾਟੀਕਾਘਰਸਾ
 ਜਸਵਾਰਿਮਾਨਦੋਬਿੰਦਸਮਾਂਨ ਘਟਬਿਨਜੇਕਿਅਨਾਉਧ
 ਰੇਗੇਗਫਲਤਭੁਰਮਭੂਲਾਨ ਹਿੰਦੁਬਿਸਨਕਿਸਨਕਹਤੇਅ
 ਰਕਹਤੇਤੁਰਕਰਭੂਲਾ ਏਕਖੁਦਾਇਨਕਿਨਹੁਜਾਨਾਦੋਨੋਭ
 ਰਮਭੂਲਾਨਾ ॥੩॥ ਰਜਗੁਣਬ੍ਰਹਮਾ ਤਮਗੁਣਸੀਕਰਸਾਤੁਕ
 ਗੁਣਬਿਸਨੇਈ ਕਹਿਤਕਬੀਰਸਾਚਮਨਮਾਨਾਹਿੰਦੁਤੁਰਕ
 ਨਕੋਈ ॥੪॥ ੧ ਤਾਂਸੇਖਮਾਲੇਗੁਰਨਨਕਜੀਦੇਪੈਰਾਂਤੇਫਹ
 ਪਾਅਤੇਪੈਰਾਂਤੇਸਿਰਰਖਯੋਸ ਕਹਦੈਲਗਾਗੁਰਜੀਤੁਮੇਰ

ਪੀਰਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਹਾਂ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਨਿਸਾਹੋਰ ਬੀ ਕਰੇ ਜੀ
 ਹਿੰਦੂ ਏ ਰੂ ਦਾ ਵਾ ਬੀਨ ਦੇ ਹੋਂਨ ਅਤੇ ਤੁਰ ਕਏ ਰੂ ਦਾ ਵਾ ਬੀਨ ਦੇ ਹੋਂ
 ਏ ਹੋਂ ਵੈਂ ਤਰਫਾ ਤੁਠੀ ਮਾਂ ਹੋਂਨ ਕਿ ਕਾਈ ਸਰੀਭੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਨ ਕਜੀ ਕਯਾ ਕੁਈ ਮਾਲੋ ਮੁਰਦੇ ਮਾਖੇ ਸਕੁ ਸਚੇ ਹੋਂਨ ਤਾਂ ਮਾਂ
 ਲੋ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਹ ਜੇ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਹੋਂਨ ਸੋ ਕੇਹੜੇ ਹੋਂਨ ਤਾਂ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਸੁਣ ਕੁਈ ਮਾਲੋ ਜਿਨਾ ਵਿਚੋ ਦਾ ਵਾ ਉਹ
 ਗਯਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬੇਦ ਕਤੇਬਨ ਤੁਠੇ ਕਰ ਜਾਣ ਦੇ ਹੋਂਨ ਹਰ ਸੁਰਤਨ
 ਰਾਜੀ ਰਖ ਦੇ ਹੋਂਨ ਰੰਜ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਾ ਹੀ ਕਰ ਦੇ ਉਨਾ ਦੇ ਏ ਹਾਂ ਮਾਲੋ
 ਹੋਂਨ ਤਾਂ ਸੋਖ ਮਾਲੋ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਜੇ ਕਹ ਦੇ ਹੋਂ ਸੋ ਸਤੋ ਸ
 ਰਹੀ ਕਹ ਦੇ ਹੋਂ ਤੁਸੀ ਜਾਹ ਰਖ ਦਾਇਹੋ॥ ੭੭॥ ਬੋਲੇ ਕੁ
 ਈ ਜੀ ਵਾਹ ਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੭੮॥ ੧॥

ਫੇਰ ਉਬਾਰੇ ਖਾਂ ਪਠਾਣ ਸੈਫੀ ਮਾਂ ਦਾ ਮਾਹਾ॥

ਓਹ ਸੋਖ ਮਾਲੋ ਦਾ ਬਹੁਤ ਯਾਰ ਮਾਹਾ ਉਸ ਸੋਖ ਮਾਲੋ ਤੋਂ ਸੁਣਿ ਮਾਂ
 ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੁਲਾਫ ਕੀਰਹੈ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਮੁਰਤਿ ਹੈ ਉਬਾਰੇ
 ਖਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਮਾਯਾ ਆਇ ਕਰ ਮਾਂ ਖੋਜੁ ਸਲਾਮ
 ਅਲੇ ਕਮ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਅਸਲਾਂ ਮਾਂ
 ਲੇ ਕਮ ਮਾਂ ਉਬਾਰੇ ਖਾਂ ਪਠਾਣ ਤਾਂ ਉਬਾਰੇ ਖਾਂ ਕਯਾ ਕਹ
 ਨਾਨਕ ਤੀ ਹਿੰਦੂ ਕੇ ਮਸਲ ਮਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚ ਹਿੰਦੂ

ਰਕ ਕੀ ਜੇ ਦੇਹ ਵਿਨ ਚਾਰ ਕਹੋ ਤੀਖੇ ਹਨ ਉਸ ਕਾ ਜਮਿ ਟੋਠ ਜਾਇ

ਨਨਕ ਅਸ ਬਿਏ ਕਖੁ ਦਾਇ ਹਿੰਦੁ ਜਾਇ ਮਸਾਣੇ ਜਲ ਤੇ ਮੁਸ
 ਲਮਾਨ ਘੋਰ ਘਰ ਪਰਤੇ ਦੇਨੇ ਭੁਲੇ ਰਾਹੁ ਨ ਪਾਯਾ ਉਨ ਹਿੰਦੁ
 ਨਤ ਰਕਹਾਇਆ ਉਨ ਕੇ ਕਿਸੈ ਨ ਉਨ ਕੇ ਮਹੀਮ ਦ ਖੁਦਾਇ ਨ
 ਬੁਝੈ ਦੇਨੇ ਮਹਮਕ ਮਿਹਰ ਅਨਾਇਤ ਜਿਸ ਕਰੇ ਖੁਦਾਇ ਨ
 ਨ ਕਬੀਦਾ ਉਹੀ ਅਲਾਹ ॥ ਤਾਂ ਉਬਾਰੇਖਾਂ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਜੈ ਸਾਸੁਣੀ ਦਾ ਬਾ ਤੈ ਸਾਹੀ ਦੇਖਾ ਗੁਰੂ ਪਾਂ ਉਬਾਰ ਨਿਕਾਲੇ
 ਹਮ ਤੁਮਾਰੇ ਪਾਂ ਉਚੁ ਮੇ ਤਾਂ ਉਬਾਰੇਖਾ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪਾਂ ਉ
 ਚੁ ਮੇ ਅਤੇ ਅਖੀ ਤੇ ਬਖੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਹਬਰ ਖਕਰ ਉਬਾਰੇਖਾਂ ਵਿਦ
 ਹੋਵਣ ਲਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਉਬਾਰੇਖਾ ਫਕੀਰ
 ਕਾ ਓਗਰ ਕਬੂਲ ਕਰ ਕੇ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਬਾਰੇਖਾਂ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਓਗਰੇ ਕੀ ਕਛਹਾਜਤ ਨਹੀ ਰਹੀ ਹਮ ਤੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਮੇ ਜਾ
 ਨਿਮਾਹੈ ਜੋ ਹਮੇ ਖੁਦਾਇ ਕਾ ਦੀਵਾਰ ਪਾਯਾ ਹਮਾਰੇ ਦਿਲ ਤੇ ਸ
 ਕਉ ਠਗਯਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਖਾਂਜੀ ਤੁਮਾਰੇ ਉਪਰ
 ਖੁਦਾਇ ਕੀ ਮੈਸੀ ਮਿਹਰ ਹੁਈ ਹੈ ਤਾਂ ਉਬਾਰੇਖਾਂ ਕਯਾ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਹਮ ਫਿਰ ਆਵਹਗੇ ਅਬ ਹਮ ਕੋ ਤੁਮ ਖੁਸੀ ਕਰੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਨਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਤੁਮ ਕੋ ਖੁਦਾਇ ਕੀ ਕਰਮ ਬਖਸੀ ਹੈ॥ ੭੮

ਬੈਲੋ ਭਾਈ ਸੀਵਾ ਹਕੂਰੁ

ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ॥ ੭੯

ਤਾਂ ਉਬਾਰੇਖਾਂ ਜਾਇ ਸਾਰ ਅਵਮਾਨ ਪਾਸ ਤਰੀਫ

ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਸਾਰ ਅਵਮਾਨ ਗੁਸਾ ਖਾਧਾ ਕੁਛ ਲਗਾ ਕਯਾ ਹਿੰਦੁ
 ਪਠੀਤ ਹੈ ਉਠਾਇ ਦੂਰ ਕਰਹਗੇ ਤਾਂ ਉਬਾਰੇਖਾਂ ਕਯਾ ਸੇਖ ਜੀ
 ਕਿਸ ਕੋ ਉਠਾਵੇਗੇ ਤਾਂ ਸੇਖ ਕਯਾ ਜਿਸ ਕੀ ਤੁਤਰੀਫ ਕਰਤ
 ਹੈ ਤਾਂ ਉਬਾਰੇਖਾਂ ਕਯਾ ਸੇਖ ਜੀ ਖੁਦਾਇ ਕੋ ਉਠਾਵਹਗੇ ਉ
 ਤੇ ਖੁਦਾਇ ਹੈ ਤਾਂ ਸੇਖ ਕਯਾ ਅਰੇ ਪਰਾਂ ਟੁੱਟੇ ਹਿੰਦੁ ਕੀ ਤਰੀਫ
 ਕਰਤਾ ਹੈ ਹਿੰਦੁ ਕੋ ਖੁਦਾਇ ਕਰਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਬਾਰੇਖਾਂ ਕਯਾ ਸੇਖ

ਜੀਓਹਿਦੁ ਅਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਦੇ ਨੇਤੇ ਫਰਕ ਹੈ ਓਹੁ ਤੇ ਬਾਜਿਨਸ
ਖੁਦਾਇ ਹੈ ਬਾਤ ਸਮਝ ਕਰ ਕਰੇ ਐਸੀ ਬਾਤ ਤੇ ਲਾਜ ਮਹੇਤੇ ਹੈ
ਤੁਸਾਹ ਅਵਸਾਨ ਗੁਸਾਖਾ ਪਰ ਉਬਾਰੇਖਾ ਪਰਾਣ ਨੁਕਰਾਸ
ਕੇ ਕਛ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਅਗਲੇ ਕੁਲ ਕਉ ਬਾਰੇਖਾਂ ਇਕ ਰੇਜ ਉਚਾ ਬਾਟ
ਤੇ ਦਾ ਗਜ ਸੇ ਲਾਲੈ ਮਾਯਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮਾਨ ਰਖੇ
ਸੁ ਅਤੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਹਥ ਰਖ ਕਰ ਮੁਹਤੇ ਅਖੀ ਤੇ ਫੇਰ ਕਯੋ ਸੁ ਤਾਂ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਗੁਈ ਖੁਦਾਇ ਕੁਲ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਖੁਦਾਇ ਅ
ਪਣੇ ਨਉ ਦੀ ਮਿਹਰ ਕਰੇ ਤਾਂ ਉਬਾਰੇਖਾਂ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹ ਦਸ
ਤਤੁ ਸਾਡੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਗੁਈ ਅਸੀਂ ਫਕੀਰ ਅ
ਹੈ ਅਸਨੁ ਇਜੇ ਹੋ ਉਚੇ ਕਪੜੇ ਨਾਹੀ ਲੈ ਫੀਦੇ ਅਸਨੁ ਏਹੁ ਰੇਜਾ ਪ
ਚਾ ਅਸਾ ਤੁਸਧੁ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਉਬਾਰੇਖਾਂ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹਮ ਕੋ
ਖੁਦਾਇ ਪਾਸ ਤੇ ਬਖਸਾਉ ਤੇ ਹੋ ਕਿ ਮਰ ਉਤੇ ਹੋ ਚਿਹਨ ਰੇਜਾ ਹੈ
ਸੇ ਤੁਮਾਰੀ ਇਨਾਇਤ ਪੁਆਹੈ ਯਹ ਬਸਤੁ ਤੁਮਾਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨ
ਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਗੁਈ ਬਾਲਾ ਦਰਜੀ ਨੁਸਦ ਲਾਉ ਜੋਰਾ ਦਰ
ਸੀਵੈ ਅਤੇ ਉਬਾਰੇਖਾਂ ਅਸਾ ਤੇ ਰਾਜੀ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਬਾਲਾ ਦਰਜੀ
ਨੁਸਦ ਲਾਯਾ ਦਰਜੀ ਆਇ ਮਥਾ ਟੇਕਾ ਦਰਜੀ ਅਗੇ ਰੇ

ਜਾਪਤਾ ਦਰਜੀ ਨੇ ਰੇਜਾ ਮਿਟਿਅਾਂ ਦਰਜੀ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੇ
ਲਾਗ ਜਾਏ ਅਤੇ ਬਗਰੀਰਾਂ ਤੇ ਗਜ ਪੈ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਹੇ ਸੇ ਵੇਤਰਾਂ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਕੁਲ ਕੁਈ ਦਇਚਾ ਦਰਾ ਹੋਸਨ ਤਾਂ ਦ

ਰਜਕਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਿ ਚਾਰ ਗਾਬ ਹੁਤ ਦੰਗੀਆਂ ਹੋਸਨਾ। ਤਾਂ ਪ
 ਠਾਂਟ ਕਰਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਜਮੈ ਨਿਹਾਲ ਹੋਆ ਅਜਮੈ ਦਿਉ ਜਿ
 ਟੁਤ ਹੋ ਜੋਖੁ ਦਾਇਰੇ ਜਾਪ ਹਰਆਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਿਆ ਖ
 ਜੀ ਦੇਹੁ ਸੇਖ ਅਵਹਮਾਨ ਦੀਆਂ ਖਬਰਾਂ ਤਾਂ ਉਬਾਰੇ ਖਾਂਕਿਆ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਮਕੋ ਸਭੁ ਰੇਸਨ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਿਆ ਸੇਖ ਹਮਾਰੇ
 ਪਰ ਬਹੁਤ ਗੁਸੇ ਹੈ ਤਾਂ ਉਬਾਰੇ ਖਾਂਕਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਠ ਫਕੀਰ ਕ
 ਹਾਵਤੇ ਹੈ ਪਰ ਫਕੀਰੀ ਦੂਰ ਹੈ ਉਬਾਰੇ ਖਾਂਕਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋ ਉਨ
 ਕਹੀ ਹੈ ਸੋ ਮੈਕੋ ਕਰ ਕਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਿਆ ਖਾਂਜੀ ਨਿਸੰ
 ਗ ਕਹੈ ਮੁਹਲਾ ਜਾਨੀ ਰਖਣਾ ਤਾਂ ਉਬਾਰੇ ਖਾਂਕਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਰੇ
 ਸਿਉ ਕਹਣੇ ਲਗਾ ਹਿੰਦੁ ਕੀਤੁ ਰੀਠ ਕਰਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਕਰਿਆ ਓਹੁ
 ਦੁਆਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਦੇਨ ਸਿਉ ਫਰਕ ਹੈ ਓਹ ਬਜਿਨ ਸਖੁ ਦਾਇ
 ਹੈ ਅਗੇ ਸੋ ਗਾਸਾ ਤੇ ਖਾਧਾ ਪਰ ਉਸ ਕਾ ਚਲੇ ਕਛੁ ਨਹੀ ਅਰਏ ਕ
 ਮੇਰ ਕੁੀ ਕਹੀ ਜੋ ਉਠਾਇ ਦੁਰ ਕਰਹਾਰੇ ਤਾਂ ਮੈ ਅਗੇ ਸਿਉ ਕਰਿਆ
 ਤੁਕਿ ਸਕੋ ਉਠਾਵੈ ਗਾ ਓਹੁ ਤੁਖੁ ਦਾਇ ਹੈ ਤੇ ਅਗੇ ਸੋ ਚੁਪ ਕਰ ਰਹਿਆ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਏਕ ਚਾਦਰ ਆਪਣੀ ਤੀ ਅਤੇ ਏਕ ਭਾਈ ਬਾਲੇ
 ਨਿਦਿਤੀ ਤਾਂ ਉਬਾਰੇ ਖਾਬ ਹੁਤ ਰਾਜੀ ਹੋਆ ਕਹਣ ਲਗਾ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਅਜਮੈ ਨਿਹਾਲ ਹੁਆ ਤੁਸਾ ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਤੀ ਤੂੰ ਧੀਨ ਹੈਂ ਤੂੰ
 ਧੀਨ ਹੈਂ ਤੂੰ ਧੀਨ ਹੈਂ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਜੇ ਚਲੇ
 ਤਾਂ ਸੇਖ ਦੀਫੁ ਕਵੀਲਾ ਹਮਾਵੀ ਏ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਰਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚਲੇ
 ਤਾਂ ਉਬਾਰੇ ਖਾਂਕਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹਮਕੋ ਸਾਬ ਲੇ ਚਲੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
 ਕ ਜੀ ਕਰਿਆ ਖਾਂਜੀ ਤੁਮ ਅਗੇ ਚਲੇ ਹਮ ਪੀਛੇ ਮਾਵਤੇ ਹੈ ਤਾਂ ਉਬਾਰੇ
 ਖਾਂਕਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੁਛ ਉਸ ਕਾ ਹਮਕੋ ਰੁਪੜਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਕਰਿਆ ਤੁਰ ਕਰਾ ਪੜਾ ਹੈ ਪਰ ਫਕੀਰ ਕਾ ਪੇਦਰ ਹੈ ਯਹ ਅਰਥ
 ਹੈ ਤਾਂ ਉਬਾਰੇ ਖਾਂਕਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹ ਬਖਸੀ ਸਖੁ ਦਾਇ ਤੁਮਕੋ ਕਰ

ਪੈ ਤਾਂਉਬਾਰੇਖਾਂਅਗੇਗਯਾ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਤੇਬਾਲਾਪਿਛੇਗ
 ਮੇਭੇ ਬੋਲੋਗੁਣੀਜੀਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ
 ਅਗੇਸਾਰਅਦੁਹਮਾਂਨ ਪਾਲਕੀਵਿਚਅਸਵਾਰਹੋਯਾ
 ਆਹ ਤਾਂਲੋਕਾਕਯਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਏਹੈ ਤਾਂਸੇਖਕਯਾਕਯਾ
 ਪੈ ਤਾਂਲੋਕਾਕਯਾਦੇਖੋਜੀਓਹਮਾਵਤੇਹੈ ਤਾਂਸੇਖਕਯਾਅਸਵ
 ਗੀਮਾਕੁਫਕਰੇ ਤਾਂਪਾਲਕੀਤੇਉਤਰਖੜਾਹੋਯਾ ਜੋਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਜੀਦੀਜਾਇਕੁਟਾਕੀਤੀ ਤਾਂਸੇਖਅਗੇਦਸਤਪੋਸੀਲੀਤੀਅਤੇ
 ਹੋਕਯੋਸਗੁਰੂਜੀਖੈਰਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਖੈਰਹੈਪਰ
 ਨਹੀਖੈਰ ਪੈਪਰਨਾਹੀਖੈਰ ਤਾਂਫੇਰਸੇਖਕਯਾ ਗੁਰੂਜੀਖੈਰਹੈ

ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਖੈਰਹੈਪਰਨਾਹੀਖੈਰ ਤਾਂਫੇਰਸੇਖਕਯਾ
 ਗੁਰੂਜੀਖੈਰਹੈ ਤਾਂਸੇਖਕਯਾਗੁਰੂਜੀਯਹਕਯਾਖੈਰਹੈਪਰਨਾ
 ਹੀਖੈਰ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਇਸਦਾਸਤੇਨਾਹੀਖੈਰ ਜੋਤਮੇ
 ਕਯਾਉਠਾਇਦੇਵੰਗੇ ਅਰਤੁਮਾਰੀਕਉਨਸੀਜਾਗਾਹਮੇਰੋਕੀਪੈ
 ਸੋਤਮਹਮਾਰੇਪਾਸਤੇਛੁਡਾਇਲੇਵੇ ਤਾਂਸੇਖਕਯਾਗੁਰੂਜੀਕਉ
 ਫਕਹਤਾਹੈ ਜੋਕਹਤਾਹੈਸੇਖਮਾਰਤਾਹੈ ਤਾਂਉਬਾਰੇਖਾਂਕਯਾ
 ਕੋਸੇਖਤੁਕਹਤਾਥਾ ਜੋਕਯਾਹਿਦੁਕੀਤਗੀਫਕਰਤਾਹੈਉਠਾਇ
 ਦੇਵਹਿਗੇ ਅਬਮੁਕਰਦਾਕਯੋਹੈ ਤਾਂਸੇਖਕਯਾਹਮਜਾਣੇਗੁਰੂ
 ਨਕਜੀਜਾਣੇਤੁਝਕੋਕਯਾਪਰਚਤਾਹੈ ਹਮਦੋਨੋਫਕੀਰਹੈ ਆਪਸ
 ਮੈਸਮਤੁਲੇਵਾਹਿਗੇਤੁਮਾਪਣੇਰਿਕਦੇਖੈਠਹਾ ਤਾਂਉਬਾਰੇਖਾਂਕ

ਆਹਮਾਰਾਟਿਕਾਟਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਸਾਬਹੈ ਆਹਮਗੁਰੂਨਾਨ
 ਕਜੀਦੇਮੁਗੀਦੇਏ ਅੰਸਾਕਲਾਪੀਛੇਮਾਰਣਾ ਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ਕਯਾਖਾਂਜੀ ਆਮਰਏਹੁਫਕੀਹੈ ਤੁਮੇਇਸੇਤਰਾਰਹੀਤੁਏ
 ਤਾਂਸੇਖਗੁਸਾਖਾਧ ਗੁਸਾਖਾਇਕਰਬੈਲਮ ਕਦਨਨਕਜੀ
 ਤੁਹਿਦੁਕੇਮੁਸਲਮਾਨ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦਾਰ ਨਮਾਹਿਦੁਨ
 ਮੁਸਲਮਾਨ ਦੀਨਬੀਚਫਿਰੋਸੈਤਨ ਏਕੀਏਕਾਏਕਸਬਹੰਨ
 ਕਹੈਨਾਨਕਸੁਣਪੀਰਅਦੁਹਮਾਨ ਦਾਵਾਭੁਲੇਤੇਏਕਪਛੰਨਾ
 ੧ ਤੰਫੇਰਅਦਮਾਨਕਯਾਸੁਣਤੇਨਾਨਕਜੀਤੁਮਾਰਾਮਜਬਕਾ
 ਹੈ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦਾਰ ਮਜਬਹਮਾਰਾਸਾਰਨਾਮ ਜਿਨਏਕ
 ਤੇਕੀਏਅਨੇਕਉਪਾਦ ਪੁੰਜੀਸਚਸਚਾਵਾਪਾਰ ਦੁਜਾਝੁਠਾਹੋਇ
 ਖੁਮਾਰ ਜੋਆਯਾਸੋਚਲਣਹਰ ਤਿਸਪਰਨਜਰਰਖੈਗਵ
 ਰ ਸਚਖੁਦਾਇਬੀਦਾਹੈਝੁਠ ਦਾਵੈਅਗਨਿਫਿਰੇਝੁਲੁਠ ਸੁ
 ਟਪੀਰਦਾਵੈਮੈਨਾਂਗੀਖੁਦਾਇ ਨਾਨਕਦਸੇਸਚਾਰਾਹ ੨ ਤੰਫੇਰ
 ਸੇਖਅਦੁਹਮਾਨਕਯਾ ਕੋਜੇਜੀਖੁਦਾਇਕੇਪ੍ਰਾਰੈਸੋਕਛਨਾਹੀ
 ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦਾਰ ਜੋਖੁਦਾਇਕੇਪ੍ਰਾਰੈਤਿਨਖੁਦਾਇਪ੍ਰਾ
 ਰਾ ਦਿਲਮਹਸਾਬਤਏਕੀਕਾਰ ਪੀਛੇਪਉਨਝੁਠਾਭੇਖ ਸਰਸੂਰ
 ਤਮਹਿਏਕੋਦੇਖੁ ਜਹਦੇਖਾਂਤੁਹੋਇਸਲਾਂਮੀ ਖਾਇਹਲਾਲਸਰੂ
 ਤਜੇਹਰਾਮੀ ਸੋਬੀਦਾਰਗਾਹਮਹਖਰ ਏਕਕੀਸਿਫਤਦੁਜੇਤੇ
 ਤੁਰਾ ਕਹੈਨਾਨਕਸੁਣਪੀਰਅਦੁਹਮਾਨ ਏਕਖੁਦਾਇਦੁਜਾਸੈਤ
 ੨੩ ਤੰਫੇਰਅਦਮਾਨਕਯਾ ਸੁਣਤੇਨਾਨਕਜੀਤੇਰੀਨਜਰਤ
 ਲੋਕੋਈਨਹੀਆਵਤ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦਾਰ ਨਜਰਹਮਾਰੀ
 ਸਰਤੋਦਰ ਜਹਾਂਖਾਲਕਤਹਾਂਰਹੈਹਜੂਰ ਦਮਏਕਕਦੀਭੁਲਨ
 ਜਾਇ ਅੰਸਾਦੀਆਰਾਬਤਾਇਖਾਲਕਏਕਸਭੁਕੀਏਬੀਦੇਜਿ
 ਸਪਰਮਿਹਰਸੁਕਿਸੈਨਨਿਦੇਸਕਕੋਜਾਦੈਆਪਸਤੇਕੁਲਸੋਈ

ਗੁਰੁਖਾਲ ਕਦਰਖਲਾ ਸੁਣਸੇਖ ਜਿਨਾ ਆਪ ਘਾਯਾ ਕਹੈ ਨਨ
 ਕਖਾਲ ਕਤਿ ਨ ਪਾਯਾ ॥੪॥ ਤਾਂ ਸੇਖ ਕਯਾ ਸੁਣ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਤੈਨੂੰ ਖੁਦਾਇ ਕੀ ਵਡੀ ਇਨਾਇਤ ਹੂਈ ਹੈ ਅਰੁ ਮਕੋਦੀ ਦਾਰਦੀ

ਸਾਕੋ ਮਿਹਰ ਵੰਨ ਗੀ ਕੀਤਾ ਕਰੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਸੇਖ
 ਜੀ ਵਡੀ ਮਿਹਰ ਵੰਨ ਗੀ ਇਹੈ ਜੇ ਕੀਤੇ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਹੀ ਜਾਣਨ ਅਤੇ
 ਦਾਵਾ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਬੰਨਣ ਨਾ ਹੀ ਜੇ ਪੈਦਾਇਸ ਹੈ ਸੋ ਸਕੁ ਖੁਦਾਇ ਕੀ
 ਹੈ ਆਪ ਹੁਨ ਕੋਈ ਚੰਗਾ ਹੋਯਾ ਹੈ ਨ ਕੋਈ ਮੰਦਾ ਹੋਯਾ ਹੈ ਜੇ ਹੁਦਾ
 ਇ ਬਣਾਯਾ ਹੈ ਤੇ ਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸੇਖ ਅਵਤਾਰਾਨਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪੈ
 ਰੰਤੇ ਹਥ ਰਖੇ ਕਹਣ ਲਗਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹਮ ਕੋ ਕੁਛ ਗੁਸਤਾ ਕੀ ਪੜੀ
 ਹੈ ਸੇਤੁ ਮਹਮ ਕੋ ਮਾਛ ਕਰਣੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਸੇਖ ਜੀ
 ਖੁਦਾਇ ਦਯਾ ਘਾਯਾ ਵਿਚ ਗੁਸਤਾ ਕੀ ਕੋਈ ਨਹੀ ਪਉਦੀ ਅਤੇ
 ਜੋ ਕਾਈ ਭੁਲਾ ਚੁਕਾ ਪੈਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਖੁਦਾਇ ਬਖਸ਼ਿਦ ਹੈ ਪਰਮਾ
 ਪਣੀ ਵੇਲੇ ਬਰਦਾਰ ਹੋਣਾ ਓਹ ਜੋ ਕਬੀਰ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਘਾਹੇ
 ਕਯਾ ਹੈ ਸਤੁਰ ਸੈਸਲਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਕੇ ਸਵਲਾਖ ਪੈ ਕੀ ਬਰਤਾਂ ਕੇ
 ਸੇਖ ਜੁਕਹੀ ਮੈ ਕੋਟ ਅਠਾ ਸੀ ਛਪਨ ਕੋਟ ਤਾਂ ਕੀ ਖੇਲ ਖਲਾਸੀ
 ੧ ਬਾਬਾ ਮੋਗਰੀ ਬਕੀ ਕੋ ਗੁਜਰਾਵੈ ਮਜਲਸ ਦੂਰ ਮਹਲ ਕੋ ਪਾਵੈ
 ੧ ਰਹਾਉ ਤੇਤੀ ਸਕਰੋ ਜੀ ਹੈ ਖੇਲ ਖਾਨ ਲਖ ਚੌਰਾ ਸੀ ਠਿਰੇ ਦੇਵਨਾ
 ਬਾਬਾ ਮਾਦਮ ਕਉ ਕੁਛ ਨ ਜਗਦਿਖਾਈ ਉਨ ਛੀ ਭਿਸਤਾ ਪਰੇ
 ਜੀ ਪਾਈ ੨ ਦਿਲ ਖਲ ਹਾਲ ਜਾਂ ਕੇ ਜਰਦੁ ਬਾਨੀ ਛਤੁ ਕਤੇਬ

ਕਰੈਸੈਤਾਨੀ ਦੁਨੀਆਂਦੇਸਰੇਸਹੈਲੇਈ ਅਪਨਾਂਕੀਆਪਾਵੈਸੇ
 ਈ ੩ ਤੁਮਦਾਤੇਹਮਦੀਨਭਿਖਾਰੀ ਦੇਹਜਬਾਬਹੋਬੁਜਗਾਰੀ
 ਕਹਤਕਬੀਰਤੇਰੀਪਨਹਸਮਾਂਨ ਅਪਨੇਸੀਗਰਾਖਰਹਮਾਂਨਾ
 ੪॥੫॥ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ ਸੁਣੇਸੇਖਜੀਜੇਖੁਦਾਇਦੇ
 ਪਮਾਰੈਹੈਨ ਤਿਨਾਂਨੁਖੁਦਾਇਦਾਖੈਫਮਠੇਪਹਰਦਿਲਤੇਹ
 ਦਾਹੈ ਓਹਕਦੀਗਫਲਤਨਾਂਹੀਕਰਦੇ।ਤਾਂਸੇਖਮਦਮਾਂਨਕ
 ਯਾ ਗੁਰੂਜੀਜੇਕਛੁਕਹਦੇਹੋਸੇਦਰਸਤਕਹਦੇਹੋ ਤਾਂਉਬਾਰੇ
 ਖਾਂਕਯਾ ਕਮੇਸੇਖਜੀਗੁਰੂਕਉਉਠਵਤੇਥੇਤਾਂਸੇਖਕਯਾ
 ਉਬਾਰੇਖਾਂਹਮਜਾਣਤੇਥੇ ਜੇਮੇਰਹਿਦੂਹੈਸੇਬੁਤਪਰਸਤੀਕ
 ਰਤੇਹੈਂ ਸੇਯਹ ਫੀਕਰਤਾਹੋਇਗਾ ਅਬਹਮਕੋਮਲੂਮਹੂਮਾਂਜੇ
 ਏਹਆਪਖੁਦਾਇਹੈ ਤਾਂਸੇਖਗੁਰੂਜੀਦਾਸਿਖਹੋਯਾ ਲਗਾਗੁ
 ਰਗੁਰੂਜਪਣ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸੇਖਪਾਸੋਦਿਖਾਹੋਏ ਪਰ
 ਉਬਾਰੇਖਾਂਪਠਣਛੇਡੇਨਾਂਹੀ ਆਪਣੇਪਰਲੈਗਯਾਦੁਇਦਿ
 ਨਗੁਰੂਜੀਉਬਾਰੇਖਾਂਦੇਪਰਰਹੇ ਫੇਰਓਥੋਚਲਦੇਹੋ॥੮੦

ਬੋਲੇਗੁਈਜੀਦਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ॥੮੧

ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਤੇਬਾਲਾਦੇਵੇਸਯਦਜਲਾ
 ਲਈਉਚਨ੍ਰਚਲੇਗਯੇ ਜਾਵਡੀਵੇਲਾਹੋਈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ਅਤੇਬਾਲਾਦੇਰੀਆਉਨਾਵਣਗਏ ਜਨਾਵਣਲਗੇਤਾਂਅਗੋਇ
 ਕਸਿਧੀਨਾਵਦਾਅਹ ਜਾਦਰੀਆਉਦਿਚਵੜੇਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਜੀਬਾਣੀਉਚਰੀ ਗੁਰਮੁਖਨਾਦੰਗੁਰਮੁਖਵੇਦੰਗੁਰਮੁਖਰ
 ਯਾਸਮਾਈ ਗੁਰਈਸਰਗੁਰਗੋਰਖਬਰਮਾਗੁਰਪਾਰਬਤੀ
 ਮਾਈ ਜੇਹਉਜਾਣਾਆਖਾਨਾਹੀਕਹਣਾਕਥਨਨਜਾਈ ਗੁਰਾਂ
 ਈਕਦੇਹਬੁਝਾਈ ਸਭਨਾਜੀਅਾਂਕਾਇਕਦਾਤਾਸੋਮੈਦਿਸਰਨ
 ਜਾਈ ੧ ਤੀਰਥਨਾਵਜੇਤਿਸਭਾਵਾਦਿਨਭਾਵੇਕਿਨਾਇਕਰੀ

ਜੇਤੀ ਸਿਰਠ ਉਪਾਈ ਵੇਖਾਂ ਵਿਣ ਕਰਮਾ ਕਿ ਮਿਲੈ ਲਈ ਮਤੁ ਵਿ
 ਰਹਤੁ ਨ ਜਵਾਹਰਮਾਟ ਕਜੇ ਇਕ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣੀ ਗੁਰ
 ਇਕ ਦੇਹ ਬੁਝਾਈ ਸਕੁ ਨਾਜੀ ਅਕਾਇਕ ਦਾਤੁ ਸੋ ਮੈਂ ਵਿਸਰ
 ਨ ਜਾਈ ॥ ੨ ॥ ਪਾਤਾਲਾ ਪਾਤਾਲ ਲਖ ਮਾਰਾ ਸਾਮਗਰਾਸ ਓ
 ਰੁਕ ਵਿਰੁਕ ਭਾਲ ਬਕੇ ਵੇਦ ਕਹਨਾ ਇਕ ਵਾਤੁ ਸਾਹਸ ਅਠ ਰਹ
 ਕਹਨ ਕਤੇਬਾ ਅਸਲੂ ਇਕ ਧਾਤੁ ਲੇਖਾ ਹੋਇ ਤਾਂ ਲਿਖੀ ਮੈ
 ਲੇਖੈ ਹੋਇ ਵਿਦਾਸ ਨਨਕ ਵਡਾ ਮਾਖੀ ਮੈ ਮਾਪੇ ਜਾਣੈ ਮਾ
 ਪਿ ੩ ਇਕ ਦੂਜੀ ਭੁੱਲਖ ਹੋਇ ਲਖ ਹੋਇ ਵਿਲਖ ਵੀਸ ਲਖ
 ਲਖ ਗੋਤਾ ਮਾਖੀ ਮੈ ਏਕ ਨਾਮ ਜਗਦੀਸੁ ਏਤੁ ਰਹਿ ਪਾਤਿਪ
 ਵੜੀਆ ਚੜੀ ਮੈ ਹੋਇ ਇਕੀਸੁ ਸੁਟਿ ਗਲਾਂ ਮਾਕਾ ਜਕੀ ਕੀ
 ਟਾਮਾਈ ਗੀਸ ਨਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈ ਮੈ ਕੂੜੀ ਕੂੜੈ ਠੀਸੁ ॥ ੪ ॥
 ਹੋਰ ਬਾਣੀ ਬਹੁਤ ਹੋਈ ਪਰਾਸਿ ਦੀ ਦੁਹ ਜਾਗਾ ਅਟਕਾ ਇਕ
 ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਤੇ ਅਤੇ ਇਕ ਪਾਤਾਲਾ ਮਾਕਾ ਸਾਤੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਅਤੇ ਬਾਲਾ ਦੇ ਵੈਨਾ ਵੇਰੇ ਅਤੇ ਸਿੰਧੀਆ ਪਟੇ ਪੀਰ ਪਾਸਗ
 ਖਾ ਪੀਰ ਅਗੇ ਪੁਛਾ ਬਚਾਇਨ ਕਯੋ ਚਾੜ੍ਹੇ ਤਾਂ ਸਿੰਧੀ ਕਯਾਸ
 ਵੇ ਪੀਰ ਸਲਾਂ ਮਤੀ ਮੈਨੂੰ ਹਿਕਰੈ ਰਾਂਗੀ ਲਗੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪੀਰ ਕਯਾ
 ਬਚਾ ਕੇਹੀ ਤਾਂ ਸਿੰਧੀ ਕਯਾ ਪੀਰ ਸਲਾਂ ਮਤੁ ਹਿਕਰੈ ਹਿ ਵਠਕੀ
 ਰਦਗੀ ਆਉ ਵਿਚ ਨਾਵ ਦਾਮਾਹ ਉਸ ਜੇ ਬਕਾਉ ਬਕਾਹੈ ਸੋ
 ਕੁਠਰ ਦਾ ਬਕਾਹੈ ਤਾਂ ਪੀਰ ਕਯਾ ਬਚਾ ਕੇਹਾ ਤਾਂ ਸਿੰਧੀ ਕਯਾ
 ਪੀਰ ਸਲਾਂ ਮਤੁ ਤੁਸਾ ਜੇ ਮਕਾਸ ਪਾਤਾਲ ਚੋ ਦਾ ਕਹੈ ਹੈਂ ਅਤੇ
 ਕੁਰਾਂ ਨ ਵਿਚ ਭੀ ਚਉਦਲਿਖੇ ਹੈਂ ਅਤੇ ਉਸ ਏਰਾ ਤੁਠਨ ਬੋ
 ਲਾ ਜੋ ਲਖ ਗੀਲਖ ਕਹੈ ਹੈਂ ਮੈਨੂੰ ਤੁਦਦੀ ਹੈਂ ਰਾਂਗੀ ਲਗੀ ਹੈ
 ਤਾਂ ਫੇਰ ਪੀਰ ਕਯਾ ਬਚਾ ਓਹਿ ਹਿ ਵਠਕੀ ਰਕਿ ਬੇਛੁਡੇ ਤਾਂ ਸਿੰ
 ਧੀ ਕਯਾ ਪੀਰ ਜੀ ਦਰੀਆ ਉਦਿ ਚ ਛੁਡੇ ਮਾਹੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਪੀਰ ਕ

ਆਬਚਾਓਨਾਨੂਸਦਲਾਉ ਤਾਂਸਿੰਦੀਸਦਣਚਲਾ ਤਾਂਗੁਰੂ
 ਨਨਕਜੀਅਗੇਰਾਹਵਿਚਹੀਮਿਲੇ ਤਾਂਸਿੰਦੀਕਯਾਚਲੇਦਰਵੇ
 ਸੋਪੈਤਾਪਰਿਤਸਾਨੂਸਦਦਾਹੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਚਲੇ
 ਦਰਵੇਸ ਅਸੀਤੋਰੋਪੀਰਦੇਦੀਦਾਰਨੂਚਲੇਆਹੇ ਤਾਂਉਯਸਿੰ
 ਦੀਦੁਹਾਂਨੂਲੇਗਯਾ ਅਗੋਪੀਰਉਡੀਕਵੰਨਬੈਠਾਆਹਾ ਤਾਂਗੁ
 ਰੂਨਨਕਜੀਜਾਇਮੁਕਾਬਲੇਕੀਤੇ ਤਾਪੀਰਅਗੋਕਯਾ ਉ
 ਤੇਸਿੰਦੇਪਰੀਅਜੇਇਤੇਆਚਾਇਨ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾ

ਗਲੀਅਪਾਰਸੀਦੀਆਜੇਮੰਨੇਸਦੇਨ ਤਾਂਪੀਰਸਯਦਜਲਾਲ
 ਦਸਤਪੋਸੀਲੀਤੀ ਅਤੇਮੁਹੋਬਚਨਕਯਾ ਸਯਦਜਲਾਲ
 ਵਚ ਯਾਰਸਲਾਂਮਾਂਲੇਕਮਬਰਾਖੁਦਾਈਸਚੁਚਉ ਦਰਗ
 ਹਕਉਣਬਸੇਖਸੇਖਸੁਣਾਈਸਚਮੁੰ ਗੁਰੂਨਨਕਜੀਵਚ
 ਸੇਖਸੁਣਾਈਸਚਅਤੇਦਰਗਹਸੇਹਨਸਚੀਆ ਝੂਠਿਆ
 ਨਾਂਹੀਠਉਠੇਰਚਉਰਾਸੀਸੁਟੀਆਂ ਤਾਂਸਿੰਦੀਕਯਾਪੀਰਸ
 ਲਾਂਮਤਮੇਰੀਬਾਤਏਦੇਰਹਗਈ ਅਤੇਤੁਸੀਆਪਸਾਵਿਚਪਰ
 ਚਗਏ ਤਾਂਪੀਰਕਯਾਬਚਾਤੁੰਕਯਾਕਰਦਾਹੇ ਤਾਂਸਿੰਦੀਕਯਾ
 ਪੀਰਜੀਤਸੀਭੀਅਕਾਸਪਾਤਾਲਚੈਦਾਹੀਕਹੇ ਅਤੇਕੁਰਨੇਮੇ
 ਅਤੇਪੈਕੀਬਰਾਂਭੀਚੈਦਾਹੀਕਹੇ ਇਸਦਰਵੇਸਨੇਲਖਹੀਲ
 ਖਕਹੇਮੋਇਹੁਕਹਦਾਹਾ ਦੇਖਇਹੁਭੁਠਾਹੈ ਕੇਤੁਸੀਭੁਠੇਰੋਕੇ
 ਪੈਕੀਬਰਕੁਰਾਂਨਭੁਠੇਹੈਨ ਤਾਂਪੀਰਕਯਾਬਚਾਤੁੰਕਯਾਕੋਈਨਹੀ

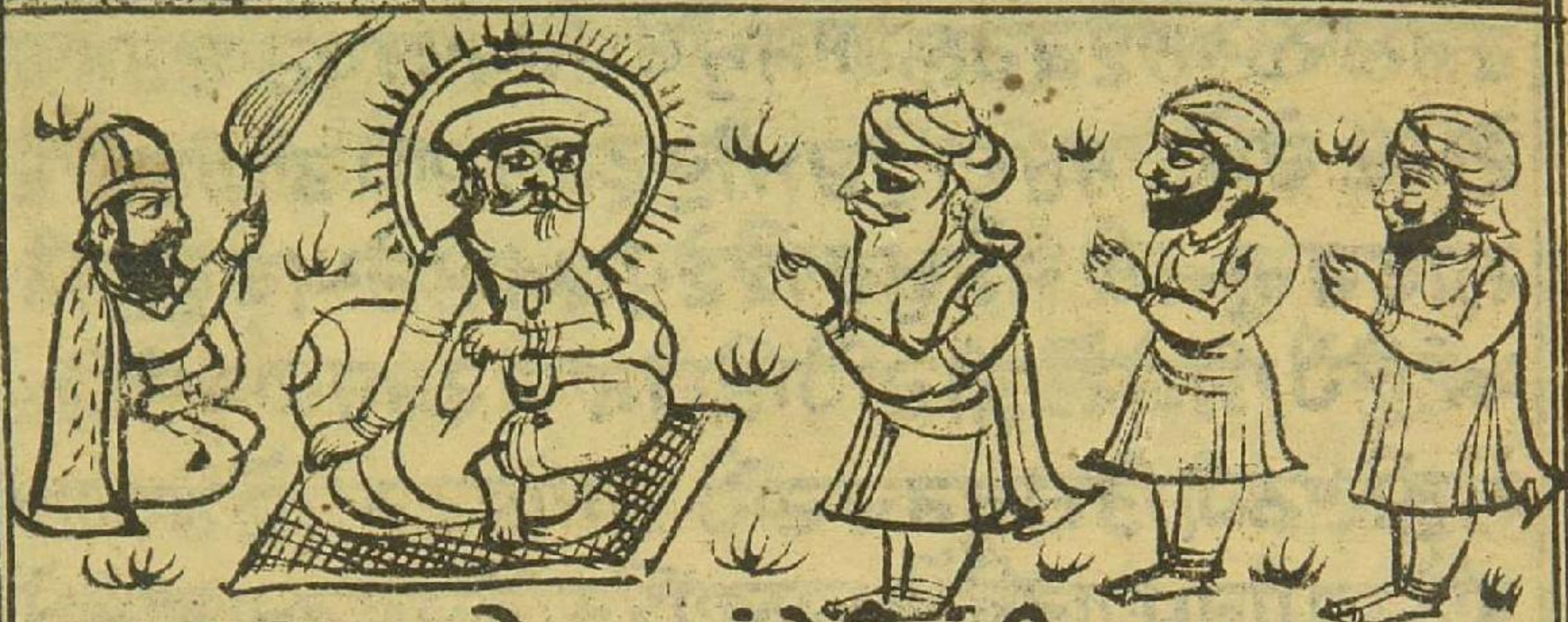
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਚੌਦਾ ਦੀਨ ਜਰਖੁ ਲੀਯੈ ਤਿਨ ਚੌਦਾ ਕਹੈ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ
 ਲਖਾਂ ਦੀਨ ਜਰਖੁ ਲੀਯੈ ਤਿਨ ਲਖੁ ਹੀ ਕਹੈ ਸਯਦਜਲਾਲਕ
 ਆ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦਰਵੇਸ ਲਖਾਂ ਦੇ ਅਗੇ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਕਿਆ ਅਗੇ ਬੇਅੰਤ ਹੈ ਤਾਂ ਪੀਰ ਕਿਆ ਬਚਾ ਸੁਣ ਲੈ ਅਜੇ
 ਬੇਅੰਤ ਹੈ ਖੁਦਾਇ ਜਿਥੇ ਤੋੜੀ ਇਸ ਦੀਨ ਜਰਖਾ ਯੀਤਿ ਤਨੀ
 ਏਸ ਕਹੀ ਤਾਂ ਸੀ ਦੀ ਕਿਆ ਪੀਰ ਜੀ ਏਹੁ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖ ਆਖਦਾ
 ਹੈ ਸੋ ਕਿਆ ਆਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਪੀਰ ਕਿਆ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦਰਵੇ
 ਸ ਗੁਰਮੁਖ ਤੁਸੀ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਹਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਆ
 ਸਯਦਜਲਾਲ ਜੀ ਮੈਂ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਪੀਰ ਕਿਆ ਨਾਨ
 ਕ ਦਰਵੇਸ ਲੇਵਨਾ ਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਆ ਪੀਰ ਜੀ
 ਮੈਂ ਤੁਸਾ ਬੋਧੁ ਛਵਾ ਆਯਾਹਾਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਪੀਰ ਕਿਆ ਨਾਨਕ ਦਰਵੇ
 ਸ ਜੀ ਚੁਣ ਜੋ ਅਸਾ ਤੇ ਵਤਨ ਦੀ ਬੋਲੀ ਪੁਛੇ ਤਾਂ ਛੋਟੇ ਨੀ ਗਰਬੀ
 ਦਸ ਦੇਸਨ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਵਤਨ ਦੀ ਬੋਲੀ ਹੈ ਤੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਸੋ ਆਖ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਆ ਮੈਂ ਹੋ ਬੋਧੁ ਛਵਾ ਆਯਾ ਆਹ ਤਾਂ ਸਯਦ
 ਜਲਾਲ ਮੁਗੀ ਦਸ ਰੁਸ ਦੇ ਲਗਾ ਕਹੁਣ ਸੁਣੇ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਬੀ
 ਦਿਓ ਏਹ ਦਰਵੇਸ ਅਸਾ ਤੇ ਤਕੀਏ ਬੈਰੇ ਪੈਂਨ ਅਸੀ ਇਨਾਨੁ ਅ
 ਪਬੈ ਠਾਇ ਚਲੇ ਆਹੇ ਤੁਸਾ ਅਸਾ ਬੋਧੀ ਬਹੁਤ ਕਰਕੇ ਜਾਣਨੇ
 ਅਸਾਂ ਅਗੇ ਉਜਰ ਕਰਦੇ ਆਹੇ ਅਤੇ ਅਸਾ ਆਵਾਇਆ ਤੇੜੀ
 ਇਨਾ ਅਗੇ ਉਜਰ ਨਾਂ ਹੀ ਕਰਵਾ ਜੇਕੁ ਛਾ ਆਖਨ ਸੋ ਬਜਾਇ
 ਲੈ ਆਵਣ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਦਰਵੇਸ ਅਸਾ ਆਵਾਇਆ ਤੇੜੀ
 ਇਥੋ ਜਾਵਣ ਨਾ ਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਆ ਪੀਰ ਜੀ ਤੁਸੀ ਕਿ
 ਬੇਜਾ ਦੇਹੋ ਤਾਂ ਪੀਰ ਕਿਆ ਅਸੀ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਦਾ ਜਬਾਬ ਲੈਣ ਜਾ
 ਦੇਹਾਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਆ ਤੁਸੀ ਕਿ ਬੇਜਾ ਹੁਕੋ ਤਾਂ ਪੀ
 ਰ ਕਿਆ ਜੀ ਅਸੀ ਮਕੇਜਾ ਦੇ ਆਹੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਆ ਜ

ਏਪੀਰਜੀ ਤਾਂਪੀਰਇਕਜੁੰਬਾਗਲਪਾਯਾ ਅਤੇਪੋਲਾਸਿਰ
ਤੇਲੀਤੀ ਅਤੇਇਕਹਬਾਮਸਤਾਵਲੀਤਾਅਤੇਇਕਹਬਾਮ

ਸਲੀਤਾ ਅਤੇਪੈਰੀਕੋਸਾਂਪਾਈਆ ਤਾਂਪੀਰਚਲਾ ਤਾਬਾਲੇ
ਕਾਮਾਗੁਰੂਜੀਮਕਾਓਹੋਨਿਥੇਮਰਦਾਨਾਗਯਾਸੀ ਅਤੇਤੁਸੀ
ਮਕੇਕੀਤਰਫਪੈਰਕਰਕੇਸੁਤੇਸੇ ਕਿਕੋਈਹੋਰਮਕਾਹੇ ਤਾਂਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਕਾਆ ਬਾਲਾਓਹੋਮਕਾਹਈ ਤਾਂਫੇਰਬਾਲੇਕਾਆ
ਗੁਰੂਜੀਓਬਹੁਕਿਸਪਾਸਹੁਜਬਾਬਲਮਾਦਸੀ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀਕਾਆਸੁਫਗੁਈਬਾਲਾਫਕੀਰਬੀਵਰੀਪੁਰਾਹੋਪਰਪੀਰ
ਕਰਾਹੋਜੁਏਹੁਆਖਦਾਹੋਮਕੇਖਦਾਇਹੋਹੋਰਸਾਰੀਸਰਤੀ
ਬਗੈਰਖਦਾਇਹੈ ਤਾਂਸਯਦਜਲਾਲਜਾਇਜਗਜਤੇਚੜ੍ਹਾ
ਤਾਂਇਕਪਗੜਨਜਰਮਾਇਓਸੁ ਤਾਂਸਯਦਜਲਾਲਕਾਆ
ਜਗਜਇਸਪਗੜਨਾਲਲਥੇ ਤਾਂਏਹਪਗੜਕੁਦੇਖਜਾਈ
ਯੇ ਤਾਂਬੁਖਜੋਦਰਮਾ ਸੇਜਗਜਓਸੇਪਗੜਨਾਲਜਾਇਲ
ਗਾ ਤਾਂਜਗਜਦਿਚੋਹੋਕਾਮਲਾ ਧਾਰੇਜਿਸਨੇਉਤਰਨਾਹੋ
ਸੇਉਤਰਪਵੇ ਤਾਂਸਯਦਜਲਾਲਉਤਰਪਯਾ ਤਾਂਜਗਜਰੁਦ
ਨਾਹੋਯਾ ਪੀਰਪਗੜਉਤੇਜਾਇਚੜ੍ਹਾ ਜਾਇਕਰਦੇਖੇਤਾਕੁ
ਲੀਆਂਵਸਤੂਲਈਆਹੈਅਛੀਆ ਸੇਜਾਂਦਿਛਾਵਣੇਵਿਛੇ
ਪਏਹੋਨਪਰਰਹਣਵਾਲਾਕੋਈਨਹੀ ਤਾਂਪੀਰਮਨਦਿਚਜਤਾ
ਜੋਯਹਸਮਗੀਹੈ ਤਾਂਕੋਈਰਹਣਵਾਲੇਕੁਹੋਸਨ ਤਾਂਫੇਰਸਯ

ਦਜਲਾਲਆਇਕਰਲਗਾਸਮੁੰਦਵੀਅੰਲਹਰਾਂਦਤਮਾਸਾ
 ਦੇਖਣ ਦੇਖੇਤਾਸਮੁੰਦਵਿਚਮੀਹੁਦਰਸਦਾਹੈ ਤਾਂਪੀਰਦੇਦਿ
 ਲਵਿਚਗੁਜਰੀ ਜੇਏਖੁਦਾਇਏਹੁਕਮਾਤੇਰੇਪਰਵਤੁਨਿ
 ਅੰਉਹੈ ਜਿਥੇਲੋੜੀਦਾਹੈਤਿਥੇਨਾਹੀਦਰਸਦਾਅਤੇਜਿਥੇ
 ਲੋੜੀਦਾਨਹੀਤਿਥੇਦਰਸਦਾਹੈ ਤਾਂਮੀਹੁਦਰਸਦੇਰਹਰਮ
 ਤਾਂਠੇਰਪੀਰਪਗੜਉਤੇਮਹਲਾਇਤਵਿਚਵੜ੍ਹਾ ਜਾਂਦੇਖੇ
 ਤਾਂਉਥੋਂਦੇਵਸਨੀਕਜੋਆਹੇਸੋਆਪੇਆਪਣੀਜਗਾਬੈਠੇਹੈ
 ਨ ਸਾਯਾਉਨਾਦਾਬਾਰੀਆਹਾ ਜਿਸਨਾਲਮਬਾਲਗਾਤਿਸ
 ਪਾਸਬਹਗਯਾ ਉਨਲੁਕਦਰਤਨਾਲਇਛੁਕੋਜਨਉਤਰਦ
 ਆਹਾ ਚਿਨਾਸਕੁਨਨੁਅਹਾਰਉਤਰਆਇਕਪੀਰਨੁਨਉਤ
 ਰਆ ਜਿਸਦੇਪਾਸਪੀਰਬੈਠਾਆਹਾ ਤਿਸਜਾਇਆਪਣੇਗੁਰ
 ਦੇਵਨੁਕਯਾਅਗੋਗੁਰਦੇਵਪੁਛਾਫਲਾਣੈਨੁਅਹਾਰਉਤ
 ਰਆਉਸਆਖਾਜੀਉਤਰਆ ਤਾਂਠੇਰਗੁਰਦੇਵਪੁਛਾਪਰਚੇ
 ਹੋਤਾਂਏਸਕਯਾਨਾਹੀਪਰਚੇ ਤਾਂਠੇਰਗੁਰਦੇਵਪੁਛਾਕਯੋ
 ਤਾਂਉਸਕਯਾਜੀਇਕਜੇਕਿਸੇਮੀਤੁਲਬੀਦਰਦੇਸਆਯਾਹੈ
 ਉਸਨੀਨਾਹੀਉਤਰਆ ਤਾਂਠੇਰਗੁਰਦੇਵਕਯਾਅਹਾਰਕਿਸਦ
 ਅਤੇਉਹਕਿਸਦਾ ਤਾਂਉਸਕਯਾਜੀਅਹਾਰਕੁਊਉਸੇਦਾਅਤੇ
 ਚਹੁਭੀਉਸੇਦਾ ਤਾਂਠੇਰਉਸਕਯਾਤੀਚਿਕਾਰਾ ਜੋਹਰਠਦਰ
 ਮਾਨਲਾਵੇ ਤਾਂਉਹਠੇਰਆਯਾਪਰਦੇਨਸਕਯੋਸੁਪੀਰਦੇ
 ਬੈਠਾਆਪੇਖਾਏਸੁ ਤਾਂਸਯਦਜਲਾਲਕੁਖਾਰਯਾਪਰ
 ਜਾਗਦਾਰਯਾਵੇਖਾਆਵਦੇਨਾਹੀਤ੍ਰਿਠੇਪਰਜਾਂਦੇਤਾਂਇਸ
 ਨ ਜਾਂਪਰਕੁਤਾਤਹੋਵਣਤੇਆਯਾਅਤੇਉਤਾਰੀਦਾਵਖਤਹੋਇ
 ਯਾ ਤਾਂਸਯਦਜਲਾਲਦੀਆਂਪਲਕਾਲਗਗਈਆਂ ਤਾਂ
 ਪੀਰਬਹੁਤਬਿਸਮਾਦਰੀਦੇਪਰਹੋਗਯਾ ਤਾਂਠੇਰਲਹਰਾਂ

ਦਾਤਮਾਸਾਲਗਾਦੇਖਣ ਜਾਂਦੇਖੈਤਾਂਇਕਜਹਾਜ਼ਬਣਸ
 ਗਾਏਤਾਂਪੀਰਦੇਦਿਲਦਿਚਗੁਜਰੀਜੇਏਖੁਦਾਇਤੁਏਹੁਕਮ
 ਕਰਦਾਏਕੋਈਗਿਨਪੁਤੁਛੁਆਯਾਏਕਿਸੇਕਰਜਕਫਵਸ
 ਤਪਾਈਏਤੈਨੂਇਤਲਭੀਤੰਰਸਨਹੀਆਵਦਾਤਾਂਜਹਾਜ਼
 ਡੁਬਣੋਰਹਗਾਯਾਜਾਇਪਤੁਲਗਾਤਾਂਫੇਰਸਯਦਜਲ
 ਲਕਰਆਸਵੇਰੇਹੀਜਾਈਯੇਜੇਆਵਦੇਤਾਂਦਿਸਨਜਾਸਯ
 ਦਜਲਾਲਜਾਇਕਰਦੇਖੇਤਾਂਆਪੋਆਪਲੀਜਾਹਗਾਬੈਠੇ
 ਤੈਨ ਤਾਂਫੇਰਉਸੇਪਾਸਬੈਠਗਾਯਾਤਾਂਉਨਾਨੁਮਹਾਰਉਤਰਿ
 ਆਅਤੇਸਯਦਜਲਾਲਨੁਨਉਤਰਿਆਤਾਂਉਹੁਫੇਰਗਾਬੈ
 ਸਮਾਦਹੋਇਆਆਪਣੇਗੁਰਦੇਵਪਾਸਜਾਇਖੜਾਹੋਯਾਤਾਂ
 ਫੇਰਗੁਰਦੇਵਅਗੋਪੁਛਿਆਮਹਾਰਉਤਰਿਆਤਾਂਉਸਕਹ
 ਯਾਜੀਉਤਰਿਆਤਾਂਫੇਰਗੁਰਦੇਵਕਰਆਪਰਚੇਤਾਂਉਸਕ
 ਯਾਜੀਨਹੀਪਰਚੇਤਾਂਗੁਰਦੇਵਕਰਆਕਯੇਤਾਂਉਸਕਰਆ
 ਜੀਉਕਲਵਲਾਦਰਵੇਸ਼ਅਜਰੀਭੁਖਾਬੈਠਾਏਤਾਂਫੇਰ
 ਗੁਰਦੇਵਕਰਆਦੇਖਾਂਉਸਨੂੰਸਦਲਜਾਂਉਉਸਾਦਿਚਕਰਆ
 ਤਕਸੀਰਏਉਹਤੇਅਭੁਲਸਾਹਿਬਏਤਾਂਸਯਦਜਲਾਲਨੁ
 ਸਦਲੋਗਾਏਤਾਂਅਗੋਗੁਰਦੇਵਕਰਆਕਹੁਭਾਈਕਿਬੈਠੇ
 ਤੂੰਤਾਸਯਦਜਲਾਲਕਰਆਜੀਮੈਉਚਬੀਹਤਾਂਉਸਗੁਰ
 ਦੇਵਕਰਆਤੇਗੀਉਮਰਕਿਤਨੀਏਤਾਂਸਯਦਜਲਾਲਕਰਆ

ਜੀਮੈਨੂਮਲੂਮਨਾਹੀ ਤਾਂਠੇਰਗੁਰਦੇਵਕਯਾ ਤੁਸੀਆਪਣੀਭਿਮਰ
 ਵਿਚਕਦੀਭੁਖਾਭੀਰਯਾਹੈ ਇਨਾਦੁਹਾਇਨਾਬਾਝੁ ਤਾਂਸਯਦ
 ਜਲਾਲਕਯਾਜੀਮੈਕਦੇਨਾਹੀਭੁਖਾਰਯਾ ਆਪਣੀਸੀਭਾਲ
 ਇਚਤਾਂਉਸਗੁਰਦੇਵਕਯਾ ਸੁਫਭਾਈਤੁਸਚੁਕਹੁ ਤੈਕਯਾਗੁ
 ਸਤਾਕੀਕੀਤੀਹੈ ਜੋਤੈਨੂੰਦੁਇਵਿਨਭੁਖਾਰਖਾ ਤਾਂਸਯਦਜਲਾ
 ਲਕਯਾਜੀਮੈਤਾਂਕੁਛਨਾਹੀਕੀਤਾ ਉਸਗੁਰਦੇਵਕਯਾਭਾਈਪ
 ਰਮੇਸਰਨੂੰਤਾਂਤਕਸੀਰਨਾਹੀਲਾਈਜਾਦੀ ਤੁਸੀਆਪਣੀਤਕਸੀ
 ਰਜਾਹਰਕੌਰੋ ਤਾਂਸਯਦਜਲਾਲਕਯਾਜੀਮੈਦੁਇਵਿਨਲਹਰ
 ਦਾਤਮਾਸਾਤਿਠਾਹੈ ਤਾਂਉਸਗੁਰਦੇਵਕਯਾਲਹਰਾਂਵਿਚਕਯਾਤਿ
 ਠੇ ਤਾਂਸਯਦਜਲਾਲਕਯਾਜੀਕਲਸਮੁੰਦਵਿਚਮੀਹਵਰਸਦ
 ਆਹਾ ਤਾਂਮੈਕਯਾਯਾਸਾਹਿਬਏਹਕਯਾ ਜਿਥੇਲੋਕੀਦਾਹੈਤਿਥੇ
 ਵਸਦਾਨਹੀ ਅਤੇਜਿਥੇਨਹੀਲੋਕੀਦਾਤਿਥੇਵਰਸਦਾਹੈਤਾਂਮੀਹੁ
 ਵਰਸਣੇਰਹਗਯਾ ਤਾਂਗੁਰਦੇਵਕਯਾਅਜਕਯਾਤਿਰੋਤਾਠੇਰਸ
 ਯਦਜਲਾਲਕਯਾਜੀਅਜਾਇਕਜਹਾਜਰੂਬਦਲਗਾਆਹ
 ਅਸਾਕਯਾਏਖੁਦਾਇਏਹਤੁਕਯਾਕਰਦਾਹੈਕੋਈਰਿਨਛਤੁਆ
 ਯਾਹੈਕੋਈਕਰਜਕਫਕਖੇਪਲੈਆਯਾਹੈਏਹਤੁਕਯਾਕਰਦਾ

ਹੈ ਤਾਂਜਹਾਜਰੂਬਦੇਰਹਗਯਾ ਜਾਂਇਬੰਦਰਲਗਾ ਤਾਂਉਸਗੁਰਦੇ
 ਵਕਯਾਇਸਬੇਖੁਖਨੁਇਬਦਕਫੇਏਹਕੋਈਬਡਾਬੇਖੁਖਹੈਇ
 ਸਮਿਤੁਲਵਿਚਬਣਦਾਨਾਹੀ ਤਾਂਸਯਦਜਲਾਲਕਯਾਜੀਮੈਕਯਾ

ਕੀਤਾ ਤਾਂਗੁਰਦੇਵਕਯਾ ਉਸਤਾਂਆਪਣਾਂਭਾਣਕਰਣਆਹ ਤੂੰ
 ਉਸਦਾਸਰੀਕਹੋਯੋ ਜੇਤੂੰਉਸਦਾਕੀਤਾ ਲਗੇਮੇਟਣ ਤੂੰਹੁਣਵਡਾਮ
 ਮੀਹੋਇਗਯੇ ਤੂੰਹੁਣਲਗੇਜਾਣਨਜੇਮੇਰਾਹੁਕਮਲਗਾਚਲਣਤੂੰ
 ਵਡਾਬੇਮੁਖੈ ਤਾਂਜਲਾਲਕਯਾਜੀਮੈਭੂਲਾਹਾਂਮੈਨੂੰਬਖਸੀਏਤੂੰ
 ਸਯਦਜਲਾਲਕਯਾਜੀਗੁਰਮੁਖਕੀਟਹੋਦੇਹੈਂਨ ਤਾਂਗੁਰਦੇਵਕ
 ਆਸੁਣਦਰਵੇਸ਼ ਜੇਉਸਦਾਹੁਕਮਮਨਿਲੈਦੇਹੈਂਨ ਸੋਈਗੁਰਮੁਖ
 ਹੈਂਨ ਜੇਉਸਦੇਕੀਤੇਵਿਚਸਕਕਰਦੇਹੈਂਨ ਤੇਰੇਵਾਂਗਸੋਈਬੇਮੁਖਹੈਂਨ
 ਤਾਂਸਯਦਜਲਾਲਕਯਾ ਰਾਮਜੀਭੂਲਾਹੋਆਜੇਨੇਕੋਹੀਨਿਸਾਹੋਈਚ
 ਲੇਆਹੋਮੰਕੇ ਅਪਣੇਤਕੀਏਹਿਕਦਰਵੇਸ਼ਛਤੁਆਏਆਹੇਤਾਂਗੁਰ
 ਦੇਵਕਯਾਸੁਣਦਰਵੇਸ਼ ਜਿਸਨੂੰਤੂੰਅਪਣੇਆਸਟਬੈਠਾਯਾਯ
 ਹੈਸੋਸਭਕਿਛੁਜਾਣਦਾਹੈਅਰਤੈਨੂੰਬਖਸੇਗਾਭੀਓਹੀ ਉਹਦੀਨ
 ਵੁਨੀਯਾਂਦਾਮਾਲਕਹੈਆਪਪਰਮੇਸਰਹੈ ਤੇਰੇਵਡੇਭਾਗਹੈਂਨਜੇਉਸ
 ਨੇਤੈਨੂੰਦਰਸਨਦਿਤਾਹੈ ਤਾਂਸਯਦਜਲਾਲਕਯਾ ਦੁਰਸਤਜੀਤਾਂ
 ਸਯਦਜਲਾਲਨੂਭੀਅਹਾਰਉਤਰਾਓਸਭੀਖਾਧਾ ਤਾਂਸਯਦਜ
 ਲਾਲਰਾਤਨੁਜਾਗਦਾਰਯਾ ਜੇਦੇਖਾਂਕਿਸਰਾਹੁਜਾਦੇਹੈਂਨਚਰ
 ਪਹਰਗਾਤਿਜਾਗਦਾਰਯਾ ਜਾਓਨਾਂਦੀਉਤਾਰੀਦਾਵਖਤਹੋਯਾ
 ਤਾਂਸਯਦਜਲਾਲਵੀਆਂਪਲਕਾਲਗਾਗਈਆਂ ਤਾਂਸਯਦਜ
 ਲਾਲਸਮਝਾ ਜੇਬੇਮੀਤਦਾਮੀਤੁਨਹੀਆਵਦਾ ਅਤੇਓਹਦਰਵੇ
 ਸੁਬੈਠਾਹੈ ਤਾਂਸਯਦਜਲਾਲਦੇਮਨਵਿਚਆਈਜੇਜਹਾਜਇਥੇ
 ਆਇਲਗੇ ਤਾਂਅਸੀਜਾਇਪਹੁਚੀਏ ਤਾਂਹਿਕਸਜਹਾਜਨੂੰਬਖ
 ਛਲੈਆਯਾ ਤਾਂਸਯਦਜਲਾਲਚੜਬੈਠਾ ਤਾਂਫੇਰਜਹਾਜਨੂੰਬਖ
 ਸਯਦਜਲਾਲਦੇਰਾਹੁਹੀਲੈਗਯਾ ਤਾਂਜਲਾਲਆਪਣੇਆਸ
 ਟਆਯਾ ਆਇਗੁਰੂਨਨਕਜੀਦੇਚਰਨਾਤੇਮਥਾਵੇਕਯਾ ਵਸਤੁ
 ਸੀਲੈਕਰਬੈਠਗਯਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਪੀਰਜੀਦੇਹੁਗੁਰ

ਮੁਖਾਂਦਾਜਬਾਬ ਤਾਂ ਸਯਦਜਲਾਲਕਯਾਸੁਣਨਾਨਕਦਰਵੇਸ਼
 ਤੁਕਰਨਕਾਰਨਜੇਤੀਸਰੂਪੈ ਤੈਨੁਸਰੂਕਿਛੁਰੇਸਨਹੈਅਸਨੁ
 ਜੀਅੰਨੁਕੀਖਬਰਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਪੀਰਜੀਜੋਕਿਛੁ
 ਜਬਾਬਲੈਆਏਹੈਸੇਈਆਖਹੁ ਤਾਂਸਯਦਜਲਾਲਕਯਾਸੁ
 ਣਨਾਨਕਦਰਵੇਸ਼ ਜੋਕੋਈਹੁਕਮਖੁਦਾਇਦਾਮੰਨਦਾਹੈਅਤੇਉ
 ਸਦੇਕੀਤੇਵਿਚਸਬਰਨਹੀਰਖਦਾਸੇਈਗੁਰਮੁਖਹੈਅਰਜੋਕੋਈ
 ਉਸਦੇਕੀਤੇਵਿਚਸੰਕਲਮਾਫਦੇਹੈਸੇਬੇਮੁਖਹੈਏਹੁਜਬਾਬੀਮ
 ਲਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਪੀਰਜੀਏਹੁਜਬਾਬਤੁਸੀਕਿਥੇ
 ਲਾਏਹੈਤਾਂਸਯਦਜਲਾਲਕਯਾਸੁਣਨਾਨਕਦਰਵੇਸ਼ਹਿਕਜੋ

ਟਾਪੁਵਿਰਪਹਾਜ਼ਆਹ ਓਥੇਕੁਦਰਤਦੇਦਰਵੇਸ਼ਰਹਦੇਆਹੇ ਓ
 ਨਨੁਕੁਦਰਤਨਾਲਅਹਰਉਤਰਦਾਆਹਾ ਅਤੇਜੀਓਨਰੰਗਭੀ
 ਕੋਈਨਜਰਨਾਅਯਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਓਹੁਕੋਣਆਹੇਤੋ
 ਸਯਦਜਲਾਲਕਯਾਨਾਨਕਦਰਵੇਸ਼ਉਨਦਾਸਾਯਾਭਾਰੀਹੈ
 ਅਸਨੁਸੋਝਕੀਈਨਾਹੀਤੇਗੀਅਤੁੰਗੀਜਾਣੈ ਤਾਂਸਹੀਯਦਜਲ
 ਲਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਚਰਨਤੋਮਥਾਟੇਕਯਾਅਤੇਨਉਧਰੀਕਰੇ
 ਯਾ ਲਗਾਗੁਰੂਗੁਰੂਜਪਣਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਪੀਰਜੀ
 ਅਸਨੁਰਜਾਇਦੇਹਾਤਾਂਸਯਦਜਲਾਲਕਯਾਤੁਸਾਂਨੁਰਜਾਇ
 ਖਦਾਇਕੀਹੈਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਓਥੇਚਲਦੇਰਹੇ॥੨੧॥
 ਬੋਲੋਭਾਈਜੀਦਾਹਗੁਰੂ॥ ✽ ॥ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ॥੨੨॥

ਤਾਂਬਾਲੇਪੁਛਾਗੁਰੂਜੀਓਥੇਕਉਣਆਹੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀ
 ਕਯਾਸੁਣਕੁਈਬਾਲਓਥੇਨਰਦਗੁਸਾਈਦੇਸਿਖਸੰਗਤ
 ਆਹੇ ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਤੇਰੀਅੰਤ੍ਰੀਜਾਣੇ ਤਿਲੋਕੀਕ
 ਮਾਲਕਹੈਉਹੁਜੇਨਿਰੰਕਾਰਹੈਸੁਤੁਹੀਨਜਹਮਾਵਦਾਹੈ ਤਾਂ
 ਬਾਲੇਗੁਰੂਨਨਕਜੀਦੇਚਰਨਾਂਤੇਮਥਾਏਕਯਾ ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾ
 ਗੁਰੂਜੀਹੁਣਕਿਧਰਨੁਰੋਦੇਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਕੁਈ
 ਬਾਲਾਪਟਣਸੇਖਫਰੀਦਦੇਜਾਈਯੇਰੇ ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਗੁਰੂ
 ਜੀਫਰੀਦਸਾਧਤਾਂਅਗੇਗੀਪੁਰਾਹੇਗਯਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀ
 ਕਯਾਕੁਈਬਾਲਾਫਰੀਦਦੀਸਤਵੀਜਾਹਗਾਹੈਸੇਖਬ੍ਰਹਮ
 ਪਰਕੁਲਾਫਕੀਰਹੈ ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਸਯਦਜਲਾਲ
 ਜੇਹਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਕੁਈਬਾਲਾਸਯਦਜਲਾਲ
 ਤੇਬਹੁਤਦੂਰਹੈ ਕਰਤਾਰਦਾਪੁਆਰਾਹੈ ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਚ
 ਲੀਅੰ ਤਾਂਓਥੇਚਲੇਪਟਣਸੇਖਫਰੀਦਦੇਆਏ॥ ੮੨॥=

ਬੋਲੇਕੁਈਜੀਦਾਗੁਰੂ

ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ॥ ੮੩॥

ਗੋਸੁਸੇਖਬ੍ਰਹਮਦੀਗੁਰੂਨਨਕਜੀਦੀਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਅਤੇਬ
 ਲਾਸੀਪੁਰਾਵੀਨਦੀਵਜਾਹਦੀਦੇਅਧਵਿਚਆਏ ਸਾਂਝੇਸਾਂਝੇਉ
 ਦਜਾਂਨਵਸਦੀਅੰਮਧਵਿਚਹੈ ਗੁਰੂਨਨਕਜੀਅਤੇਬਾਲਾਪਟ
 ਣਆਏਸੇਖਫਰੀਦਦੇਸਵਾਪਹਰਦਿਨਚੜ੍ਹੇਕੋਹਵਹਾਏਫਰਕ
 ਵਿਚਆਇਬੈਠੇਪਟਣਦਾਪਰਿਸੇਖਫਰੀਦਦੀਮੈਲਾਦਸੇਖਬਿ
 ਰਹਮਬਾਲਾਗਜਾਸੇਖਬਿਰਹਮਦਾਮੁਰੀਦਕਮਾਲਕਰਤਾਰਦਾ
 ਪੁਆਰਾਲਕੜੀਅੰਚੁਗਣਆਯਾਸੀਪੀਰਦੇਹੁਕਮਸਾਥਕਮ
 ਲਦਰਵੇਸਖਬਰਦਾਰਖੁਦਾਇਦਾਪੁਆਰਾਖੁਦਾਇਦੀਖਬਰ
 ਜਾਣਦਾਬਾਲਕੜੀਅੰਚੁਗਦਾਜੀਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਸਲੋ
 ਕਕਯਾਕਰਤਾਰਦੀਸਿਫਤਾਵਿਚ ਸਲੋਕ ਅਪੋਪਦੀਕਲਮ

ਅਪਉਪਰਲੇਖਤੀਤੁ ਏਕੋਕਗੀਮੈ ਨਾਨਕਾ ਦੂਜਾ ਕਹੇ ਕੂ॥
 ੧॥ ਜਾਂਗੁ ਰੂਨ ਨਕਜੀਖ ਜਾਲ ਨਾਲ ਸਲੋਕ ਕਹਾ ਤਾਂਉਨ ਸੇਖ
 ਬਿਰਹਮ ਦੇ ਮੁਰੀਦ ਲਕੜੀਆ ਆਪਣੇ ਪਰਿਦੇਲੀ ਗਠਨੁ ਚੁ
 ਗਦਾ ਸੀਉਨ ਸੁਆਇਆ ਜੁਟਕਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਆਯਾ

ਦਸਤਪੰਜ ਲੈਕੇ ਸਲਾਮ ਕਰ ਬੈਠਾ ਅਰਜ ਕੀਤੋ ਜੀ ਪਰਿਸ
 ਲਾਮਤ ਏਹੁ ਬੈਠ ਮੈ ਕੂਦਤ ਸੁਲਾਈ ਮੈ ਤਾਂਗੁ ਰੂਨ ਨਕਜੀਖ
 ਨਨਾਲ ਆਖ ਮੇਸੁ ਜੋਏ ਫਕੀਰ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਪਾਸੇ ਆਪੇ ਪ
 ਈਹੈ ਆਪੇ ਕਲਾਮ ਹੈ ਆਪੋ ਲਿਖਣ ਗਾਗਾ ਹੈ ਬਖਾ ਆਖਣੁ
 ਬੰਦਾ ਹੈ ਤਿਸਾ ਵਿਚ ਭੀ ਖੁਦਾਇ ਹੈ ਅਤੇ ਕਲਾਮ ਜੋ ਬੰਦੇ ਦੇ ਬਾਬ
 ਲਿਖੀ ਹੈ ਸੋਇਹੁ ਭੀ ਆਪੇ ਖੁਦਾਇ ਹੈ ਅਤੇ ਕਬੀਰ ਰਗਤ ਨੇ ਕ
 ਆਹੈ ਨਿਖਾਲ ਕਖਲ ਕਖਲ ਕਵਿਚ ਖਾਲ ਕਖਰ ਰਹਾ
 ਸਭ ਠਾਂਈ ਲੋਕੁ ਹੁਤ ਰਮਨ ਭੂਲ ਹੁਕਾਈ ਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਕਹਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਚ ਆਪੇ ਸੇਵ ਕਹੇ ਆਪੇ ਸਾਹਿਬ ਹੈ
 ਬਿਨਾਇਕ ਸਥੀ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਕੋਇ ਜਗਾਂ ਕਹਾਂ ਏਕੋ ਹੈ ਤਾਂਉਹੁ
 ਕੀਰ ਆਪਣੇ ਪਰਿਥੇ ਆਯਾ ਆਇਕ ਰਮਾਖੋ ਸਾ ਪਰਿਸਲਾਂ
 ਮਤਾਇਕੋ ਜੇ ਮੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਹਿੰਦੂ ਦੇ ਖਾ ਸੁਅੰਨ ਖੁਦਾਇ ਦੀਸੁ
 ਗਤਿ ਹੈ ਅਲਪ ਛਾਤਾ ਹੈ ਸੁ ਸੋਏ ਵੈ ਜਾਪੈ ਨਿਸਨੇ ਇਕ ਜਾਤਾ
 ਸੋਹ ਕਤਾਲਾਨੁ ਆਪਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਰਿਕਯਾ ਬਚਾ ਕਮਾਲ ਦੇਖ
 ਹਿੰਦੂ ਤੇ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਖੁਰਤ ਤਾਂ ਕਮਾਲ ਨੇ ਕਹਾ ਪਰਿਸਲਾਂ ਮਤਾ

ਰੂਨਾਨਕਹਿਦੁਖਦਾਇਰੀਸੁਰਤਹੈ ਐਨਖੁਦਾਇਹੀ ਤਾਂਸੇਖਾਬਿਰ
 ਮਪਾਰਿਕਯਾ ਜੇਬਚਮੈਡਾਜਬਾਬ ਗੁਰੂਨਾਨਕਨੁਪਿੰਨਵੰਦੁ॥
 ਜੇਇਸਨਬਾਬਦਾਸੁਆਲਾਦਿਤੇਸੁ ਤਾਂਉਹੁਹਕਤਾਲਕੂਪਹੁਤਾ
 ਹੈਜੇਨਾਂਦਿਤੇਸੁਤਾਸਕੁਭੂਠੈ ਤਾਂਸੇਖਾਬਿਰਹਮਸਲੋਕਕਯਾ॥
 ਸੇਖਾਬਿਰਹਮਦਾਰ ਖਬਰਖੁਦਾਇਰੀਪੁਛੀਓਸੁ ਇਕਸਾਹਿਬਦੁ
 ਇਹਦੀ ਕੇਹੜਾਸੇਵਕੇਹੜਾਰਈ ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥ ਜੇਇਕਸ
 ਹਿਬਹੈਦੁਇਹਦੀਹੈਨ ਨਨਕਜੀਹਿਦੁਆਖਦੇਹੈਨਾਜਿਅਸਾਦਿਚ
 ਸਹੀਹੈ ਅਤੇਮੁਸਲਮਾਨਕਹਦੇਹੈਨਾਜਿਅਸਾਦਿਚਸਹੀਹੈਦੇਖ
 ਖੁਦਾਇਇਕਹਦੀਦੁਇ ਸਹੀਕੇਹੜੇਰਾਗਦਿਚਕਹੀਮੈ ਅਤੇਮ
 ਟਸਹੀਕੇਹੜੇਰਾਗਦਿਚਕਹੀਮੈ ਤਾਏਹਬੈਤਸੇਖਾਬਿਰਹਮਪਾਸੇ
 ਲੈਕਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਾਸਆਯਾਆਇਕਰਮਾਖੋਸੁਜੀਪੀ
 ਰਸਲਾਮਤਮੇਰੇਪਾਰਿਭੇਰੇਬੈਤਉਤੇਬੈਤਕੀਤਾਹੈ ਉਸਦੇਜਬਾਬ
 ਦਾਸੁਆਲਾਮੈਕੁਮਿਲੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਜਿਅਖਦੇਖ
 ਕਯਾਉਨਖੁਦਾਇਦੇਖਾਰੇਜਬਾਬਮੀਰਮਾਹੈ ਤਾਂਉਸਮੁਰੀਦਨੇਬੈ
 ਤਆਖਸੁਟਾਯਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬੈਤਦਾਸੁਆਲਾਦਿਤਾਅਤੇ
 ਸਹੀਅਤਉਪਰਕਯਾਸਲੋਕਦਾਜਬਾਬ ਹਿਕਸਾਹਿਬਹਿਕਾ
 ਹਦੁਹਿਕੋਸੇਦੀਦੁਜੇਕੁਰਦੁ॥੧॥ ਸਲੋਕ॥ ॥ਦੁਜਾਕਾਹੇਸਿਮਰੀ
 ਮੈਜੀਮੈਤੇਮਰਜਾਇ ਏਕੋਸਿਮਰੇਨਾਨਕਾਜਲਬਲਰਯਾਸਮਾਇ
 ੩॥ ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਮੁਰੀਦਨੁਜੇ
 ਪੀਰਅਜੇਗਤੀਦੋਹਨੁਕੁਲਦਾਹੈ ਤਾਂਤੁਖੁਦਾਇਨਾਲਦਸੁਲਨਾਹੀ
 ਹਿਕੋਸਾਹਿਬਹੀਹੀਕਾਹੰਦਹੀ ਹਿਕੋਸੇਦੀਸੇਵਕੁਰਦੁਜਾਮਨ
 ਹਕਰ ਦੁਜਾਮਾਰਾਨਿਦਾਰ ਜਿਸਦਾਸਰਬਅਕਾਰਹੈਤਿਸੇਕੁਤੁ
 ਸੇਵ ਸਤੁਰਜੀਅਕੈਸਾਬਜੇਰਦਿਆਹੈਤਿਸਕੁਤੁਸਿਮਰਹੈਰ
 ਦੁਜਾਮਨਹਕਰੀ ਕਉਟਹਿਦੁਕਉਟਮੁਸਲਮਾਨ ਸਕੁਨਜੀਅ

ਵਿਗਹਿ ਕੋਖੁ ਦਾਇਰੈ ਇਹੁ ਸਲੋਕ ਦੇ ਜਬਾਬ ਦਾ ਸੁਆਲ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸੋ ਲੈ ਕਰ ਓਹੁ ਮੁਗੀ ਦਸੇਖਾ ਬਿਰਹਮ ਬਾਲੇਗਾ
 ਜੇਕਾ ਸੇਖਾ ਬਿਰਹਮ ਪਾਸ ਲੈਆ ਯਾ ਆਨ ਕਰ ਜਾਂ ਓਹ ਬੈਤਪ
 ਜਾ ਤਾਂ ਸੇਖਾ ਬਿਰਹਮ ਸੁਣ ਕੇ ਖੁਸੀ ਹੋਯਾ ਤਾਂ ਮੁਗੀ ਦਕੁਆ ਖੋਜੇ
 ਸੁ ਬਚਾ ਕੁਝ ਸਮਝੇ ਕਿਲੰਗੀ ਬਚਾਏ ਸਫ ਕੀਰਗ ਵਿਚ ਬਹੁਤ
 ਅਜਮਤ ਹੈ ਤਾਂ ਮੁਗੀ ਦਕੁਆ ਪੀਰ ਸਲਾਂ ਮਤ ਤੈਨੂੰ ਸਭੁ ਰੋਸ ਲੈ
 ਤਾਂ ਪੀਰ ਕੁਆ ਬਚਾ ਜਿਨਾਂ ਇਕ ਖੁਦਾਇ ਬੁਝਾਹੈ ਸੇਹ ਕਕੁਪੁਰ
 ਤੇਹੈ ਪਰ ਬਚਾ ਮੈ ਕੁਪਿਨਿ ਵੇਦ ਉਥਾਉ ਮੈ ਓਹੀ ਦੀਦਾਰ ਕਰ ਸਾਂ
 ਤਾਂ ਮੁਗੀ ਦਕੁਆ ਪੀਰ ਸਲਾਂ ਮਤ ਭੁਲਾਈ ਦੇ ਤਾਂ ਪੀਰ ਸੁਖਵ
 ਸਟ ਅਸਵਾਰ ਹੋਇ ਕਰ ਚਲਾ ਤਾਂ ਉਸ ਮੁਗੀ ਦਨੂੰ ਅਗੇ ਕਰ
 ਦੇ ਚਲਾ ਜਿਥੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਹਾ ਤਿਥਾ ਉਥਾ ਪੀਰ
 ਆਵ ਦੇਹੀ ਸੁਖਵਾ ਸਟ ਹਉ ਤੰਗ ਕਰ ਆਖੇ ਸੁ ਸੇਖ ਕੁਆ
 ਸਲੋਕ ਯਾਰ ਸਲਾਂ ਮਾਲੇ ਕਮ ਬਚਾ ਖੁਦਾਈ ਸਚ ਚਉ ਦਰਗ
 ਹਕ ਵਣ ਵਿਸੇਖ ਆਖ ਤਿਥਾ ਉਸ ਚਮੁੰ ੧ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ
 ਯਾ ਰੁਖਣਾ ਸਚ ਅਲਾਈ ਸੇਖ ਦਰਗ ਹੋਯੋ ਨ ਸਚੀ ਆਂ ਕੂੜੇ
 ਕੂੜਾ ਭੇਖ ਫਿਰ ਚੈ ਰਾਸੀ ਸੁਟੀ ਆਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਪੀਰ ਕੁਆ ਜੀ ਸਲਾਂ ਮ
 ਲੋਕ ਮਨਾਨ ਕਵੇਦੀ ਖੁਦਾਇ ਕੇ ਪਆਰੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੁਆ
 ਪੀਰ ਸਲਾਂ ਮਾਲੇ ਕਮ ਆਈ ਪੀਰ ਜੀ ਸਰਫ ਰਾਜੀ ਹੁਈ ਗੰਗੀ ਬ

ਨਿਵਾਜੇ ਜੀਅ ਸੀ ਜੀਵੇ ਪੀਰ ਦੀਦਾਰ ਹੋਯਾ ਵੇਦ ਉਠ ਕਰ ਗਲ

ਅਲੇਬਹੁਤਭਾਉਕਰ ਪੀਗਵਿਛਾਵਣੇਦਿਛਦਾਏ ਪੀਰਅਤੇ
 ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਠੇਉਪਰਬੈਠੇਇਕਠੇ ਗੁਰੂਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਦਾ
 ਮੁਖਪੁਰਬਵਲ ਅਤੇਪੀਰਦਾਮੁਖਕਾਬੇਵਲ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਜੀਕਯਾ ਪੀਰਜੀਤਸਾਕਾਬਾਇਤਵਲਸਹੀਕੀਤਾਏ ਤਾਂਸੇਖਾਬਿ
 ਰਹਮਕਯਾ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਮੁਸਲਮਾਨਕਾਦੀਨਅਰਪੀਰਕ
 ਠਉਰਏ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ ਪੀਰਜੀਖੁਦਾਇਬਾਵਹੁਕੁਲ
 ਏਕੀਭੁਵਾਲੀਏਹਏ ਪੀਰਜੀਤਖੁਦਾਇਨੂੰਇਕਕਾਲਦਾਏਜਿ
 ਓਨਦੀਵਿਚਵਸਤੂਫੁਫੀਦੀਏ ਤਾਂਪੀਰਕਯਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ਮੈਤੇਰਾਬੈਤਸੁਣਕਰਬਹੁਤਏਰਾਂਨਬੀਅਸਾਂਅਸਾਕਯਾਜਿਨ
 ਦਾਏਹੁਬੈਤਏ ਤਿਨਦਾਦੀਦਾਰਭੀਕਰੀਅੰ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ਕਯਾਪੀਰਸਲਾਮਤਅਸੀਜੀਦੇ ਅਸਨੂੰਤੁਸਾਡੇਮਿਲਣੇਨਲ
 ਸਰਠਰਾਜੀਹੁਈ ਤੁਸਡਾਦੀਦਾਰਏਆਅਸੀਨਿਹਾਲਹੁਏ ਤਾਂ
 ਪੀਰਕਯਾਏਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਮੈਕੂਤੈਤੈਬੈਤਦੇਬਾਨਦਭੀਏਰਾਂ
 ਨਲਗਾਏ ਓਹਦਮਜਮੁਨਮਾਖੀਏ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ
 ਪੀਰਸਲਾਮਤਫਰਮਾਈਏ ਜੋਕੁਝਖੁਦਾਇਭੇਜਜੀਸੋਈਜਬਾਬ
 ਆਖਸਾਂ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਤਾਂਈਪੀਰਖੁਦਾਇਦੀਖਬਰਘਿਨ
 ਏਵਾਸੁਆਲਕੀਤਾ ਸਲੋਕ ਘਾੜਪਟੋਲਾਧਜਕਰੀਕੀਬ
 ਲਜੀਪਹਰਾਜਿਨੀਵੇਸੀਸਹੀਮਲੇਮੈਸੋਈਦੇਸੁਕਰਾਂ ੪ ਤਿਸ
 ਕਾਪਰਮਾਰਬ ਜੇਏਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਏਜੇਤੈਕਯਾਏਜੋਹਿਕੋ
 ਖੁਦਾਇਏ ਸੋਹਿਕਖੁਦਾਇਕੋਕਰਪਾਈਦਾਏ ਕਪੜੇਪਾੜਕਰ
 ਚੀਥੜੇਪੈਨਕਰਲੀਰੋਈਵਿਚਬੀਠਿਕਲਾਂ ਕਿਉਜੜਾਵਿਚ
 ਜਾਇਰਹਾਂਕਿਨਿਹਾਲੀਆਇਸਤੀਆਂਪਰਮਹਿਲਛੋਤੁਕਰ
 ਖੰਥਾਪਹਨਕਰਨਿਕਲਾਂ ਜਿਤੁਕਲਜਿਤੁਸੇਵਮੈਕੂਮੈਤੁਸਾਹਿਬ
 ਅਲੇਸਾਈਗਲਕਰਦਾਹਾਪਰਤੈਮੈਕੂਓਹਬਾਤੁਦਸ ਜਿਤਸੇਵਜੀ

ਤਮਿਹਨਤਮੈਨੁਸਾਹਿਬਮਿਲੇਸੋਈਜਬਾਬਮੈਕੁਦੇਗਾਤਾਂਗੁਰੂਨਨ
 ਕਜੀਸਰੀਧਤਦਿਚਸਲੋਕਸੁਅਲਬੈਤੁਦਾਦਿਤਾ॥ ਸਲੋਕ ਕਾ
 ਤੇਪਾਤਪਟੇਲਾਪਜਕਰੀ ਕੰਬਲਜੀਪਹਰੇਕਾਹ ਪਰਹੀਬੈਠਾ
 ਸਹੀਮਲੇਜੇਚਿਤਰਾਖਹੁਠਾਇ॥੫॥ ਸਲੋਕ ਪਰਹੀਮੁਪਦਿ
 ਰੇਸਪਿਰਨਿਤੁਜਾਗਸਮਾਲੇ ਨਨਕਮਿਲਾਇਆਫਿਲਨਲਗਇ
 ਜੇਨੀਯਤਸਾਠਕਰੇਇ॥੬॥ ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥ ਜਿਹੇਸੇਖਜੀ
 ਕਿਤਕਾਰਣਤੁਕਪਰੇਪਾਜਦਾਹੈ ਕਿਤਕਾਰਣਤੁਖਿਬਾਪਹਨਦਾ
 ਹੈ ਕਿਸਕਾਰਣਪਰਮਹਲਾਇਸਤਰੀਆਂਛੋਰਦਾਹੈ॥ਏਨੀਗਲੀ
 ਖੁਦਾਇਨਾਹੀਪਾਈਦਾਸਿਦਕਹਮੁਗਦਪਾਈਦੀਹੈ ਸੇਖਜੀਪ
 ਰਬੈਠਾਹੋਯਾਸਿਦਕਬਾਇਰਹਦਾਹੈ ਸਿਦਕਸਬੁਰੀਦਿਚਰਹ
 ਯਾ ਅਤੇਆਪਣਾਸਿਦਕਬਾਇਰਖੀਮੈ ਭੁਖੀਦੇਸੀਕੀਤੇਖੁਦਾ
 ਇਨਾਹੀਮਿਲਦਾ ਸੇਖਜੀਜੇਔਰਤਪਰਹੋਵੈ ਅਤੇਮਰਦਦਿਦੇ
 ਸਹੋਵੈ ਔਰਤਖਸਮਦੇਹਕੰ ਅਦਬਾਦਿਚਬਰਰਹੇ ਤਾਂਔਰਤਖ
 ਸਮਕੀਅਰਖਸਮਔਰਤਦਾਹੋਇ ਜੇਸੇਖਜੀਔਰਤਬਦਰਹੀ
 ਹੋਵੈਖਸਮਨਲਾਸਿਦਕਨਹੋਵਸੁ ਤਾਂਔਰਤਬਜਹਗਾਰਹੋਇ
 ਖਸਮਕੀਨਹੋਈ ਖਸਮਕੀਸਾਰਨਜਾਤੀਅਸੁ ਸੇਖਜੀਓਹਔ
 ਰਤਔਰਾਂਦੀਹੋਈ ਜੇਸਬੁਰੀਕਰਕੇਸਿਦਕਦਿਚਬਰਰਹੇ ਤਾਂਸਿ
 ਦਕੇਮੁਗਦਹੋਵੇ ਤਾਂਖਸਮਨੁਪਰਬੈਠਾਪਾਉ ਤਾਂਸੇਖਾਬਿਰ
 ਹਮਪੁਛੀਖਬਰਖੁਦਾਇਦੀ ਸਲੋਕ ਨੀਛੀਕੀਤਨਗਾਵਜਾਂਦ
 ਤੁਮੁਈਆਸੁ ਧਨਕੂਕੇਦੀਗੋਗਮਹਤੈਸਾਹਬਨਾਮਿਲੀਆਸੁ
 ੭॥ ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥ ਤਾਂਸੇਖਕਯਾਜੇਹੇਗੁਰੂਨਨਕ
 ਜੀ ਤੇਜੇਕਯਾਹੈਜੇਸਿਦਕਸਬੁਰੀਕਰਕੇਬਹਰਹੁ ਅਗਦਿ
 ਖਾਂਜਦਮੈਂਜੁਆਨਆਂਹੀਖਿਜਮਤਦਿਚਪਹੁਚਦੀਆਹੀ ਤਾਂ
 ਮੈਨੁਖਸਮਨਮਿਲਾਅ ਅਤੇਹੁਦਾਬਿਰਧਹੋਈ ਅਗਹੁਦਾਇਸ

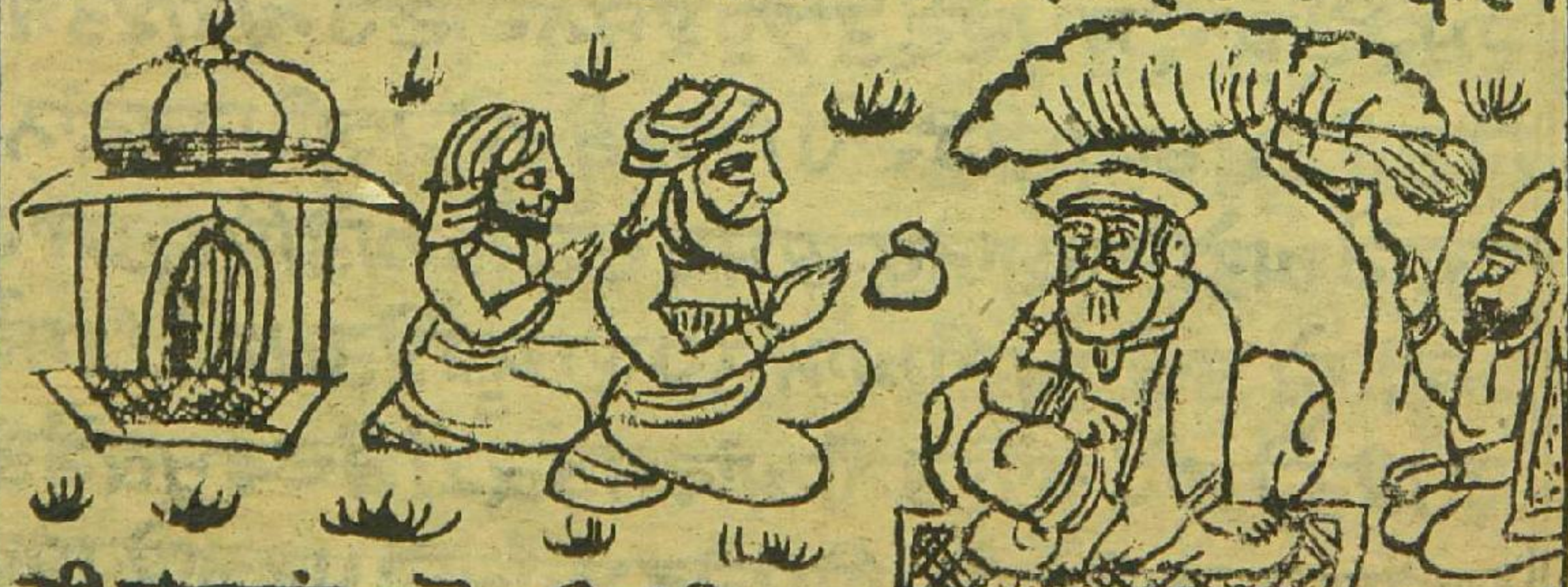
ਬੇਖਿਜਮਤਹੋਟੇਤੋਰਹੀ ਹੁਣਇਸਨੂਗੋਰਦੇਦਿਨਆਹੇਇਸ
 ਵਾਕਉਣਹਵਾਲਹੋਇ ਓਨਾਦਿਨਾਦਿਚਨਾਮਿਲਯੋਹੁਣਏਸ
 ਨੂਉਮੇਦਰਹੀ ਇਸਬਾਤਦਾਕੀਹਾਲ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਸਰੀ
 ਯਤਾਦਿਚਬੈਤਕਰਮ ਸਲੋਕ ਮਹਲਕੁਚਜੀਮਹਵਜੀਕ
 ਲੀਮਨਹੁਕਸੁਧ ਜੇਗੁਣਹੋਵਨਤਾਂਪੁਰਰਵੈਨਨਕਅਉਗੁ

ਨਮੁਧਾ॥੫॥ ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਮ
 ਸੇਖਜੀਜੇਇਸਨੂਜੁਆਨੀਦਿਚਖਸਮਨਮਿਲਯਾ ਤਾਂਕਛਵੇ
 ਸਖੁਦਾਇਦਿਚਤਨਾਹੀਇਹੁਦੇਸਬੰਦੇਦਿਚਹੈਅੰਗਤਜਾਂਕਚ
 ਜੀਹੋਦੀਹੈਖਸਮਉਸਦਾਉਸਨਾਕਸੁਘੜਹੋਦਾਹੈ ਤਾਂਉਸਉ
 ਪਰਮਿਹਰਨਾਹੀਕਰਦਾ ਅਤੇਅੰਗਤਸੁਚਜੀਹੋਦੀਹੈਤਾਂਜੀ
 ਗਾਰਦਿਚਰਹਦੀਹੈ ਅਤੇਮਹਲਤੇਕੁਲੀਖਸਬੋਈਆਦਈ
 ਹੈਤਾਂਉਸਮਹਲਨੂਸਾਹਬਬਹੁਤਖੁਸੀਹੋਇਕਰਮਿਲੇਅਗੇ
 ਮਹਲਕੁਚਜੀਹੋਵੈਅਤੇਮਹਲਤੇਸੜੇਗਨਆਵੈ ਤਾਂਉਸਮਹ
 ਲਦੇਨਜੀਕਖਸਮਕਜੇਕਰਆਵੈ ਕੁਚਜੀਓਹੈਜੋਖਸਕੀ
 ਸਾਰਨਜਾਵੈ ਅਤੇਸੜੇਗਨਬਦਬੋਇਓਹੈਜੋਬਦਾਅਮਲਕ
 ਹੈਚੋਗੀਧਾਗੀਨਿੰਦਨਾਅਹੀਕਾਰਕਰੇਕਰੇਧਕਰੇਲੇਕੁਮੋਹਸੁ
 ਰਬੋਲੇਏਨੀਗਲੀਏਨੀਬਾਤੀਤਿਸਤੇਸੜੇਗਨਆਵਈਹੈ
 ਜਾਂਏਹੁਬਖਸੀਇਸਦਿਚਹੋਵਨਤਾਂਸੇਖਜੀਇਸਦੇਸਾਹਬ
 ਖਸਮਕਜੇਕਰਨਜੀਕਆਵੈ ਜਾਂਏਸਨੂਗੁਣਹੋਵਨਤਾਂਖ

ਸਮਮਿਲੈ ਤਾਂ ਸੇਖਾਬਿਰਗਮ ਬੈਤ ਕਰਿਆ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਖਬਰ ਦਾਸੁ
ਆਲਕੀ ਤਿਸੁ ਸਲੋਕੁ ਕਵਨ ਸੁਅਖਰ ਕਵਨ ਗੁਣ ਕਵਨ ਸੁ
ਮਣੀਆਂ ਮੰਤ੍ਰ ਕਵਨ ਸੁ ਦੇਸੁ ਹਉ ਕਰੀ ਜਿਤੁ ਦਸੁ ਆਵੈ ਕੀਤਾ ੯
ਤਿਸਕਾ ਪਰਮਾਰਥ ਤਾਂ ਸੇਖਾਬਿਰਗਮ ਕਰਿਆ ਏ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਤੂੰ ਜੇਹੈ ਸੇ ਗੁਣ ਵੀ ਤੇਹੈ ਤੈ ਗੁਣੇ ਕਰ ਕਰ ਸਾਹਬ ਪਾਯਾ ਹੀ
ਜਿਨੀ ਗੁਣੀ ਤੈ ਪਾਯਾ ਹੈ ਸੇ ਮੈ ਕੂਭੀ ਤੁਸੁ ਸੇ ਗੁਣ ਮੈ ਕੂਭੀ ਸਤੁ
ਜਿਨਾ ਕੂਭਾ ਏ ਕਰ ਸਾਹਬ ਨੂੰ ਮਿਲਾਯਾ ਹੈ ਸੇ ਗੁਣ ਮੈ ਕੂਭੀ ਸਤੁ
ਸੇ ਕਾ ਅਖਰ ਹੈ ਕਾ ਗੁਣ ਹੈ ਸੇ ਕਾ ਮਣੀ ਪਾਮਤ ਹੈ ਜਿਤ ਅਖ
ਰ ਜਿਤੈ ਗੁਣ ਜਿਤੈ ਦੇਸੁ ਸਾਹਬ ਕੀ ਤੁ ਦਸੁ ਆਵਤ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਸਗੀਯਤ ਵਿਚ ਬੈਤ ਕਰਿਆ ਸਲੋਕ ਨਿਵਨ ਸੁਅ
ਖਰ ਖਿਵਨ ਗੁਣ ਜਿਹ ਬਾ ਮਣੀਆਂ ਮੰਤ੍ਰ ਏ ਤੈ ਭੈਣੇ ਦੇ ਸਕਰ
ਤਾਂ ਦਸੁ ਆਵੀ ਕੀਤਾ ੧੦ ਸਲੋਕ ਸੇਵ ਕਰੈ ਜੁ ਕੀਤ ਕੀ ਕੀਤ
ਤਿਸੇ ਕਾ ਹੋਇ ਗਰਬੀ ਕੀਤ ਨ ਪਾਈਯੇ ਭਾਵੈ ਖਰੀ ਸੁਆਲ ਮੇ
ਰੁਇ ੧੧ ॥ ਸਲੋਕਾ ॥ ਸੇਵਾ ਸਾਤਿ ਸੁਭਾਵ ਸੀ ਜਾ ਕਉ ਨ ਦ
ਰ ਕਰੇਇ ਨਾਨਕ ਸਭੇ ਸਗੀਆ ਪਲਰੇ ਕੀਤ ਤਿਸੀ ਕਾ ਹੋਇ ੧੨ ॥
ਤਿਸਕਾ ਪਰਮਾਰਥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਿਆ ਜੇਏ ਸੇਖਾ ਜੀ
ਏਹੁ ਨਿਵਰਣੁ ਏਹੁ ਰਿਕਿ ਸੀ ਅਗੋ ਭੁਲਾ ਹੈ ਸੇਏ ਹਮ ਅਖਰ
ਈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਭੁਲਾ ਮੰਨਹੁ ਅਤੇ ਕੋਈ ਬੁਰਾ ਮੰਨਹੁ ਪਰਮੇਸਰ
ਦੁਖ ਦੇਵੈ ਭਾਵੈ ਸੁਖ ਦੇਵੈ ਤਾਏਹੁ ਸਨੁ ਗੁਣ ਹੈ ਅਤੇ ਇਤਿ ਸਾ
ਹਿ ਬਕੀਤ ਖਰਾਖੁ ਸੀ ਹੁਦਾ ਹੈ ਇਸ ਬੀ ਦੇ ਦੇ ਬਾਬ ਮਿਹਰ ਵਾਂਗ
ਹੁਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਹ ਬਾਤੇ ਭੁਲਾ ਸਬ ਦਬੇ ਲੈ ਅਤੇ ਸਿਫਤ ਸਾਹ
ਬ ਦੀ ਕਰੈ ਤਾਂ ਏਹੁ ਮਣੀਆਂ ਮੰਤ੍ਰ ਹੈ ਏਸ ਨੂੰ ਇਤਿ ਕਰ ਕੇ ਇਸ ਦੇ
ਦਸ ਕੀਤ ਹੈ ਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਤਿ ਨੀਆਂ ਦਸ ਤੁ ਕੋਈ ਬੀ ਦਵ ਸੁ ਕਰੈ ਤਾਂ
ਸਾਹਿਬ ਖੁਦਾਇ ਜੇਹੈ ਸੇ ਇਸ ਦੇ ਦਸੁ ਹੋਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜਾਏਹੁ ਸੇਵ

ਸਾਹਿਬਨੂਕਾਵੈ ਜਿਤਨੀਆਂਸਈਆਂਕਹਾਵਈਆਂਹੈਨਤਿਤਨੀ
ਆਂਵਿਚੇਪਦਕਾਈਨਹੀਕਹਾਵਈਆਪੋਆਪਣੀਜਾਹਗਾਕ
ਹਾਵਈਆਂਹੈਨ ਜੋਮੈਗੀਕੀਤਨੁਰੀਭਾਇਲਈਅਰਮੈਜੀਸੇਵਾ
ਕਰਲਈ ਜੋਦੋਵੈਸਿਰੇਮੇਰਾਕੀਤਹੋਵੈ ਤਾਂਭੁਲਾਹੋਵੈ ਪਰਜੇਮਿਹ
ਰਈਨਜਰਕਰੇ ਅਤੇਜਿਸਦੀਸੇਵਾਸਾਹਿਬਨੂਕਾਵੈ ਦੋਵੈਸਿ
ਰੇਕੀਤਉਸਦਾਹੋਵੈ ਤਾਂਸਰਨਾਂਮਹਲਾਂਨੂਛਰਕਰਕੀਤਉਸੇਦਾ
ਹੋਵੈ ਉਸਦੇਦਰਨਦਿਚਰਲੇ ਤਾਂਸੇਖਬਿਰਹਮਕਰਆਗੁਰੂਨ
ਨਕਜੀਨਿਬੋੜਾਕਰਕੇਫੇਰਰਲਾਇਪਾਯੋਕਰੇਜੀਸੇਵਾਪਿਛੇ
ਨਜਰਕੇਨਜਰਪਿਛੇਸੇਵਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਸਗੀਅਤਦਿਚ
ਬੈਤਕਰਆ ਸਲੋਕ ਸੇਵਾਕਰੇਜੁਕੀਤਕੀਕੀਤਤਿਸੀਕਹੋਇ
ਗਾਰਬਕੀਤਨਪਾਈਐਜੇਖਗੀਸੁਆਲਿਚਿਹੋਇ॥੧੩॥ ਤਿਸਕ
ਪਰਮਾਰਥ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਰਆ ਸੇਖਜੀਮੁਲਾਇਸਰੀਸੇ
ਵਾਹੇ ਸੇਵਾਕਰਕਰਗਾਰਬਨਕਰੇ ਨਿਹਗਾਰਬਹੋਇਕਰਸੇਵਾਕ
ਰੇ ਤਾਂਉਸਉਪਰਸਾਹਬਕੀਨਜਰਹੋਇ ਜਾਂਉਜੇਜੀਸੇਵਾਕਰੇ
ਅਤੇਗਾਰਬਨਕਰਈ ਜਾਇਸਨੁਨਜਰਹੋਇਤਾਂਉਹਮਹਲ
ਬੁਲਾਈਐ ਅਤੇਸੋਹਿਣੀਹੋਵੈ ਅਤੇਸੇਵਾਕਰੇਖਸਮਨਾਲਸੇ
ਵਾਦਾਅਤੇਸੁਰਤਦਾਗਾਰਬਕਰੇ ਤਾਂਉਸਨੁਸਾਹਬਗਾਰਬਕਰ
ਕਰਨਜੀਕਨਆਵਸੀਭਾਵੈਕੇਹੀਸੇਯਦੀਹੋਵੈ ਤਾਂਸਾਹਬਾਇਸ

ਨੀਮਿਹਰਵਾਂਨਾਹੋਵਈਤਾਂਉਸਦਾਨਾਛੁਰਜਪਦਸਾਗਵਨ

ਹੋਵਈ। ਤੇਯੋਇਸਦਾਮੂਲਸੇਵਾਹੈ ਸੇਵਾਤੇਸਾਹਿਬਪਾਈਦਾਹੈ ਸੇਖਾ
 ਸੇਵਾਕਰਕੈਗਰਬਨਕਰੈ ਤਾਂਪਾਏਪਰਪਹਲੇਸੇਵਾਹੈ ਸੇਵਾਤੇ
 ਸਾਹਬਪਾਈਮੈ ਤਾਂਸੇਖਾਬਿਰਹਮਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਕਦਮ ॥
 ਨੂਹਬਲਾਇਕਰਆਪਣੇਮਥੇਤੇਲਾਜਾ ਅਤੇਮੂਹੋਕਯਾਵਾ
 ਹੁਨਾਨਕਾਨਿਰੰਕਾਰੀ ਵਾਹੁਨਾਨਕਾਨਿਰੰਕਾਰੀਜੀ ਜਿਨਖੁਦਾ
 ਇਦੇਨਾਇਦੀਸਚੀਖਬਰਦਿਤੀ ਅਸਾਨੁਭੀਕੁਝਖੁਦਾਇ
 ਦੇਗਾਹੁਦੀਖਬਰਹੋਈ ਕਰਮਖੁਦਾਇਦਾਹੋਆ ਅਸੀਜੀਵੇਜਿ
 ਖੁਦਾਇਕਾਪਯਾਰਅਸਾਕੋਮਿਲਾ ਜਟਖੁਦਾਇਹੀਮਿਲਾ ॥
 ਹੈਖੁਦਾਇਦਾਮਹਲੀਮਿਲਾ ਅਜਖੁਦਾਇਦੇਮਿਲਣੇਦਿਚ
 ਸਕਕੁਝਨਹੀਰਹਾ ਜੀਇਕਗੁਸਤਾਕੀਪੈਦੀਹੈ ਜਖੁਦਾਇ
 ਦੀਆਂਬਹੁਤਗਲਾਂਪੁਛੀਆਂਹੈਨ ਅਤੇਹੋਰਹੋਰਗਲਾਂਖੁਦਾ
 ਇਨਦੇਵੈਕਰਣੀਆਂ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਹੀਅਤਦਿਚਬੈਤ
 ਕਯਾ ਜਲੋਕ ਜੇਰੂਪੋਕਾਮੈਦੋਸਤੀਭੁਖੈਸਾਵੈਗੀਫ ਲਖੈ
 ਮਾਲੇਪੁਲੀਮਿਲਮਿਚਲਉਘੋਸਉਣਪਲੀਘ ਭੁਓਕੈਕਰੋ
 ਧਖੁਆਹੋਇਫਕੜਪਿਦੈਅੰਧੁ ਰੁਪੈਚੰਗੀਨਨਕਾਵਿਣਨ
 ਵੈਸੁਰਗੀਧਾ॥੧੫॥ ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਜੀਕਯਾਏਸੇਖਜੀਜੇਰੂਪੋਕਾਮੈਕਾਂਮਬਹੁਤਹੈਜਿਉਭੁਖੈ
 ਅਤੇਸੁਆਦੇਨੂਮੁਹਬਤਹੈ ਤੇਲਬੈਅਤੇਮਾਲੇਨੂਮੁਹਬਤ
 ਹੈ ਜੇਓਘੋਅਤੇਨਿਹਾਲੀਅਤੇਸਿਹਜਾਨੂਮੁਹਬਤਹੈ ਤੇਖੁ
 ਦਾਇਦਾਬੰਦਾਂਨੂਮੁਹਬਤਹੈਖੁਦਾਇਦੇਨਾਵੈਨਾਲਮੁਹਬ
 ਤਹੈ ਓਨਨੂਖੁਦਾਇਦੀਆਂਗਲਾਂਇਉਸੋਹਦੀਆਂਹੈਨ ਜਾਂ
 ਭੁਖਨੂਭੋਜਨਸੋਹਦਾਹੈ ਜੇਓਘਨੂਸਿਹਜਾਸੁਹਾਵਦੀਹੈ ਤੇ
 ਖੁਦਾਇਦੀਆਂਗਲਾਂਖੁਦਾਇਦਾਬੰਦਾਂਨੂਮੁਹਬਤਹੈ
 ਹੈਨਸੇਖਏਹਮਨੁਖਕੋਧਕਰਦਾਹੈ ਕੁਓਂਭੁਓਕਖੁਆਹੋਦ ॥

ਹੈ ਸਮਝਦਾਨਾਹੀਅੰਧਾਰੈ ਜੇਏਹੁਗਲਕੁਝਨਾਹੀ ਜਿਚਰਹਿ
 ਹੁਬੋਲੈ ਤਿਚਾਇਹੁਖੁਦਾਇਦੀਆਗਲਾਬੋਲੈ ਜੇਨਾਬੋਲੈਤਾਇ
 ਸਨੁਦੁਪਹੀਚੀਗੀਹੈ ਪਰਜੀਬਿਨਖੁਦਾਇਦੀਆਗਲਾਇ
 ਸਨੁਹੋਰਹੋਰਬੋਲਣਾਕੁਲਨਾਹੀ ਹੋਰਸਬੋਲਣਨਲੋਚੁਪਹੀ
 ਕੁਲੀਹੈ ਸੋਬਿਨਾਖੁਦਾਇਬੀਹੋਰਹੋਰਬੋਲੈਸੁਣੈਕਹੈਸੁਮੁਹੁਤ
 ਥੀਪਾਹੋਇ ਜੇਏਹੁਬੋਲਦਾਹੈਸੋਸਕੁਲਿਖੀਦਾਹੈ ਵਰਗਾਹਦਿਚ
 ਜਿਤਬੋਲੈਇਸਦਾਬੁਗਲਿਖੀਮੈ ਸੋਇਹੁਆਪਣਾਬੁਗਕੈ
 ਲਿਖਾਇਦਾਹੈ ਇਹੁਖੁਦਾਇਦੀਆਹੀਗਲਾਕਰੈ ਖੁਦਾਇਦਨ
 ਉਬੋਲੈ ਜਿਤਇਸਦਾਕੁਲਾਨਿਖੀਮੈ ਜਿਇਹੁਖੁਦਾਇਬੀਕੁ
 ਛਹੋਰਬੋਲਦਾਹੈ ਤਾਂਇਸੇਦਮੁਹਸਿਮਾਹੋਦਾਹੈ ਵਰਗਾਹਦਿ
 ਚ ਏਬੋਰੀਦਾਹੈ ਅਤੇਬਾਇਬਾਇਸਗੀਮਿਦਾਹੋਦਾਹੈ ਇਸਬੀਦੇ
 ਨੂੰਹੋਰਸਬੋਲਣੇਦੀਚੁਪਹੀਕੁਲੀਹੈ ਅਤੇਖੁਦਾਇਦੀਆਂਬਾਤ
 ਬਿਨਾਹੋਰਕੁਛਬੋਲਣਾਕੁਲਨਾਹੀ ਸੇਖਜੀਜਿਤਨੀਅੰਤੁਖੁਦ
 ਇਦੀਆਂਗਲਾਂਗਲਾਂਪੁਛਹਗਾਤਿਤਨੀਆਂਗਲਾਂਮੇਰੋਭੀਠ
 ਹੋਇਦਾਹੈ ਅਤੇਤੇਰਾਭੀਠਾਇਦਾਹੈ ਸੇਖਜੀਖੁਦਾਇਦੀਆਂਗਲਾਂ
 ਕਰਦੀਆਂਫੁਲਨਾਹੀਕਰਦੀ ਤਾਂਸੇਖਬਿਰਹਮਅਰਜਕੀਤੀ
 ਜੀਗਰਨਨਕਜੀਇਕਮੈਨਕਾਤੀਲੋਜੀਦੀਹੈ ਸੋਕਿਜੇਗੀਲੋ
 ਜੀਦੀਹੈ ਪਰਕੁਲੇਲੋਹੇਦੀਲੋਜੀਦੀਹੈ ਸਾਰਕੀਇਹਜਿਕਾਤੀ
 ਹੈ ਜੇਬੀਦੇਦੇਗਲਵਗੈ ਤਾਂਬੀਦਾਹਲਾਲਨਥੀਵੈ ਜਿਜਨਾਵ
 ਰਾਦੇਗਲਵਗੈ ਤਾਂਜਨਾਵਰਹਲਾਲਨਥੀਵੈ ਤਾਂਗੁਰਨਨਕਜੀ
 ਬੈਤਕਾਯਾਸਗੀਅਤਾਦਿਚ ਸਲੋਕ ਸਦੁਕੀਕਾਤੀਸਚੁਸਕੁ
 ਸਾਰ ਪਾਤਤਤਿਸਕੀਅਪਰਅਪਾਰ ਸਚਕੀਸਾਂਟਲਾਈ
 ਚਿਲਕਾਇ ਗੁਣਕੀਬੇਕੇਦਿਚਸਮਾਇ ਤਿਸਕਾਕੁਠਾਹੋਵੇਸੇ
 ਖ ਲੇਕੁਲਬਨਿਕਥਾਵੇਖਹੋਇਹਲਾਲਲਗੇਹਕਜਾਇ

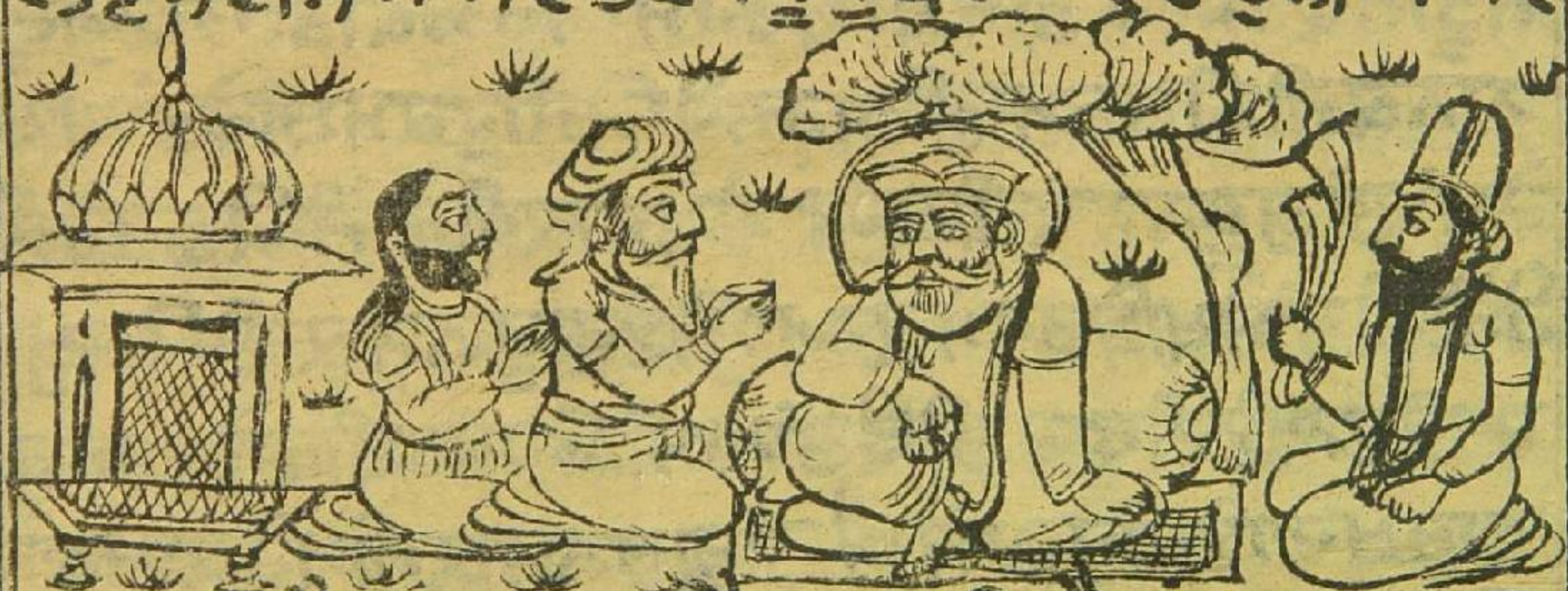
ਨਨਕ ਦਰਦੀ ਦਾਰਸਮਾਸਿ ॥੧੫॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਆਏ ਸੇਖ ਜੀ ਇਸ ਕਾ ਤੀ ਦਾ ਕੁਠਾ ਬੰਦਾ ਹਲਾ
 ਲਨਗੀ ਬੀਦਾ ਜੇ ਤੇ ਕੇਲ ਕਰੈ ਪਰਸਚਕੀ ਕਾਤੀ ਹੋਇ ਸਚ ਕੇ
 ਸਾਰ ਤੇ ਪਤੀਏ ਸਚ ਕੀ ਸਾਣ ਸਮੇ ਚਿਲ ਕਾਇ ਚਿਲ ਕਾਇ
 ਲੀ ਜੀਏ ਤਿਸ ਕੇ ਬੇਕ ਗੁਣ ਕੀ ਹੋਇ ਤਿਸ ਵਿਚ ਚਉਹ ਕਾਤੀ ਸ
 ਮਾਏ ਤਿਸ ਕੇ ਸਾਬ ਜੇ ਬੰਦਾ ਕੁਸੇ ਤਾਂ ਹਲਾ ਲਾਈ ਦੇ ਜਨਵ
 ਹਲਾ ਲਨਗੀ ਬੀਦਾ ਤਿਸ ਦਾ ਕੁਠਾ ਹੋਏ ਸੇਖ ਸੇਖ ਜੀ ਲੋਹ
 ਦੀ ਜਾਗਾਏ ਸਾਦਿ ਚੇਲ ਬਜਾਇ ਤਾਂ ਹੋ ਹਲਾ ਲਾਈ ਦੇ ਜਿ
 ਚਰਏ ਸਾਦਿ ਚਲ ਬਹੈ ਤਿਚ ਰਏ ਹਮ ਕਰੂਹੈ ਹਲਾ ਲਤਾਈ
 ਮੀ ਜਾਏ ਸਾਦਿ ਚੇਲ ਬਜਾਇ ਤਿਚ ਰਦਰ ਕੀ ਲਾਇ ਕਨਾਹੀ
 ਏਹ ਬੰਦਾ ਖਾਮ ਹੈ ਨ ਪਾਕ ਹੈ ਜੇ ਇਜੇ ਹੀ ਕਾਤੀ ਨ ਲਕ ਸੇ ਤਾਂ
 ਇਹ ਬੰਦਾ ਹਲਾ ਲਾਈ ਦੇ ਸੇਖ ਜੀ ਇਹ ਕਾਤੀ ਹੈ ਜੇ ਕੋਈ ਘੋ
 ਨ ਸਕੈ ਤਾਂ ਸੇਖ ਖੁਸਹਾਲ ਹੋਇ ਕਰੰਤੂਰ ਗਯਾ ਤਾਂ ਸੇਖ ਕ
 ਹਮ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਲੋੜੀ ਦਾ ਮਾਹ ਸੇਖ ਦਾਇ ਮਸਕੂਦਿ
 ਤਾ ਮਸੀਨਿ ਹਲਾਈਏ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸੇਖ ਬਿਰਹਮ ਮਰਜ ਕੀ
 ਤੀ ਏਹ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਲੋੜੀ ਦਾ ਸੇਤੈ ਪਾਸ ਹੁਪਾਏ
 ਦਾਹੈ ਪਰਜੀ ਇਕ ਬਾਭੀ ਮਰਜ ਹੈ ਜੇਹ ਕਮਾਈ ਦੇ ਤਾਂ ਪੁਰ

ਤੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਪੁਛੀਏ ਸੇਖ ਜੀ ਪੁਦਾਇ ਦੀ ਯ
 ਗਲ ਨੇ ਮੁਹਲਾ ਜਾਨ ਹੀ ਕਰਣਾ ਨਿਜੀ ਕਰੀ ਦੀਆਂ ਹੈਂ ਤਸੀ

ਨਿਸੰਗਰੁ ਤਾਂਸੇਖਬਿਰਹਮਸੁਆਲਖੁਦਾਇਕੀਤੇਸੁ ਏਗੁ
 ਰੁਨਾਨਕਜੀਦਿਖਾ ਅਛਲਛਲਾਈਨਛਲੈਨਾਪਾਉਕਦਾ
 ਰਾਕਰਸਕੈ ਇਸਲੇਗੁਕੀਉਟਲਪਲੇ ਬਿਨਤੇਲਦੀਵ
 ਕਿਉਜਲੈ ੧ ਰਹਾਉ ਤਿਸਕਪਰਮਾਰਸੁ ਸੇਖਾਬਿਰਹਮਬੋਰ
 ਤੀਕੀਤੀ ਗੁਰਨਾਨਕਜੀਕਉਕਰਆ ਤਿਖਾਏਹਜੇਅਛਲਮ
 ਆਏ ਸੁਕੀਏ ਬੁਤੇਛਲੀਨਹੀਜਾਤੀ ਨਕੋਈ ਸਿਧੀਵਲੈ
 ਪਣੀਛਤੀਕਟਾਰੇਨਾਲਪਾਇਨਕੋਈਮੁਇਆ ਨਕੋਈਮਾਯ
 ਕਟੇ ਨਕੋਈਮਾਯਾਕੁਛਲੈ ਇਹਲੋਗੁਜੀਉਹੈ ਸੁਕਟਾਰੇਸਾਖ
 ਆਪਕੋਪਾਇਲਕਰਸਕਤਾਨਹੀ ਪਸਾਰਲਪਲਾਉਦਾਜੀ
 ਉਜੀਉਠਿਰਦਾਹੈਆਸਪਾਸ ਆਪਸਤੇਮਾਯਾਕਉਕਟਨਹੀ
 ਸਕਦਾ ਜੀਉਬੀਭੀਪਮਾਗੀਕਰਰਪਦਾਹੈ ਦਿਖਾਜੀਤੇਲਵ
 ਗੋਰਦੀਦਾਕੋਕਰਜਲੈ ਬਿਨਦੀਵਾਬਲੇਬੀਚਨਟਬੀਦ
 ਥੀਏਨਹੀ ਬਿਨਚਨਟਬੀਏਕੁਸੁਸੁਦਾਨਹੀ ਦਿਖਾਜੀ
 ਬਿਨਤੇਲਦੀਵਾਕਿਉਕਰਜਲੈ ਤਾਂਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਸਹੀਯ
 ਤਦਿਚਸਬਦਕੀਤ ਕਰਾਂਕਤੇਬਕਮਾਈਏ ਕੁੰਦੀਇਤਤ
 ਨਪਾਈਐ ਸਚਬੁਝਣੁਆਣਜਲਾਈਐ ਬਿਨਤੇਲਦੀਵ
 ਇਉਜਲੈ ਕਰਚਨਟਸਾਹਿਬਤੀਮਲੈ ੧ ਰਹਾਉ ਤਿਸਕ
 ਪਰਮਾਰਸੁ ਤਾਂਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਕਰਆ ਏਸੇਖਜੀਜੋਕਰਾਂ
 ਨਕਹਦਾਹੈਸੇਕਮਾਈਐ ਅਰਖੁਦਾਇਬੀਰੁਹੀਐ ਰੁਗੁ
 ਰਸਮਾਰਗਚਲੀਐ ਕਰਾਂਕਤੇਬਕਾਛਰਮਾਯਾਕੀਚੈ
 ਇਹੁਭੈਇਸਦਿਚਵਟੀਹੈ ਅਤੇਕਰਾਂਕਤੇਬਕਾਕਰਆਜੇ
 ਕਮਾਈਐਸੁਇਹੁਤੇਲਹੋਆ ਪਰਮੇਸਰਕਾਭਉਜੇਇਸਦਿ
 ਚਮਾਯਾ ਸੇਏਹੁਵਟੀਹੋਈ ਸਚਨਾਮੁਖੁਦਾਇਦਾਜਿਨਸਚ
 ਬੁਝਾਯਾ ਤਾਂਏਹੁਖੁਦਾਇਦਾਨਉਇਸਨੁਬੈਸੀਤਰਅਗਨਿ

ਹੋਯਾ ਜਥੇਦਯਾਸਰਇਸਦੇਅੰਦਰਆਯਾ ਤਿਥੈਜੋਤਜਾਗੀ
 ਦੀਵਾਬਲਾ ਤਿਥੈਅੰਦਰਚਾਨਣਹੋਯਾ ਤੈਲੋਕਨਾਥਪਰਮੇ
 ਸਰਇਸਦੇਅੰਦਰਵਸਾ ਜਾਤਿਲੋਕਨਾਥਇਸਦੇਅੰਦਰਆ
 ਯਾ ਤਾਂਤਈਲੋਕਇਸਨੁਨਜਰਆਏ ਏਤਸੀਜਮਤੇਲਵਗੈ
 ਰਦੀਵਾਬਲਾ ਤਾਸਾਹਬਏਸਨੂੰਮਿਲਾ ਇਤਨਲਗੈਬ
 ਠੀਆਂਇਹਦੁਨੀਆਆਵਣਜਾਣੀਆ ਸੁਖਹੋਵੈਸੇਵਕਮਾ
 ਠੀਆਂ ੩ ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਮਾ
 ਜਿਏਸੇਖਜੀਏਹਜੁਦੁਨੀਆਂਆਵਣਜਾਣੀਹੈਤੂਠੀਹੈ ਇਸ
 ਏਕੀਮਏਹਵਸਤਆਵਣੀਹੈ ਕਿਛੁਪਰਮੇਸਰਦੀਸੇਵਕਾਰੇ
 ਲਏਸੇਈਸਹੀ ਸੇਵਤੇਏਸਨੂੰਸੁਖਹੈ ਵਿਚਦੁਨੀਆਂਸੇਵ

ਕਮਾਈਆਂ ਤਾਂਦਰਗਾਹਬੈਸਣਪਾਈਆਂ ਤਨਨਕਬਾਹਲੁ
 ਕਾਈਆਂ॥੪॥ ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀ
 ਕਮਾਏਸੇਖਜੀ ਏਹਜਾਜਜੇਹੈਸੇਜਗਾਇਤੀਨਦੀਹੈ॥
 ਜੇਏਸਨੁਏਹਾਜੇਏਹੈਤੈ ਤਾਂਏਹਏਸਜਹਾਂਨਵਿਚਸੇਵਾਕਰੇ॥
 ਤਾਂਦਰਗਾਹਬੈਸਣਪਾਏ ਦਰਗਾਹਵਿਚਸੁਖਰੂਹੇਏ ਤਾਂਸੇ
 ਖਾਬਿਰਹਮਗੁਰੂਨਨਕਜੀਨਿਖਤੇਹੈਇਕਰਤਜੀਮਕੀਤੀ
 ਜੀਤੁਖੁਦਾਇਨੂੰਮਿਲਾਏਅਤੇਜੀਤੁਮਸਨੁਕੀਮਿਹਰਵੇ
 ਨਹੋਹੈ ਜੇਅਸਾਕੁਭੀਖੁਦਾਇਯਾਦਆਏ ਤਾਂਸੇਖਾਬਿਰਹਮ
 ਕਮਾਗੁਰੂਨਨਕਜੀਤੈਜੇਬਾਤਾਂਖੁਦਾਇਦੀਆਕਰਦਾਹੈ ਜੇ

ਖੁਦਾਇਤੈਨੂੰਬੈਠਾਬਾਤਾਕਰਦਾਹੈਕੇਤੁਹੀਖੁਦਾਇਹੈਕੈਖੁਦਾਇ
 ਤੈਂਦਿਚਬਾਤਾਕਰਦਾਹੈਦੇਖਾਇਹਬਾਤਤੂੰਮੈਕੁਰਸਤਾਂਗੁਰੂਨ
 ਨਕਜੀਕਯਾਸੇਖਜੀਏਹਬੈਦਾਹੈਏਸਬੈਦੇਨੂੰਪਹਲੇਖੁਦਾਇ
 ਕਾਕਰਮਹੈਤਾਂਪਿਛੈਸਬਦਹੈਸੇਖਜੀਸੁਰਤਹੈਤਾਂਠਿਰਲੇ
 ਏਹੈਏਤਿਲੋਇਖੁਦਾਇਵਛਾਵਣੇਵਿਛਾਵਣਾਹੈਤਾਂਸੇਖਜੀ
 ਇਸਦਿਚਬੈਠਾਸੁਰਤਿਦੇਖਰਬਾਤਾਕਰਦਾਹੈਤਾਂਸੇਖਾਬਿਰ
 ਹਮਕਯਾਜੀਨਨਕਪਰਿਜੀਮੇਰੇਪਰਚਲੀਏਤਾਂਗੁਰੂਨਨ
 ਕਜੀਕਯਾਪਰਿਜੀਅਜੇਤੈਨੂੰਪਰਦਿਸਨਮਾਯਾਪਰਤੁਮ
 ਕਤਹੋਯਾਤੈਨੂੰਪਰਿਮਿਲੇਦਾਫਲਹੋਯਾਤਾਂਸੇਖਾਬਿਰਹਮਕ
 ਯਾਜੀਵਾਹੁਵਾਹੁਨਨਕਵਾਹੁਵਾਹੁਨਨਕਵਾਹੁਖੁਦਾਇਜਿ
 ਨਤੈਨਿਵਾਜਾਹੈਤਾਂਸੇਖਾਬਿਰਹਮਮਰਜਕੀਤੀਜਿਏਗੁਰੂ
 ਨਨਕਜੀਹਿਕਬਾਹੁਮਰਜਹੈਜਿਜੀਹੁਕਮਬੀਵੇਤਾਂਆਖ
 ਦੇਸਾਂਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਸੇਖਜੀਕਹੀਐਜੋਕਿਛਤੇਰੇਜੀ
 ਪੇਜੋਕਹੈਤਾਂਸੇਖਾਬਿਰਹਮਕਯਾਜਿਏਗੁਰੂਨਨਕਜੀਹਿਕਖੁ
 ਦਾਇਦੇਨਾਇਦੀਵਾਰਬੀਵੈਤਾਂਅਸੀਨਿਹਾਲਬੀਵਾਹੈਅਸਕੁ
 ਵਾਰਖੁਦਾਇਦੀਸੁਣਾਈਅੰਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਮਨੋਕਾਮਨਾ
 ਸਿਧਕਰਕੇਜੋਕਿਛਕੋਈਬਾਂਛਨਕਰਮੰਗੇਸੋਗੁਰੂਨਨਕ
 ਜੀਪੁਰੀਕਰੈਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਵਾਰਖੁਦਾਇਦੀਕਰਦੇਹੈਕਿ
 ਆਕਹਦੇਹੈਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਆਸਾਕੀਵਾਰਕੀਤੀ॥ਵਾਰ
 ਸਲੋਕਨਾਲਮਹਲਾ१ਬਾਲਿਹਾਰੀਗੁਰਮਾਪਣੇਦਿਉਹਾਰੀ
 ਸਦਵਾਰਜਿਨਮਾਣਸਤੇਦੇਵਤੇਕੀਏਕਰਤਨਲਾਗੀਵਾਰਜੇ
 ਸਉਚੰਦਾਉਗਵੇਹਸੁਰਜਚੜਹਹਜਾਰਏਤੇਚਾਨਣਹੋਦਿਅੰ
 ਗੁਗਬਿਨਪੋਰਅੰਧਾਰੁ१ਮਹਲਾ१ਨਨਕਗੁਰੂਨਚੇਤਨੀਮ
 ਨਅਪਨੈਸੁਚੇਤਛੁਟੇਤਿਲਬੁਆੜਜਿਉਸੁਦੈਅੰਦਰਖੇਤ

ਖੇਤੈ ਅੰਦਰ ਛੁਟਿਆ ਕਹਨ ਨ ਕਸਉ ਨਾਹ ਫੁਲੀ ਅਹ ਫੁਲੀ
ਅਹ ਬਪੁਰੇ ਕੁੰਤ ਨ ਵਿਚ ਸੁਆਹ ਰਪਉ ਜੀ॥ ਆਪਿ ਨਿਅਪ

ਸਾਜਿਓ ਆਪੀ ਨੈ ਗੰਗੇ ਚਿਨ ਉ ਦੁਜੀ ਕੁਦ ਗਤਿ ਸਾਜੀ ਮੈ ਕਰੁ ਅ
ਸਣਤਿ ਠੋਚਾਉ ਦਾਤਾ ਕਰਤੁ ਆਪ ਤੂੰ ਤੁਸ ਦੇਵਹਿ ਕਰਹੁ ਪਸਾਉ
ਤੰ ਜਾਣੈ ਈਸੁ ਮੈ ਦੇਲੈ ਸਹਜਿ ਦ ਕਵਉ ਕਰਮਾਸਣਤਿ ਠੋ
ਚਉ॥ ੧॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੋ ਪੌੜੀਆ ਕੀਤੀ ਅੰਦਰ ਦੇ
ਆ॥ ੮॥ ਏਥੇ ਕੁਛ ਥੋੜੀ ਜੇਹੀ ਕਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸੇਖ ਬਿਰਹ ਮਕਰ
ਯਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪੀਰ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਮੁਰੀਦ ਹਾਂ ਤੂੰ
ਸਚਾ ਆਪ ਖੁਦਾਇ ਪਰਵਦ ਗਾਰ ਹੈ ਮੈਨੂੰ ਨਿਹਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ
ਸੇਖ ਬਿਰਹ ਮੁਰੀਦ ਹੋਯਾ ਲਗਾ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣ ਅਤੇ ਬਹੁ
ਤਤਵ ਜਾ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸੋਂ ਵਿਆਹੋ ਯਾਗੋ
ਸੰਪੂਰੀ ਹੋਈ॥ ॥ ਬੋਲੇ ਕੁਈ ਜੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ॥

ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ॥ ੮੪॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੇ ਬਾਲ
ਤਲਵੰਡੀਆਏ ਅਗੋਚਾ ਚਾਲਾ ਲੁਆਇ ਮਿਲਾ ਆਕਹਣ
ਲਗਾ ਕੁਈ ਬਾਲਾ ਕੁਈ ਕਾਲੂ ਚਲਗਾ ਅਤੇ ਕੁਈ ਭੀਚ
ਲਗਾਈ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਬਾਹੁ ਜੋੜੁ ਕਰੈ ਗਾਸੇ ਮੈ ਮੰਨਾਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਚਾਚਾਲਾ ਲੁਆਸਾ ਭੀ ਜਾਵਣਾ ਹੋਰ ਹਟਾ
ਓ ਤਾਂ ਲਾਲੂ ਕਹਾ ਜੀ ਤੁਸਾਡੀ ਦੇਹ ਵਡੀ ਹੋਈ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਘੋੜਾ
ਲਵੇ ਚੜ੍ਹਣ ਵਾਸਤੇ ਪਰਏ ਥੋਹਿਰੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਬ

ਦਬੋਲਾ ਰਾਗੋਜੀਮਹਲਾ ੧ ਗੁਰਕਾਸਬਦਤੀਰਤਰਕਸ

ਮਹਕਰਕਮਾਨਬੀਚਾਰੰ ਸਾਚੀਸੁਰਤੁਸਮਸੇਰਹਮਾਰੀਗਮਨ
ਘੋੜਾਮਸਵਾਰੰ ॥ ਅਬਹਮਹਰਕੇਚਾਕਰਲਾਰੇ ॥ ਚਿਤਮਨ
ਮਹਰਹੀਨਕਾਈਦੁਖਕੁਮਕੁਉਕੁਗੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ਸਤਕੀਜੀਨ
ਸਿਤੋਖਲਗਾਮੀਕੁਉਕਾਰਾਬਕਲਾਇਮਾ ਗੁਰੁਵਕੀਲਵਸੀ
ਲਾਕੀਨਾਚਿਹਰਾਨਾਮਲਖਾਯਾ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰੀਤਜਾਂਮਨਦੀਆਂ
ਤੁਰਤਬਰਾਤਲਖਾਈਕੁਗਤਿਹਲੁਛਨਾਮਖਜਨਾਖਾਸਜਰੀ
ਰੀਪਾਈ ੩ ॥ ਹਾਸਲਬਹੁਤਖਰਚਕਛਨਾਹੀਕਰੇਤੁਗੀਦਨ
ਕੋਈ ਨਨਕਾਮੈਸੀਉਮਦੀਖਿਜਮਤਬਿਨਕੁਗਾਕਿਉਹੋਈ ॥
੪ ॥ ਤਾਂਲਲੁਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਚਰਨਾਉਤੇਮਥਾਏਕਾ ਕ
ਆਭੁਲਾਜੀਜੋਤੇਰੈਮਨਾਮਦੈਅਸਾਸਾਈਕਰਣੀਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨ
ਨਕਜੀਪੰਦਾਂਦਿਨਚਾਰੇਲਾਲੁਪਾਸਰਹੇ ਫੇਰਤਲਵੀਡੀਓਂ
ਲਦੇਰਹੇ ॥ ੮੪ ॥ ਬੋਲੋਭਾਈਜੀਵਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀ
ਹੋਰਚਲੀ ੮੫ ॥ ਫੇਰਨਾਨਕਜੀਅਤੇਬਾਲਾਪਖੋਕੀਆ
ਏ ਜਾਕੋਈਦਿਨਰਹਦਾਹੋਏ ਤਾਂਇਕਦਿਨਮਾਤਾਚੋਟੀਕਾਆ
ਭਾਈਬਾਲਾਹੁਟਗੁਰੂਜੀਨੁਦਿਕਟਦੇਹ ਬਹੁਤੇਰਾਲਈਫਿਰਮ
ਹੋਹੁਟਤਾਕੋਈਦਿਨਅਸਾਪਾਸਭੀਰਹਣਦੇਹ ਤਾਂਬਾਲੇਕਾਆ
ਗੁਰੂਜੀਮੈਨੁਦਿਦਾਦੇਹ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਾਆਭਾਈਬਾਲਾ
ਜਿਥੇਰਹੇਗਾਤਿਥੇਨਾਲਰਹੇਗਾ ਤਾਂਬਾਲੇਕਾਆ ਗੁਰੂਜੀਚ

ਲਣਗੁਣਕਰਤਾਰਗਚਰਾਹੈ ਪਰਗੁਰੂ ਜੀ ਪਿਛੇਤੁ ਸਾਡੇ ਕਉ
 ਠਹਰੇਗਾ ਤਾਂਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਸਾਡੇ ਪਿਛੇ
 ਇਕਲਹਿਣਾ ਖਤਰੇ ਟਾਢੇ ਰੁਤਿ ਹਟਦਾ ਪੁਤ ਅਸਾਨੁ ਮਿਲੇਗਾ
 ਓਹ ਅਸਾਡੇ ਪਿਛੇ ਬਹੇਗਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬਾਲੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਹ ਭੀ
 ਚੰਗਾ ਹੋਵੈਗਾ ਤਾਂਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਓਹ ਅਸ
 ਜੇਹਾ ਹੋਵੈਗਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬਾਲੇ ਪੁਛਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਹੋਰਦੀ
 ਕਯਾ ਖਬਰ ਹੋਸੀ ਤਾਂਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਰੋਈ
 ਅੰਕ ਪੜੇਈ ਕਮੀ ਨਹੋਸੀ ਪਿਛੇ ਲਗਾ ਫਿਰ ਜੀ ਅਤੇ ਓਹਦ
 ਸਤਲਹਣੇ ਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਦਿਵਾਲੀ ਤੀ ਤਲਵੰਡੀ
 ਆਯਾ॥ ੮੫॥ ਬੋਲੇ ਭਾਈ ਜੀ ਦਾ ਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀ
 ਹੋਰ ਚਲੀ ੮੬॥ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਯਾ ਸੁਣ ਗੁਰੂ ਜੀ ਗੁਰੂ ਨਾ
 ਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਤਉ ਦਿਚਾਉਂਨ ਭੇਦ ਨਹੀ ਕਛੁ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਿ
 ਥੇ ਤੋੜੀ ਮੈਨੂੰ ਖਬਰ ਆਹੀ ਜੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਅਖੀ ਡਿਠਾ ਆਹ
 ਸੇ ਮੈਂ ਲਿਖ ਦਾਯਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੀ ਪਿਛੇ ਦੀ ਖਬਰ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਤਾਂ
 ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਯਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤਉ ਅਸਾਨੁ ਕਯਾ ਤਾਂ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਦਰਸਨ ਕਰਾਯਾ ਕਰਤਾਰ ਤੇਰੇ ਉਪਰ ਅ
 ਹਰਦਾਨ ਹੋ ਬਾਲੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਥੇ ਤਾਂ ਸਭੇ ਹਕੀਕਤ
 ਲੀਭੀਆ ਪਰ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਹਕੀਕਤ ਦੇਹੋ ਤੁਧ ਨਾਲ ਰਿ
 ਉਕਰੇਈ ਤਾਂਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਯਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਲੇ ਅਸਾ

ਤੁਹਿ ਕੀਕਤ ਅਸਾਨਾਲ ਇਉਂ ਹੋਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂਮੰਗਦਜੀ ਕਿਆ
 ਜੇ ਅਸੀ ਬੈਸਨੇ ਦੇਵੀ ਚਲੇ ਆਹੇ ਦੇਵੀ ਪਰਸਣ ਅਸਾ ਸੁਣਿਆ
 ਆਹਾ ਜੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀਏ ਬੇਰਹਦੈ ਅਸਾਂ ਕਿਆ ਜੇ ਆਏ ਤਾਂ
 ਆਹੇ ਪਰਉਨ ਕਾ ਦਰਸਨ ਭੀ ਕਰਜਾਵੀਏ ਤਾਂ ਅਸਾਂ ਜਾਇ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਦਰਸਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਅਸਾ ਦਰਸਨ ਕੀਤਾ ਅਸਾ
 ਤੁਹਿ ਮੈਰੇ ਮਸੀਤ ਲਹੇ ਗਿਆ ਤਾਂ ਅਸਾ ਨੂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪੁਛਮ
 ਭਾਈ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਕਿਆ ਹੈ ਭਾਈ ਸਿਖਾਤ ਸੀ ਕਿ ਬੈਰੋ ਤਾਂ ਅਸਾਂ ਕਿਆ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੀਗਲ ਦੇ ਗਿਰਾਉ ਆਹੇ ਅਤੇ ਨਉ ਲਹਿਣਾ ਹੈ ਤਾਂ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਆ ਤੁਸੀ ਹੋ ਦੇ ਕਉਣ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸਾਂ ਕਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਅਸੀ ਖੜੀ ਤਿਹ ਟਹੇ ਦੇ ਆਹੇ ਅਤੇ ਜਾਤਾ ਦੇਵੀ ਦੀ ਚਲੇ ਆਹੇ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਆ ਭੁਲਾ ਭਾਈ ਜਾਹੁ ਭਾਂਹੋਰ ਸਭੇ ਭੇਰੇ
 ਆਏ ਅਤੇ ਮੈਰਾ ਤਉ ਬੇਰਾ ਜਾਸਦਾ ਪਹਰ ਰਾਤ ਰਹੀ ਤਾਂ ਇਕ
 ਤੀ ਮੀਆਈ ਆਇਕ ਰਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੁਮਾਏ ਕਿਆ ਫੇਰ ਚ
 ਰਪਰਦਖਣਾ ਲੀਤੀਆਂ ਫੇਰ ਬਾੜ ਦੇ ਕਰਮ ਬਾਟੇ ਕੇ ਜਾਣੇ
 ਲਗੀ ਤਾਂ ਮੈ ਕਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕਉਣ ਹੈ ਜੇ ਇਤ ਵਖਤ ਏ ਬੇਆ
 ਈ ਹੈ ਤਉ ਹੁਕਮ ਫੇਰ ਲਗੀ ਭਾਈ ਮੈ ਬੈਸਨੇ ਦੇਵੀ ਹਾਂ ਇਨ ਕੀ
 ਖਿਜਮਤ ਕਰਣ ਵਾਸਤੇ ਮੈ ਆਵਤੀ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈ ਕਿਆ ਏਹ ਤੇਰੇ
 ਤੇਭੀ ਬਡਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬੈਸਨੇ ਦੇਵੀ ਕਿਆ ਮੇਰੇ ਜੇ ਸੀ ਆਏ ਸਦੇ

ਰਬਾਰ ਕਰੋ ਜਾਂ ਖੜੀ ਯਾਹੈ ਨ ਮੇਰੀ ਕਿਆ ਗਿਣਤੀ ਹੈ ਏਤੀ ਕਹਕੇ

ਚਲਦੀਰਹੀਤੁਮੇਰੇਮਨੁਨਿਹਚਅਥਾ ਤੁਮੈਕਯਾਜਿਸਕੋ
 ਮੇਂਪੁਜਣਚਲਾਥਾ ਉਸਜੇਹੀਅਕਰੋੜਾਂਪੜੀਯਾਂਹੋਨਾ॥
 ਮੈਤੁਜੇਹੜੀਦੇਵੀਪਰਸਣੀਹੈਸੀ ਜੋਅਕੋਸੁਖਜਾਰਦੇਵੀਜਾਂ
 ਤੇਦੇਵਮਿਲੇਹੈਨ ਜਾਂਮੇਰੇਸਨਬੰਧੀਦਿਨਚੜੇਆਏ ਕਹਣ
 ਲਗੇਭਾਈਲਹਣਾਚਲੇ ਸਾਥਤੁਆਰਹੈ ਤੁੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ਕਯਾਜਾਹੁਭਾਈਲਹਣਾਦੇਵੀਪਰਸਆਵੇ ਤੁੰਫੇਰਅਸਾਕ
 ਆਗੁਰੂਜੀਅਸਾਰੁਜਾਵਣਾਰਹਾ ਜਿਸਵਾਸਤੇਅਸੀਉਥੇ
 ਜਾਦੇਆਹੇਸੋਇਥੇਹੀਕਿਮਪੁਰਾਹੋਖਾ ਤੁੰਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾ
 ਭਾਈਲਹਣਾ ਤਉਅਸੀਪਾਸੋਕੁਛਲਹਣੀਅੰਹੋਸੀਸੋ
 ਲੈਸੀ ਤੁੰਭਾਈਬਾਲਾਜਾਂਮੈਆਪਣਾਵਖਤਦੇਖਾ ਤੁਮੇਰੇਜਿ
 ਤਨੇਬੰਧਨਆਹੇਸਗੀਰਦੇਸਭੇਤੁਟਗਏ ਅਤੇਜੇਮੈਪਾਸੋਦੂਰ
 ਹੋਵਾਹਾ ਤੁਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਹਤਹੋਜਾਵਨਕੇ ਤੁੰਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾ
 ਜਾਹੁਭਾਈਲਹਣਾਹੁਣਤੁੰਆਪਣੇਪਰਜਾਹ ਅਤੇਕਬੀਲੇਨੂੰ
 ਭੀਲੈਜਾਹ ਤੁਮੈਜਾਵਨਾਹੀ ਤੁੰਭਾਈਬਾਲਾਅਸਾਨਲਇਉਂ
 ਹਈ ਤੁੰਭਾਈਬਾਲੇਕਯਾ ਗੁਰੂਜੀਤੋਵਿਚਅਤੇਗੁਰੂਨਨਕ
 ਜੀਵਿਚਭ੍ਰਿਨਕੁਦਕੁਛਨਹੀ ਅਤੇਗੁਰੂਨਨਕਜੀਮੈਥੋਪੜ
 ਦਾਕੋਈਨਹਾਰਖਦੇ ਅਤੇਤੁਸਾਂਜੇਪੜਦਾਰਖਾ ਜੋਅਸਾਦਿ
 ਚਪਾਟਾਤੁਸਾਡਿਠਾਹੋਸੀ ਤੁੰਤੁਸਾਂਅਸਾਂਪਾਸੋਪੜਦਾਰਖਾ
 ਹੈ ਤੁੰਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਕਯਾਭਾਈਬਾਲਾਜੇਤੁਸਾਂਪਾਸੋਅਸਾਂ
 ਪੜਦਾਰਖਾਹੈ ਸੇਤੁਸੀਜਾਹਰਕਰੋ ਤੁੰਬਾਲੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀ
 ਜਿਤੁਸੀਜੋਗਤੁਸਾਰੁਨਾਉਅੰਗਦਧਰਾਹੈਸੇਤੁਸੀਜਾਹਰਕ
 ਰੋਤੁੰਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਅਪਣੇਜੀਵਿਚਸਮਝਾ ਜੋਇਹਪੁਰ
 ਨਪੁਰਖਾਇਸਪਾਸੋਪਟਰਖਣਾਭੁਲਾਨਹੀਇਹੁਗੁਰੂਨਨ
 ਕਜੀਨਲਰਯਾਹੈ ਤੁੰਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਕਯਾਭਾਈਬਾਲਾਮੇ

ਤੈਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰ ਜਾਣ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਜਾਹਰ ਕੀਤਾ ਏਹੁ ਭੀ ਇਕ ਸੀਸਾ ਰਵਿਚ ਸੁਹਰਤ ਹੈ ਅਤੇ
 ਸਾਨੂੰ ਜੋ ਗੁਪਤ ਰਖੇ ਸੋ ਅਸੀਂ ਜਾਣ ਦੇ ਆਹੇ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਉਪਰ
 ਕਰਤਾਰ ਦੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਆਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬਾਲੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਤੁਸੀਂ ਹੋਰ ਸੀ ਗਲੀ ਨਾ ਪਵੇ ਚਿਹਾਨਿ ਸਾਕਰੋ ਜਿਤ ਬਾਬਤ ਤੁਸੀਂ
 ਤੁਨਾਂ ਉਅੰਗ ਦਰਖਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਯਾ ਭਾਈ ਬ
 ਲਾ ਇਕ ਦਿਨ ਮੈਂ ਬਾਹਰੋ ਗਾਇ ਦੇਵਾਸ ਤੇ ਪਾਉ ਦਾ ਪੁਲਾਧੇ
 ਇਕ ਰਬਧਾ ॥੧॥ ਅਤੇ ਸਿਰਤੇ ਚਾਇਲਈ ਆਵਦਾ ਆਗਾ ਅ
 ਗੇ ਮਾਤਾ ਜੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਬੈਠੀ ਆਹੀ ਮੇਰੇ ਕਪੜਾ ਤੇ ਮੈਂ
 ਲੀਆਂ ਛਿਟਾਂ ਪਈਆਂ ਆਹੀਆਂ ਤਾਂ ਮਾਤਾ ਚੋਣੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਨੂੰ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੁਛ ਦਈ ਦਾ ਭੋ ਕਰਿ ਏਹੁ ਭੀ ਖੜੀ ਦਾ ਪੁ
 ਰੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮੁਲੇ ਦੀਏ ਪੀਏ ਇਹੁ ਛਿਟਾਂ ਨਹੀ
 ਏਹਦਰਗਾਹ ਦਾ ਕੁਰ੍ਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਇਉਂ ਮੇਰਾ ਨਉਅੰ
 ਗ ਦਰਖਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬਾਲੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਗੁਰੂ ਹੋ ਇਕ ਰਹਿ
 ਤਨਾਂ ਵਲਾ ਸਿਖਾਂ ਪਾਸੋ ਕਰੋ ਅਕੇਤ ਕ੍ਰੋ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸਿਖ ਨਾਹੀ
 ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਯਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਹਿਕ ਦਿਨ ਮਾਤਾ
 ਚੋਣੀ ਦੁਹਾਂ ਪੁਤ੍ਰਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਲੈ ਕਰ ਬੈਠੀ ਆਹੀ
 ਕਯਾ ਲਗੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਵਸਤੁ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋ ਦੁਹਾਂ ਪਰਾਏ
 ਪਰ ਪਤੁਦਾ ਹੈ ਤੁਨੇ ਏਹੁ ਗਲ ਭੁਲੀ ਨਹੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਪੁਤ੍ਰ

ਹੇਦਾਪਰਾਯਾਪੁਤਾਨੁਦੇਦਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਦੀਨਜਰਾਇਕ
 ਰੁਹੀਪਰਜਾਇਪਈ॥ ਚੁਹੀਮੁਈਪਈਆਹੀ ਤਾਂਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀ
 ਕਰਮਾਪੁਤਾਸਿਰੀਚੰਦਾਏਹਚੁਹੀਮੁਈਪਈਹੈ ਏਹਇਥੇਧੀਪਈ
 ਰੁਲੀਨਾਂਹੀ ਤੁਪੈਰਦੇਅਗੁਠੇਨਲਵੀਬਜੇਪਰੇਜਾਇਪਵੈ ਤਾਂ
 ਅਗੋਸਿਰੀਚੰਦਕਰਮਾ ਆਹੋਜੀਅਸਾਅਜੇਹੇਉਸਦੀਬਹੁਤੇ
 ਰੇਤੁਠੇਹੈਨ ਅਤੇਖਲੜੀਆਂਦੀਆਂਬਿਲੀਆਂਕਰਦੇਹੈਨ ਤਾਂ
 ਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਚੁਪਕਰਰਾਯਾ ਤਾਂਸਾਯਤਗੁਜਰੀਤਾਂਮੈਅਯ
 ਤਾਂਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਕਰਮਾਬਚਾਅੰਗਦਾ ਏਹਚੁਹੀਮੁਈਪਈ
 ਹੈਇਸਨੁਪੈਰਦੇਅੰਗੁਠੇਨਲਵੀਬਛਤੁ ਜੇਇਹਪਰੇਜਾਇ
 ਪਵੈ ਤਾਂਮੈਅਗੁਠੇਨਲਵੀਬੀਜਾਇਕਿਤੇਵਲਪਈ ਤਾਂਗੁਰੁ
 ਨਾਨਕਜੀਕਰਮਾ ਮੁਲੇਦੀਏਧੀਏਏਹਪਰਾਏਪੁਤਾਹੈਨ ਅਤੇ
 ਏਹਆਪਦੇਪੁਤਾਹੈਨ ਮੈਕਾਕਰਾਂਜਿਸਨੁਕਰਤਾਰਦੇਵੈਜੇ
 ਈਲੇਵੈ ਤਾਂਬੁਝੀਬਾਲਾਅਸਾਤੁਨਾਂਉਅੰਗਦਾਇਉਹੋਯਾ ਤਾਂ
 ਠੇਰਬਾਲੇਕਰਮਾਗੁਰੁਜੀਮੈਨੂਹੋਰਦਿਸਦਾਸਪਯਾਹੈਮੈਵਿਚ
 ਕੋਈਵਡਾਅਵਗੁਣਹੈ ਜੁਤੁਸੀਪੜੀਪੜੀਪਟਰਖਦੇਹੋਤੁ
 ਅੰਗਦਜੀਕਰਮਾਬੁਝੀਬਾਲਾ ਏਕਬੇਰਅਧਰਾਤਕਾਸਮਾ
 ਥਾਹੋਪਾਸਥਾਹੁਕਮਹੋਯਾਬਚਾਅੰਗਦਾਇਨਹੋਇਗਾਯਾਹੈ
 ਤਾਂਮੈਕਰਮਾਸਚੇਪਾਤਸਾਹੁਦਿਨਹੋਗਾਇਆਹੈਫੇਹੁਕਮ
 ਹੋਇਆਜੇਦਿਨਹੋਗਾਏਆਹੈ ਤਾਂਮੈਰੇਕਪੜੇਧੋਇਲਿਅ
 ਓਤਾਂਮੈਕਰਮਾਬੁਲੀਬਾਤਜੀਦੇਵਹਾ॥ ਤਾਂਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀ
 ਕਪੜੇਦੀਏ॥ ਜਾਮੈਦਰੀਯਾਉਦੇਪਾਰਲੰਘਕਰਗਯਾ॥
 ਤਾਂਉਹਾਦੁਪਹਰਚੜਗਈ॥ ਮੈਭੁਲੀਪ੍ਰਕਾਰਕਪੜੇਧੋਏ
 ਧੋਏਕਰਸਕਾਏ॥ ਠਿਰਮਾਂਨਕਰਗੁਰੁਜੀਕਉਪਹਰਾਏ
 ਤਬਉਹਾਂਠੇਰਗਾਤੁਹੋਇਗਈ॥ ਹੁਕਮਹੋਯਾਅੰਗਦਾ

ਰਾਤੁਸੀਕੇਦਿਨਸੀ ਤਾਂਮੈਕਯਾਸਚੇਪਾਤਸਾਹੁਰਾਤਿਦਿਹਸਭੁ
 ਤੇਰੇਬਣਾਏਹੋਏਹੈਨ ਤੰਗਤਿਚਾਹਿਦਾਹੈ ਤਾਂਗਤਿਹੋਇ
 ਹੋਇਜਾਦੀਹੈ ਤੰਦਿਨਚਾਹਿਦਾਹੈ ਤਾਂਦਿਨਹੋਇਜਾਦਾ
 ਪੈ ਤਦਭੀਮੇਰੇਉਪਰਖੁਸੀਹੋਈ ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਤੀਸ
 ਹੀਸਾਖੀਸੁਣਾਈ ਏਕਬੇਰਾਕਿਸੀਨਗਰਮੇਕਾਲੇਚਿਕੜਕਾ
 ਚਬਚਾਭੁਕਯਾਹੋਯਾਸੀ ਜਬਮੇਘਬਰਸਤਾ ਤਬਸਾਰੇਨਗਰ
 ਕੀਮੈਲਓਹਾਂਆਇਇਕਠੀਹੋਤੀ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਉਸਚਬਚੇਨਿ
 ਕਟਆਇਕਰਕਟੋਰਾਬੀਚਡਾਰਦੀਆ ਤਬਉਸਸਮੇਦੋਨੋਬੇ
 ਵੇਭੀਗੁਰੂਜੀਕੇਸਾਬਥੇ ਹਉਭੀਸਾਬਥਾ ਪ੍ਰਥਮੈਗੁਰੂਜੀਸਿ
 ਹੀਚੰਦਕੀਓਰਦੇਖਾ ਅਰਕਯਾਬੇਟਾਚਬਚੇਸਿਉਕਟੋ
 ਰਾਕਫਦੇਦਹੁ ਤਾਂਸਿਹੀਚੰਦਜੀਕਯਾਸਚੇਪਾਤਸਾਹਜਹਾਂ
 ਜਾਵਣਾਹੈਤਹਾਂਜਾਈਯੇ ਕਟੋਰਾਭੀਸਹਜਸਿਉਕਾਫਲੇਦਹੁ
 ਗੇਛੋਡਹਗੋਨਾਹੀ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਲਖਮੀਚੰਦਕੀਓਰਦੇਖਾਅ
 ਮਰਕਯਾਬੇਟਾਕਟੋਰਾ ਚੁਬਚੇਬੀਚਹੁਕਫਦੇਦਹੁਤਾਂਲਖ
 ਮੀਚੰਦਭੀਅੰਸੇਕਹਾ ਜਮੇਸਿਹੀਚੰਦਕਯਾਥਾ ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂ
 ਜੀਮੇਰਓਰਦੇਖਾਤਾਂਮੈਗੁਰੂਜੀਕਉਬੋਲਣੇਨਦੀਯਾ ਚਬ
 ਚੇਬੀਚਕੂਦਪੜਾ ਬਸਤ੍ਰਾਸਹਤ ਫਿਰਟਬਾਲਾਇਕੇਕਟੋਰਾ

ਕਾਫਦੀਆ ਤਬਮੇਰਬਸਤ੍ਰਮੁਖਅਖੀਆਂਸਭੁਹੀਚਿਕੜਸਾਥ
 ਭਰਗਏਤਬਭੀਮੇਰੇਉਪਰਖੁਸੀਹੋਈ ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀ

ਏਹ ਬਾਤ ਸਭੇ ਖੁਸੀ ਵਾਲੀਆਂ ਹੈਂ ਪਰ ਤੁਸਾਰੇ ਉਪਰ ਅਪਾਰ ਖੁ
 ਸੀ ਕੇਹੜੀ ਹੋਈ ਹੈ ਹਮਕੋ ਕਾਈ ਬਡੀ ਖੁਸੀ ਵਾਲੀ ਸਾਖੀ ਸੁਨਵ
 ਹੁ ਤੁਛੇ ਰਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਚੌਥੀ ਸਾਖੀ ਸੁਣਾਈ ਏਕ ਬੇਰਗੁ
 ਰੂਜੀ ਉਦਯਾਨ ਮੇਂ ਬਸੇ ਰਾਜਾ ਇਕੀਆ ਉਹੰ ਭੀ ਵਰਸਨ ਕਉ
 ਸੰਗਤੀਆਈਆਂ ਏਕਾ ਦਿਨ ਏਕ ਸੰਗਤ ਗੁਰੂ ਜੀਆ ਗੋਏ
 ਹਮਰ ਦਾਸ ਕਰੀ ਜੋਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹ ਹਮ ਭੁਖੇ ਹਾਂ ਹਮਕੋ ਪ੍ਰਸ
 ਦਿਖ ਵਾਲੀ ਮੈਂ ਹੁਕਮ ਹੋ ਆਸਿਖ ਹੁ ਈਹਾਂ ਉਦਯਾਨ ਮਹਕਮ
 ਕਛਕਰਾ ਮੋਰਤੋ ਕਿਛ ਨਹੀ ਕਿਕਰ ਉਪਰ ਚੜਕੈ ਕਿਕਰ
 ਹਲੂਣਹੁ ਅਰਪ੍ਰਸਾਦ ਪਾਇਲੇ ਵਹੁ ਤਾ ਸੰਗਤ ਆਪਨੇ ਚਿਤ
 ਮਹਾਉ ਉਜਾਨਾ ਜੋਗੁ ਰੂਪ ਸਾਈ ਕੀਨੀ ਕਿਕਰ ਉਪਰ ਕਮ
 ਹੈ ਜੁਹਲੂਣੀਏ ਜਾਇਕ ਪਹਰ ਬੀਤਾ ਦੁਸਰੇ ਪਹਰ ਕਿਸੀ ਸਿ
 ਖ ਅਨਮਰਦਾਸ ਕਰੀ ਜੋਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹ ਸੰਗਤ ਭੁਖੀ ਹੈ ਤੁਛੇ
 ਰਗੁਰੂ ਜੀ ਕਯਾ ਕੁਈ ਈਹਾਂ ਕਿਕਰਾਂ ਹੈ ਕਿਕਰਾਂ ਕੋ ਹਲੂਣਹੁ
 ਅਰਪ੍ਰਸਾਦ ਪਾਇਲੇ ਵਹੁ ਤੁਛੇ ਰਸਿਖਾਂ ਉਉਹੀ ਜਾਨੀ ਜੋ ਕਿਕ
 ਰਾਂ ਉਪਰ ਕੋਈ ਛਲ ਦਿਸ ਆਵੈ ਤਾਂ ਹਲੂਣੀ ਮੈਂ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਸਾਦ
 ਕੀਨੀ ਹੈ ਜਹੋਰ ਪਹਰ ਬੀਤਾ ਤਾਂ ਕਿਸੀ ਸਿਖ ਛੇਰ ਅਮਰਦਾਸ ਕ
 ਰੀ ਜੋਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹ ਸੰਗਤ ਭੁਖੀ ਹੈ ਤੁਛੇ ਰਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰੀ ਓ
 ਰ ਦੇਖਾ ਕਯਾ ਅੰਗਦਾ ਤੁਜਾਹ ਕਿਕਰ ਹਲੂਣ ਅਰਸੰਗਤ
 ਕਉ ਪ੍ਰਸਾਦ ਖਵਾਲ ਛਤੁ ਤਾਂ ਮੈਕ ਮਰ ਬੀਧ ਕਰ ਕਿਕਰ ਉਪ
 ਰ ਚੜਗਾ ਜਾ ਕਿਕਰ ਕੀ ਰੁਲੀ ਕੋ ਛੜਕੇ ਹਲੂਣ ਜਾਂ ਤਾਂ

ਲਗਾਪਤਾਸਮਾਜਲੇਬਾਦਾਮੇਘਬਰਸਣ ਬਰੇਅੰਬਾਰਹੋਇਗ
 ਏ ਸਰੁਸੰਗਤਾਂਤ੍ਰਿਪਤਹੋਇਗਈਅੰ ਤਬਭੀਮੇਰੇਉਪਰਖੁਸੀ
 ਰੂਈ ਤਾਂਠੇਰਗੁਰੂਮੰਗਵਹੋਰਸਾਖੀਸੁਣਾਈ ਏਕਬੇਰਗੁਰੂ
 ਜੀਤਪਧਾਰਾ ਅਨਾਜਆਪਤਉਕਛਨਖਾਵਹਿ ਅਗਾ
 ਯਾਭੇਟਾਬਹੁਤਮਾਵੈ ਲਾਂਗੀਅੰਕੋਹਕਮਹੋਯਾ ਜੇਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਕਰਹੁ ਅਰਸੰਗਤਕਉਖਵਾਵਹੁ ਤਬਪ੍ਰਸਾਦਿਹੋਵਹੁ ਗੁਰੂ
 ਜੀਕੀਆਰਾਮਾਲੇਕਰਪ੍ਰਸਾਦਿਵਰਤਾਈਏ ਸੰਗਤੀਖਾਵਹੁ
 ਅਰਬਹੁਤਮਾਨੁਖਪ੍ਰਸਾਦਿਖਾਵਣਵਾਲੇਜੁੜਗਏ ਬੀਸਹ
 ਜਾਰਮਨੁਖਜੁੜਗਏ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਲੋਕਾਵੇਦੂਰਕਰਣੇਕੋਇ
 ਵਾਨਾਤਉਰਪਕੜਾ ਕਪੜੇਉਤਾਰਕੇਨਾਗੋਨਿਰਬਾਣਕੁਏ
 ਅਰਤੋਚਾਰਸੁਆਨਸਾਬਰਾਖੇਅਰਮਰਾਸੀਆਂਦੀਪਰੀਖ
 ਹਦੇਫਿਰਨ ਜੋਕੋਈਨਿਕਵਜਾਵੇ ਤਾਂਵਟੇਮਾਰਨ ਨਾਲੇਲਾਹੀ
 ਆਂਮਾਰਨ ਤਾਂਬੁਰਕੇਲੋਕਹਟਗਏ ਅਰਕਹੋਗੁਰੂਕਮਲਾ
 ਹੋਇਗਾਯਾਏ ਲੋਕਹੁਨੇਗੁਰੂਕਾਪੀਛਾਛੇਤੁਵੀਆ ਇਕਮੈਅ
 ਤੇਤੈਸਿਖਹੋਰਮਸਾਂਚਉਹਾ ਗੁਰੂਕਾਪੀਛਾਨਛੇਤੁਆ ਠੇਰਉ
 ਦਾਨਮਹਬਿਚਰਤੇਫਿਰੇਸ੍ਵਾਂਭੀਸਾਬਹਮਭੀਮਗਰਪਰ
 ਨਿਕਵਨਜਾਈਏ ਜੋਵਟੇਮਾਰਨਪਰਮਾਸੀਵਟੇਸਹਰਹੇਫਿਰ
 ਏਹੁਸਬਦਉਚਰਾ ਸਿਰੀਰਾਗਮਹਲਾ ੧ ਏਕਸ੍ਵਾਂਨ
 ਦੁਇਸੁਆਨੀਨਾਲ ਭੁਲਕੇਭਉਕਹਸਦਾਬਇਆਲਕੁੜ
 ਛੁਰਾਮੁਠਾਮੁਰਦਾਰ ਧਾਣਕਰੁਪਰਹਾਕਰਤਾਰਾ ॥੧॥ ਮੇਪਤਿ
 ਕੀਪੀਧਨਕਰਣੀਕੀਕਾਰ ਹਉਏਬਿਗੜੈਰੂਪਰਹਾਂ ਬਿਕਰਲ
 ਤੇਰਾਏਕਨਾਂਮਤਾਰੇਸਿਸਾਰ ਮੇਏਹੁਆਸਏਹੋਆਧਾਰਾ ॥੧॥
 ਰਹਾਉ ਮੁਖਨਿਦਾਆਖਾਂਦਿਨਗਤਿ ਪਰਘਰਜੋਗੀਨੀਚਸ
 ਨਤ ਕਾਂਮਕਰੋਧਤਨਵਸਹਚੰਡੂਲ ਧਾਣਕਰੁਪਰਹਾਂਕਰਤਾ

ਰ ੨ ਠਾਹੀਸੁਰਤਿਮਲੂਕੀਵੇਸਹਉਠਗਵਾੜਾਠਗੀਵੇਸੁ ਬ
 ਹੁਤਸਿਮਾਦਪਮਾਗਲਭਾਰਧਾਣਕਰੂਪਰਹਾਕਰਤਾਰ ੩
 ਮੈਕੀਤਨਜਾਤਾਹਰਾਮਖੋਰਹਉਕਿਆਮੁਹਦੇਸਾਦਸਦਰੋ
 ਰੁ ਨਨਕਨੀਚਕਹੈਵੀਚਾਰਧਾਣਕਰੂਪਰਹਾਕਰਤਾਰ॥੪
 ਏਹਸਬਦਗੁਰੂਬਾਬਾਆਪਣੇਰੰਗਾਦਿਚਗਾਵਦਾਠਿਰੇਅ
 ਤੇਅਸੀਭੀਪਰੋਪਰੈਠਿਰੀਏਤਾਂਦਯਾਕਰਕੇਅਸਾਨੁਗੁਰੂਜੀ
 ਸਦਾਹੁਕਮਹੋਆਜੇਮੇਰੇਪਿਛੇਠਿਰਦੇਹੋਮੇਰਾਕਯਾਮਨੋ
 ਰੇਤਾਂਅਸਾਂਕਯਾਸਚੇਪਾਤਸਾਹਤੁਹੀਹੈਮਨਾਵਣੇਵਾਲਾ
 ਠਿਰਹੁਕਮਹੋਆਜੇਮੇਰਾਕਯਾਮਨਤੇਹੋਤਬਓਹਮੁਰਦਾਪ
 ਇਮਾਹੈਜਾਵਹੁਮੁਰਦਾਖਾਵਹੁਮੁਰਦੇਉਪਰਕਪੜਾਪਾਇ
 ਆਹੋਆਸੀਤਾਂਅਸਾਂਕਯਾਹੁਕਮਸਭਹੈਅਸੀਮੁਰਦੇਪਾਸ

ਜਾਇਖੜੋਹੋਏਅਸਾਂਕਯਾਸਚੇਪਾਤੁਜਾਹਮੁਰਦੇਕਉਪੈਰਾਂ
 ਸਿਉਖਾਈਯੇਕੇਸੀਸਸਿਉਖਾਈਯੇਹੁਕਮਹੋਆਪੈਰਾਂਸਿਉ
 ਖਾਵਹੁਤਾਂਮੈਕਪੜਾਚਾਇਕੇਚਕਮਾਯਾਖੰਡਥੀਮੁਰਦਾਕੋ
 ਉਨਕਾਠੇਰਹੁਕਮਹੋਆਜਾਵਹੁਮਾਤਾਸਾਬਭੇਗਕਰਹੁਤਾਂ
 ਇਹੁਹੁਕਮਸੁਣਕੇਅਸੀਬਿਸਮਾਦਹੋਇਗਏਜੋਇਹੁਤਾਂ
 ਫਾਹੁਕਮਹੋਯਾਹੈਤਾਂਅਸਾਂਠੇਰਬੀਚਾਰਕਰਸਮਝਾਜੁਇ
 ਹੁਤਾਸੁਪੀਸੁਰਾਮਬਾਤਸੀਅਸਾਨੁਹਿਰਦਾਕਿਧਰਗਯਾਸੀ
 ਮਾਤਾਸਾਬਭੇਗਇਹੁਹੈਜੋਮਾਤਾਕਾਮੁਹਿਮੀਮਾਲੇਟਣਾਤਾਂਅ

ਸੀਮਾਤਾਪਾਸਗਏ ਮਾਤਾਕਾਮੀਮਾਮੁਹਿਮੇਲਾ ਗੁਰੁਕਬਚਨ
 ਮੰਨਾ ਫੇਰਹਜੁਰਮਾਏ ਤਾਂਹੁਕਮਹੋਆਕਯੋਰੁਈਮਾਤਾਸਾਬ
 ਰੁਗਕੀਮਾ ਤਾਂਮਸਾਕਯਾਜੀਕੀਮਾ ਫਿਰਹੁਕਮਹੋਆਕਯੋ
 ਕਰਕੀਮਾ ਤਾਂਮਸਾਕਯਾਸਚੇਪਾਤੁਸਾਹਮਾਤਾਕਾਮੀਮਾਮੁਹਿ
 ਮੇਲਾਹੈ ਇਸਦੁਜਾ ਰੁਗਕੀਮਾਹੈ ਹੁਕਮਹੋਯਾਨਿਹਾਲਏਹੁਕੁ
 ਮੇਰੇਉਪਰਖੁਸੀਹੋਈ ਤਬਗੁਰੂਜੀਮੇਰੇਸਿਦਕਕੀਓਰਦੇਖਾ
 ਤਾਂਸਿਦਕਮੇਰਾਗੁਰੂਕੀਕਿਰਪਾਕਰਕੈਪੁਰਾਰਯਾ ਚਲਬਿਚ
 ਲਨਹੋਯਾ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਯਾ ਪੁਰਖਾਬਾਜੀਜਿਟਲੀਤੀਹਈ

ਉਠਾਉਕੈਮੁਝੈਗਲਕੰਰਲਗਯਾ ਧੰਜਪੈਸੇਨਲੀਯੇਰਮਰੇ
 ਧਰਕੈਮਥਾਟੇਕਯਾ ਆਪਣੇਗੁਰਾਈਕੇਤਖਤਉਪਰਬੈਠਾਯਾ
 ਗੇਮੇਰਨਾਉਲਹਣਾਸੀਫੇਰਮੰਗਦਰਖਾ ਜੋਮੇਰੇਮੰਗਤੇਉਤ
 ਪਾਤਿਹੋਯਾਹੈ ਹੁਕਮਹੋਆਪੁਰਖਾ ਜੋਤੁਝੈਮਾਰੈਗਾਸੋਮੁਝੈਮਾਰੈਗਾ
 ਤੇਕਉਸੇਵੈਗਾ ਸੋਮੋਕਉਸੇਵੈਗਾ ਤੁਮੈਮੈਤੁਤੁਮਹਮਕਉਬੁੰਨ
 ਜਾਣੈਗਾ ਸੋਗੁਰੂਤੇਬਿਛਰਯਾਰਹੇਗਾ ਫਿਰਸੰਗਤਕਉਹੁਕਮ
 ਹੋਆਇਨਹੀਆਗੇਮਸਤਕਟੇਕਹੁ ਗੁਰੂਤੁਮਾਰਾਏਹੀਹੈ ਤੇਨ
 ਲੇਏਹੁਤੁਕਜਪਜੀਕੀਪੜੀ ਜਿਨੀਨਾਮਧਿਆਇਆਗਏਮਸ
 ਕਤਪਾਲਿਨਨਕਤੇਮੁਖਉਜਲੇਕੇਤੀਛੁਟੀਨਾਲ १ ਤਾਂਗੁਰੂ
 ਮੰਗਦਜੀਕਯਾ ਰੁਈਬਾਲਾਮਸਾਤੁਨਾਉਮੰਗਦਇਉਰਖ

ਯਾ ਤਾ ਬਾਲੇ ਕਾ ਆਗੁਰੂ ਜੀ ਸਤ ਜੀ ਸਤ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਮੰਗ ਦਜੀ
 ਕਾ ਆਗੁਰੂ ਬਾਲਾ ਜੁ ਇਹ ਵਰਤਾ ਚਾ ਸੁਣੇਗਾ ਸੁਣ ਕਰ ਸਤ ਬ
 ਚਨ ਕਰੇਗਾ ॥ ਤਿਸ ਦੇ ਅਉਗੁਣ ਪਾਪ ਜਿਤਨੇ ਕੀਤੇ ਹੋਸਨ ਤਿਤ
 ਨੇ ਸਤ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਭੇ ਧੋਤੇ ਜਾਸਨ ਜੇ ਹਿਰ ਦੇ ਸਤ ਪਰਤੀਤਿ
 ਨਾਲ ਆਖਸਨ ਅਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਇਹ ਬਚਨ ਕਮਾਵੇਗਾ ਜੋ ਜਿਥੇ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੋਨ ਤਿਥੇ ਬੇ ਦਰੰਗ ਜਾਇ ਪਹੁੰਚੇਗਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ
 ਇਹ ਬਚਨ ਸਤ ਕਰ ਜਾਨਣਾ ਏਸ ਵਿਚ ਭੁਏ ਨਾਂਹੀ ਮੰਨਣਾ ਜੋ
 ਸਿਖ ਏਸ ਬਚਨ ਨੂੰ ਸਤ ਕਰ ਜਾਣੇਗਾ ਸੋ ਖੁਲੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦਰ
 ਗਾਹ ਵਿਚ ਜਾਵੇਗਾ ਸਤ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਕਰ ਜਾਣੀ ਏਹੁ ਹਾਲ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਕਰਤਾਰ ਤੇ ਪਾਈ ਹੈ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਭੁਲੇ ਭੁਲੇ ਮਹਾਂ
 ਪੁਰਖ ਸੰਗਤਾਂ ਦੀ ਆਂਕਾਰ ਭੁਏ ਦੇਖ ਕੇ ਭੁੰਦਿ ਦਲ ਜਾਵੇ ਹੋਨ
 ਸਾ ਬਤੁ ਨਾਹੀ ਰਹ ਸਕਦੇ ॥ ੮੬ ॥ ਬੋਲੇ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਗੁ

ਰੁ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੮੭ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਤ੍ਰ
 ਗੋਲੀ ਤੀ ਆਇਗਾ ਵੀਨ ਦੀ ਤੇ ਬਿਸਾਮ ਕੀਤਾ ਬਰਸ ਓਦਾਸ ਫਿ
 ਰੇ ਮਹੀਨੇ ਤਿਉ ਉਪਰ ਬਰਸ ਓਟਤਰ ਮਹੀਨੇ ਤਿਉ ਉਪਰ ਸ
 ਭੇਚ ਕਾ ਵਿਚ ਪਾਤਸਾਹੀ ਕੀਤੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਦੇ ਦਰ ਬਾਰ ਦੇ ਅਗੇ
 ਪਿਪਲ ਸੀ ਤਿਸ ਪਿਪਲ ਹੇਠ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੀ ਮੰਜੀ ਵਛਾਈ ਥੀ ॥
 ਮੰਜੀ ਉਪਰ ਛਾਵੇ ਬੈਠ ਰਹਦੇ ਸੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸਾ ਵਿਕਟ ਹਲੁ
 ਆਸਾ ਤਿਸ ਦਾ ਨਾਉ ਕਾਮਲਾ ਕਾਮਲਾ ਕਹਦੇ ਸੇ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੋ
 ਆਬ ਚਾ ਕਾਮਲਾ ਕਾਮਲੇ ਕਾ ਆਗੁਰੂ ਜੀ ਕਛੁ ਹੁਕਮ ਹੋਵੇ
 ਤਾ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਾ ਆਬ ਚਾ ਬੋਲੇ ਜਾਇ ਕੇ ਪਾਸ ਲੈ ਆਉ ਘੋੜੀ
 ਅਤੇ ਮਹੀ ਆਗੁਰੂ ਮਾਂ ਹੋਨ ਤਾਂ ਕਾਮਲੇ ਦਾੜੀ ਲਈ ਲੈ ਕੇ ਬੇ
 ਲੇ ਗਯਾ ਜਾਂ ਕਾਮਲਾ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਜੇਗੀ ਆਂ ਦੇ ਸਰੂਪ ਬਣੇ ਤੈ ਬੈਠੇ
 ਹੋਨ ਬੋਲੇ ਵਿਚ ਕਾਮਲਾ ਉਨੀ ਜੇਗੀ ਸਹੀ ਸਹੀ ਆ ਕਹਣ ਲਗੇ

ਤੇਰਨੰਉਕਾਹੈ ਅਰਮਾਦਮੀਕਿਸਦਾਹੈ ਕਮਲੇਕਾਜੀਮੇ
 ਰਾਨਉਕਮਲਾਹੈ ਅਤੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦਾਟਹਲੀਆਹ ਤੁ
 ਓਨਾਬਿਭੂਤਦੀਚੁਟਕੀਕਢੀ ਆਖਯੋਨੇਏਹੁਸਨੇਹਾਬਾਬੇਜੀ
 ਪਾਸਲੈਜਾਹਿ ਕਮਲੇਕਾਜੀਮੈਨੁਹੁਕਮਨਾਂਹੀਪਾਸਲਈਗਾ
 ਤਾਂਜਾਵਾਂਗਾ ਉਨਾਂਵਿਚੇਇਕਜਲੰਓਠਾ ਕਮਲੇਦੇਹਬੇਦ ॥

ੜੀਲੈਕੇਪਾਸਦੀਮੁਠਬੁਰੀ ਮੁਠਬੁਰਕੇਖਿਲਾਰੀ ਪਾਸਦਾਢੇ
 ਰਉਸਰਗਯਾ ਤਾਂਜੋਗੀਸਰਕਾਜਾਜਿਤਨਚਾਇਸਕਦਾ
 ਪੈਤਿਤਨਬੰਨਕੇਚੁਕਲੇ ਕਮਲੇਬਡੀਬੁਰੀਬਧੀ ਓਨੀਜੋਗੀਸ
 ਰਾਂਚਾਇਕੇਸਿਗਦਿਤੀ ਕਮਲਾਉਠਾਇਕੇਲੇਆਯ ਅਗੇਗੁਰੂ
 ਬਾਬਾਜੀਮੰਜੀਉਤੇਪਿਪਲਹੇਠਬੈਠੇਜੀ ਬਾਬੇਕਾਕਮਲਾ
 ਯਾਤੁਉਤਾਵਲਾਮਾਇਆਹੈ ਅਤੇਜੋਕਿਸੇਦਾਚੁਗਯਾਹਈਤੰ
 ਅਸਾਡੀਅਮਾਂਮਹੀਅਮਾਂਅਗੇਮਤੁਪਾਂਈ ਤਾਂਕਮਲੇਕਾਜੀਗੁਰੂ
 ਜੀਮੈਚੁਗਾਇਨਾਹੀਆਦਾ ਮੈਇਕਸਨੇਹਾਆਦਾਹੈ ਗੁਰੂਬਾਬੇ
 ਜੀਦੇਹਬ ਕਮਲੇਬਿਭੂਤਦੀਚੁਟਕੀਕਢਦਿਤੀ ਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀ
 ਕਾਕਮਲਾਸਨੇਹਾਮਾਦੇ ਸਨੇਹਾਮਾਦੇ ਸਨੇਹਾਮਾਦੇਤਿ
 ਹੁਦਾਰੀਗੁਰੂਜੀਕਾਕਾ ਕਮਲਾਅਸਾਡਾਸਨੇਹਾਤੁਪਾਮਾਦ
 ਪਰਸਿਧਾਰਣਨੂੰਸਦਲਾਉ ਸਧਾਰਣਸਦਖਤ੍ਰੇਟੇਵਲਗ
 ਯਾ ਕੁਜੜਭੰਨ ਜਾਇਕੇਆਖਾਬਾਬਾਜੀਬੁਲਾਂਦੇਹੰਈਦਰ
 ਹਾਲਚਲ ਬਾਹੀਅਮਾਂਲੀਮੀਅਮਾਂਅਤੇਮੁੰਦਦਾਵਾਟਲੈਕੇਚਲਾ ॥

ਸਧਾਰਨ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦਾ ਸਿਖ ਸੀ ਜੇਕਦੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਜਾ ਦੇਸੇ ਤੋ
 ਸਧਾਰਨ ਦੇ ਪਰਪ੍ਰਸਾਦ ਕਰ ਦੇ ਹੋਰ ਸਿਸਟੀ ਪਛੇਲ ਗੀ ਫਿਰ
 ਦੀ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਪਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨ ਕਰ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਸਧਾਰਨ ਦੇ ਪਰ
 ਤੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਚਾਂਦਰਾ ਦੁਇ ਪੈਨ ਦੇ ਇਕ ਤੇ ਜਾਇਕ ਉਪਰ ਸਧਾਰ
 ਨ ਹੀ ਬੁਲਾਇ ਦਾ ਸੀ ਸਧਾਰਨ ਹੀ ਮਾਪਣੀ ਹਬੀ ਧੋਵਨ ਜਾ ਦਾ
 ਦਿਨ ਅਰਥੇ ਅਤੇ ਦੁਇ ਚਾਂਦਰਾ ਧੋਇ ਰਖੀ ਦੀ ਅਸੀ ਕਮਲ
 ਸਧਾਰਨ ਨੁ ਸਦਨ ਚਲਾ ਤਾ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਰ ਆ ਕੀ ਮਾਖੋ ਗਾਜ
 ਇਕੇ ਕਮਲੇ ਕਰ ਆ ਜੋ ਹੁਕਮ ਹੋਵੈ ਜੋ ਆਖਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਰ ਆ ਜੋ
 ਆਵੀ ਗਾਨਾ ਹੀ ਤਾਂ ਏਵੈ ਕਹੀ ਜੋ ਸਿਤਾ ਬੀ ਚਲ ਤਾਂ ਕਮਲਾ ਜਾ
 ਇ ਮਿਲਾ ਜਾ ਸਧਾਰਨ ਕਰ ਆ ਕਮਲਾਂ ਕਰ ਮਾਯਾ ਹੈ ਕਮਲੇ
 ਕਰ ਆ ਤੈਨੂੰ ਬਾਬੇ ਜੀ ਸਦਾ ਹੈ ਵਰਗ ਲਚਲ ਬਾਹੀ ਆ ਦੁਇ
 ਲੀ ਮੀਮਾਂ ਅਤੇ ਮੁੰਦਾ ਵਾਟ ਲੈ ਕਰ ਚਲ ਸਧਾਰਨ ਕਰ ਆ
 ਰੋਈ ਖਾਇ ਚਲਾ ਤਾਂ ਕਮਲੇ ਕਰ ਆ ਮੈਨੂੰ ਹੁਕਮ ਨਾ ਹੀ ਤੁਖਾ
 ਸਧਾਰਨ ਰੋਈ ਖਾਇ ਚਲਾ ਆਇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੀ ਪੈਰੀ ਪੰਝਾ
 ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਰ ਆ ਸਧਾਰਨ ਕਰ ਤਾਰ ਕਰ ਤਾਰ ਸਧਾਰਨ ਕ
 ਆ ਸਤੁ ਕਰ ਤਾਰ ਬਾਬਾ ਜੀ ਸਧਾਰਨ ਕਰ ਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਹੁਤ

ਉਤਾਵਲ ਸਦਾ ਹੈ ਤਾ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਰ ਆ ਸਧਾਰਨ ਅਸਾਨੂੰ ਮ
 ਜ ਕਮਲਾ ਫੁਰਮਾਣ ਲੈ ਮਾਯਾ ਹੈ ਵਰਗਾ ਹੋਵੇ ਚਲਣਾ
 ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਰ ਆ ਬਚਾ ਸਧਾਰਨ ਚਲੇ ਅਸੀ ਬੇਲੇ ਚਲੀਏ॥

ਬਾਬਾਜੀਅਤੇਸਧਾਰਣਬੇਲੇਗਏ॥ ਬੇਲੇਵਿਚਬਾਬੇਜੀਦਖੇ
 ਤੁਸੀਬਿਘੇਅਠ੯ ॥ ਬਾਬਾਜੀਤੇਸਧਾਰਣਖੇਤਵਿਚਗਏਚ
 ਰੇਕੁਟਾਂਧੇੜਦੀਆਂਦੇਖੀਆਂ ਖੇੜਦੇਖਕੇਨਦੀਤੇਕਾਲਤਿਠੇਬਾ
 ਬੇਜੀਨੁਇਕਤਲਉਖੁਸੀਆਯਾ ਤਾਂਬਾਬੇਜੀਕਯਾਬਚਾਸ
 ਧਾਰਏਹੁਕੇਗਬੰਉਹੈ ਸਾਧਾਰਣਕਯਾਗੁਰੂਜੀਏਹੁਭਲਾਪੁ
 ਉਹੈ ਤਾਂਬਾਬੇਕਯਾਸਾਡੀਆਂਲਕੜੀਆਂਏਬੈਪਾਵਣੀਆ॥
 ਅਤੇਕਿਸੇਪਾਸਕਹਣਾਲਹੀ ਬਾਬਾਜੀਅਤੇਸਾਧਾਰਣਪਰ
 ਆਏ ਬਾਬੇਜੀਕਯਾਬੇਟਾਸਧਾਰਣਚਾਦਰਾਧੋਇਲਾਉ
 ਮੇਰੀਆਂ ਸਧਾਰਣਕਯਾਗੁਰੂਜੀਉਤਾਰਦੇਹ ਬਾਬੇਜੀਚਾਦਰ
 ਉਤਾਰਦਿਤੀਆਂ ਥੋਤੀਆਂਚਾਦਰਪੈਪੀਆ ਸਾਧਾਰਣਬਾਬੇ
 ਦੀਆਚਾਦਰਾਧੋਵਣਗਯਾ ਧੋਇਕੇਅਛੀਆਲੈਆਯਾ॥
 ਬਾਬੇਜੀਕਯਾਕੋਈਉਤੇਧਰਆਉ ਬੀਨਕੇਸਾਧਾਰਣਧਰ
 ਆਯਾ ਬਾਬੇਜੀਕਯਾਬੇਟਾਸਧਾਰਣਾਧਰਆਯਾ ਸਧਾਰਣ
 ਕਯਾਜੀਧਰਆਯਾਹਾ ਬਾਬੇਜੀਕਯਾਬੇਟਾਸਾਧਾਰਣਮੇ
 ਰਾਘਰਹੰਛਾਲਿਬਜਿਥੇਹਉਸੈਦਾਹਾ ਅਤੇਜਪਪੜਦਾਹਾ
 ਸਧਾਰਗਯਾਜਾਇਕੇਹਛਾਘਰਲਿਬਜਾ ਸਧਾਰਣਆਇਬਾ
 ਬੇਜੀਦੀਪੈਰੀਪੰਯਾ ਬਾਬੇਜੀਕਯਾਬਚਾਘਰਲਿਬਜਾ ਸ
 ਧਾਰਣਕਯਾਗੁਰੂਜੀਦੇਖੀਏਖੁਸੀਕੀਚੈ ਬਾਬੇਜੀਜਾਇ
 ਕੇਘਰਤਿਠਾਖੁਸੀਹੋਆ ਬਾਬੇਜੀਕਯਾਸਧਾਰਣਾਚਪਕ
 ਰਜਾਹਾ॥੯੭॥ ਬੇਲੇਭਾਈਜੀਦਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀਯੋ
 ਚਲੀ੯੮॥ ਗੋਸਟਸ੍ਰੀਪਤਿਗੁਰਜੀਕੋਚਲਾਣੇਕੀ
 ਓੜਕਕੀ॥ ਤਬਮੈਸੀਆਰਯਾਸ੍ਰੀਮਹਾਰਾਜਕੀਭੁਈ
 ਜੋਇਕਰਿਨਦਿਨਗੁਰੂਬਾਬਾਨਨਕਜੀਕਰਤਾਰਪੁਰਧਰ
 ਮਸਾਲਦਿਚਬੈਠੇਸੇ ਅਰਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਕੇਜੀਬਸੀਜੇ

ਅਬ ਹੋਇ ਤਉ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਕਿਚਰਨ ਕਮਲਾਂ ਪਰ ਜਾਈਯੇ
ਸਚਖੰਡ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਘਟ ਘਟ ਵਾਸੀ
ਜੀ ਕੇ ਜਾਨਣ ਹਾਰੇ ਭੁਗਤ ਵਛਲ ਭੁਗਤ ਕਾ ਅਪੀਨ ਭੁਗਤ
ਕਾ ਮਾਨ ਰਾਖਣ ਹਾਰਾ ਭੁਗਤ ਕਾ ਕਾਮਾਨ ਟੋਹਾਰਾ ਸ੍ਰੀ
ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਸਚਖੰਡ ਮਹਾਸਭਾ ਲਾਈ ਬੈਠਾਏ ਸਮਸਤ ਭਕਤ
ਤੁਹਾ ਬਜੇ ਵੀਆਗੇ ਠਾਢੇ ਹੈਂ ਅਗਇਤ ਨੇ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਨਕ
ਜੀ ਕੇ ਮਨ ਵਰਤਣੇ ਨਾਲ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਕਾ ਜੋ ਨਨਕ ਮੇਰਾ ਬਰਤ
ਭੁਗਤ ਹੈ ਜੋ ਤਿਸ ਕੇ ਜੀਅ ਮਹਿ ਇਉਂ ਕਰ ਉਪਜੀ ਹੈ ਤਬ ਜਿਤ
ਨੇ ਭੁਗਤ ਬੇਸਭ ਨਾ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਪਾਸ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਏਸੀ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੇ ਹੈ ਜੋ ਤੇਰਾ ਪ੍ਰੇਮੀ ਭੁਗਤਿ
ਹੈ ਜੋ ਜੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਦਿਲ ਬਸੀ ਹੈ ਕਿਰਪਾ ਕਰ ਕੇ ਤਿ
ਵਹੀ ਕਰੀ ਮੈਂ ਜੀ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਸੇਵਕਾ ਕਉ ਅਗਮਕ
ਹੀ ਜੋ ਤੁਮ ਜਾਹੁ ਨਨਕ ਭੁਗਤ ਕਉ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਲਿਖਾ ਦਹੁ ਤੇ
ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਦੀਆਰਾ ਪਾਇ ਕਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਅ
ਇਠਾ ਢੇਰੁ ਏ ਅਰਦੇ ਨੇ ਹਾਬ ਜੋ ਕਰ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਜੋ ਨਨਕ
ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤੁਮ ਕਉ ਕਾਹੈ ਜੋ ਤੇਰੇ ਮਨ ਉਪਜੀ ਬੀ ਜੋ
ਮੇਂ ਸਚੇ ਖੰਡ ਕੋ ਜਾਉ ਸਤਿ ਸਤਿ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਕੀ ਜਾਨ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁ
ਰ ਜੀ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਭੁਜਾਯੋ ਅਰਕਾਹੈ ਜੋ ਨਨਕ ਜੀ ਕਉ
ਕਹਿਣਾ ਜੋ ਤੇਰੇ ਮੰਦਰ ਪਰ ਈਹਾਂ ਸਚਖੰਡ ਮਹਾਸਭਾ ਵੇਰੇ
॥ ਮਨੋ ਕਾਮਨਾ ਕੇ ਜੋ ਸੇ ਤੇਰੇ ਮਨ ਮਹਾਕਾਮਨਾਂ ਬੀ ਤੁੰ ਸੇ ਹੀ
ਮੰਦਰ ਤੁਈ ਯਾਰ ਭੁਏ ਹੋ ॥ ਏਕ ਦਾਰ ਦੇਖ ਕੇ ਢੇਰ ਈਹਾ ਚ
ਲੇ ਮਾਵੇ ਮਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਇ
ਨ ਹੋਰ ਕਉ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਮੈਂ ਬਲ ਹਾਰ ਜਾਉ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਬਲ
ਹਾਰ ਕੀਆ ਮਾਪਣੇ ਸਾਹਿਬ ਉਪਰਾ ॥ ਚਲੀ ਮੈਂ ਜੀ ਤਬ

ਚਉਸੇਵਕਸੀਠਕੁਰਜੀਕੇਗੁਰੂਬਾਬੇਨਨਕਜੀਕਉਸੀਪਾ
 ਰਬ੍ਰਹਮਕੇਪਾਸਲਗਏਅਰਸੇਵਕਹੁਬੇਨਤੀਕਰੀਜੇਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕਤੇਰਾਭਗਤਤੇਰੀਆਰਾਮਸਾਬਆਯਾਹੈਤਬਸੀਰਾ
 ਰੁਬਾਬੇਨਨਕਜੀਸੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਉਲਿਬੇਹੋਇਕਰਤੂਰੂ
 ਤਕਰਤਾਕਰਨਾਨਮਸਕਾਰਪ੍ਰਨਾਮਕਰਤਾਕਰਤਾਨਿਕਟਾ
 ਜਾਤੇਭੁਏਤਬਸੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਹਆਜਿਨਨਕਭਗਤਭੁ
 ਲਾਹੈਤਾਂਗੁਰੂਬਾਬੇਨਨਕਜੀਬੇਨਤੀਕਰੀਜੇਸੀਮਹਾਰਾ
 ਜਜੀਤੇਰੇਪ੍ਰਸਾਦਿਭੁਲਾਹੈਤੇਰੇਦਰਸਨਤਿਠਾਂਸਦਾ

ਅਨੰਦਹੈਜੀਤਬਸੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜੀਕਹਆਜੇਨਨਕਤੇਰੇਜੀ
 ਅਮਹਭੁਈਈਹਾਂਆਵਟਕੀਤਬਗੁਰੂਬਾਬੇਨਨਕੀਬੇਨਤੀ
 ਕਰੀਜਿਗਿਰੀਬਾਨਿਦਾਜਾਮੇਰਾਕਉਨਹੈਤੈਂਬਿਨਜੇਮੇ
 ਰੇਜੀਅਕੀਜਾਏਤਬਸੀਨਕੁਰਜੀਕਹਆਜੇਨਨਕਏਹੁ

ਬਾਤ ਆਵਟ ਜਾਣ ਕੀ ਤੇਰੇ ਹਥ ਹੈ ਜੇਤੁ ਧਭਾਵ ਵਾਹੈ ਸੇਕਰ ਤੰ
ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਜੇਏ ਮਹਾਂ ਰਾਜ ਜੀ ਮੈ ਕੋ
ਕੀਰਨਾਂ ਸਰਬ ਬਾਤ ਤੇਰੇ ਹੀ ਵਸ ਹੈ ਜੇਤੁ ਧਭਾਵੈ ਸੇਕਰ ਜੀ ਤਬ
ਸ੍ਰੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜੀ ਕਾ ਅੰਗ ਦਕਉ ਸਮਝਾਵਣਾ ਜੇ ਕੋਈ
ਸਮਝੇਗਾ ਤਿਸ ਦਾ ਭੁਲਾਹੋਵੇਗਾ ॥ ਤਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਹਾਂ
ਅਨੰਦ ਹੋਇ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਕਰ ਜੀ ਕਉ ਡੂੰਡੇ ਤਪੁ ਫਾਮ ਕੀਆ ॥
ਸਚਖੰਡ ਕੀਆਂ ਸਭੇ ਬਾਤਾਂ ਸਮਝ ਕਰ ਵਿਦਾ ਹੂਏ ਸ੍ਰੀ ਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮ ਕੀਆ ਰਾਜਾ ਸਾਥਾ ਫੇਰ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਆਏ ॥ ਆਇ ਕ
ਰ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਅੰਗਦਾ ਮਸਾਨੂ ਸ੍ਰੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹ
ਮ ਹਜ਼ੂਰ ਬਲਾਵਣੇ ਕੀਆ ਰਾਜਾ ਕਰੀ ਹੈ ਜੇ ਜੇ ਜੇ ਸ੍ਰੀ ਪ
ਰਬ੍ਰਹਮ ਜੀ ਆਗਿਆ ਕਰੀ ਥੀ ਅਰਬਾਤਾਂ ਕਰੀਆ ਥੀ ਤੇ
ਸਰਬਾਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਉ ਸਮਝਾਇ ਦੀਆ ॥ ਇਤਨੇ ਕਹ
ਣੇ ਮੈ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਾ ਆਤਮਾ ਉਦਾਸ ਹੋਇ ਗਯਾ ਲਾ
ਗੇ ਬੈਰਾਗ ਕਰਣੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਹੁਤ ਸੀਤੋਖ ਦੀਆਂ

ਜੇ ਪੁਰਖ ਉਦਾਸ ਨਹੀ ਹੋਣਾ ਸ੍ਰੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀਆ ਰਾਜਾ ਹੈ
ਬਹੁਰੇ ਹਰਖ ਮਾਂ ਨਹੋਵਣਾ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਬਚਨ
ਸੁਣ ਕਰ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਾ ਮਨ ਟਿਕਿਆ ਨਾਮ ਦਾਨ ਇਸ
ਨਾਨ ਸ੍ਰੀ ਲੀਲਾ ਜੀ ਮੈ ਸੀਤੋਖ ਦਾ ਪਰਮ ਭਉ ਭੁਗਤ ਗਈ ਥੀ
ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਜਿਤਨੀਆਂ ਭੁਲਿਆਈਆਂ ਹੋਨ ਸਭ ਉਤ੍ਰਾਇ ਕਰ

ਸਬਦਕੀਸੁਰਤਅਜਮਤਮਾਪਈਦੇਕਰਗੁਰੂਮੰਗਦਜੀਕਉਇ
 ਦਾਕੀਆ ਤੁੰਗੁਰੂਮੰਗਦਜੀਬੇਨਤੀਕਰੀਜੀਬਾਬਾਜੀਸਲਾਮ
 ਤਜਬਤਮਸਚਖਤੁਕੋਸਿਧਾਰਹੁਗੇਤਿਤਸਮੇਮੇਰੇਆਵਣੇਕੀ
 ਕੋਯੋਕਰਮਾਰਮਾਹੈ ਤੰਗੁਰੂਬਾਬੇਨਨਕਜੀਕਆਪੁਰਖਾਮੰ
 ਗਦਾਤੁੰਏਬੇਨਾਹੀਆਵਣਾਅਸੀਤੁਪਦਿਚਦੇਜਾਹਗੇ ਤੰਗੁਰੂਮੰ
 ਗਦਜੀਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਕੋਚਲਾਣੇਤੇਕਿਤੇਨੇਕਦਿਨਅਗੇਵਿਦਾਹੋਏ੮੮
 ਆਬੋਲੋਕੁਾਈਜੀਦਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ ॥
 ਤੰਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਦਾਸੁਭਾਉਬਾਕਰਤੁਰਪੁਰਚਹਣੇਕਾਤੁੰਯੋਗੀ
 ਰਹੇ ਕੀਰਤਨਕੇਸਮੇਕੀਰਤਨਹੋਇ ਪਿਛਲੀਰਾਤੁਇਸਨਾਨ
 ਕਰਕੇਜਪਤਪਸੀਜਮਹੋਏ ਸ੍ਰੀਠਾਕੁਰਜੀਕਾਜਸਹੋਏ ਸਿੰਗ
 ਤੀਆਵਨਲੰਗਾਰਚਲੇ ਤਾਂਬਾਬੇਨਨਕਜੀਕਾਜੀਉਉਤ
 ਹੀਠੋਰਕਬਓਹੁਸਮਾਆਵੇਗਾਜਿਤਕਾਕਰਜੀਕੋਚਰਨਕਮ
 ਲਦੇਖਹੁ ਏਹੁਮਨਮਹਧਮਾਂਠਬਸਰਆ ਜਾਂਕਿਤਨੇਦਿਨਹੋਏ
 ਅਸੁਕਾਮਹੀਨਾਮਾਯਾ ਤੰਗੁਰੂਨਨਕਜੀਬਹੁਤਅਨੰਦਹਰਖ
 ਮਾਂਨਹੋਏ ਤੁਬਾਅਸੁਕੀਸਪਤਮੀਕੇਦਿਨਹੋਤਾਹੈਅਨੰਦਸੋਹਲੇ
 ਗਾਵੀਤੇਹੈ ਸ੍ਰੀਠਾਕੁਰਜੀਕਾਜਸਹੋਤਾਹੈ ਤੰਗੁਰੂਬਾਬਾਨਾਨਕ
 ਜੀਧਮਾਨਕੋਬਿਖੇਹੋਇਗਏ ਧਮਾਨਖੋਲਕਰਸੇਵਕਨੇਕਆ
 ਜੋਅਜਸਮਾਵਣੇਕਾਖਾਲਹੈ ਤੁਜੀਜਾਇਕੁਚੈਕਾਵੇਹੁ ਕੁਸਾਉ
 ਤੁੰਘਤੁ ਜੋਸਮਗਤਿਅਾਰਕਰਹੁ ਤੁਸੇਵਕਲਗੇਬੈਰਾਗਕਰਨ
 ਤੰਗੁਰੂਬਾਬੇਨਨਕਜੀਉਨਕੋਸੰਤੋਖਦੀਆ ਤੁੰਸੇਵਕਲਗੇਸ
 ਮਗੀਇਕਠੀਕਰਨ ਲਖਮੀਦਾਸਤੋਸਿਰੀਚੰਦਨੁਆਦਮੀ
 ਬੁਲਾਵਣੇਗਯਾ ਜੋਤੁਸੀਸਦੀਏਹੁ ਤੁੰਲਖਮੀਦਾਸਤੋਸੀਚੰ
 ਦਨਆਏਕਹਣਲਗੇਚੰਗਮਾਬੁਲਾਕਾਕੋਕਰਚਲੀਦਾਹੈਤੁੰ
 ਸੁਭਾਇਕਮਾਤਾਚੋਣੀਗੁਰੂਪਾਸਦਿਓਚਲੀ ਜਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀ

ਦੇਖੋ ਤਾਂ ਮਹਾਦੀ ਦਲ ਨਾਲ ਹਥ ਲਿਬੜੇ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਆ
ਕਮੋ ਚੋਟੀ ਏ ਕਾਈ ਗਲ ਕਰਦੀ ਹੈ ਸੇ ਕਰ ਲੈ ਅਤੇ ਹਥ ਕਮੇ ਲਬੇ
ਜੇ ਹੈ ਜਾਂ ਮਾਤਾ ਦੇਖੇ ਗੁਰੂ ਸਮਾਵਟੇ ਦੇ ਪਰ ਹੈ ਤਾਂ ਮਾਤਾ ਚੋਟੀ ਕਿਆ
ਜੀ ਭੁਲ ਕੇ ਸੁਧਾ ਪੈ ਤੇ ਰੋ ਪਿਤਾ ਦੀ ਬਿਤੁ ਹੈ ਜੇ ਤੁਧ ਭਾਵੈ ਤਾਂ ਸਰਾਧ
ਕਰ ਚਲੀਏ ਮਾਤਾ ਚੋਟੀ ਖਰੇ ਨਿਮਾਣੇ ਹੋਇ ਕਰ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ

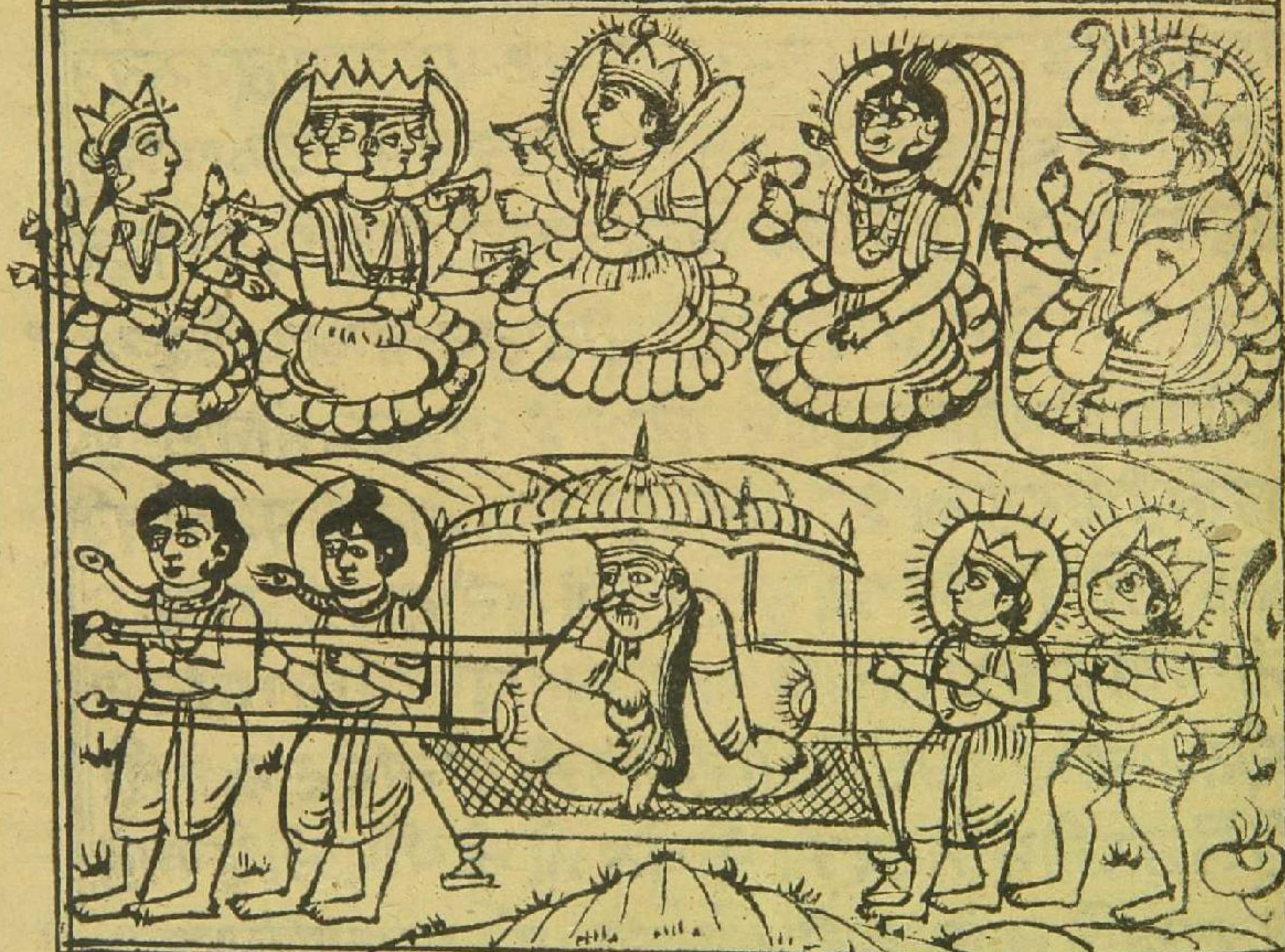

ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਆ ਭੁਲਾ ਚੋਟੀ ਏ ਸਰਾਧ ਕਰ ਕੇ ਅਸੁ ਮੀ
ਅਰਨੈ ਮਿਕਾਇਨ ਰਹ ਕਰ ਦਸ ਮੀ ਕੇ ਦਿਨ ਸਮਾਵਟੇ ਮਾਤਾ
ਚੋਟੀ ਦੀ ਅਧੀਨ ਤਾਂ ਦੇਖ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਯਾ ਦੇ ਪਰ ਮਾਏ ਗੁ
ਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਿਆ ਚੋਟੀ ਏ ਸਰਾਧ ਕੀ ਸਮਗੀ ਤਿਆਰ ਕਰ ਤਮ
ਤਾਂ ਚੋਟੀ ਪੈ ਗੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੀ ਆਇਲ ਗੀ ਸਮਗੀ ਸਰਾਧ ਕੀ ਲੋਕੇ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਅਜੇ ਸਮਾਵਟੇ ਕੀ ਸਮਗੀ ਚੁਕਰ ਖੁ
ਤਾਂ ਸੇਵਕਾਂ ਚੁਕਰ ਖੀ ਤਬ ਏ ਹਰਾਨ ਅਸਚਰ ਜਸ ਕੁਨ ਲੋਕ
ਮਹਾ ਹੋਇ ਗਯਾ ਜੇ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਦਸ ਮੀ ਕੇ ਦਿਨ ਸਮਾਵਟੇ
ਅਸੁ ਮੀ ਕੇ ਦਿਨ ਪਿਤਾ ਕਾ ਸਰਾਧ ਕੀਤਾ ਨੈ ਮੀ ਕੇ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਬਾ
ਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਸਭੁ ਪਰਦਾਰ ਇਕੱਠਾ ਹੋਆ ਲੋਕਾ ਦਿਚਮ
ਸਚਰ ਜਹੋਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਗਲ ਸੁਣ ਕਰ ਜੇ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਜੀ
ਬਦ ਕਰ ਦਸ ਮੀ ਕੇ ਦਿਨ ਸਮਾਵਟੇ ਹੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਰਿ
ਦੁਆ ਕੈ ਗੁਰੂ ਅਰਮੁ ਸਲਮਾਨ ਕੇ ਪੀਰ ਜੇ ਕੋਈ ਪੀਰ ਮਹਾ
ਜਨ ਬਾਰ ਸਨ ਦੇਖ ਕਰ ਦਿਵਾ ਹੋ ਦੇ ਜਨ ਪਾਸ ਲਾਜਾਂ ਗਰਾਵੇ

ਦੇਲੋਕਮੁਕਦਮਚੈਧਰੀਖਤੀਬ੍ਰਾਹਮਣਸੁਦਬੈਸਬੈਸਨੇਸਿ
 ਖਸੰਨਾਸੀਦਿਗਬਰਾਬਾਹਰਾਂਪੀਬਜੋਗੀਆਂਦੇਦਸੇਲਖ
 ਸੰਨਾਸੀਆਏਨੋਨਾਬਚੈਰਾਸੀਸਿਧਛੇਜਤੀਸਿਧਸੰਤ
 ਰੁਗਤਗੁਪਤਪ੍ਰਗਟਸਗਲੇਆਏਸਾਦਕਸਾਬਰਸੇਖਗਉ
 ਸਕੁਤਬਪੀਰਪੈਕੰਬਰਅਉਲੀਏਅਬੀਏਮਸਾਇਕਮ
 ਨਲਾਇਕਚਾਰਪੀਰਆਏਚਉਦਾਖਨਿਵਾਏ। ਜੋਕੋਈਸਾ
 ਧਸੰਤਬਾ ਸਭਰੇਕਰਕਰਕਰਹਦੇਸਾਂਨਾ। ਜੋਕੋਈਗੁਰੁਬਾ
 ਬੇਜੀਕਾਦਰਸਨਕਰੇਸੋਨਿਹਾਲਹੋਇਜਾਇਲੋਕਸਭਹੈਰੰ
 ਨਹੋਇਰਹੇਮਥੇਕੀਤੁਲਕਦੇਖਕਰਜਾਣੀਏ। ਜੋਕੋਈਸੂ
 ਰਜਚੜ੍ਹਿਆਹੈ। ਤੁਂਠੇਰਲਖਮੀਦਾਸਅਤੇਸ਼ੀਚੰਦਬਹੁ
 ਤਬੇਨਤੀਕਰੀ। ਤਬਤਿਨਕੇਪਰਬਾਇਗੁਰੁਬਾਬੇਨਨਕ
 ਜੀਸਲੋਕਕਰਯਾ॥ ਲਖਨੇਕੀਆਂਚੰਗੀਆਂਲਖਪੁੰਨ
 ਪਰਦਾਣਾ। ਲਖਤਪਉਪਰਤੀਰਬਾਂਸਹਜਜੋਗਬੇਬਾ
 ਣਾ। ਲਖਸੁਰਤਣਸੰਗਾਮਰਣਮਹਛੁਟਹਪਰਾਣਾ। ਲ
 ਖਸੁਰਤੀਲਖਗਿਆਠਧਾਨਪੜੀਅਹਪਾਠਪੁਰਾਣਾ।
 ਜਿਨਕਰਤੈਕਾਰਣਕੀਆਲਿਖਿਆਮਾਵਣਜਾਣਾ। ਨ
 ਨਕਮਤੀਮਿਥਿਆਕਰਮਸਚਾਨੀਧਾਣਾ॥੧॥ ਤੁਂਠੇਰਲ
 ਖਮੀਦਾਸਅਤੇਸ਼ੀਚੰਦਖਰੇਨਿਖਤਾਈਹੋਇਕਰਕਹ
 ਯਾ। ਜੀਗੁਰਾਈਤੰਤੁਸਾਲਹਟੇਨੁਦਿਤੀਅਤੇਮਸਾਕੁਕੀ
 ਹਾਲਾ। ਤੰਗੁਰੁਨਨਕਜੀਕਰਯਾ ਬਚਤੁਸਾਨੁਰੇਟੀਕਪੜ
 ਬਹੁਤਹੋਗਾ। ਤੁਂਲਖਮੀਦਾਸਅਤੇਸ਼ੀਚੰਦਕਰਯਾ। ਜੀ
 ਰੇਟੀਕਪੜਹੋਗ ਪਰਮਸਾਨੁਮੰਨੇਗਾਕੋਈਨਾਹੀ। ਤੁਂਗੁ
 ਰੁਨਨਕਜੀਕਰਯਾ। ਬਚਾਚਿਤਾਮਤੁਕਰਹੁਗੁਰਾਂਪੀਰਦੇ
 ਕੁਤੇਮੰਨੀਦੇਹੈਨਤੁਸੀਭੀਮੰਨੀਅਹੁਰੇਪਰਨਮਕੀਵਡਿਆ

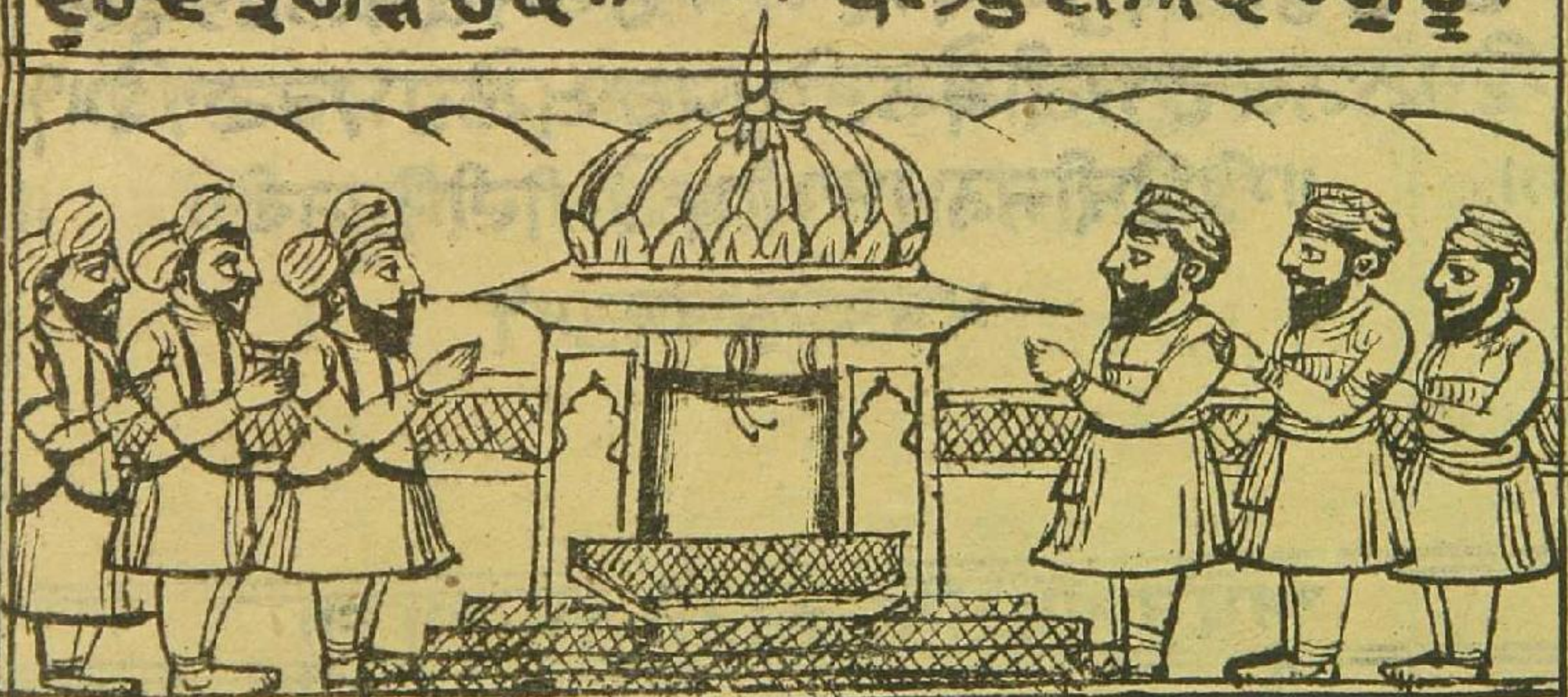
ਈ ਅੰਗ ਦਪਸਯੋ ਜਬ ਪ੍ਰੇਹੁ ਮਾਗੁ ਮਾਗੁ ਬਾਏ ਨਨਕ ਜੀ ਦੇ
 ਸੁਣੀ। ਤੁਲਖੀ ਮੀ ਦਾਸ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਚੰਦ ਸਭ ਪਰਵਰਾ ਸਿਖ ਸੰਗਤ
 ਪੈਰੀ ਪਏ। ਜਦ ਤੇ ਛਪਹਰ ਰਾਤੁ ਰਹੀ ਤਬ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਯਜ
 ਨ ਕੇ ਵਿਖੇ ਗਏ। ਤਬ ਸਭ ਸਮਗੀ ਤੁਮਾਰ ਭਈ ਤਬ ਤੇ ਹੀ ਸ੍ਰੀ ਠਾ
 ਕੁਰ ਜੀ ਮੁਰਲੀ ਮੰਨੇ ਹਰਗਾਰ ਤੁਧ ਜਸਾਮ ਸ੍ਰੀ ਦਰਪਿ ਤਿੰਬਰ
 ਧਾਰੇ ਕੁਗਤ ਵਛਲ ਪਤਤੁ ਪਾਵਨ ਪਟ ਪਟ ਵਾਸੀ ਕੁਰ ਨਕਰ
 ਵਨ ਸਮਰਾਥ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਬਿਦਮਾਨੇ ਮਾਇ ਦਰਸਨ ਦੀਆਂ ਸਚ
 ਖੰਡ ਮਹਾਬਤ ਜੈ ਕਾਰੋ ਹੋਆ ਜੈ ਪੀਨ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਨਕ ਜੀ ਵਰ
 ਕੁਗਤ ਹੋ। ਜਿਸਨੇ ਮਾਤੁਲੇ ਕਤੇ ਸ੍ਰੀ ਠਾ ਕੁਰ ਜੀ ਆਪ ਲੈਣਾ ਮਾ
 ਏ ਹੈਂ ਤਬ ਜਿਤਨੇ ਕੁਗਤ ਖੋਸੇ ਸਭੇ ਮਾਏ ਸ੍ਰੀ ਠਾ ਕੁਰ ਜੀ ਸਾਬ ਤੇ ਤੀ
 ਸਕਰੇ ਹੀ ਦੇਵਤੇ ਮਾਏ ਸੁਰਨਰ ਮੁਨ ਜਨ ਗਣ ਗੰਧਰਵ ਅੰਬਰ
 ਕੁਰ ਜੀ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਜੀ ਸੁਕਦੇਵ ਜੀ ਕੁਭੀ ਛਨ ਜੀ ਜਤ ਕੁਰਬ
 ਜੀ ਅਰਜਨ ਉਧੋ ਜੀ ਮਾਏ ਅਕੂਰ ਕੁਗਤ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਚੰਦ ਜੀ
 ਸ੍ਰੀ ਨਾਮਾ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਸ੍ਰੀ
 ਸ੍ਰੀ ਲੋਚਨ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਜੈ ਦੇਵ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਪੀਨ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਪੀਪਾ ਜੀ ਏਹ ਸਭੇ
 ਕੁਗਤ ਮਾਏ ਮਹਾਂ ਦੇਵ ਜੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ ਮਾਏ ਸਨਕਾਦਿਕ ਬ੍ਰਹਮ
 ਦਿਕ ਮਾਏ ਰਖੀਸਰ ਮੁਨੀਸਰ ਮਾਏ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਪਉਣ ਪਾ
 ਣੀ ਬੈਸੰਤਰ ਮਾਏ ਮੂਰਤ ਮਨੁਖ ਮਾਏ। ਚਾਰੇ ਖਾਣੀ। ਚਾਰੇ ਬ
 ਣੀ ਜੀ ਅਜੀਤ ਸਰਬਤ ਮਾਏ ਵਜੀਤ ਵਜ ਦਿਆ ਸਾਬ ਕੁਰ
 ਰਤ ਕਾ ਸੁਖਾ ਅਸਣ ਪਵਨ ਤੁਲਾਵਟ ਹਾਰ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੇਵ
 ਸਤੇ ਸਚ ਖੰਡ ਤੇ ਲੇ ਮਾਏ। ਜਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਨਕ ਜੀ ਦਾਇ
 ਅਲਖ ਲਾਗਤ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਤੰਤੁ ਉਤਪਟ ਮਕਰ ਤੇ ਮਾ
 ਗੇ ਮਾਏ। ਸ੍ਰੀ ਠਾ ਕੁਰ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਲਾਗੇ। ਕਹਣ ਲਗੇ ਬ
 ਲਿਹਾਰ ਜਾਉ। ਮੈਂ ਅਧਮ ਪਾਪ ਕਿਉ ਪਾਕਰੀ। ਪੀਨ ਠਾ ਕੁਰ

ਜੀਤਾਸੀਠਾਕੁਰਜੀਦਮਾਲਹੋਇਕਰਕਮਾਜੇਮੈਤੋਰਪਬ
ਬਖਸਮਾਹੈ ਆਗੋਪਾਛੇਜੇਤੇਰਾਨਾਮਲਏਗਾ ਥੇਮਕਤਿਹੋਇਗਾ
ਤਬਸੀਠਾਕੁਰਜੀਕੀਆਗਮਾਥਾ॥ ਸੰਮਤ ੧੫੬੬
ਅਸੁਦਰੀ ੧੦ ਦਸਮੀਨੁਮਹਾਂਮੰਮੂਤਦੇਲੇਪਧਰਰਾਤਿਰਹ
ਦੀਕੋਪਰਮੇਸਰਜੀਕੇਕੀਰਤਨਦਿਚਮਨੰਦਧੁਨਿਨਲ

ਸਰਬਕਲਮਾਣਕੇਪਰ ਸ੍ਰੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜੀਕੇਚਰਨਸਾਖਿ
ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਬਾਬਾਜੀਸਮਾਣੇ ਜੈਜੈਕਹੋਤਬੁਯਾਤਬੁਗਤਕਰ
ਤਾਕਰਤਾਸੀਠਾਕੁਰਜੀਕੀਚਕਨੀਲਪਟਾਇਰਹੇਤਾਂਸੀਠਾਕੁ
ਰਜੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਮਪਨੇਚਰਣਾਸਾਬਸਮਾਇਲੀਆਤਾਂ
ਬਾਬੇਨਨਕਜੀਕੀਕਹਾਇਪੈਗਈਜਿਤਨੇਮਹਾਜਨਲੋਕਗੇ
ਬਿੰਦਲੋਕਥੇਲਾਗੇਸੇਸਾਰਕੇਕਰਮਧਰਮਕਰਣੇ॥ ਜਾਗ
ਰੂਨਨਕਜੀਚਿਖਾਉਪਰਰਖੇਗਾਗੁਰੂਜੀਦੇਮੁਰੀਦਪਠਾਂਣ
ਲਿਕਸੇਓਨਕਰਮਾਮਸੀਭੀਦੀਦਾਰਕਰਹਿਰੇ॥ ਤਾਂਮਹਾਂਜਨ

ਲੋਕ ਕਾ ਆਖੰਨ ਜੀ ਹੁਣ ਤੁਮਾਰਾ ਸਮਾਨ ਹੀ। ਤੁੰ ਓਨ ਕਾ ਬਾ
 ਬਾਨ ਨ ਕਹਾ ਪੀਰ ਹੈ ਹਮ ਦੀਦਾਰ ਕਰਹਿਗੇ। ਤੁੰ ਮਹਾਂ ਜਨ
 ਲੋਕ ਕਾ ਆਖੰਨ ਜੀ ਦੀਦਾਰ ਦੇਖਣੇ ਕਾ ਸਮਾਨ ਹੀ ਤੁਮ ਦਲਹ
 ਤੁੰ ਪਠਣ ਸਿਦਤ ਉਪਰ ਆਏ ਕਹਣ ਲਗੇ ਬਾਬਾਨ ਨ ਕਹਾ
 ਰਾਪੀਰ ਹੈ ਹਮ ਪੀਰਾਂ ਕਾ ਰਾਹੁ ਕਰਹਗੇ ਹਮ ਬਾਬੇ ਕਉ ਗੋਗਮ
 ਜਲ ਪਹੁਚਾਵਾਰੇ। ਤੁੰ ਮਹਾਂ ਜਨ ਲੋਕ ਜੇ ਥੋ ਤਿਨੋ ਚੀਰਿ ਰਦ
 ਚਾਦਰਾਂ ਤਾਣੀਆਂ ਸੰਨ ਤੁਰਕਾਂ ਦੇਵਾਸਤੇ ਤੁੰ ਇਕ ਸੇਵਕ ਕਾ
 ਕੁਈ ਹਿੰਦੂ ਅਗਮੁ ਸਲਾਮਾਂਨ ਤੁਮ ਝਗੜਾ ਕਿਸ ਬਾਤ ਉਪਰ ਕ
 ਰਦੇਹੈ। ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਤੇ ਈਹਾਂ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਸਰਬੰਤ ਕਉ ਸਿਪ
 ਰੇਹੈਂ ਜਬ ਜਾਇ ਕਰਦੇਖੈ ਤਬ ਚਿਖਾ ਉਪਰ ਕੁਛ ਨਾਹੀ
 ਦੁਹਾਂ ਦਾ ਝਗੜਾ ਚੁਕਾ ॥੯੯॥ ਬੋਲੋ ਕੁਈ ਜੀਵ ਗੁਰੂ॥

ਸਾਖੀ ਹਿਰਚਲੀ ੯੦ ਜਿਤਨਾ ਪਰਵਾਰ ਸੇਵਕ ਮਹਾਂ ਜਨ
 ਲੋਕ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕ ਬੇਸਬੁਰਾਂ ਮਰਾਂ ਮਕਰਉਠੇ। ਲਗੇ ਸਿਫ
 ਤੁਸਲਾਹ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੀ ਕਰਨਾ। ਜੇਦਾ ਹੁਦਾਹੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਪਰਤਖ ਪਰਮੇਸਰ ਬੇਪਰਹਮਾਰੇ ਕੁਰਾਹਮ ਸੇਵਕ ਛੁਨ
 ਕਰਸਕੇ ਲਗੇ ਪਛਤਾਵਣੇ। ਦੇਖਦੇਖ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦਾ ਖੇਲ
 ਕੁੰਚ ਕੁਤਹੇ ਚਿਰੇਹੈ। ਜਿਤਨੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਬੇਸੇਲ ਗੋਖੁ ਦਾਇ
 ਦਾਨ ਮਲੇਣੇ ਜਿਦਾ ਹੁਦਾਹੁ ਖੁਦਾਇ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾਨ ਨ ਕਜੀਵਰੇ

[illegible]

ਮਸਤਸੂਤਮਸਤਾ॥੧

ਅਥੁਰੀਪਤੀਲਿਖਮਤੈ॥ ੧॥ =॥ ੨॥

ੴ	੧	ਗੁਰੂਮੰਗਦਜੀਬਾਲਾ	੧
ੴ	੨	ਜਨਮਲੈਣਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਾ	੨
ੴ	੯	ਗੁਰੂਜੀਪਾਪੇਦੇਪੜਠਗਯੋ॥	੩
ੴ	੧੨	ਗੁਰੂਜੀਮਸ਼ੀਚਾਰਣਗਯੋ॥	੪
ੴ	੧੩	ਗੁਰੂਜੀਪੈਲੀਬੀਜਣਗਏ॥	੪
ੴ	੧੪	ਗੁਰੂਜੀਖਰਾਸਦਿਏਕੀਤਾ॥	੬
ੴ	੨੦	ਦਿਵਾਹਬੇਬੇਨਨਕੀਜੀਏ॥	੭

ਪੰਨੇ	੨੧	ਗੁਰੂਜੀਨੁ ਮਤੀਤੀ ਮਿਲਾਯਾ॥ ੬	੩੬੫
ਪੰਨੇ	੨੩	ਗੁਰੂਜੀ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰ ਗਏ॥	੯
ਪੰਨੇ	੨੪	ਗੁਰੂਜੀ ਮੋਦੀ ਖਾਨਾ ਲੀਤਾ॥	੧੦
ਪੰਨੇ	੩੧	ਗੁਰੂਜੀ ਦੀ ਕੁੜਮਾਈ ਹੋਈ॥	੧੧
ਪੰਨੇ	੩੮	ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਵਿਦਾਯਾ॥	੧੨
ਪੰਨੇ	੪੫	ਜਨਮ ਲੈਣਾ ਸਿਰੀਚੰਦ ਦਾ॥	੧੩
ਪੰਨੇ	੪੭	ਗੁਰੂਜੀਨੁ ਸਮਾਂ ਆਪੰਡੁ ਤਮਿਲਾ	੧੪
ਪੰਨੇ	੪੮	ਮੁਲਾਫਾਰਿਆ ਦੀ ਹੁਆ॥	੧੫
ਪੰਨੇ	੫੫	ਗੁਰੂਜੀ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰੋਚਲੇ	੧੬
ਪੰਨੇ	੬੨	ਫਰੀਦੇ ਨੁ ਮਰਦਾਨਾ ਮਿਲਾ	੧੭
ਪੰਨੇ	੬੪	ਗੁਰੂਜੀਨੁ ਫਰੀਦਾ ਮਿਲਾ	੧੮
ਪੰਨੇ	੭੧	ਗੁਰੂਜੀ ਲਾਲੇ ਦੇ ਪਰਗਏ	੧੯
ਪੰਨੇ	੭੬	ਮਲਕ ਬਹਮਨੁ ਜ ਕੀਤਾ॥	੨੦
ਪੰਨੇ	੭੮	ਮਲਕ ਚੁਗਲੀ ਖਾਦੀ॥	੨੧
ਪੰਨੇ	੮੨	ਗੁਰੂਜੀ ਤਲਵੰਡੀ ਆਏ॥	੨੨
ਪੰਨੇ	੮੬	ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਮਤੇ ਆਏ॥	੨੩
ਪੰਨੇ	੯੦	ਗੁਰੂਜੀ ਫਾਕੇ ਬੀਰਾਲੇ ਗਏ	੨੪
ਪੰਨੇ	੯੨	ਗੁਰੂਜੀ ਤ੍ਰਿਯਾਰਾਜ ਗਏ	੨੫
ਪੰਨੇ	੯੭	ਗੁਰੂਜੀਨੁ ਕਲਜੁਗ ਮਿਲਾ	੨੬
ਪੰਨੇ	੯੯	ਗੁਰੂਜੀ ਕੀੜੀ ਨਗਰ ਗਏ	੨੭
ਪੰਨੇ	੧੦੨	ਗੁਰੂਜੀਨੁ ਫਰੀਦ ਮਿਲਾ	੨੮
ਪੰਨੇ	੧੦੮	ਗੁਰੂਜੀਨੁ ਸਿਵਨਾ ਭੁਮਿਲਾ	੨੯
ਪੰਨੇ	੧੧੧	ਗੁਰੂਜੀਨੁ ਰਾਕਸ ਮਿਲਾ	੩੦
ਪੰਨੇ	੧੧੫	ਗੁਰੂਜੀਨੁ ਸਾਲਸਰਾਇ ਮਿਲਾ	੩੧
ਪੰਨੇ	੧੨੪	ਗੁਰੂਜੀਨੁ ਮਛਉਧਾਰਾ	੩੨

ਪੰਨੇ	੧੨੬	ਗੁਰੂਜੀਨੂਕਲਨਾਰਦੀਮਿਲਾ	੩੩
ਪੰਨੇ	੧੨੮	ਰਾਜਾਸੁਧਰਸੇਣ ਝੰਡਾ ਬਾਢੀ	੩੪
ਪੰਨੇ	੧੪੨	ਗੁਰੂਜੀਨੁਮਧਰਬੈਨਮਿਲਾ॥	੩੫
ਪੰਨੇ	੧੪੬	ਗੁਰੂਜੀਨੂਦੇਵਲੂਤਦੈਤੀਮਿਲਾ	੩੬
ਪੰਨੇ	੧੫੩	ਗੁਰੂਜੀਨੂਬਣਮਾਢੀਮਿਲੇ॥	੩੭
ਪੰਨੇ	੧੫੩	ਸੁਵਰਨਪੁਰਰਾਜਾਕਵਲਨੈਨ	੩੮
ਪੰਨੇ	੧੬੪	ਗੁਰੂਨਨਕਜੀਮਕੇਆਏ॥੦॥	੩੯
ਪੰਨੇ	੧੭੦	ਗੁਰੂਨਨਕਜੀਮਦੀਨੇਆਏ॥	੪੦
ਪੰਨੇ	੧੭੬	ਸੁਲਤਾਂਪੁਰਬੇਬੇਨੁਮਿਲੇ॥ =	੪੧
ਪੰਨੇ	੧੭੮	ਮਾਰੂਫਰਮਰਦਾਨੈਰਸਪੀਤੀ॥	੪੨
ਪੰਨੇ	੧੮੧	ਹਿਮਾਰਲਸਿਰਧਾਰਪਰਬਤ॥	੪੩
ਪੰਨੇ	੧੮੬	ਗੁਰੂਜੀਉਨਾਪਰਬਤਤੇਗਏ॥	੪੪
ਪੰਨੇ	੧੮੯	ਗੁਰੂਜੀਨੂਭੰਗਰਨਾਬਮਿਲਾ	੪੫
ਪੰਨੇ	੧੯੨	ਗੁਰੂਜੀਕੁਨਾਪਰਬਤਆਏ॥	੪੬
ਪੰਨੇ	੨੦੨	ਗੁਰੂਜੀਸੀਨਾਪਰਬਤਆਏ॥	੪੭
ਪੰਨੇ	੨੧੧	ਗੁਰੂਜੀਸੁਮੇਰਪਰਬਤਆਏ॥	੪੮
ਪੰਨੇ	੨੨੮	ਬਮਾਰਪਰਬਤਦੰਤਾਤ੍ਰੇਉਮਿਲਾ॥	੪੯
ਪੰਨੇ	੨੩੩	ਅਲਲਾਚੀਨਪ੍ਰਹਲਾਦਭੁਗਤ	੫੦
ਪੰਨੇ	੨੩੪	ਕੈਲਾਸਪਰਬਤਮਰਦਾਨੇਪੁਛਾ	੫੧
ਪੰਨੇ	੨੩੭	ਗੁਰੂਜੀਪ੍ਰਹੁਗਤਨੂੰਮਿਲੇ॥	੫੨
ਪੰਨੇ	੨੩੯	ਗੁਰੂਜੀਨਿਰੰਕਾਰਕਾਦਰਸਨ	੫੩
ਪੰਨੇ	੨੪੧	ਗੁਰੂਜੀਕਲਕਾਪਰਬਤਆਏ॥	੫੪
ਪੰਨੇ	੨੪੩	ਸੀਲਾਪਰਬਤਮਰਦਾਨੇਫਲਖ	੫੫
ਪੰਨੇ	੨੪੫	ਗੁਰੂਜੀਉਗਾਰਪਰਬਤਆਏ॥	੫੬
ਪੰਨੇ	੨੪੮	ਇਖਨਪਰਬਤਰਾਜਾਜਨਕਕਾ	੫੭

ਪੰਨੇ	੨੪੮	ਇਸਨਾਨਕੀਤਾਰਖਮਿਲਾ	੩੬੭
ਪੰਨੇ	੨੪੯	ਗੁਰੂਜੀਉਲਕਾਪਰਬਤੁਆਏ	੫੮
ਪੰਨੇ	੨੫੦	ਮਰਦਾਨੇਦਾਸਸਕਾਰਕੀਤਾ	੬੦
ਪੰਨੇ	੨੫੧	ਸੇਤਬੰਦਰਗੋਰਖਮਿਲਾ	੬੧
ਪੰਨੇ	੨੫੨	ਗੁਰੂਜੀਅਚਲਦਵਾਲੇਆਏ	੬੨
ਪੰਨੇ	੨੫੩	ਗੁਰੂਜੀਤਲਵੰਡੀਆਏਸਹ	੬੩
ਪੰਨੇ	੨੫੪	ਗੁਰੂਜੀਨੂਸੰਜਣਠੰਗਮਿਲਾ	੬੪
ਪੰਨੇ	੨੫੫	ਸਹਜਾਦੇਨੂਸਮਾਧਿਦਿਖਾਈ	੬੫
ਪੰਨੇ	੨੫੬	ਖਾਰਮਲੀਮਿਲਾਕੀਧਾਰ	੬੬
ਪੰਨੇ	੨੫੭	ਗੋਸ਼ਟਲੀਗੀਧਾਰੀਸੇਖ੧	੬੭
ਪੰਨੇ	੨੫੮	ਕਾਬਲਮਾਂਨਚੰਦਖੜੀਮਿਲਾ	੬੮
ਪੰਨੇ	੨੫੯	ਬਾਲਨਬਦੇਟਿਲੇਬਾਲਗੁਦ	੬੯
ਪੰਨੇ	੨੬੦	ਗੁਰੂਜੀਪਖੋਕੀਰਧਾਵੇਆਏ	੭੦
ਪੰਨੇ	੨੬੧	ਗੁਰੂਕੁਰਖੇਤ੍ਰਸੁਰਜਗੁਰੁ	੭੧
ਪੰਨੇ	੨੬੨	ਖਾਂਲੇਦੀਚਗਲੀਖਾਧੀਬਾਬੂ	੭੨
ਪੰਨੇ	੨੬੩	ਗੁਰੂਜੀਨੂਬਾਬਰਮਿਲਾ	੭੩
ਪੰਨੇ	੨੬੪	ਗੁਰੂਜੀਨੂਕਰੋੜੀਮਿਲਾ	੭੪
ਪੰਨੇ	੨੬੫	ਗੁਰੂਜੀਕਸਮੀਰਗਏ॥ =	੭੫
ਪੰਨੇ	੨੬੬	ਪਖੋਕੀਬੂੜਰੀਧਾਣਮਿਲਾ	੭੬
ਪੰਨੇ	੨੬੭	ਗੁਰੂਜੀਨੂਮਾਲੋਤ੍ਰਖਾਣਮਿਲਾ	੭੭
ਪੰਨੇ	੨੬੮	ਗੋਸ਼ਟਿਬਾਰੇਖਾਂਪਠਣਨਲੋ	੭੮
ਪੰਨੇ	੨੬੯	ਉਬਾਰੇਖਾਂਅਵਹਮਾਂਨਨੂਮਿਲਾ	੭੯
ਪੰਨੇ	੨੭੦	ਗੁਰੂਜੀਨੂਅਵਹਮਾਂਨਮਿਲਾ	੮੦
ਪੰਨੇ	੨੭੧	ਗੁਰੂਜੀਨੂਸਯਦਜਲਾਲੀਮਿਲਾ	੮੧
ਪੰਨੇ	੨੭੨	ਗੁਰੂਜੀਨੂਬਾਲੇਪੁਛਣਕੀਤ	੮੨

ਪੰਨੇ ੩੨੪	ਗੁਰੂਜੀਨੁਸੇਖਬ੍ਰਹਮਮਿਲਾ॥=	੮੩
ਪੰਨੇ ੩੩੯	ਗੁਰੂਜੀਤਲਵੀਡੀਆਤੇਬੁਏ	੮੪
ਪੰਨੇ ੩੪੦	ਗੁਰੂਜੀਪਖੋਕੀਆਤੇਬੁਏ॥	੮੫
ਪੰਨੇ ੩੪੧	ਸਾਖੀਗੁਰੂਅੰਗਦਸਾਹਬਦੀ	੮੬
ਪੰਨੇ ੩੪੫	ਸਾਖੀਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਬਾਲਾ	੮੭
ਪੰਨੇ ੩੪੮	ਸਾਖੀਚੜਕਦੀਚਲੀ॥ ॥	੮੮
ਪੰਨੇ ੩੫੮	ਸਾਖੀਰੋਗਦੀਚਲੀ ॥	੮੯
ਪੰਨੇ ੩੬੩	ਸਾਖੀਅੰਤਦੀਚਲੀ	੯੦
ਦੋਹਰਾ॥	ਨੰਗਲਾਮਾਘੋਦੂਸਰੀਜਨਮਸਾਖੀ ਆਰੰਭੁ॥ਫਾਗਨਮੇਪੁਰਨਕਰੀਸਹ ਇਕਰੀਸਿਵਸੰਭੁ॥੧॥ਚੋ॥ਸੀਮਤ ਉਨੀਸੈਛਤੀਜਾਂਨਾ॥ਬੀਰਸਿੰਘਲਿਖ ਵਾਈਮਾਂਨਾ॥ਦਸਖਤਨਾਰਾਇਣਸਿੰਘ ਭਾਈ॥ਖੂਬਸੋਧਕੇਕਰੀਲਿਖਾਈ॥ ੨॥ਦੋ॥ਲੋਟਪੋਟਕਾਪੀਲਿਖੀਰੂਹ ਪੁਸਤਕੀਨਾਂਹਿ॥ਹੁਕਮਦੀਯਸੋਲਿਖ ਧਰੀਯਮੇਸੈਸਨਾਹਿ॥੩॥ਕਾਪੀਛੇਰ ਲੀਬਨੀਸਫੇਤਿਨਸੇਅਠਾਠਾ॥ਇਕ ਸੋਚੋਰਾਜੀਪਤਰੇਜਨਮਸਾਖੀਸਭੁਠ ਠਾ॥੪॥ਚੋ॥ਖੜਕਸਿੰਘਹਵੇਲੀਜਹਾਂ ਲੋਹਾਰੀਦਰਦਜਾਤੁਹਾਂ॥ਦੋਨੋਕੋਮਧ ਹਈਦਕਾਂਨਾ॥ਬੀਰਸਿੰਘਕੀਸੁਨੇਸੁਜਾਂ ਨਾ॥ਜਿਸਪੋਥੀਕੀਇਛੁਹੋਈ॥ਬੀਰਸਿੰ ਘਤੇਲੇਵੇਸੋਈ॥ਇਤਿਸ਼ੀਜਨਮਸਾਖੀ ਸੰਪੂਰਨੀ॥ਲੇਖਕੀਪਾਠਕੀਸੁਰੰਭਦੇਤਾ॥	ਮਤਬਾਮੁਰਤਜਦੀ ਦੇਹਲੀਬਹੁਤਾਂਮਾਂਹੁਰਦੁਜਮਜੀਜਦੀਨਕੇਛਪੀ॥

ਸਾਖੀਗੁਰੂਅੰਗਦਸਾਹਬਦੀ
ਸਾਖੀਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਬਾਲਾ
ਸਾਖੀਚੜਕਦੀਚਲੀ
ਸਾਖੀਰੋਗਦੀਚਲੀ
ਸਾਖੀਅੰਤਦੀਚਲੀ

ਰਸ